

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208061

UNIVERSAL
LIBRARY

கழக வெளியீடு-௩௮௨

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
நாலாயார்

உரை

உரையாசிரியர் :

திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
(இளவழகரை)

திருநெல்வேலி கன்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூலகியக் கழகம் லிமிடெட்.
திருநெல்வேலி..... சென்னை. 1.

First Edition: April, 1945

Second Edition: March, 1949

[*All Rights Reserved*]

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.
THIRUNELVELI & MADRAS.

பதிப்புரை

தண்டமிழ் மக்கள் கண்ட நூல்களுள் சங்க மேறிச் சிறப்புப் பெற்றன பற்பல. அவற்றுள் மாண்டன போக இன்றளவும் நின்ற புகழொளி வீசுவன சிற்சில. அவை பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கீது என்பன. இவற்றுள், கீழ்க்கணக்கில், ஒரு சில பிற்காலத்தன எனக் கருதப்படுமாயினும் பெரும்பாலான சங்க காலத்தனவே.

கீழ்க்கணக்காவன குறைந்த அடிகளுடையனவாய், வெண்பா யாப்பினவாய், அறம் பொருள்-ளின்பகங்கள் நுவன்று, அம்மை முதலிய அழகுகளுடையவாய் வருவன. இவற்றில் பாக்கள் ஐம்பதின் மிக்கும் ஐந்துநூற்றிற் குறைந்தும் வருமென்பா. களவழி முதலிய சில ஐம்பதிற்கு குறைந்தும், குறள் ஐந்துநூற்றின் மிக்கும் வந்தன.

நானூறு பாக்கள் கொண்டவற்றை அகநானூறு புறநானூறு என வழங்கும் மரபுபற்றி, நாலடியாலான இந் நானூறு பாக்களை நாலடிநானூறு என வழங்கினர். அது சுருங்கி நாலடி என்றும், உயர்வு சிறப்பு விசுவாசப்பெற்று நாலடியார் என்றும் வழங்கப்பெறும்.

இந்தூல் சொன்னயம் பொருணயஞ் சிறந்து விளங்குவது; நீதி நூல்களுள் தலை சிறந்து உலகுக்கெல்லாம் பொது நூலாக விளங்குந் திருக்குறளுக்கு அடுத்தபடியிற் பெருமையுற்று விளங்குவது. “பழகு தமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்”, “ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி, நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி” என்பன பழமொழிகள். சங்க நூல்களின் உரையாசிரியர்களான பரிமேலழகர், நச்சினூர்க்கினியர், அடியார்க்கு நல்லார் முதலியோரால் இந்தூல் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்படும் பெருமையினை யுடையது.

சிற்சில அதிகாரங்களில் அவ்வதிகாரங்கட்குப் பொருத்தமிலாப் பாக்கள் கலந்திருத்தலானும், கூறிய கருத்தே பின்னும் கூறியது கூறலாக வருத்தலானும், இன்னும் இவைபோன்ற பல்வேறுக்க ளானும் இந்தூல் ஒருவரான இயற்றப்படாது பல்லோரார் பாடப் பட்டுப் பின்னொருகால் மற்றோரால் தொகுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று கொள்ளக்கிடக்கின்றது. மேலும், தமிழ் கூறு நல்லலகத்து ஆங்காங்கே வழங்கும் நீதிகளை முதலாகக் கொண்டு பாடப்பட்டதெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றி; இஃதொரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் என்று கொள்வதற்கு யாதொரு சான்றுமின் றென்க.

இந்நூலில் பெருமுத்தரையர் வள்ளன்மைபற்றிய குறிப்புக்கள் வந்துள்ளமையின் பெருமுத்தரையர் காலத்திலேனும், அதற்குச் சற்றுப் பின்னரேனும் இந்நூலின் பாக்கள் பாடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். பெருமுத்தரையர் என்பார் பாண்டியர்க்க் கடங்கியிருந்த சிற்றரசராவார்; பாண்டியரையே அப்பெயர் குறிக்குமென்று கூறுவாறு முள்.

இந்நூலைத் தொகுத்து ஒருரையும் இயற்றினார் பதமனார் என்பர். அவ்வுரை கிடைத்திலது.

இந்நூல் அறத்துப்பால் பொருட்பால் காமத்துப்பால் என மூன்றாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அறனாவது ஆன்றோர்களான் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். மக்களின் புறஉலக வாழ்க்கைக்குவேண்டிய பல்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் விளக்கிக் கூறும் பகுதி பொருட்பால் எனப்பட்டது. பல்வகைப் பொருளும் சிறப்புறுதற்கு அரசியலமைப்பே பெரிதும் ஏதுவாதலின் இஃது இப்பகுதிக்கண் விரித்து விளக்கப்படுகின்றது. பொருளா லடையும் காதலின்பம் காமத்துப்பாலில் விளக்கப்படுகின்றது. காத லின்பமாவது ஒத்த தலைவனுந் தலைவியுந் கூடியடையும் இன்பம்.

இந்நூலுக்கு உரைகள் பல இருப்பினும் அவை அயல்மொழி கலவாதும், பாக்களின் போக்குக்கொப்ப முரண்பாடின்றியும் இல்லாமையோடு சொற்களை யுடைத்து வீணை கொண்டு கூட்டுக்க றுடனும் உள்ளன. இத்தகைய குறைபாடுகளின்றி, குறளுக்குப் பரிமேலழகரால் எழுதப்பட்ட உரையை யொப்ப இந்நூலுக்கும் கிப்பறுட்பஞ் செறிந்த ஒருரை இன்றியமையாததாயிற்று.

இத் தேவையை முற்றச்செய்வான்வேண்டிக் கழகப் புலவர் தீரு. இளவழகன ரவர்களால் உரை எழுதப்பெற்று இப்போது இந்நூல் வெளியிடப்பெறுகின்றது. தமிழலகம் இதனைப் போற்றிப் பயனெய்தும் என நம்புகின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

பொருளடக்கம்

க. அறத்துப்பால்	பக்கம்
கடவுள் வாழ்த்து	... 1
க. செல்வம் நிலையாமை	... 3
உ. இளமை நிலையாமை	... 11
ங. யாக்கை நிலையாமை	... 20
ச. அறன்வலி யுறுத்தல்	... 28
ஞ. தூய்ன்மை	... 36
சு. துறவு	... 43
எ. சினமின்மை	... 51
அ. பொறையுடைமை	... 59
ஊ. பிறர்மனை நயவாமை	... 68
க0. ஈகை	... 76
கக. பழவினை	... 83
கஉ. மெய்ன்மை	... 91
கங. தீவினையசகம்	... 98
உ. பொருட்பால்	
கச. கல்வி	... 106
கடு. குடிப்பிறப்பு	... 113
கசு. மேன்மக்கள்	... 120
கஎ. பெரியாரைப் பிழையாமை	... 127
கஅ. நல்லினம் சேர்தல்	... 135
கக. பெருமை	... 142
உ0. தாளாண்மை	... 150
உக. சுற்றந் தழால்	... 158
உஉ. நட்பாராய்தல்	.. 166
உங. நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்	.. 173
உச. கூடா நட்பு	... 181
உடு. அறிவுடைமை	... 188
உசு. அறிவின்மை	... 195
உஎ. நன்றியில் செல்வம்	... 202
உஅ. ஈயாமை	... 209
உக. இன்மை	... 217
ங0. மானம்	... 224
ஙக. இரவச்சம்	... 232

	பக்கம்
ந.உ. அவையறிதல்	... 239
ந.ந. புல்லறிவாண்மை	... 247
ந.ச. பேதைமை	... 254
ந.ரு. கீழ்மை	... 262
ந.சு. கயமை	.. 269
ந.எ. பன்னெறி	... 277
ந.அ. பொதுமகளிர்	... 285
ந.க. கற்புடைமகளிர்	.. 293
ந. காமத்துப்பால்	
சு. காமநுதலியல்	... 303
பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி	.. 313
அருஞ்சொற்பொருள்	... 317

உ

நாலடியார்

இளவழகஞ்சுரை

கடவுள் வாழ்த்து

வான்இடு வில்லிவ் வரவறியா வாய்மையால்
கால்நிலம் தோயாக் கடவுளை—யாம்நிலம்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்நுமஎம் உள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிசு என்று.

(பொருள்) வான் இடு வில்லின் - மேகத்தால் உண்டாகின்ற இந்திரனில்லைப்போல, வரவு அறியா வாய்மையால் - பிறப்பின் வருகையை அறிந்துகொள்ளக்கூடாத உண்மையினால், யாம் எம் உள்ளத்து முன்னியவை முடிசு என்று - எமது மனத்தில் நினைத்தவை நிறைவேறுக என்று கருதி, கால் நிலம் தோயாக் கடவுளை - திருவடிகள் நிலத்தில் படிதலில்லாத அருட்கோல இறைவனை, நிலம் சென்னி உற வணங்கி - தரையில் எமது முடி பொருந்தும் படி தொழுது, சேர்தும் - இடைவிடாது உள்ளுவோம்.

(கருத்து) பிறப்பின் தோற்றம் முதலியவற்றை நாம் முழுதும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாமையால், விரும்பும் நலங்களின் பொருட்டு இறைவனைத் தொழுது அடைக்கலமாவோம்.

(விளக்கம்) வான் என்றது மேகம். மேகத்தால் இந்திரனில் உண்டாகுவ காரணம் ஓர் இயற்கைப்பொருள் உண்மையாகும்; ஆதலால், அதனை மூன்றாம் வேற்றுமையில் உரைப்பது சிறப்பு. வரவு - பிறப்பின் வருகை; அஃதாவது, பிறப்பின் தோற்றம் முதலிய தன்மைகள். வாய்மை - உண்மை நிலைமை; பிறப்பின் தோற்றம்

முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ளக் கூடாத இயற்கையுண்மை நிலைமை; இன்ன காலத்தில் இன்ன வகையில் தோன்றும் அல்லது மறையும் என்று தெரிந்துகொள்ளக் கூடாத நிலைமை. இந்நிரலில் இக் கருத்துக்கு உவமையாதல், “வானிடு சிலயின் தோன்றி,”* என்று வரும் சிந்தாமணியினுலுந் துணியப்படும். ‘அபியுத்தர்’ என்னும் ஒருவர் இக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் இயற்றினாரெனவும், அன்று, பதுமனா என்னும் ஒருவர் இயற்றினாரெனவுக கூறப.

க. அறத்துப் பால்

[அறத்தின் பகுப்பு உணர்த்துவது. அறம், இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றுத் தருவதனால், இது, முதலில் நின்றது.]

க. செல்வம் நிலையாமை

[செல்வத்தின் நிலையாமையை உணர்த்துவது.]

1. அறுசுவை யுண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும்—வறிஞராய்ச் சென்றிரப்பர் ஓரிடத்துக் கூழ்எனின், செல்வம்ஒன்றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

(பொ - ள்) அறுசுவை உண்டி - அறுசுவையுள்ள உணவை, இல்லாள் - மனையாள், அமர்ந்து ஊட்ட - விரும்பி உண்பிக்க, மறுசிகை நீக்கி உண்டாரும்-மறுபிடி தவிர்த்து உண்ட செல்வரும், வறிஞராய்ச் சென்று இரப்பர் ஓர் இடத்து கூழ் - ஒருகாலத்தில் வறுமையாளராகி எங்கே னும் ஓர் இடத்திற் போய்க் கூழ் இரப்பர், எனின் - ஆதலின், ஒன்று - செல்வமென்பதொன்று, உண்டாக வைக்கற்பாற்று அன்று - நிலையுடையதாக மனத்திற் கருதக் கூடியதன்று.

(க - து) செல்வரும் வறிஞராக மாறுதலால், செல்வம் நிலையுள்ளதாகக் கருதற்குரியதன்று.

(வி - ம்) 'அமர்ந்து' 'ஊட்ட' என்னுஞ் சொற்கள் ஆற்றல் வாய்ந்தவை; அமர்தல் - மனம் பொருந்துதல்; அன்பு, மகிழ்வோடு உண்ணச் செய்கலின் 'ஊட்ட' என வந்தது. ஒவ்வொருவகை உணவிலும் ஒவ்வொரு பிடியளவே போதுமானதா யிருந்தமையால், அச் செழுமை மிகுதியால் மறுசிகை நீக்கி உண்டார். உம்மை உயர்வின் மேல் வந்தது. வைக்கற்பாற்றன்று - வைக்கற்பாலதன்று. செல்வத்தின் நிலையாமை தெரிந்தால், அதனைக் காலத்தில் தக்கவாறு பயன்படுத்திக்கொள்ளும் உணர்வு உண்டாகும். நிலையாமை கூறும் பிறவிடங்களிலும் இங்ஙனமே கருத்துக்கொள்க.

2. துகள் தீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தொட்டுப் பகடு நடந்நகூழ் பல்லாரோ டுண்க ; அகடுற யாமாட்டும் நில்லாது செல்வம் சகடக்கால் போல வரும்.

(பொ - ள்) துகள்தீர் பெரு செல்வம் - குற்றமற்ற சிறந்த செல்வம், தோன்றியக்கால்-உண்டானால், தொட்டு-அது தொடங்கி, பகடு நடந்த கூழ் - ஏர் நடந்ததனால் உண்டான உணவை, பல்லாரோடு உண்க - விருந்தினர் முதலிய பலரோடுங் கூடி உண்ணுக; ஏனென்றால்; செல்வம் - பொருள், அகடு உற யாமாட்டும் நிலலாது - உறுதி பொருந்த யாரிடத்திலும் நிலைத்திராமல், சகடக்கால்போல வரும் - வண்டியுருளைபோல மாறிப் புரளும்.

(க - நு) செல்வம் யாரிடத்திலும் நிலைத்திராமை யால், அது தோன்றினால் உடனே பலாச்சும் அளித்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

(வி - மீ) பொருள் நல்ல வழியில் வரவேண்டும் என்பது தோன்றத் 'துகள் தீர்' என்றும், செல்வம் தோன்றுவது உறுதியன்று என்பது தோன்றத் 'தோன்றியக்கால்' என்றுங் கூறினார். பெருஞ்செல்வம் என்பது இங்கே மேன்மையான செல்வம்; வேளாண்மையால் வருகின்ற செல்வமே பெருஞ்செல்வம் என்பது குறிப்பு. தோன்றியக்கால் ஒற்று மிகுந்தமையால் வினையெச்சமாகப் பொருள் கொள்ளப்படும். பகடு - கடா; இங்கே அது பூட்டிய ஏர். நடந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்தது; ஆகவே, 'நடந்ததனால் உண்டான' என்று உரைத்துக்கொள்ளவேண்டும் பல்லாரா, பல பிரிவினர் என்பது காட்டும்; அவர் விருந்தினர், சுற்றத்தாரா, நண்பர் முதலியோர். அகடு - உறுதி; யாமாட்டும் என்றது, எவ்வளவு விழிப்புடையவரிடத்தும் எனபது. நிலலாது - நிலலாமல். வரும் - கை மாறி மாறி வரும்.

3. யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றேரும—ஏனை
வினைஉலப்ப வேறுகி வீழ்வாதாம கொண்ட
மனையானை மாற்றார் கொள.

(பொ - ள்) யானை எருத்தம் பொலிய - யானையின் கழுத்து விளங்கும்படி, குடை நிழல் கீழ் - குடை நிழலில், சேனைத் தலைவராய் - பல சேனைகட்குத் தலைவராக, சென்றேரும - ஆரவாரமாய் உலாச்சென்ற அரசர்களும், ஏனை வினை உலப்ப - மற்றத் தீவினை கெடுக்க அதனால், தாம்

கொண்ட மனையானை மாற்றார் கொள - தாம் திருமணஞ் செய்துகொண்ட மனைவியையும் பகைவர்கள் கவர்ந்து கொள்ளும்படி, வேறு ஆகி வீழ்வார் - முன் நிலைக்கு வேறான வறுமையாளராகி நிலைகுலைவர்.

(க - து) அரசரும் வறியராவார்.

(வி - ம்) இவர் ஏறியதனால் யானையின் கழுத்துக்கு அழகு உண்டாயிற்று என்று குறிப்பதனால், இவரது பெருமை சிறப்பிக்கப் பட்டது. 'நிழற் கீழ்' என்பதில், 'கீழ்' ஏழாவதன் உருபு. ஏனை வினை - மற்றை வினை; அது தீவினை என்னுங் குறிப்பில் வந்தது. 'உலப்ப' என்னும் வினையெச்சம் காரணப் பொருளுள்ளது. மனையானையும் என்று உம்மை விரித்துக்கொள்வது சிறப்பு. யானையெருத்தத்திற் சென்றேரும் இவகனம் நிலைகுலைவா என்றமையால், ஏனையோர் நிலைகுலைதல் சொல்லாமலே பெறப்படும். தம் மனையானைப் பிறர் கவாந்துகொள்ளுதலை விட இழிவானதொன்று வேறின்மையின், அடியோடு ஆற்றலைக் கெடுத்துவிட்ட வறுமையின் பெருங் கொடுமைக்கு அதனை எடுத்துக் காட்டினார்.

4. நின்றன நின்றன நிலலா எனவுணர்ந்

தொன்றின ஒன்றின வல்லே செயின்செய்க;
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செயுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.

(பொ - ள்) வாழ்நாள் - உடம்போடு கூடி வாழுமாறு ஏற்பட்ட நாட்கள், சென்றன சென்றன - செல்கின்றன செல்கின்றன; கூற்று - நமன், செயுத்து உடன்வந்தது வந்தது - சினந்து விரைந்து வருகின்றான் வருகின்றான்; ஆதலால்; நின்றன நின்றன - நிலைபெற்றன நிலைபெற்றன வென்று நினைத்துக்கொள்ளப்பட்ட செல்வப் பொருள்கள், நிலலா என - நிலைபெறா என்று, உணர்ந்து - தெரிந்து, ஒன்றின ஒன்றின - இசைந்தன இசைந்தனவாகிய அறங்களை, செயின் - செய்யக் கருதுவீர்களானால், வல்லே செய்க - விரைந்து செய்வீர்களாக.

(க - து) வாழ்நாள் கழிந்துகொண்டே யிருத்தலால் நிலையில்லாத செல்வப் பொருள்கள் கொண்டு உடனே அறம் செய்யவேண்டும்.

(வி - ம்) ஒல்லும் அளவு அறஞ் செய்க என்றற்கு, 'ஒன்றின ஒன்றின செய்க' எனவும், செயதலின் அருமை தோன்றச் 'செயின்' எனவுங் கூறினார். 'செல்கின்றன' என்னும் கருத்து விரைவு பற்றிச் 'சென்றன' என்றும், 'வரும்' என்னும் கருத்துத் துணிவு பற்றி 'வந்தது' என்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. முதல் இரண்டு அடுக்குகள் பன்மையும், பின் இரண்டு அடுக்குகள் அவ லமும் உணர்த்தும் "கூற்று - வாழ்நாள் இடையரூது செல்லுவ காலத்தினைப் பொருள் வகையாற் கூறுபடுத்துக கடவுள்" என் னும் நச்சினூர்க்கினியருரை* இங்கே நினைவுகூரற்பாலது. ச

5. என்னும் ஒன்றுதம் கையுறப் பெற்றக்கால்
பின்னுவ தென்று பிடித்திரா—முன்னே
கொடுத்தார் உயப்போவர் கோடில்தீக் கூற்றம்
தொடுத்தாறு செல்லும் சுரம்.

(பொ - ள்) என் ஆனும் ஒன்று - யாதாயினும் ஒரு பொருளை, தம் கை உற பெற்றக்கால் - தமது கையில் கிடைக்கும்படி பெறுவாராயின், பின் ஆவது என்று - மூப்புக்காலத்தில் பயன்படுவதென்று, பிடித்து இரா - இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு சம்மா இராமல், முன்னே கொடுத்தார் - இளமையிலேயே அறஞ்செய்தவர், கோடு இல் தீக் குற்றம் - நடுவுநிலைமையுள்ள அருளில்லாத கூற்று வன், தொடுத்து செல்லும் சுரம் ஆறு - கயிற்றூற் கட டிக்கொண்டுபோகின்ற காட்டு வழியை, உய்ய போவர் - தப்பிப் புண்ணிய உலகம் புகுவார்.

(க - து) இளமையிலேயே அறஞ் செய்தவர் புண் ணிய உலகம் புகுவார்.

(வி - ம்) சிறிது கிடைத்தாலும் அறஞ்செய்க என்பதற்கு 'என்னும்' என்றார். பொருள் கிடைப்பதன் அருமை நோக்கிப் 'பெற்றக்கால்' என்றார். கிடைப்பது அகனம் அருமையா யிருத் தலின், கிடைத்த உடனே அறத்திற் செலவிடுக என்பது கருத்து. பிடித்திருத்தல், தாமும் உண்ணாது இறுக்கஞ் செய்துகொண்டிருத் தல். 'முன்னே' என்பது முதற்காலத்திலேயே என்னும் கருத் தில் வந்தது; அஃதாவது, பெற்ற உடனே என்பது; கோடு இல் - கோணுதல் இல்லாத; நடுவு நிலைமையுள்ள. அறஞ்செய்வார் கூற்

* தொல். புறத். உச.

றுவனுலகுக்குச் செல்லும் வழி தப்பிப் புண்ணிய வுலகுக்குப் போவார் என்பது பின் இரண்டடிகளின் பொருள். ௫

6. இழைத்தநாள் எல்லை இகவா; பிழைத்தொரீஇக் கூற்றம் குதித்துய்ந்தார் ஈங்கில்லை;—ஆற்றப் பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமின்; நாளைத் தழீஇம் தழீஇம் தண்ணம் படும்.

(பொ-ள்) இழைத்த நாள் எல்லை இகவா - உடலோடு கூடி வாழ அளவு செய்துள்ள நாள்கள் தம் அளவைக் கடவா; பிழைத்து ஒரீஇ - அந்த அளவில் தவறி நீங்கி, கூற்றம் குதித்து உய்ந்தார் - கூற்றுவனிடத்தினின்றும் அப்புறப்பட்டு உயிர்பிழைத்திருப்பவர், ஈங்கு இல்லை - இவ் வுலகத்தில் இல்லை; நாளை - நாளையொருகால், தண்ணம் தழீஇம் தழீஇம் படும் - சாவுப்பறை தழீஇம் தழீஇம் என்று ஒலிக்கும்; ஆதலால்; பெரும் பொருள் ஆற்ற வைத்தீர் - பெருமையைத் தருவதாகிய பொருளை மிகுதியாக வைத்துள்ள செல்வர்களே! வழங்குமின் - உடனே அப் பொருளைப் பிறர்க்கு உதவுங்கள்.

(க - து) குறித்த ஆயுளுக்குமேல் யாரும் உயிர் வாழ்தல் கூடாமையின், உடனே அறஞ்செய்து நலம்பெறு தல் வேண்டும்.

(வி - ம்) இழைத்த - உண்டாக்கிய; வைத்தீர், இங்கே பெயா. தழீஇம் தழீஇம் என்பது ஒலிக்குறிப்பு. படும் - ஒலிக்கும்; இறப்பு நேரும் என்றற்குத் 'தண்ணம் படும்' என்றார். தமக்கு வேண்டிய அளவுக்குமேற் பொருள் படைத்திருப்பவர், அங்கனம் மேற்பட்ட பொருளைப் பிறாக்கு வழங்குவ கட்டாயமுடைய ராதலின், இச் செய்யுள் அவரை நோக்கிற்று. ௬

7. தோற்றம்சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலும் கூற்றம் அளந்துநும் நாளுண்ணும்;—ஆற்ற அறஞ்செய் தருளுடையீர் ஆகுமின்; யாரும் பிறந்தும் பிறவாதா ரில்.

(பொ - ள்) கூற்றம்-யமன், தோற்றம் சால் ஞாயிறு-காலையில் தோன்றுதல் பொருந்திய பகல்வளை, நாழி ஆக -

நாழி என்னும் அளவுகருவியாகக்கொண்டு, தாம நாள் வைகலும் அளந்து உண்ணும் - உம் வாழ்நாளாகிய தானியத்தை நாஸ்தோறும் அளவுசெய்து உண்ணுவான் ; ஆதலால் ; ஆற்ற அறம் செய்து அருளுடையீர் ஆகுமின் - மிகுதியாகப் பிறர்க்கு உதவிசெய்து உயிர்களிடத்தில் அருளுடையீராகுக, யாரும் - அங்ஙனம் ஆகாதவா யாரும், பிறந்தும் பிறவாதாரில் - பிறவியெடுத்தும் பிறவாதவரிற் சேர்ந்தவரே யாவர்.

(க - து) அருளுடையராதலே பிறவியின் பயனாதலால், அறஞ்செய்து அருளுடைய ராகுக.

(வி - ம்) ஞாயிறு தோன்றுதலும் மறைதலுமே ஒரு நாளுக்கு அடையாளமாதலால், அது 'தோற்றம் சால்' என்னும் அடைமொழி கொடுத்து, அளவு கருவியாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. பகலவளை நாழியாகக் கொண்டமையால், கூற்றுவன் உண்ணுவதற்கு, நாள் தானியமாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஒறுக்குவ குறிப்புத தோன்ற, 'உண்ணும்' என்றார். 'பிறவாதாரில்' என்பதன் பின் ஒரு சொல் வருவித்துக்கொள்க உயிர் அருள்வடிவாகுமளவும் அறஞ்செய்து கொண்டு உயிருக்க என்றற்கு, 'ஆற்ற அறஞ்செய்து' எனப்பட்டது. "அறவினை ஓவாடுகே செலலும்வாயெல்லாஞ்செயல்" என்பதனாலும் இக்கருத்து அறிந்துகொள்ளப்படும். எ

8. செல்வார்யாம் என்றுதாம் செல்வுழி எண்ணுத
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வம்—எல்லில்
கருங்கொண்மூ வாயதிறந்த மின்னுப்போல் தோன்றி
மருங்கறக் கேட்டு விடும்.

(பொ - ள்) செல்வர் யாம் என்று - நாம் செல்வமுடையோம் என்று களித்து, தாம் செல் உழி எண்ணுத - தாம் இனிச் செல்ல விருக்கும் மறுமை யுலகத்தை நினை யாத, புல் அறிவாளர் பெரு செல்வம் - சிறிய அறிவுடையவரதுமிக்க செல்வம், எல்லில் - இரவில், கரு கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போல் தோன்றி - கரியமேகம் வாய்திறந்ததனா லுண்டான மின்னலைப்போலச் சிறிதுகாலந்

தோன்றி நின்று, மருங்கு அற கெட்டுவிடும் - இருந்த இடமும் தோன்றாமல் அழிந்துபோம்.

(க - து) மறுமை யுலகத்தை எண்ணி வாழாதவர்களுடைய செல்வம், மின்னலைப்போல் தோன்றி அழியும்.

(வி - மீ) செல் உழி - செல்லும் இடம்; இங்கே, மறுமை குறித்து நின்றது. செல்லுழி என்பது 'செல்வழி' என மருவி முடிந்தது; "எல்லா மொழிக்கும்"* என்னுந் தொல்காப்பிய நூற்பா வின் நச்சினூக்கினியருரை கருதுக. அறியாமையில் ஒளிருஞ் செல்வமாதலின், இருளில் ஒளிரும யின் உவமைபாயிற்று. கொண்மு-நீரைக் கொள்வது என்னுந் காரணப்பெயர். மின்னு-மின்னுதல் என்னுந் தொழிற் பெயரில் வந்தமையின் அப் பொருள் தோன்ற உகரச சாரியை பெற்று, அதுவே பின் தொழிலாகு பெயராயிற்று. மருங்கும் என எச்சவுமமை கொள்க. செல்வம் இயல்பாகவே நிலையாமையுடையதாயினும் அது மின்னலைப்போல் அத்துணை விரைவில் அழிந்துபோதற்குக் காரணம், 'செல்வார் யாம்' என்னுஞ் செருகும், அச் செருக்கினால் மறுமையைப் பொருள் செய்து வாழாத தாறுமாறான வாழ்க்கை நிலையும் முதலாயின வென்பது இசையுட் குறிப்பு. அ

9. உண்ணுள் ஒளிநிருள் ஓங்கு புகழ்செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்கனையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல், அ ஆ
இழந்தான்தான் நெண்ணப் படும்.

(பொ - ள்) உண்ணுள்-இன்றியமையாத உணவுகளை உண்ணாமலும், ஒளி நிருள் - மதிப்பை நிலைக்கச் செய்யாமலும், ஓங்கு புகழ் செய்யான் - பெருகுகின்ற உரையும் பாட்டுமாகிய புகழைச் செய்துகொள்ளாமலும், துன் அரு கேளிர் துயர் கனையான் - நெருங்கிய பெறுதலரிய உறவினரின் துன்பங்களை நீக்காமலும், வழங்கான் - இரப்பவர்க்கு உதவாமலும், கொன்னே பொருள் காத்திருப்பானேல் - ஒருவன் வீணாகச் செல்வப்பொருளைக் காத்துக் கொண்டிருப்பானாயின், அ ஆ இழந்தான் என்று-ஐயோ அவன் அப்பொருளை இழந்தவனேயென்று, எண்ணப்படும்-கருதப்படுவான்.

* தொல். புண ந. அ.

(க - து) ஒரு செல்வன், தனது செல்வத்தை அற வழிகளிற் செலவு செய்யாதிருந்தால் அவன் அதனை இழந்தவனாகவே கருதப்படுவான்.

(வி - ம்) ஒளி-மதிப்பு; “ஒளி ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை”* என்னுமிடத்து, ‘ஒளி - மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை’ என்பர் பரிமேலழகர். உண்ணான் முதலியன முற்றெச்சம். ‘கொன்னே காத்திருப்பானேல்’ என்று சேர்த்துக்கொள்க. அ ஆ, இரக்கக் குறிப்பு. செல்வம் தான் இறக்குமளவும் அழியாமலிருந்தாலும் அதனைக் கொண்ட பயன் யாதாமில்லாமையின், அவன் உடையவையினும் இழந்தவனே என்றார். செல்வத்தைச் செலவு செய்தற் குரிய துறைகள் பலவும் இச் செய்யுள் எடுத்துக்காட்டினமை நினைவிருந்துதற்குரியது. க

10. உடாஅதும் உண்ணுதும் தம்உடம்பு செற்றும்
கெடாஅத நல்லறமும் செய்யார்—கொடாஅது
வைத்தீட்டி னூர்இழப்பர், வான்தோய் மலைநாட!
உய்த்தீட்டும் தேனீக் கரி.

(பொ - ள்) வான் தோய் - வானத்தைப் பொருந்துகின்ற, மலைநாட-மலைநாட்டுத் தலைவனே! உடாஅதும்-நல்ல ஆடைகள் உடுக்காமலும், உண்ணுதும-உணவுகள் உண்ணாமலும், தம் உடம்பு செற்றும்-தம் உடம்பை வருத்தியும், கெடாஅத நல் அறமும் செய்யார்-அழியாத சிறந்த புண்ணியமுஞ் செய்யாமலும், கொடாஅது - வறியவர்க்குக் கொடாமலும், ஈட்டி வைத்தாரா - பொருளைத் தொகுத்து வைத்தவர்கள், இழப்பர் - அதனை இழந்து விடுவர், உய்த்து ஈட்டும் தேன் ஈ - பல பூக்களிலிருந்து கொண்டுபோய்த் தொகுத்து வைக்கும தேனீக்கள், கரி - அதற்குச் சான்று.

(க - து) அறவழியிற் பொருளைச் செலவு செய்யாதவர், ஒரு காலத்தில் தேனீயைப் போல அப் பொருளை இழந்துவிடுவர்.

* குறள், கூஅ: க.

(வி - ம்) கள்ளர், பகைவர் முதலியோரார் கட்டாயம் இழந்து விடுவர் என்பது கருத்து; அதன்பொருட்டே, கட்டாயம் ஒரு காலத்தில்தான் தொகுக்குந் தேனை இழந்துவிடுந் தேனீ உவமையாயிற்று. உடாமையும் உண்ணாமையுடனாக காரணமாக நோய் முதலிய வற்றை உண்டாக்கித் தம் உடம்பை வருத்திக்கோடலின், 'தம் உடம்பு செற்றும்' என்றார். துறவோரைப் போல அங்கனம் வருத்திக்கொண்டாலும் அவர்போல் அறச்செயலேனுஞ் செய்கின்றனரோவெனின் அதுவுயின்றென்றற்குக், 'கொடாத நல் அற முஞ் செய்யார்' என்று அதன்பிற் கூறினார். மலைநாட என்று ஓர் ஆண்மகனை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறும் முறைமையில் இச் செய்யுள் அமைந்தது. இறுக்க நிலைவினா, பகை முதலியன உண்டாதல் பொருளைக் காக்கும் அறிவு மடம்படுதல் முதலாயின உண்டாதலின் அவை பொருளை இழத்தற்குக் காரணங்களாகும். க0

உ. இளமை நிலையாமை

[இளமையின் நிலையில்லாமையை உணர்த்துவது.]

11. நரைவரும் என்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார்;—புரைதீரா
மன்னு இளமை மகிழ்ந்தாரே கோல்ஊன்றி
இன்னும் கெழுந்திருப் பார்.

(பொ - ள்) நல் அறிவாளர்-பழுதற்ற அறிவினையுடையோர், நரை வரும் என்று எண்ணி - மூப்பு வருமென்று கருதி, குழவியிடத்தே துறந்தார் - இளமையிலேயே பற்றுள்ளத்தை விட்டார், புரைதீரா மன்னு இளமை மகிழ்ந்தாரே - குற்றம் நீங்குதலில்லாத நிலையில்லாத இளமைக் காலத்தை அறவழியிற் பயன்படுத்தாமல் நுகர்ந்து களித்தவர்களே, கோல் ஊன்றி இன்னாங்கு எழுந்திருப்பார் - மூப்பு வந்து கையிற் கோல் ஒன்று ஊன்றித் துன்பத்தோடு எழுந்து தள்ளாடுவார்கள்.

(க - து) இளமைப் பருவத்தை அறவழியிற் பயன்படுத்தாமல் நுகர்ந்து மயங்கியவர்கள், பின்பு மூப்பினால் வருந்துவார்கள்.

(வி - ம்) 'நரை' மூப்புப் பருவமும், 'குழவி' இளமைப் பருவமும் உணர்த்துக குறிப்பில் வந்தன. துறத்தல் - பற்றுள்ளம்

விடுதல். 'புரை தீரா' 'மன்னா' இரண்டும் இளமைக்கு அடைமொழிகள். மகிழ்தல்-இவரு துகர்தல்; இளமையை அறஞ்செய்தற்குக் கருவியாகக் கொள்ளாமல், அதனையே துய்க்கும் பொருளாகக் கொண்டு இன்புறுதல் பிழை என்றபடி. நல்லறிவாளா துறந்தார் எனவே, இளமை மகிழ்ந்தார் புல்லறிவாளர் என்பது பெறப்படும். 'பட்டாங்கு' என்பது போல, 'இன்னாகு' என்பதும் ஒரு சொல்-பற்றுள்ளம் விட்டு எம் முயற்சியையும் இளமையிலேயே செய்க என்பது பொருள். அங்ஙனம் செய்தார்க்கு, மூப்பும் வராது; வரினும் இன்னல் செய்யாது என்பது உணர்த்தப்பட்டது. க

12 நட்புநார் அற்றன நல்லாரும் அஃகினார்
அற்புத் தனையும் அவிழ்ந்தன ;—உட்காணய் ;
வாழ்தலின் ஊதியம் என்னுண்டாம்? வந்ததே
ஆழ்கலத் தன்ன கலி.

(பொ-ள்) நட்பு நார் அற்றன-நேயமும் கயிறு அறுந்தன; நல்லாரும் அஃகினார்-சான்றோரும் அணுக்கங்குறைந்தனர்; அன்பு தனையும் அவிழ்ந்தன - பொதுமக்களிடம் உண்டான அன்பு என்னுங் கட்டும் நெகிழ்ந்தன; உள் காணய் - அகமாக எண்ணிப் பார், வாழ்தலின் ஊதியம் என் உண்டு-இளமையை மகிழ்ந்தது வாழ்தலினால் பயன் என்ன உண்டு, ஆழ்கலத்து அன்ன கலி வந்தது - கடலில் முழுகிவிடுகின்ற மரக்கலத்தை ஒத்த துன்பம் இதோ வருகின்றது.

(க - து) இளமையையே பொருள் செய்து வாழ்வதனால், நண்பர் சான்றோர் பொதுமக்கள் முதலியோரது தொடர்பு குறைந்து வாழ்நாளுங் கெடும்.

(வி - ம்) அற்றன அவிழ்ந்தன என்று பன்மையாக வந்தமையால், நட்புகள், அன்புகள் என்று அவ்வினைகளின் வினைமுதல்களையும் பன்மையாகக் கொள்ச; பலராற்பலவகையாகக் கொள்ளப்படுதலால்! அவை பன்மையாயின. அன்பு என்றது, அற்பு என்றாயிற்று! இடையிலுள்ள எழுத்து வலித்தது. இளமையைப் பொருளாக நினைத்துப் பற்றுள்ளத்தோடு உயிர வாழ்ந்தமையால், நண்பர் முதலியோர் அற்றனர். இங்ஙனம் நட்பு முதலியன அகல ஒருவன் உயிர் வாழ்தலால் உண்டான பயன்ருளும் ஏது மில்லை. கடலுள் மரக்கலம் ஆழ்ந்தாற்போல இவ்வுடம்பு திடுமெனக் கூற்ற

வன்வாய் அழிவதுதான் அதனாற் கண்ட பயன் என்றற்கு, 'வாழ் தலின் ஊதியம் என்னுண்டாம்? வந்ததே ஆழ்கலத் தன்ன கலி' என்றார். வந்தது என இறந்த காலத்தால் நின்றது, விரைவின் துணிவுப் பொருட்டு*.

13. சொல்தவர்த்து கோல்ஊன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப் பல்கழன்று பண்டம் பழிகாறும்—இல்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினூர்க் கில்லையே
ஏம நெறிபடரு மாறு.

(பொ - ள்) சொல் தளர்ந்து-பேச்சின் வலி குறைந்து, கோல் ஊன்றி சோர்ந்த நடையினர் ஆய்-கையிற் கோல் ஊன்றித் தள்ளாடிய நடையை உடையவராய், பல்கழன்று - பற்கள் உதிர்த்து, பண்டம் பழிகாறும் - இவ்வுடம்பாகிய பண்டம் பழிகசுப்படுமளவும், இல் செறிந்து காமநெறி படரும கண்ணினூர்க்கு - மனைவியோடு பற்றுக் கொண்டிருந்து காமவழியிற் செல்லும சிற்றறிவுடையாருக்கு, ஏமம் நெறி படரும ஆறு - மெய்யின்ப நெறியில் செல்லும வகை, இல்லையே - உண்டாவதில்லையே

(க - து) வாழ்நாளளவுங் காம நோக்கமுடையவர் பேரின்ப நெறி செல்லுதல் இல்லை

(வி - ிம்) பண்டம் - பொருள்; இங்கே உடம்புக்கு வந்தது; உயிரிருந்தும் உயாக்குரிய அறவினைக்குப் பயன்படாமையால் உயிரில்லாததுபோல இழிவாக்கிப் பண்டம் என்றார். அது பழிக் கப்படுதலாவது, இறக்குமுன நெடுங்காலம் நோய் முதலியன கொண்டு பிறரால் இழித்துக் கூறப்படுதல். 'பண்டம் பழிகாறும்' என்றது, சாகுமளவும் என்னும் குறிப்பின்மேல் நின்றது. மனைவியின்பால் அறிவான் அன்புறமற் காமத்தான் பற்றுக்கொள்ளலென்பது, 'செறிந்து' என்பதன குறிப்பினுற் பெறப்படும். இல்லையே என்னும் ஏகாரம் இரக்கப் பொருட்டு.

14. தாழாந் தளராத் தலைநடுங்காந் தண்டுள்ளு
வீழா இறக்கும் இவள்மாட்டும்—காழ்இலா
மம்மர்கொள் மாந்தர்க் கணங்காகும் தன்கைக்கோல்
அம்மனைக்கோல் ஆகிய ஞான்று.

* தொல். வினை. சச.

(பொ - ள்) தாழா - முதுகு தாழ்ந்து, தளரா-உடம்பின் கட்டுத் தளர்ந்து, தலை நடுங்கா - தலை நடுங்கி, தண்டு ஊன்றா - கையில் தடி ஊன்றி, வீழா - விழுந்து, இறக்கும் இறக்கப்போகும் மூப்புநிலையிலுள்ள, இவள் மாட்டும் - இத்தகைய ஒருத்தியிடத்தும், காழ் இலா - உறுதியான அறிவில்லாத, மம்மர்கொள் மாந்தர்க்கு - காம மயக்கத்தைக் கொள்ளுகின்ற மக்களுக்கு, தன் கைக்கோல்-அவள் இப்போது பிடித்திருக்கும் கையின் ஊன்றுகோல், அம்மனைக் கோல் ஆகிய ஞான்று - அவள் தாயின் கைக்கோலாயிருந்த காலத்தில், அணங்கு ஆகும் - வருத்துகின்ற காமத்தன்மையையுடைய அழகுருவம் இருந்திருக்கும்.

(க - து) முன்பு, கண்டோரைப் பிணிக்கும் அழகுருவோடு திகழ்ந்த மகளிர் பின்பு உடம்பு கூனித் தலைநடுங்குகின்ற இரங்கத்தக்க மூப்பு நிலையை அடையக் காண்டலின் இளமையை ஒரு பொருட்டாக எண்ணிக் காமத்தில் ஆழ்ந்து அதனால் அறச் செயல்களைக் கைநழுவ விடுதலாகாது.

(வி - ம்) முதுகு வளைந்து கூன் அடைந்து என்றதற்குத் தாழா எனப்பட்டது. 'இவள் மாட்டும்' என்னும் உம்மை இழிவு சிறப்பு பொது எச்சமும் உணர்த்திற்று. காழ் - உரம்; இங்கே அறிவு உரம். அணங்கு - வருத்தம் அழகுருவம்; பரிமேலழகர், "அணங்கு காமநெறியான் உயிரகொள்ளந் தெய்வமகள்"* என்றதும் இப்பொருட்டு. அணங்காயிருந்திருக்கும் என்னும் பொருளில் 'அணங்காகும்' என வந்தது. இப்போது மூத்திருக்கும் இவள் கையின் கோல் இவள் தாயின் கையில் ஊன்றுகோலாயிருந்தபோது இவள் இளமையுடையவளாய் இருந்திருப்பாள் என்பது குறிக்கத் 'தன் கைக்கோல் அம்மனைக்கோலாகிய ஞான்று' எனப்பட்டது. இவள் இளமைக் காலத்தில் என்று குறித்தற்கு இங்ஙனம் வந்தது, ஈது காண் உலகியல்பு என்று அறிவுறுத்துதற்கு. இது மேற் செய்யுளாலும் உணரப்படும். ஈ

15. எனக்குத்தாய் ஆகியநாள் என்னைநாள் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் ;—தனக்குத்தாய்
ஆகியவளும் அதுவானால் தாய்த்தாய்க்கொண்டே
டேரும் அளித்திவ் வுலகு.

* குறள், கூஉ : அ.

(பொ - ள்) எனக்குத் தாய் ஆகியாள் - எனக்குத் தாயாயிருந்தவள், என்னை ஈங்கு இட்டு - என்னை இவ்வுலகத்தில் விட்டுவிட்டு, தனக்குத் தாய் நாடி - தனக்குத் தாய் விரும்பி, சென்றாள் - இறந்து போனாள்; தனக்கு தாய் ஆகியவளும்-அப்படிப்போன அவளுக்குத் தாயாக நேர்ந்தவளும், அது ஆனால் - அவ்வாறே போனால், தாய் தாய்க்கொண்டு - ஒரு தாய் தனக்குத் தாயைத் தாவிக்கொண்டு, ஏகும் அளித்து இவ்வுலகு - போகின்ற எளிமையையுடையது இந்த உலகம் என்க.

(க - து) இன்று இளையராயிருப்பவர் நாளை மூத்து இறந்துபோதலே இயல்பாதலால், இளமை நிலையாதென்பது திண்ணம்.

(வி - ி) 'இட்டு' என்னுஞ் சொல், 'என்னை இங்கே பெற்றெடுத்து விட்டுத் தன்னை ஒருத்தி பெற்றெடுக்குமாறு பிரிந்தாள்' என்னுங் குறிப்பின் உறுப்பாய் நின்றது. ஏ, இசைநிறை. தாய்க்கொண்டு - தாவிக்கொண்டு. இயல்பாயிருத்தலின், உலகுக்கு எளிமை கூறினார்.

16. வெறியயர் வெங்களத்து வேல்மகன் பாணி

முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க

மறிகுள குண்டன்ன மன்னு மகிழ்ச்சி

அறிவுடை யாளர்கண் இல்.

(பொ - ள்) வெறி அயர் வெம் களத்து - வெறியாடு தலைச் செய்கின்ற கொடிய பலிக்களத்தில், வேல்மகன் பாணி - வெறியாடுவோனுடைய கைகளிற் கட்டியுள்ள, முறி ஆர் நறு கண்ணி-தளிர்கள் இடையிடையே பொருந்திய மணமமைந்த மலர்மலை, முன்னர் தயங்க - தன்னெதிரில் விளங்கா நிற்க, மறி-அதைக் கண்ட பலி ஆடு, குளகு உண்டு அன்ன - அதிலுள்ள தளிரைத் தனக்கு உணவாக உண்டு மகிழ்ந்தாற்போன்ற, மன்னு மகிழ்ச்சி-இளமையால் வரும்நிலையா மகிழ்ச்சி - அறிவுடையாளர்கண் இல் - அறிவுடையாரிடத்தில் இல்லை.

(க - து) அறிவுடையவர்கள், இளமை யெழுச்சிகளை அறவினைகட்கு ஊறு செய்வனவாகக் கருதி அஞ்சுவரேயல் லால் அவற்றை நுகர்ந்து களியாரா.

(வி - ம்) வெறி தெய்வமேறி யாடுந் தன்மை, அயர்தல் - அக னைச் செய்தல்; பலியிடுதலின், கொடிப களமாயிற்று. வேலைத் தன கையில் அடையாளமாகப் பிடிதனக்கொண்டு ஆடும் மகனாதலின், வெறியாட்டாளன் 'வேல் மகன்' எனப்பட்டான. வேலன் என்று கூறுதலும் உண்டு, இது குறிஞ்சி நிலத்து வழக்கம்; அங்கே முருகன் தெய்வமாகலின் இங்ஙனமாயிற்று. டூக்களுடன் இடையிடையே இலைகளும் இட்டு மலை சொடுப்பராகலின், 'முறி ஆர் நறுங்ஊணி' எனப்பட்டது குளகு - சழையுணவு. பலிக்கடா, தான் கொலை யுறுதற்கு அடையாளமாயுள்ள வேலன் கைமலைக்கு அஞ்சாமல், அறி யாமையால் அதிலுள்ள சழையைத் சணக்கு உணவாகக்கருதி உண்டு, சின்னேர இனபம் நுகாந்தது; அறிந்தோர்க்கு அச செயல ஏழைமை யுடையதாயத் தோன்றும் இளமை யெழுச்சிகளின் மயங்கி, 'மற்றறிவாம் நல்வினையாம் இனாயம்'* என்று மக்கள் ஒழுக்குதலும் அத்தகையதேயாம். பின் வரும் பேரிடையுறு கருதாமற் சிறிதின்ப நுகர்வுக்காக அறவினைகள் கைவிட்டு நின்றல் தவறென்பது உணராத் தப்பட்டது. கூ

17. பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்

கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற நிளமை;—நனிபெரிதும்

வேல்கண்ணள் என்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவரும்

கோல்கண்ண ளாகும் குனிந்து.

(பொ - ள்) இளமை - இளமைப்பருவம், பனி படு சோலை பயன் மரம் எல்லாம-குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலை யிலுள்ள பயன் தரும் மரங்களெல்லாவற்றினின்றும், கனி உதிர்ந்து வீழ்ந்து அற்று - பழங்க ளுதிர்ந்து வீழ்ந்தாற் போலுந் தன்மையது; இவளும் குனிந்து - இவ்விளமை யுடையவளும் ஒரு காலத்திற் கூனாகி, கோல் கண்ணள் ஆகும் - வழிதெரிந்து நடப்பதற்கு ஊன்றுகோலையே சண்ணாக உடையவளாவள்; ஆதலால்; வேல் கண்ணள் என்று - இப்பொழுது வேல்போலுங் கண்ணுடையா ளென்று, இவளை-இந்த இளந்தன்மையானை, நனி பெரிதும் வெஃகன்மின் - மிகப் பெரிதும் விருமப வேண்டாம்.

* நாலடி. உ: கூ.

(க - ழ) இப்போது கனிந்தும் குளிர்ந்தும் தோன்றும் இளமை ஒரு காலத்தில் நிலைமாறிக் கெடும்.

[வி - ம்) உவமைபிற சுட்டிய தன்மைகள் பொருளுக்கும் ஒக்கும். இளமை யாவாக்கும் ஒரு படிதாய்க் கெடுதலின், 'மரமெல்லாம்,' என்றா. வீழ்தலின் விரைவு தோன்ற 'உதிர்த்து வீழ்ந்தற்று,' என்றா. 'நன்மொழிதம்' ஒரு பொருளில் வந்த இரு சொல்; அது வெகுதலின் முடிவின்மையையும் இளமைத் தன்மையை அளவாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவ கடமையையும் குறித்து வின்றது. இவள் என்னுஞ் சுட்டுககள் இரண்டுள், முன்னது ஒரு மாயையும் பின்னது அவள் இளமைப் பண்ணையுஞ் சுட்டி வின்றன. கோல்கொண்டு வடிவெடுத்த செல்லுதலின் 'கோல கண்ணள்' எனப்பட்டது. மற்று - வினைமாற்று. எ

18. பருவம் எனைத்துள பல்லின்பால் ஏனை
இரு சிகையும் உண்டரோ என்று—வரிசையால்
உண்ணுட்டம் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோள்
எண்ணு அறிவுடையார்.

(பொ - ள்) பருவம் எனைத்து உள்-வயது எவ்வளவு ஆகியிருக்கின்றன, பல்லின்பால் ஏனை - பல்லின் தன்மை எப்படி யிருக்கின்றன, இரு சிகையும் உண்டரோ-இரண்டு பிடியேனும் உண்கின்றீர்களா, என்று வரிசையால்-என்று ஒன்றன்பின் ஒன்றாக, உள் நாட்டம் கொள்ளப்படுதலால்-இங்ஙனம் பிறரைப்பற்றித் தமக்குள் ஆராயும் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்படுவதனால், யாக்கைக் கோள் - உடம்பின் இளமையை, எண்ணுர் அறிவுடையார் - அறிவுடையோர் ஒரு பொருளாகக் கருதமாட்டார்கள்.

(க - து) இளமை கழிதலை யாரும் தமக்குள் உணர்தலின், அறிவுடையோர் அந் நிலையா இளமையை ஒரு பொருளாக மதித்து மகிழார்.

(வி - ம்) வயது என்பது இத்தனை ஆண்டுகள் என்னுங் கருத்தில் வந்தமையின், 'உள்' என்று பன்மை வினை கொண்டது. 'பல்லின்பால்' என்பதில் 'பால்' தன்மை யென்னும் பொருட்டு; 'பான்மை' என்பதில் போல. சிகையும் - சிகையேனும். ஆண்டு முதிர்ந்து பல் பழுதாகிக் குடலுங் கெடுதலின் இங்ஙனம் ஒருவரைப்

பற்றி ஒருவா நலம் உசாவும் உள் எண்ணம் கொள்ளப்படுகின்றது. யாக்கைக் கோள் - யாக்கையின் தன்மை; இளமை. இவ்வாற்றால், இளமை நிலையாமை உணர்த்தப்பட்டது. அ

19 மறறிவாம் நல்வினை யாம்இனையம் என்னுது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்;
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் த்வளியால்
நற்காய் உதிர்தலும் உண்டு.

(பொ - ள்) மற்று அறிவாமநல்வினை-நற்செயல்களைப் பின்னால் தெரிந்து செய்து கொள்ளலாம், யாம் இனையம் - இப்போது யாம் இளமைபபருவமுடையேம், என்னுது - என்று கருதாமல், கைத்து உண்டாம் போழ்தே - கையில் பொருள் உண்டானபொழுதே, கரவாது அறம்செய்ம்மின்- ஒளியாமல் அறஞ் செய்புங்கள்; ஏனென்றால்; முற்றி யிருந்த கனி ஒழிய-பழுத்திருந்த பழங்களே யல்லாமல், தீ வளியால் - கோடைக் காற்றினால், நல் காய் உதிர்தலும் உண்டு-வலிய காய்களும் மரங்களிலிருந்து உதிர்தலும் விடுதலுண்டு.

(க - து) முத்தோரே யல்லாமல் இனையோரும திடுமென இறந்துபோதல் உண்டாகலின், கையிற் பொருள் உண்டான இளமைக காலத்திலேயே அதனை அறஞ் செய்து பயன் கொள்ளவேண்டும்.

(வி - ம்) 'யாம் இனையம்,' என்ற குறிப்பு, 'இப்போது யாம் இளமையுடையேம்; அவ்விளமை யின்பங்கள் நுகாதற்குப் பொருள் தேவை; ஆகலின், அறவினைகளை மூப்பு வந்த பின் செய்வோம்,' என்று நினைத்தலாகாது என்னுது கருததை உட்கொண்டு நின்றது. கைத்து-கையிலுள்ளது; அது கைப்பொருள்; செல்வம். இளமைப் பருவத்தைக் 'கைத்துண்டாம் போழ்து,' என்று விதந்தார், அப்பருவமே முயன்று பொருள் தேடுதற்குரிய காலமாகலின். 'கனியொழிய' என்பதை இரட்டுற மொழிதலாகக் கொண்டு, பழங்கள் உதிராமல் மரத்தில் நிற்கக், காய்கள் உதிர்த்துவிடுதலும் உண்டு எனவும் ஒரு கருத்தாக் கொள்க. மூப்புடையோர் இறவாமுன் இளமையுடையோர் இறந்துபோதலும் உண்டு என்பது இதன் கருத்து. காயுதிர்தல் சிறுபான்மையாகலின், காயுதிர்தலும் என எதிர்த்தறையும்மை கொடுக்கப்பட்டது. கூ

20. ஆட்பார்த் துழலும் அருளில் கூற்றுண்மையால் :
தோட்கோப்புக்காலத்தால் கொண்டுய்ம்மின்-பீட்பிதுக்
பிள்ளையைத் தாய் அலறக் கோடலான் மற்றதன் [கிப்
கள்ளம் கடைப்பிடித்தல் நன்று.

(பொ - ள்) ஆள் பார்த்து-தர்ன் உயிர் பிரித்துக்
கொண்டு போகும் ஆளைக் கருதி, உழலும் - அதே வேலையாகத் திரிகின்ற, அருள் இல் கூற்று-இரக்கம் இல்லாத கூற்றுவன், உண்மையால்-ஒருவன் இருக்கின்றானுதலால், தோள் கோப்பு - மறுமையாகிய வழிக்குக் கட்டுச்சோறு போல் உதவும் புண்ணியத்தை, காலத்தால்-இளமையாகிய தக்க காலத்திலேயே, கொண்டு உய்ம்மின் - உண்டாக்கிக் கொண்டு பிழைபுங்கள், பீள் பிதுக்கி - முற்றாத இளங்கருவையும் வெளிப்படுத்தி, பிள்ளையை-குழந்தையை, தாய் அலறக் கோடலான்-தாய் அலறியமும்படி உயிர் கொள்ளுதலால், அதன் கள்ளம்-அக் கூற்றுவனது கடுமையை, கடைப்பிடித்தல் நன்று-நினைவில் இருத்திக் காரியங்கள் செய்தல் நல்லது.

(க - து) இளங்கருவையும் அழிக்குங் கூற்றுவன் உண்மையால் இளமை நிலையாமை விளக்கமாதலின், இம்மை மறுமைக்குரிய புண்ணிய காரியங்களை இளமை யுடையோர் உடனே செய்துகொள்ள வேண்டும்.

(வி - ம்) கூற்றுவன் கருத்தாயிருக்கிற என்பதற்கு 'ஆட்பார்த்து' எனவும், அதவே வேலையாயிருக்கிற என்பதற்கு 'உழலும்' எனவும், கடமையைச் செலுத்தும்போது கண்டிண்டவ குறுக்கிட இடந்தரான் என்பதற்கு 'அருள் இல்' எனவும், உயிரை மட்டும் உடம்பினின்று பிரித்துக்கொண்டு போவான் என்பதற்குக் 'கூற்று' எனவும், அவன் என்றும் உள்ளான் என்பதற்கு 'உண்மையால்' எனவும், உயிருடன் நெடுகச் செல்லத்தகுந்த புண்ணியத்தைத் தேடுமின் என்பதற்குத் 'தோட்கோப்புக் கொண்டுய்ம்மின்' எனவுங் கூறினார். பீள்-முதிராக் கருப்பம். கள்ளம் என்றது இங்கே 'உள் எண்ணம்' என்னும் பொருளில் வந்தது. கூற்றுவன் தன் உட்கருத்தை உறுதியாகச் செய்தே முடித்தலின், அக் கடுமை தோன்றக் 'கள்ளம்' என்றார். தோள் கோப்பு - தோளில் கோத்துச் செல்லுவ கட்டுணை. மறுமையாகிய வழிக்கு அதுபோல் உதவும் புண்ணியத்தை அச் சொல்லாற் கூறினார். "கூற்றங் கொண்

டோடத் தமிழே கொடுநறிக்கட் செல்லும் போழ்தின், ஆற்றுணக் கொள்ளீர்,"* என்றார் சிந்தாமணியினும். காலத்தாலேயே என்னுந் தேற்றேகாரமும், லீனையும் என்னும் இழிவு சிறப்பும்மையும் விகாரத்தால் தொக்கன. க0

ந. யாக்கை நிலையாமை

[உடம்பின் நிலையாமையை உணர்த்துவது.]

21. மலைமிசைத் தோன்றும் மதியம்போல் யானைத் தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்—நிலமிசைத் துஞ்சினார் என்றெடுத்துத் தூறப்பட்டார் அல்லலால் எஞ்சினார் இவ்வுலகத் தில்.

(பொ - ள்) மலைமிசை தோன்றும் மதியம்போல்-மலையின் உச்சியில் தோன்றுகின்ற முழு நிலாவைப் போல, யானைத் தலைமிசைக் கொண்ட குடையர் - யானையினது தலையின்மேல் கொள்ளப்பட்ட குடை நிழலிற் சென்ற அரசரும், நிலமிசை - இந் நிலத்தில், துஞ்சினார் என்று-இறந்து மண்ணூர் என்று, எடுத்தது தூற்றப்பட்டார் அல்லால்-குறித்து இழித்தரைக்கப்பட்டாரே யல்லாமல், எஞ்சினார் இவ்வுலகத்து இல் - இறவாமல் நின்றவா இவ்வுலகத்தில் இல்லை.

(க - து) மச்சளாய்ப் பிறந்தவர் எத்தகையோராயினும் அவர் இறந்துபோதல் உறுதியாதலின், இருக்கும் போதே யர்வரும் அறஞ் செய்துகொள்க.

(வி - ம்) 'யானைத் தலை' என்றதற்கேற்ப உவமையிலும் 'மலையின் உச்சி' யென்று உரைத்துக்கொள்க. குடையர் - குடையையுடையராய் அதன் நிழலில் இருக்கும் அரசர்; குடையரும் என உயாவுசிறப்புக் கொள்க. இறுதியில் 'இவ்வுலகத்து' என வருதலின், 'நிலமிசை' யென்றது, மண்ணில் என்னும் பொருட்டு; மண்ணில் வீழ்ந்து மண்ணோடு மண்ணூரை என்பது குறிப்பு; எத்துணை உயரத்தில் ஏறிச் சென்றோர்க்கும் முடிவில் இருப்பிடம் மண்ணே எனவும் ஒரு நயம் காண்க. எனவே எனையோ இறத்தல் பற்றிக் கூறவேண்டாதாயிற்று! இறந்தாரென்னுஞ் சொல் இழிவு தருதலின், தூற்றப்பட்டாரா எனப்பட்டது. க

* சிங்; சு: கநகூ.

22. வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅ தெழுதலால்—வாழ்நாள்
உலவாமுன் ஒப்புர வாற்றுமின் ; யாரும்
நிலவார் நிலமிசை மேல்.

(பொ - ள்) வாழ்நாட்டு - ஆயுள் நாட்களுக்கு, அலகா - அளவு காணும்படி, வயங்கு ஒளி மண்டிலம் - விளங்குகின்ற கதிரவன் என்னும் ஒளிவட்டம், வீழ்நாள் படாது எழுதலால் - வீண் நாள் படாமல் தொடர்பாகத் தோன்றி வருவதனால், வாழ்நாள் உலவாமுன் - அம்முறையே கணக்கிடப்பட்டு ஆயுள்நாள் அற்றுப்போகுமுன், ஒப்புரவு ஆற்றுமின் - உதவி செய்யுங்கள் ; மேல் - அந்த ஆயுள் நாளுக்குமேல், யாரும் நிலவார் நிலமிசை - யாரும் இவ்வடிவத்தில் நிலைக்கமாட்டார்கள்.

(க - து) கதிரவன் நாடோறுந தோன்றுதலால் நாட்கணக்குத் தெரிதலின், அக் கணக்குக் கொண்டு வாழ்நாள் கழியுமுன் அறஞ் செய்துகொள்க.

(வி - ம்) அலகா - அலகாக, அஃதாவது, அலகு கண்டு கொள்ளும் வகையில். அலகு - அளவு ; ஒளி மண்டிலம் - இங்கே பகலவன். ஒரு நாளாவது தவறாமல் என்றற்கு 'வீழ்நாள் படாது' எனப்பட்டது. வீழ்நாள் - தவறும் நாள் ; தப்பிப்போகும் நாள் உண்டாகாதபடி என்பது பொருள். நிலவார் என்பதற்கு முதற்பகுதி நில் என்பதாகலின், நிலைக்கமாட்டார் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒருவருக்கொருவர் உதவிக் கொள்ளுதலாலேயே இருவரறிவும் ஒதது இணக்கமுறுதலின், உதவி 'ஒப்புரவு' எனப்பட்டது. 2

23. மன்றம் கறங்க மணப்பறை யாயின
அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
ஒலித்தலும் உண்டாமென் றுய்ந்துபோம் ஆறே
வலிக்குமாம் மாண்டார் மனம்.

(பொ - ள்) மன்றம் கறங்க - பேரவை முழுதும் ஒலிக்கும்படி, மணப் பறையாயின-திருமண மேளமாய் முழங்கி யவை, அன்று அவர்க்கு ஆங்கே - திருமண நாளன்று

திருமண மக்களுக்கு அத்திருமணக்கூட்டத்திலேயே, பிண்ப்பறையாய் பின்றை ஒலித்தலும் உண்டாம் என்று - சாவுமேளமாய்ப் பின்பு ஒலித்தலும் நேருமெனக சருதி, உய்ந்து போம் ஆறே - நன்னிலையுற்றுச் செல்லுவதற்கான அறவழியிலேயே, வலிக்குமாம் மாண்டார் மனம் - அறிவு மாட்சிமைப்பட்டோரது நன்மனம் துணிந்து நிற்கும் என்ப.

(க - து) மணப்பறையே பிண்ப்பறையாகவும் மாறு மாதலின், யாக்கையின் நிலையின்மை கருதி உடனே அறஞ் செய்க

(வி - ம்) மன்றம் - அவை; இங்கே, திருமணப் பேரவை மணமக்கள் ஆணும் பெண்ணுமாய்ருத்தலின் அவ்விருபாலார்க்கும் பொருந்த 'அவாக்கு' எனப் பலாபாலாற் கூறினா. பெரும்பான்மையன்றாகலின் 'ஒலித்தலும் உண்டாம்' என்னும் உம்மை எதிர்மறை. 'உய்ந்துபோம் ஆறு,' என்றது, பொதுவாக அறவழி. ஏகாரம், பிரிநிலை. இளமையைத் தயப்பதா அறவழியற் செல்வதா என இருதலைப்பட்டு ஐயுறும்போது, மாட்சிமைப்பட்டாரது மனம் அறவழியின் பக்கமே ஈர்ப்புறும் என்னும் இயல்பை 'வலிக்கும்' என்னும் ஒரு சொல்லால் விளங்கவைத்தா. வலிக்குமாம் என்பதில் 'ஆம்', என்ப என்னுற குறிப்பினது; அன்றி, அசையெனலும் ஒக்கும். ௩

24 சென்றே எறிப ஒருகால்; சிறுவரை

நின்றே எறிப பறையினை; — நன்றேகாண்

முக்காலைக் கொட்டினுள் மூடித்தீக் கொண்டெழுவர்

செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.

(பொ - ள்) சென்று - இறந்தவர் வீட்டுக்குப் போய், எறிப ஒருகால் - பறையடிப்போர் ஒருமுறை பறைகொட்டுவர், சிறுவரை நின்று - சிறிது பொழுது நிறுத்தி, எறிப பறையினை மீண்டும் அச்சாவுமேளத்தைக் கொட்டுவர், முக்காலைக் கொட்டினுள் - மூன்றாம் முறையாகக் கொட்டு முன், செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து - இறந்தவரை, இனி இறப்பவர் சுமந்துகொண்டு, மூடி தீ கொண்டு எழுவர் - துணியால் மூடித் தீயைக் கைக்கொண்டு இடுகாட்டுக்குப் புறப்படுவர், நன்றே - இந்நிலை இன்பந் தருவதோ, காண் - எண்ணுக.

(க - து) இறந்த பின்னும் உடல் சிறிது நேரமேனும் வீட்டிலிருக்க இடமில்லாமையின், யாக்கையின் நிலையாழையைக் கருதி, உடனே அறவழிக்கண் நிற்க.

(வி - மீ) நன்றே என்னும் ஏகாரம் எதிமறை. ஏனைய அசைவரை - பொழுதின் அளவு; சிறுவரை - சிறு பொழுதளவு. நின்று- நிறுத்தி என்னும் பொருட்டு முக்காலக் கொட்டினுள் - மூன்றும் பொழுதின் கொட்டுதலுக்குள். சுமந்து எழுவா என்று கொள்க. சாவா - சாவோரா; இவா நிலையும் இன்னதே என்றதற்குச் 'சாவா சுமந்து என அச்சொல்லாலேயே கூறினார். இந் நிலையில்லா வாழ்வை நிலையாக எண்ணி இன்புறவாரை நோக்கி, இது நன்றாமோ நினைமின் என்பார் 'நன்றே காண,' என்றார். ச

25 கணங்கொண்டு சுற்றத்தா கல்லென் றலறப் [உண்
பிணம்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டும்—மணங்கொண்
டுண்டுண்டுண்டு டென்னும் உணர்வினற் சாற்றுமே
டொண்டொண்டொ டென்னும் பறை.

(பொ - ள்) சணம் கொண்டு - கூட்டம் கொண்டு, சுற்றத்தார் - உறவினர், கல் என்று அலற - கல்லென்று அலறி அழ, பிணம் கொண்டு - பிணத்தை எடுத்துக் கொண்டுபோய், காடு உய்ப்பார் கண்டும - இடுகாட்டிற் கிடத்துவாரை நேரிற் பார்த்தும், மணம் கொண்டு - திருமணம் செய்துகொண்டு, ஈண்டு உண்டு உண்டு உண்டு என்னும் உணர்வினை - இவ்வுலகத்தில் இன்பம் உண்டு உண்டு உண்டு என்று கருதி மயங்குகின்ற மயக்க வுணர் வினையுடையானுக்கு, டொண் டொண் டொடு என்னும் பறை-டொண் டொண் டொடு என்று ஒலிக்கின்ற சாவு மேளம், சாற்றும-அங்ஙனம் ஓரின்பம் இல்லை இல்லை இல்லை என்று சொல்லும்.

(க - து) இவ்வுலக வாழ்க்கையை அறவழியிற் பயுள் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே யல்லாமல், இதில் இன்பம் உண்டென்று மயங்கலாகாது.

(வி - மீ) கணங்கொண்டு, கூடி யென்னும் பொருட்டு. கல். ஒலிக்குறிப்பு. உய்ததல் - சோத்தல். உணர்வினற்கு என நான்க னுருபு கொள்க. சாற்றுமே, அறிவுறுத்துமே என்றற்கு.

அடுக்கு, துணிவுக்கு*, உண்டு உண்டு உண்டு என்றதன் கருத்தை, அவ்வொலி போன்ற தொன்றால் என்னத்தோடு மறுக்கும் முறையில் டொண் டொண் டொடு என்பது வந்தது; சாப்பறையின் ஒலி முறையும் இவ் வொலிக் குறிப்போ டிருப்பது அதற்கு இயைந்தது.

26. நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலென் நன்றய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென் ;
தோற்பையுள் நின்று தொழிலறச் செய்தாட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.

(பொ - ள்) தோல் பையுள் நின்று - தோலாலான பையாகிய உடம்பினுள் இருந்து, தொழில் அறச் செய்து ஊட்டும் - தொழில்களை முடியச் செய்து அவ்வுடம்பை உண்பித்து வருகின்ற, கூத்தன் - கூத்தனை ஒத்த உயிர், புறப்பட்டக்கால் - வெளிப்பட்டு விட்டபின், நார் தொடுதது ஈர்க்கில் என் - அவ்வுடம்பை நாரினால் கட்டி இழுத்தாலென்ன, நன்று ஆய்ந்து அடக்கில் என் - நன்றாகத் தூய்மைசெய்து அடக்களுசெய்தால் என்ன, பார்த்துழிப் பெய்யில் என் - கண்ட இடத்திற் போட்டாலென்ன, பல்லோர் பழிக்கில் என் - அதனால் பலரும் பழித்தாற்றான் என்ன; வருகின்ற பெருமை சிறுமைகள் ஒன்றுமில்லை

(க - து) உயிர் நீங்கிய பின் உடம்பு இகழப்படுவதொன்றாலால், இவ்வுடலை ஒம்பி மகிழ்வதற்காக நற்செயல்களைக் கைவிடற்க

(வி - ம்) பார்த்துழி எனப் பிரிக்க; இழிவு தோன்றத் 'தோற்பை,' என்றார். அறச் செய்து என்றது, வேண்டுமளவும் என்னும் பொருட்டு; இது முயற்சி மிகுதியைக் காட்டிற்று. கூத்தன் என்றார், அசைவான அவனை; இவ்வுடம்பில் ஒன்றுமில்லை: ஆகலால் இவ்வுடலை ஒம்புதற்காக அவ்வுயிரை ஒம்பும் அறச்செயல்களைக் கைவிடற்க என்றற்கு. உயிரைக் கூத்தன் என்றது உருவகம்.

27 படுமறை மொக்குளில் பல்காலும் தோன்றிக்
கெடுமீதோர் யாக்கையென் நெண்ணித்—தடுமாற்றம்
தீர்ப்பேய்யாம் என்றுணரும் திண்ணறி வாளரை
நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்.

* தொல். எச். கடு.

(பொ - ள்) படு மழை மொக்குளின் - மழை, நீரில் தோன்றுகின்ற குறிழியைப்போல, பல்காலும் தோன்றிக் கெடும் இது ஓர் யாக்கை - பல தடவையும் தோன்றிக் தோன்றி விரைந்து அழிந்து போகின்ற ஒருடம்பு இது, என்று எண்ணி - என்று இதன் இழிவு கருதி, தடுமாற்றம் தீர்ப்பேம் யாம் என்று உணரும் திண் அறிவாளரை. இங்ஙனம் பிறவியில் தடுமாறுதலை யாம் நீக்க முயல்வேம் என்று மெய்யுணரும் உறுதியான அறிவுடையவரை, நேர்ப்பார் யார் நீள் நிலத்தின் மேல் - ஒப்பவர் யாவர் இப் பெரிய நிலவுலகத்தில்; ஒருவருமில்லை.

(க - து) யாக்கையின் நிலைமை நீர்க்குமிழி போன்ற தாதலால், பிறனித் தடுமாற்றத்தைத் தீர்க்க முயல்பவரே உயர்ந்தவராவர்.

(வி - ம்) மழை படு மொக்குள் என்று மாற்றிக்கொள்க. 'பல்காலும்' என்னுங் குறிப்பால் விரைந்து கெடுதலும் பெறப்படும். உவமையின் இயல்பு பொருளில் விளக்கப்பட்டது. தோன்றிக் கெடுதல் - பிறந்து இறத்தல். இது ஓர் என்பன, இகழ்ச்சிப்பொருள். தடுமாற்றம், பிறவிக் தடுமாற்றம். அது தீர்த்தலாவது, யாக்கை இன்பத்தை ஒரு பொருளாகக் கருதி யொழுகாமல், அறவழியில் வின்று மெய்யுணர்ந்து வீடுபெற முயலுதல். மயங்கி விலப்படாமையின்,* 'திண்ணறிவாளர்' என்றார். நேர்ப்பார யாருமில்லை யெனவே, மேம்படுவாரின்மை தானே பெறப்பட்டது. எ

28. யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற யாக்கையா லாய பயன்கொள்க;—யாக்கை மலையாடு மஞ்சபோல் தோன்றிமற் றுங்கே நிலையாது நீத்து விடும்.

(பொ - ள்) யாக்கையை - உடம்பை, யாப்பு உடைத்தாப் பெற்றவர் - உறுதியுடையதாகப் பெற்றவர், தாம்பெற்ற யாக்கையால் - தாம் அங்ஙனம் முன் நல்வினையினால் அரிதின் அடைந்த அந்நல்யாக்கையினால், ஆய பயன்கொள்க - ஆகக்கூடிய புண்ணியப்பயனைக் காலந்தாமாழற் செய்து கொள்க. ஏனென்றால்; மலை ஆடு மஞ்சபோல்

* குறள், நடு: அ.

தோன்றி - மலையுச்சியில் உலவுகின்ற மேகம் போலக் காணப்பட்டு, மற்று ஆங்கே நிலையாது நீத்துவிடும் - பின்பு அங்நவன் காணப்பட்டபடியே நிலையாமல் இவ்வுடம்பு அழிந்துவிடும்.

(க - து) நல்ல யாச்சையை அடையப் பெற்றவர்கள், அதனாலான அறப்பயன்களை உடனே செய்து முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(வி - மீ) யாப்பு - உறுதி; நோயில்லாத நல்ல யாக்கையாகப் பெற்றவர்கள் என்பது கருத்து. பெறுதலின் அருமை நோக்கிப் 'பெற்றவா,' என்றும், தாந்தாம் செய்த முன்னே நல்வினையினாலேயே அதனை அடைதல் கூடுமென்று அந்நவன் அடைதலில் இருந்த அருமையை மேலும் வலியுறுத்தக் கருதித் 'சாம் பெற்ற,' என்று கூறினார். ஆய பயன் - அறம். மேகம் திடுமெனத் தோன்றினால் போலவே திடுமென அழிந்தும் போம் என்றற்குத் 'தோன்றி ஆங்கே' எனப்பட்டது. மற்று - வினையாற்று. நீத்து விடும் என்னுஞ் சொல் அழிந்துவிடும் என்னும் பொருளது. மேகம், நீர்விரந்து தோன்றி அழகியாய் வடிவமாய் நிறமாய் ஒளி ஒலிகளோடு பிறர் விரும்பி எதிரோக்கும்படி மேன்மையான இடத்தில் அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்து பின் நீராகவே உருவாழ்ந்து மறைந்து விடுதல் போல, இவ்வுடம்பும் மண்ணிலிருந்து தோன்றி அழகிய தாய் வடிவமாய்ப் பாவையொளி பேசுசொலிகளோடு பிறா விரும்பி எதிர் நோக்கும்படி செல்வாக்கான இடத்தில் உலவிக்கொண்டிருந்து பின் மண்ணாகவே உருவாழ்ந்து போகும் என்று உவமையை விரித்துக்கொள்க.

சு

29. புல்நுனிமேல் நீர்போல் நிலையாமை என்றெண்ணி இன்னினியே செய்க அறவினை;—இன்னினியே நின்றான் இருந்தான் கிடந்தாந்தன் கேள்அலறச் சென்றான் எனப்படுத லால்.

(பொ - ள்) புல் நுனிமேல் நீர்போல் - புல் நுனியில் நிற்கும் நீர்த்துளி போன்றது, நிலையாமை - யாக்கை நிலையாமை யென்பது; என்று எண்ணி - என்று கருதி, இன்னினியே - இப்பொழுதே இப்பொழுதே, செய்க அறவினை - அறச்செயல்கள் செய்க; ஏனென்றால்; இன் இனியே நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் - இப்போதுதான் ஒரு

வன் இங்கே நின்றான் இருந்தான் படுத்தான், 'தன் கேள் அலறச் சென்றான் - உடனே தன் உறவினர் அலறி அழும் படி இறந்துவிட்டான், எனப்படுதலால் - என்று உலகத்திற் சொல்லப்படுவதனால் என்க.

(க - து) புல்துனி நீர்போல உடம்பு நொடிப்பொழுதிலும் மாய்தல் நேர்தலின் உடனே நற்செயல்கள் செய்து கொள்க.

(வி - ம்) 'எனப்படுதலால்,' நிலையாமை புல்துனிமேல் நீர்போல் ஆகும், ' என்று கூட்டுக. நுனிமேல் - நுனியில். நீர் - பனி நீர்; அது துளிநீராதலின் விரைந்து ஆவியாய்ப்போகும்; யாக்கையின் நிலையாமை அத்தகையது. இனி இனி என்னும் அடுக்கு 'இன்னினி' யெனத் திரிந்து நின்றது; "இன்னினி வாரா,"* என்றார் பிறரும்; இந்நொடியே என்னும் விரைவுப் பொருளது. நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் சென்றான் எனறதும் மிக்க விரைவு புலப்படுத்துதற்கு. கூ

30. கேளாதே வந்து கிளைகளாய் இல்தோன்றி
வாளாதே போவரால் மாந்தர்கள்—வாளாதே
சேக்கை மரன்ஒழியச் சேண்நீங்கு புள்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து.

(பொ - ள்) வாளாது சேக்கை மரன் ஒழிய - சும்மா கூடு மரத்தில் கிடக்க, சேண் நீங்கு புள் போல - அதிலிருந்து தொலைவிலே பறந்து போய்விடும் பறவைகள் போல, மாந்தர்கள் - மக்கள், கேளாதே வந்து கிளைகளாய் இல்தோன்றி - ஒருவரையும் கேளாமலே வந்து சுற்றங்களாய் ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்து, யாக்கை தமர்க்கு ஒழிய நீத்து - பின்பு தம் உடம்பை உறவினரிடம் கிடக்கும் படி நீக்கிவிட்டு, வாளாதே போவர் - பேசாமலே இறந்து போய்விடுவார்கள்.

(க - து) சொல்லாமலே போய்விடுவதனால் இன்ன போது இறக்கும் நேரமென்பது தெரியாமையின், உடனே அறஞ் செய்துகொள்க.

(வி - ம்) “வாளாதே’ என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டனுள் ஒன்று உவமத்துக்கும் ஒன்று பொருளுக்குங் கொள்க. மரம் மரன் என வந்தது போலி. சேண் நீங்கு என்னுந் குறிப்பால், திரும்பாமை புலப்பட்டது. புட்களில் அங்கனம் சேண் நீங்கி விடும் புட்களே ஈண்டைக்கு உவமை. முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரித்தற்காகக் கூடுகட்டியிருந்து வினை முடிந்தபின் அக் கூட்டை விட்டுச் சேண் நீங்கிவிடும் புட்கள் இவ்வுவமத்துக்குப் பொருந்தும்; உயிரும் பிறர்க்குப் பயன்படும் பொருட்டே இவ்வுவம்பெடுத்துத் தங்குதலின் ஈது ஒக்கும். அசனூற்றான், கேளாதே வந்து வாளாதே போவார்; தமரின் பொருட்டு எடுத்த உடலாதலின் அத்தமர்க்கே அது கிடக்கும்படி நீத்தது என்றார். ‘மாந்தர்கள் தோன்றிப், புட்போல நீத்துப்போவா,’ எனக் கொள்க. க0

சு. அறன்வலி யுறுத்தல்

[அறத்தின் நிலைபேற்றை உணர்த்துவது; வலியென்றது, இங்கு நிலைபேறு; செல்வம் இளமை யாக்கை முதலியன நிலை யாமையின், இது வலியுடையதாயிற்று.]

31. அகத்தாரே வாழ்வார்என் றண்ணுந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெருஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி இருப்பாரே மேலைத்
தவத்தால் தவஞ்செய்யா தார்.

(பொ - ள்) மேலைத் தவத்தால் - முன் பிறப்பில் செய்த தவத்தின் பயனை செல்வ நிலைமையால், தவம் செய்யாதார் - மறுபிறப்பிற்கு வேண்டுந் தவத்தைச் செய்யாமல் இறந்து பிறந்தவர், அம் மறுபிறப்பில்; அகத்து ஆரே வாழ்வார் - இம்மாளிகையில் வாழ்வார் எத்தகையவரோ, என்று எண்ணி அண்ணாந்து நோக்கி - என்று மதிப்பாகக் கருதித் தலை நிமிர்ந்து மாளிகையின் மேனிலையைப் பார்த்து, தாம் புகப்பெறார் - தாமாக உள் துழையப் பெறா ராய், புறங்கடை பற்றி - தலைவாயிலைப் பிடித்துக்கொண்டு, தாம் மிக வருந்தி இருப்பார் - தாம் மிகவும் வாடி ஒரு பயனுமின்றி நின்றுகொண்டிருப்பார்.

(க - து) இப்பிறப்பில் அறஞ்செய்யாதவர் வருபிறப்பில் இரந்து நிற்பர்.

(வி - ம்) அறஞ் செய்தல் உயிரோடு கூடவே அது நிலையாயிருந்து வருபிறப்பிலும் உதவும் என்று அதன் வலியுரைத்து வற்புறுத்தியவாறு. 'அகத்து ஆரே' என்று பிரிப்பது பொருட்சிறப்புடையது. ஏ, வினா. தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகு*மாதலின், 'தவததால் தவஞ்செய்யாதா,' என்றா. க

32. ஆவாம்நாம் ஆக்கம் நசைஇ அறமறந்து
போவாம்நாம என்னுப் புலைநெஞ்சே—ஓவாது
நின்றகுற்றி வாழ்தி எனினும்நின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வ துரை.

(பொ - ள்) ஆவாம் நாம் ஆக்கம் நசைஇ அறம் மறந்து-அறத்தை மறந்து பொருளை விரும்பி முயன்று நாம் மேலுமேலும் பெருஞ் செல்வராவோம்; போவாம் நாம் - நாம் இவ்வளவு விரைவில் இறந்துபோக மாட்டோம்; என்னு - என்று எண்ணி, புலைநெஞ்சே - தாழ்ந்த தன்மையையுடைய நெஞ்சமே, ஓவாது நின்று உஞ்ற்றி வாழ்தி எனினும் - இடைவிடாமல் தொழிலில் நிலையாயிருந்து முயன்று நீ நினைத்தபடியே வாழ்கின்ற யென்றாலும், நின் வாழ்நாள்கள் சென்றன - நின் ஆயுள் நாட்கள் இதோ கழிந்துவிட்டன, செய்வது உரை - மறுமைக்காக இனி என்ன செய்வது சொல்.

(க - து) பொருள் வாழ்வு முதன்மையன்று; அற வாழ்வே முதன்மையானது.

(வி - ம்) ஆவாம் போவாம் என்பன முறையே உடன்பாட்டிலும் எதிராமறையிலும் வந்தன. போவாம் என்பது செய்யாம் என்புழிப் போலக் கொள்ளப்படும். நாம் இருமுறை வந்தது சொற்பின் வருதிலை. என்னு. செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். முயற்சிக்கு வலிவுண்டாதலின், வாழ்தி யெனினும் என உடன்பட்டார்; ஆயினும் உறுபயன் இல்ல யென்றற்குச் 'செய்வது உரை' எனப்பட்டது. ஆக்கமே விரும்பி அறம் மறந்து தன் வாழ்நாள்களின் பெரும்பாகத்தைக் கழித்துவிட்ட ஒருவன், தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது இது. உ

* குறள், உஎ: உ.

33. வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய உயிரா
மனத்தின் அழியுமாம் பேதை—நினைத்ததனைத்
தொல்லை தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தெல்லை இகத்தொருவு வார்.

(பொ - ள்) பேதை - அறிவில்லாதவன், வினைப்பயன் வந்தக்கால்-முன் தீவினையின் பயனாக இடர்கள் இப் போது வந்து தாக்கினால், வெய்ய உயிரா - உடனே கடுமையாகப் பெருமூச்சு விட்டு, மனத்தின் அழியும்-மனத்தின் வருந்தி ஊக்கங் கெடும்; நினைத்து அதனைத் தொல்லை யது என்று உணர்வாரே-ஆராய்ந்து அவ்விடரைப் பழைய வினையினால் வந்ததென்று தெரிந்து அதற்கேற்ப ஒழுக்குவாரே, தடுமாற்றத்து எல்லை இகந்து ஒருவுவார் - கலக்கத்தின் எல்லையைக் கடந்து அப்பால் நீங்குவார்.

(க - து) துன்பம் வந்தால் அதற்கு மனமழியாமல் அது நீங்க முயலவேண்டும்.

(வி - மீ.) பயன் என்றது இடர்; வந்தக்கால், வினையெச்சம். 'அழியும்' என்பதற்கு அழிந்து ஊக்கங் கெடும் எனவும், 'உணர்வார்' என்பதற்கு உணர்ந்து அதற்கேற்ப ஒழுக்குவார் எனவும் உரைத்துக்கொள்க. ஏகாரம் பிரிநிலை. நற்செயல்களினிடையே இடர் வந்தால், அந் நற்செயல்களால் அது வந்ததெனக் கருதி அவை செய்தலில் ஊக்கங் கெடாமல், தொல்ல வினையால் வந்ததெனத் தெளிந்து, அந் நல்லவற்றைத் திருந்தச் செய்து நலம் பெற வேண்டும் என்பது பொருள். ட

- 34 அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால்
பெரும்பயனும் ஆற்றவே கொள்க;—கரும்பூர்ந்த
சாறுபோல் சாலவும் பின்உதவி மற்றதன்
கோதுபோல் போகும் உடம்பு.

(பொ - ள்) அரும்பெறல் யாக்கையை - அடைதற்கரிய உடம்பை, பெற்ற பயத்தால் - அடைந்த ஆக்கங் கொண்டு, பெரும்பயனும் - பெரும்பயன் என்னப்படும் புண்ணியச்செயல்களும், ஆற்றவே கொள்க - இயன்றவளவும் செய்துகொள்க; கரும்பு ஊர்ந்த சாறுபோல் சாலவும்

பின் உதவி-கரும்பு ஆட்டியெடுத்த சாறுபோல மிகவும் மறுமைக்கு அறப்பயன் உதவி, மற்று - பின்பு, அதன் கோதுபோல் போகும் உடம்பு - அக் கரும்பின் சக்கை போல இவ்வுடம்பு கழிந்துபோகும் இயல்புடையது.

(க - து) உடம்பைத் தக்கவழியிற் புண்ணியச் செயல் கட்டுப பயன்படுத்திக் கொள்க

(வி - ி) 'அரும்பெறல் யாக்கை' யென்றமையால் மக்கள் யாக்கை என்பது பெறப்படும். "மக்களுடம்பு பெறற்கரிது,"* என்றா பிறரும். யாக்கை கிடைத்தது ஓர் ஆக்கம்; உலகத்தில் வாழவும் காரியங்கள் செய்யவும் முடிந்தது; அந்த ஆக்கத்தைக் குறித்தற்கு 'யாக்கை பெற்ற பயம்,' என்றார். அவ் வசதிக்கொண்டு அறமும் செய்துகொள்க என்றற்குப் 'பெரும் பயனும்' எனவும் இயன்ற அளவும் என்றற்கு 'ஆற்றவே' எனவுங் கூறினார். ஏகாரம் இசைபிறை. ஊர்ந்த சாறு - ஊர்ந்ததனால் உண்டான சாறு. ஆலைக் காரனுக்குக் கரும்பு அவன் பின் உதவிக்காக மிகவும் சாறு உதவித் தான் சக்கையாய்க் கழிந்தது; அப்படியே அறவொழுக்க முடையானுக்கு உடம்பு அவன் மறுமையுதவிக்காக மிகவும் புண்ணியம் உதவித் தான் கோதுபோலக் கழியுந் தன்மையது என்று உவமையை விரித்துக்கொள்க; நற்செயல்களில் உடம்பைச் சாறுபோலப் பிழியவேண்டும் என்பது இது; "வருந்தி உடம்பின் பயன்கொண்டார்," † என்பர் மேலும். அற வழிகளில் எல்ல உழைப்பெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து.

35. கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேம்கால் துயராண் டுழுவார்;
வருந்தி உடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்கால் பரிவ திலர்.

(பொ - ள்) சிறுகாலை-மிக்க காலைநேரத்தில், கரும்பு ஆட்டி - கரும்பை ஆலையில் ஆட்டி, கட்டி கொண்டார் - சருக்கரைக் கட்டியைச் செய்துகொண்டவர், துரும்பு எழுந்து-அக் கரும்பு பின் துரும்பாகித் தோன்றி, வேம்கால் - தீயில் வேகும்போது, துயர் ஆண்டு உழுவார் - அது கண்டவிடத்தில் துன்பத்தினால் வருந்தார், அதுபோல; வருந்தி உடம்பின் பயன் கொண்டார் - நற்செயல்களில்

* அறநெறிச். சூக.

† நாலடி. ச: இ.

உழைத்து உடம்பாலான அறப்பயனைப் பெற்றவர், கூற்றம் வருங்கால-நமன் வருகின்ற காலத்தில், பரிவது இலர்-தம் உடம்பின் கேடு குறித்து இரங்குதல இலராவா.

(க - து) மிக்க இளமையிலிருந்தே அறசெயல் களில் உழைத்துவந்தால், இறந்துபோடுபோது துன்ப முண்டாகாது.

(வி - மீ) கரும்பை மிக்க காலநேரத்தில் ஆலையில் இட்டுச் சாறு பிழிந்தால் அது பதங்கெடாததுபோல அறப்பயன் கோடலும் வாழ்நாளின் கால நேரமான இளமைப் பருவத்திலேயே நிகழ் தலவேண்டுமென்பதும் அறிவுறுத்தப்பட்டது. சிறுகால-இளங்காலநேரம். வேம்-வேகு; 'வேங்கால்' என்பதிற காலம் பெறப்பட்டமையால், 'ஆண்டு' என்பதற்கு இடப்பொருள் உரைக்கப்பட்டது. சாறு அற்ற கோது, எரிதலில் தவககமல்லாதது போல, உழைத்து அறம் பயந்த உடம்பும் இறத்தலில் வேதனையின்றிக் கழலும். ௫

36 இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னுது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை ஒல்லும் வகையால்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்.

(பொ - ள்) இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னுது பின்றையே நின்றது கூற்றம் என்று எண்ணி - இன்றோ அன்றோ என்றோ என்று இகழ்நதிராமல் பின்னாலேயே இருக்கின்றான் நமன் என்று மதித்து, ஒருவுமின் தீயவை - தீய செயல்களை நீக்குங்கள்: ஒல்லும் வகையால் மருவுமின் மாண்டார் அறம்-மாட்சிமைபபட்ட நல்லோர் கூறும் அறச்செயல்களை இயன்ற வகையினால் தழுவிச் செய்யுங்கள்.

(க - து) கூற்றுவன் எந்த நேரத்திலும் வருவான் என்று கருதி உடனே நல்லன செய்யவேண்டும்.

(வி - மீ) நமன் வருவது இன்றோ அன்றோ என்றோ என்றற்கு, இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்றார். கொல்-ஐயப்பொருட்டு. இன்றும் அன்றும் இளமை முதுமைகளைச்

சட்டின. அறஞ்செய்து மரட்சிமைப்பட்டவராதலின், 'மாணடர்ள் அறம்,' என்றா.

37. மக்களா லாய பெரும்பயனும் ஆயுங்கால்
எத்துணையும் ஆற்றப் பலவானுல்—தொக்க
உடம்பிறகே ஒப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.

(பொ - ள்) மக்களால் ஆய பெரும்பயனும்-மக்கட் பிறனியினால் செய்யதக்க பெரும்பயனான நற்செயல்களும், ஆயுங்கால் - எண்ணிய பார்ப்புமபோது, எத்துணையும் ஆற்றப் பல ஆனால்- எவ்வளவும மிகப் பலவாகுமாதலால், தொக்க உடம்பிறகே ஒப்புரவு செய்தொழுகாது - பல கருவிகளோடு கூடிய இவவுடம்புக்கே உதவிகள் செய்து கொண்டிராமல், உடம்பர்க் கிடந்து உண்ணப் பண்ணப்படும-மேலுலகத்தில் எளிதாக இருந்துகொண்டு இன்பம தகரும்பொருட்டு உயிருக்கான அறவினைகளே மிகவுமசெய்து கொள்ளப்படுதல்வேண்டும்

(க - து) கருவியாக வந்த உடம்புக்கே காரியங்கள் செய்துகொண்டிராமல், உயிருக்கான காரியங்களையே மிகவும் செய்துகொள்ளல்வேண்டும்.

(வி - ம்) உயிர்க்குரிய அறசெயல்கள் 'பெரும்பயன்' எனப் பட்டன. எச்சவும்மை, உடம்பிற்குரிய சிறுபயனைத் தழீஇயிற்று. உடம்பிற்குரிய சிறுசெயல்களைச் செய்தற்கிடையே உயிர்க்குரிய எவ்வளவோ மிகப் பலவான பெருஞ்செயல்களையுஞ் செய்துகொள்ளலாமென்றற்கு, 'எத்துணையும் ஆற்றப் பல,' என்றா. ஆற்ற-மிக; ஆனால் - ஆதலானென்றும் பொருட்டு. உடம்பு, தன் காரியங்களைச் செய்துகொள்ளுதற்கு, இதயப்பை, மூச்சுப்பை, இரைப்பை முதலிய அகக் கருவிகளும்; நா, பல், கை, கால், கண், காது முதலிய புறக் கருவிகளும் பெற்றிருக்கின்றது; இவ்வனக கருவிகள் தொக்க உடம்பாயிருத்தலால் அவ்வுடம்பு தானே தன் காரியங்களைச் செய்து கொள்ளும் என்றற்குத் 'தொக்க உடம்பு,' என்று நினைவு கூட்டினார்; சிறப்பாகத் தானே இயலுகின்ற அகக் கருவிகளை நினைந்தே அவ்வனங் கூறப்பட்டது. ஆதலால், உடம்புக்கே உதவிசெய்து கொண்டிருக்கவேண்டிய கட்டாயமில்லை; செய்யவேண்டுவது உயிருக்கே என்று அறிவுறுத்துப்பட்டது. உடம்பு அதனியற்கையில்

இயங்குமாறு விழிப்பாக நடந்துகொண்டால், அதன்பொருட்டுச் செயற்கையாக முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென கட்டாயமில்லாமற்போம் என்னும் கருத்தும் இதுகொண்டு உணர்ந்துகொள்ளப்படும். 'இடையறாமல் இவ்வனம் செயற்கை முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டு வருந்தற்க,' என்றற்கு 'ஒழுகாத,' என்றோ. கிடந்து என்றது, எளிமை தெரியும்பொருட்டு. எ

38 உறக்கும் துணையதோர் ஆலம்வித் தீண்டி
இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்—கறப்பயனும்
தான்சிறி தாயினும் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

(பொ - ள்) உறக்கும் துணையது ஓர் ஆலம் வித்து - சிறிய அளவினதான ஓர் ஆலம் விதை, ஈண்டி - தழைத்து, இறப்ப நிழல் பயந்தாங்கு - மிகவும் நிழல் கொடுத்தாற்போல, அறப்பயனும்-அறச்செயல்களின் பயனான புண்ணியத்தைத் தரும் பொருள், தான் சிறிதாயினும் - தான் அளவில் சிறியதேயானாலும், தக்கார கைப்பட்டக்கால் - தகுதியுடைய பெரியோர் கையிற் சேர்ந்தால், வான் சிறிதாப் போர்த்துவிடும் - வானமும் சிறிதென்னும்படி அவ்வளவு பெரிய புண்ணியத்தைச் சூழ வைத்துவிடும்.

(க - து) சான்றோர்க்குச் செய்யும் உதவி மிகச் சிறிய தாயினும், அது பெருமபயன் தரும்.

(வி - ம்) உறக்குதல் - சுருங்குதல்; சிறிதாதல். ஈண்டி - அடர்ந்து; இங்குத் தழைத்து எனப்பட்டது. 'பயந்து ஆங்கு' எனப் பிரிக்க. அறத்தின் பயனைத் தரும் பொருள், 'அறப்பயன்' எனப்பட்டது. தக்கார் - ஞானவொழுக்கங்களால் உண்டாகும் தகுதியையுடையவர். தக்கார் கைப்பட்டக்கால் என்பதன் கருத்தைத், தக்க இடத்தில் விதை முளைக்குமானால் என்று உவமத்துக்குக் கொள்க. புண்ணியத்தைச் சூழ வைத்துவிடும் என்றற்குப், 'போர்த்துவிடும்,' என்றார். அ

39. வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகல்தம் வாழ்நாளமேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

(பொ - ள்) வைகலும் - நாடோறும், வைகல் வரக் கண்டும், - நாட்காலம் தோன்றிவரக் கண்டும், அஃது உணரார் - அறத்தைக் கருதாதவராய், வைகலும்-என்றும், வைகலை வைகும் என்று இன்புறுவர் - நாட்பொழுதை அது நிலைத்திருக்கும் என்று கருதித் துய்த்து மகிழ்வார்; அவர் யாரெனின், வைகலும் வைகல் தம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல் - ஒவ்வொரு நாளும் அந் நாட்பொழுது தம் ஆயுள் கழிதலின்மேல் நின்றலாக, வைகலை வைத்து உணராதார் - அந் நாட்காலத்தைக் கருத்திருத்தி அறியாதவர்.

(க - து) நாடோறும் வாழ்நாட்கள் ஒவ்வொரு நாளாகக் கழிந்து போதலின், அந்நாட்களைத் துய்த்து இன்புற்றுக்கொண்டிராமல் உடனே அறஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும் என்பது.

(வி - ம்) வைகலை வைத்து உணராதார் அஃது உணராராய் இன்புறுவா என்று கொள்க. வாழ்நாட்கள் ஒவ்வொரு நாளாகக் கழிந்துபோவதற்கு நாட்கள் அடையாளமாய் நின்றலின் 'வைகல் வரக் கண்டும்' எனப்பட்டது. வைகலை உணராதார் என்று சுற்றடியில் வருதலால் அஃதுணரார் என்றது அறத்தைக் கருதாதவராய் என்பது உணர்த்தும். அதிகாரம் அறன்வலியறுத்த லாதலாலும், வைகலை இன்புறுதலுக்கு வேருனது அறஞ்செய்தலாதலாலும், அறத்தை அஃதெனச் சுட்டினார். "அஃதும் பிறன்பழிப்பதில்லாயின் நன்று,"* என்றும்போல.

40. மாள அருங்கலம் நீக்கி இரவென்னும்

ஈன இளிவினால் வாழ்வேன்மன்—ஈனத்தால்
ஊட்டியக் கண்ணும் உறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கும் எனின்.

(பொ - ள்) ஈனத்தால் ஊட்டியக் கண்ணும் - இழி தொழில்களால் உண்பித்த இடத்தேனும், உறுதி சேர்ந்து இவ்வுடம்பு நீட்டித்து நிற்கும் எனின் - உறுதி பொருந்தி இந்த உடம்பு காலம் நீண்டு நிலைபெறுமென்றால், மாள அருங்கலம் நீக்கி - மாளமாகிய பெறற்கரிய அணிகலனை விடுத்து, இரவு என்னும் ஈன இளிவினால் வாழ்வேன் மன்-

இரத்தல் என்னும் ஏளனமான இழிதொழிலினால் உயிர் வாழ்வேன் ; ஆனால் அவ்வுடமபுதான் நிலைக்கப்போவ தில்லையே.

(க - து) என்றும் நிலையாயிருக்கும் உயிர்க்குணங் களுக்கூரிய அறச்செயல்களே செய்யத்தக்கவை

(வி - மீ) இழந்தால் மீண்டும் பெறற்கரியதாகலின், 'அருங் கலம்' என்றார்; உடம்பு நிலையாது எனனும் ஒழிந்தபொருளைக் காட்டுதலின், மன் ஒழியிசை. உறுதி - கட்டுத தளராத நிலை. நீட்டித்து, தன்வினைப்பொருளது. க0

நு. தூய்தன்மை

அஃதாவது, தூயதல்லாமை; உடம்பின் அழுக்குடைமையை உணர்த்திற்று. மகளிருடம்பு அழகியதெனக் கருதப்படுதலின், அதன் தூய்தல்லாமையைப் பெருமபாலும் இவ்வதிகாரம்விளக்கிற்று.

41. மாக்கேழ் மடநல்லாய் என்றறறும் சான்றவர்
நோக்கார்கொல் நொய்யதோர் புக்கிலை—யாக்கைக்
ஈச்சிற கன்னதோர் தோல்அறினும் வேண்டுமே [கோர்
காக்கை கடிவதோர் கோல்

(பொ - ள்) மா கேழ் மடநல்லாய் என்று அரற்றும சான்றவர் - மாந்தளிர் போன்ற இளநங்கையே என்று மாதரை நோக்கிப் பலகாலுங் கூறி உருகும பெரியோர்கள், நோக்கார்கொல் நொய்யது ஓர் புக்கிலை - அம் மாதரரது தாழ்ந்த சிற்றுடம்பின் இயல்பை எண்ணிப் பாரார்களோ, யாக்கைக்கு ஓர் ஈச்சிறகு அன்னது ஓர் தோல் அறினும் - அவ்வுடம்புக்கு ஓர் ஈயின் சிறகைப்போன்றதொரு தோல் அறுபட்டாலும், வேண்டுமே காக்கை கடிவதோர் கோல் - காக்கையைத் தூர்த்துவதொரு கோல் வேண்டியிருக்கும்.

(க - து) உடம்பு அழுக்குடையதென்று உணர்ந் தொழுகவேண்டும்.

(வி - மீ) மா - மாந்தளிர்; கேழ், உவம்ப்பொருளது. இச் செய்யுள் உடம்பை நோக்கியதாகலின், நல்லாய் என்பதற்குப் பொது வில் 'பெண்' என்று உரைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தாம காழும்

மாதரார்பால் இங்஑னம் பலமுறையுந கூறி உள்ளங் கரைந்து குறை யிரப்பதுதோன்ற 'அரற்றும்,' என்றார். சான்றவர் என்றது, இகழ்ச்சி. உயிர் புகுந்திருக்கும் இல்லமாதலின், உடம்பு 'புக்கில்' எனப்பட்டது. ஓர் - சிறிய என்னும் பொருட்டு. பின் இரண்டடி களில் யாக்கையின் தூய்தல்லாமை காட்டப்படுதலாலும் உடம்பின் தாழ்ந்த தன்மை தோன்ற இங்கும் 'நொய்யது' என்றொரு சொல் வந்தமையாலும் மீண்டும் இழிவு தோன்றும்படி 'துச்சில்' எனப் பாடங்கொள்ளுதல் சிறப்பன்று; புக்கில் என்னும் பாடம் பொருட் போக்குக்கும் பொருந்தும். மிகச் சிறிய அளவுக்கும் மீந்தோல் நிலைமைக்கும் 'ஈச்சிறகு' கூறினார். காகத்தைக் கூறினமையின், புண் மிகுதி தோன்றிற்று. க

42 தோல்போர்வை மேலும் தொலைபலவாய்ப் பெய்யம்மறைக் கீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானுல்—மீப்போர்வை [கும் பெய்யம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்.

(பொ - ள்) தோல் போர்வை மேலும் தொலை பல வாய் - தோலாலான போர்வையின்மேலும் தொலைகள் பலவாகி, பொய் மறைக்கும் மீ போாவை மாட்சித்து உடம்பானுல் - அவற்றின் உள் அழுக்குகளை மறைக்கும் மேற்போர்வையாகிய ஆடையின் பெருமையையுடையது இவ்வுடம்பென்றால், காமம் புகலாது - அவ்வுடம்பைக் காமத்தால் மகிழாமல், மீப்போர்வை பொய் மறையா - அம் மேற்போர்வையாகிய ஆடையை அழுக்கு மறைக்குந் திரையாகவும், மற்றதனை - மற்றொரு போர்வையாகிய தோற்போவையை, பை மறியா - ஒரு பையின் திருப்ப மாகவும், பார்க்கப்படும்-நினைத்துப் பார்த்து விருப்பத்தை நீக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

(க - து) உடம்பின் அழுக்குடைமையை எண்ணிப் பார்த்து அதன்மேல் உண்டாகும் அவாவை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

(வி - ம்) பலவாய் என்னும் வினயெச்சம் காணப்பொருட்டு; தொலை பலவானமையால் மேலே ஆடை போர்க்கவேண்டிய தாயிற்று என வருதலின். மாட்சித்து என்றது, இகழ்ச்சி. மறியா, இரண்டிடத்தும் ஈறு கெட்டது; எண்ணும்மை விரித்துக்கொள் க.

மற்று - பிறிதென்னும் பொருட்டு. பையின் உட்புறத்தை மேற்புறமாகத் திருப்பிய் பார்ப்பதுபோல என்றற்குப், 'பைம் மறியா' எனப்பட்டது. இங்கே தோலின் உட்புறத்தை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பது கருத்து. பார்க்கப்படும் என்பது ஓர் வியங்கோள் ஈறு; பார்த்து நீக்கப்படும் என்னுங் கருத்தும் அடங்கி நின்றது. "மக்கள் யாக்கை இதுவென உணர்ந்து மிக்கோய் இதனைப் புறமறிப் பாராய்"* என்றார் பிறரும். உ

43. தக்கோலம் தின்று தலைநிறையப் பூசுதுடிப்
பொய்க்கோலம் செய்ய ஒழியுமே—எக்காலும்
உண்டி வினையுள் உறைக்கும் எனப்பெரியோர்
கண்டு கை விட்ட மயல்.

(பொ - ள்) தக்கோலம் தின்று - தக்கோலம் முதலிய மணப்பொருள்களை வாயில் மென்று, தலை நிறையப் பூசுதுடி - தலைநிரம்ப மணமலர் சூடி, பொய் கோலம் செய்ய - செயற்கை அழகுக்களைச் செய்துகொள்வதனால், ஒழியுமே - நீங்கிவிடுமோ? எக்காலும் உண்டி வினை உள் உறைக்கும் எனப் பெரியோர் கண்டு கைவிட்ட மயல் - எப்பொழுதும் உணவுத்தொழில் உள்ளே அழுக்கை மிகுக்கும் என்று பெரியோர் தெரிந்து விருப்பத்தை ஒழித்த இவ்வுடம்பின் அழுக்கு.

(க - து) செயற்கையாக எவ்வளவு மணப்பண்டங் கள் ஊட்டினாலும் உண்ணுந்தொழில் அழுக்கை மிகுத்துக் கொண்டேயிருக்குமாதலால், இவ்வுடம்பின்மேல் விருப்பங் கொள்ளாதலிற் பயனில்லை.

(வி - ம்) இயல்பல்லாத கோலம் பொய்க்கோலம் எனப் பட்டது. ஏகாரம், வினா. உறைத்தல் - தனது நிலையை மிகுவித்தல். மயல், அழுக்கென்னும் பொருட்டு. 'மயல் ஒழியுமே?' என்று கூட்டிக்கொள்க. ஒழியாது என்றபடி. ஊ

44. தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனோ
உண்ணீர் களைந்தக்கால் நுங்குதுள் ரிட்டள்ள
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.

(பொ - ள்) தெள் நீர் குவளை - தெளிவான நீரில் உள்ள குவளைமலர், பொரு கயல் - புரள்கின்ற கயல்மீன், வேல் - வேற்படை, என்று - என்று சொல்லி, கண்ணில் புன் மாக்கள் - மெய்யறிவில்லாத தாழ்ந்த மக்கள், கவற்ற விடு வேளே - எனதுள்ளத்தைக் கவலைப்படுத்த இடம்விடு வேளே! உள்நீர் களைநதககால் - உள்ளுள்ள நீர் நீக்கப் பட்டால், நுங்கு சூன்றிட்டு அன்ன - நுங்கு தோண்டி விட்டாற்போன்ற, கண் நீமை கண்டு ஒழுக்குவேன் - கண்ணின் இயல்பை அறிந்து பற்றற் றொழுக்குவேனான நான்

(க - து) உடம்பின் அழுகியியல்பு தெரிந்து அதன் கண் பற்றற் றொழுக்குதல் வேண்டும்.

(வி - மீ) கண்களைக் குவளைமலர் என்றும் கயல்மீன் என்றும் ஒப்புமைபாற் கூறும் மரபுபற்றி அவற்றைக் குறிப்பிட்டார். மாதரை அவாகசூரிய பெணமைப் பண்பு* அறிந்து போற்றாமல் காமவ காரணமாக அவருடம்பை நச்சித் திரிவாரை உட்கொண்டு, 'கண்ணில் புன்' எனறதன் மேலும் மக்கட்பண்பில்லாதவர் என்னுந் கருத்தால் மாக்கள் எனவுந் கூறினார். மாக்கள் என்பது மக்கட்பிறவியின் முன்னிலை. | உள்நீர் - கண்ணின் உள்ளுள்ள நீர்: கண்டொழுக்குவேன் கவற்றவிடுவெனே என்று கொள்க. மேல் வருஞ் செய்யுட்கும் இவ் விளக்கத்திற் சில கொள்க. ஈ

45. முல்லை முகைமுறுவல் முத்தென் நிவைபிதற்றும்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனே
எல்லாரும் காணப் புறங்காட் டுதிந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்

(பொ - ள்) முறுவல் முல்லை முகை முத்து என்று - மாதர் பற்கள் முல்லையருமபுகள் முத்துக்கள் என்று, இவை பிதற்றும் - இப புனைவுகளை அறிவின்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற, கல்லாப புன்மாக்கள் - மெய்ப்பொருள் கல்லாத தாழ்ந்த மக்கள், கவற்றவிடுவேனே - எனதுள்ளத்தைக் கவலைப்படுத்த விடுவேனே! எல்லாரும் காணப் புறங்காட்டு உதிர்ந்து உக்க பல் என்பு - எல்லாரும் பார்க்கும் படி கடலையில் பலவாய் வீழ்ந்து சிந்திய அவர்போன்ற

* கலி. உரு: கஉ. † தொல். மரபி: ஈஉ.

ருடைய பல்லெலும்புகளை, சண்டு ஒழுக்குவேன் - பார்த்து அதனாற் பற்றற் றொழுக்குவேனா நான்.

(க - து) முன் செய்யுட்குக் கூறியதே கொள்க

(வி - மீ) பிதற்றுதல் - அறிவுமயங்கிச் சொல்லுதல். ஊருக்குப் புறம்பேயுள்ள காடாதலின், புறங்கா டெனப்பட்டது. ஊ

46 குடருங் கொழுவுங் குருதியும் என்பும்
தொடரும் நரம்பொடு தோலும்—இடையிடையே
வைத்த தடியும் வழும்புமாம் மற்றிவற்றுள்
எத்திறத்தாள் நர்ங்கோதையாள்.

(பொ - ள்) குடரும் கொழுவும குருதியும் என்பும் தொடரும் நரம்பொடு தோலும் இடையிடையே வைத்த தடியும் வழும்பும ஆம இவற்றுள் - குடலும் கொழுமையும் குருதியும் எலும்பும் தசைநாரும் நரம்பும் தோலும் இவற்றின் இடையிடையே வைத்த தசையும் கொழுபுடும் ஆகின்ற இவ்வுடற்பொருள்களுள், எத்திறத்தாளாள் சர்கோதையாள - எப பகுதியைச் சோந்தவள இனிய மாலையை யணிந்த மாது

(க - து) பெண்மை யென்பது பெண்ணின் உடம்பில் இல்லை

(வி - மீ) பெண்ணுடம்பில் வெறுங் குடர் கொழு நரம்பு தோல் முதலிபனவே உள்; ஆகலின் அவ்வுடம்பிற் பற்றுவைத்து அறத்தைக் கைவிடுதல் ஒவ்வாது என்றபடி. மேல் வழும்பு என வருதலின் கொழுவென்றது, இங்கே இளமைச் செழுமை, தொடர் வேறாகவும் நரம்பு வேறாகவும் கொள்க. மகளிரின் அழகிய பண்பை அவரது உயிரறிவில் வைத்துக் காணின், அவருடம்பிற் பற்று நீங்குமாகலின், இவ் வுடற்பொருள்களுள் மாது எப்பகுதியினள் என்றார். சா - இனிமை: “சாங் கொடிக்கே”* என்னுந் திருக்கோவையாக்குப் பேராசிரியரும் இவ்வாறு பொருளுரைத்தலை காண்க. ஊ

47. ஊறி உவர்த்தக்க ஒன்பது வாய்ப்புலனும்
கோதிக குழம்புகுகும் கும்பத்தைப்—பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளாய்—என்னுமீப் போர்த்த
கருந்தோலால் கண்ணிளக்கப் பட்டு:

* திருக்கோ. 2 அ.

(பொ - ள்) ஊறி உவர் த்தக்க - அடுக்குகள் ஊறி அரு வருக்கத் தக்க, ஒன்பது வாய்ப்புலனும் - ஒன்பது சந்திடங் களும், கோதிக் குழம்பு அலைக்கும் கும்பத்தை - சீய்த்து அவ் வருக்குக் குழம்பை அசைத்தொதுக்கும் உடலாகிய ஒரு குடத்தை, பேதை - அறிவிலான் ஒருவன், மீ போர்த்த கருந்தோலால் கண் விளக்கப்பட்டு - அவ் வுடம்பின் மேலே போர்த்த பசுந்தோலினால் அவன் கண்கள் ஒளி செய்யப் பட்டு அதனால், பெருந்தோளி பெய்வளாய் என்னும் - பெரிய தோளையுடையாளே இட்ட லளையலுடையாளே என்று சொல்லி அழைப்பான்

(க - நு) உடம்பின் அழுக்குநிலையை உணர்ந்து அதன் மேற் பற்று நீங்கி அறத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

(வி - மீ) 'ஒன்பது இடங்களும் அழுக்கை ஒதுக்கும்படியான மலக்குடத்தைப், பேசையான், பெருந்தோளி பெய்வளாய் என்று அழைப்பான்,' என்பது தொடர். மேல் போர்த்த தோல் உள் அழுக்கை மறைத்துத் தனது மேல் நிறத்தால் அவன் கண்களுக்கு அழகொளி தந்தன; அசுலை அவன் கண்கள், உள் அழுக்கு உணர்ந்து இருளாமல் மேல் அழகு தெரிந்து விளக்கப்படுதலால், இங்ஙனம் அழைக்க விரும்பினன் என்பது. உண்மை இதுவாக லின், உடம்பின்மேற் பற்றறுக வென்பது கருத்தாயிற்று. தோளி, இயல்பு விளி. வளாய் ஈறு திரிந்த விளி. * கண் விளக்கப்பட்டு, காரணப் பொருளது. கருமை, பசுமைப் பொருளில் வருதல், "காக்க கரும்பின்," † என்னுமிடத்துப் "பசிய கரும்பின்," என நச்சினூர்க் கினியர் எழுதிய உரையினால் அறிக. எ

48 பண்டம் அறியார் படுசாந்தும் கோதையும்
கண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொல்—மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு பேர்த்திட்டுக் குத்தும்
முடைச்சாகா டச்சிற் றுழி.

(பொ - ள்) பண்டம் அறியார்-உடம்பாகிய பண்டத் தின் இயல்பை அறியாதவராய், படுசாந்தும் கோதையும் கொண்டு-அவ் வுடம்பின்மேல் அணியப்படும் சந்தனமும் மசூலையும் கருதி, பாராட்டுவார்-அவ் வுடம்பின்மேற் பற்று

* தொல். விளி. ச. † பட். கூ.

வைத் தொழுகுகின்றவர், கண்டிலர் கொல் - அறிந்திலர் போலும்! மண்டி - நெருங்கி, பெடைச் சேவல் வன் கழுகு - பெண்ணும் ஆணுமான வலிய கழுகுகள், பேர்த் திட்டுக் குத்தும் முடைச் சாகாடு-உறுப்புக்களைப் புரட்டிக் குத்துகின்ற முடைநாற்றமுடைய இவ்வுடம்பாகிய வண்டியை, அச்சு இற்ற உழி - அவ்வண்டிக்கு அச்சுப்போன்ற தான உயிர் முறிந்துவிட்டபோது.

(க - நு) செயற்கை யழகுகளால் இவ்வுடம்பைத் தூயதாகக் கருதிக்கொள்ளலாகாது.

(வி - ம்) பண்டம் என்றார், இழிவு கருதி. படுசாந்து-அணிந்த சாந்து. 'முடைச் சாகாட்டை அதன் அச்சு இற்றபோது கண்டிலர் கொல்,' என்று கொள்க அப்போது அதனைக் கண்டால், கழுகுகள் அதனைப் புரட்டிக் குத்தும் இயல்பு தெரியும் என்பது கருத்து. சாகாடு - வண்டி. உடம்பை வண்டி யென்றமையின் அதன் இயக்கத்துக்குக் காரணமான அச்சு உயிராயிற்று. 'மண்டிப் போத்திட்டுக் குத்தும் முடைச் சாகாடு,' என்று கூட்டுக. 'குத்தல்' என்னும் பாடம் கட்டுரைச் சுவை உடையதன்று. அ

49. கழிந்தார் இடுதலை கண்டார்நெஞ் சுட்கக்

குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி—ஒழிந்தாரைப் போற்றி நெறிநின்மின் இற்றிதன் பண்பென்று சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.

(பொ - ள்) கழிந்தார் இடுதலை - இறந்துபோனவரது எரிக்கப்பட்டதலை ஒடு, கண்டார் நெஞ்சு உட்கக் குழிந்து ஆழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி - பார்த்தவர் மனம அஞ்சும்படி உட்குழிந்தது ஆழ்ந்த கண்ணிடங்களை யுடையன வாய் இடுகாட்டில் தோன்றி, ஒழிந்தாரை - இறவாதிருக்கும் மற்றவரை, சிரித்து - ஏளனமாக நகைத்து, இற்று இதன் பண்பு - இவ்வுடலின் இயல்பு இப்படிப்பட்டது, போற்றி நெறி நில்மின் - அறத்தைக் கடைப்பிடித்து அவ்வழியில் நில்லுங்கள், என்று சாற்றுங்கொல்-என்று சொல்லும் போலும்!

(க - நு) அறம் கடைப்பிடித்து அந்நெறியில் நிற்க வேண்டும்.

(வி - மீ) . இடுதலை என்பதில், இடுதல் நெருப்பிலிடுதல் என்னுங் கருத்துடையது; இடுகாடு எனப்பட்டதும், இப்பொருட்டு. 'ஒழிந்தாரைச் சிரித்துச் சாற்றுகொல்,' என்று கொள்க. கழிந்தார் என முன் வந்தமையின், ஒழிந்தார இனி இறக்கவருப்பார்மேல் நின்றது. இயல்பு கூறுதலின் 'இற்று'* எனப்பட்டது. கூ

50. உயிர்போயார் வெண்டலை உட்கச் சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச்.—செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற் நிதன்வண்ண மென்பதனால் தம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலா.

(பொ - ள்) உயிர் போயார் வெண்டலை-உயிர்போனவரது தசை நீங்கிய வெண்ணிறமான எலும்புத் தலை, உட்கச் சிரித்து - கண்டார் அஞ்சும்படி நகைத்து, செம்மாப் பவரைச் செயிர் தீர்க்கும்-இவ்வுடம்பின் காரணமாக இன்புறுகின்றவரை அக குற்றத்தினின்றும் விடுவிக்கக்கூடும், செயிர் தீர்ந்தார் - இதற்குமுன் இயல்பாகவே அப் பிழை நீங்கினவர், கண்டு இற்று இதன் வண்ணம் என்பதனால்-தாமே அறிந்து இத்தகையது இவ்வுடம்பின் தன்மை என்னுங் கருத்தினால், தம்மை ஓர் பண்டத்துள் வைப்பது இலர் - தமதுடம்பை ஒரு பொருளில் வைத்து மதிப்ப திலர்.

(க - து) உடம்பின் தூயதல்லாத தன்மையை நினைத்தால், அதனை இன்புறும் பற்றுளளம நீங்கும்.

(வி - மீ) வெண்டலை - இடுகாட்டில் உருளுந் தசை நீங்கிய தலை. செம்மாத்தல் - இன்பத்தால் இறுமாந்திருத்தல். "யிகப்பட்டுச் செம்மாக்குக கீழ்,"† என்றார் நாயனார். தம்மை யென்பது, இங்கே அவரதுடம்பை. ௧0

சு. துறவு

[உலகத்தின் நிலையாமை உணர்ந்து யான் எனது என்னும் இருவகைப் பற்றும் விட்டு மெய்யுணாவில் ஒழுகுதல். உடம்பின் மேல் உள்ள பற்று யான் என்னும் அகப்பற்று, செல்வம் முதலிய வற்றின்மேல் உள்ள பற்று எனது என்னும் புறப்பற்று. துறத்தல்-இவ் இருவகைப் பற்றுகளையும் விடுதல்.]

* தொல். கிளவி. ௧௬. † குறள். ௧0அ: ச.

51. விளக்குப் புக இருள் மாய்ந்தாங் கொருவன்
தவத்தின்முன் நில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாம் தீது.

(பொ - ள்) விளக்குப் புக இருள் மாய்ந்தாங்கு - ஓரிடத்தில் விளக்கொளி வர அங்கே இருந்த இருட்டு நீங்கி னூற்போல, ஒருவன் தவத்தின்முன் நில்லாது பாவம்-ஒருவனது தவமுயற்சியின் முன் அவன் அதற்குமுன் செய்த தீவினை நில்லாது, விளக்கு நெய் தேய்விடத்து - விளக்கின் நெய் குறையுமிடத்தில், சென்று இருள் பாய்ந்தாங்கு - இருட்டு மீண்டும் போய்ப் பரவினூற்போல, நல்வினை தீர்விடத்து நிற்கும தீது - நல்வினை நீங்குமிடத்தில் தீவினை சென்று சூழ்ந்து நிற்கும்.

(க - து) இடைவீடாமல் தவஞ் செய்யவேண்டும்.

(வி - ம்) விளக்கென்பது தவம்; விளக்கெரிவதற்குக் காரணமான நெய்யென்பது, தவம் நிகழ்தற்குக் காரணமான நல்வினை என்று கொள்க. முன் நல்வினையினாலேயே தவம் நிகழுமென்பது, “தவத்தால் தவம் செய்யாதார்,” * என்று முன் வந்தமையின் பெறப்படும். ஆம், இரண்டிடத்தும் அசை. புக மாய்ந்தாங்கு எனவும் தேய்விடத்துப் பாய்ந்தாங்கு எனவும் வருதலால், தவம் இடைவீடாமற் செய்யப்படும் என்பது பெறப்பட்டது. க

52. நிலையாமை நோய்மூப்புச் சாக்காடுன் றெண்ணித்
தலையாயார் நங்கரும் செய்வார்—தொலைவில்லாச்
சத்தமும் சோதிடமும் என்ருங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரின் பேதையார் இல்.

(பொ - ள்) நிலையாமை நோய் மூப்பு சாக்காடு என்று எண்ணி - நிலையாமையில்பும் பல் பிணிகளும் மூப்புத் தன்மையும் இறப்புத் துன்பமும் இவ்வுடம்புக்கு உள்ளான என்று நினைத்து, தலையாயார் - சிறந்தவர்கள், தம் சுருமம் செய்வார் - தமது கடமையாகிய தவமுயற்சியைச் செய்வார்கள், தொலைவு இல்லா சத்தமும். சோதிடமும் என்

* நாலடி. ச : க.

றங்கு இவை பிதற்றும் பித்தரின் - கற்று முடிதலில்லாத இலக்கண நூலும் கோள் நூலும் என்று இவைபோல்வன கூவிக்கொண்டிருக்கும் பித்தரைவிட, பேதையார் இல் - அறிவிலாதவர் பிறர் இல்லை

(க - து) இலக்கணம் முதலிய கருவி நூல்களையே என்றுங் கற்றுக்கொண்டிராமல் நிலையாமை முதலியன உணர்ந்து உடனே தவஞ்செய்யவேண்டும்.

(வி - டி) எண்ணும்மையும் 'உள்ளன' வென்னும் ஒரு சொல்லெச்சமும் வருவித்துக் கொள்க. முதலில் நிலையாமை கூறினமையின, நோய் மூப்புச சாக்காடு என்பன அவற்றால் வருந் துன்பங்களை உணர்த்தி தின்றன. தவம் உயிர்க்குரிய மூயற்சியீர்த வின், தம கருமம் எனப்பட்டது. "தவஞ் செய்வார தககருமஞ் செய்வார,"* என்னும் பெருநாவலா திருமொழியும் இங்கு நிலைவு கூரற்றுகரியது. நல்வினை செய்யாமல் தீவினை செய்வார் கடையான வரும், மறுபிறவியின் நற்பயன் கருதி நல்வினை செய்வார இடையானவரு மாகலின். பிறவிபையே அஞ்சிப் பயன் கருதாது, தம் கடமை யென்று கடைப்பிடித்துத் தவஞ் செய்வார் தலையானவராணர். கற்கக் கற்கத் துணிவுபெறாமல் பல்வேறு ஐயங்களுடன் முடிவின் றிச் செல்லுதலின், 'தொலைவில்லாச சத்தமும் சோதிடமும்,' என்றா. 'கலகல கூஉந் துணையல்லால்,'† என்றவின் இலக்கணம் இங்கே 'சத்தம்' என்னுஞ் சொல்லாற் குறிக்கப்பட்டது; இலக்கண நூல் உணராசசியே நல்ல கல்விசு. திறமாந்லாலும் அக் கருவிக் கல்விபைத் தக்கவாறு கற்றுக்கொண்டு உடனே மெய்யுணர்விற் செல்லுதல் வேண்டாமாத்லாலும் 'சத்தம்' என்பதையும், நடப்பன நடக்குமென்று துணிந்து தவமுயலாமல் வாழ்நாள் நலங்களையே மேலுமேலும் விரும்பிக் கோள் நூலையே அலசிக்கொண்டிருத்தல் நன்றகாத்லால் 'சோதிடம்' என்பதையுற குறித்தார். 'என்றாகு இவை,' யென்பதற்கு 'என்று இவை போல்வன,' என்றுணர்த்துக் கொள்க. பித்தறல் - அறிவின்றி இடைவிடாமற் கூறிக்கொண்டிருத்தல். 'கற்றும் மெய்யுணர்விற் செல்லாமையின், கல்வாதாரினும் இவர் பேதையார் என்றற்கு, 'இவை பித்தற்றும் பித்தரின் பேதையார இல்' எனப்பட்டது. உ

53. இல்லம் இளமை எழில்வளப்பு மீக்கூற்றம்

செல்வம் வலிஎன் றிவையெல்லாம்—மெல்ல

நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்

தலையார் தாம்உய்யக் கொண்டு.

* குறள். ௨௭: சு. † நாலடி. ௧௪: ௧௦.

(பொ - ள்) இல்லம் இளமை எழில் வனப்பு மீக்கூற்றம் செல்வம் வலி என்று இவையெல்லாம் - இவ்வாழ்வு, இளமை, எழுச்சி, அழகு, உயர்சொல், பெர்ருள், வலிமை என்று இப் பேறுகளெல்லாம், மெல்ல நிலையாமை கண்டு - மெல்ல மெல்ல நிலையாமற் போதலை அறிந்து, தலையாயார் - பெரியோர்கள், தாம் உய்யக்கொண்டு - தாம் உய்யுங் கருத்துக்கொண்டு, நெடியார் துறப்பர் - காலம் நீட்டியாதவராய் உடனே இருவகைப் பற்றுந் துறப்பர்.

(க - து) நிலையாமை உணர்ந்து துறவுள்ளங் கொள்வோரே துன்பங்களினின்றும் பிழைப்பவர்.

(வி - ம்) எழில் இளமையின் கொழுந்து; அஃதாவது அதன் வளர்ச்சி நிலையாகிய தோற்றப் பொலிவு; வனப்பு - உறுப்புக்களின் திருந்திய அமைப்பு; "சீமன்னான் இளமையும் வனப்பும் ஏரும்,"* என்றார் பிறரும். மீக்கூற்றம் - மேம்பாடான சொல்; என்றது, தன் சொல் உலகத்திற் செல்லுதலை. இல்லம் என்பதின் போலக் கூற்றம் என்பதிலும் அம் சாரியை. வலி - துணைவலி முதலியன. ஒவ்வொன்றாக நிலையாமற் போதலின் 'மெல்ல நிலையாமை,' யென்றார். தலையாயார் நிலையாமை கண்டு தாம் உய்யக்கொண்டு நெடியாராய்த் துறப்பர் என்க. நு

54. துன்பம் பலநாள் உழந்தும் ஒருநாளை
இன்பமே காமுறுவர்† ஏழையார்—இன்பம்
இடைதெரிந் தின்னுமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தார் ஆன்றமைந் தார்.

(பொ - ள்) ஏழையார் - அறிவிலார், துன்பம் பலநாள் உழந்தும் - பல நாட்கள் துன்பத்தால் வருந்தியும், ஒருநாளை இன்பமே - சிறிதுபோழ்து துகரும் ஒருநாளைய இன்பத்தையே, காமுறுவர் - விரும்புவார்; ஆன்று - கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்து, அமைந்தார் - அதற்குத் தக்கபடி அடங்கி யொழுதும் பெரியோர், இன்பம் இடை தெரிந்து - இன்பம் அங்ஙனம் இடையே சிறிது உளதாதல் தெரிந்து, இன்னுமை நோக்கி - துன்பத்தின் மிகுதியை அறிந்து,

*செந். எ : ககடு.

மனை ஆறு - இல் வாழ்க்கையின் வழியில், அடையு - சார்ந்து நிற்பதை, ஒழிந்தார் - நீங்கினார்.

(க - து) உலகத்திற் பல துன்பங்களினிடையிற் சிறிது இன்பமுண்டாதலின், அந்நிலை தெரிந்து தவம முயலுதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) 'நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை அஃதுடைமை செல்வம்,* ஆதலின் இங்கே ஏழையார் என்றது அறிவில் வறுமையுடையாரை. மனையாறு அடைவொழிந்தார் என்றது, மேன்மேலும் இளமை துய்த்தலிற் பற்றுள்ளம் நீங்கினு ரென்றற்கு. ச

55. கொன்னே கழிந்தன் றிளமையும் இன்னே
பிணியொடு மூப்பும் வருமால்—துணிவொன்றி
என்னொடு துழா தெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு.

(பொ - ள்) கொன்னே கழிந்தன்று இளமையும் - இளமைப் பருவமும் வீணே கழிந்தது, இன்னே பிணியொடு மூப்பும் வரும் - உடனே நோயோடு கிழத்தனமும் வரும், ஆல் - ஆதலால், துணிவு ஒன்றி என்னோடு சூழாது எழு நெஞ்சே - துணிதல் பொருந்தி என்னோடு ஆராயாமல் புலன்களின் வழியிற் செல்கின்ற நெஞ்சமே, போதியோ நல் நெறி சேர நமக்கு - நமக்கு நல்வழி உண்டாக நீ என்னுடன் வருகின்றனையா?

(க - து) புலன்வழிச் செல்லுதலைத் தவிர்த்து மனத்தை அறவழியிற் செலுத்துதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) கழிந்தன்று - கழிந்தது; அன் - சாரியை. இன்னே உடனே என்னும் பொருட்டு. இது நெஞ்சத்தின் இயல்பு கூறித் திருத்தியபடியாம். ௭

56. மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே ரில்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையால்—பூண்ட
பிடியென்னும் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

*நாலடி. உக : க.

(பொ - ள்) மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பேறு இல் எனினும் - திருமணம் ஆனபின் மனைவிக்கு மாட்சிமைப் பட்ட குணத்தொடு குழந்தைப்பேறும இல்லையென்றாலும், பூண்டான் கழிததற்கு அருமையால் - கொண்ட கணவன் அவனை விட்டுவிடுவதற்கு அருமையாகுமாதலால், பூண்ட மிடி என்னும் காரணத்தின் - மேலும் தனக்கு உண்டாகும் வறுமை பென்னுங் காரணமுங் கொண்டு, மேன்முறைக கண்ணே - மேலான ஒழுக்க நெறியிலே, கடி என்றார் கற்றறிந்தார் - பற்றினை நீக்கு என்றனர் கற்றறிந்தோர்.

(க - து) இளமையிலேயே தவம் முயலுதல் நல்லது

(வி - ம்) காரணத்தின் என்பதற்குக் காரணத்தினாலும் என இறந்தது சழீஇய எசவுமமை கொள்க. மேலான ஒழுக்க நெறியென்றது, இங்கே தவநெறி. அந் நெறிக்கண நிற்கும் ஆற்றலாலேயே பற்றினைக் கடியும் உள்ளம்தோன்றுதலின், 'மேன் முறைக்கண்ணே கடியென்றா,' எனப்பட்டது. "அப் பற்றைப் பற்றுக் கபற்று விடற்கு,"* என்பதனாலும் இம்முறைமை பெறப்படும். ௬

57. ஊக்கித்தாம் கொண்ட விரதங்கள் உள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்கள் தாந்தலை வந்தக்கால்
நீக்கி நிறுஉம உரவோரே நல்லொழுக்கம்
காக்கும் திருவத் தவர்

(பொ - ள்) ஊக்கித்தாம் கொண்ட விரதங்கள் உள்ளுடைய - முயன்று தாம் மேற்கொண்ட நோன்புகள் உள்ளத்தில் தளாவடையும்படி, தாக்க அருந் துன்பங்கள் தாம் தலைவந்தக்கால் - போக்குதற்கரிய துன்பங்கள் தம்மிடம் வந்தடைந்தால், நீக்கி நிறுஉம் உரவோரே - எப்படியானும் அத் துன்பங்களைப் போக்கித் தம் நோன்புகளை நிலை நிறுத்திக்கொள்ளும் வலியுடையோரே, நல்லொழுக்கம் காக்கும், திருவத்தவர் - துறவொழுக்கத்தினைக் காத்துக் கொள்ளும் சீடையுடையவராவர்.

(க - து) இன்னல்களை எதிர்த்துத் தவம் முயலுதல் வேண்டும்.

* குறள். ௩௦: ௧0.

(வி - ம்) 'தாக்கரு' என்பது 'தாக்கரு' என வலித்ததென்றும் ஒக்கும். 'துன்பக்கடாம்' என்பதில் தாம் சாரியை. நிறு உம் - நிறுத்தும்; உள்ள உரம் உடையோரே இடைவரும் இன்னல் களை நீக்கித் தம் நோன்புகளை நிலைநிறுத்துக் கொள்ளுதல் கூடுமாகலின், 'உரவோரே,' என்றா. ஏகாரம் பிரிநிலை. நல்லொழுக்க மென்றது, இங்கே துறவொழுக்கத்தை. திருவத்தவர் என்பதில், 'அத்து, அ' சாரியைகள். முற்றுக்கர ஈறு, வேற்றுமையில் அத்துச் சாரியை வகர உடம்படுமெய் பெற்றுப் புணர்ந்தமை, 'கிளந்தவல்ல' என்பனும் அதிகாரப் புறனடையாற் கொள்ளப்படும். எ

58. தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்நிற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால்—உம்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல் என்று
பரிவதூஉம் சான்றோர் கடன்.

(பொ - ள்) தம்மை இகழ்ந்தமை தாம் பொறுப்பது அன்றி - காரணமின்றித் தம்மைப் பிறர் இகழ்ந்தமையைத் தாம் பொறுத்துக்கொள்வதல்லாமல், எம்மை இகழ்ந்த வினைப் பயத்தால் - எம் போல்வாரை இங்ஙனம் இகழ்ந்த தீவினையின் பயனால், உம்மை - மறுமையில், எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல் என்று - ஒருகால் அழலிடமான நரகத்தில் அவர் வீழ்வரோ என்று, பரிவதும் சான்றோர் கடன் - இரங்குவதும் தவம் நிறைந்தவரது கடமையாகும்.

(க - து) தவமுயற்சியில் நிற்பவர், தம்மை இகழ்பவர் பால் பொறுமையும் இரக்கமுங் கொள்ளவேண்டும்.

(வி - ம்) மற்று - வினைமாற்றுப் பொருளது. எம்மை - தன்மைப் பன்மை; தனித்துத் தம்மை நினையாராகலின் பிறரையும் உட்கொண்டே 'எம்மை' யெனக் கூறுவரெனக் கொள்க. நல்லோர் பாற் பிழை செய்தமையின் அவரிக்கத்தால் ஒருகால் உய்தலும் கூடுமாத்தலின், 'வீழ்வர்கொல்' என்பதற்கொல் என்பதை ஐயப்பொருட்டாகவே கொள்ளுதலில் இழுக்கில்லை. சான்றோர் பரிவையும் அது மிகுதிப்படுத்தும். சான்றோர் அவர்பாற் பரிவுகொள்ளாவிட்டால், அவருள்ளம் ஒருகால் அப் பிழைசெய்தோருக்குக் கேடு நினைந்து தன்னையே மாசுபடுத்திக் கொள்ளவும் கூடுமாதலாலும், தவத்தோர் நல்லதுநினைத்தால், அவர் ஆற்றலுடையோராதலின், பிழை செய்தவர் திருந்தவுங் கூடுமாதலாலும் அங்ஙனம் பரிவதனைக் 'கடன்' என்றார்.

* தொல். குற்றிய. எ.அ.

59. மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை அவாவினைக்—கைவாய்
கலங்காமற் காத்துய்க்கும் ஆற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்.

(பொ - ள்) மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி எனப் பேர் பெற்ற—, ஐ வாய வேட்கை அவாவினை-ஐந்து வழிகளாகச் செல்லுதலையுடைய பற்றுள்ளத்தால் உண்டாகும் அவாவை, கலங்காமல் காத்து - தீயவழிகளில் நிலைமாறிக் செல்லாமல் பாதுகாத்து, கைவாய் உய்க்கும் ஆற்றலுடையான் - ஒழுக்க நெறியிற் செலுத்தும் வல்லமையுடையவனே, விலங்காது வீடு பெறும் - தவறாமல் வீடு பேறடைவான்.

(க - து) ஐம்புல விருப்பங்களை ஒழுக்கநெறியிற் செலுத்தி உய்தல் வேண்டும்.

(வி - ம்) பேர், பெயர் என்பதன் மருஉ. வேட்கை - பற்றுள்ளம்; அவா - அதனாலுண்டாகும் விருப்பம். நச்சினூர்க்கினியர் கருத்தும் இது* கை - ஒழுக்கம்; கைவாய் உய்க்கும் எனக் கூட்டிக் கொள்க. 'கலங்காமற் காத்து' என்பது இடைப்பிறவரலாதலின் 'கைவாய்க் கலங்காம'வென ஒற்று யிகாது இயல்பாயிற்று. விடுதலை, பற்றுக்களினின்றும் விடுதலை. புலனடக்கம் என்பது, அதனை நல்வழியிற் செலுத்தவே என்று இதன்கண் அறிவுறுக்கப்பட்டமை கருத்திருத்துதற்குரியது; "ஐந்தும் அடக்கா அறிவறிந்தேனே,"† என்றார் பிறரும். க

60. துன்பமே மீதூரக் கண்டும் துறவுள்ளார்
இன்பமே காமுறுவர் ஏழையார்—இன்பம்
இசைதொறும் மற்றதன் இன்னுமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதாம் மேல்.

(பொ - ள்) துன்பமே மீதூரக் கண்டும் - வாழ்ச்சுகையில் துன்பமே மேலுமேலும் மிகுந்து வருதல் உணர்ந்தும், துறவு உள்ளார் - பற்றில்லாமலிருத்தலை நினையாராய், இன்

* தொல். உயிர்மயக. அக.

† திருமற். ஐந்திந்திரியம் அடக்குமுறைமை, ௩...

பமே காழுறுவர் ஏழையார்-இடையே திணையளவாக உண்டாகும் இன்பமே விரும்பி நிற்பார் மனவலிமையில்லாதார், இன்பம் இசைதொறும் - ஆனால் அச் சிற்றின்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம், அதன் இன்றாமை நோக்கி - அதனால் உண்டாகும் பெருந்துன்பங் கருதி, பசைதல் பரியாதாம் மேல் - அதனை விரும்புதலை மேற்கொள்ளார் மேலோர்.

(க - து) வாழ்க்கையிற் சிறிய இன்பத்துக்காகப் பெருந்துன்பம் உண்டாதலின், அச் சிற்றின்பத்திற் பற்று வைக்கலாகாது.

(வி - ம்) ஏகாரங்கள் பிரிநிலை. உள்ளவலியில்லாதவராதலின் இரக்கந் தோன்ற 'ஏழையார்,' என்றார். இசைதல்-வந்து பொருந்துதல்; கிடைத்தல். மற்று - அசை ; பரிதல், "காய் பரீஇ" * என்புழிப்போலக் கொள்ளுதற் பொருளில் வந்தது. க0

எ. சினமின்மை

என்றது, குற்றம் ஒருவனிடத்து உண்டானபோதும் சினமில்லாமையை உணர்த்துவது.

61. மதித்திறப் பாடும் இறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாடும் இறக்க—மிதித்தேறி
ஈயுந் தலைமேல் இருத்தலால் அஃதறிவார்
காயும் கதமின்மை நன்று.

(பொ - ள்) மதித்து இறப்பாடும் இறக்க - தம்மைப் பொருள்செய்து நடப்பாடும் நடக்கட்டும்; மதியா மிதித்து இறப்பாடும் இறக்க - அங்ஙனம் மதியாமல் கீழ்ப்படுத்தி நடப்பாடும் நடக்கட்டும், மிதித்து ஏறி ஈயும் தலைமேல் இருத்தலால் - ஈயும் மிதித்து ஏறித் தலைமேல் இருத்தலால், அஃது அறிவார் - அந் நிலைமையைத் தெரிந்து சிந்திக்குஞ் சான்றோர், காயும் கதம் இன்மை நன்று - எரிந்து விழுஞ் சினமிலராயிருப்பது நல்லது.

* சிந். கணக. ௬0.

(க - து) பிறர் மதித்தாலும் மதியாவிட்டாலும் சான் றோர் சினம் கொள்ளலாகாது.

(வி - ி) இறத்தல் இக்கே ஒழுகுதல் என்னும் பொருட்டு மதியா, ஈறு கெட்டு - நின்றது. உம்மைகள், எச்சம். தாழ்ந்த தொன்று கூறும்பொருட்டு ஈயைக் கூறினார். “ஈச்சிறகு அன்ன தோர் தோல் அறினும்,”* என முன்னும் வந்தது. கதம் இன்மை கதம் உடையராகாமை. க

62. தண்டாச் சிறப்பின்தம் இன்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாம் துறப்பவோ—மண்டி
அடிபெயரா தாற்ற இளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கும் உள்ளத் தவர்.

(பொ - ள்) மண்டி அடிபெயராது ஆற்ற இளிவந்த போழ்தின் - அடர்ந்து அடிதவறாமல் அடுக்கி மிக்க இழிவு நேர்ந்த காலங்களில், முடிகிற்கும் உள்ளத்தவர் - தாம் மேற்கொண்ட காரியங்களை முடிக்கும் ஊக்கமுடைய நல் லோர், தண்டாச் சிறப்பின் தம் இன் உயிரை - அழியாச் சிறப்பினையுடைய தமது இனிய உயிரை, தாங்காது கண் டுழியெல்லாம் துறப்பவோ - சிறிதே இடர் கண்ட நேரங் களிலெல்லாம் பொறுத்துத் தாங்கிக்கொண்டிராமல், சினந்து விட்டுவிடுவார்களோ ?

(க - து) இடர்கள் கண்டு சினத்தால் உயிரை விடு தல் ஆகாது.

(வி - ி) கண்டதற்கெல்லாம் உயிரை இழக்குமளவுக்குச் சினம் மிகுவாரை நோக்கிற்று இச் செய்யுள். வீடுபேறடையும் அழி யாத பேரின்பச் சிறப்புக்குரிய இனிய உயிராதலின் ‘தண்டாச் சிறப்பின் இன் உயிர்’ எனப்பட்டது. ஓ-வினா. அடிபெயராதென்றத னால், அடுக்கி வருதல் உணர்த்தினார். முடிகிற்கும் என்பதில் ‘கில்’ ஆற்றலுணர்த்துவதோர் இடைநிலையாகலின், இடத்துக்கேற்ப அது பயன்படுத்தப்பட்டது. தெளிவு பெறுதற்குத் தோன்றிய பிறவியை அந் நோக்கத்துக்கு மாறாக வீணே இழந்து விடுதலாகாமையின், இச் செய்யுள் அந் நோக்கத்தையும் எடுத்துக் காட்டி அவ்வுள்ளத்தவர் துறப்பரோ என அறிவுறுத்திற்று. உ

*நாலடி. டு: க.

63. காவா தொருவன்தன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொல்
ஓவாதே தன்னைச் சுடுதலால்—ஓவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி அறிவுடையார் எஞ்ஞான்றும்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.

(பொ - ள்) காவாது ஒருவன் தன் வாய் திறந்து சொல்லும் சொல் - அடக்காமல் சினத்தினால் ஒருவன் தன் வாய்விட்டுச் சொல்லிய சினச்சொல், ஓவாதே தன்னைச் சுடுதலால்-என்றைக்குமே தன்னை வருத்துதலால், ஓவாதே ஆய்ந்து அமைந்த கேள்வி அறிவுடையார் - இடைவிடாமல் ஆராய்ந்து பண்பட்ட கேள்வி ஞானத்தையுடையவர்கள், எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், காய்ந்து அமைந்த சொல்லார் கறுத்து - மனம் வெதும்புதலால் அமைந்த சுடுமொழி களைச் சினந்து சொல்லமாட்டார்கள்.

(க - து) சினப்பது தன்னையே சுடுமாதலால், பண்பட்ட உள்ளமுடையோர் சினங் கொள்ளார்.

(வி - ம்) உள்ளடங்காது வெளிவருதல் தோன்ற 'வாய் திறந்து' எனப்பட்டது. ஏகாரங்கள் இரண்டினுள் முன்னது தேற்றம்; மற்றது அசை. வருத்துதலின் மிகுதி தோன்றச் 'சுடும்' என்றார். 'ஆய்ந்தமைந்த' என்பது கேள்விக்கு அடைமொழி. ஓவாதே உடையார் எனக் கொள்க. ஆய்தல் - நூலான் வந்த அறிவைத் தம் பழக்கத்தால் உணர்ந்து முடிவு செய்தல். அமைதல் - அம் முடிவின் வழிப் பண்படுதல். 'காய்ந்தமைந்த' என்னுமிடத்துக் 'காய்ந்து' காரணப்பொருட்டும், 'அமைந்த' அமைந்த சொற்கள் என்னும் பொருட்டுமாம். 'கறுத்தல்' உரிச் சொல் அடியாகப் பிறந்த சொல்.* சினமில்லாமலிருத்தற்குப் பண்பட்ட கேள்வி ஞானம் இன்றியமையாததென்னும் உண்மையும் இச் செய்யுட்கண் அறிவுறுத்தப்பட்டமை கண்டுகொள்க. ௩

64. நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்—ஓர்த்தனை
உள்ளத்தான் உள்ளி உரைத்துராய் ஊர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாம் கீழ்.

* தொல். உரி. எச.

(பொ - ள்) நேர்த்து நிகரல்லார் - சமானமில்லாதவர்கள் தம்மைச் சமானமாகக் கருதிக்கொண்டு, நீரல்ல சொல்லியக்கால் - தகைமையல்லாத சொற்களைச் சொன்னால், வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் - சிறந்தவர்கள் மனம் புழுங்கிச் சினந்துகொள்ளமாட்டார்கள் ; ஆனால்; கீழ் - கீழ்மக்கள், ஓர்த்து அதனை உள்ளத்தான் உள்ளி - ஆராய்ந்து அத்தகைமையற்ற சொல்லை மனத்தாற்பலகாலும் நினைத்து, உரைத்து உராய் ஊர் கேட்ப - ஊரிலுள்ளவர்கள் கேட்கும்படி அங்கங்கும் சொல்லித் திரிந்து, துள்ளித் தூண் முட்டும்* - அதனால் மேன்மேலும் பெருகுந் கோபத்தினால் உடம்பு துடித்து அருகிலிருக்குந் தூணில் மோதிக்கொள்வார்கள்.

(க - து) தகுதியல்லாதவர்கள் சொல்லும் சொற்களுக்குச் சான்றோர் சினந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.

(வி - ம்) 'நிகரல்லார் சொல்லியக்கால் வெகுளா'ரெனவே, நிகருள்ளோரும் மிக்கோரும் தக்கவை சொல்லின் அவற்றின் வழி வரும்பித் திருந்துவர் என்பது அருத்தாபத்தியான் பெறப்படும். வேர்த்து வெகுளா ரென்றதனோடு அச் சொல்லை அறிவான் ஓரார்; உள்ளத்தான் உள்ளார்; பிற்பாற் சென்று கூறார்; இழி தகைமையாகத் துள்ளி முட்டிக்கொள்ளார் 'என்பனவும் ஏனையோர் செயலாகக் கூறியவற்றினின்று எதிர்முகமாகக் கூட்டிக் கொள்க. ஓர்த்தல், அறிவினால் அதன் தகைமையின்மையை ஆராய்ந்து பகைமைகொள்ளுதல்; பின்பு உள்ளல் என்றது, அப்பகைமையை மேலுமேலும் நினைந்து நெடுங்காலம் உள்ளத்து நிகழ்ச் செய்தல். "இகலொடு செற்றம்,"* என்பதன் உரை இங்கு நினைவுகூரற்பாலது. உராய் - உலாவி; திரிந்தென்னும் பொருட்டு. சினத்தை அடக்கமாட்டாத எளிமை மிகவுந் தோன்றத் 'துள்ளித் தூண் முட்டுமாங்கீழ்,' என்றார். ஆம், அசை. ஈ

65. இளையான் அடக்கம் அடக்கம் கிளைபொருள்
இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன்—எல்லாம்
ஒறுக்கும் மதுகை உரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறைபே பொறை.

* முருகு, கடக - உ.

(பொ - ள்) இளையான் அடக்கம் அடக்கம்-இளமைப் பருவமுடையவனது புலனடக்கமே அடக்க மெனப்படும். கிளைபொருளில்லான் கொடையே கொடைப்பயன் - கிளைக்கும் பொருளில்லாதவனது ஈகையே பயனைப்படும் ஈகையாம். (அவைபோல) எல்லாம் ஒறுக்கும், மதுகை உரனுடையாளன் பொறுக்கும் பொறையே பொறை - எதனையும் அழிக்க வல்ல வலிமை யறிவினையுடையோன் பொறுத்துச் சினம் ஆறும் பொறுமையே பொறுமையெனப்படும்.

(க - து) தமது சினம் செல்லக்கூடிய இடங்களிற் பொறுத்துக் கொள்ளுதலே சிறந்த பொறுமையாகும்.

(வி - ம்) அடக்கம் என்னுமிடத்தும் பிரிநில ஏகாரக கூட்டுக. கிளைக்கும் பொருளென்றது பலமுகமாக மேன்மேற் பெருகுஞ் செல்வத்தை. பொருளாலாம் பயன் கொடையாதலின், கொடைப் பயன் எனப்பட்டது. எல்லாம் என்றது, எத்தகையதனையும் என்னும் பொருட்டு. ஒறுத்தல் இங்கு அழித்தல். 'எல்லாம் ஒறுக்கும்,' என்ற குறிப்பால், உரனுடையாளன் என்றது, தவமுடையானே. வலிமை மிக்க அறிவு தவ அறிவோகலின், மதுகையுரமெனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. அநிகாரம் நோக்கி, முன்னிரண்டு கருத்துக்களை ஏனையதற்கு உவமமாகக் கொள்க. இங்கே காட்டிய அடக்கம் முதலியனவே உள்ள மாட்சிமைக்காவனவென உரைத்தபடி.

66. கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வாய் இன்னுச்சொல்
எல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்பர்—ஒல்லை
இடுநீற்றால் பைஅவிந்த நாகம்போல் தத்தம்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு.

(பொ - ள்) ஒல்லை இடு நீற்றால் பை அவிந்த நாகம் போல் - மந்திரித்து இட்ட திருநீற்றால் உடனே படம் சுருங்கிச் சினம் ஒடுங்கிய நல்ல பாம்பைப் போல, தத்தம் குடிமையான் வாதிக்கப்பட்டு - தங்கள் உயர்குல ஒழுக்கத்தால் தடைசெய்யப்பட்டு, கல் எறிந்தன்ன கயவர் வாய் இன்னுச் சொல் - கற்களை வீசிணற்போன்ற கீழ்மக்கள் வாயிற் றேன்றிய துன்பச் சொற்களை, எல்லாரும் காணப்

பொறுத்து உய்ப்பர் - அனைவரும் அறியப் பெரியோர் பொறுத்துக்கொண்டு தமதுமேற்கோளை நடத்திச்செல்வர்,

(க - து) தமது உயர்நிலை கருதிச் சான்றோர், கீழ் மக்கள் சொற்களைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(வி - ம்) 'எறிந்தன்ன இன்னாச்சொல்,' என்க. 'கயவர்,' என்பதற்குக் "குணங்கள் யாவும் இலராய கீழோர்," * என்று உரைகூறுவார் பரிமேலழகர். பொறுப்பதினும், பலரெதிரிற் பொறுத்துக்கொள்வது அரிய தொன்றாதலின், 'எல்லாருக காணப் பொறுப்பர்,' என்றார். ஒல்ல - உடனே. பை - படம்; அவிந்த - அவிந்து ஒடுங்கிய. தத்தம் என்னும் அடுக்குப் பன்மை. உயர்குலம் என்றது, நல்லோர் கூட்டம்; அவரிணக்கத்தால் உண்டாகும் பெருந்தன்மையான ஒழுக்கமே உயாகுலவொழுக்கம் எனப்பட்டது; குடிமையென்றது அது; அஃதாவது, பெருந்தன்மை. கயவர் என வந்தமையின், பொறுத்துய்ப்பவர் பெரியோர் எனப் பட்டது. மேற்கோளை என்றது, தம் நற்கொள்கைகளை. 'கல் லெறிந்தன்ன,' என்றமையால் இன்னாச் சொல்லால் உண்டாகுஞ் சிறுக்கென்ற துன்பமும், 'பையவிந்த நாகம்,' என்றமையாற் சீற்றந் தணிதலும் பெறப்படும். கூ

67. மாற்றராய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
ஆற்றமை என்னூர் அறிவுடையார்—ஆற்றமை
நேர்த்தின்து மற்றவர் செய்தக்கால் தாம்அவரைப்
பேர்த்தின்து செய்யாமை நன்று.

(பொ - ள்) மாற்றராய் நின்று தம் மாறு ஏற்பார்க்கு - தமக்குப் பகைவராயிருந்து அப் பகைமையைப் பாராட்டு கின்றவர் பொருட்டு, ஏலாமை ஆற்றமை என்னூர் அறிவுடையோர் - தாமும் அப் பகைமையைப் பெரியோர்கள் மேற்கொள்ளாமையை அறிவுடையோர் மாட்டாத தன்மை என்று சொல்லி இகழ்மாட்டார்கள்; ஆற்றமை நேர்த்து இன்னு மற்று அவர் செய்தக்கால்-தம்முடைய தீய தன்மைகளை அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாமல் எதிர்த்து அப் பகைவர் துன்பங்கள் செய்தால், தாம் அவரைப் பேர்த்து இன்னு செய்யாமை நன்று - தாம் அவர்களுக்குத் திருப்பித் துன்பங்கள் செய்யாமை நல்லது.

* குறள், ௧0௮-ம் அதி. விளக்கம்.

(க - து) தமக்குத் துன்பஞ் செய்தவர்களுக்குத் தாமுந் துன்பஞ் செய்வது ஆற்றலன்று; துன்பஞ் செய்யாமையே ஆற்றலாவது.

(வி - ம்) அவரை என்றது உருபு மயக்கம்.* நான்கனுருபு, பொருட்டு. 'ஏலாமை ஆற்றாமையன்று; மாறு ஏற்றலே ஆற்றமை,' என்பது தோன்ற, ஈரிடத்தும் 'ஆற்றமை' யென்னுஞ் சொல் வந்தது. இன்னு - இனிமையல்லாமை. மற்று - அசை. முன்னிரண்டடிகள் மனத்தளவாய் மாறுகொள்ளலும் பின்னிரண்டடிகள் அப்பகைமையைச் செயலிற் காட்டுதலுமாக விளக்கப்பட்டன. எ

68. நெடுங்காலம் ஓடினும் நீசர் வெகுளி

கெடுங்காலம் இன்றிப் பரக்கும்—அடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போல் தானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்.

(பொ - ள்) நெடுங் காலம் ஓடினும் - நீண்ட காலம் சென்றாலும், நீசர் வெகுளி - கீழ்மக்கள் கோபம், கெடுங் காலம் இன்றிப் பரக்கும் - தணியுங்காலம் இல்லாமலே பெருகிக்கொண்டு போகும். ஆனால், அடுங் காலை நீர் கொண்ட வெப்பம்போல் - காய்ச்சுங் காலத்தில் தண்ணீர் அடைந்த வெப்பத்தைப்போல, தானே தணியும் சீர் கொண்ட சான்றோர் சினம் - பெருமை மிக்க சான்றோரது கோபம் தானே தணிந்துவிடும்.

(க - து) கோபம் விரைவில் தணிந்துவிடவேண்டும்.

(வி - ம்) கெடுங்காலம் - கோபம் தணிகின்ற காலம். இயல்பாகத் தண்மையாயிருக்கும் நீர், காய்ச்சும்போது குடேறிப் பின்பு தானே தணிந்து முன்போல் தண்ணீராய்விடுகின்றது; அது போலச் சான்றோரும் இயல்பாகவே குளிர்ந்த மனமுடையவராயிருப்பர்; பிறா துன்புறுத்தும்போது மனவருத்தத்தால் சினம் எழுந்தாலும், விரைவில் அது தானே தணிந்துவிடும். அவரும் முன்போற் குளிர்ச்சியுடையவராகவே யிருப்பர்; ஆற்றலுள்ளவர்க்குச் சினம் எழுவது இயல்பு; அவ்வாற்றலோடு சான்றாண்மையும் உள்ளவரானால் அவர் அதனைப் பரக்கவிடாமல் தணித்துக் கொள்வர். காய்ச்சும் வரையில் நீர் வெப்பமாயிருந்து பின் தணிந்துவிடுவதுபோலப் பிறர் துன்புறுத்தும் வரையில், சான்றோ

ருள்ளம் கொதிப்பாயிருந்தாலும் பின் அறவே தணிந்துவிடும்; இது, 'நீர் கொண்ட வெப்பம்,' என்னும் உவமையாற் பெறப்படும். 'தானே தணியும்,' என்றமையால், துன்பஞ் செய்தவர்களைத் திரும்ப ஒதுப்பதில்லாமல் தானே தணிந்துவிடும் என்பது கொள்ளப்படும். அ

69. உபகாரம் செய்ததனை ஓராதே தங்கண்
அபகாரம் ஆற்றச் செயினும்—உபகாரம்
தாம்செய்வ தல்லால் தவற்றினுல் தீங்கூக்கல்
வாந்தோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்.

(பொ - ள்) உபகாரம் செய்ததனை ஓராதே - தாம் முன்பு உதவி செய்ததை நினையாமல், தங்கண் அபகாரம் ஆற்றச் செயினும்-பிறர் தம்மிடம் தீமைகளை மிகுதியாகச் செய்தாலும், உபகாரம் தாம் செய்வதல்லாமல் - அவருக்குத் தாம் திரும்பவும் உதவிசெய்வதல்லாமல், தவற்றினுல் தீங்கு ஊக்கல் - அவர் குற்றங் காரணமாக அவருக்குத் தீங்கு செய்ய முயலுதல், வான் தோய் குடிப்பிறந்தார்க்கு இல் - உயர்குலத்தில் தோன்றிய மேலோர்களுக்கு இல்லை.

(க - து) தாம் நன்மைசெய்தும தமக்குத் தீமை செய்வோர்க்கு மேலுமேலும் நன்மை செய்வதல்லாமல், தீங்கு செய்ய முயலார் சான்றோர்.

(வி - ம்) பிறர்பால் உண்டாகும் தீய நினைவை அவருக்கு நன்மை செய்து செய்தே மாற்றுதல் இயலும் என்பதனாலும், தமக்கும் அம் மனப்பான்மை மேன்மேலும் ஞான விளக்கத்துக்கு இடஞ் செய்யுமென்பதனாலும் இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. உயாவை நன்கு புலப்படுத்தும் பொருட்டு, 'வான் தோய் குடி,' என்றார்; "வானுயர் தோற்றம்," * என்புழிப் போல. இதனை 'இலக்கணை' என்ப. கூ

70. கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டும் தம்வாயால்
† பேர்த்துநாய் கௌவினார் ஈங்கில்லை—நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய் சொல்லியக்கால் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயால் மீட்டு.

* குறள். உஅ : உ. † பழமொ. சகூ.

(பொ - ள்) கூர்த்து நாய் கௌஷிக் கொளக் கண்டும் - சினம் மிகுந்து நாய் தமதுடம்பை வாயினால் கடித்துத் தசையைப் பிடுங்குதலைப் பார்த்தும, தம் வாயால் பேர்த்து நாய் கௌஷினர் ஈங்கு இல்லை - அதற்கு எதிராகத் தமது வாயினால் திருப்பி நாயைக் கடித்தவர் இவ்வுலகத்தில் இல்லை; அதுபோல; நீர்த்து அன்றிக் கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்கால் - தகுதியான சொல் அல்லாமல் கீழ்மக்கள் தாழ்வான சொற்களைச் சொன்னால், சொல்பவோ மேன்மக்கள் தம் வாயால் மீட்டு - மேன்மக்கள் தம் வாயினால் திருப்பி அத் தாழ்வான சொற்களையே சொல்வார்களோ?

(க - து) கீழ்மக்களுக்கு எதிராக மேன்மக்கள் ஒரு காலும தாழ்வான சொற்களைத் திருப்பிச் சொல்லமாட்டார்கள்.

(வி - ம்) திரும்ப வாயாற் கடிப்பது இல்லாமைபோலத் திரும்பித் தாழ்வான சொற்களாற் பேசமாட்டாரென்பது ஒப்புமை. கூர்த்து - மிகுத்து; சினத்தை மிகுத்து; நீர்த்து - நீர்மையுடையது, தகுதியான சொல் சுருக்கமாகவும் தாழ்வான சொல் பலவாகவும் வருதலின் 'நீர்த்து' என ஒருமையாகவும், 'கீழாய' எனப் பன்மையாகவும் சுட்டப்பட்டன. "எதிர்மறை யெச்சம் எதிர்மறை முடிபின" * வாந்லின், சொல்பவோ வென நிறுத்தினா; சொல்லார் என எதிர்மறை முடிபு உரைத்துக்கொள்க. ௧0

அ. பொறையுடைமை

[பிறர் தமக்குக் காரணத்தினாலாவது அறியாமையினாலாவது குற்றஞ்செய்தால் தாமும் அவர்க்குக் குற்றஞ் செய்யாமற் பொறுமையுடையராயிருத்தல்.]

71. கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னுட

பேதையோ டியாதும் உரையற்க—பேதை

உரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கும் ஒல்லும் வகையான்

வழுக்கிக் கழிதலே நன்று.

* தொல். எச். ௧௧.

(பொ - ள்) கோதை அருவிக் குளிர்வரை நல் நாட - மாலைபோல ஒழுகுகின்ற அருவிகளையுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய நல்ல மலைகளையுடைய நாடனே, பேதையோடு யாதும் உரையற்க - அறிவில்லாதவனோடு ஏதொன்றும் பேசவேண்டாம். உரைப்பின் பேதை சிதைந்து உரைக்கும் - பேசினால் அப் பேதை முறைமை தவறி எதிர் பேசுவான்; ஒல்லும் வகையான் வழக்கிக் கழிதலே நன்று - கூடுமான வழிகளால் அவன் தொடர்பிலிருந்து தப்பி நீங்குதலே நல்லது.

(க - து) தகுதியறியாதவரோடு பேசுதல் நல்லதன்று.

(வி - ம்) யாதும் என்றார், நன்மையாவதொன்றும் என்றற்கு. பேதை சிதைந்துரைக்கும் என்று தொடர்க. சிதைதல் - இங்கு முறையினின்றும் தவறுதல். பதமாகத் தப்பித்துக் கொள்ளுதல் என்றற்கு, 'வழுக்கி' எனப்பட்டது; "கல்லாதவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர் பொல்லாததில்ல" † என்றார் பிறரும். க

72. நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது
தாரித் திருத்தல் தகுதிமற்—றோரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலம்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்.

(பொ - ள்) நேர் அல்லார் நீர் அல்ல சொல்லியக்கால் - தமக்குச் சமானமல்லாதவர் குணமல்லாதனவான சொற் களைச் சொன்னால், அது தாரித்து இருத்தல் தகுதி - சான்றோர் அதனைப் பொறுத்திருத்தல் தகுதியாகும். மற்று - அங்ஙனம் பொறுத்திராமையை, ஓரும் புகழ்மையாகக் கொள்ளாது - கருதத் தகுந்த புகழ்க்குரிய குணமாகக் கொள்ளாமல், பொங்குநீர் ஞாலம் - கடல் சூழ்ந்த இவ் வுலகம், சமழ்மையாக் கொண்டுவிடும் - பழிப்புக்குரிய இழிகுணமாகக் கருதிவிடும்.

(க - து) தமக்குச் சமானமல்லாதவர்கள் தம்மை ஒன்று சொன்னால் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(வி - மீ) நேரல்லாரென்றது கீழோரை. மற்று இரண்டனுள் முன்னது அசை; பின்னது பிறிதென்னும் பொருட்டு. ஓரும், அசை; “அஞ்சவதோரும் அறனே,”* என்புழிப் போல. தரித்து என்பது முதல் நீண்டது. இருத்தல் - மேன்மேலுந் தனதொழுக் கத்திலேயே நிலைத்திருத்தல். ‘ஞாலம்,’ என்றது உயர்ந்தோரை. கொண்டுவீடும் என்னும் முடிபு ஞாலம் என்னும் சொன்னிலை கருதியது. சமழ்மை என்றது இழிவு; “கள்வன் சமழ்ப்புமுக்கக் காண்மின்”† என்னும் பரிபாட்டினும் இப்பொருளுணமை பெறப்படும். உ

73. காதலாற் சொல்லுங் கடுஞ்சொல் உவந்துரைக்கும்
ஏதிலார் இன்சொலின் தீதாமோ—போதெலாம்
மாதர்வண்டு ஆர்க்கும் மலிகடல் தண்சேர்ப்பு !
ஆவ தறிவார்ப்பு பெறின்.

(பொ - ள்) போது எலாம் மாதர் வண்டு ஆர்க்கும் மலி கடல் தண்சேர்ப்பு - பேரரும்புகளிலெல்லாம் விருப்பத்தையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் வளம் நிறைந்த கடலையுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய கடற்கரைத் தலைவ ! ஆவது அறிவார்ப்பு பெறின் - தமக்கு முன்னேற்றமாவதை அறிந்துசெய்வாரைப் பெற்றால், காதலால் சொல்லும் கடு சொல் - அவர்கள் உள்ளன்பினால் நன்மை கருதிச் சொல்லும் கொடிய சொல், உவந்து உரைக்கும் ஏதிலார் இன் சொலின் தீது ஆமோ - மனமகிழ்ந்து கூறும் அயலவர் இன்சொல்லினுந் தீதாகுமோ? ஆகாது.

(க - து) அன்புடையார் கூறுங் கடுஞ்சொல் அயலவர் கூறும் இன்சொல்லினும் நல்லதாகலின், அதன்மேற்பொறுமை கொள்ளவேண்டும்.

(வி - மீ) ‘கடுஞ் சொல்’ வென்றது இங்கே செவிக்கினிமையல்லாத சொல். உவத்தல் அகமகிழ்ச்சியாதலின், ‘மனமகிழ்ந்,’ தென உரைக்கப்பட்டது. ஏதிலார் - அன்பும் பகைமையுமில்லாத அயலவர். எதுவுமில்லாதவரென்பது பொருள். மாதர் என்னும் அடைமொழி வண்டுகளின் விருப்ப உள்ளத்தினை உணர்த்தும். † அறிவார்ப்பு பெறின் என்பதற்கு, அறிந்து செய்வாரைப் பெறின் என்று உரைத்துக்கொள்க. பெறுதல் அரியதொன்றாகலின்,

* குறள். ௩௭ : ௬. † பரி. ௨௦ : ௩௬. ‡ தொல். ௨. ௩. ௩௦.

‘பெறின்’ என்றார். அயலவர் இன்சொல்லில் தமக்கு முன்னேற்றமாவதொன்றும் இல்லாமையால், அதனையுடைய அன்புடையாரது கடுஞ்சொல் நல்லதாயிற்று. ஆகலின் பொறுத்துக்கொள்க என்பது கருத்து. அயலவர் மகிழ்ந்து பேசுதலை நல்லதென்று நினைத்தலின், அதனினுந் தீதாமோ எனப்பட்டது; இன்சொல்லினும் என உயர்வு சிறப்பும்மை கொள்க. அயலவர் இன்சொல்லில் தீநகில்லாமையாலும், அன்புடையார் வன்சொல் இன்சொல்லாக இருப்பது இன்னும் நல்லதாதலாலும் ‘ஏதிலார் இன்சொலின் நன்றாகு,’ மென்றோது, ‘ஏதிலார் இன்சொலின் தீதாமோ,’ என மறைமுகமாகக் கூறினார். இனி, ‘ஏதிலா’ ரென்பவரைப் ‘பகைவர்,’ எனக் கருதி உள்ளே பகைமை கொண்டு மேலே முகம் மகிழ்ந்து பேசும் பகைவரது இன்சொல்லைப் போலத் தீதாருமோ என்றுரைப்பாரும் உளர்; இது வெளிப்படையாகலின், இதனினும், மேலே கூறிய உரை ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுரைப்பதற்கேற்ற பெருமை வாய்ந்து துண்ணியதாய்ச் சிறக்கின்றமை துணியப்படும்.

௩

74. அறிவ தறிந்தடங்கி அஞ்சுவ தஞ்சி
உறுவ துலகுவப்பச் செய்து—பெறுவதனும்
இன்புற்று வாழும் இயல்பினார் எஞ்ஞான்றும்
துன்புற்று வாழ்தல் அரிது.

(பொ - ள்) அறிவது அறிந்து - நூல்வழக்கிலும் உலகவழக்கிலும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுவன தெரிந்து கொண்டு, அடங்கி - அடக்கமுடையவராய், அஞ்சுவது அஞ்சி - அஞ்சத்தக்க நிலைகளுக்கு அஞ்சி, உறுவது-தமக்குத் தகுதியாகத் தாமே பொருந்துஞ் செயல்களை, உலகு உவப்பச் செய்து - உலகம் பயன்கொண்டு மகிழும்படி செய்து, பெறுவதனால்-அதுகொண்டு அடைந்த ஊதியத்தினளவில், இன்புற்று வாழும் இயல்பினார் - மகிழ்ந்து வாழ்க்கை நடத்தும் தன்மையையுடையவர், எஞ்ஞான்றும் துன்புற்று வாழ்தல் அரிது - எந்தக் காலத்திலும் துன்பமடைந்து உயிர்வாழ்வது இல்லை.

(க - து) அறிந்து அடங்கி அஞ்சி நேர்ந்ததைச் செய்து, கிடைத்தது கொண்டு வாழ்வோர்க்கு எப்போது துன்பாயில்லை.

(வி - ம்) அறிவது அஞ்சுவது உறுவது பெறுவது என்பன சாதியொருமை. தமக்குத் தகுதியாகப் பொருந்தியதொரு செயலுள் பிறாக்கு நலம் பயக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன் திருத்தமாகவும் பற்றில்லாமலும் செய்து, கிடைத்த ஊதியத்தினால் வில் மகிழ்ந்து, வாழ்க்கை நடத்தவேண்டுமென்று இசையுள்ளிற் புலப்படுத்தியிருப்பது மிக்க மாட்சிமையானது. இனிய வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு இது சிறந்த வழி. “பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்றம் அருத்தி ஒம்பாது உண்டு கூம்பாது வீசி,”* என்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கள்போல்வன இங்கு நினைவுகூரற்குரியன. ச

75. வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நடடக்கால்
தேற்ற ஒழுக்கம் ஒருவன்கண் உண்டாயின்
ஆற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொருளாயின்
தூற்றுதே தூர விடல்.

(பொ - ள்) வேற்றுமையின்றிக் கலந்து இருவர் நடடக்கால் - வேறுபாடில்லாமல் மனங் கலந்து இரண்டு பேர் நேசித்தால், தேற்ற ஒழுக்கம் ஒருவன்கண் உண்டாயின் - தக்கதென்று பெரியோரால் தெளியப்படாது ஒதுக்கிய தகாத நடத்தை ஒருவனிடத்தில் உண்டானால், ஆற்றுந் துணையும் பொறுக்க - பொறுக்கக் கூடுமளவும் மற்றவன் பொறுத்துக்கொள்க; பொருளாயின் - அதன்மேற் பொறுக்கக்கூடாதவனாயின், தூற்றுதே தூரவிடல் - அக்குற்றத்தைப் பலரும் அறியப் பழிக்காமல் அவன் தொடர்பை, மீண்டும் அணுகவொட்டாதபடி நெடுந்தொலைவில் விட்டு விடுக.

(க - து) நண்பனிடத்திற் பொறுக்குமளவும் பொறுமைகொள்க; பொறுக்கக் கூடாதவிடத்து அவனுக்குத் தீங்கேதுஞ் செய்யாமல் தூர விலகிக்கொள்க.

(வி - ம்) தகுதியென்று தெளியப்படாத ஒழுக்கம் இங்குத் ‘தேற்ற வொழுக்கம்’ எனப்பட்டது. ‘தேற்ற’ என்பது இங்கே தன்வினைக்கண் வந்தது; “தேற்றய் பெரும் பொய்யே,”† என்புழிப் போல. தூற்றி விடுதலின்றும் பிரித்தலின், ஏகாரம் பிரிநிலை. ‘தூர விடல்’ என்பதற்குத் தூர்த்துபோகும்படி மெல்ல

* புறநா. சஎ. † புறநா. ஓக.

விட்டுவிடுக என உரைத்தலும் ஒன்று. இச் செய்யுள் நண்பரிடத்துப் பொறுக்கும் முறைமை கூறிற்று. (க)

76. இன்னு செயினும் இனிய ஒழிகென்று
தன்னையே தான்நோவின் அல்லது—துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ளல் அரிது.

(பொ - ள்) இன்னு செயினும்-நண்பர் தனக்கு இன்னல் தருவன செய்தாலும், இனிய ஒழிக என்று - அவை இனியவாய் வந்து கழிக என்று பொறுமையாய் நடந்து கொண்டு, தன்னையே தான் நோவின் அல்லது - அதற்குக் காரணமான தனது முன்வினையை நினைந்துதன்னையே தான் நொந்துகொள்ளின் அல்லாமல், துன்னிக் கலந்தாரைக் கைவிடுதல்-நெருங்கி மனங்கலந்து பழகினவரை ஒருவன் கைவிடுதலென்பதோ, கானக நாட-காடுகள் சிறந்த நாடனே, விலங்கிற்கும் விள்ளல் அரிது - தாழ்ந்த விலங்குகளுக்கும் அங்கனம் விட்டுவிடுதல் அருமையாகும்; ஆதலின் அது மக்கட்கு மிகவும் அரியதொன்றாகும்.

(க - து) நண்பர் தீங்கு செய்த காலத்தும் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்வதன்றி அவரைக் கைவிட்டுவிடுதல் மக்கட்கு அழகன்று.

(வி - ி) செயினும் என்னும் உம்மை பெரும்பாலும் அவர் அங்கனம் செய்யாமையை உணர்த்தி நின்றமையின், எதிர்மறை. பிறர் செய்யுந் தீங்குகளும், தாம் நடந்துகொள்ளும் நன்முறைமைகளால் யார்க்கும் இனிமையாக வந்து கழியுமாதலின், 'இனியவாய் ஒழிக என்று பொறுத்திருத்தல்,' இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டது. 'தன்னையே தான் நோவின் அந்நோத்து நிலை எளிதாவதல்லது, கைவிடுதல் என்பதோ அரிது,' என்பது கருத்து. 'கைவிடுதல் என்பது, விலங்கிற்கும் விள்ளல் அரிது என்பதுதான், இசையெச்சமாகத் தனக்கும் அம் முடிபு பெற நின்றது. விலங்கிற்கும், என்பது தன் உம்மை இழிவு சிறப்பு. கைவிடுதல் அரிது எனக் கொள்ளுமிடத்து 'அரிது,' என்னுஞ் சொல், 'அது மக்கட்பண்பாகாது,' என்னும் கருத்துணர நின்றது. க

77. பெரியார் பெருநட்புக் கோடல்தாம் செய்த
அரிய பொறுப்பளன் றன்றோ—அரியரோ
ஒல்லென் அருவி உயர்வரை நன்னுட
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர்.

(பொ - ள்) பெரியார் பெருநட்புக் கோடல்-சான் றோர்களது மேன்மையாகிய நேயத்தை யாரும் விரும்பித் தேடிக்கொள்ளாதல், தாம் செய்த அரிய பொறுப்ப என் றன்றோ - தாம் செய்துவிட்ட அரிய குற்றங்களையும் அவர் கள் பொறுப்பார்கள் என்று கருதித்தானே? ஒல் என் அருவி உயர்வரை நல் நாட-ஒல் என்று ஒலிக்கும் அருவி களையுடைய உயர்ந்த மலைகள் சிறந்த நல்ல நாட்டையுடை யவனே! அரியரோ நல்ல செய்வார்க்குத் தமர் - பிழையில் லாத நல்ல செயல்களையே செய்யும் மேம்பாடுடையவர்க்கு நண்பராவோர் அரியரோ? அல்லரென்றபடி.

(க - து) தம்மோடு பழகுவார் செய்யும் பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வதே சிறந்த நட்பாகும்.

(வி - ம்) பிழை பொறுப்பவர் பெரியாராகலின் அவரைப் பெரியாரென்றும், அவரது நட்பைப் 'பெருநட்பு,' என்றும் ஆசிரி யர் கூறினார். அரிய - பெருங்குற்றங்கள்; என்றது, பொறுக்கரிய குற்றங்கள்; அருமை இகருப் பெருமைமேல் நின்றது; அரியவும் என்னும் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. பிழைபொறுக்கும் பெரியார் நட்புக் கிடைப்பதுதான் அருமை; பிழையில்லாமல் நல்லனவே செய்வார்க்கு நண்பராவோர் அருமை அரியரல்லர்; பலராவர்; ஆதலின், நட்பிற் சிறந்தது, பிழைபொறுக்கும் நட்பேயாகும் என்று உணர்த்தியபடி. பொறுப்ப - பலர்பால் முற்று; இதற்கு விசுதி பகரமெனக் கொள்க; அகரமெனக் கொள்ளின் பலவின் பால் முற்றாகும். 'அரியரோ' வென்பதன் ஓகாரம் எதிர்மறை. 'உயர் வரை,' வென்பதற்குப் பண்பு விரித்தலாகாது; 'உயர்' என்பது வினைச்சொல்லின் பகுதியாய் வினைத்தன்மையில் நின்றவின் வினைத்தொகை, எனவே, 'உயர்ந்த வரை' என்று உரைகொள்க. நச்சினுர்க்கினியர் 'உயர்நினை' என்பதற்கு உயர்ந்த ஒழுக்கமென உரைத்து, 'இது காலந்தோன்ற நின்றவின்' எனக் காரணமுங் காட்டினமை* இங்கு நினைவுகூரப்படும். எ

* தொல். கிளவி, ௧.

78. வற்றிமற் றூற்றப் பசிப்பினும் பண்டிலார்க்
கற்ற மறிய உரையற்க—அற்றம்
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார்.

(பொ - ள்) வற்றி ஆற்றப் பசிப்பினும் - உடம்பிற் செந்நீர் சுண்டும்படி மிகப் பசித்தாலும், பண்பு இலார்க்கு-பிறர் நிலையறிந்து ஒழுதும் தன்மையில்லாதவர்களுக்கு, அற்றம் அறிய உரையற்க - தமது இல்லாமையை அவர் அறியும்படி சொல்லவேண்டாம்; தம்மைத் துறக்குந் துணிவிலாதார் - தம்மைத் துறவு நெறியிற் செலுத்துந் தெளிவில்லாதவர், அப்படிச் சொல்ல விரும்பினால், அற்றம் மறைக்குந் துணையார்க்கு உரைப்ப - தமது இல்லாமையை நீக்கும் உதவியாளர்க்குச் சொல்லுவார்.

(க - து) இல்லையென்று கூறிப் பெறாமல் மதிப்போடிருந்து பொருள் தேடவேண்டும்.

(வி - மீ) வற்றியென்னுஞ் செய்தென் எச்சம் செய்வென் எச்சமாகக் கொள்ளப்பட்டது. மற்று - அசை. பண்பென்றது, பிறர் பாடு அறிந்து ஒழுதலை.* அற்றம் - யாவும் அற்ற நிலைமை; அது, வறுமை. மறைக்குமென்பது “தம்வயிற் குற்றம் மறையாவழி,”† என்புழிப் போல நீக்குதலென்னும் பொருளில் வந்தது. ‘மறைக்குந் துணையார்க்கு,’ என்பதை ‘நீக்குமளவான தகுதியுடையார்க்கு,’ என்று உரைத்தலும் ஒன்று. ‘துறக்குந் துணிவிலாதார் உரைப்ப’ என்றமையின் அத் துணிவுடையார் ஆண்டும் உரையார் என்றபடி. துறவு நெறியிற் செல்லுந் துணிவுடையார் காய் கனிசருகு முதலியன உண்டு பரிதீர்வர்; மக்கள் அவர்களாகவே ஏதும் உதவின் உண்பர். தாம் அவர்பால் தமக்கு இல்லையென்று தெரிவியார். ஏனெனில், அவர் இறைவனை நம்பி அவன் அருளாகிய இயற்கையின்பாற் சென்றவா. அ

79. இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினும்
இன்பத்தின் பக்கம் இருந்தைக்க—இன்பம்
ஒழியாமை கண்டாலும் ஒங்கருவி நாட !
பழியாகா ஆறே தலை.

* கவி. காடக : அ. † குறள், அடு : சு.

(பொ - ள்) இன்பம் பயந்த ஆங்கு - இன்பம் உண்டான இடத்தில், இழிவு தலைவரினும் இன்பத்தின் பக்கம் இருந்தைக்கு - தாழ்வுகள் நேர்ந்தாலும் இன்பத்தையே எண்ணி அதன்கண் நிலைத்திருந்த நினக்கு, இன்பம் ஒழியாமையென்றும் - அச் செயலில் பின்னும் பின்னும் இன்பம் இடையறாமையென்றும், ஒங்கு அருவி நாட - பெருகுகின்ற அருவிகளையுடைய மலைநாடனே! பழி ஆகா ஆறே தலை - பழித்தல் உண்டாகாத வழியே நினக்குச் சிறந்தது.

(க - து) இன்பம் இடையறாமல் உண்டாவதாயினும் பழிப்பில்லாத நற்செயல்களே செய்யத்தக்கது

(வி - மீ) இன்பம் பயந்தாங்கு - இன்பம் பயந்த செயலிடத்து என்று கொள்க. உம்மை, ஆக்கம்; 'இருந்தைக்க' என்பதன் ஈற்றில் அகரம் சாரியை; "கடிநிலயின்றே ஆசிரியர்க்க" * என்பதிற்போல.

80. தான்கெடினும் தக்கார்கே டெண்ணற்க; தன்உடம்பின் ஊன்கெடினும் உண்ணர்கைத் துண்ணற்க;—வான்கவிந்த வையக மெல்லாம் பெறினும் உரையற்க, பொய்யோ டிடையிடெந்த சொல்

(பொ - ள்) தான் கெடினும் தக்கார்கேடு எண்ணற்க - ஒருவன் தான் கெடுவதாயிருந்தாலும் அக் கேட்டினை நீக்கிக் கொள்ளும்பொருட்டுச் சான்றோர் கெடுதலை எண்ணாதிருக்கக்கடவன். தன் உடம்பின் ஊன் கெடினும் உண்ணர்கைத்து உண்ணற்க - தனதுடம்பின் தசை பசியால் உலர்வதாயினும் நுகரத்தகாதவரது பொருளை நுகராமலிருக்க வேண்டும். வான் கவிந்த வையகமெல்லாம் பெறினும் உரையற்க பொய்யோடு இடையிடெந்த சொல் - வானத்தால் கவியப்பெற்றிருக்கும் உலகம் முழுமையும் பெறுவதாயிருந்தாலும் தனது பேச்சினிடையில் பொய்யொடு கலந்த சொற்களைச் சொல்லாமலிருப்பானாக.

* தொல். புள்ளி. ௧௪.

(க - து) மேலோர் கெடுதலை நினைதலும், தகாதவர் பொருளை துகர்தலும், பொய்யுரை மொழிதலும் ஒருவனுக்கு ஆகா.

(வி - மீ) கைத்து - பொருள்; “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்,”* என முன்னும் வந்தது. தான் கெடுதலும், பெறுதலும் பொருளல்ல; தக்க உணர்வுகளை ஒம்புதலே பொருளாவது என்பது இச் செய்யுளால் உணர்த்தப்பட்டது. ௧0

கூ. பிறர்மனை நயவாமை

காம மயக்கத்தாற் பிறர் மனைவியரை விரும்பாமை.

81. அச்சம் பெரிதால், அதற்கின்பம் சிற்றளவால், நிச்சம் நினையுங்காற் கோக்கொலையால்,—நிச்சலும் கும்பிக்கே கூர்த்த வினையால், பிறன் தாரம் நம்பற்க நாணுடையார்.

(பொ - ள்) அச்சம் பெரிதால் - உண்டாகும் அச்சம் பெரிதாதலாலும், அதற்கு இன்பம் சிற்றளவால் - அப்பேரளவான அச்சத்துக்கு ஈடாக அடையும் இன்பம் சிறிதளவேயாதலாலும், நிச்சம் நினையுங்கால் கோ கொலையால் - நினைக்குமிடத்து அதற்கு ஏற்ற தண்டனை உண்மையாக அரசனது கொலைக்கட்டளை யாதலாலும், நிச்சலும் கும்பிக்கே கூர்த்த வினையால் - நாடோறும் அழல்வாய் நரகுக்கே உருவாகிய செயலாதலாலும், பிறன் தாரம் நம்பற்க நாணுடையார் - பழிபாவங்கட்கு அஞ்சுதலுடையார் பிறன் மனைவியை விரும்பாமலிருப்பாராக!

(க - து) பிறன் மனைவியை விரும்பி யொழுகுவார்க்கு எந்நாளும் இருமையிலும் துன்பமே யாகும்.

(வி - மீ) ஆல் - ஆதலால்; உம்மை விரித்துக்கொள்க. நிச்சம் - உண்மையாக. கும்பியென்பது ‘தீக்களை’ யாதலின, இங்கு ‘அழல்வாய் நரகம்’ எனப்பட்டது. கூர்த்தல் - உள்ள தன்மை சிறந்து வருதல். ஆதலின், இங்கே அது, நரகுக்கே உருவாகிவரும்

* நாலடி. உ : கூ.

செயல் என்னும் கருத்தில் வந்தது. “கம்பும் மேவும் நசையா
கும்மே”.* என்பது தொல்காப்பியமாதலின், ‘நம்பற்க’ என்ப
தற்கு ‘விரும்பற்க’ என்பது பொருளாயிற்று. க

82. அறம்புகழ் கேண்மை பெருமைஇந் நான்கும்
பிறன்தாரம் நச்சுவார்ச் சேரா;—பிறன்தாரம்
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவம்என்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்.

(பொ - ள்) அறம் புகழ் கேண்மை பெருமை இந்
நான்கும் - புண்ணியம் புகழ் தக்கார் நேயம் ஆண்மை
என இந் நான்கும், பிறன் தாரம் நச்சுவார்ச் சேரா - பிறன்
மனைவியை விரும்புவாரிடத்திற் சேரமாட்டா; பகை பழி
பாவம் என்று அச்சத்தோடு இந் நாற்பொருள் - பிறர்
பகையும் பழியும் பாவமும் அச்சமும் என்று இந் நான்கு
பொருள்களும், பிறன் தாரம் நச்சுவார்ச் சேரும் - பிறன்
மனைவியை விரும்புவாரிடத்துச் சேரும்.

(க - து) பிறன் மனைவியை விரும்புவார்க்குப் புண்
ணியமும் புகழும் தக்கார் கூட்டுறவும் வீரமும் உண்டாகா.

(வி - ம்) பெருமையென்றது பெருமிதம்; ஆவது ஆண்மை.
பிறிது கூறுவாருமுள். அறம் முதலியவற்றிற்கு நேராக ஆசிரி
யர், பாவம் பழி பகை அச்சம் என நான்கும் முறையே கூறுதலின்,
அம்முறைமைப்படி அச்சத்துக்கு எதிராக உரைக்குமிடத்
துப் பிறருரை சிறவாமை கண்டு கொள்க. பாவம் பழி பகையென
நிற்றற்குரியவை, செய்யுளாதலின் பகை பழி பாவமெனப் பிறழ்
நின்றன அச்சத்தோடு என்பதில் ஒடு என்னும் இடைச்சொல் உம்
மைப் பொருட்டு; ‘பாவம் என்று’ என்பதிலுள்ள ‘என்று’ என்பதை
‘அச்சமும் என்று இந்நாற்பொருள்’ ‘பெருமை என்று இந்நான்கும்’
எனக் கூட்டிக்கொள்க.† ‘அகப்பொருள்’ ‘புறப்பொருள்’ என்றும்
போல, இங்கும் பண்புகள் ‘பொருள்’ எனப்பட்டன. உ

83. புக்கவிடத் தச்சம்; போதரும்போ தச்சம்;
துய்க்குமிடத் தச்சம்; தோன்றும்ற் காப்பச்சம்;
எக்காலும் அச்சம் தருமால், எவன்கொலோ
உட்கான் பிறன்இல் புகல்.

* தொல். உரி. கூக. † தொல். இடை. சகூ.

(பொ - ள்) புக்கவிடத்து அச்சம் - புகும்போது அச்சம்; போதரும்போது அச்சம் - திரும்பிவரும்போது அச்சம்; துயக்குமிடத்து அச்சம் - நுகரும்போது அச்சம்; தோன்றாமல் காப்பு அச்சம் - பிறர்க்குத் தெரியாமல் காத்துக்கொள்ளுதல் அச்சம்; எக்காலும் அச்சம் தரும் - இந்நன்ம எந்நேரமும் அச்சம்தரும்; எவன் கொலோ உட்கான் பிறன் இல் புகல் - ஏனோ இவற்றைக் கருதானாய் ஒருவன் பிறன் மனைவியை விரும்பியொழுதுதல்?

(க - து) பிறன் மனைவியை விரும்பி யொழுதுதலில் முழுதும் அச்சமேயல்லாமல் இன்பமில்லையே.

(வி - ம்) எவன் கொலோ என்பதற்கு என்ன பயன் கருதியோ என்பது பொருள். கொல் அசை; ஒ இரக்கப்பொருளது. உட்குதல் இககுக் கருதுதல்; "நின்னை, உட்கிச்சிறந்தோர் அஞ்சிய,"* என்புழிப்போல. புகல் - விரும்புதல்; என்றது விரும்பி யொழுதுதல் என்பது. கூ

84. காணின் குடிப்பழியாம்; கையுறின் கால்குறையும்;
ஆணின்மை செய்யுங்கால் அச்சமாம்;—நீள்நிரயத்
துன்பம் பயக்குமால்; துச்சாரி! நீ கண்ட
இன்பம் எனக்கெனைத்தால் கூறு.

(பொ - ள்) காணின் குடிப்பழியாம் - பிறர் கண்டு விட்டால் குடிப் பழிப்பாம்; கையுறின் கால் குறையும் - கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் கால் ஒடியும். ஆண் இன்மை செய்யுங்கால் அச்சமாம் - ஆண்மை யில்லாமையாகிய இப் பிறர்மனை புகுதலைச் செய்யுங்கால் அச்சம் நிகழும். நீள் நிரயத் துன்பம் பயக்கும் - நெடுங்கால நிரயத் துன்பத்தைப் பின்பு உண்டுபண்ணும். துச்சாரி - தீயொழுக்கமுடையோய், நீ கண்ட இன்பம் எனைத்து எனக்குக் கூறு - நீ நுகர்ந்த இன்பம் இதில் எவ்வளவு? எனக்குச் சொல்.

(க - து) பிறன்மனை நயத்தலில் இடுக்கணும் இன்னலுமின்றி இன்பம் சிறிதுமில்லை.

* பரிபா. ௧௪: ௨௫-௬.

(வி - மீ) பிறன்மனை புகுகின்றதொழில் பற்றிக் 'கால் குறையு,' மென்று முதன்மையாக எடுத்துக்கூறினானும் இயைபுபற்றிப் பிற உறுப்புக்கள் குறைதலாக கொள்ளப்படும். "பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை,"* என்றாகலின், பிறன்மனை நோக்குதல் இககு 'ஆணின்மை' யெனப்பட்டது. ஆல், அசை. ச

85. செம்மையென் றின்றிச் சிறியா ரினத்தராய்க்
கொம்மை வரிமுலையாள் தோள்மீஇ—உம்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றாரே, இம்மை
அலியாகி ஆடி உண் பார்.

(பொ - ள்) செம்மை ஒன்று இன்றி - நடுவுநிலைமை என்னுங் குணம் சிறிது மில்லாமல், சிறியார் இனத்தராய் - கீழ்மக்கள் கூட்டத்தோடு கூடியவராய், கொம்மை வரி முலையாள் தோள் மீஇ - திரட்சி பொருந்திய கோலமெழுதிய மார்புகளையுடைய பெண்மகளின் தோள்களைச் சேர விரும்பி, உம்மை-முற்பிறப்பில், வலியால் பிறர் மனைமேல் சென்றாரே - தமக்குள்ள இடம பொருள் ஏவல் என்னும் வலிமைகளால் அயலார் மனைவியர்பாற் சென்றவரே, இம்மை - இப்பிறப்பில், அலியாகி ஆடி உண்பார் - அலித் தன்மையுடையவராய்க் கூத்தாடி வயிறு பிழைப்பவராவர்.

(க - து) முற்பிறப்பிற் பிறர் மனைவியரைக் கூடிய வரே இப் பிறப்பில் கூத்தாடி இரந்து உண்பவர்.

(வி - மீ) செம்மையென்பது நடுவுநிலைமைக்கே சிறப்பாக வழங்கும் பெயர். திருவள்ளுவரும் இதனைச் 'செப்பம்' † என்பார். ஒன்று - சிறிதென்னும் பொருட்டு. சிறியாரினம் என்றது, 'வறுமொழியாளர் வம்பப் பரத்தர்,' ‡ முதலாயினோர். பொதுவாகப் பெண்ணென்னும் பொருட்டுக் 'கொம்மை வரிமுலையாள்,' என்றார். 'பெண்ணின் சேர்க்கையை விரும்பி,' என்பது கருத்து. மீஇ - விரும்பியென்னும் பொருட்டு. அலி, ஆண் தன்மையிழந்த பிறவி; பெண்ணின் நலத்தைத் துய்க்க இயலாத பிறவி. ஆடியுண்பாரென்றது, தெருக்களிற் பிறர் நகைக்கக் கூத்தாடிய பிச்சை யேற்று வயிறு பிழைத்தலையுணர்த்திற்று. முற்பிறப்பில் ஆண் தன்மையும் வளம் முதலிய வலிமையும் உடையவராய்ப் பிறர் மதிக்க வாழ்ந்திருந்தவர். அவ் வாண்டன்மையையும் வலிமையையும் அப்போது தவறாகச்

* குறள், கடு: அ. † குறள், கஉ: உ. ‡ சிலப். கசு: கூஉ. டு.

செலுத்தினமையின், இப் பிறப்பில் அவ் விரண்டையும் முற்ற மிழந்து பிறர் அருவருக்க வருந்துவரென்றற்கு, 'அலியாக்கி,' எனவும் 'ஆடியுண்பா' ரெனவும் கிளந்து கூறினார். 'சென்றாரே,' யென்னும் சகாரம் பிரிநிலை. இ

86. பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாள்கேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிப்புக்க —மெல்லியற்
காதன் மனையாளும் இல்லாளா என் ஒருவன்
ஏதின் மனையாளை நோக்கு.

(பொ - ள்) நாள்கேட்டு - நல்ல நாள்கேட்டறிந்து, பல்லார் அறியப் பறை அறைந்து - அந்நன் னாளிற் பலரும் அறியும்படி மணமுரசு கொட்டி, கல்யாணம் செய்து கடிப்புக்க மெல் இயல் காதல் மனையாளும் இல்லாளா - திருமணம் செய்து தன் காவலிற் புகுந்தமென்றன்மை வாய்ந்த அன்புடைய மனையாட்டியும் தன் இல்லத்தில் இருப்பவளாக, என் ஒருவன் ஏதில் மனையாளை நோக்கு - ஏன் ஒருவன் அயலான் மனைவியைக் கருதுதல்?

(க - து) தன் மனைவி இல்லத்திலிருக்க ஒருவன் அயலான் மனைவியைக் கருதுவது எதற்கு?

(வி - ம்) தனக்கு அழகும் அன்பும் உடைய மனைவியிருந்தும் பிறன் மனைவிபைக் கருதும் ஒருவனது பெருகாம மடக்கத்தை இது கண்டித்தபடி. மகளிராக்கு அழகு என்பது மென்றன்மை யென்றற்கு 'மெல்லியல்,' என்றார். நல்ல ஒழுக்கமுடையவன் போலப் பலரும் அறியத் திருமணஞ்செய்ததன் பயன என்னாயிற்று என்றற்கு முதலிரண்டு வரிகள் கூறப்பட்டன. இதனால் அவன் ஒரு நெறி முறைமையில் நில்லாமை கண்டிக்கப்பட்டது. பறை, இங்கே மணப்பறை; அறைதல் - பிறர்க்கு அறிவிக்கும் பொருட்டுக் கொட்டுதல், காவல் என்பது தனக்கே உரிமையை உணர்த்தி நின்றது. மனையான் இல்லாதபோதே பிறன்மனை புகுதல் பிழையாயிருக்க, மனையாளும் இருக்கும்போது அது கருதுதல் எத்தனை பெரும்பிழை என முன் எஞ்சியதை உணர்த்துதலின் உம்மை எச்சமாகும். இல்லாளாக என நிற்கவேண்டுவது 'இல்லாளா' என ஈறுகெட்டு நின்றது. 'நோக்கு' இங்கு மணத்தாற் கருதுதல். *

* தொல். நேற்றுமைமயக. ௧0.

87. அம்பல் அயல்எடுப்ப அஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்மரீஇ மைந்துற்று—நம்பும்
நிலைமைஇல் நெஞ்சத்தான் துப்புரவு, பாம்பின்
தலைநக்கி யன்ன துடைத்து.

(பொ - ள்) அம்பல் அயல் எடுப்ப - அயலார் பழித் தல் செய்ய, அஞ்சித் தமர் பரீஇ-அதனால் தன்னைத் தடுப்ப ரென்று அஞ்சித் தம் உறவினரினின்றும் நீங்கி, வம்பலன் பெண் மரீஇ மைந்து உற்று - அயலான் மனைவியைச் சேர்ந்து களிப்படைந்து, நம்பும் நிலைமை இல் நெஞ்சத்தான் துப்புரவு - எவராலும் நமபுதற்குரிய நிலைமையில்லாத நெஞ்சத்தையுடையானது அக் காமதுகர்ச்சி, பாம்பின் தலை நக்கியன்னது உடைத்து - பாம்பின் மழமழப்பான தலையை நாவினால் தடவி இன்புற்றதைப் போன்ற தன் மையையுடையது.

(க - து) பிறர் மனைவியர்பால் நிகழ்த்துங் காம வொழுக்கம் எப்போதும் இடரானது.

(வி - ம்) அம்பல் - வாயோடு முணுமுணுப்பது.* பரிதல், இங்கு நீங்குதலென்னும் பொருட்டு. வம்பலன் என்பதில் அல் எதிர் மறையன்று; சாரியை. 'வம்பன்' என்பதே சொல், புதியவன்; அஃதாவது அயலான் என்பது அதற்குப் பொருள். "மனக்கினி" யார்க்கு நீ மகளாயதுஉம்" † என்புழிப் போலப் 'பெண்' என்பது இங்கு 'மனைவி' யென்னும் பொருளில் வந்தது. உவமை உயர்க்கு இறுதி தரும் இடரை உணர்த்தி நின்றது. எ

88. பரவா, வெளிப்படா, பல்லோர்கண் தங்கா;
உரவோர்கண் காமநோய் ஓ! ஓ! கொடிதே;
விரவாருள் நாணுப் படல்அஞ்சி யாதும்
உரையாதுஉள் ஆறி விடும்.

(பொ - ள்) பரவா - அறிஞர்களிடத்திற் காமநினைவு கள் பரவமாட்டா; வெளிப்படா - ஒரோவொருகாற் பரவி னாலும் அவை வெளிப்படமாட்டா; பல்லோர்கண் தங்கா -

* தொல். கள. சஅ, இறைய. உஉ. † மணிமே. உக: ௩0.

அப்படி வெளிப்பட்டாலும் அவர்களுக்கு உரிமை மனைவியரிடத்தன்றி அயல் மாதர் பலரிடத்துஞ் சென்று நில்லா. உரவோர்கண் காமநோய் ஒ கொடிது - அறிவுடையவர்களிடம் காமநோய் ஒ, கொடுமையுடையது! விரவாருள் நாணுப்படல் அஞ்சி - அங்நனம் அவர்கள் மனைவியரிடத்தே சென்று தங்கினாலும் அம் மனைவியர் அந்நினைவுகலவாதவராயிருப்பின், அப்போது அவ்வறிஞர்கள் நாணப்படுவதற்குப் பின்னிடைந்து, யாதும் உரையாது உள் ஆறிவிடும் - சிறிதும் வெளிப்படாமல் உள்ளேயே தணிந்துவிடும்.

(க - து) அறிவுடையோர் காம நினைவுக்கு இடங் கொடார்.

(வி - ம்) 'உரவோர்கண் காமநோய் ஒ கொடிதே,' யென்றது, இடையே பொதுவாக ஆசிரியர்க்கு அச்சத்தினால் தோன்றிய தொடர்; அவர் 'உரன் என்னுந் தோட்டியான் ஒரைந்துங் காப்பவி'* ராதலின். மற்றவை, எடுத்த பொருள்மேற் செல்லுந் தொடர்கள். பொறுத்தற்குரிய பொறுப்புக் கருதி 'ஒ கொடிதே,' என்றார். 'யாதும் உரையாது' என்பது சிறிதும் வெளிப்படாமையே சுட்டுக் குறிப்புமொழி. அறிஞர்கள் காம நுகர்வை மென்மையாக ஆளுந் திறமும் இப் பாட்டிற் புலப்படும். அ

89. அம்பும் அழலும் அவிர்கதிர் ஞாயிறும் -
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும்;—வெம்பிக்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலால், காமம்
அவற்றினும் அஞ்சப் படும்.

(பொ - ள்) அம்பும் அழலும் அவிர் கதிர் ஞாயிறும் - வில்லம்பும், தீபும், ஒளிர்கின்ற கதிர்களையுடைய சூரியனும், வெம்பிச் சுடினும் புறம் சுடும் - வெதும்பிச் சுட்டாலும் வெளிப்பொருளையே சுடும், வெம்பிக் கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலால் காமம் அவற்றினும் அஞ்சப்படும் - அழன்று கவலைப்படுத்தி உள்ளத்தைச் சுடுவதனால் காமம் என்பது அவற்றைப் பார்க்கிலும் அஞ்சப்படும்.

* குறள், ஈ : ச.

(க - து) காமம் என்பது உள்ளத்தை வெதுப்புங் கொடுமையுடையது.

(வி - மீ) அம்பு, பெரும்பான்மைக்கு உரிய 'சுடும்' என்னும் வினையை ஏற்றது. நன்றாய்ச் சுடுகின்றபோது வெம்பிச் சடவேண்டதலின், அவ்வியல்புபற்றி அசசொல் இரண்டிடங்களிலுங் கூறப்பட்டது. புறம் என்றது, "பைம்புறப் படுகிளி," * என்புழிப்போல உடம்பை; உடம்பைச் சுடுதலினும் உள்ளத்தைச் சுடுதல் கொடுமையாதலின், அவற்றினும் அஞ்சப்படும் என்றார். உள்ளம் சடப்பட்டால், அதனால் உடம்பும் உயிரும் வாடுதல் ஒரு தலையாகலின், அது கொடுமையுடையதாயிற்று. மேலும், ஆராத முறையிற் சுடுதல் தோன்றக் கவர்றிச சுடும் எனவுங் கூறப்பட்டது. கூ

90. ஊருள் எழுந்த உருகெழு செழுந்தீக்கு
நீருள் குளித்தும் உயலாகும்;—நீருள்
குளிப்பினும் காமம் சுடுமேகுள் நேறி
ஒளிப்பினும் காமம் சுடும்.

(பொ - ள்) ஊருள் எழுந்த உரு கெழு செந்தீக்கு - ஊர் நடுவில் பற்றிக்கொண்டு ஒங்கிய அச்சம் மிக்க செந்தழலுக்கு, நீருள் குளித்தும் உயலாகும் - அருகிலிருக்கும் நீருள் மூழ்கியும் பிழைத்தல் கூடும்; ஆனால், நீருள் குளிப்பினும் காமம் சுடும் குன்று ஏறி ஒளிப்பினும் காமம் சுடும் - நீருள் மூழ்கினாலும் காமம் எரிக்கும்; மலை ஏறி ஒளித்தாலும் காமம் எரிக்கும்.

(க - து) காமம், தீயினுங் கொடியது.

(வி - மீ) ஊருள் என்பதில் 'உள்' நடுவென்னும் பொருட்டு. எழுந்த, மேலே ஒங்கிய; உரு - அச்சம்; "உரு உட்காகும்"† என்பது, தொல்காப்பியம். கொடுமை தோன்றப் பெருந் தீ என்றற்குச் 'செந்தீ' எனப்பட்டது. நீருள் என்றது, நீர்நிலையுள், குளித்தும் என்னும் உம்மை எளிமையைச் சிறப்பித்தமையின் சிறப்புமமை. இச் செய்யுட் பொருள் "காமத்தீ நீருட் புகினுஞ் சுடும்,"‡ என்னுங் கவித்தொகைப் பகுதியிலும் வந்துள்ளது. ஏகாரம், தேற்றம்; மற்றொன்றுக்கும் ஒட்டிக். காமம் இரண்டிடத்தும் வந்தது, சொற்பின் வருநிலை. க0

* ஐங். உசு : க0. † தொல். உரி. ச. ‡ கலி. கசச : கூக - உ.

க௦. ஈகை

வறியார்க்கு ஒன்று ஈதல்.

91. இல்லா விடத்தும் இயைந்த அளவினாள்
உள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து—மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடைய மாந்தர்க்கு
அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு.

(பொ - ள்) இல்லாவிடத்தும் - பொருளில்லாத காலத் திலும், இயைந்த அளவினாள் - கூடிய அளவினாள், உள்ள இடம்போல் பெரிது உவந்து - பொருளுள்ள காலத்தைப் போல மிகவும் மகிழ்ந்து, மெல்லக் கொடையொடு பட்ட குணன் உடை மாந்தர்க்கு - ஒருவர்க்கு ஒன்று இனிமையாகக் கொடுத்தல் தொழிலோடு பொருந்திய அருட் குணத்தையுடைய மக்களுக்கு, ஆண்டைக் கதவு அடையா- அவ்வுலகத்துக் கதவுகள் வழியடைக்கமாட்டா.

(க - து) ஈகைக் குணமுடையவர்கள் மறுமையின்பம் பெறுவர்.

(வி - ம்) இடம் என்றது இங்கே காலங் குறித்து நின்றது. மெல்ல - மென்மையாக; உவந்து என்னும் வினையெச்சம் பட்ட என்னும் பெயரெச்சத்தோடு இயைந்தது. அவ்வுலகமென்றது துறக்கம். ஆம், அசை. அறிவு, அன்பு முதலிய உயிர்க்குணங்களிலும், உதவுகின்ற இயற்கையோடு கூடிய குணங்களே மாட்சிமையுற்று மறுமைப் பயனுக்கு ஏதுவாதலின், 'கொடையொடு பட்ட குணன்' என்றார். 'அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு' என்னுங் கருத்து, மேலும் * வரும். 'குன்றப் புக்கோன் வருகென்று மேலுலகம் நின்றது, வாயில் திறந்து,† என்றார் பிறரும். 'கதவு அடையா,' என்றது, செய்ததுபோலக் கிளத்தல்.‡ க

92. முன்னரே சாநாள் முனிதக்க மூப்புள
பின்னரும் பீடறிக்கும் நோயுள;—கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதுங்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து.

* நாலடி. உஅ : க. † அறநெறிச். கூஉ. ‡ தொல். வினை. சக.

(பொ - ள்) முன்னரே சாம் நாள் முனிதக்க மூப்பு உள - வெறுத்தற்குரிய கிழப்பருவமும் இறக்கும் நாளும் எதிரிலேயே உள்ளன. பின்னரும் - அவையல்லாமலும், பீடு அழிக்கும் நோய் உள - வலிமையைக் குலைக்கும் நோய்களும் வரவிருக்கின்றன. ஆதலால்; கைத்து உண்டாம் போழ்து - செல்வம் உண்டாகுங் காலத்திலேயே, கொன்னே - வீணாக, பரவன்மின் - மேலுந் தேட அலையாதிருங்கள், பற்றன்மின் - இறுக்கிப் பிடியாதிருங்கள்; பாத்து உண்மின் - பலர்க்கும் பகுத்து உண்ணுங்கள்; யாதும் கரவன்மின் - சிறிதும் ஒளியாதிருங்கள்.

(க - து) பொருளுண்டானபோதே, மேலுமேலும் அதனைத் தேட அலையாமல், நன்முறைகளிற் பயன்படுத்திக் கொண்டு அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்துதல்வேண்டும்.

(வி - ி) காட்சியளவையை நினைந்து - முன்னரே என்றார். முனி, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அனைவரும் பொருள்தேடி மகிழ வேண்டுமாதலின், ஒருவரே மேலு மேலுந் தேடுதல் மன்பதைக்குக் கேடும் வீணுமாமெனக் கருதிப் 'பரவன்மின்,' எனவும், சிக்கனம் பிடியாமல் முறையாகத் துய்த்தல் உடல்நலம் அறிவுநலம் முதலியன கொள்ள ஏதுவாகலின், 'பற்றன்மின்,' எனவும், பலர்க்கும் பகுத்தீதலின் உலகமும் நன்றும், தமக்கும் உயிர்ப் பண்பு வளர்ச்சிபெறுமாதலின், 'பாத்துண்மின்,' எனவும், பொருளோடு பற்றின்றியொழுதும் பண்பு கைவந்து தெளிவுண்டாமாதலின், 'கரவன்மின்,' எனவுங் கூறினார். உ

93. நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்;
கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கால் ஈண்டும்;
இடுக்குற்றுப் பற்றினும் நிலலாது, செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.

(பொ - ள்) செல்வம் - பொருள், கொடுத்துத் தாம் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கால் ஈண்டும் - பிறர்க்குக் கொடுத்துத் தாமும் நன்றாக நுகர்ந்தாலும் திரளுதற்குரிய காலத்திலே மேலுமேலுந் திரளும். வினை உலந்தக்கால் - நல்வினை முடிந்துவிட்டபோது, இடுக்குற்றுப் பற்றினும் நிலலாது

விடுக்கும் - அச் செல்வத்தை எவ்வளவுதான் இடுக்கிப் பிடித்தாலும் அது நில்லாமல் தனது தொடர்பை நீக்கிக் கொள்ளும், நடுக்குற்றுத் தன் சேர்ந்தார் துன்பம் துடையார் - இவ்வுண்மைகளை அறியாதார், வறுமைத் துன்பத்துக்கு அஞ்சித் தம்மை அடைந்தவர்களின் இன்னலைப் பொருள் கொடுத்துத் தீர்க்கமாட்டார்கள்.

(க - து) செல்வம் நிலைப்பதற்கும் நில்லாததற்கும் ஏது இறுக்கிப் பிடித்தலும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலும் அன்றாதலின், அவை முன் வினை காரணமாக நிகழ்வன எனக் கருதிப், பிறர்க்கு ஒன்று கொடுத்தலை மகிழ்வோடு நெகிழாமற் செய்துவரல் வேண்டும்.

(வி - ம்) தளர்ந்து நிலைகுலைதல் 'நடுக்குற்று' எனப்பட்டது. தன் - ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். 'தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடைத்தலே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும்; அதனாலே தான் வாழ்க்கைக்கு விளக்க முண்டாகின்றது,' என்னும் உண்மை இதன்கண் விளங்கிற்று; 'மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தார், ஒற்கம் கடைப்பிடியாதார்'* என்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களிலும் இம் முடிபு தீர்த்துரைக்கப்படும். தக்கவாறு தெளிவில்லாமையினாலேயே உலகத்தில் நற்செயல்கள் நிகழாமற் போதலின், இப்பாட்டுத் தகுமுறையிற் காரணங் காட்டுவதாயிற்று.

94. இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலும்

நும்மில் இயைவ கொடுத்துண்மின்;—உம்மைக்

கொடாஅ தவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்

தடாஅ அடுப்பி னவர்.

(பொ - ள்) இம்மியரிசித் துணையானும் - 'இம்மியரிசி' எனப்படும் ஒருவகைச் சிறிய அரிசியின் அளவாவது, வைகலும் நும்மின் இயைவ கொடுத்துண்மின் - நாடோறும் உம்க்குக் கூடியன பிறர்க்குக் கொடுத்துப் பின் உண்ணுங்கள்; ஏனென்றால்; உம்மைக் கொடாதவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்து அடா அடுப்பினவர் - கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் சமைத்தலில்லாத அடுப்பினையுடைய வறியவர்

* ஐந்திணையம். ச.அ.

கள் முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கு ஒன்று உதவாதவர்கள் என்று சான்றோர் கூறுவர்.

(க - து) இயைந்த அளவாவது பிறர்க்கு உதவுதலை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

(வி - மீ) 'இம்மியரிசி' யென்பதை "மத்தங்காய்ப் புல் வரிசி" என்பர் ஈச்சினூர்க்கினியர் சிந்தாமணியுரையில்; * மிகச் சிறியதாகலின், 'இம்மி யரிசி' நுவலப்பட்டது. பிறர்க்குக் கொடுக்க இயலாத நானே இன்னுத நாளாகக் கருதுவாராகலின், 'வைகலும்' எனப்பட்டது. உம்மை - முற்பிறப்பு. குண்டு நீர், ஆழமான நீர்நிலை என்னும் பொருட்டாய்க் கடலை உணர்த்திற்று. மிகக் கொடிய வறுமை தேற்றுதற்கு 'அடாஅ அடுப்பினவர்,' எனப்பட்டது; இரக்கம் என்னும் உயிர்ப்பண்பு மிகும்பொருட்டு இங்கனம் இப் பிறப்பில் அவர் துன்புறுவோராயினர். ச

95. மறுமையும் இம்மையும் நோக்கி ஒருவற்கு
உறுமா றியைவ கொடுத்தல்;—வறுமையால்
இதல் இசையா தெனினும் இரவாமை
இதல் இரட்டி யுறும்.

(பொ - ள்) மறுமையும் இம்மையும் நோக்கி - மறுமை இம்மை நிலைகளைக் கருதி, ஒருவற்கு உறுமாறு இயைவ கொடுத்தல் - கூடிய பொருள்களைத் தக்கமுறையில் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்; வறுமையால் ஈதல் இசையா தெனினும் - அப்படிக் கொடுப்பதும் வறுமையினால் மாட்டா தாயினும், இரவாமை - பிறரை இரவாமலிருப்பது, ஈதல் இரட்டி உறும் - அவ் வறுமைக் காலத்தில் கொடுத்தலினும் இருமடங்கு தக்கதாகும்.

(க - து) வறுமைக் காலத்தில் தான் பிறரை இரவா திருத்தலும், தன்னிடம் இரந்து வந்தவர்க்கு இயைந்தன கொடுத்தலும் ஒருவர்க்குக் கடமை.

(வி - மீ) உறுமாறு கொடுத்தல் - உள்ளமும் உரையும் செய லும் இனியனாய்த் தருதல்; பொருந்தும் வகையில் என்றபடி. இ

96. நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்;
குடிகொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணு மாக்கள்
இடுகாட்டுள் ஏற்றைப் பனை.

(பொ - ள்) பலர் நச்ச வாழ்வார் - பலரும் தம்மை
விரும்பி அணுகும்படி வள்ளன்மையுடன் வாழ்பவர்கள்,
நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க படுபனை அன்னர்-
ஊர் நடுவில் மேடையினால் சூழ்ந்துகொள்ளுதலைப் பொருந்
திய காய்த்தலையுடைய பெண்பனையை ஒப்பர்; குடிகொழுத்
தக்கண்ணும் கொடுத்துண்ணு மாக்கள் - தமது குடி செல்வ
மிக்க காலத்தும் பிறர்க்கு வழங்கியுண்ணுத மாக்கள், இடு
காட்டுள் ஏற்றைப் பனை - சடுகாட்டுள் நிற்கும் காய்த்த
லில்லாத ஆண்பனையேயாவர்.

(க - து) பிறர்க்கு வழங்கிப் பலர் நச்ச வாழ்தல்
வேண்டும்.

(வி - ம்) படுதல், இவருக் காய்க்குந் தன்மை யுடையதாதல்.
கொழுத்தக்கண், வினையெச்சம். 'ஏற்றை' எனவே ஆசிரியர்
தொல்காப்பியர் ஒரு பெயர் குறிப்பாராதலின்,* அதன் ஈற்று
ஐகாரம் சாரியையெனக் கூறவேண்டுவதன்று. கூ

97. பெயற்பால் மழைபெய்யாக் கண்ணும், உலகம்
செயற்பால் செய்யா விடினும்,—கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடல் தண்சேர்ப்பு!
என்னை உலகுய்யு மாறு.

(பொ - ள்) கயல் புலால் புன்னை கடியும் பொருகடல்
தண் சேர்ப்பு - கயல் மீனின் புலால் நாற்றத்தைப் புன்னை
தனது மலர் மணத்தால் நீக்குகின்ற அலைமோதுங் கடலின்
குளிர்ந்த கரையினையுடைய தலைவனே, பெயல்பால் மழை
பெய்யாக்கண்ணும் - பெய்தற் குரியதான மழைபெய்யாத
போதும், உலகம் செயற்பால் செய்யாவிடினும் - உயர்ந்

* தொல். மரபி. உ.

தோர் பிறர்க்குச் செய்தற்குரிய உதவிகளைச் செய்யா விட்டாலும், என்னை உலகு உய்யுமாறு - உலகத்துயிர்கள் பிழைக்கும் வகை எவ்வாறு?

(க - து) மழையைப்போலப் பெரியோர் பிறர்க்கு உதவியாயிருக்கவேண்டும்.

(வி - மீ) காலத்திற் பெய்தல், கைம்மாறு கருதாது பெய்தல்; வேறுபாடின்றிப் பெய்தல், மீண்டும் மீண்டும் பெய்தல் முதலியன மழையின் இயல்புகளாகக் கொள்ளப்படும். “அறுகுளத துருத்தும் அகல்வயற் பொழிந்தும், உறுமிடத்து உதவாது உவரநிலம் ஊட்டியும், வரையா மரபின மாரிபோல”* “கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்”† எனபவை முதலிய சான்றோர் செய்யுட்களி னெல்லாம் இவ்வியல்புகள் காண்க. எ

98. ஏற்றகை மாற்றமை என்னுந் தாம்வரையா
தாற்றதார்க் கீவதாம் ஆண்கடன்—ஆற்றின்
மலிகடல் தண்சேர்ப்ப மாறிவார்க் கீதல்
பொலிகடன் என்னும் பெயர்த்து.

(பொ - ள்) மலி கடல் தண் சேர்ப்ப - வளம நிறைந்த கடலின் குளிரந்த கரையை யுடையவனே, ஆற்றின் - ஒரு வர்க்கு ஒன்று உதவுவதானால், ஏற்ற கை மாற்றமை என்னும தாம் வரையாது - இரந்த கையை மறாமல் இயன்றது எதையேனும் வேறுபாடின்றி, ஆற்றருதார்க்கு சுவது ஆம் ஆண் கடன்-கைமமாறு செய்ய இயலாத வறிஞர்க்கு உதவுவதே ஓர் ஆண்மகனின் கடமையாகும். மாறு சவார்க்கு சதல் பொலி கடன் * என்னும். பெயர்த்து - எதிருதவி செய்வார்க்கு ஒன்று உதவுதல் விளக்கமான கடன் என்னும் பெயருடையது.

(க - து) எதிருதவி ஏதுஞ் செய்தலியலாத வறிஞர்க்கு இயன்றதை மறாமல் உதவுவதே ஆண்மை யாகும்.

(வி - மீ) “ஆற்ற மாக்கள் அரும்பசி களைவோர் மேற்றே உலகின் மெய்நெறி வாழ்க்கை” யாதலின் ‡ இங்கனங் கூறினார். பொது

* புறம், கசஉ. † புறம், உ0உ. ‡ மணிமே. கக: கூஉ-ஈ.

வான கடனிலும் விளக்கமான கடன் என்றற்குப் 'பொலி கடன்,' எனப்பட்டது; எல்லார்க்குந் தெரிந்த கடன் என்பது கருத்து. அ

99. இறப்பச் சிறிதென்னு தில்லென்னு தென்றும்
அறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க—முறைப்புதவின்
ஐயம் புகூஉந் தவசி கடிஞைபோல்
பைய நிறைத்து விடும்.

(பொ - ள்) இறப்பச் சிறிது என்னுது - நம்மிடமிருப்பது மிகவுஞ் சிறியது என்று கருதாமலும், இல் என்னுது - இல்லை என்று மறுத்துவிடாமலும், என்றும் - எப்போதும், அறப்பயன் யார்மாட்டும் செய்க - பயனுடையதான அறத்தை அனைவரிடத்தும் செய்து வருக. முறைப் புதவின் - வாயில்கடோறும், ஐயம் புகும் தவசிகடிஞைபோல்-பிச்சையெடுக்குந் தவசியின் உண்கலத்திற் போல, பைய நிறைத்துவிடும்-மெல்ல மெல்ல அறப்பயனை நிறைவாக்கிவிடும்.

(க - து) சிறிய உதவியாயினும் மராமற் செய்து வந்தால் மெல்ல மெல்லப் புண்ணியம் நிறைந்துவிடும்.

(வி - ம்) வேறுபாடின்றி என்றற்கு 'யார் மாட்டும்,' என்றார். 'செய்க' என்றது ஈண்டு கொடுத்துவருக என்னும் பொருட்டு. முறைப்புதவின் - முறையே வாயில்களில்; அஃதாவது வாயில்கடோறும் என்பது. 'புதவு' வாயிலென்னும் பொருட்டாதல், "பூரித்துப் புதவந்தோறும்,"* என்னுஞ் சிந்தாமணியிற் காண்க. தவசியின் பிச்சைக் கலம் எடுத்துக்காட்டினமையின், புண்ணியமும் ஆற்றலோடு நிரம்புமென்பது கொள்ளப்படும். க

100. கடிப்பிடுகண்முரசம் காதத்தோர் கேட்பர்;
இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்;
அடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.

(பொ - ள்) கடிப்பு இடு கண் முரசம் காதத்தோர் கேட்பர் - குறுங்கோலால் ஒலிக்கப்படும் கண்போன்ற

* சிந். கஉ: கசுக.

இடத்தையுடைய முரசின்து ஒலியைக் காத எல்லை வரையி
 லுள்ளோர் கேட்பர்; இடித்து முழங்கியது ஓர் யோசனை
 யோர் கேட்பர் - இடித்து முழங்கிய மேகத்தினொலியை
 ஓர் யோசனை எல்லைவரையிலுள்ளோர் கேட்பர்; சான்
 றோர் கொடுத்தார் எனப்படும் சொல் அடுக்கிய மூவுலகும்
 கேட்கும் - தக்கோரால், 'இவர் உதவிசெய்தவர்,' என்று
 மகிழ்ந்து கூறப்படும் புகழரை அடுக்காகவுள்ள மூன்று
 உலகங்களில் உள்ளா ரனைவருங் கேட்டு நிற்பர்.

(க - து) பிறர்க்கு உதவிசெய்யும் வள்ளன்மையே
 ஒருவர்க்கு யாண்டும் புகழ்பரப்பும்.

(வி - ம்) கடிப்பு - முரசறையுந் கோல். - காதம் - ஏழரை
 நாழிகை வழி யென்ப. முழங்கியதென்பது முழங்கிய ஒலியென்
 னும் பொருட்டாதலின் ஈண்டுப் பெயர். சிந்தாமணியுரையிள்*
 'யோசனை'யென்பது 'நாற்காத எல்லை என்பர் உரையாசிரியர்
 நச்சினூக்கினியர். சான்றோரற் கூறப்படுஞ் சொல் எனப்படுதலின்,
 ஞான ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த அத்தகையோர்க்கு ஒன்று உதவுதவே
 சிறந்த ஈகையாகும் என்பது பெறப்படும்; "நன்றாய்ந்தடங்கினூர்க்கு
 ஈத்துண்டல்," † என்றார் பிறரும். க0

கக. பழ வினை

முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளின் விளைவைப்பற்றி நுவல்வது.

101. பல்லாவுள் உய்த்து விடினும் குழக்கன்று
 வல்லதாம் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
 பழவினையும் அன்ன தகைத்தேதற் செய்த
 கிழவினை நாடிக் கொளற்கு.

(பொ - ள்) பல் ஆவுள் உய்த்துவிடினும் - பல ஆக்க
 ளின் இடையில் செலுத்திவிடப்பட்டாலும், குழக் கீன்று-
 இனைய ஆன் கன்று, வல்லதாம் தாய் நாடிக் கோடலை -
 தன் தாய் ஆவினைத் தேடித் தெரிந்தடைதலை வல்லதாகும்;

* சிந். அ: கக. † அறநெறிச். கூஉ.

தொல்லைப் பழவினையும் - பிறப்புக்கள்தோறும் தொன்று தொட்டுவரும் பழவினையும், தன் செய்த கிழவினை நாடிக் கொளற்கு - தன்னைச் செய்த உரிமையாளனைத் தேடி அடையும் வகையில், அன்ன தகைத்தே - அத்தகைய தன்மையுடையதேயாகும்.

(க - து) பழவினை தனக்குரியவினைத் தவறாது சென்று பற்றும்.

(வி - மீ) “மழவுக் குழவும் இளமைப் பொருள்,”* வாதலின் குழக்கன்றென்றது, இளமுகன்றை. தாய், இருதிணைக்கும் பொதுப் பெயர்; ‘பெண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்,’† என்ற விடத்து, ‘எல்லாப் பெயரும்’ என்றதனால் இம் முறைப்பெயரும் பெறப் பட்டது. ‘தொல்லை,’ யென்றா, தொடர்ந்துவருதல் தோன்ற. கிழ வன்-உரிமை யுடையோன். விடாது பற்றும். என்றற்கு, இவ்வுரிமைப்பொருள் உணர்த்துஞ் சொல் வந்தது. க

102. உருவும் இளமையும் ஒண்பொருளும் உட்கும்

ஒருவழி நில்லாமை கண்டும்—ஒருவழி

ஒன்றையும் இல்லாதான் வாழ்க்கை உடம்பிட்டு

நின்றுவீழ்ந் தக்க துடைத்து.

(பொ - ள்) உருவும் இளமையும் ஒண்பொருளும் உட்கும் ஒருவழி நில்லாமை கண்டும் - தோற்றமும் இளமை நிலையும் மேன்மை வாய்ந்த செல்வமும் நன்மதிப்பும் எல்லா ரிடமும் ஒரே வகையாகப் பொருந்தாமை நேரிற் பார்த்தும், (அதற்குக் காரணம் பழவினையே யென்றும், ஆகவே, நல் வினைகள் செய்தால் மேற் பிறவிகளில் நன்னிலைமைகள் பொருந்தும்போலுமென்றும் அறிந்தொழுகாமல்) ஒருவழி ஒன்றையும் இல்லாதான் வாழ்க்கை - யாதானும் ஒரு வன்கயால் ஒரு நல்வினையையேனும செய்யாதவனது உயிர்வாழ்க்கை, உடம்பு இட்டு நின்று வீழ்ந்தக்கது உடைத்து - உடம்பு தோற்றிச் சிலகாலம் பயனில்லாமல் இருந்து பின் இறந்துபோகும் வீண் நிலையினையே யுடையதாகும்.

* தொல். உரி. கச. † தொல். பெய. உச.

(க - து) நல்வாழ்வுக்குக் காரணம் நல்வினையே யென்றறிந்து அதனை இயன்ற அளவிலாயினுஞ் செய்து பிறவியைப் பயனுடையதாக்குதல் வேண்டும்.

(வி - ி) செல்வம், அறம் முதலிய னோக்கங்கட்குப் பயன்படுதற்குரியதாகலின், 'ஒன்பொரு' னெனப்பட்டது. நில்லாமை - நின்று பொருந்தாமை. 'உடம்பு இட்டு' என்பதற்குத் 'தம்மைப் போல் உடம்பு மாத்திரையாக உணர்ச்சியில்லாச் சில குழந்தைகளைத் தோற்றி,' என உரைத்தலும் ஒன்று. வீழ்ந்தக்கது என்பது 'வீழ்ந்தகையது,' என்னும் பொருட்டு; இதனால் உட்கு முதலியன இல்லாத வாழ்க்கை வீண் என்பது பெறப்பட்டது; "உட்கில்வழி வாழா ஆக்கம் மிக இனிதே,"* என்றார் பிறரும். உ

103. வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை ;
அளந்தன போகம்† அவரவ ராற்றினுள் ;
விளங்காய் திரட்டினார் இல்லை, களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரும் இல்.

(பொ - ள்) வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரும் இல்லை - செழுமைபெற விரும்பாதவர் உலகில் ஒருவரு மில்லை. அளந்தன போகம் அவரவர் ஆற்றல் - ஆனால் இன்பநுகர்வு அவரவர் முன்வினைப்படியே அளவு செய்யப் பட்டுள்ளன. விளங்காய் திரட்டினார் இல்லை களங்கனியைக் கார் எனச் செய்தாரும் இல் - விளங்காயை உருண்டை வடிவினதாக அமைத்தவரும் இல்லை, களம் பழத்தைக் கரிய உருவினதாகச் செய்தவரும் இல்லையாதல் போல வென்க.

(க - து) அவ்வவற்றின் முறைப்படியே அவையவை அமைதலின், வளம்பெற விரும்புவோர் அதற்கேற்ப நல் வினை செய்தல்வேண்டும்.

(வி - ம்) யார்யாரு மில்லை என்னும் அடுக்கு எஞ்சாமைப் பொருளது. ஆற்றல் - வினைவழியே. 'திரட்டினாரில்லை; செய்தாருமில்,' என்றது, எடுத்துக்காட்டுவமையணி. கூ

* இனியவைநாற். உள. † சிங். காம. கஅச.

104. உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கும் ஆகா,
பெறற்பா லணையவும் அன்னவாம் ; மாரி
வறப்பின் தருவாரும் இல்லை, அதனைச்
சிறப்பின் தணிப்பாரும் இல்.

(பொ - ள்) உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கும் ஆகா - உருத்து வருந். தீவினைகளை நீக்குதல் சான்றோர்க்கும் ஆகாது. பெறற்பால் அணையவும் அன்னவாம்-அங்ஙனமே அடைந்தின்புறற்குரிய நன்மைகளும் அப் பெரியோர்களால் தடை செய்தற்குரியன அல்லவாம். மாரி வறப்பின் தருவாரும் இல்லை, சிறப்பின் அதனைத் தணிப்பாரும் இல்லை - மழை பெய்யாதொழியின் அதனைப் பெய்விப்பாருமில்லை; மிகப் பெய்யின் அதனைத் தணிப்பாருமில்லை யாதல்போல வென்க.

(க - து) இருவினைகளும் பொருந்தியே தீருமாதலின், தீவினைகளை நீக்கி நல்வினைகளைச் செய்தல் இன்றியமையாததாகும்.

(வி - ம்) உறுவர் - தக்கோர். ஆகா - பன்மையன்று; ஈறு தொகுத்தல். தீவினைகளை ஒப்பவே தவறாது வந்து பொருந்துவான என்றற்கு 'அணையவும்' எனப்பட்டது. தருவாரும் தணிப்பாரு மென்னும் உம்மைகள் ஒன்றையொன்று சழீஇரின்றன. ஆற்றலாகிய வினையின் விளைவு அமையினன்றி மாரி தருவாருமில்லை, தணிப்பாருமில்லை என்பது கருத்தாகக் கொள்க. ச

105. தினைத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வர் ;
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டாம் மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

(பொ - ள்) தினைத்துணையராகித்தேசுள் ளடக்கிப் பனைத்துணையார் வைகலும் பாடு அழிந்து வாழ்வர் - பனையளவினரான பெருமை யுடையோர் சிலர் நாடோறும் பெருமை குறைந்து தினையளவினராய்ச் சிறுத்துத் தம்முடைய மேன்மையை உள்ளத்தில் அடக்கிக்கொண்டு உலகில்

உயிர்பொறுத் திருக்கின்றனர் ; நினைப்பக் கிடந்தது எவன் உண்டு மேலை வினைப்பயன் அல்லால் பிற - இதற்குக் காசணம் முன்னை வினைப்பயனல்லால் வேறு கருதக் கிடந்தது யா துண்டு !

(க - து) முன்னைத் தீவினை எத்தகைய பெரியோசையும் உருத்து வருத்தும்.

(வி - ம்) தினை பனை யென்னும் அளவுகள் கண்ணியக் கருதின. எவனுண்டாம் என்பதில், 'ஆம்' அசைநிலை. பிற, வேறு என்னும் பொருட்டு. தேச என்பது மேன்மைப் பொருட்டாதல் "வலிசசினமும் மானமும் தேசம்,"* என்னும் புறப் பொருள் வெண்பாமாலையினுடிக காண்க. ௫

106. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வீயவும்
கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரேல்—கல்லாதார்
சேதனம் என்னும்ச் சேறகத் தின்மையால்
கோதென்று கொள்ளாதாம் கூற்று.

(பொ - ள்) பல் ஆன்ற கேள்விப்பயன் உணர்வார் வீயவும் கல்லாதார் வாழ்வது அறிதிரேல்-பலவகைப்பட்ட பரந்த நூற்கேள்விகளின் பயனை அறிந்தொழுகுங் கற்றோர் உலகில் விரைவில் இறக்கவும் கல்லாதார் நீடு வாழ்வது எங்ஙனமென்று கருதுவீர்களானால் ; (அதற்குக் காரணம்) சேதனம் என்னும் அச்சேறு அகத்து இன்மையால் கோது என்று கொள்ளாதாம் கூற்று - அறிவென்னும் அப் பிழிவு அவர்கள் உள்ளத்தில் இல்லாமையால் அவர்களை வெறுங் கோது என்று கருதிக் கழித்துவிடுவான் கூற்றுவன் என்பது.

(க - து) சாதல் நேரினும் கற்றல் கேட்டல் முதலிய நல்வினைகளைச் செய்து புண்ணியம் பெறுதல்வேண்டும்.

(வி - ம்) கேள்வியின் பயனாவது மெய்யுணர்வுப்பேறு. அறிந்து ஒழுகுவாரென்றற்கு 'உணாவார்' எனப்பட்டது. கற்றோர் அறிவுச்சாறு பெற்றுக் கனிந்துவிட்டோராதலின், பிறவிப் பயனை

* புறப். வெ. உ : ச.

அவர் அடைந்தவிட்டமை கருதி அதனினும் மேனிலயுறும் பொருட்டு விரைவில் அவரது ஊனுடல் கழற்றப்பட்ட தெனவும், கல்லாதார் இன்னும் அத் தகுதி பெருமைமால் இவ்விடமே கழித்து விடப்பட்டன ரெனவுந் தெரிவித்து, அம் முகமாக, விரைவில் நல் வினை செய்து நன்னிலயுறுகவென அறிவுறீஇயது இச் செய்யுள். 'அச் சேறு' என்னுஞ் சுட்டுக் கல்வி கேள்வி யறிவு கருகிற்று. சு

107. இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தார் எல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றழல்வ தெல்லாம்—அடம்பப்பூ
அன்னங் கிழிக்கும் அலைகடல் தண்ணேர்ப்பு!
முன்னை வினையாய் விடும்.

(பொ - ள்) அடம்பப்பூ அன்னம் கிழிக்கும் அலை கடல் தண் சேர்ப்ப-அடம்பங்கொடியின் மலரை அன்னப் பறவைகள் கோதுகின்ற அலைமோதுங் கடலின் குளிர்ந்த துறைவனே, இடும்பை கூர் நெஞ்சத்தார் எல்லாரும் காண நெடுங்கடை நின்றழல்வதெல்லாம் - மக்களிற் சிலர், துன்பம் மிக்க உள்ளத்தவராய் எல்லாருங் காணும்படி பெரிய வீடுகளின் நெடிய தலைவாயிலில் நின்று பிச்சையேற்றுழல்வதெல்லாம், முன்னை வினையாய் விடும் - ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் பழவினைபயனாய் முடிந்து நிற்கும்.

(க - து) நல்வினையுடையோர் இரந்துழலார்.

(வி - ம்) ஏளனமும் இரக்கமுந் தோன்ற 'எல்லாருங் காண' எனவும், உழல்வாரது ஏழைமை நன்கு வெளிப்பட 'நெடுங்கடை' எனவுந் கூறப்பட்டன. அடம்பு நெய்தல் நிலத்து நீர்ப் பூங்கொடி. "அடும்பிவர் அணியெக்கர்"* என்றார் பிறரும். எ

108 அறியாரும் அல்லர் அறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செய்தல்—வளியோடி
நெய்தல் நறவுயிர்க்கும் நீள்கடல் தண்ணேர்ப்பு!
செய்த வினையான் வரும்.

(பொ - ள்) வளி ஓடி நெய்தல் நறவு உயிர்க்கும் நீள்கடல் தண் சேர்ப்ப - காற்று வீசி நெய்தல்மலர் தேன்

* கவி. கருட : கசு.

சின்தும் பரந்த குளிர்ந்த கடற்கரையின் தலைவனே ! அறியாரும் அல்லர் அறிவது அறிந்தும் பழியோடு பட்டவை செய்தல் செய்த வினையான் வரும் - மக்களிற் சிலர் அறியாதாரும்ல்லராய் அறியத்தக்கதை அறிந்தும் பழியோடு கூடிய தீச்செயல்களைச் செய்தல் முன் செய்த தீவினையால் நேர்வதாகும்.

(க - து) அறிஞராய் விளங்குதலோடு பழிப்படா நல்வினைகளுஞ் செய்து புண்ணியப் பேறுடையராதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) 'இது தீது; இது செய்யின் இதன் விளைவு இத்தனைத் துன்பமாகும்,' என்பதை அறிந்தவரே யென்றற்கு, 'அறியாரும்ல்லர்,' எனப்பட்டது. 'அறிவது' என்றது, ஒழுக்க முறைமைகள். ஒடியென்னும் எச்சம் காரணப்பொருட்டு. செய்தல் - ஒரு மலர். "சான்றோர் பழியொடு வருடம் இன்பம் வெஃகா,"*ராதலின், இது முன்வினைப்பாலதாயிற்று. அ

109. ஈண்டுநீர் வையத்துள் எல்லாரும் எத்துணையும்
வேண்டார்மன் தீய; விழையன் நல்லவை;
வேண்டினும் வேண்டா விடினும் உறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

(பொ - ள்) ஈண்டு நீர் வையத்துள் - மிக்க நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில், எல்லாரும் எத்துணையும் வேண்டார் தீய - யாரும் சிறிதும் துன்பந்தருந்தீயவற்றை விரும்பமாட்டார்கள். விழையன் நல்லவை - எல்லாரும் எவ்வளவும் விரும்புகின்ற பயன்கள் இன்பந்தரும் நல்லனவே. வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் உறற்பால தீண்டாவிடுதல் அரிது - மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவர்கள் பால் வந்து பொருந்துதற் குரியன பொருந்தாதொழிதல் இல்லை.

(க - து) இன்பந்தரும் நல்லவற்றையே மக்கள் விரும்புதலால், அவற்றிற்கேற்றபடி நல்வினைகளைச் செய்து வரல்வேண்டும்.

* அகநா. ககஉ.

(வி - ம்) மன் - அசைநிலை. 'திண்டா' என்னும் வினை யெச்ச ஈறு தொக்கது. அரிதென்றது, "மனக்கவலை மாற்ற வரிது,"* என்புழிப்போல இன்மைப் பொருட்டு.

110. சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
உறுகாலத் தூற்றுகா ஆமிடத்தே யாகும்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியும் அதனும்
இறுகாலத் தென்னை பரிவு.

(பொ - ள்) சிறுகாலைப் பட்ட பொறியும் - கருவமையுங் காலத்திலேயே அமைந்த ஊழ்வினைகளும், சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா உறுகாலத்து ஊற்றுகா ஆமிடத்தே ஆகும் - குறையமாட்டா, மிகமாட்டா, முறைமாறிப் பொருந்தமாட்டா, உற்ற காலத்தில் உதவியாகமாட்டா, உதவியாதற்குரிய காலத்தில் உதவியாகும். அதனால் - ஆதலால், இறுகாலத்து என்ன பரிவு - ஊழ்வினையாற் கெடுங்காலத்தில் வருந்துவது ஏன்?

(க - து) ஊழ்வினைகளை நுகர்ந்தே தீரவேண்டுமாதலின், தீவினைகள் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும்.

(வி - ம்) 'ஊன்றுகா' என்பது ஊற்றுகா என நின்றது ஊன்று - ஈண்டு ஊன்றுகோல்; ஊன்றுகோல்போல உதவியாகா என்பது கருத்து. எவ்வளவு துன்புற்றாலும் வினை உருத்து வருத்துமேயல்லது அவ்வற்ற நேரத்தில் உதவிசெய்யாதென்றற்கு அகவணக கூறப்பட்டது. உதவி செய்தற்குரிய நல்வினையாயின் உதவும் என்றற்கு 'ஆமிடத்தே ஆகும்' எனப்பட்டது. சிறுகாலை யென்றது பிறவித் தொடக்கத்தை; ஈண்டுக் கருவின் நிலையை உணர்த்திற்று. பொறியும் என்னும் உம்மை எதிரது தழீஇய தாய்ப் பின்னர்ச செய்யும் வினைகளும் அத்தகையனவே என்பதைப் புலப்படுத்தி நின்றது. 'என்னை' யெனப்பட்டது, பயனில்லை யென்றற்கு. பரிவு என்றார், பெற்ற காலத்துற்ற அன்பினால் வருந்துதலின். இக் கருத்து, சிந்தாமணியில் † 'நோதலும் பரிவு மெல்லாம்,' என விதந்துரைக்கப்பட்டது.

க0

* குறள், க: எ. † சிந். க: உச0.

கஉ, மெய்ம்மை

‘மெய்ம்மை’யாவது ஒன்றன் இயற்கைத் தன்மை; ஈண்டு உலகத்தின் இயல்பு இனையத்தென்று நுவன்றபடி.

111. இசையா ஒருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை—நசையமுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்தல் நிரைதொடஇ! செய்ந்நன்றி
கொன்றிரின் குற்ற முடைத்து.

(பொ - ள்) இசையா ஒரு பொருள் இல் என்றல் - சொடுக்க இயலாத ஒரு பொருளை இரப்போர்க்கு இல்லை என்று கூறிவிடுதல், யார்க்கும் வசை அன்று வையத்து இயற்கை - யார்க்கும் பழியாகாது, அஃது உலகத்தின் இயற்கையேயாகும்; நசை அமுங்க நின்று ஒடிப் பொய்த்தல் - ஆசையால் ரையுமபடி உதவுவார்போல் தோன்றிக் காலம் நீடிப்பின் பொய்த்துவிடுதல், நிரைதொட - ஒழுங்காக அமைந்த வணியல்களையணிந்த மாதே! செய்ந்நன்றி கொன்றிரின் குற்றம் உடைத்து-ஒருவர் செய்த நன்றியை அழித்தாரது குற்றத்தை யொப்பத் தீதுடைத்தாகும்.

(க - து) இயன்றதை உடனே உதவிவிடுதல் உண்மை அறம்.

(வி - ம்) ஒடி - காலந்தாழ்த்தென்னும் பொருட்டு; தன் வினைக்கண் வந்தது, அஃது அவன் செயலாதலின். நெடுகாலம் நம்பி அதுகாரும் வள்ளல் நிலையில் வைத்துப் பெருமைப்படுத்தி நமையின் இரப்போர் நன்றி செய்தவராகின்றனராதலின்; அவரைப் பொய்த்தல் செய்ந்நன்றி கொல்லுக குற்றத்தோடொப்பதாயிற்று; அக் குற்றமாவது, கழுவாய் இல்லாத குற்றம்; *இச்செய்யுட்பொருள், “ஒல்லுவ தொல்லும் என்றலும், யாவுர்க்கும் ஒல்லாது இல்லென மறுத்தலும் இரண்டும் ஆள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப்பாலே; ஒல்லாதொல்லும் என்றலும் ஒல்லவது இல்லென மறுத்தலும் இரண்டும் வல்லே இரப்போர் வாட்டலன்றியும் புரப்போர் புகழ் குறைபடே உம் வாயில்” † என்னும் புறச்செய்யுட்கண்ணுள் கண்டு கொள்ளப்படும்.

* புறம். கஉ. † புறம். ககக.

112. தக்காரும் தக்கவ ரல்லாரும் தந்நீர்மை
எக்காலுங் குன்றல் இலராவர் ;—அக்காரம்
யாவரே தின்னினும் கையாதாம் கைக்குமாம்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

(பொ - ள்) தக்காரும் தக்கவரல்லாரும் தம் நீர்மை எக்காலும் குன்றல் இலராவர் - சான்றோரும் சான்றவரல்லாதாரும் தத்தம் இயல்புகள் எப்பொழுதும் குறைதல் இலராவர். அக்காரம் யாவர் தின்னினும் கையாது - கருப்பங்கட்டியை யார் தின்றாலும் கைக்காது. கைக்கும் தேவரே தின்னினும் வேம்பு - தேவரே தின்றாலும் வேப்பங்காய் கசக்கும்.

(க - து) நல்லோருந் தீயோரும் அவரவரியல்பை எந்நிலையிலுங் காட்டிக்கொண்டிருப்பார்.

(வி - ம்) நீர்மை என்றது, இங்கே இயற்கைப் பண்பு. எக்காலுமென்றது, வறுமையிலுஞ் செம்மையிலும் தக்கார் முன்னுந் தகாதார் முன்னும் என்க. ஏகாரமும் ஆம் என்பதும் அசை. தேவரேயென்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை. யாவரே யென்றார் தேவரல்லாதாருமென்றற்கு. தேவர், ஈண்டு நல்லோரென்னும் பொருட்டு. உ

113. காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனின் பலராவர்—ஏலா
இடரொருவர் உற்றக்கால் இரங்குன்ற நாட !
தொடர்புடையேம் என்பார் சிலர்.

(பொ - ள்) காலாடு போழ்தில் கழிகிளைஞர் வானத்து மேல் ஆடு மீனின் பலர் ஆவர் - சாய்கால் உண்டான காலத்தில் மேலே வானத்தில் விளங்குகின்ற விண்மீன்களைப்போல நெருங்கிய உறவினர் பலராவர்; ஏலா இடர் ஒருவர் உற்றக்கால்-ஒவ்வாத வறுமையை ஒருவர் அடைவராயின், ஈர் குன்ற நாட - குளிர்ந்த மலைக்கிழைய நாடனே! தொடர்புடையேம் என்பார் சிலர் - அக்காலத்தில், நட்புடையேம் என்று உரிமை பாராட்டுவோர் சிலராவர்.

(க - து) சாய்காலுள்ளபோது பலரும் சூழ்ந்து நின்று, வறுமை வந்தபோது அவர் பிரிந்துபோவது உலகியற்கை.

(வி - ம்) உலகில் உண்மை நட்புடையோர் சிலர் என்றபடி. கால் ஆடு போழ்தில் - காலம் ஆக்கமாக நடைபெறுகின்ற போழ்தில் என்க; சாய்கால் என்பதன் பொருளும் அது; இலக்கணையால் ஈங்குச் செல்வாக்குணர்த்திற்று. விண்மீன்கள் பன்மைக்குஞ் செறிவுக்கும் உவமை. 'சிலராவர்' எனவும், 'ஒருவர் காலாடு போழ்தில்' எனவும் ஒட்டிக்கொள்க. சிந்தாமணியுரையில் நச்சினூர்க்கினியர் 'கண் ஆடி ஒன்று,' என்று வருமிடத்தில் * "கண் எல்லாரிடத்தும் உலாவி வென்று; 'கால் ஆடு போழ்தின்,' என்றறற்போல" என்றுரைத்து இதனை எடுத்துக் காட்டினார். இதனால் 'கால்' என்பதை உடம்பின் உறுப்பாகிய கால் என்று அவர் கருதினமைபெறப்படும். இதனினுங் 'காலம்' என்னும் மேலுரை அதற்குச் சிறக்குமாற்றிந்துகொள்க. ஈ

114. வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில்
நடுவண தெய்த இருதலையும் எய்தும்
நடுவண தெய்தாதான் எய்தும் உலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

(பொ - ள்) வடு இலா வையத்து மன்னிய மூன்றில் - சூற்றமில்லாத உலகத்தில் இன்றியமையாதனவாய்ப் பொருந்திய அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று உறுதிப் பொருள்களுள், நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தும் - நடுவில் நின்றதான 'பொருள்' என்பதை ஒருவன் அடைய அது காரணமாக அதன் இருபக்கத்தனவான 'அறம்' 'இன்பம்' என்னும் இரண்டையும் அவன் அடைவான். நடுவணது எய்தாதான் - அவ்வாறு நடுவில் நின்றதான செல்வப்பொருளை அடையாதவன், எய்தும் உலைப்பெய்து அடுவதுபோலும் துயர்-கொல்லன் உலையில் இட்டு இரும்பைக் காய்ச்சுவதுபோலும் வறுமைத் துன்பத்தை அடைந்து ரைவன்.

(க - து) தக்கோர்க்குப் பொருள் ஏனை யெல்லா அறங் களையும் நல்கும்.

* சிந். கக : க.

(வி - மீ) அறமுதலா உறுதிப்பொருள்களை நாடும் நல்லோரை நினைந்து 'வடுவிலா வையம்,' எனப்பட்டது. மூன்றறங்கள் கூறினார், இவற்றின் விடுதலை வீடாகலின். மன்னிய வென்னும் நிலைபெற்று மொழியாற் கூறியது; இவற்றின் பேறு பல பிறவிகளினுந் தொடர் தலின் என்க. ஒன்றன் படர்க்கையாதலின் * எய்தும் என்னுஞ் செய்யுடென் முற்று வந்தது. இச் செய்யுட்டு ஓர் விரிவுரை போலப் 'பாரோர் சொலப்பட்ட மூன்றன்றே அம் மூன்றும் ஆராயிற்றானே அறம்பொரு ளின்பமென்று ஆராய் இவற்றின் இடைய தனை எய்துவார் சீரார் இருதலையும் எய்துவார்'† என நாலாயிரப் பனுவல் விளக்கிச் செல்லுதலும் இங்கு நினைவு கூரற்பாலது. ச

115. நல்லாவின் கன்றாயின் நாகும் விலைபெறா உம்
கல்லாரே யாயினும் செல்வ்வாய்ச் சொற்செல்லும்
புல்லீரப் போழ்தின் உழவேபோல் மீதாடிச்
செல்லாவாம் நல்கூர்ந்தார் சொல்.

(பொ - ள்) நல் ஆவின் கன்றாயின் நாகும் விலைபெறா உம் - உயர் இனத்து ஆவின் கன்றாயின் இளங்கன்றும் மிக்க விலைபெறும், கல்லாரே யாயினும் செல்வர் வாய்ச் சொல் செல்லும் - ஆதலின் படியாதவரேயாயினும் செல்வரது வாய்ச்சொல் மதிக்கப்படும்; நல்கூர்ந்தார் சொல் புல் ஈரப் போழ்தின் உழவேபோல் மீதாடிச் செல்லா - வறிஞரது வாய்மொழி, அவர் கற்றவரே யாயினும், சிறிது ஈரமுள்ள காலத்தில் உழுகின்ற உழவுபோல மேலளவாய்ச் சென்று உள்ளே மதிக்கப்படாதொழியும்.

(க - து) கல்வியுடையராயினும் உலகத்திற் செல்வமும் எய்தி வாழ முயலல்வேண்டும்.

(வி - மீ) 'நல் ஆ' என்றது செல்வரையும், 'நாகு' என்றது அவருட் படிப்பில் இனையராயினாரையும், 'புல் ஈரம்' என்றது செல்வமில்லாக் கல்வியாளர்பால் உலகு காட்டுஞ் சிறுமதிப்பையுந் குறிப்பால் உணர்த்தின. ஏ, ஆம் அசை. புலவர் சொல்லே குழுவராதலின், † சண்டு உழவுவமை ஆற்றலுடைத்து. கு

* தொல். வினை ௩௦. † சிறிய திருமடல். ௩-ச.

‡ புறம். சக.

116. இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினும் என்றும்
அடங்காதார் என்றும் அடங்கார்;—தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பால் தயிர்காயம் பெய்தடினும்
கைப்பறு பேய்ச்சுரையின் காய்.

(பொ - ள்) இடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் கற்பினும் என்றும் - விரிவுமிக மெய்யுணர்வு நூல்களை என்றும் கற்பினும், அடங்காதார் என்றும் அடங்கார் - இயல்பாக அமைந்தொழுகாதவர் என்றும் அமைந்தொழுகார்; தடம் கண்ணாய் - அகன்ற கண்களையுடைய மாதே! உப்பொடு நெய் பால் தயிர் காயம் பெய்து அடினும் - உப்பொடு நெய் பால் தயிர் பெருங்காயம் இட்டுச் சமைத்தாலும், கைப்பு அறு பேய்ச் சுரையின் காய் - பேய்ச்சுரையின் காய்கள் தம் கசப்பியல்பு நீங்கா.

(க - து) இயற்கைத் தன்மை எதனாலும் நீங்காது.

(வி - ம்) ஞானம், ஆகுபெயர். என்றுங் கற்பினுமெனக் கொண்டு வாழ்நாள் முழுமையும் கற்றாலும் என்று உரைத்துக் கொள்க. தண்ணாள் என்பது விளித்தலிற் கண்ணாய் என நின்றது. * பொதுவாம் முதன்மை நோக்கி உப்பு ஒடுக்கொடுத்துப் பிரிக்கப்பட்டது. நெய் பால் தயிர் என்பவற்றுள் எதனை இட்டு அடினும் என்பது கருத்து. சு

117. தம்மை இகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க்;
என்னை அவரொடு பட்டது?—புன்னை
விற்றபூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
உற்பால யார்க்கும் உறும்.

(பொ - ள்) தம்மை இகழ்வாரைத் தாம் அவரின்முன் இகழ்க - தம்மைப் புறக்கணிப்பவரை அவரினும் முற்படத் தாம் புறக்கணிக்க; என்னை அவரொடு பட்டது - என்ன அவரொடு உண்டான தொடர்பு! புன்னை விறல் பூ கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப - புன்னையின் வெற்றிவாய்ந்த மலர் மணங் கமழ்கின்ற சோலைகளையுடைய கடற்கரைத்

* தொல். விளி. உக.

தலைவ! உறற்பால யார்க்கும் உறும் - வரற்குரிய நன்மை
தீமைகள் யார்க்கும் வரும்.

(க - து) வருவன வந்தே தீருமாசலின் அதன்
பொருட்டு உலகத்தில் யாரும் தம் கண்ணியத்தைக் குறைத்
துக்கொள்ளுதலாகாது.

(வி - ி) இகழ்தல் ஈண்டுப் புறக்கணித்தற்பொருட்டு; அவாரின்
முன் - அவர் இகழ்தற்குமுன்பே. எதுவும் தம் பழவினைப்படியே
வருதலின், 'என்னை அவரொடுபட்டது,' என்றா. 'உறற்பால
தீண்டா விடுதல் அரிது,'* என்றார் முன்னும். கடலின் புலால் நாற்
றத்தைக் கடிதலின் புன்னைமலர்க்கு விற்றல் நுவலப்பட்டது. வீககு
ரீர் - கடல்; மிக்க ரீர் என்னும் பொருட்டா வந்தது. பிறர்க்குத்
தாழ்ந்தொழுகுவாரை நினைந்து 'யார்க்கும்' என்றாரென்க. எ

118. ஆவேறுருவின வாயினும், ஆபயந்த
பால்வேறுருவின வல்லவாம்;—பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகும் அறநெறி, ஆபோல்
உருவு பலகொளல் ஈங்கு.

(பொ - ள்) ஆ வேறு உருவினவாயினும் ஆ பயந்த
பால் வேறு உருவின அல்ல - ஆக்கள் வேறுவேறு நிறத்
தனவாயினும் அவ்வாக்கள் உதவிய பால்கள் அவ்வாறு
வேறுவேறு நிறத்தன அல்ல; பால்போல் ஒரு தன்மைத்
தாகும் அறம் - பால்போல் அறம் ஒரே தன்மையுடைய
தாகும்; நெறி ஆ போல் உருவு பல கொளல் ஈங்கு -
இவ்விலகில் அவ்வறத்தை ஆற்றும் முறைகள் ஆக்களைப்
போல் பல செயல்களாக உருக்கொள்ளற்குரியது.

(க - து) இயன்ற செயல்களின்வாயிலாக அறத்தைத்
தேடிக்கொள்ளவேண்டும்

(வி - ி) உரு, நிறத்திற்காயிற்று; 'களங்களி யன்ன
கதழ்ந்து கிளர் உருவின்'† என்றார் பிறரும். கொளல் என்னும்
முற்று ஈண்டு உடன்பாட்டிற் படர்க்கைக்கண் வந்தது. பல செயல்
முகமாகவும் அறத் தேடிக்கொள்ளுதற்குரியதாக உலகத்தின் இயல்பு
அமைந்திருக்கின்றதென்பது பொருள். ஆம் - அசை. † அ

* நாலடி. கக : சு. † மலைபடு. ஈசு.

119. யாஅர் உலகத்தோர் சொல்லில்லார்? தேருங்கால்
யாஅர் உபாயத்தின் வாழாதார்?—யாஅர்
இடையாக இன்னுத தெய்தாதார்? யாஅர்
கடைபோகச் செல்வம்உய்த் தார்?

(பொ - ள்) தேருங்கால் - உலகியலை ஆராயுமிடத்து,
யார் உலகத்து ஓர் சொல் இல்லார் - உலகத்தில் ஒரு பழிச்
சொல் இல்லாதவர் யார்? யார் உபாயத்தின் வாழாதார் -
யாதானும் ஓர் ஏதுவினால் உலகில் வாழாதவர் யார்? யார்
இடையாக இன்னுதது எய்தாதார் - வாழ்வின் இடையே
இடர் அடையாதார் யார்? யார் கடைபோகச் செல்வம்
உய்த்தார் - முடிவுவரையிற் செல்வத்தை துகர்ந்தவர் யார்?
யாருமில்லை.

(க - து) இன்ப துன்பங்கள் கலந்துவருவதே உல
கியற்கை

(வி - ம்) யார் என்னும் வினா ஒருவருமில்லர் என்னும் விடையை
உட்கொண்டது. ஈதொப்பதை 'அறிபொருள் வினா,' என்பா
சேலுவரையா.* அறியலறவினை, அறிவுறுத்துதலின், இங்ஙனம்
வினாவும் விடையாகும் என்பது. உபாயம் என்றது, பலவகைப்
பட்ட தொழிலேதுக்களை உணர்த்தும். உய்த்தல் - ஆளல்; ஈண்டு
துகர்தவென்க.

க

120 தாஞ்செய் வினையல்லால் தம்மொடு செல்வதும்ற்
றியாங்கணும் தேரின் பிறிதில்லை;—ஆங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த உடம்பும் பயமின்றே,
கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

(பொ - ள்) தேரின் - ஆராய்ந்தால், தாம் செய் வினை
யல்லால் தம்மொடு செல்வது யாங்கணும் பிறிது இல்லை -
தாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளல்லாமல் தம் உயிரோடு
துணைவருவது எப்பிறவியிலும் பிறிதெதுவுமில்லை, ஆங்கு
தாம் போற்றிப் புனைந்த உடம்பும் பயம் இன்று கூற்றம்
கொண்டு ஓடும்பொழுது - கூற்றுவன் உயிரைப் பிரித்

* தொல். கிளவி. கஉ.

தெடுத்தாக்கொண்டு செல்லும்பொழுது அதுகாறும் தாம் பாதுகாத்து அழகுசுகள் செய்துகொண்ட உடம்பும் அவ்வாறே பயனின்றாயிற்று.

(க - து) செல்லுங் கதிக்கு உறுதுணையாக நல் வினைகள் செய்துகொள்ளல்வேண்டும்.

(வி - மீ) மற்று, ஏ - அசை. ஆங்கு, பிரிதெதுவும் துணை வராததுபோல என்னும்பொருட்டு. போற்றிப் புனைந்தவென்பது, அச் செயல்களினும் புண்ணியம் ஈட்டுஞ் செயல் முதன்மையானதென்னுங் குறிப்பிற்று. இது, குறிப்பெச்சமாக* வருவித்து உணர்ந்துகொள்ளப்படும். க0

கந. தீவினையச்சம்

தீவினை செய்தற்கு அஞ்சுதல்

121. துக்கத்துள் தூங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா
மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு—தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் கடே புலன்கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு.

(பொ - ள்) சுடுகாடு துக்கத்துள் தூங்கித் துறவின் கண் சேர்கலா மக்கள் பிணத்த - உலகத்திலுள்ள சுடுகாடுகள், வாழ்க்கைத் துன்பங்களிற் கிடந்தழுந்தி, அவற்றினின்று நீங்குதற்குரிய துறவற நெறியிற் சார்ந்தொழுகாத கீழ்மக்களின் பிணங்களைபுடையன; புலன் கெட்ட புல்லறிவாளர் வயிறு - ஆனால் நல்லறிவு கெட்ட புல்லறிவாளரின் வயிறுகளோ, தொக்க விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் காடு-தொகுதியான விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் இடுகாடுகளாயிருக்கின்றன.

(க - து) பிற உயிர்களைக் கொன்றுண்ணுந் தீவினைக்கு அஞ்சுதல் வேண்டும்.

* தொல். எச். சச.

(வி - மீ) அருளொழுக்கமுடைய சான்றோர் நோய்கொண்டு மறையாமல், செயற்கருஞ் செயல்கள் செய்து தூயராய் மறைதலால்* அவர்கள் மறையும் இடம், புனிதமாகப் போற்றப்படுதலின், 'சடுகாடுகள் கீழ்மக்கள் பிணங்களை யுடையன' எனப்பட்டது. அக் கீழ்மக்களினும் இழிந்தனவான சிற்றுயிர்களின் பிணங்களை யுடையன புல்லறிவாளர் வயிறுகள் என்க. பலகாலத்தின்று உள்ளே செலுத்துதலின் 'தொக்க' எனவும், நல்லோர் கூறும் அறவுரைகளையேனுந் கேட்டொழுகுதலில்லாமையின் 'புல்லறிவாளர்' எனவும் உரைக்கப்பட்டன. ஏகாரம், ஈற்றசை. க

122. இரும்பார்க்கும் காலராய் ஏதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர்—சுரும்பார்க்கும்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலும் குறும்பூழும்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

(பொ - ள்) சுரும்பு ஆர்க்கும் காட்டுளாய் வாழும் சிவலும் குறும்பூழும் கூட்டுளாய்க் கொண்டு வைப்பார் - வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் இனிய காட்டில் இருந்து உயிர் வாழும் கவுதாரியையும் காடையையும் கூட்டில் இருந்து வருந்தும்படி பிடித்துக்கொண்டு வந்து சிறை வைப்பவர், இரும்பு ஆர்க்கும் காலராய் ஏதிலார்க்கு ஆளாய் கரும்பார் கழனியுள் சேர்வர் - இருப்பு விலங்குகளாற் பூட்டப் பட்ட கால்களை யுடையராகவேனும் அயலார்க்கு அடிமைப் பட்டவர்களாகவேனும் கட்டுப்பட்டு வலிய பார்நிலத்திலாதல் விளைநிலத்திலாதல் போய்த் தொழில் செய்து உழல்வர்.

(க - து) சிற்றுயிர்களைச் சிறைப்படுத்துந் தீவினைக்கும் அஞ்சுதல்வேண்டும்.

(வி - மீ) "பூவைகிளி தோகைபுணர் அன்னமொடு பன்மா, யாவையவை தங்கினையின் நீங்கிஅழ வாங்கிக், காவல்செய்து வைத்தவர்கள் தங்கினையின் நீங்கிப். போவாற்புகழ் நம்பிஇது பொற்பிலது கண்டாய்',† என்றார் பிறரும். காலராய்க் கரும்பார் சேர்வர், ஆளாய்க் கழனியுட் சேர்வர் என நிரனிறையாகக் கொள்க. கரும்பார் சேர்தல் சிறைச்சாலைகளுட் செய்யுந் தொழில். இரும்பு,

* புறம். ககக, உகஅ. † சிற். கா: உஎஎ.

ஆகுபெயர். சிவலும் குறம்பூழுமென்றது, இலக்கணையாற் பிற சிற்றயிர்களையும் உணர்த்தும். பின் அடிகளில் வரும் ஆய் இரண்டனுள் முன்னது செய்தெனெச்சமும் பின்னது செய்வெனெச்சமுமாகக் கொள்க. ௨

123. அக்கேபோல் அங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோய் எழுபவே—அக்கால்
அலவனைக் காதலித்துக் கான்றுரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

(பொ - ள்) அக்கால் அலவனைக் காதலித்துக் கால் முரித்துத் தின்ற பழவினை வந்தடைந்தக்கால்—முற்பிறப்பில் நண்டின் ஊனை விருமபி அதன் கால்களை ஒடித்துத் தின்ற பழவினை இப்போது வந்தடைந்தால், அக்குபோல் அங்கை ஒழிய விரல் அழுகித் துக்கத் தொழுநோய் எழுப - சங்கு மணிபோல வெண்ணிறமாய் உள்ளங்கைகள் மட்டும் இருக்க ஏனை விரல்களெல்லாம் அழுகிக் குறைந்து தன்பத் திற்கேதுவான தொழுநோய் உண்டாகப்பெறுவர்.

(க - து) ஊனுண்ணுந் தீவினைக்கு அஞ்சி அதனை விடல்வேண்டும்.

(வி - ம்) ஏகாரங்கள் அசைநிலை. 'அகங்கை' யென்பது "அகமென் கிளவிக்கு"* என்னும் விதிப்படி 'அங்கை' என நின்றது. 'எழுப' வென்பது ஈண்டு உயர்திணையீறு. அக்கால் கால் முரித்த வரல் இக்கால் அழுகிக் குறைந்த தென்பது. ௩

124. நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கால் நெய்ப்போல் வதுஉம்
எரிப்பச்சுட் டெவ்வநோய் ஆக்கும்—பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோடாருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து.

(பொ - ள்) நெருப்பு அழல் சேர்ந்தக்கால் நெய்ப்போல் வதும் எரிப்பச் சுட்டு எவ்வம் நோய் ஆக்கும்—உடம்புக்கு நன்மை செய்யும் நெய்யும் நெருப்பின் அழற்சியைப்

* தொல். புள்ளி. ௨௦.

பொருந்தினால், எரிந்து தீயும்படி சுட்டு மிக்க வருத்தந் தரும் நோயை உண்டாக்கும்; கொடாரும் கடுகினை யராகியார்ச் சார்ந்து கோடிப் பரப்பக் கொடுகினை யராகுவர் - நெறிகோணை நல்லோரும் தீவினையராயினரைச் சார்ந்து அதனால் நெறிகோணி மிக்ககொடுந்தொழி லுடைய ராவர்.

(க - து) தீச்செயலாளரோடு சேர்தற்கு அஞ்சுதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) 'போல்வது' மென்பது ஒப்பில்போலி* சார்ந்து என்னும் எச்சம் காரணப்பொருட்டு. இயல்பில் நல்லோரும் தீய சேர்க்கையால் திண்ணமாய்த் தீயோராக மாறிவிடுவர் என்று அவ் வகையில் ஐயமின்மையை இச்செய்யுள் உணர்த்திற்று. ச

125. பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும் வரிசை வரிசையா நந்தும்—வரிசையால் வானூர் மதியம்போல் வைகலும் தேயுமே தானே சிறியார் தொடர்பு.

(பொ - ள்) பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும் வரிசை வரிசையா நந்தும் - சான்றோர் நட்பு பிறைத்திங் களைப்போல ஒவ்வொரு நாளும் முறைமுறையே வளரும்; சிறியார் தொடர்பு வான் ஊர் மதியம்போல் வைகலும் வரிசையால் தானே தேயும் - கீழோர் உறவு வானத்தில் தவழ்கின்ற முழுத் திங்களைப்போல ஒவ்வொரு நாளும் முறையாகத் தானே தேய்ந்தொழியும்.

(க - து) சிற்றினத்தாரோடு சேர்தற்கு அஞ்சுதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) முழுத் திங்கட்கு 'மதி' எனவும், குறைத் திங்கட்குப் 'பிறை' எனவும் வரும் சொல் வழக்குக் கருத்திருத்ததற்குரியது. தானே என்பதை முன்னுக் கூட்டலாம். 'வரிசை வரிசையா' என்னும் அடுக்கு உவகைப்பொருட்டு. வான் ஊர்தல் பிறைக்கும் உரியதேனுஞ் சிறப்புநோக்கி மதியத்தக்கு அடைமொழியாக வந்தது. இச் செய்யுளின் உவமமும் பொருளும் "பிறைநீர நீரவர்

* தொல். இடை, ௩0.

கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையர் ஈட்டி,* என்னுந் திருக் குறளில் உள்ளவாதே உள்ளன. ௫

சான்றோ ரெனமதித்துச் சார்ந்தாய்மன் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றுண்மை சார்ந்தார்கண் இல்லாயின்—சார்ந்தாய்கேள்
சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

(பொ - ள்) சான்றோர் என மதித்துச் சார்ந்தாய்மன்-
நீ சிலரைக் குணநிறைந்தவர் என மதித்து மிகுதியும் உறவு
கொள்கின்றனை; சார்ந்தாய்க்குச் சான்றாண்மை சார்ந்
தார்கண் இல்லாயின்-அவ்வாறு உறவு கொள்ளும் நினக்கு
நீ சார்வோரிடத்தில் குணநிறைவு காணப்படாதாயின்,
சார்ந்தாய் கேள் - ஆராயாமல் உறவுகொள்வோனே, கேட்
பாய்; சாந்து அகத்து உண்டு என்று செப்புத் திறந்து
ஒருவன் பாம்பு அகத்துக் கண்டது உடைத்து-அச்செயல்,
சந்தனம் உள்ளே இருக்கின்றதென்று கருதிச் சிமிழைத்
திறந்து, ஒருவன், பாம்பை அதனுள் கண்டாற்போன்ற
தன்மையுடையது.

(க - து) எவரோடும் ஆராயாமல் நட்புக்கொள்வ
தற்கு அஞ்சுதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) இச்செய்யுள் மனத்தை விளித்துக் கூறியபடி;
மன், மிகுதிப்பொருட்டு. நிகழ்கால வினைகள் மனத்தின் விரைவு
சோக்கி இறந்தகால வினைகளாக வந்தன.† உவமையிற் பாம்பு
பென்றது பொருளில் தீக்குணமாகலினை. கருதி என ஒரு சொல்
வருவிக்க. ௬

127. யாஅர் ஒருவர் ஒருவர்தம் உள்ளத்தைத்
தேரும் துணைமை யுடையவர்—சாரல்
கனமணி நின்றிமைக்கும் நாட! கேள்; மக்கள்,
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு.

(பொ - ள்) யார் ஒருவர் ஒருவர்தம் உள்ளத்தைத்
தேரும் துணைமை உடையவர் - எவரொருவர், ஒருவரது

* குறள். எக: உ. † தொல். வினை. சச.

உள்ளத்தைத் தேர்ந்து துணியும் ஆற்றலுடையவர்? சாரல் கன மணி நின்று இமைக்கும் நாட கேள் - மலைச்சாரலில் பெரிய மாணிக்க மணிகள் கிடந்து ஒளிகிடும் "நாடனே கேள்; மக்கள் மனம் வேறு செய்கையும் வேறு - உலகத்தில் மக்களின் உள்ளமும் வேறு செய்கையும் வேறு யிருக்கின்றனவே!

(க - து) நட்பாராய்தலிலும் பலசால் பலவழியால் ஆராய்ந்து துணிதல் வேண்டும்.

(வி - மீ) நற்செயல் கண்டவுடன் உள்ளமும் அத்தகைய தென்று உடனே துணிந்துவிடலாகாதென்பது பொருள். 'யாரொருவர் உடையவர்' என்னும் வினா, அரிதாதல் நோக்கி எழுந்தது. துணைமை, துணையால் உண்டாம் ஆற்றல் கருதி அப் பொருட்டாயிற்று.

128. உள்ளத்தான் நள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தான் நட்பார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட!
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

(பொ - ள்) உள்ளத்தான் நள்ளாது உறுதித்தொழிலராய்க் கள்ளத்தான் நட்பார் கழிகேண்மை - அகத்தால் நேயங்கொள்ளாது, ஆனால் உறுதியான நேயத்துக்குரிய செய்கைகளை மேலே உடையவராய்க், கரவினால் நேயஞ் செய்தவரது மிக்க நட்பு; புனல் தெள்ளிரின்று செதும்பு அலைக்கும் பூ குன்ற நாட - நீர் தெளிவுடையதாய் ஒழுக்கிச் சேற்றை அலைத்தொதுக்கும் அழகிய மலைகள் விளங்குகின்ற நாட்டையுடையவனே! மனத்துக்கண் மாசாய் விடும் - என்றும் மனத்தில் வேதனை தருங் குற்றமாய் முடியும்.

(க - து) மேலோடு செய்யும் நட்புக்கு அஞ்சதல் வேண்டும்.

(வி - மீ) உள்ளத்தானென்றது ஈண்டு அகத்தன்பினால் என்னும்பொருட்டு; கழிகேண்மையென்றார் அத்தகைய நட்புக்கு

முதலில் அங்வாற மிகுநெருக்கமாயிருப்பதும் ஓர் அறிகுறியாதலின். 'அல்வழியெல்லாம் உறழென மொழிப'*வாதலின் எதுகைநோக்கிப் 'புனற்செதும்பு' எனத் திரிபேற்றது. அ

129. ஓக்கிய ஒள்வாள்தன் ஒன்றூர்கைப் பட்டக்கால்
ஊக்கம் அழிப்பதூஉம் மெய்யாகும்—ஆக்கம்
இருமையுஞ் சென்று சுடுதலால் நல்ல
கருமமே கல்லார்கண் தீர்வு.

(பொ - ள்) ஓக்கிய ஒள் வாள்தன் ஒன்றூர் கைப்பட்டக்கால் ஊக்கம் அழிப்பதூஉம் மெய்யாகும் - ஓக்கிய தனது ஒளிமிக்க வாள்தன் பகைவர் கையில் அகப்பட்டு விட்டால் அது தனது மனவலிமையைக் கெடுப்பதும் திண்ணமாகும்; ஆக்கம் - அவ்வாறே தீயோர் கைப்பட்ட தனது செல்வம், இருமையும் சென்று சுடுதலால் - இம்மை மறுமை என்னும் தன் இருமைப்பயன்களையும் தொடர்ந்து கெடுத்தலால், நல்ல கருமமே கல்லார்கண் தீர்வு - அத்தகைய மூடர்களிடத்தினின்று நட்பு நீங்குதல் அறச் செய்கையேயாகும்.

(க - து) கல்லாத மூடர் சேர்க்கையினின்று அஞ்சி விலகுதல்வேண்டும்.

(வி - ம்) 'ஊக்கம் அழிப்பதும்' என்னும் உம்மை 'மேல் உயிரை அழிப்பதும்' என்னும் எதிரது தழீஇயது. 'கைப்பட்டக்கால்' என்பதை ஆக்கம் என்பதற்கும் 'ஆகும்' என்பதைக் கருமமே என்பதற்குக் கொள்க. தனது பொருள் கல்லாத மூடர் வழியாகப் பலர்க்குந் தனக்குந் தீங்கு விளைத்தலாலும், இம்மையிற் செய்த வினைகள் மறுமையிலுந் தொடர்தலாலும் 'இருமையுஞ் சென்று சுடுதல்' நுவலப்பட்டது. க

130. மனைப்பாசம் கைவிடாய் மக்கட்கென் நேங்கி
எனைத்தாழி வாழ்தியோ நெஞ்சே—எனைத்தும்
சிறுவரையே யாயினும் செய்தநன் றல்லால்
உறுபயனே இல்லை உயிர்க்கு.

* தொல். புள்ளி. எஉ.

(பொ - ள்) மனைப் பாசம் கைவிடாய் மக்கட்கென்று ஏங்கி - மக்கட்கு நல்வாழ்க்கை அமையும்பொருட்டு மனம் ஏங்கி வாழ்க்கைப்பற்றை இன்னும் விடமாட்டாய் ; எனைத்து ஊழி வாழ்தியோ நெஞ்சே - நெஞ்சமே, அதற்காக நீ எத்தனை ஊழி வாழவிருக்கின்றனையோ? எனைத்தும் சிறுவரையேயாயினும் செய்தநன் றல்லால் உறுபயனே இல்லை உயிர்க்கு - சிற்றளவாயினும் செய்த அறச்செயலன்றி உயிர்க்கு அடையும் பயன் வேறு சிறிதும் இல்லை.

(க - து) செய்யும் நல்வினைகளே உயிரோடு தொடர்ந்து வரும்.

(வி - ம்) “வாழச்செய்த நல்வினை யல்லது ஆழுங்காலைப்புனை பிறிதில்லை”* என்றார் பிறரும். வாழ்நாள் சிறிதாலை நினைந்து ‘எனைத்தாழி வாழ்தியோ’ எனப்பட்டது. எனைத்தும் இல்லை என்று கூட்டுக. ‘உயிர்க்கு’ என்றமையின் மறுமை பெறப்படும். ௧0

அறத்துப்பால்

முற்றும்

* புறம். ௩௧௨.

2. பொருட்பால்

இது பொருளை உணர்த்தும் பகுதி; அறத்தைப்போல் இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றற்கும் நேரே காரணமாதலின்றித், தய்த்தலானும் வழங்குதலானும் முறையே இம்மை மறுமை இரண்டற்குமட்டும் ஓராற்றால் காரணமாதல்பற்றி, இப் பொருட்பால் அறத்துப்பால் அடுத்துநின்றது.

கசு. அகி. கல்வி

கற்றற்குரிய தூல்களைக் கற்றல். பொருளைத் தேடுதற்கும் தேடிய பொருளைப் பயன்படுத்துதற்கும் கல்வி காரணமாதலின் இது பொருட்பாலின்கண் அமைந்தது.

131. குஞ்சி யழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல—நெஞ்சத்து
நல்லம்பாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு.

(பொ - ள்) குஞ்சி அழகும் கொடு தானைக் கோடு அழகும் மஞ்சள் அழகும் அழகு அல்ல - மயிர்முடியின் அழகும் வளைத்து உடுக்கப்படும் ஆடையின் கரையழகும் மஞ்சட் பூச்சின் அழகும் மக்கட்கு முடிந்த அழகுகள் அல்ல; நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடுவுநிலைமை யால் கல்வி அழகே அழகு - நாம் நல்லமாக ஒழுகுகின் றோம் என்று தம் மனம அறிய உண்மையாக உணரும் ஒழுக்கத்தைப் பயத்தலால் மக்கட்கு கல்வியழகே உயர்ந்த அழகாகும்.

(க - து) நல்லொழுக்கம் பயக்கும் கல்வியே மக் கட்கு உயர்வான அழகாகும்.

(வி - ம்) குஞ்சி, ஆடவர் தலைமயிர் முடி; மஞ்சள், சிறப்பாக மகளிர் பூசிக்கொள்ளும் மஞ்சள்நிறமான மணப்பூச்சு; தானை, இருபாலார் ஆடைக்கும் ஒக்கும்; ஆதலின், இச்செய்யுள் பொதுவாக மக்கட்குரிய கல்வியழகை உணர்த்திற்றென்க. “நடைவணப்பும் காணின் வணப்பும் வணப்பல்ல, எண்ணோடெழுத்தின் வணப்பே வணப்பு”* எனப் பெண்பாலாரையும் உட்கொண்டு பிறரும்

* ஏலாதி. எடு.

அறிவுறுப்பார். 'குஞ்சி' முதலியன இலக்கணையால் பிற அழகு களையும் உட்கொண்டன- நெஞ்சத்து என்றார், மனமறிய என்றற்கு; நடுநிலைமையாலென்றார், உண்மையாக உணரும் என்றற்கு. 'யாம் நல்லம்' என்றது, தலைமைபற்றி வந்த தன்மைப்பன்மை. க

132. இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றல்
தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றல்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேம் கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து.

(பொ - ள்) இம்மை பயக்கும் - நல்வாழ்க்கையாகிய இம்மைப்பயனை விளைவிக்கும்; ஈயக் குறைவு இன்று - பிறர்க்குக் கற்பித்தலால் குறைவுபடுதல் இல்லை; தம்மை விளக்கும் - தம்மை அறிவாலும் புகழாலும் விளங்கச் செய்யும்; தாம் உளராக் கேடு இன்று ஆல் - தாம் இருக்க அது கெடுதல் இல்லை ஆதலால், எம்மை உலகத்தும் யாம் காணேம் கல்விபோல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து - எப பிறவியின் உலகத்திலும் கல்விபோல் அறியாமை மயக்கத்தைத் தீர்க்கும் மருந்தை யாம் காண்கின்றிலேம்.

(க - து) கல்வியே, எல்லா வாழ்க்கையின்னல்கட்டுங் காரணமான அறியாமையாகிய மயக்கத்தைத் தீர்க்கும்.

(வி - ம்) ஆல் காரணப்பொருட்டால் ஒவ்வொன்றனோடும் வந்தது. ஈதல் ஈண்டுக் கற்பித்தல். மக்கள் பலநாள் உள்ளவராகச் செல்வம் அதற்கு முன்னரே கெட்டொழிதலும் உண்டாதல் போலக் கல்வி கெடுதல் இல்லை யென்றற்குத் 'தாம் உளராக் கேடு இன்று,' எனப்பட்டது. தேவருலகத்து அமிழ்தமும் உடற்பிணியை நீக்கு மன்றி உயாப்பிணியாகிய மருட்சியைத் தீர்க்காதா தவின் 'எம்மை யுலகத்துக காணேம்,' என்றார். அறத்தீர்க்கும் என்றற்கு அறுக்கும் என வந்தது; 'துயரங்கள் அண்டாவண்ணம் அறுப்பான்'* என்புழிப்போல். ௨

133. களர்நிலத் துப்பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்;
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைக்
தனைநிலத்து வைக்கப் படும்.

* தேவா. ௫௦ : க.

(பொ - ள்) களர் நிலத்துப் பிறந்த உப்பினச் சாண் றோர் விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர் - உவர் நிலத்தில் தோன்றிய உப்பைப் பெரியோர் விளைநிலத்தில் உண்டாகும் நெல்லினும் மிக்க பயனுடையதாகப் பயன் படுத்துவர்; கடைநிலத்தோராயினும் கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்து வைக்கப்படும் - ஆதலால், கீழ்க்குடியிற் பிறந் தோராயினும் கற்றறிந்தோரை மேற்குடியாரினும் மேலி டத்து வைத்து மதித்தல் உண்டாகும்.

(க - து) கல்வி, மாந்தரை உயர்வகுப்பாரினும் மேலவராக மதிக்கவைக்கும்.

(வி - ம்) “கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின் மேற்பாலொருவனும் அவன்கட்படுமே,”* என்றார் பிறரும். தேவராகக் கருதச்செய்யும் என்றபடி: தேவர்க்குப் புலவரென ஒரு பெயருண்மையானும், “தேவரணையர் கயவர்”† என்னும் குறிப்பால் ‘தேவரணையர் புல வர்’‡ என்னும் அதன் மறை புலப்படுதலானும் இவ்வுண்மை தேறப் படும். பயன் தெரிவோர் என்னும் கருத்தால் ‘சான்றோர்’ என உயர்த்துக் கூறப்பட்டது. கடைநிலம் என்றவிடத்து, நிலம், பிறந்த விடத்தை உணர்த்திற்று. ‘கற்றறிந்தோரை வைக்கப்படும்’ என் னும் முடிவு “வஞ்சரை அஞ்சப்படும்”§ என்றற்போல நின்றது. ௩

134. வைப்புழிக் கோட்படா; வாய்த்தீயிற் கேடில்லை;
மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறினவ்வார்;
எச்சம் எனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

(பொ - ள்) வைப்புழிக் கோட்படா - வைத்த இடத்தி லிருந்து பிறரால் கரவிற்கொள்ளப்படாது; வாய்த்து ஈயின் கேடு இல்லை - நன்மாணக்கர் வாய்த்து அவர்க்குக் கற்பிக்க நேருமானால் அதனால் அழிதல் இல்லை; மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறின வவ்வார் - தம்மினும் மிக்க செல்வாக்கினால் அரசர் வெகுளல் நேரினும் கவர இயலா தவராவர்; எச்சம் என ஒருவன் மக்கட்குச் செய்வன

* புறம், ௧௮௩. † குறள், ௧0௮: ௩. ‡ நான்மணிக். ௭௫.
§ குறள், ௮௩; ௪.

விச்சை மற்று அல்ல பிற - ஆதலால், வைப்பு என ஒருவன் தன் மக்கட்குத் தேடி வைக்கத்தக்கவை கல்வி களே பிற அல்ல.

(க - து) கல்வியே மக்கட்குத் தேடி வைக்கத்தக்க அழியாத செல்வம்.

(வி - ம்) “கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி”* யாதவின் இங்ஙனங் கூறினார். வாய்த்து என்றார், வாய்ப்பது அருமையாதலாலும், தக்கோர்க்கு ஈயின் அவா வாயிலாகத் தமக்கும் வேறு பிறர்க்கும் பெருகுதலுண்டாதலாலு மென்க. மற்று - அசை; பிற என்னுங் குறிப்புச் செல்வத்தின்மேற்று. ஈ

135. கல்வி கரையில; கற்பவர் நாள்சில;
மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல;—தெள்ளிதின்
ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகின் தெரிந்து.

(பொ - ள்) கல்வி கரை இல - கல்விகள் அளவில்லாதன; கற்பவர் நாள் சில - ஆனால், கற்பவர் வாழ்நாட்களோ சிலவாகும்; மெல்ல நினைக்கின் பிணி பல - சற்று அமைதியாக நினைத்துப்பார்த்தால் அச் சில வாழ்நாட்களில் பிணிகள் பலவாயிருக்கின்றன; தெள்ளிதின் ஆராய்ந்து அமைவுடைய கற்ப நீர் ஒழியப் பால் உண்குருகின் தெரிந்து - நீர் நீங்கப் பாலை உண்ணும் பறவையைப்போல அறிஞர்கள் பொருத்தமுடைய நூல்களைத் தெரிந்து அவற்றைத் தெளிவுகொள்ள ஆராய்ந்து கற்பார்கள்.

(க - து) தக்க மெய்ந்நூல்களையே தெரிந்து தெளிவாகக் கற்றல்வேண்டும்

(வி - ம்) மேலும் † இக் கருத்து வரும். கல்வியென்றது ஈண்டுக் கலைநூல்களும் பல தலையான சமய நூல்களுமாகும். பாலுண் குருகு, நீரை உண்ணுதலோடு அமைதியுடையும் பல பறவைகள் போலன்றிப், பாலுண்ணுதலில் மகிழ்வு யிகுதியுமுடைய பறவை

* குறள். ௪0: ௧0.

† நாலடி. கச: ௧0

யாகும்; அதனை அன்னப் புள் என்பது வழக்கு, அமைவென்றது, ஈண்டுத் தகுதி; அது மெய்யுணர்வை உணர்த்தும். தெரிந்து ஆராய்ந்து கற்ப என்க.

136. தோணி யியக்குவான் தொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டான் என்றிகழார்—காணாய்
அவந்துணையா ஆறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகன் துணையா நல்ல கொளல்

(பொ - ள்) தோணி இயக்குவான் தொல்லை வருணத்துக் காணின் கடைப்பட்டான் என்று இகழார் அவன் துணையா ஆறுபோயற்று - படகு செலுத்துவோன் பழைமையான சாதிகளில், நினைக்குமிடத்துக், கடைப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவனென்று புறக்கணியாராய் அவன் துணையாக ஆற்றைக் கடந்துபோன தன்மையை ஒக்கும்; நூல்கற்ற மகன் துணையா நல்ல கொளல் - அறிவுநூல்கள் கற்ற பெருமகனொருவன் துணையாக மெய்ப்பொருள்களை அறிந்துகொள்ளுதல் என்க.

(க - து) கல்விக்குமுன் பிறப்பின் உயர்வு தாழ்வு கருதத்தக்கன அல்ல.

(வி - மீ) 'நல்ல கொளல் ஆறுபோயற்று' என்க. தோணியியக்குந்தொழில் இந்நாட்டிற் பழமையானதென்பது தோன்றத் 'தொல்லை வருணத்து' எனவும், பிறப்பின் உயர்வு தாழ்வு கருதுதல் இயல்பன்று.* என்பது தோன்றக் 'காணின்' எனவும், எக்குடி பிறப்பினுங் கல்விகேள்விகளுடையோரே மக்கள் என மதிக்கற்பாலவென்பது தோன்ற 'மகன்' எனவுங் கூறப்பட்டன. இகழார், முற்றெச்சம்; காணாய், முன்னிலை அசை. ஆறு கடத்தலென்னுங் குறிப்பால், வாழ்க்கையாற்றைக் கடந்து கரைசேர்த்தற்குக் கற்றோர் துணை இன்றியமையாததென்பது பெறப்படும்.

137. தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையார்
இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ
நகலின் இனிதாயிற் காண்பாம் அகல்வானத்(து)
உம்ப ருறைவார் பதி.

* புறம், கஅக.

(பொ - ள்) தவல் அரு தொல் கேள்வித் தன்மையுடையார் இகல் இலர் எஃகு உடையார் தம்முள் குழீஇ நகலின் இனிதாயின் - அழிதலில்லாத பழையமையான நூற் கேள்விப் பேறுடையராய் முரணிலராய்க் கூரறிவுடையராய் விளங்குங் கற்றோருட் சேர்ந்து அளவளாவி மகிழ்தலினும் இனிமையுடையதாயின், காண்பாம் அகல்வானதது உம்பர் உறைவார் பதி - அகன்ற விண்ணின் மேலிடத்தில் உறையுந் தேவர்களின் திருநகரைக் காண முயல்வோம்.

(க - து) துறக்க வின்பத்தினுங் கல்வியின்பமே உயர்ந்தது.

(வி - மீ) இஃது, அறிவு பொருளாகத் தோன்றும் உவகை.* தொன்றுதொட்டு ஆசிரிய மரபினராற் கேட்கப்பட்டு வரும் நூற் கேள்வியென அதன் சிறப்பியல்பு தோன்றும் பொருட்டுத் 'தொல் கேள்வி' யென்றதோடு, அவ்வகைத் தன்மையுடையாரெனவுங் கிளந்தோதப்பட்டது. இகலென்றது ஈண்டு, நூல்நெறி உலக நெறி யென்னும் இருவகை வழக்கோடும் முரண் என்க. இனி தாகாதென்றற்கு இனிதாயிற் காண்பாம் எனப்பட்டது. காண்பா மென்றது, பராமுகமான சொல். மேலிடம் என்றது, துறக்க வுலகை. பதி, அமராவதி யென்ப. கல்வியைப் போலத் துறக்க வுலகம் பேதைமைகெடுத்து நிலையான அறிவொளியின்பம் கல்காதாகலின், இவ்வாறு நுவலப்பட்டது. எ

138. கனைகடல் தண்சேர்ப்பு! கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியின் கரும்புதின் றற்றே†—நுனிநீக்கித்
தூரின்தின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
ஈரமி லாளர் தொடர்பு.

(பொ - ள்) கனைகடல் தண்சேர்ப்பு - ஒலிக்குங் கடலின் குளிர்ந்த துறைவ! கற்றறிந்தார் கேண்மை நுனியின் கரும்பு தின்றற்று - கற்று மெய்ப்பொருள் அறிந்தொழுகு வாரது நேயம் கரும்பை அதன் நுனியிலிருந்து தின்று சுவைப்பதைப்போன்றது; நுனி நீக்கித் தூரின்தின் றன்ன தகைத்து பண்பு இலா ஈரம் இலாளர் தொடர்பு - நுனியை விடுத்து அடிப்பகுதியிலிருந்து அதனைத் தின்றறற் போன்ற

* தொல். மெய்ப். கக. † நாலடி. உஉ. க.

தன்மையையுடையது அக் கல்விப்பண்பும் அன்பும் இல்லாதவரது நேயம்.

(க - து) கற்றோர் தொடர்பு வரவர வளர்ந்து இனிக்குந் தன்மையது.

(வி - மீ) கல்வியறிவு ஈண்டுப் பண்பு எனப்பட்டது, அதனால் இயற்கையறிவு செம்மைப்படுதலின். கல்வி பெறாதோரது நிலையை நன்கு விளக்குவார், 'பண்பு இலா ஈரம் இலாளா,' என்றார். கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்னல் மேன்மேற் சுவைத்தற்கு உவமை; தூரென்றது, "வேருந் தூருங் காயும்"* என்புழிப்போல ஈண்டுக் கரும்பின் அடிப்பகுதியை யுணர்த்தும்.

139. கல்லாரே யாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்
நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர்—தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான் பயந் தாங்கு.

(பொ - ள்) கல்லாரேயாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின் நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர்—தாம் கல்லாதவரே யாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்து பழகினால் பண்பட்ட மெய்யறிவு வரவர உண்டாகப்பெறுவர் ; தொல் சிறப்பின் ஒன்றிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலால் புது ஒடு தண்ணீர்க்குத் தான் பயந்தாங்கு - இயற்கைமணச் சிறப்பினையுடைய விளக்கமான நிறம் அமைந்த பாதிரிமலரைச் சேர்தலால் புதிய மட்பாண்டம் தன்கண் உள்ள தண்ணீர்க்குத் தான் அம் மணத்தைத் தந்தாற்போலவென்க.

(க - து) கல்வி பயிலும் பேறில்லாதார் கற்றாரோடு சேர்ந்து பழகுதலாவது மேற்கொள்ளவேண்டும்.

(வி - மீ) முறைமுறையே என்றற்கு 'நாளும்' எனவும், இயற்கை மணச்சிறப்பென்றற்குத் 'தொல்சிறப்' பெனவும் வந்தன. ஒடு-ஆகுபெயர்; புதிய மட்பாண்டத்தில் முதலில் பாதிரி மலர்களைப் பெய்துவதைப் பின்பு அதில் நீருற்றி நீர்க்கு நறு மணங் கூட்டுதல் மரபாதலின், பாண்டம் மணத்தை ஏற்றுப் பின் நீர்க்குத் தரும் என்றற்குத் 'தான் பயந்தாங்கு' எனப்பட்டது. ஈண்டுத் 'தான்' என்பது பொருள் பயந்து நின்றது.

* பரிபாடல், சு: சள.

140. அலகுசால் கற்பின் அறிவுநூல் கல்லா(து)
உலகநூ லோதுவ தெல்லாங்—கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்,

(பொ - ள்) அலகுசால் கற்பின் அறிவுநூல் கல்லாது உலகநூல் ஒதுவதெல்லாம் - அளவமைந்த கருவிக்கல்வியினால் ஞான நூல்களைக் கற்று மெய்ப்பயன் பெறாமல் உலக வாழ்வுக்குரிய வாழ்க்கை நூல்களையே எப்போதும் ஒதிக்கொண்டிருப்பது, கலகல கூட துணையல்லால் - கலகல என்று இரையும் அவ்வளவேயல்லால், கொண்டு தடுமாற்றம் போம துணை அறிவார் இல் - அவ் வுலகநூலறிவு கொண்டு பிறவித் தடுமாற்றம் நீங்கு முறைமையை அறி கின்றவர் யாண்டும் இல்லை

(க - து) கருவிச் கல்வி கொண்டு மெய்ப்புணர்வுக் கல்வி பெறுதலே, நோக்கம்தல் வேண்டும்.

(வி - ம்) உலகநூ லென்றது முன், “சத்தமும் சோதிடமும் என்றாககிவை”* எனப்பட்டவை. கலகலவென்பது இரட்டைக் கிளவி; பிரிந்திசையா.) எல்லாம் என்றது, என்றும் அவற்றையே ஒதுக குறிப்பின்மேற்று. கூவும் போவும் என்பன கூட போம் என நின்றன.

க0

கடு. குடிப்பிறப்பு

குணத்தால் உயாகுவத்திற் பிறத்தவின் மேன்மை; ஈண்டுக் ‘சூலம்’ என்றது சாதியன்று; ஒவ்வொரு சாதியிலும் உயர்ந்த குலங்கள் உண்டு. திருக்குறளுரையில் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் “உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகவின்”† என உரையெழுதிச் செல்லுதல் கருத்திற் பதிக்கற் பாலது.

141. உடுக்கை யுலறி உடம்பழிந்தக் கண்ணுங்
குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்றார்;
இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

* நாலடி. சு: உ. † தொல். கிளவி. சஅ.

‡ குறள், ௧௬-ம் அதி. உரை.

(பொ - ள்) இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா கொடிப் புல் கறிக்குமோ - பசித்துன்பம் மிகுந்து நின்ற போதும் சிங்கம் படர்புல்லைத் தின்னுமோ? அதுபோல்; உடுக்கை உலறி உடம்பழிந்தக்கண்ணும் குடிப்பிறப்பாளர் தம் கொள்கையின் சூன்றார் - உடை பொலிவழிந்து உடல் மெலிவடைந்த காலத்திலும் உயர்குடிப் பிறந்தோர் தமக் குரிய ஒழுகலாற்றிற் குறைவுபடார்.

(க - து) உயர்குடிப் பிறந்தோராயின், இயல்பாகவே நல்லொழுக்கத்தினின்றும் வழுவார்.

(வி - ம்) உலறுதல் செழுமை கெடுதலாதலின் பொலிவழிந் தெனப்பட்டது; உடம்பழிந்தக்கண்ணு மென்பதில் உணவில்லாத காலத்தும் என்னும் பொருள் குறிப்பிற் புலப்படும். கொள்கையென்றது, நல்லுணர்வு நல்லொழுக்கங்கள். தலைவருதல் ஈண்டு மிகுகிமேற்ற. கொடியோடிப் படரும் புல் கூறினார் வளம் உணர்த்தற்கு. “பசி பெரிதாயினும் புல் மோதாடும் புலி”* என்பர் பிறரும். மற்று - அசை. க

142. சான்றண்மை சாயல் ஒழுக்கம் இவைமூன்றும்
வான்றேய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது—வான்றேயும்
மைதவழ் வெற்ப! படாஅ பெருஞ்செல்வம்
எய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

(பொ - ள்) வான் தோயும் மைதவழ் வெற்ப - மேகங்கள் தவழ்கின்ற வானளாவிய மலைகளையுடைய நாடனே! சான்றண்மை சாயல் ஒழுக்கம் இவை மூன்றும் வான் தோய் குடிப்பிறந்தார்க்கல்லது படா பெருஞ் செல்வம் எய்தியக்கண்ணும் பிறர்க்கு - பெருந்தன்மை, மென்மை, கடைப்பிடி என்னும் இவை மூன்றும் உயர்வு பொருந்திய குடியிற் பிறந்தவர்க்கல்லது மிக்க செல்வம் உண்டான காலத்தும் பிறர்க்கு உண்டாகமாட்டா.

(க - து) நல்லொழுக்கங்கள் உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு இயல்பாகவே மலரும்.

* பழமொழி, ௭0.

(வி - ம்) “சான்றாண்மை தீயினம் சேரக் கெடும்”* என்புழிப்போல ஈண்டும் அச்சொல் பெருந்தன்மை மேற்ற. “சாயல் மென்மை”† யென்பர் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர். ஒழுகுதலாவது ஒன்றைத் தொடர்புறச் செய்தலாதலின், அது கடைப்பிடி யென்றறியற்பாற்று. திருவள்ளுவரில் அன்புடைமை, விருந்தோம்பல், இனியவை கூறல் முதலியவாக நல்லொழுக்கங்கள் பலவும் கூறியவரும் ஆசிரியர், இடையே ‘ஒழுக்கமுடைமை’ எனத் தனியாக காரம் ஒன்று சிறீ இயதும் இக் கருத்தின்கண்ணதென்க. பெருஞ்செல்வம் எய்தியக்கண்ணும் பிறர்க்குப் படை வெனவே, அஃதெய்தியக்கண் உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு இன்னும் அவ்வியல்புகள் சிறந்து தோன்றுமென்பது பெறப்பட்டது. உ

143. இருக்கை யெழலும் எதிர்செலவும் ஏனை
விடுப்ப ஒழிதலோடு இன்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வொழுக்கமாகக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்று வுணரற்பாற் றன்று.

(பொ - ள்) இருக்கை எழலும் எதிர்செலவும் ஏனை விடுப்ப ஒழிதலோடு இன்ன - பெரியோரைக் கண்டால் தன் இருக்கையிலிருந்து எழுதலும், சற்று எதிர்சென்று வரவேற்றலும், அவர் பிரியும்போது சற்றுப் பின்சென்று அவர் விடைதர ஏனைப் பிரிந்து வருதலுமாக இத்தகைய பணிவுக் குணங்களை, குடிப்பிறந்தார் குன்ற ஒழுக்கமாகக் கொண்டார் - உயர்குடிப் பிறந்தார் கைவிடா நல்லொழுக்கமாக மேற்கொண்டொழுகுவர்; கயவரோடு ஒன்ற உணரற்பாற்றன்று - இத் தகுதி, கீழ்மக்களாற் சிறந்ததொன்றாக உணர்ந்துகொள்ளுதற்குரியதன்று.

(க - து) ‘உயர்குடிப் பிறந்தாரே பணிவின் உயர்வை அறிந்துகொள்ளுந் தகுதியுடையர்.

(வி - ம்) கயவரோடு என்னும் உருபு, “ஊசியோடு குயின்ற தாகும் பட்டும்”‡ என்புழிப்போல நின்றது. டு

144. நல்லவை செய்யின் இயல்பாகும், தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகும்;—எல்லாம்
உணருங் குடிப்பிறப்பின் ஊதிய மென்றோ,
புணரும் ஒருவர்க் கெனின்?

* நாலடி. கடி: கூ. † தொல். உரி. உள.

‡ தொல். வேற். கட - உரை.

(பொ - ள்) நல்லவை செய்யின் இயல்பாகும் தீயவை பல்லவர் தூற்றும் பழியாகும் - உயர்குடிப் பிறந்தார் நற்காரியங்கள் செய்தால் அஃதவர்க்கு இயல்பென்று கொள்ளப்படும், தீயவை செய்தால் பலருந் தூற்றும் பழியாக முடியும்; எல்லாம் உணரும் குடிப்பிறப்பின் ஊதியம் என்குண புணரும் ஒருவர்க்கெனின் - அவ்வாறானால், உயர்குடிப் பிறப்பு ஒருவர்க்கு வாய்க்குமாயின் எல்லா நன்மைகளும் இயல்பாகவே உணர்ந்தொழுகுதற் குரிய தகுதி வாய்ந்த அக் குடிப்பிறப்பினால் அவர் அடையும் ஊதியநதான் யாதோ !

(க - து) நல்லவை செய்தலை இயல்பாக உடையது உயர்குடிப்பிறப்பெனின் அந்நிலையே ஆக்கம என்பது.

(வி - ம்) பல்லவா என்னும் மிகுதிப்பாடு, தீயவை சிறிது செய்யினும் என்னும் பொருட்குறிப்பு உணர்த்திற்று. இதுபோல் வன “குறிப்பிற் றேன்றலும்”¹ என்பதனால் உணரப்படும். எல்லாம் உணரும் எனறது, குடிப்பிறப்பின் சிறப்பியலடி உணர்த்திற்று. ஊதியமென்குண எனறது, அதனினும் ஊதியம மற்றென்குண என்னும் உட்கோளுடையது. புணரும் ஒருவர்க்கெனின் எனறது, அதன் அருமை தோன்ற நின்றது. இச செய்யுள், பழித்தது போலப் புகழ்தலாயக குடிப்பிறப்பின் உயாவை விளக்கிற்று. மேல் வருஞ் செய்யுளும் இதக்கைதது. ச

145. கல்லாமை அச்சம், கயவர் தொழில்சம்,

சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்சம்,—எல்லாம்

இரப்பார்க்கொன் றீயாமை அச்சம்; மரத்தாரிம்

மாணக் குடிப்பிறந் தார். 1

(பொ - ள்) கல்லாமை அச்சம், கயவர் தொழில் அச்சம், சொல்லாமை யுள்ளும் ஓர் சோர்வு அச்சம், எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம் - உயர்குடிப் பிறந்தார்க்குப், படியாமை ஓர் அச்சம், கீழோர் தொழி லொன்று செய்தலும் அச்சம், சொல்லத் தகாதவற்றுள் தவறிச் சொல்லிவிடுதலொன்றும் அச்சம், இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை முழுதும் அச்சம்; இம் மாணக் குடிப்

¹ தொல். பெய. டு.

பிறந்தார் மரத்தார் - இவ்வாறு மாட்சிமையில்லா உயர் குடியிற் பிறந்தார், நடுக்கடலில் மரக்கலத்திற் செல்வாரை ஒத்தவராவர்.

(க - து) தீயவற்றிற்கு அஞ்சி வாழ்தற்குரிய உயர் குடிப் பிறப்பே சிறந்தது.

(வி - ம்) எல்லாம் என்றது முழுமையும் என்னும் பொருட்டு, ஈதல் இல்லொழுக்கங்களுள் தலையானதாதலின், அதற்கு இயலாமை கேரின் அது முற்றும் அஞ்சதற்குரிய* தென்பது கருத்து. மரக்கலம் என்னும் பெயர், கலம் என்னுஞ் சொல்லால் வழங்குமாப்போல் மரம் என்னும் பெயராலும் வழங்குவதாயிற்று. முற்செய்யுளைப்போல் இதுவும் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலாதலின், 'மாணக் குடி' எனப்பட்டது. ௫

146. இனநன்மை இன்சொல்ஒன் நீதல்மற் றேனை
மனநன்மை என்றிவை யெல்லாம்—கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்பு!
இற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

(பொ - ள்) கனமணி முத்தோடு இமைக்கும் முழங்கு உவரித் தண் சேர்ப்பு - சிறப்புடைய மாணிக்க முதலிய மணிகள் முத்துக்களுடன் கிடந்து ஒளிர்கின்ற ஒலிக்குங்கடலின் குளிர்ச்சியான துறைவனே! இனநன்மை, இன் சொல், ஈதல், ஏனை மனநன்மை என்று இவையெல்லாம் இல்பிறந்தார் கண்ணே உள - நல்லார் கூட்டுறவு, இன்சொல் லுடைமை, வறியார்க்கு ஒன்று ஈதல், ஏனை மனத்தூய்மை என இந் நற்பண்புகளெல்லாம் உயர்குடிப் பிறந்தாரிடமே அமைந்திருக்கின்றன.

(க - து) உயர்குடிப் பிறப்பு நற்பண்புகட்கு இடமானது.

(வி - ம்) எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாகிய மனநன்மையை வேறு பிரித்தற்கு 'ஏனை' யென்றார். மற்று ஏனை என்னும் இரண்டும் ஈண்டுப் பிறிதென்னும் ஒரு பொருட்கண் வந்தன. கடலுக்கு முத்துச் சிறப்பாதலின், வேறு பிரித்துக் கூறினர். இமைக்கும் சேர்ப்பு என்க. ஏகாரம் பிரிநிலை. ௬

* குறுந். கடுஎ.

147. செய்கை யழிந்து சிதல்மண்டிற் ருயினும்
பெய்யா ஒருசிறை பேரில் உடைத்தாகும் ;
எவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(பொ - ள்) செய்கை யழிந்து சிதல்மண்டிற்ருயினும் பெய்யா ஒரு சிறை பேர் இல் உடைத்தாகும் - வளமான பெரிய வீடு வளங்குறைந்த காலத்திற் கட்டுக்குலைந்து கறையான் கல்விற்றுயினும் அது மழை ஒழுக்கில்லாத ஒரு பக்கத்தை உடையதாயிருக்கும், அதுபோல; எவ்வம் உழந்தக்கடைத்தும் குடிப்பிறந்தார் செய்வர் செயற்பாலவை - வறுமையினால் மிக்க துன்பத்திற் சிக்கி அலைப்புண்ட காலத்தும் உயர்குடியிற் பிறந்த நல்லோர் தாம் செய்தற்குரிய நற்செயல்களைச் செய்துகொண்டே யிருப்பார்.

(க - து) வறுமையிலுங் குடிப்பிறந்தார் தம் கடமைகள் செய்தலில் வழுவார்.

(வி - ம்) செய்கை - செய்த அமைப்பு; என்றது, கட்டுக் கோப்பு; செயற்பாலவை என்பன, “அறவோர்க் களித்தல், அந்தணரோம்பல்” * முதலிய கடமைகள். எ

148. ஒருபுடை பாம்பு கொளினும் ஒருபுடை
அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉந்—திங்கள்போல்
செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினும் ஒப்புரவிற
கொல்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(பொ - ள்) ஒரு புடை பாம்பு கொளினும் ஒரு புடை அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉந் திங்கள்போல் - ஒரு பக்கம் இராகுவென்னும் பாம்பு பற்றிக்கொண்டாலும் தனது மற்றொரு பக்கத்தால் அழகிய இடமகன்ற பெரிய உலகத்தை ஒளிவிளங்கச் செய்யுந் திங்களைப்போல, செல்லாமை செவ்வன் நேர் நிற்பினும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் குடிப்பிறந்தார் - வறுமையினால் மாட்டாமையிலை நன்றாக

* சிலப். கக : எக - ட.

முன்றிற் பினும் உயர்குடிப் பிறந்தார் பிறர்க்கு உதவி செய்யும் வகைக்குத் தளரமாட்டார்.

(க - து) பிறர்க்கு உதவும் வகையில் வறுமையிலும் குடிப்பிறந்தார் தளரார்.

(வி - ம்) “ இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கா” * என்றார் திருவள்ளுவரும். பாம்பு கொளல் என்பது, திங்களைக் கோள் பிடித்து அதனொரு பகுதியை மறைத்தல். வறுமையுடையார் சொல்லுஞ் செயலும் உலகில் செல்லாமை நினைந்து, அவ் வறுமை நிலையை ஆசிரியர் ‘செல்லாமை’ யென்றே விதந்தார். அ

149. செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர்;—புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோல்
பொருமுரண் ஆற்றுதல் இன்று.

(பொ - ள்) செல்லாவிடத்தும் குடிப் பிறந்தார் செய்வன செல்லிடத்தும் செய்யார் சிறியவர் - வறுமையினால் மாட்டா நிலையிலும் உயர்குடிப் பிறந்தார் செய்யுந் கடமைகளைச் செல்வாக்கு நிலையிலுந் கீழ்குடிப் பிறந்தார் செய்யமாட்டார்; புல்வாய் பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரிமா போல பொரும் முரண் ஆற்றுதல் இன்று - மான், சேணர் தாங்கினாலும் பாயும் இயல்பினையுடைய குதிரையைப்போற் போர் செய்யும் மாறுபாட்டுச் செருக்கினைச் செய்தல் இல்லை.

(க - து.) வறுமையிலும் குடிப்பிறந்தார் தங் கடமைகளைச் செய்யும் ஆற்றலுடையராவர்.

(வி - ம்) பருமம், சேணம் என்னும் பொருட்டு; “பருமம் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா” † என்னும் நெடுநல்வாடையினும் இப் பொருள் காண்க. பொருதற்குரிய சேணர் தாங்கினும் பொருகின்ற முரணுள்ளம் மானுக்கு இல்லாமைபோல, உதவுதற்குரிய செல்வம் பெறினும் உகவுகின்ற வண்மையுள்ளம் கீழோர்க்கில்லை யெனக் கொள்க. மேல், ‘கயமை’ யென்னும் அதிகாரத்தில் வரும் ‘ஏட்டைப் பருவத்தும்’ ‡ என்னுஞ் செய்யுளுக கருதற்பாலது. க

* குறள், ௨௨ : அ.

† நெடுநல். களக.

‡ நாலடி. ௨௬ : அ.

150. எற்றென்றும் இல்லா இடத்துங் குடிப்பிறந்தார்
அற்றுத்தற் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத் தூற்றுவர் ;
அற்றக் கடைத்தும் அகல்யா நகழ்ந்தக்கால்
தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

(பொ - ள்.) எற்று ஒன்றும் இல்லாவிடத்தும் குடிப் பிறந்தார் அற்றுத் தன் சேர்ந்தார்க்கு அசைவிடத்து ஊற்று ஆவர் - கையில் எத்தகையதொரு பொருளும் இல்லாத காலத்தும் உயர்குடிப் பிறந்தார், ஆதரவற்றுத் தம்மை யடைந்தவாக்கு அவரது தளாச்சிக் காலத்தில் ஊன்றுகோல்போல் உதவுவர் ; அற்றக் கடைத்தும் அகல் யாறு அகழ்ந்தக்கால் தெற்றெனத் தெளிநீர் படும் - நீரற்ற காலத்தும், அகன்ற ஆறு சற்றுக் குழி தோண்டிய காலத் தில் விரைவாகத் தெளிநீர் ஊறி உதவும்.

(க - து.) குடிப்பிறந்தார் எந்நிலையிலும் தமமை அண்டியவரின் தளாச்சிக் காலத்தில் ஊன்றுகோல்போல் உதவுவர்.

(வி - ம்) எற்றென்று மென்றார், சிறிது மென்றற்கு. ஊன்று கோல் ஊன்றென நின்று பின் ஊற்று என வலித்தது. “உடம் புயிர்க்கு ஊற்றாக” : என்றார் பிறரும். மேல், ‘பெருமை’ மென்னும் அதிகாரத்தில் வரும் ‘உறைப்பருவ காலத்தும்’† என்னுஞ் செய்யுளையுட்கருதுக.

க0

ககா. மேன்மக்கள்

மேன்மக்களின் இயல்புகள் இன்னவென்பது, மேன்மக்க னாவார், குணத்தான் மேம்பட்ட நன்மக்கள்.

151. அங்கண் விசும்பின் அகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரும் ஒப்பர்மன்;—திங்கள்
மறுவாற்றும், சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வர் ஒருமாசுறின்.

* கலி. பொய். உக. † நாலடி. ககா : ச.

(பொ - ள்.) அங்கண் விசும்பின் அகல் நிலாப் பாரிக் கும் திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர் மன் - அழகிய இட மகன்ற வானத்தில் விரிந்த நிலவொளியைப் பரவச்செய்யும் திங்களும் மேன்மக்களும் தம்பிற் பெரும்பாலும் ஒத்த பெருமையுடையவராவர். திங்கள் மறு ஆற்றும் சான்றோர் அஃது ஆற்றார் தெருமந்து தேய்வர் ஒரு மாசு உறின் - ஆனால், திங்கள் களங்கத்தைத் தாங்கும்; மேன் மக்கள் தம்தொழுக்கத்திற் சிறிது கறையுண்டானால் அது பொருராய் உள்ளங் குழம்பி அழிவர்.

(க - து) திங்களைப்போற் சான்றோர் மறுவாற்றா ராதலின், அவர் அதனினுஞ் சிறந்தவராவர்.*

(வி - ம்) ஒப்பரென்னும் முடிபு திணைவழுவமைதி; “மூத் தோர் குழவி எனுமிவரை”* என்புழிப்போல. ஒப்பு இருள்நீக்கித் தண்ணொளி வழங்குதலிற் கொள்க. மன், யிருதிக்கண் வந்து ஈண்டுப் பெரும்பாலுமென்னும் பொருட்டாயிற்று; ஆதலால், அதனூற் பெறப்படுகின்ற சிறுபான்மை வேறுபாடு, பின் இரண்டடிகளில் விளக்கப்பட்டது. ஆற்றார், முற்றெச்சம். க

152. இசையும் எனினும் இசையா தெனினும்
வசைதீர எண்ணுவர் சான்றோர்;—விசையின்
நரிமா உளங்கிழித்த அம்பினின் தீதோ,
அரிமாய் பிழைப்பெய்த கோல்?

(பொ - ள்.) இசையும் எனினும் இசையா தெனினும் வசை தீர எண்ணுவர் சான்றோர் - கைகூடுமெனினும் கை கூடாதெனினும் பழித்தலில்லாத வகையில் அரிய காரியங்களை யே மேன்மக்கள் எண்ணிச் செய்வர்; விசையின் நரிமா உளம் கிழித்த அம்பினின் தீதோ அரிமாய் பிழைப்பு எய்தகோல் - விரைவோடு நரி என்னும் விலங்கின் நெஞ்சைக் கிழித்துச் சென்ற அம்பைவிடப் பழிப்புடையதோ, சிங்கத்தினிடம் தவறுதலைப் பொருந்திய அம்பு?

(க - து.) அரிய காரியங்களையே எண்ணிச் செய்வது மேன்மக்கள் இயல்பு.

* சிலப். ௨௧: ௫௪.

(வி - மீ) வசையாவது, 'சிறியர் செயற்கரிய செய்கலாதார்' * என்பது. 'அரிமாப் பிழைப்பெய்த' என்பதற்கு, அரிமா தவறிப் போதலுக்கு ஏதுவான நிலையையடைந்த கோல் என்பது கருத்து. "கான முயலெய்த அம்பினில் யானே, பிழைத்தவேல் எந்தல் இனிது" என்னுந் திருக்குறளை † ஈண்டு நினைவுகூர்க. உ

153. நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேரூர்;—உரங்கவறா
உள்ளமெனும் நாரினுற் கட்டி உளவரையாற்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(பொ - ள்.) நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினும் சான்றோர் குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண்டு ஏரூர் - உடம்பில் நரம்பு மேலே தோன்றும்படி ‡ வறுமையெய்தினு ராயினும் மேன்மக்கள் தமது நல்லொழுக்கத்தின் வரம்பு கடந்து பிழையான வழிகளை மேற்கொண்டு அவற்றில் தொடர்ந்து செல்லமாட்டார்; உரம கவறா உள்ளமெனும் நாரினால் கட்டி - அறிவு பனைவிட்டமாக முயற்சியென்னும் நாரினால் அத்தீய நினைவைக் கட்டுப்படுத்தி, உளவரையால் செய்வர் செயற்பாலவை - செய்தற்குரிய நற்செயல்களைத் தமக்குள்ள பொருளினாலினை செய்துவருவர்.

(க - து.) வறுமையினால் மேன்மக்கள், தவறிய வழி களிற் செல்லார்

(வி - மீ) குரம்பென்னுஞ் சொல் வரம்பென்னும் பொருட்டு; "குரம்புகொண் டேறி" § எனரூர் பிறரும். நார் என்று வந்தமையாற் கவறு என்பது பனைவிட்டததுக்காயிற்று; பிளவுள்ள பனம்பட்டை கவறெனப்படும்; கவர் என்னுஞ் சொல் ரகர நகர வேற்றமையின்றிக் கவறு என வந்தது. ங

154. செல்வழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றேன்றப் புரிந்தியாப்பர்;
நல்வரை நாட! சிலநாள் அடிப்படிள்
கல்வரையும் உண்டாம் நெறி.

* குறள், ங: சு. † குறள், எஅ: உ. ‡ திருமுருகாற். ககூ. 0.
'மணிமே. கஅ: ங.

(பொ - ள்) செல்வழிக்கண் ஒருநாள் காணினும் சான்றவர் தொல்வழிக் கேண்மையின் தோன்றப் புரிந்து யாப்பர் - வழிச்செல்லுங் காலத்தில் ஒருவரை ஒரு நாள் கண்டாலும் மேன்மக்கள், பழைமைவழியான நேயம் போல் தோன்ற அன்புசெய்து அவரைப் பிணிப்பர் ; நல்வரை நாட - உயர்ந்த மலைகளையுடைய நாடனே ! சிலநாள் அடிப்படின கல் வரையும் உண்டாம் நெறி - சில நாள் நடந்து பழகியதாயின் கல்லுள்ள மலையும் வழி உண்டாகப் பெறும்.

(க - து) ஒரு நாள் பழகினும் சான்றோர் பிறருள் ளத்தைக் கவர்ந்துவிடுவர்.

(வி - ம்) பலகாற் பழகிய நேயம்போல் என்றற்குத் 'தொல்வழிக் கேண்மையின்' எனப்பட்டது. அடிப்படின - பயின்றால் ; கால் பட்டுப் பயின்றாலென்க. பலநாட் பழகிய காரணத்தால் நட்புண்டாகப் பெறுதலில் வியப்பொன்றுமில்லையே என்றற்கு, 'அடிப்படின நெறியுண்டாம்' என்றார். தூய உணர்ச்சிச சிறப்பே நட்புக்கு ஏதுவென்பது இச்செய்யுட் கருத்து ; "உணர்ச்சிதான் நட்பாக கிழமை தரும்" * என்றதுவ காண்க. ச

155. புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி.

கல்லா ஒருவன் உரைப்பவும் கண்ணேடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே, மற்றவன்
பல்லாருள் நாணல் பரிந்து.

(பொ - ள்) புல்லா எழுத்தின் பொருளில் வறுங்கோட்டி கல்லா ஒருவன் உரைப்பவும் - பொருந்தாக் கல்வியையுடைய மெய்யுணர்வில்லாத வீணோரவையில் கல்வியறிவு நிரம்பப்பெறாத ஒருவன் உரையாடவும், கண்ணேடி நல்லார் வருந்தியும் கேட்பர் அவன் பல்லாருள் நாணல் பரிந்து - மேன்மக்கள் கண்ணேட்டமுற்று, உள்ளம் வருந்தியுங் கேட்டுக்கொண்டிருப்பர், தாம் கேளாதொழியின் அவன் பலரிடையில் நாணங்கொள்ள நேர்தற்கு இரங்கியென்க.

(க - து) மேன்மக்கள் கல்வியறிவும் மெய்யுணர்வும் வாப்பந்து அவையில் அடக்கமுங் கண்ணோட்டமு முடைய ராயிருப்பர்.

(வி - ம்) எழுத்து, ஈண்டுக் கல்வியென்னும் பொருட்டு; “மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி”* என்பதம் ஈண்டு நினைவுகூர்தற்குரியது. ‘பொருள்’ என்றது மெய்ம்மை; “பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே”† என்றா பிறரும்; இங்கு மெய்யுணர்வு என்னும் பொருட்டு. ‘வறுங்கோட்டி’ என்னு மிடத்து வறுமை பயனின்மை; “வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினில் ஒழிமின்”‡ என்புழிப்போல. உம்மை இரண்டனுள் முன்னது எச்ச மெனவும் பின்னது இழிவுசிறப்பெனவுங் கொள்க. மற்று, அசை. ௫

156. கடித்துக் கரும்பினைக் கண்தகர நூறி

இடித்துநீர் கொள்ளினும் இன்சுவைத்தே யாகும்;
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூரூர்தம் வாயிற் சிதைந்து.

(பொ - ள்) கடித்துக் கரும்பினைக் கண்தகர நூறி இடித்து நீர் கொள்ளினும் இன்சுவைத்தேயாகும் - கரும்பினைப் பல்வினாற் கடித்தும், கணுக்கள் உடையும்படி ஆலையி லீட்டுச் சிதைத்தும் பிற கருவிகளால் இடித்தும் அதன் சாற்றைக் கொண்டாலும், அச் சாறு இனிய சுவையுடைய தேயாகும்; வடுப்பட வைது இறந்தக்கண்ணும் குடிப்பிறந்தார் கூரூர் தம் வாயின் சிதைந்து - பழியுண்டாகும்படி தம்மைப் பிறர் பழித்து வரம்பு கடந்தபோதும்§ மேன்மக்கள் தமது பெருந்தன்மையிற் குறைந்து வாயினால் தீயன கூரூர். (ஆண்டும், இனியரேயாவர் என்றபடி.)

(க - து) பிறரால் இடுக்கணுற்ற விடத்தும் சான் றோர் இனியராகவே ஒழுகுவர்.

(வி - ம்) கடித்தும் நூறியும் இடித்தும் என்று கொள்க. தம் வாயின் சிதைந்து, தமது உண்மை நிலையினின்றும் மாறி எளினுமாம்; ஆவது, தம் பெருந்தன்மையினின்றும் குறைந்து என்க. க

* தொல். சிறப்புப்பா. கட. † சிலப். க: கடி.

‡ சிலப். ௩0: ககடி. § நாலடி. எ; க.

157. கள்ளார், கள் ஞண்ணர், கடிவ கடிந்தொரி, எள்ளிப் பிறரை இகழ்ந்துரையார், — தள்ளியும் வாயிற்பொய் கூரூர், வடுவறு காட்சியார், சாயிற் பரிவ திலர்.

(பொ - ள்) வடு அறு காட்சியார் - மாசு நீங்கிய தெளிவினையுடையார், கள்ளார் - பிறர் பொருளைக் கவரார்; கள் உண்ணார் - கள் அருந்தார்; கடிவ கடிந்து ஓர்இ - விலக்கத்தகுந்த தீயவற்றை விலக்கி அவற்றின் நீங்கித் தூயராகி, எள்ளிப் பிறரை இகழ்ந்து உரையார் - பிறரை அவமதித்து இகழ்ந்து உரையாடாமல் விளங்குவர்; தள்ளியும் வாயின் பொய் கூரூர் - சேர்ந்தும் தம் வாயினுற் பொய் சொல்லார்; சாயின் பரிவது இலர் - வினை வயத்தால் தம் செல்வாக்குக் குறையின், அதற்காக வருந்துவதும் இலராவர்.

(க - து) சான்றோர்பால் இயல்பாகவே தீய குணங்கள் இல்லை.

(வி - ம்) ஓர்இ என்னும் எச்சத்தை ஓர்இநிற்பர் என ஒரு தனிக் கருத்தாகக் கொள்ளலும், தள்ளியும் என்பதற்குப் பிறர் தம்மை அவமதித்து ஒதுக்கியும் எனலும் ஆம். காட்சியார், பெயர். எ

158. பிறர்மறையின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந் தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல், யாதும் அறங்கூற வேண்டா அவற்கு.

(பொ - ள்) பிறர் மறையின்கண் செவிடாய் - பிறருடைய மறைந்த கருத்துக்களைக் கேட்டலிற் செவிடுடையனாய், ஏதிலார் இல்கண் குருடனாய் - அயலார் மனைபரைக்காமக் கருத்துடன் நோக்குதலிற் குருடுடையனாய், தீய புறங்கூற்றின் மூகையாய் - தீயவான புறங்கூற்று மொழிகளைக் கூறுதலில் ஊமையுடையனாய், திறன் அறிந்து நிற்பானேல் - வாழ்க்கையில் துன்பம் உண்டாகுங் கூறு

கள் இவையென்றறிந்து ஒருவன் ஒழுகுவனாயின், யாதும் அறம் கூறவேண்டா அவற்கு - அவனுக்குப் பிறர் வேறு யாதும் அறம் அறிவுறுக்கவேண்டா.

(க - து) வாழ்க்கையில் துன்பம் உண்டாக்குங் கூறுகள் இவையென்றறிந்து மேன்மக்கள் அவற்றின் நீங்கி யொழுகுவர்.

(வி - மீ) திறனறிந்து நிற்பானேல் என்க. காதிருந்தும் கண்ணிருந்தும் வாயிருந்தும் ஒருவன் செவிடாய்க் குருடாய் ஊமையாய் நிற்கவேண்டுமீடம் இன்னவென்றது, இசெய்யுளில் நயமுடையது. “சொல்லும் மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கள் மூங்கை”* முதலிய பிறர் வாய்மொழிகளும் நினைவுகூட்க. இம் மூவகை யறமே போதுமென்பார் ‘யாதும் அறங் கூற வேண்டா,’ என்றார். அ

159. பன்னுளுஞ் சென்றக்கால் பண்பிலார் தம்முறை
என்னுறும் வேண்டுப என்றிகழ்ப;—என்னுறும்
வேண்டினும் நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(பொ - ள்) பல் நாளும் சென்றக்கால் - பலமுறையும் ஒருவர் சென்றால், பண்பிலார் - நற்பண்பில்லாத கீழ்மக்கள், தம் உழை என்னுறும் வேண்டுப என்று இகழ்ப - தம் மிடம் ஏதாவது உதவி வேண்டுவார் என்று அவரை அவமதிப்பர்; விழுமியோர் - ஆனால் மேன்மக்கள், என்னுறும் வேண்டினும் நன்று என்று - அவர் ஏதாவது உதவி விரும்பினாலும் நல்லது என்று கருதி, காண்டொறும் செய்வர் சிறப்பு - அவரைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் பெருமை செய்வர்.

(க - து) மேன்மக்கள் பிறர்க்கு உதவி செய்தலில் விருப்பமுடையவராயிருப்பர்.

(வி - மீ) மன்னொன்றது, பலமுறை யென்னும்பொருட்டு, ‘பண்பிலார்’ என்னுஞ் சொல் படர்க்கையாதலின், ‘சென்றக்கால்’ என்னும் படர்க்கையிடத்திற்குரிய வினை வந்தது † என்னு

* ஏலாதி. கக. † தொல். கிளவி. ௩௦.

னும் வேண்டினும் என்றற்கு எது வேண்டினாலும் என்றரைத் தலும் ஒன்று.

160. உடையா ரிவரென் ருருதலையாப் பற்றிக்.

கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வர்;—உடைய

பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே, நல்ல

குலந்தலைப் பட்ட விடத்து.

(பொ - ள்) உடையார் இவர் என்று ஒருதலையாப் பற்றிக் கடையாயார் பின் சென்று வாழ்வர் - பொருளுடையாரா இவர் என்று உறுதியாகப் பற்றி மக்களிற் பெரும் பாலார் கீழ்மக்கள் பின்சென்று உயிர் வாழ்வர்; உடைய பிலம் தலைப்பட்டது போலாதே நல்ல குலம் தலைப்பட்ட விடத்து - சிறந்த மேன்மக்களினத்தைச் சேர்ப்பெற்ற போது, அது உரிமையுடைய ஒரு பொருட்சரங்கத்தைத் தலைப்படடதுபோலாகாதோ?

(க - து.) மேன்மக்கள் சேர்க்கையே எல்லா நலங்களும பெருக அடைவதற்குரியது

(வி - ம்) பொருளொன்றே கருதி யென்றற்கு 'உடையார் இவர்' என்றும், பொருளுடையராயினுந் குணநல மில்லாதார் கீழ்ப்பட்டவரே யென்றற்குக் 'கடையாயார்' என்றும் கூறினார். பற்றி - ஆதரவாகக் கொண்டு. தொகுகித் தொடரும் எளிமை தோன்றப் 'பின்சென்று வாழ்வர்' என்றார். மேன்மக்கள் எஞ்ஞான்றும் பிறர்க்குரியராதலின், உரிமையுடைய பிலம் என்றற்கு 'உடையபிலம்' எனப்பட்டது. தமக்குடைமையான பிலம் எனப் பொருள் விரித்தலுமாம். "உடைப்பெருஞ் செல்வர்"* என்றார் பிறரும். ஏகாரம் வினா.

க0

கௌ. பெரியாரைப் பிழையாமை

பெரியோரை அவமதித்து நடவாமை.

161. பொறுப்பெரென் ரெண்ணிப் புரைதீந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்;—வெறுத்தபின்
ஆர்க்கும் அருவி யணிமலை நன்னுட !
பேர்க்குதல் யார்க்கும் அரிது.

* புறம், ௧௮௮.

(பொ - ள்) பொறுப்பர் என்று எண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும் வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும் - பொறுத்துக்கொள்வர் என்று நினைத்து மாசு நீங்கிய பெரியோரிடத்திலும் அவர் வருந்தாததக்க பிழைகளைச் செய்யா திருத்தல் வேண்டும்; வெறுத்தபின் - அவர் உள்ளம் அதனால் வருந்தியபின், ஆர்க்கும் அருவி அணி மலை நல் நாட - ஆரவாரித்தொலிக்கும் அருவிகளையுடைய அழகிய மலைகள் பொருந்திய சிறந்த நாடனே! பேர்க்குதல் யார்க்கும் அரிது - அவ் வருந்தாததால் உண்டாகுந் தீங்கை நீக்கிக் கொள்ளாதல் எத்தகையவர்க்கும் இயலாது.

(க - து) பெரியோரை அவமதித்தொழுகினால் தீர்வில்லாத தீங்குண்டாகும்.

(வி - மீ) பெரியோர் பொறுத்தற்குரியோராயினும் அவர் உள்ளத்துக்கு ஆகாதன அவரொழுகலாற்றிற்கு ஊறு பயக்குமாதலின் 'வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்' எனவும், இவை பொருந்தாதன என்று அவா கருதுதலே ஈணவொருந்தியதாருமாதலின் 'வெறுத்தபின்' எனவும், எத்தகைய ஆற்றல் படைத்தவாக்கும் அதனால் விளையுந் தீங்குகளை நீக்கிக்கொள்ளாதல் அரிதாகுமாதலின் 'யார்க்கும்' எனவுங் கூறினார். "பூவுக்கும் கண்ணாப் பொறுப்ப ரெனக்கருதி யாவாக்கே யாயினும் இன்னா செயல்வேண்டா,"* என்றார் பிறரும். புரைதீர்ந்தார் மாட்டும் என்னும் உம்மை உயர்வொடு எச்சம்.

162. பொன்னே கொடுத்தும் புணர்தற் கரியாரைக்
கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்தும்—அன்றோ
பயனில் பொழுதாக் கழிப்பரே, நல்ல
நயயில் அறிவினவர்.

(பொ - ள்) பொன்னே கொடுத்தும் புணர்தற்கு அரியாரை - பொன்னையே விலையாகக் கொடுத்தும் நட்புச் செய்தற்கு அரியரான பெரியோர்களை, கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்தும் - பொருட் செலவில்லாமலே அவரை நட்புச்செய்துகொள்ளும் நிலை பெற்றிருந்தும், நல்ல நயம் இல் அறிவினவர் அன்றோ பயனில் பொழுதாக் கழிப்பரே -

* பழமொழி. சாட.

சிறந்த பண்புடைமையிலலாத அறிவினையுடைய பேதையர் ஆ, தம்முடைய வாழ்நாட்களைப் பயன் இல்லாத வீண் காலமாகக் கழிக்கின்றனரே!

(ந - து) பெரியார் இணக்கம் வாழ்க்கையின்பம் மிகுத்து அதனைப் பயனுடையதாக்கும்:

(வி - ம்) பொன்னே என்பதன் ஏகாரம் தேற்றமும் கழிப்புப் பேரே என்பதன் ஏகாரம் ஈற்றசையுமாம். அன்னே வென்னும் இடைச்சொல் இரக்கப்பொருள் குறித்தது. சான்றவர் மேன்மையில் மரீஇ இன்புறும் நயமின்மைகருதி; 'நயமில் அறிவினவ', ரென்றார்; பயனில் பொழுது கழிக்கும் வீணரை நயமில் அறிவினவ ரென விதந்தது, மிக்க நயமுடைத்து. "நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில், பாரித் துரைக்கும் உரை"* என்பது திருக்குறள். உ

163. அவமதிப்பும் ஆன்ற மதிப்பும் இரண்டும்

மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால;—நயமுணராக்

கையறியா மாக்கள் இழிப்பும் எடுத்தேத்தும்

வையார் வடித்தநூ லார்.

(பொ - ள்) அவமதிப்பும் ஆன்ற மதிப்பும இரண்டும் மிகைமக்களான் மதிக்கற்பால - மதிப்பின்மையும் மிக்க மதிப்புமாகிய இரண்டுமே மேன்மக்களாகிய பெரியோர்களால் மதித்தற்குரியனவாகும்; நயம் உணராக் கையறியா மாக்கள் இழிப்பும எடுத்தேத்தும் - நன்மையை உணர்தலில்லாத ஒழுக்கமறியாக் கீழ்மக்களின் இழிப்புரையும் உயர்த்தும் ஏத்துரையும், வடித்த நூலார் வையார்-தெளிந்த நூலறிவினையுடையோர் ஒரு பொருளாக மனத்துட்கொள்ளமாட்டார்கள்.

(க - து) மேன்மக்கள்பால் மதிப்புப்பெற முயலுதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) ஆன்ற மதிப்பென்றது, நன்கு மதித்தலை உட்கொண்டு நின்றது. மிகைமக்கள் - மக்களில் மேம்பட்ட நன்மக்கள்; பொதுமக்களினும் மேம்பட்டோரென்று கொள்க. மாக்களென்போர் அப்பொதுமக்களினும் கீழ்ப்பட்டோர். னை, ஈண்டு ஒழுக்கமென்னும் பொருட்டு. உணரா அறிடா மாக்கள் என்க,

* குறள், ௨0 : ௩.

“மூவா முதலா வுலகம்”* என்புழிப்போல. சான்றோராயின், உலகில் நிகழும் தருதிகளைத் தம் உள்ளத்து மதித்து மகிழ்வார்; நிஃழ்வன தருதியற்றனவாயின் அவற்றை மதியாமல் வாளாவிருப்பரல்லது தூற்றார். நயமுணராக் கையறியா மாக்களாயின், இழித்தலாயினும் அன்றி ஏத்துதலாயினும் தம் வாய்விட்டுக் கூறுவார். இவ்வியல்பு புலப்படுத்துவார், ‘இழிப்பும் எடுத்தேத்து’ மென்று அவரது வாயுரைக்கண் வைத்து ஆசிரியர் விளக்கின ரென்க. ட

164. விரிநிற நாகம் விடருள தேனும்

உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்றும் உட்கும்;

அருமை யுடைய அரண்சேர்ந்தும் உய்யார்

பெருமை யுடையார் செறின்.

(பொ - ள்) விரிநிற நாகம் விடர் உளதேனும் உருமின் கடு சினம் சேண் நின்றும் உட்கும் - படம் விரித்தலை யுடைய நாகப்பாம்பு நிலத்தின் வெடிப்பினுள்ளே உள்ள தானாலும் இடியின் கொடிய ஒலிச் சீற்றமானது தொலைவில் இருந்தும் அதற்கு அஞ்சும், அதுபோல; அருமை யுடைய அரண் சேர்ந்தும் பெருமையுடையார் செறின் உய்யார் - அருமைப்பாடுடைய பாதுகாப்பிடத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும், மேன்மையுடைய பெரியோர் சீறுவராயின், ஏனைச் சிறியோர் அதற்குத் தப்பமாட்டார்.

(க - து) பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து பின் அதிசிரிந்து தப்புதல் இயலாது.

(வி - ம்) விடரென்பது பிளப்பு; “விடர்முறை யடுக்கம்”† என்பது அகநானூறு. இடி முழக்கத்தின் மேன்மேற் கடுமை சினமெனப்பட்டது. ‘அரண் சேர்ந்தும்’ என்றதனால், பெருமையுடையாரது சினம் அவ்வரண் முதலியவற்றையெனக் கெடுக்குமென்பது பெறுதும். பெருமையுடையார் செறின் என்றமையின் ஏனைச் சிறியோர் உய்யார் என, வினைமுதல் தானே பெறப்பட்டது. ச

165. எம்மை யறிந்திவர் எம்போல்வார் இல்லென்று
தம்மைத்தாம் கொள்வது கோளன்று;—தம்மை
அரியரா நோக்கி அறறியுஞ் சான்றோர்
பெரியராக் கொள்வது கோள்.

* சிந். க. † அகநா. சஎ.

(பொ - ள்) எம்மை அறிந்திலிர் எம்போல்வார் இல் என்று தம்மைத்தாம் கொள்வது கோள் அன்று - 'எமது தகுதியை நீவிர் அறிந்தீரில்லை, எம்மைப்போன்ற தகுதியுடையார் பிறர் ஈண்டு இல்லை' என்று தம்மைத்தாமே பெருமைப்படுத்திக்கொள்வது சிறந்த மதிப்பாகாது; தம்மை அரியரா நோக்கி அறன் அறியுஞ் சான்றோர் பெரியராக் கொள்வது கோள் - தம்மை அருமையுடைய ராகக் கருதி, அறமுணருஞ் சான்றோர் பெரியரென்று மதித் தேற்றுக்கொள்ளுதலே பெருமையாகும்.

(க - து) தம்மைச் சான்றோர் பெரியரென மதித் தேற்குமாறு தாம் செய்கையில் ஒழுக்குதலன்றித், தம்மைத் தாமே பெரியரென வாயுரையாற் புலப்படுத்திக்கொள்ளு தல் மதிப்புடைமையாகாது.

(வி - ம்) “வியவற்க எஞ்ஞான்றுந் தன்னை,”* என்றார் பிறருட. 'அரியரா, பெரியரா, ஈறு கொகுத்தல். தக்கோ ரென்னும் பொருட்டு, அறனறியுஞ் சான்றோரென்றார். அறிதலாவது ஈண்டு அறிந்தொழுகுதல். ௫

166. நளிகடல் தண்சேர்ப்பு! நாணிழற் போல
விளியுஞ் சிறியவர் கேண்மை;—விளிவின்றி
அல்கு நிழற்போல் அகன்றகன் ரூடுமே
தொல்புக ழாளர் தொடர்பு

(பொ - ள்) நளி கடல் தண் சேர்ப்பு - பெரிய + கடலின் குளிர்ந்த துறையையுடையவனே! சிறியவர் கேண்மை நாள் நிழல்போல விளியும் - சிறியோர் நட்புக் காலேநேரத்தின் நிழல்போலக் குறைந்து கெடும்; விளிவு இன்றி - அவ்வாறு குறைந்து கெடுதலில்லாமல், அல்கு நிழல்போல் - மாலை நேரத்தின் நிழல்போல, தொல்புக ழாளர் தொடர்பு அகன்று அகன்று ஓடும் - பழமை தொட்டு வரும் புகழிணையுடையரான பெரியோர் நட்பு வளர்ந்து வளர்ந்து பெருகும்.

* குறள். சச : க. † தொல். உரி. உஉ.

(க - து) இருக்க இருக்கப் பெருகும் நேயமாட்சிக் குரிய பெரியோரிடம், பிழைத்தலின்றி யொழுகி நலம் பெறல் வேண்டும்.

(வி - ம்) நாள், நாளின் தோற்ற, நேரமாகிய காலப் பொழுதை யுணர்த்திற்று. அல்கு என்பது முதனிலத் தொழிற் பெயர்: சுருங்குதல் என்பது பொருள்; பொழுது சுருங்குதலை யுடைய நேரம் என்னுங் கருத்தில் ஆகுபெயராய் இங்கு அது மாலிக் காலத்தை உணர்த்தினின்று. மாலையென்றது ஈண்டுப் பிற்பகல். அடுக்கு மிகுதிப்பொருளது. தொல் புகழாளர் என்றார், புகழ்க்குரிய நல்லியல்பும் பழக்கமும் இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் செடுங்காலமாக உடையரென்னும் பொருட்டு. சு

167. மன்னர் திருவும் மகளிர் எழினலரும்
துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா;—துன்னிக்
குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மர மெல்லாம்
உழைதங்கட் சென்றூர்க் கொருங்கு.

(பொ - ள்) மன்னர் திருவும் மகளிர் எழில் நலமும்- அரசர் வளமும் மகளிரின் எழுச்சியழகும், துன்னியார் துய்ப்பர் - அவர்களுடன் நெருங்கிக் கலந்திருப்பவர் நுகாவர்; தகல் வேண்டா - நேயம் என்னும் அந் நெருக்க மல்லது அதற்குத் தகுதியுடைமை வேண்டா; துன்னிக் குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மரமெல்லாம் - நெருங்கத் தழைகள் பொருந்தித் தாழ்ந்துள்ள குளிர்ச்சியான மரங்க ளெல்லாம், உழை தங்கட் சென்றூர்க்கு ஒருங்கு - தம் மிடம் வந்தடைந்தா ரனைவர்க்கும் வேறுபாடின்றி நிழலிட மாகும்.

(க - து) ஆதலால், நேயத்தால் தம்மை அடைந்தவ ரிடம் தகுதி வேறுபாடுகள் கருதாமல், பெரியோர் அளவ னாவியிருந்து அவரை மகிழ்விப்பரென்க.

(வி - ம்) உவமைகள் மூன்றும் இருவகையாகப் பெரியோர் மாட்சிமை யுணர்த்தின. சிறப்பாக நேய நெருக்கமுடையார் துய்த்தற்கு முதலிரண்டு உவமைகளும், தகுதி வேறுபாடு கரு தாமைக்குப் பின் ஓர் உவமையும் வந்தனவென்க. இதனால் பெரி யோரது திருநலம் விளங்கிற்று. தகல், தொழிற்பெயர். துன்னி

யென்பதற்குக் கிளைகள் நெருங்கியென உரைத்தலுமாம். குளிர் மரமாதலின் குழை கொண்டு தாழ்ந்தவெனக் கூறப்பட்டது. உழை - இடம்; ஈண்டு நிழல் பயக்கும் இடமென்க. ஒருங்கு என்றார், வேறுபாடு கருதாமைப் பொருட்டு. எ

168. தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலார் கண்ணும்
பிரியப் பெரும்படர்நோய் செய்யும்;—பெரிய
உலவா இருங்கழிச் சேர்ப்பியார் மாட்டும்
கலவாமை கோடி யுறும்.

(பொ - ள்) தெரியத் தெரியும் தெரிவிலார் கண்ணும்— நூற்பொருள்களை விளங்கத் தெளியும் தெளிவில்லாதவ ரிடத்தும், பிரியப் பெரும்படர் நோய் செய்யும் - அவரைப் பிரிய அப் பிரிவு பெரிய நினைவுத்துன்பம் உண்டாக் கும்; பெரிய உலவா இரு கழிச் சேர்ப்ப - வளங்கொடாத கருநிறமான பெரிய கழிக்கரையை யுடையோனே, யார் மாட்டும் கலவாமை கோடி உறும் - ஆதலால், பெரியோ ரிடத்தன்றிப் பிறர் யாரிடத்திலும் நேயங்கொள்ளாமை கோடிப்பங்கு நன்மையாகும்.

(க - து) ஆராய்ந்து பெரியோரிடமே நேயங் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(வி - ிம்) பிரிய அப் பிரிவு நோய் செய்யும் என்று கொள்க. படர் - நினைவு; “படரே உள்ளல்”* என்பது தொல்காப்பியம்; படர்நோய் - நினைதலாலுண்டாகும் வருத்தம். நெய்தல் நிலம் கார் காலத்தில் நெல் விளைத்தும் வேணிற் காலத்தில் உப்பு விளைத்தும் என்றும் வளங்கொடாதிருத்தலின், “உலவாக் கழி” யெனப் பட்டது; “வானம் வேண்டா உழவின் எம் காணலஞ் சிறுகுடி”† என்பதும் நினைவுகூர்க. அ

169. கல்லாது போகிய நாளும், பெரியவர்கள்
செல்லாது வைகிய வைகளும்,—ஒலவ
கொடாது தொழிந்த பகளும், உரைப்பின்
படாஅவரம் பண்புடையார் கண்.

* தொல். உரி. ௪௨. † நற். உ௮௪.

(பொ - ள்) கல்லாது போகிய நாளும் - கற்றற்குரிய நூல்களைக் கல்லாமற் கழிந்த நாட்களும், பெரியவர்கண் செல்லாது வைகிய வைகளும் - கேள்வியின் பொருட்டுப் பெரியோர்பாற் செல்லாது நின்ற நாட்களும், ஒவ்வ கொடாது ஒழிந்த பகளும் - இயன்ற பொருள்களை உரிய வர்களுக்கு உதவாமல் நீங்கிய நாட்களும், உரைப்பின் - சொல்லுமிடத்து, பண்புடையார்கண் படா - நல்லியல் புடைய பெரியோர்களிடம் உண்டாகமாட்டா.

(க - து) கல்வி கேள்விகளும் ஒப்புரவும் என்றும் பெரியோர் உடையராயிருப்பார்.

(வி - ம்) சாந்துணையுட கற்றலும்,* செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு ஈதலும்,† 'இரவலர்க்கு அருககலம் வீசி வாழ்தல் வேண்டும் இவண் வரைந்த வைக'லெனக் கருத லும் ‡ நல்லோர் இயல்பாகலின், இங்மனநக கூறினார். ஒவ்வ - வினை யாலணையும் பெயர். அளபெடைகள் செய்யுளோசை நிறைத்து நின்றன. ஆம், அசை. கூ

170. பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை; ஒன்றிற் குரியா ருரிமை யடக்கம்;—தெரியுங்கால், செல்வ முடையாருஞ் செல்வரே, தற்சேர்ந்தார் அல்லல் களைப வெனின்.

(பொ - ள்) பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை-கல்வி கேள்விகளிற் பெரியாருடைய பெருமைக் குணமாவது யாண்டுந் தாழ்வுடைமையாயிருத்தல்; ஒன்றிற்கு உரிய யார் உரிமை அடக்கம் - வீடுபேற்றிற்கு உரியரான மெய்யுணர்வாளர்க்கு உரிமையான பண்பாவது மனமொழி மெய்கள் அடக்கமாயிருத்தல்; தெரியுங்கால் - ஆராயு மிடத்து, செல்வமுடையாரும் செல்வரே தற்சேர்ந்தார் அல்லல் களைப எனின் - தம்மை அடைந்தவர்களுடைய வறுமைத் துன்பங்களை நீக்குவார்களாயின் செல்வம் படைத்தவர்களும் செல்வரேயாவர்.

* குறள், ௪0; எ. † குறள், ௪௨: உ. ‡ புறம். ௩௬௭.

(க - து) செல்வமும் கல்வியும் மெய்யுணர்வு முடைய பெரியோர், யாண்டும் உதவியும் பணியும் அடக்கமுமுடையராயிருப்பர்.

(வி - ி) சிறிய தன்மையுடையார்போல் தாழ்வுடையராயிருத்தலின் அப் பணிவுடைமையை நண்டுச் சிறுதக்கமையென்றார். சிறப்பு நோக்கி வீடுபேறு, ஒன்றெனப்பட்டது. தற்சேர்ந்தார், ஒருமை பன்மை மயக்கம். “தற்சேர்ந்தார் ஒற்கம் கடைப்பிடியாதார்” * என்றார் பிறரும். பெரியராயினர் இத்தகையினராதலின் இது தெரிந்து இந் நிலைக்கேற்ப அவாபாற்பிழைபடா தொழுகிக்கொள்க வென்பது கருத்து. இவ்வதிகாரத்தில் பெரியாரியல்புரைப்பனவாய் வந்திருக்கும் இதுபோன்ற செய்புள் கட்டும் இவ்வாறுரைத்துக்கொள்க. ௧0

க.அ. நல்லினம் சேர்தல்

உயர்ந்த பண்புடையார் கூட்டத்திற் சேர்ந்து பழகுதல்.

171. அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வும்—நெறியறிந்த
நற்சார்வு சாரக் கெடுமே வெயின்முறுகப்
புற்பனிப் பற்றுவிட் டாங்கு.

(பொ - ள்) அறியாப் பருவத்து அடங்காரோடு ஒன்றி நெறியல்ல செய்தொழுகியவும் - அறியவேண்டுவன அறியாத சிறுபருவத்தில், அடங்கியொழுகாத தீயோருடன் சேர்ந்து முறையல்லாதவற்றைச் செய்தொழுகிய தீயகுணங்களும், வெயில் முறுகப் புல் பனிப் பற்று விட்டாங்கு - வெயில் கடுகுதலால் புல்துனியைப் பனியின் பற்றுதல் விட்டாற்போல, நெறியறிந்த நற்சார்வு சாரக் கெடும் - நன்னெறி தெரிந்தொழுகும் உயர்ந்த பெரியோர் சார்பைச் சார்ந்து பழகுதலாற் கெடும்.

(க - து) தீய குணங்கள் நீங்கும்பொருட்டு நல்லாறினத்திற் சார்ந்து பழகுதல்வேண்டும்.

* ஐந். ஐம். ச.அ.

(வி - மீ) அடங்கார், வினையாலணையும் பெயர். செய்தொழுக்கியவ்வும் என்பதில் வகரம் விரிந்தது. உம்மை நல்லோர் சேர்க்கையால் நல்லன பெறுதலோடு என்னுங் கருத்துணர்த்துதலின் எச்சம்.

172. அறிமின் அறநெறி; அஞ்சமின் கூற்றம்;
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொல்; போற்றுமின் வஞ்சம்;
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை; எஞ்ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்.

(பொ - ள்) அறிமின் அறநெறி-கடமையொழுங்கை அறிந்தொழுகுங்கள்; அஞ்சமின் கூற்றம் - நமன் வருதற்கு அஞ்சி யொழுகுங்கள்; பொறுமின் பிறர் கடு சொல்-பிறர் கூறும் வன்சொற்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்; போற்றுமின் வஞ்சம் - வஞ்சித்தொழுகுதலைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்; வெறுமின் வினை தீயார் கேண்மை - செய்கை தீயவரது நட்பை வெறுத்தொதுக்குங்கள்; எஞ்ஞான்றும் பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல் - எக்காலத்திலும் பெரியார் வாயிலிருந்து வரும நன்மொழிகளை ஏற்று ஒழுகுங்கள்.

(க - து) நல்லாரினத்தைச் சார்ந்து பழகி அதனால் அறநெறியறிதல் முதலிய நலன்களைப் பெறுதல் வேண்டும்.

(வி - மீ) இச்செய்யுள் நல்லினம் சார்த்தருரியாரை நோக்கிற்று. அறிமின் முதலியன, அறிந்து அந்நெறி நின்றலையுணர்த்தா நின்றன. கூற்றம் அஞ்சதலாவது அருள்வழியின்றொழுகுதல். 'வஞ்சம் போற்றுமின்' என்றது, தம்மைச் சாராதவாறு காத்துக் கொள்ளுதலென்க. "புறஞ்சொற் போற்றுமின்"* என்றார் பிறரும். வினை தீயார் - தீயசெயலுடையார். பெரியார் வாய்ச்சொல் பெறுதற்கு அறநெறி யறிந்தொழுகுதல் முதலியன இன்றியமையாதன வாதலின், அவற்றை முறையே முற்கூறினார். ஒரோவொருகாற் பிற நெறிகள் தவறினும் பெரியார் வாய்ச்சொல் பெறுதல் ஒரு போதுந் தவறலாகா தென்றற்கு, எஞ்ஞான்றும் என்னுஞ் சொல் அதனை யடுத்து நின்றது.

* இலப். ௩0: கஅஅ.

173. அடைந்தார்ப் பிரிவும் அரும்பினியும் கேடும்
உடங்குடம்பு கொண்டார்க் குறலால்—தொடங்கிப்
பிறப்பின்னு தென்றுணரும் பேரறிவி னுரை
உறப்புணர்க அம்மாஎன் நெஞ்சு.

(பொ - ள்) அடைந்தார்ப் பிரிவும் அரு பினியும் கேடும் - இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவுஞ் சார்ந்தவரான உறவினர் நண்பர் முதலியோரைப் பிரிந்து நின்றாலும், தீர்தற்கரிய நோயும், இறப்பும், உடங்கு உடம்பு கொண்டார்க்கு உறலால் - பிறவியெடுத்தவர்க்கு ஒருங்கே பொருந்துதலால், தொடங்கி - ஆராயத் தொடங்கி, பிறப்பு இன்னாது என்று உணரும் பேரறிவினாரை - பிறப்புத் துன்பந் தருவது என்றுணர்ந்து பற்றற்றொழுதும் பெரிய அறிவினரான ஞானியரை, உறப்புணர்க என் நெஞ்சு - என் உள்ளம் மிகக் கூடுக.

(க - து) துன்பந் தரும் பிறப்பை அதன் இயல்பறிந்து பற்று நீங்கி யொழுதும் ஞானியரான நல்லாரினத்தைச் சார்ந்தொழுதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) உற்றார் முதலியோரைப் பிரிந்துநிற்க நேர்ந்தால், அப்போது இவ்வுடம்புக்குப் பற்பல வசதிகள் குறைந்து துன்பங்களைத்தலால் அவையெலாம் 'அடைந்தார்ப் பிரிவும்' என்பதில் அடங்கும். உடங்கு உறலால் என்க. உடம்பு இலக்கணையாற் பிறவியை உணர்த்திற்று. இத் துன்பப் பிறவியை மகிழ்தல் அறிவுடைமையாகாமையின் இன்னதென் றுணர்தல் பேரறிவுடைமையாயிற்று. "இளமை மகிழ்ந்தாரே.....இன்றை கெழுந்திருப்பார்,"* என்றார் முன்னும். அம்மா, அசை. நல்லினம் என்பது சிறப்பாக ஞானியரினம் என்பது இச்செய்யுட் கருத்து. ஈ

174. இறப்ப நினையுங்கால் இன்னு தெனினும்
பிறப்பினை யாரும் முனியார்;—பிறப்பினுள்
பண்பாற்றும் நெஞ்சத் தவர்களே டெஞ்சூன்றும்
நண்பாற்றி நட்கப் பெறின்.

* நாலடி, உ: க.

(பொ - ள்) பிறப்பினுள் - தாம் பிறந்த பிறப்பில், பண்பு ஆற்றும் நெஞ்சத்தவர்களோடு எஞ்ஞான்றும் நண்பு ஆற்றி நட்கப்பெறின் - பிறர்க்கு உதவிசெய்யும் நெஞ்சமுடையவர்களான பெரியார்களோடு எப்போதும் நேயஞ்செய்து அணுகியிருக்கப்பெற்றால், இறப்ப நினைபுங் கால் இன்னாது எனினும் பிறப்பினை யாரும் முனியார் - மிக ஆராயுமிடத்துத் துன்பந் தருவதென்றாலும் அப் பிறப்பினை யாரும் வெறுக்கமாட்டார்கள்.

(க - து) பிறவி துன்பந் தருவதாயினும் நல்லா ரினத்தோடு நேயங்கொண்டிருக்கப் பெறின் அதனை யாரும் வெறார்.

(வி - ம்) பிறவி நன்முறையிற் செல்லுதலின் வெறுக்கப் படாதாயிற்று. பிறப்பினுள் நட்கப்பெறின் அப் பிறப்பினை, இன்ன தெனினும் யாரும் முனியாரென்று கொள்க. பண்பென்பது பாடறிந்தொழுக*லாதலின், ஈண்டு உதவி யெனப்பட்டது. அது, நல்லார் இலக்கணம் இன்னதென்பதுணர்த்தும் பொருட்டு ரின்றது.

175. ஊரங் கணநீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்
பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம்;—ஒருங்
குலமாட்சி யில்லாரும் குன்றுபோல் நிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து.

(பொ - ள்) ஊர் அங்கண நீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக் கால் - ஊரின் சாக்கடை நீர் கடலைச் சேர்ந்தால், பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தம் ஆம் - பேரும் கடல் நீர் என்று வேறாகி அருள்நீராகும்; ஒருங் குலமாட்சி இல்லாரும் - மதிக்கத்தக்க நற்குலப் பெருமையில்லாத கீழோரும், குன்றுபோல் நிற்பர் நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து குணப்பெருமை வாய்ந்த நல்லாரைச் சார்ந்து அவர் நற்றன்மையில் மலைபோல் அசைதலின்றி நிலைத்து விளங்குவர்.

(க - து) கீழோரும் மேலோரைச் சேர்ந்தால், மேலோரேயாவர்.

* கலித். கரு. ௩: ௮.

(வி - மீ) உரவுநீர், வலிமையுடைய நீரென்னும் கருத்திற் கடல்நீருக்கு வந்தது. தீவினைகளைத் தீர்க்கும் அருளியல்பு வாய்ந்த நீர் தீர்த்தம் எனப்படுவதாயிற்று. குலம் - நல்லோர் குழல். நலம், ஈண்டுப் பண்பு. குன்றுபோல் நிற்பரென்றா, பின் அந்நிலையினின் றும் வழாரென்றற்கு. ௯

176. ஒண்கதிர் வாளமதியம் சேர்தலால் ஒங்கிய
அங்கண் விசும்பின் முயலும் தொழப்படுஉம்;
குன்றிய சீர்மைய ராயினும் சீர்பெறுவர்,
குன்றன்னூர் கேண்மை கொளின்.

(பொ - ள்) ஒள் கதிர் வாள மதியம் சேர்தலால் ஒங்கிய அங்கண் விசும்பின் முயலும் தொழப்படும் - இனிய கதிர்களையுடைய ஒள்ளிய திங்களைச் சேர்தலால் அழகிய இடமகன்ற வானத்தின்கண் முயலும் மாந்தரால் வணங்கப்படும்; குன்றிய சீர்மையராயினும் சீர்பெறுவர் குன்றன்னூர் கேண்மை கொளின் - ஆதலால், குறைந்த நிலைமையுடையராயினும் மக்கள் மலைபோன்ற பெருமையுடைய நல்லாரது நேயத்தை யடைந்தால் நிறைந்த சிறப்பினைப் பெறுவர்.

(க - து) மக்கள், நல்லார் நேயத்தராயிருப்பின் சிறப்புறுவர்.

(வி - மீ) வாண்மதியம் என அடுத்து வருதலின் கதிர்க்கு ஒண்மையாவது இனிமையென்று கொள்க. ஒண்மைக்கு இந் நன்மைப் பொருளுண்மை பிககலந்தையிற்* காணப்படும். முயல், திங்களின்கட் காணப்படும் மறு. பிறைதொழ்தல் வழக்கமாதலின்,† அதன்கண் உள்ள மறுவும் தொழப்படுவதாயிற்று. சீர்மை, பொதுவாக ஈண்டு நிலைமையென்னும் பொருட்டு. நிலை வழுவாதவராகலின், நல்லோர் குன்றன்னூ ரெனப்பட்டனர். அவரோடு கேண்மை கொள்ளுதலாவது அவர் அன்புக்குரியவராய் அவர் இனத்தவராய் இருத்தலென்க. ௯

177. பாலோ டளாயநீர் பாலாகு மல்லது
நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம்;—தேரின்,
சிறியார் சிறுமையும் தோன்றாதாம், நல்ல
பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து.

* பிங். ௧0: ௨௧0. † குறுந். ௩0௭.

(பொ - ள்) பாலோடு அளாய நீர் பாலாகுமல்லது
 நீராய் நிறம் தெரிந்து தோன்றாது - பாலோடு கலந்த நீர்
 பாலாகித் தோன்றுமல்லது நீராய்த் தன் நிறம் விளங்கித்
 தோன்றாது; தேரின் ஆராய்ந்தால், சிறியார் சிறுமையும்
 தோன்றாது நல்ல பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து -
 உயர்ந்த பெரியாருடைய பெருந்தன்மையைச் சார்ந்தால்
 சிறியார் குறைபாடுந் தோன்றாமற் பெருமையேயாகும்.

(க - து) மக்கள் பெரியாரோடு சேர்ந்திருந்து தம்
 குறை நீங்கிப் பெருமையடைதல்வேண்டும்.

(வி - ம்) உவமையில் நீராய்த் தெரியாமையும் பாலாய் நிறமா
 தலங் கூறப்பட்டமையின், பொருளிலும் சிறுமை தோன்றாமையோடு
 பெருமை உருவாதலும் உரைத்துக்கொள்க. நீர் தன் நிறந்தெரிந்து
 தோன்றாதென்றமையின் பால் நிறந்தெரிந்து தோன்றுமென்பது
 பெறப்பட்டமையால் அவ்வாறே சிறியோர்க்கும் கொள்க. “உவமப்
 பொருளின் உற்ற துணருந் தெளிமருக குளவே திறத்தியலான”
 என்பதனான் இங்ஙனம் கொள்ளப்படும். ஆம் இரண்டனும் முன்
 னது அசை. நல்ல என்னும் அடைமொழி இயல்புணர்த்தியபடி. எ

178. கொல்லை யிரும்புனத்துக் குற்றி யடைந்தபுல்
 ஒல்காவே யாகும் உழுவ ருழுபடைக்கு;
 மெல்லியரே யாயினும் நற்சார்வு சார்ந்தார்மேற்
 செல்லாவாம் செற்றார் சினம்.

(பொ - ள்) கொல்லை இரு புனத்துக் குற்றியடைந்த
 புல் - கொல்லையாகிய பெரிய நிலத்திலுள்ள மரக்கட்டை
 யைச் சேர்ந்து வளர்ந்த புல், ஒல்கா ஆசும் உழவர் உழு
 படைக்கு - உழவரது உழுகின்ற படையாகிய கலப்பைக்
 குக் கெடாதனவாகும்; மெல்லியரேயாயினும் நற்சார்வு
 சார்ந்தார் மேல் செல்லா செற்றார் சினம் - வலிமையில்லாத
 வரே யாயினும் நல்லினத்தாரென்னும் வலிய சார்பினைச்
 சார்ந்தவர்மேல் பகைவரது சினம் பயன்படாமற்போம்.

(க - து) நல்லாரினத்திற் சேர்ந்திருப்பார்மேற் பகை
 வர் சினம் செல்லாது.

* தொல். உவம. ௨௦.

(வி - ி) குற்றி - சிறுகட்டை; ஈண்டுக், கொல்லையில் வளர்ந்து தரையளவாக வெட்டப்பட்டுவிட்ட வேர்க்கட்டை. ஒல்காமைக்கு இங்குக் கொடாமைப்பொருளுரைக்க. “ஒல்கிய எழில்”* என்ற விடத்துக் “கெட்ட அழகு” என்று நச்சினூர்க்கினியர் உரைகூறினமை காண்க. மெல்லியரென்றது அறிவு, ஆற்றல், பொருள், நிலை முதலியவற்றிற் சிறியர் என்னும் பொருட்டு. நற்சார்வு, இந்நிலைகளிற் பெரியராயினாது துணை. சினம், பகையின்மேற்று. செல்லாது என்பது கடைகுறைந்து நின்றது. “தக்கா ரினத்தனுபத்தானொழுக வல்லானைச், செற்றார் செயக்கிடந்த தில்,”† என்றார் சாயனார்.

179. நிலநலத்தால் நந்திய நெல்லேபோல் தத்தம்
குலநலத்தால் ஆகுவர் சான்றோர்;—கலநலத்தைத்
தீவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை
தீயினஞ் சேரக் கெடும்.

(பொ - ள்) நிலநலத்தால் நந்திய நெல்லேபோல் தத்தம் குலநலத்தால் ஆகுவர் சான்றோர் - நிலத்தின் வளத்தினூற் செழித்து வளர்ந்த நெற்பயிரைப்போல் தத்தம் இனநலத்தால் நல்லோர் மேன்மேலும் சான்றாண்மையுடையோராவர்; கலநலத்தைத் தீவளி சென்று சிதைத்தாங்கு - மரக்கலத்தின் வலிமையைக் கொடிய புயற்காற்றுச் சென்று கெடுத்தாற்போல, சான்றாண்மை தீ இனம் சேரக் கெடும் - தீய இனத்தவரைச் சேர அதனால் அச் சான்றாண்மை அழியும்.

(க - து) இயல்பாகவே நல்லோராயிருப்பவர்க்கும் நல்லினச் சேர்க்கை நன்மையையும் தீயினச் சேர்க்கை தீமையையும் உண்டாக்கும்.

(வி - ி) நிலத்துக்கு நலமாவது வளம். குலம் - கலந்து பழகு வோர் இனம். இச்செய்யுள் சான்றோரைக் கருதிற்புத்தலின், அவர் மேலுமேலுஞ் சான்றோராகுவரென்று முதற்பகுதிக்கு உரைக்கப்பட்டது. கலத்துக்கு நலமாவது அலைகளாற் றுக்குறது செல்லும் உறுதி. உவமைக்கேற்றபடி பொருளின் எழுவாய் தீயினம் ஆக வேண்டுமாயினும், அதனூற் கருத்துக்கு இழுக்கின்றென்க. இது, “உவமப் பொருளை யுணருங் காலை மரீஇய மரபின் வழக்கொடு படுமே”‡ என்பதனூற் றெளியப்படும்.

* கவித். அ: ச. † குறள், சடு: சு. ‡ தொல். உவம. உக.

180. மனத்தான் மறுவில் ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த
இனத்தால் இகழப் படுவர்;—புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே,
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்.

(பொ - ள்) புனத்து வெறி கமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேம் எறிபுனம் தீப் பட்டக்கால் - காட்டிலுள்ள மணங் கமழ்கின்ற சந்தனமரமும் வேங்கைமரமும் பெருங் காற்று வீசுகின்ற அக்காடு தீப்பிடித்தால் வெந்து அழிந்து விடும்; மனத்தால் மறு இலரேனும தாம் சேர்ந்த இனத்தால் இகழப்படுவர் - ஆதலால், சான்றோர் தம் மனநலத்தால் மாசிலராயினும் தாம் சேர்ந்த தீய இனத்தினால் பெருமை குன்றிப் பழிக்கப்படுவர்.

(க - து) சான்றோர் மனநலம் நன்குடையராயினும் தீயினச் சேர்க்கையால் பெருமை குறைந்து கெடுவர்.

(வி - ம்) இகழப்படுவா சான்றோரென்று கொள்க. இகழப்படுவரென்னுங் குறிப்பால் இனம் தீயினத்துக்காயிற்று. மணங் கமழ்தல் வேங்கைக்குங் கொள்க. “வேங்கை கமழுமெஞ் சிறுகுடி”^{*} என்றார் பிறரும். வேமே என்னும் ஏகாரம் இரக்கம் புலப்படுத்திற்று. எறிதலென்னும் ஆற்றலாற் பெருங்காற்றெனப்பட்டது. காடுகளிற் காற்றினால் மரங்கள் உராய்ந்து தீப்பற்றுதல் இயல்பாகலின் எறிதல் என்பது இப்பொருட்டாயிற்று. புனத்துச் சந்தனமும் வேங்கையும் அப் புனம் எறிபுனமாய்த் தீப்பட்டக்கால் வேமென்னும் பொருட்டுப் புனம் மறித்துக் கூறப்பட்டது. உம்மைகள் எண்ணொடு உயர்வு சிறப்பும் ஆம். க0

கக. பெருமை

நல்லினத்தாரது பெருந்தன்மை உணர்த்துவது.

181. ஈத விசையா திளமைசே ணீங்குதலால்
காத லவருங் கருத்தல்லர்;—காதலித்து
ஆதுநா மென்னு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள்.

* குறந். ௩௩௫.

(பொ - ள்) ஈதல் இசையாது - உலக வாழ்க்கையானது வறியவர்க்கு ஒன்று விரும்பியபடி கொடுத்தல் இயலாததாயிருக்கின்றது; இளமை சேண் நீங்குதலால் காதலவரும் கருத்தல்லர் - இளமை நிலையும் நெடுந்தொலைவில் நீங்கிப் போதலால் காதலன்புடைய மனைவியரும் வரவர விருப்புடையரல்லர்; காதலித்து ஆதும் நாம் என்னும் அவாவினைக் கைவிட்டுப் போவதே போலும் பொருள் - ஆதலின் உலகவாழ்க்கையிற் பற்றுக்கொண்டு நாம் ஆக்கமுறுவோம் *என்னும் அவாவினைக் கைவிட்டுத் துறவு நெறியில் ஒழுகுவதே பயன்றருவதாகும்.

(க - து) பற்றில்லாமலிருத்தலே பெருந்தன்மையாகும்.

(வி - ம்) சேண் நீங்குதல் மீண்டும் பெறற்கருமை தேற்றி நின்றது. காதலவர், ஒருசொல்; 'இளமை நீங்குதலால்' என்னும் குறிப்பால், சிறப்பாக அது மனைவியர்மேல் நின்றது. உம்மை, இறந்ததுதழீஇயது. கருத்தென்றது ஈண்டு விருப்பம். போலும் என்பது ஒப்பில் போலி.*

182. இற்சார்வின் ஏமாந்தேம் ஈங்கமைந்தேம் என்றெண்ணிப் பொச்சாந் தொழுகுவர் பேதையர்;—அச்சார்வு நின்றன போன்று நிலையா எனவுணர்ந்தார் என்றும் பரிவ திலர்.

(பொ - ள்) இல் சார்வின் ஏமாந்தேம் - மனைவாழ்க்கைச் சார்பினால் களித்திருக்கின்றேம்; ஈங்கு அமைந்தேம் - உலகத்தில் அதற்கு வேண்டிய பொன் முதலிய எல்லா நலங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்றேம்; என்று எண்ணிப் பொச்சாந்து ஒழுகுவர் பேதையர் - என்று கருதி அறிவிலா மாந்தர் அவற்றின் பொய்மையை மறந்து ஒழுகுவர்; அச் சார்வு நின்றனபோன்று நிலையா என உணர்ந்தார் என்றும் பரிவது இலர் - ஆனால், அச்சார்புகள் நிலைத்திருப்பனபோற் காணப்பட்டுப் பின் நிலையாமற் போம் என்று உணர்ந்த மேலோர் எக்காலத்திலும் அவற்றை விரும்புதலின்றி பொழுகுவர்.

* தொல். இடை. ௩௦.

(க - து) எல்லா உலக நலங்களும் ஒருங்கமைந்த காலத்தும் அவற்றிற் பற்றின்றி நின்றலே பெருந்தன்மையாகும்.

(வி - மீ) ஏமாச்சல் - மிக இன்புறதல்; அமைதல் - குறைவின்றி யிருத்தல். இரண்டும் செளிவின்பொருட்டு இறந்தகாலத்தில் வந்தன. “இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குந் காலே”* என்பதனால் இது முடிக்கப்படும். பேதையாரென்றதனானும் உணர்ந்தார் என்றதனானும் அவ்வவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகள் விளங்கின. என்றும் என்றார், தம் இளமைப் பருவத்தும் அனைத்து நலங்களும் வாய்ந்த காலத்தும் பரிவதில ரென்றற்கு. ௨

183. மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
சிறுமைப் படாதே நீர் வாழ்மின்—அறிஞராய்
நின்றழி நின்றே நிறம்வேரூங் காரணம்
இன்றிப் பலவு முள.

(பொ - ள்) மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து சிறுமைப் படாதே நீர் வாழ்மின் அறிஞராய் - மறுமைக்கு வித்தாகிய அறச்செயலை வாழ்க்கையில் மயங்குதலில்லாமற் செய்து எஞ்ஞான்றுந் துன்புறமல் நீவிர் அறிஞராய் வாழ்நீங்கள்; ஏனென்றால், நின்றழி நின்றே நிறம் வேரூம் - நின்ற நிலையில் நின்றே உடம்பின் இளமையொளி வேரூய் மாறும்; காரணமின்றிப் பலவும் உள - அன்றியும் காரணமில்லாமலே பல இடையூறுகளும் வாழ்க்கையில் உள்ளன.

(க - து) மறுமை நினைவோடு ஒழுகுதலே பெருந்தன்மையாகும்.

(வி - மீ) வித்தென்றது, வித்துப் போன்றதை; அறிஞராய் வாழ்மின் என்க. நம்மை யறியாமலே நிறம் வேரூம் என்றற்கு ‘நின்றழி நின்றே’ யென்றும், இம்மைச் செய் காரணம் இன்றாயினும் என்றற்குக் ‘காரணமின்றி’ யென்றுந் கூறினார், மற்று, உளவாதல் உம்மைச் செய் காரணத்தாலென்று கொள்க. பலவும் என்றது, “அடைந்தார்ப் பிரிவும் அரும்பினியும் கேடும்.”†

* தொல். விணை. சஅ.

† நாலடி : கஅ : ௩.

184. உறைப்பருங் காலத்தும் ஊற்றுநீர்க் கேணி

இறைத்துணினும் ஊராற்றும் என்பர் ;—கொடைக்கடலும்
சாயக் கண்ணும் பெரியார்போல் மற்றையார்
ஆயக் கண்ணும் அரிது.

(பொ - ள்) உறைப்பு அரு காலத்தும் ஊற்றுநீர்க் கேணி இறைத்து உணினும் ஊர் ஆற்றும் என்பர் - மழை துளித்தலில்லாத காலத்திலும் ஊற்று நீரையுடைய சிறிய நீர்நிலை இறைத்து உண்ணுவதாயினும் ஊரிலுள்ளாரனை வர்க்கும் உதவும் என்று பெரியோர் கூறுவர் ; கொடைக்கடலும் - அதுபோல வறியோர்க்கு ஒன்று கொடுத்தலாகிய கடமையும், சாயக்கண்ணும் பெரியார்போல் மற்றையார் ஆயக்கண்ணும் அரிது - தமது நிலைமை குறைவான காலத்தும் பெரியோர் மேற்கொள்ளாதல்போலப் பெரியரல்லாதார் தமது நிலைமை நிறைவடைந்த காலத்தும் மேற்கொள்ளாதல் அரிதாகும்.

(க - து) நிலைமை குறைந்த காலத்தும் பிறர்க்கு இயன்றது உதவ முற்படுதலே பெருந்தன்மையாகும்.

(வி - ம்) அருமை இரண்டிடத்தும் இன்மைமேற்று. கேணி என்பது மணற்பரப்பில் இயல்பாக அமையும் ஊற்றுடைய சிறிய நீர்நிலை. தொல்காப்பிய வுரையிற் "சிறுகுளம்"* எனப்பட்டது. கொடைக்கடலும் அரிது என்க. பெரியாரியல்பை உவமையுடன் உரைக்கும்கால் மற்றையாரியல்பும் உடனுரைக்கப்பட்டது. ச

185. உறுபுனல் தந்துல கூட்டி அறுமிடத்தும்

கல்லாற்றுழியும் ஆறேபோல்,—செல்வம்
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணும் சிலர்க்காற்றிச்
†செய்வார் செயற்பா லவை.

(பொ - ள்) உறுபுனல் தந்து உலகு ஊட்டி-நீருள்ள காலத்தில் மிக்க நீர் தந்து உலகயிர்களை உண்பித்து, அறுமிடத்தும் கல் ஊற்றுழி ஊறும் ஆறேபோல் - நீர் வறளுங் காலத்தும் தோண்டுகின்ற ஊற்றினிடத்தில் ஊறியுதவும்

* தொல். எச். ச. நச்.

† நாலடி. கடு : எ, கக : உ.

ஆறேபோல், செல்வம் பலர்க்கு ஆற்றி - உள்ள காலத்திற் பொருளைப் பலர்க்கும் உதவிசெய்து, கெட்டு உலர்தக் கண்ணும் சிலர்க்கு ஆற்றிச் செய்வர் செயற்பாலவை - அப் பொருள் கெட்டு நிலையழிந்த காலத்தும் மேன்மக்கள், சிலர்க்கேனும் உதவிகள் செய்து தாம் செய்தற்குரிய கடமைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பர்.

(க - து) எந் நிலையிலுந் தங் கடமைகளைச் செய்தலே பெரியோர் தன்மையாகும்.

(வி - ம்) கல்லும் ஊற்றென வினைத்தொகையாகக் கொள்க. பலர்க்குமெனவும், சிலர்க்கேனுமெனவுந் தந்துரைக்க. யாண்டுஞ் செயற்பாலவை செய்தலே பெரியோரியல்பாதலின், பலர்க்காற்றி, சிலர்க்காற்றி என்ற பின்னும் 'செய்வர் செயற்பாலவை' என ஆசிரியர் முடித்துக்காட்டினார். இதனால், உதவுதலென்பது எந் நிலையிலுஞ் செயற்பாலதாக கடமையாதலும் பெறப்பட்டது. ௫

186. பெருவரை நாட! பெரியோர்கட் டமை

கருநரைமேற் சூடேபோற் றேன்றும்; —கருநரையைக்
கொன்றன்ன இன்னு செயினும் சிறியார்மேல்
ஒன்றினும் தோன்றக் கெடும்.

(பொ - ள்) பெரு வரை நாட - பெரிய மலைகளை யுடைய நாடனே! பெரியோர்கண் தீமை கருநரைமேல் சூடேபோல் தோன்றும் - மேன்மக்களிடத்தில் உண்டான குற்றம் சிறந்த வெள்ளையெருதினமேல் இட்ட சூடு போல் விளங்கித் தெரியும்; கரு நரையைக் கொன்றன்ன இன்னு செயினும் - அச் சிறந்த வெள்ளை யெருதினைச் சூடிடுதலேயன்றிக் கொன்றாற்போன்ற துன்பங்களைச் செய்தாலும், சிறியார்மேல் ஒன்றினும் தோன்றக் கெடும் - கீழ்மக்களிடத்தில் ஒரு குற்றமாவது அவ்வாறு விளங்கித் தெரியாமல் மறைந்துவிடும்.

(க - து) மேன்மக்களிடம் சிறு குற்றமும் உண்டா காமலிருத்தல் நல்லது.

(வி - ம்) சூட்டின் வடுகன்கு தெரிதல் வேண்டி நரையெருது கூறப்பட்டது. நரை, ஆகுபெயர். கருவென்னும் அடைமொழி

முதன்மைப் பொருட்டாய்ச் சிறந்தவென்னுங் கருத்தில் நின்றது. சிறியோர் மிக்க கொடுமை செய்தாராயினுமென்றற்குக் 'கரு நரையைக் கொன்றன்ன' வென்றது, 'கருநராமேற் குடு' என்று முற்கூறியதையே தந்தெடுத்துக் கொண்டபடி யென்க. பெரியோரை அனைவரும் விளக்கமாகத் தெரிந்திருப்பாராதலின், அவர் பாற்றேன்றஞ் சிறுகுற்றமும் விளக்கமாகத் தோன்றுவதாயிற்று. "உயர்ந்தார்ப் படுகுற்றமும் குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு" * என்றார் பிறரும்.

187. இசைந்த சிறுமை யியல்பிலா தார்கட்
பசைந்த துணையும் பரிவாம்—அசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னுர்கண்
பகையேயும் பாடு பெறும்.

(பொ - ள்) இசைந்த சிறுமை இயல்பிலாதார்கண் பசைந்த துணையும் பரிவாம் - தமக்குப் பொருந்திய சிறுமைச் செயல்களையுடைய பண்பிலாதாரிடத்தில் நேயங் கொண்ட அளவுந் துன்பமேயாம்; அசைந்த நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவினார்கண் - மாறிய செயல்களை வினையாட்டாகவும் விரும்பாத சிறந்த அறிஞர்களிடத்தில், பகையேயும் பாடு பெறும் - பகை கொள்ளாதலுங்கூட மாட்சிமைப்படும்.

(க - து) பெரியோரிடத்துப் பகை செய்தலினுஞ் சிறியோரிடத்து நட்புச் செய்தல் பெருந்திங்கு பயக்கும்.

(வி - ம்) இயல்பென்றார், உலகியல்புக்கேற்ப வொழுகும் பெருந்தன்மையாகிய பண்பை.† பசைதல், உள்ளம் நெகிழ்ந்து சென்று பற்றுதல். அசைந்த, வினையாலணையும் பெயர். நகையேயும் பகையேயும் என்னும் உம்மைகள் இழிவு சிறப்பு. எ

188. மெல்லிய நல்லாருள் மென்மை; அதுவிறந்(து)
ஒன்னுருட் கூற்றுட்கும் உட்குடைமை; எல்லாம்
சலவருட் சாலச் சலமே; நலவருள்
நன்மை வரம்பாய் விடல்.

* பழமொழி அ. 0.

† கலித். ககக.

(பொ - ள்.) மெல்லிய நல்லாருள் மென்மை - மென்றன்மைபுடைய மகளிரிடம் மென்றன்மையாகவும், அது இறந்து ஒன்றாருள் கூற்று உட்கும் உட்கு உடைமை - பகைவரிடத்தில் அம்மென்றன்மை நீங்கிக் கூற்றுவனும் அஞ்சும் மிடுக்குடைமையாகவும், எல்லாம் சலவருள் சாலச்சலமே - முழுதும் பொய்யராணரிடத்து மிக்க பொய்ம்மையாகவும், நலவருள் நன்மை-மெய்யியல்புடைய மேலோரிடம் மெய்ம்மையாகவும், வரம்பாய்விடல் - அவ்வவற்றின் எல்லையாய் நடந்துகொள்க.

(க - து) மாந்தரின் பல்வேறு நிலைக்கு ஏற்பப் பல்வேறு வகையாக உலகத்தில் நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

(வி - ம்) மூன்னிரு வாரிகள் மென்மைக்கும் ஆண்மைக்கும் பின்னிரு வாரிகள் பொய்ம்மைக்கும் மெய்ம்மைக்கும் வந்தன. 'நல்லா' என்றது, ஈண்டுச் சிறப்பாய் மகளிரை யுணர்த்திற்று. "மகளிர் சாயல் மைந்தர்க்கு மைந்து"* எனப் பிறரும் இக கருத்தியைபு கூறு மிடத்தான் அறிக. உட்கு, ஈண்டு மிடுக்கு; எல்லாம், முழுமையென்னும் பொருட்டு. நன்மை, சலம் என்பதன் மறையாக வந்தமையின் மெய்ம்மையென் றுரைக்கப்பட்டது. 'வரம்பாய்விடல்' என்றார், அங்வுக்குணங்களின் மேனிலையுடையீராய் நடந்துகொள்க என்றற்கு பொய்யர்க்குப் பொய்யரா யொழுகுதல், அவர் திருந்தும்பொருட்டும் அவரால் தாம் ஏதமுருமைக்கும் என்க. அ

189. கடுக்கி யொருவன் கடுங்குறளை பேசி
மயக்கி விடினும் மனப்பிரிப்பொன் றின்றித்
துளக்க மிலாதவர் தூய மனத்தார்;
விளக்கினுள் ஒண்குடரே போன்று.

(பொ - ள்) கடுக்கி ஒருவன் கடுங்குறளை பேசி மயக்கி விடினும் - ஒரு வன் முகஞ்சளித்துப் பிறரைப்பற்றிக் கொடிய கோளுரை கூறித் தம்மை மயக்கினாலும், மனப்பிரிப்பு ஒன்று இன்றித் துளக்கம் இலாதவர் - அப் பிறர் பால் மனவேறுபாடு சிறிதுமின்றி முற்கொண்ட கருத்துறுதியினின்று அசைதலில்லாதவரே, தூய மனத்தார்

* புறம. ௨௨௧: ௫.

விளக்கினுள் ஒண் சுடர் போன்று - விளக்கினில் எரியும் ஒள்ளிய தீப் பிழம்புபோன்று அழுக்கற்ற நெஞ்சுடையவ ராவர்.

(க - து) பிறர் சொல்லுங் கோளுரைகட்குச் செவி கொடாமை பெருந்தன்மையாகும்.

(வி - மீ) முகத்தின் கடுமை புலப்படுத்துதற்குக் 'கடுக்கி' என்றார்; "மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோக்கின்"† என்றார் மணி மேகலையினும். மயக்கிவிடினும் என்றமையாற் சான்றோர் மயங்கி னமை பெறப்படாது; ஒருவன் தான் மயங்குஞ் செயலுத் தீர நிகழ்த் தினமையே பெறப்படும். அச்செயல் முற்றினமை தெரித்தற்கு 'விடு' என்னுந் துணிவுப்பொருள் விசுதி நின்றது. துளக்கமின்மை தாய்மையைக் காட்டுமாகலின், தாய் மனத்தாரென்று மேன்மக்களின் பெருமை கூறப்பட்டது. சுடர், தாய்மைக்கு உவமம். சுடரின் ஒண்மை மனத்தின் தாய்மைக்குக்கொள்க. க

190. முற்றுற்றுத் துற்றினை நாளும் அறஞ்செய்து
பிற்றுற்றுத் துற்றுவர் சான்றவர்;—அத்துற்று
முக்குற்றம் நீக்கி முடியும் அளவெல்லாம்
துக்கத்துள் நீக்கி விடும்.

(பொ - ள்) முன் துற்றும் துற்றினை நாளும் அறம் செய்து பின் துற்றுத் துற்றுவர் சான்றவர் - முதலில் உண்ண எடுக்குந் கவளத்தை நாடோறும் பிறர்க்கு உதவி செய்து அடுத்த கவளத்தைப் பெரியோர் உண்ணுவர்; அத் துற்று - பிறர்க்கு உதவிசெய்த அந்தக் கவளம், முக் குற்றம் நீக்கி முடியுமளவெல்லாம் துக்கத்துள் நீக்கிவிடும்- அப் பெரியோருடைய காம வெகுளி மயக்கமென்னும் மூன்று குற்றங்களையுங் கெடுத்துப் பிறவி தீருங் கால முழுமையும் அவரைத் துன்பத்தினின்று நீக்கிவிடும்.

(க - து) முதலிற் பிறரை உண்பித்துப் பின்பு தாம் உண்டு துயர் தீர்தலே பெருந்தன்மையாகும்.

(வி - மீ) துற்றுதல் - உண்ணுதல்; ஆதலின் துற்று, ஒரு வாய் அளவு உணவுக்காயிற்று; "இகலன்வாய்த் துற்றிய தோற்

* மணிமே. க: சடு.

றம்.”* என்றார் பிறரும். முக்குற்றம் நீக்கி அதனால் துக்கத்துள் நீக்கிவிடும் என்க. முக்குற்றம் நீக்கியவளவே பிறவி தீர்தலின்றி எடுத்த வினை தீருமளவும் அஃகிருக்குமாகலின். அவ்வாறிருக்கும் கால முழுமையும் துக்கத்துள் நீக்கிவிடுமென்றார். “உதவிவரைத் தன்றுதவி” †. யாகலின், உதவியது ஒரு கவளமாயினும் அது பெரும் பயன் றந்தது. க0

உ0. தாளாண்மை

முயற்சியுடைமை உணர்த்துவது.

191. கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்கூழ்போற்
கேளீவ துண்டு கிளைகளோ துஞ்சுப;
வாளாடு கூத்தியர் கண்போற் றடுமாறுந்
தாளாளர்க் குண்டோ தவறு.

(பொ - ள்) கோள் ஆற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின் கீழ்ப் பைங்கூழ்போல் - நீர்கொள்ளாதலை நிரம்பக் கொள்ளாத ஏரியின் கீழுள்ள பயிரைப்போல், கேள் ஈவது உண்டு கிளைகளோ துஞ்சுப - தமக்கு உறவினர் கொடுப்பதை உண்டு சுற்றங்கள் சோம்பிக் கிடந்து பின் அவர் வறுமைப்பட்டபோது தாமும் வருந்தியிறப்பர்; வாள் ஆடு கூத்தியர் கண்போல், தடுமாறும் தாளாளர்க்கு உண்டோ தவறு - வாட்கூத்து ஆடுகின்ற கூத்துப்பெண்டிருடைய கண்களைப்போல் உழலும் முயற்சியுடையார்க்கு இப் பிழைபட்ட வாழ்வு உண்டோ?

(க - து) ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்க்கையில் முயற்சியுடையா யிருக்கவேண்டும்.

(வி - ி) உவமங்களின் கருத்துக்கள் பொருள்களின் விளக்கங்களில் வந்திருக்கின்றன. நீரை மிகுதியாகக் கொள்ளாத குளம் முயற்சியுடைய கேளிர்க்கு உவமமாக வந்தது, அக் கேளிரின் சுற்றங்கள் சோம்பிக் கிடத்தலால் அவர்க்கு வருவாய் மிகுதியாக அமையாமையின் என்க. துஞ்சுப, தொழிலின்றியிருந்து பின் இறப்பென்னும் பொருட்டு. “உலகு தொழிலுவந்து நாஞ்சில் துஞ்சி” ‡

* களவழி நாம். உஅ. † குறள், கக 0. ‡ அகழ், கசக.

“நிலமிசைத் தஞ்சினர்”* என்பன காண்க. வாளாடு கூத்தியர் - வாட்களை இரு கைகளிலும் பிடித்து விரையச் சமூற்றித் தாமுஞ் சமுன்று கூத்தாடும் இளமகளிரா; ஆடுமகளிருள் இவர் ஒரு வகையார்: இவர் கண்கள் அஞ்ஞான்று மிக முயற்சியுடையனவாய் வான் முனைகள்மேல விரையத் திரிந்து திரிந்து பிறழ்ந்துழலும்; அவ்வாறு கருமமே கண்ணையிருக்கும் பேருக்கமாகிய முயற்சியுடைமைக்கு அவர் கண்கள் உவமமாகக் கூறப்பட்டன. தடுமாறுதல், ஈண்டு, உழை முயலுதல். க

192. ஆடுகோடாகி அதரிடை நின்றதூஉம்

காழ்கொண்ட கண்ணே களிறனைக்குங் கந்தாகும்;
வாழ்தலும் அன்ன தகைத்தே ஒருவன்றுள்
தாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின்.

(பொ - ள்) ஆடு கோடு ஆகி அதரிடை நின்றதூஉம் காழ்கொண்டகண்ணே களிறு அணைக்கும் கந்து ஆகும் - துவள்கின்ற இளங்கொம்பாகி வழியிடையே நின்ற சிறு மரமும் உள் வயிற் கொண்டு முற்றிய காலத்தில் ஆண்ட யானைகளைக் கட்டுதற்குரிய கட்டுத்தறியாக உதவும்; வாழ்தலும் அன்ன தகைத்தே ஒருவன் தாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின் - ஒருவன், முயற்சியால் தன்னை ஆற்றலிற் குறைவில்லாமற் செய்துகொள்வானாயின் அவன் தனது வாழ்க்கையைப் பெருமை கொள்ளுதலும் அதுபோன்ற தன்மையதேயாம்.

(க - து) எளிய நிலையிலுள்ளோரும் முயற்சியால் தன்மை ஆற்றலுடையவராகச் செய்துகொள்ளல்வேண்டும்.

(வி - ம்) வழியில் வரும் யானையைப் பாகர் அங்கே வலிய தாய் நிற்பதொரு மரத்திற் கட்டுவராதலின், ‘அதரிடை’ யென்றார், ‘அநரிடை ஆடு கோடாகி நின்றதூஉம்’ என்று கொள்க. இழிவு சிறுபும்மை ஆடு கோடாகி நின்றதற்கு வந்தது. கண்ணென்றது ஈண்டுக் காலப்பொருட்டு. அணைக்கும் என்றார், அதனூற் கந்து பெருமைப்படுதலின். தாழ்வின்றித் தன்னைச் செய்துகொள்ள லாவது, “தொல் சிறப்பின் ஒன்பொருள் ஒன்றே, தவம் கல்வி ஆள்வனை”† யென மேற்கூறப்படுமவற்றில் தன்னைக் குறைவில் ளுக்கச் செய்துகொள்ளலென்க. உ

* பால்டி. உ.க.

† நாலடி, உ.க. : சி.

193. உறுபுலி ஊனிரை யின்றி ஒருநாள்
 சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னும்;—அறிவினால்
 காற்றொழில் என்று கருதற்க கையினால்
 மேற்றொழிலும் ஆங்கே மிகும்.

(பொ - ள்) உறுபுலி ஊன்இரை இன்றி ஒருநாள் சிறு தேரை பற்றியும் தின்னும் - வலிமை மிக்க புலி தனக் கேற்ற இறைச்சியுணவில்லாமல் ஒரோவொருகால் சிறிய தவளையைப் பிடித்தார் தின்னும்; அறிவினால் கால் தொழில் என்று கருதற்க - ஆதலால், தமக்குரிய அறிவுமேம்பாட்டினால், எதனையும் காலால் செய்தற்குரிய சிறு தொழிலென்று யாருங் கருதாதிருப்பாராக; கையினால் மேல் தொழிலும் ஆங்கே மிகும் - அச் சிறு தொழிலையும் பொருள் செய்தொழுகும் முயற்சியினால் உயர்ந்த தொழிலும் அதிலிருந்தே பெருகிவரும்.

(க - து) சிறு தொழிலையும் முயற்சியோடு திருத்தமாகச் செய்யவேண்டும்.

(வி - ம்) உவமத்திற் புலிக்கு உடம்பு வலிமை கூறப்பட்டமையின், பொருளிலும் அறிவு வலிமை காட்டுதற்கு 'அறிவினால்' என்றார். ஊனிரையின்றி யென்றமையின், தேரையின் ஊன் சிறுமை பெறப்பட்டது. தேரை தின்று பசியாறிய ஒரு சிறு தணிவிலிருந்து பேரிரை பற்றும் வன்மை புலிக்குண்டாதலின், சிறு தொழிலையும் பொருள் செய்தொழுகும் முயற்சியிலிருந்தே மக்கட்கு உயர்ந்தொழிலும் பெருகிவருமென்பது கருத்து. கையினால் முயற்சி யொழுக்கத்தாலென்க. ௩

194. இசையா தெனினும் இயற்றியோ ராற்றல்
 அசையாது நிற்பதாம் ஆண்மை—இசையுங்கால்
 கண்டல் திரையலைக்குங் கானலந் தண்சேர்ப்பு !
 பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று.

(பொ - ள்) கண்டல் திரை அலைக்கும் கானல் தண்சேர்ப்பு - தாழையை அலைகள் சிதைக்கின்ற கடற்கரரச்சோலையையுடைய குளிர்ந்த துறைவ்வே! இசையாது எனினும் - மேற்கொண்ட காரியம் ஊழ்வீதியினால்

எளிதில் கூடிவராதாயினும், இயற்றிய ஓர் ஆற்றால் - அவ்வழி இப்பிறவியில் வழிசெய்துவிட்ட ஓர் வகையினால், அசையாது நிற்பதாம் ஆண்மை - தளராமல் நின்று முயல்வதே ஆடவர்க்குரிய ஆண்மைப் பண்பாகும்; இசையுந் கூல் பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று - மற்று, ஊழ் கூட்டுதலால் ஒன்று எளிதில் கூடிவருமாயின் பெண்மக்களும் அதனை முடித்துப் பெருமையடையாரோ!

(க - து) ஊழ் கூட்டாதவிடத்தும், அரிய காரியங்களைச் செய்தலில் தளாவின்றியிருந்து முயலும் ஆண்மையே தாளாண்மையாகும்

(வி - மீ) இயற்றிய வென்னும் அகரம் தொக்கது; ஊழ் இயற்றித் தந்த என்பது பொருள்; இயன்ற ஓர் வகையினால் என்பதன் கருத்தும் இது. நிற்பது - நின்று முயல்வது. இசையுந் கூல், வினையெச்சம். வாழாரோ என்பது ஈண்டு, முயன்று பெருமையடையாரோ வென்னும் கருத்தினின்றது; இஃது அறிபொருள் வினா.* ஊழ்கூட்டுகாற் சிறிது முயன்று ஒன்று நிறைவேறப்பெறுதல் பெண்டிர்க்கும் இயலுமென்றமையின். அஃதன்று தாளாண்மை யென்னும் ஆடவர் பண்பு என்பது இவ்வாற்றால் பெறப்படும். மற்று, வினைமாற்றென்க. ச

195 நல்ல குலமென்றும் தீய குலமென்றும்

சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லை;—தொல்சிறப்பின்

ஒன்பொரு ளொன்றே தவங்கல்வி யாள்வினை

என்றிவற்றான் ஆகும் குலம்.

(பொ - ள்) நல்ல குலமென்றும் தீய குலமென்றும் சொல் அளவு அல்லால் பொருள் இல்லை - நல்ல குலமென்றும் கெட்ட குலமென்றும் உலகத்திற் பிறப்பின்மே லேற்றிச் சொல்வது வெறுஞ் சொல்லளவே யல்லால் அதற்குப் பொருளில்லை; தொல் சிறப்பின் ஒன்பொருள் ஒன்றே தவம் கல்வி ஆள்வினை என்று இவற்றான் ஆகும் குலம் - குலம் என்பது, தொன்று தொட்டுவரும்மேன்மையினையுடைய செல்வத்தால் மட்டுமன்று, தவம், கல்வி, முயற்சி என இவை தம்மாலெல்லாம் ஈ ன்டாவதாகும்.

* தொல். கிளவி. கக.

(க - து) தவம் கல்வி ஆள்வினை முதலியவற்றில் முயற்சியுடையாரே, பிறரால் நேயங்கொள்ளுதற்குரிய உயர்குலத்தோராவர்.

(வி - ம்) சொல்வது என ஒரு சொல் வருவிக்க. தொல் சிறப்பின் என்பதைத் தவம் முதலியவற்றிற்குக் கொள்க. பிறப்புப்பற்றிய குடியினும், தவவுணர்வு கல்வியறிவு ஆள்வினையியல்பு பொருளாக்கம் என்பன நெடுங்காலமாக விளங்கி உரையின்றவரும் பழம் பெருஞ் சிறப்பினவாகலின், தொல் சிறப்பின் என்னும் அடையடுத்தவந்தன. பொருளுக்கு ஒண்மை, நல்வழியான் ஈட்டப்பட்டமை. உயர்குலத்தகு முதன்மையான காரணங்கள் தவமும் கல்வியும் ஆள்வினையுமாகலின், 'இவற்றான் ஆகும சூலம்' என்று உம்மை கொடாது முடித்ததும்ன்றிப் பொருளை ஒன்றேவென்னும் இடைச்சொற் கொடுத்தும் வேறு பிரித்தார். "தத்தவ குறிப்பிற் பொருள்செய்குவும்" என்பதனால் ஈதுணரப்படும். சூலம் என்றது, குழு; உள்ள மேம்பாடுடையோர் குழுவென்க. (ந)

196. ஆற்றுந் துணையும் அறிவினை உள்ளடக்கி
ஊக்கம் உரையார் உணர்வுடையார்—ஊக்கம்
உறுப்பினால் ஆராயும் ஒண்மை யுடையார்
குறிப்பின் கீழ்ப் பட்ட துலகு.

(பொ - ள்) ஆற்றுந் துணையும் அறிவினை உள் அடக்கி ஊக்கம் உரையார் உணர்வுடையார் - நுண்ணுணர்வுடையோர் ஓர் அருஞ்செயலைச் செய்து முடிக்குமளவும் தமது அறிவின்றிறத்தை மனத்தில் அடக்கித் தம முயற்சிகளைப் பிறர்க்குச் சொல்லார்; ஊக்கம் உறுப்பினால் ஆராயும் ஒண்மை யுடையார் - மேலும் அவர், தமது ஆற்றலைத் தம் கண் முதலிய உறுப்புக்களாற் பிறர் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ளுதற்கேற்ற அறிவு விளக்க முடையவர்; குறிப்பின் கீழ்ப்பட்டது உலகு - உலகம் அத்தகைய திறமையான தாளாண்மை யுடையோரின் குறிப்பின் வழிப்பட்டது.

(க - து) முயற்சிகள் உள்ளுணர்வோடும் அறிவு விளக்கத்தோடும் நடைபெறுதல் வேண்டும்.

* தொல். இடை. உ.

(வி - ம்) அறிவென்றது, திறமைப் பொருட்டு. “வழிபடுவோரை வல்லறிதியே” * என்றதும் அது. ஊக்கம் இரண்டனுள், முன்னது முயற்சியையும் பின்னது அம் முயற்சியின் வீற்றினை யும் உணர்த்தும். எடுத்த காரியத்தில் வேறின்றி நிற்பவரென்றற்கு ‘உணர்வுடையா’ ரென்றார். ‘ஊக்கம் உறுப்பினால் ஆராயும் ஒண்மையுடையார்’ என்றற்குப் பிறா முயற்சிகளைமட்டும் அவர்தம் செய்கைக் கூறுகளாலும் முகத்தின் உறுப்புக்களாலும் ஆராய்ந்து தெரிந்துகொள்ளும் அறிவுமாட்சிமை யுடையாரெனவும் பொருளுரைத்து அதனை இரட்டுற மொழிதலாகக் கொள்+. உலகம் அத்தகையோர் கருத்தின்வழி இயங்கிக் காரியம் எளிதில் நிறைவேறப்பெறுதலின், அவ் வொண்மையுடையார் குறிப்பின் கீழ்ப்பட்டது உலகு என்றா

197. சிதலை தினப்பட்ட ஆல் மரத்தை

மதலையாய் மற்றதன் வீழ்ந்றி யாங்குக்

குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற

புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

(பொ - ள்) சிதலை தினப்பட்ட ஆல்மரத்தை - கறையானால் அரிக்கப்பட்ட ஆல்மரத்தை, மதலையாய் அதன் வீழ் ஊன்றியாங்கு - அதன் விழுது அதனைத் தாங்கும் வன்மையுடையதாய் ஊன்றி நின்றாற்போல, குதலைமை தந்தை கண் தோன்றில் - தன் தந்தையினிடத்தில் தளர்ச்சி தோன்றினால், தான் பெற்ற புதல்வன் மறைப்பக் கெடும் - அவன் பெற்றெடுத்த புதல்வன் பாதுகாக்க அது நீங்கும்.

(க - து) தந்தையின் தளர்ச்சியைக் காத்தற்கு மைந்தன் முயற்சியுடையன யிருத்தல்வேண்டும்.

(வி - ம்) சிதலை யென்பதற்கு உருபு விரித்துக்கொள்க. மதலை - வன்மையுடையதென்னும் பொருளது. மற்று, அசை. மறைப்ப என்றா, முயற்சியாலுண்டாகும் நன்மைகள், தந்தையின் தளர்ச்சியை அவர்க்குத் தோன்றாத்தடி செய்து மகிழ்வித்தவின், “தூயகுசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, ஓயகு குலம் ளையஅது னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட ளாகும்”† என்றார்

* புறம். ௧0. † சிந். காந்தரு. ௬.

198. ஈனமாய் இல்லிருந் தின்றி விளியினும்
 மானந் தலைவருவ செய்பவோ?—யானை
 வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றூள்
 அரிமா மதுகை யவர்.

(பொ - ள்) யானை வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள் உகிர்
 நோன் தாள் அரிமா மதுகையவர் - யானையினது புள்ளி
 களையுடைய முகத்தைப் புண்படுத்தவல்ல கூரிய நகங்கள்
 பொருந்திய வலிய கால்களையுடைய சிங்கத்தைப்போன்ற
 முயற்சி வலிமை யுடையோர், ஈனமாய் இல் இருந்து
 இன்றி விளியினும் - நிலை குறைவாகி வீட்டில் அலுவ
 லில்லாது தங்கி வருவாயின்றி இறக்கநேரினும், மானம்
 தலைவருவ செய்பவோ - குற்றம் உண்டாகக்கூடிய செயல்
 களைச் செய்வார்களோ?

(க - து) முயற்சியுடையார்க்கு எந்நிலையிலும் பழிப்
 புக்குரிய தீச்செயல்கள் செய்யும்படி நேராது.

(வி - ம்) தலைவருவ, பெயர். மதுகை, ஈண்டு முயற்சி
 வலிமை. 'வள்ளுகிர் நோன்றூள்' என்னும் உவமைக்கேற்பப்
 பொருளிற் கூறலும் தக்க செயல்வாய்ப்புமுடைய மதுகையவர்
 எனவும், பொருளில், இல்லிருந்து இன்றி விளியினும்' என்றதற்
 கேற்ப உவமையிற் குகையில் தங்கி உணவின்றி இறக்கினும்
 எனவும் உரைத்துக்கொள்க. "தோல்வற்றிச் சாயினும் சான்
 றுண்மை குன்றமை"* பெறப்பட்டது. ௮

199. தீங்கரும் பின்ற திரள்கால் உனையலரி
 தேங்கமழ் நாற்றம் இழந்தாங்கு—ஓங்கும்
 உயர்குடி யுட்பிறப்பின் என்னும் பெயர்பொறிக்கும்
 பேராண்மை இல்லாக் கடை.

(பொ - ள்) தீம்கரும்பு ஈன்ற திரள்கால் உனை அலரி
 தேன் கமழ் நாற்றம் இழந்தாங்கு - இனிப்பாகிய கருப்பங்
 கழி தோற்றிய திரண்ட தானையுடைய பிடரிமயிர்போன்ற
 மலர் தேனோடுகூடி மணக்கும் நறுமணத்தை இழந்தாற்

* திரிகடு. உஎ.

போல், பெயர் பொறிக்கும் பேராண்மை இல்லாக்கடை - தன் புகழைச் சான்றோர் எழுதி நிலைநிறுத்துதற்குரிய அரிய முயற்சித்திறம் இல்லாவிட்டால், ஒங்கும் உயர்குடியுட்பிறப்பின் என் ஆம் - மிக்க உயர்குடியுட்பிறத்தலால் மட்டும் யாது பயனுண்டு?

(க - து) அரிய முயற்சித்திறம் இல்லாதபோது உயர்குடிப் பிறப்பும் இனிய தோற்றமும் இருத்தலால்மட்டும் பயனில்லை.

(வி - ம்) உளையென்றது ஈண்டுக், குதிரை சிவகம் முதலிய வற்றின் பிடரிமயிர்போல் மென்மையும் செறிவுமுடைய குஞ்சம் என்றற்கு. இஈனாற் சாயலுடைய தோற்றம் பெறப்பட்டது. அலரி - "முல்லை அரும்பலிழ் அலரி"* என்புழிப்போலப் பொதுவாக மலரென்னும் பொருட்டு. 'தேநகமழ் நாற்றம்' என்பதில் தேன் பெயர்க்கும் நாற்றம் ஆண்மைக்கும் ஒக்கும். 'கரும்பு ஈன்ற' என்றார், உயர்குடியுட்பிறந்தும் என்றற்கு. 'நாற்றம் இழந்தானகு ஆண்மையில்லாக்கடை' யென்க. பொறித்தல், தூலிலுற கல்லிலுற மாம். கூ

200. பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந் தீயுங்

கருணைச்சோ ருர்வர் கயவர்;—கருணையைப்

பேரும் அறியார் நனிவிரும்பு தாளாண்மை

நீரும் அமிழ்தாய் விடும்.

(பொ - ள்) பெருமுத்தரையர் பெரிது உவந்து ஈயும் கருணைச் சோறு ஆர்வர் கயவர் - முயற்சியில்லாத கீழ்மக்கள், பெருமுத்தரையர் என்பார் மிக மகிழ்ந்து அளிக் குங் கறிகளோடு கூடிய உணவை உண்டு வாழ்நாட்கழிப்பர்; கருணையைப் பேரும் அறியார் நனிவிரும்பும் - கறிகளைப் பேர்தானும் அறியாத முயற்சியாளர்கள் மிகவும் விரும்புகின்ற, தாளாண்மை நீரும் - தம் முயற்சி யுடைமையாற் கிடைத்த நீருணவும், அமிழ்தாய் விடும் - அவர்க்குத் தேவருணவாக மாறி மெய்யின்பந் தருதல் உறுதி.

(க - து) தன்முயற்சியால் உண்டானது நீருணவே

* முல்லை. க - கடு.

யாயினும், அஃது அமிழ்த ஆற்றல் உடையதாய் நலம் பயக்கும்.

(வி - ம்) பெருமுத்தரைய ரென்போர், இச் சிறப்புப் பெயருடன் இச் செய்யுளியற்றிய ஆசிரியர் காலத்தில் ஈகையும் செல்வமும் வாய்ந்து புகழுற்று விளங்கிய ஒருசார் உயர் குடும்பத்தினராவர். “நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் பெருமுத் தரையரே செல்வரைச் சென்றிரவாதவர்” என்று இந்நூலில் மேலும்* இவரது மாட்சி கூறப்படுகின்றது. பிறர் தரும் சோறு ஆர்வார் கயவர் என்றபடி, இடைவிடாத முயற்சியினால் நல்ல உணவும் உண்பதற்கு நேரம் வாயாதவ ரென்றும், கருமமே கண்ணையினர் உயர், உணவிற்கருத்திருத்தா ரென்றும் உணர்த்துதற்குக் ‘கருணையைப் பேரும் அறியார்’ என்று முயற்சியாளரைக் குறித்தார். அவர் நனிவிரும்பும் தாளாண்மை நீரும் என்க. உம்மை, இழிவு சிறப்பு. நீரென்றது புல்லரிசிச் சோற்றில் ஊறிய நீர். விடும், துணிவுப் பொருளுணர்த்திற்று. ௧0

உக. சுற்றந்தழால்

உறவினர் நீங்கிவிடாதபடி அவரைத் தழுவி யொழுஞ்சுதல்.

201 வயாவும் வருத்தமும் ஈன்றக்கால் நோவும்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்கு
அசாஅத்தான் உற்ற வருத்தம் உசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்.

(பொ - ள்) வயாவும் வருத்தமும் ஈன்றக்கால் நோவும் கவாஅன் மகன் கண்டு தாய் மறந்தாங்கு-கருவுற்ற போது தோன்றிய வேட்கைத் துன்பமும், இடையிற் கருசுமந்துவந்த வருத்தமும், கருவுயிர்த்த அக்காலத்தில் உண்டான இன்னலும் தாய் தன் தொடையில் மகனைக் கண்டு மறந்துவிட்டாற்போல, அசா தான் உற்ற வருத்தம்-முயற்சிகளினிடையே தளர்ச்சியால் ஒருவன் அடைந்த துன்பம், உசா தன் கேளிரைக் காணக் கெடும் - ஆய்ந்து சூழ்தற்குரிய தன் சுற்றத்தாரைக் கண்டவளவில் நீங்கும்.

* நாலடி. ௩0 : ௬.

(க - து) முயற்சிகளினிடையே தோன்றுந் தளர்ச்சியை நீக்குதற்கு அவ்வப்போதும் ஆராய்ந்து சூழ்தற்குரிய சுற்றத்தார் இன்றியமையாது வேண்டியிருத்தலின், அவரை எஞ்ஞான்றும் தழுவி யொழுதுதல்வேண்டும்.

(வி - ம்) 'வயா' வென்பதைத் தொல்காப்பிய வுரையில்* "கருப்பந்தாங்கி வருத்தமுற்று, நுகரப்படும் பொருண்மேற் செல்லும் வேட்கை" என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். ஈன்றக்கால் என்பதை ஈண்டு, ஈன்ற அக்கால் என்று பிரிக்க. மகனென வழக்கு நோக்கி ஆண்பாலாகக் கூறினாரேனும் ஏனைப் பாலுக்கும் ஒக்கும். தான் அசாவினாலுற்ற வருத்த மெனவும், தன் உசாக் கேளி ரெனவுங் கொள்க. க

202. அழன்மண்டு போழ்தின் அடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
நிழன்மரம்போல் நேரொப்பத் தாங்கிப்—பழுமரம்போல்
பல்லார் பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன்.

(பொ - ள்) அழல் மண்டு போழ்தின் அடைந்தவர்கட் கெல்லாம் நிழல்மரம் போல்-வெயிலின் அழல் மிகுந்த காலத்தில் தன்னை அடைந்தவர்கட் கெல்லாம் ஒப்ப உதவும் நிழல்மரத்தைப்போல், நேர் ஒப்பத் தாங்கி-வறுமையின் அழல் மிகுந்த காலத்தில் தன்னை அடைந்தவர்கட் கெல்லாம் சமம் பொருந்தக் காத்து, பழுமரம்போல் பல்லார் பயன் துய்ப்ப-பழுத்துள்ள மரம் பலரும் நுகரப்பழங்கள் உதவுதல்போல்† பலரும் பயன் நுகரப் பொருள் உதவி, தான் வருந்தி வாழ்வதே நல் ஆண்மகற்குக் கடன்-தான் மேன்மேலும் பொருளீட்டும் முயற்சியால் உழைப்புடையனாய் வாழ்வதே உயர்ந்த தாளாண்மை மிக்க மகனுக்குக் கடமையாகும்.

(க - து) மிக்க உழைப்பெடுத்துச் சுற்றந் தழுவி வாழ்தலே சிறந்த ஆண்மகனது கடமையாகும்.

(வி - ம்) உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஏற்பன வருவித்துக் கொள்க. நேரொப்ப என்றார், பயனும் வேறுபாடும் கருதாது இட ரொன்றே கருதிக் தாங்கி யென்றற்கு. துய்ப்ப எனப் பிறர்

* தொல். உரி. எக. † குறள், உஉ: சு.

வினையாற் கூறினார், அவர் அத்துணை உரிமையாய் நுகருமாறு பிறாக்குரியனும் வாழ்தல் வேண்டுமென்பது கருதி. “என்பும் உரியர் பிறர்க்கு*” என்றார் பெருநாவலரும். வருந்தி வாழ்தலாவது முயற்சியின் உழைப்போடு வாழ்தல், உ

203. அடுக்கள் மலைநாட! தற்சேர்ந் தவரை
எடுக்கல் மென்னுர் பெரியோர்;—அடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினும் இல்லையே,
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.

(பொ - ள்) அடுக்கல் மலை நாட - ஒன்றன்மேலொன்றடுக்கிய மலைகளையுடைய நாடனே, தன் சேர்ந்தவரை எடுக்கலம் என்னுர் பெரியோர் - தமைச் சேர்ந்த சுற்றத்தவரை ஆதரியோம் என்று கூறார் பெரியோர். அடுத்தடுத்து வன்காய் பல பல காய்ப்பினும் இல்லையே தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு - மேலுமேலும் வலிமை மிக்க காய்சள் பலபல காய்த்தாலும் தன் காய்களைத் தாங்கிக் கொள்ளாத கிளைகள் உலகத்தில் இல்லையே.

(க - து) தம்மைச் சேர்ந்தவரை ஆதரித்து நின்றலே பெருமையும் இயல்புமாகும்.

(வி - ம்) அடுக்கலாகிய மலை யென்க. ‘பெரியோர் தற் சேர்ந்தவரை’ என்பது, ஒருமை பன்மை மயக்கம். எடுக்கலம் என்பதற்கு நிலையுயர்த்தோம் என்பது பொருள். என்னொரென்பது என்று கைவிடார் என்னும் கருத்துடையது. வலிய காய் என்றமையாற் பெரிய காய் என்பதும் பெறப்படும். உவமையிற் காய்க்கு வலிமை கூறியது. பொருளில் தற் சேர்ந்தவரின் இன்னல் மிகுதி யுணர்த்தும். பல பல என்னும் அடுக்கு மிகுதி மேற்று. ட

204. உலகறியத் தீரக் கலப்பினும் நில்லா
சிலபகலாம் சிற்றினத்தரர் கேண்மை;—நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்
ஒற்கமி லாளர் தொடர்பு.

(பொ - ள்) உலகு அறியத் தீரக் கலப்பினும் - யாவரும் அறியும்படி முழுதும் இணங்கி நேசங் கொண்டாலும்,

* குறள், அ: உ.

நில்லா சில பகல் ஆம் சிற்றினத்தார் கேண்மை - கீழோர் தொடர்புகள் நிலைபெறுதலில்லாதனவாய்ச் சில நாட்களே நிற்கும்; ஒற்கம் இலாளர் தொடர்பு-பிறரைத் தாங்குதலில் தளர்ச்சியில்லாதவரது தொடர்பு, நிலைதிரியா நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்து - இயல்பாகவே தமது பெருந்தன்மைபான நிலையில் திரியாமல் நிற்கும் பெரியோர் தமக்கோர் வீடுபெற்று நெறிவந்து பொருந்த அதன்கண் அழுந்த நின்றொழுுகிறாற்போன்ற தன்மையுடையது.

(க - து) சுற்றத்தாரைத் தாங்குவோர் தொடர்பே, உலகுக்கு இனிதாவது.

(வி - ம்) நில்லா, முற்றெச்சம். சிற்றினத்தா ரென்றது ஈண்டு, அண்டினாரை ஆதரிக்கும் பெருந்தன்மையில்லாத கீழோ ரென்க. உலகில் அவரே பலராதலின் அவரது கேண்மையும் நில்லா வெணப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. பிறரை ஆதரிக்கும் வாய்ப்பு நேர்தலைப் பெரியோர் ஒரு நற்பேறாகக் கருதி மகிழ்வராதலின், நெறியடைய நின்றனைத்து என உவமிக்கப்பட்டது; இது 'சிறப்பின்' தீராக் குறிப்பின்'* வந்தது. ஆல். அசை.

205 இன்னர் இனையர் எம்பிறர் என்னுஞ்சொல்
என்னும் இலராம் இயல்பினால்—துன்னித்
தொலைமக்கள் துன்பந்தீர்ப் பாரே, யார் மாட்டும்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

(பொ - ள்) இன்னர் - இவர் இத்தகையவர், இனையர் - இவர் இவ்வளவினர், எமர் - இவர் எம்மைச் சேர்ந்தவர், பிறர் - இவர் பிறரைச் சேர்ந்தவர், என்னும் சொல் என்னும் இலராம் இயல்பினால் - என்னுஞ் சொல் சிறிதும் இலராகிய தன்மையினால், துன்னித் தொலைமக்கள் துன்பம் தீர்ப்பாரே - நிலையிழந்த மக்களின் இன்னலைத் தாமே அவரையடைந்து தீர்த்து வைப்பவரே, யார் மாட்டும் தலைமக்க ளாகற்பாலார் - அனைவரிடத்தும் மேன்மக்களாகக் கருதப்படும் இயல்புடையவராவர்.

* தொல். உவம. ௧0.

(க - து) அனைவர்க்கும் ஒப்ப இடுக்கண் தீர்த்து ஆதரிப்பவரே அனைவர்க்குந் தலைவராதற்குரியார்.

(வி - மீ) அடைந்தாரது இடர் தீர்த்தலொன்றே கருதுவாரென்பது முதலிரண்டு அடிகளின் கருத்து. 'என்னும்' என்பது சிறிதும் என்னும் பொருட்டாதல், "என்னும் பனியாய்" *என்பதனாலுடைய காண்க. தொலை மக்கள் - நிலைதொலைந்த மக்கள்; என்றது ஆதரவில்லாதவ ரென்றற்கு. 'தீர்ப்பாரே' யென்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை. தலைமக்கள் - தலைமையுடைய மக்கள்; அயலாரும் அவரைத் தமக்குத் தலைவராகக் கொள்வரென்றற்கு 'யாமாட்டு' மென்றார். ஓ

206. பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்கல்

அக்காரம் பாலோ டமரர்கைத் துண்டலின்

உப்பிலிப் புற்கை உயிர்போற் கிளைஞர்மாட்டு

எக்கலத் தானு மினிது.

(பொ - ள்) பொற்கலத்துப் பெய்தபுலி உகிர் வான் புழுக்கல் - பொன்னாலான உண் கலத்தில் இட்டுவைத்த புலியின் நகத்தைப்போன்ற சிறந்த சோற்றை, அக்காரம் பாலோடு-சர்க்கரையோடும் பாலோடும், அமரார் கைத்து-மனம் பொருந்தாதவ ரிடத்திலிருந்து, உண்டலின் - உண்ணுதலைவிட, உப்பு இலிப்புற்கை - உப்பும இல்லாத தான புல்லரிசிக் கஞ்சியை, உயிர்போல் கிளைஞர்மாட்டு - உயிர்போன்ற சுற்றத்தாரிடமிருந்து, எக் காலத்தானும் இனிது - எந்தக் கலத்தினாலும் உண்ணுதல் நன்று.

(க - து) உள்ளன்புடைய சுற்றத்தார் எளியவராயினும் அவரே இன்பந் தருபவராவார்.

(வி - மீ) புழுக்கல், அவித்தெடுக்கப்பட்ட சோறு. அமராரென்பது உள்ளன்பில்லாதவரை. உப்பும் என இழிவு சிறப்பும்மை கொள்க. உயிர்போற் கிளைஞரென்றார், உள்ளன்புடையவரென்னும் பொருட்டு, உண்ணுதல் என்னுஞ் சொல் இசை யெச்சத்தால் தொக்கு நின்றது. உதவும் பொருளே நன்மை தருவதன்று, உதவுவோர் சால்பே நன்மை தருவதாமாகலின் இகமனம கூறினார். "உதவி வரைத்தன் றுதவி உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் ஊரைத்து"† என்றார் நாயனாரும். மேல் வருஞ் செய்யுளும் இக் கருத்துடையது.

* பரிபா. சு: அக. † குறள், கக: ஓ.

207. நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருணை வேம்பாகும்;—கேளாய்,
அபராணப் போழ்தின் அடகிடுவ ரேனும்
தமராயர் மாட்டே இனிது.

(பொ - ள்) நாள்வாய்ப் பெறினும் தம் நள்ளாதார்
இல்லத்து வேளாண்மை வெம் கருணை வேம்பாகும் -
காலத்தில் பெற்றாலும் தம் உறவாகாதவர் வீட்டின் ஒப்புர
வோடு கூடிய சூடான கறியுணவு வேப்பங்காயை ஒத்தது;
கேளாய் - நீ கேள்; அபராணப் போழ்தின் அடகு இடுவ
ரேனும் தமராயர் மாட்டே இனிது - பிற்பகற் போழ்தில்
கிரையுணவு இடுவராயினும் உறவினரானோரிடமே இனி
மையாயிருக்கும்.

(க - து) சுற்றத்தா ருதவியே இன்பந் தரும்.

(வி - ம்) நாள் என்றது, நாளின முதற் காலம்; முற்பகல்.*
நள்ளாதார் - நண்ணாதவர்; அன்பினால் அணுகியில்லாதவ ரென்க.
உதவும் எண்ணத்தோடு கூடியதாயினு மென்றற்கு 'வேளாண்மை'
என்னுஞ் சொற்கொடுத்துக் கூறப்பட்டது. 'நாள்வாய்' என
வந்தமையின் வெங்கருணை யென்னுமிடத்து 'வெம்' என்பது
வெப்ப முணர்ச்சிற்று. கருணை - கறிகளோடு கூடிய உணவு.
'கருணை' யென்பதும் 'அடகு' என்பதும் முறையே உணவின்
உயர்வு தாழ்வு குறித்தற்கு வந்தன. பெறினும் 'இடுவரேனும்'
என்னும் உம்மைகள் எதிர்மறைப் பொருளன. எ

208 முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண் பாரும் குறடுபோற் கைவிடுவர்;
சுட்டுக்கோல் போல எரியும் புகுவரே,
நட்டா ரெனப்படு வார்.

(பொ - ள்) முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண்பாரும் குறடுபோல் கைவிடுவர் - கம்மாளரின்
சம்மட்டிபோல் நாடோறும் வெறுததலில்லாமல் தம்மை
இடித்திடித்து வயிறு பிழைப்பாரும் நேரத்திற் குறடு
போற் கைவிட்டு விடுவர்; சுட்டுக்கோல்போல எரியும்

* நாலடி. கள் : சு.

புகுவர் நட்பா ரெனப்படுவார் - ஆனால் உறவானவ ரெனப் படுவோர் அங்ஙனம் நேரத்திற் கைவிடாமல் உலையாணிக் கோல்போல் தம்முடன் எரியும் புகுந்து உடன் துன் புறுவர்.

(க - து) உறவினர் உற்ற நேரத்திற் கைவிடாதவ ராதலின் அவரைத் தாமும் என்றுந் தழுவிநிற்றல் வேண்டும்.

(வி - மீ) முட்டிகைபோல வென்றார், பிறரை இச்சகத்தால் வருத்தி, இடித்துண்ணுதலின். கொட்டி என முட்டிகையின் வினையினாலேயே கூறப்பட்டது. “கொட்டுவினைக் கொட்டிலும்”* என்றது காண்க. ஈண்டு உண்ணுதலென்பது, வயிறு பிழைக்கைக்கு வந்தது. உலைக்கூடத்தில் இரும்பு முதலிய பொருள் களைத் தீயில் இடும்போது குறடு அதனை விட்டுவிடும்; உலையாணியென்னுஞ் சுட்டுக்கோல் உடன்புகும். ஆதலின், கைவிடுவோர்க்கும் கைவிடாதோர்க்கும் முறையே அவை இரண்டும் உவமமாக வந்தன. கம்மாளர் கருவிகளே இச் செய்யுளில் ஒரு சேர உவமமாக வந்தமை நயமுடைத்து.

அ

209. நறுமலர்த் தண்கோதாய்! நட்பார்க்கு நட்பார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ!—இறுமளவும்
இன்புறுவ இன்புற் றெழீஇ அவரோடு
துன்புறுவ துன்புறுக் கால்.

(பொ - ள்) நறு மலர்த் தண் கோதாய் - சிறந்த மலர்க ளாற் றொடுக்கப்பட்ட குளிர்ந்த மாலையையணிந்த மாதே, நட்பார்க்கு நட்பா மறு மையும் செய்வதொன்று உண்டோ - உறவினர்க்கு உறவினர் மறுமையிலும் செய்வ தொரு நன்மை உண்டோ? இறுமளவும் இன்புறுவது இன்புற் றெழீஇ அவரோடு துன்புறுவ துன்புறுக்கால் - இறக்கும் வரையிலும் அவ்வுறவினர் இன்புறுவன தாமும் இன்புற்று எழுச்சியோடிருந்து அவரோடு துன்புறுவன துன்புறுவிடின்.

(க - து) சுற்றற் தழுவுதலால் துன்பம் வரினும் அதுவே செய்யத்தக்கது.

* பெருக. மகத. ச, கக.

(வி - மீ) அவரோடு துன்புறுக்கால் மறுமையுஞ் செய்வ தொன்றுண்டோ வென்க. எழீஇ யென்றார், கிளர்ச்சியோடு தொடர்ந் தென்னும் பொருட்டு; “ஒள்வான் தானே உருத்தெழுந் தன்று”* என்புழிப்போல.

210. விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருளை வேம்பாம்;—விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுள் தயங்குநீர்த் தண்புற்கை
என்போ டியைந்த அமிழ்து.

(பொ - ள்) விருப்பு இலார் இல்லத்து வேறு இருந்து உண்ணும் வெருகு கண் வெம் கருளை வேம்பு ஆகும் - அன்பில்லாதவர் வீட்டில் தனியே இருந்து உண்ணுகின்ற, புனைக்கண்போன்ற ஒளிமிக்க சூடான பொரிக்கறியுணவும் வேப்பங்காய்போல வெறுப்புத் தரும்; விருப்புடைத் தன் போல்வார் இல்லுள் தயங்குநீர்த் தண்புற்கை என்போடு இயைந்த அமிழ்து - அன்புடைய தன்னொத்தார் வீட்டில் உண்ணுகின்ற விளங்கும் நீரையுடைய குளிர்ந்த புல்லரிசிக் கஞ்சியும் உடம்போடு பொருந்திய அமிழ்தமாகும்.

(க - து) சுற்றத்தாரிற் சிலர் எளிய நிலையினரேனும் அவர் அன்புடையவராகலின் அவர் தழுவுதற்குரியர்.

(வி - மீ) ‘வெருகு’ உயிர்த்தொடர் மொழியாதலின் வல் லெழுத்து இரட்டிற்று†. உடனிருத்தி உணவிடாமையின் “வேறிருந்து” எனப்பட்டது. தன் போல்வா ரென்றார், தன்னை மதிப்பாரென்னும் பொருட்டு. நீர்க்குத் ‘தயங்கும்’ என்னும் அடை, புல்லரிசிடானும் போதியதின்றி வெறும் நீருணவாய் விளங்குதலையும், புற்கைக்குத் ‘தண்’ என்னும் அடை, அக் கஞ்சிதானுஞ் சூடின்றி ஆறியிருத்தலையுங் குறிப்பாலுணர்த்தும். புற்கையும் என இழிவு சிறப்பும்கை கொள்க. என்பு, ஆகுபெயராய் உடம்புக் காயிற்று. “என்பும் உரியர் பிறர்க்கு”‡ என்புழிப்போல. எளிய உணவாயினும் அன்பென்னும் அமிழ்தோடு கூடியதாகலின் அதுவே உடம்புக்கு ஊட்டந் தருமென்றற்கு, ‘என்போ டியைந்த அமிழ்’ தென்றார். இச்செய்யுட் கருத்துக்கள் முன்னும் வந்தன. § ௧0

* புறப். வெ. டு. எ. † தொல். குற்றிய. சு. ‡ குறன், அ : உ. § நாலடி. உக : சு, எ.

௨௨. நட்பாராய்தல்

நட்புச் செய்தற்குரியாரை அவர் கல்வி யறிவு ஒழுக்க முதலிய வற்றால் ஆராய்ந்து கொள்ளுதல்.

211. கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞூன்றுக் குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே ;—குருத்திற் கெதிர்செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ, என்றும் மதுரமி லாளர் தொடர்பு.

(பொ - ள்) கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மை எஞ்ஞான்றும் குருத்தின் கரும்பு தின்றற்று - கல்வியின் பயன் தெரிந்து உரிய நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்த மேலோருடைய நட்பு எஞ்ஞான்றும் குருத்திலிருந்து கரும்பு தின்றற்றப்போன்றது; குருத்திற்கு எதிர்செலத் தின்றன்ன தகைத்து என்றும் மதுரம இலாளர் தொடர்பு - கல்வியின் இனிமையில்லாத கீழோருடைய தொடர்பு என்றும் கரும்பை அதன் குருத்திற்கு நேரே செல்லுமபடி அடியிலிருந்து தின்று சென்றற்றப்போன்ற தன்மையுடையது.*

(க - து) கற்றார் நட்பு மேன்மேலும் இன்பம் தந்து செல்லும்.

(வி - ம்) குருத்தின் என்னும் ஐந்தனுருபு எல்லைப்பொருளது. குருத்திலிருந்து கரும்பு தின்னுதல் மேன்மேலும் இன்பந்தந்து செல்லுதற்கும், அடியிலிருந்து கரும்பு தின்னுதல் வரவர இன்பங் குறைந்து செல்லுதற்கும் உவமம். 'எஞ்ஞான்றும்' 'என்னும்' என்பன, இடருற்ற நிலையிலும் என்பதற்கு குறிப்பாலுணர்த்தி யின்றன. ஏகாரமும் அரோ வென்பதும் அசை. கரும்புவமைக் கேற்பக் கல்வியறிவை ஆசிரியர் இறுதியில் மதுரமெனக் கூறி மகிழ்ந்தார். க

212. இற்பிறப் பெண்ணி இடைதிரியா ரென்பதோர் நற்புடை கொண்டமை யல்லது,—பொற்கேழ் புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட ! மனமறியப் பட்டதொள் றன்று.

(பொ - ள்) பொன் கேழ் புனல் ஒழுகப் புள் இரியும் ஶ்ரு குன்ற நாட - பொன்னின் நிறம் அருவியிற் பொருந்தி வருதலால் பறவைகள் அஞ்சி நீங்குகின்ற பொலிவினை யுடைய மலைநாடனே, இல்பிறப்பு எண்ணி இடைதிரியார் என்பதோர் நல்புடை கொண்டமையல்லது மனம் அறியப் பட்டதொன்றன்று - குடிப்பிறப்புக் கருதி இவர் இடையில வேறுபடார் என்பதொரு சிறந்த வகையை உட்கொண்டு நட்புச் செய்ததல்லது மனம் அறிந்த உண்மை வேறென்றனால் அன்று

(க - து) நட்பாராய்தற்குக் குடிப்பிறப்பொன்றும் சிறந்த காரணமாகும்

(வி - ம்) உயா குடியிற் பிறந்தாக்கு இயல்பாகவே பெருந்தன்மை உண்டாகலின், 'இற்பிறப்பெண்ணி' யென்றார்; எண்ணி யென்றது, ஈண்டு நம்பியென்னுக குறிப்புடையது. நற்புடை, நற்காரணம் என்னும் பொருட்டு. "உறுகுறை மருககின்"* என்புழிப்போல. நட்புச் செய்தமைக்கு இற்பிறப்பென்பதல்லது வேறு மனமறிந்த காரணம் ஒன்றின்று என்பது கருத்து. இவ்வாற்றால், இற்பிறப்பொன்றும் நட்புக்கு இலக்கணமாம் என்று அதன் மேன்மை உணர்த்திப்பவாரும். கேழ் ஒழுகவென்க. ஒழுகுதல், ஈண்டுத் தொடர்புற்று வருதல். பொற்றுகளுஞ் செந்தேனும் ஏற்றுவருதலால் அருவி பொன்னின் விளக்கம் பெற்றமையின், அவ்விளக்கங் கண்டு பறவைகள் அஞ்சி நீங்கினவென்பது. ௨

213. யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்;—யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும், எறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய்.

(பொ - ள்) யானையனையவர் நண்பு ஓரீஇ - யானையை ஒத்த இயல்புடையாரது நேயத்தை நீக்கி, நாய் அனையார் கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும் - நாயை ஒத்த இயல்புடையாரது நேயத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதல்வேண்டும்; ஏனென்றால்; யானை அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் - யானை பலநாள் பழகியிருந்தும் தன்னை வளர்த்த பாகனையே குற்றங்கண்டு கொல்லும்; எறிந்த

* முருகாற். களங்.

வேல் மெய்யதா வால் குழைக்கும் நாய் - ஆனால் நாயோ தன்னை வளர்த்தவன் சினத்தால் தன்மேல் வீசிய வேல் தன் உடம்பில் உருவிநிற்க அன்பினால் அவன்பால் வால் குழைத்து நிற்கும்.

(க - து) பிழை பாராட்டாத இயல்புடையாரை அறிந்து நட்புச் செய்தல்வேண்டும்.

(வி - ம்) அறிந்தறிந்தும் - நன்றாய் அறிந்திருந்தும்; பலகால் தனக்கு உதவிகள் செய்திருப்பதை நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் என்க. மெய்யதா - உடம்பினதாக. வால் குழைத்தல் - வாலை வளைத்து ஆட்டுதல்; ஈது அன்பு பாராட்டுதற்கு அறிகுறி. நாய் உவமை அதன் உயர்ந்த பண்பினால் ஈண்டு உயாவுடையதாயிற்று. "பெருமையும் சிறுமையும்" என்க. தூற்பா உரையிற் கழியச் சிறியதாக உவமித்ததற்குப் பேராசிரியர் இங்ஙனே எடுத்துக் காட்டினார்.

214. பலநாளும் பக்கத்தா ராயினும் நெஞ்சில்
சிலநாளும் ஒட்டாரோ டொட்டார்;—பலநாளும்
நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ, தந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொட்பு.

(பொ - ள்) பலநாளும் பக்கத்தாராயினும் நெஞ்சில் சிலநாளும் ஒட்டாரோடு ஒட்டார் - பலநாளும் அருகி ஶிருந்து பழகினாராயினும் மனத்திற் சில நாளாயினும் நட்புப்பொருந்தாதவரோடு தெரிந்தோர் சேரமாட்டார்; பலநாளும் நீத்தார் எனக் கைவிடல் உண்டோ தம் நெஞ்சத்து யாத்தாரோடு யாத்த தொடர்பு - தமது நெஞ்சத்தில் நட்புப் பொருந்தியவரோடு பிணிப்புண்ட தொடர்பு அவா பலநாட்கள் அருகில்லாமல் நீங்கினு வரன்று கைவிடப்படுதலுண்டோ?

(க - து) நெஞ்சப் பிணிப்பு உடையாரோடு நட்புச் செய்தல் வேண்டும்.

(வி - ம்) பலநாளும் சிலநாளும் என்னும் உம்மைகள் முறையே உயர்வு சிறப்பும் இழிவு சிறப்புமாம். பலநாளும் நீத்தா

ரென்னுமிடத்து அஃது அசை. சிறந்த நட்பு, அருகிற் பழகு தலாலேயே ஆவகன்று; நெஞ்சம் பொருந்துதல் முதன்மை என்ற படி, “புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா, உணர்ச்சிதான் நட்பாக கிழமை தரும்” * என்பது நாயனார் அருளுரை.

215. கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதாம் நட்பாட்சி;—தோட்ட
கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாரும் நட்பாரும் இல்

(பொ - ள) கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்து பின் கூம்பாது வேட்டதே வேட்டதாம் நட்பாட்சி - மரங்களிற் பூக்கும் பூக்கள் முதலில் மலர்ந்து பின் தாம் உதிரும்வையிற் குவியாமைபோலத் தலைநாளில் உள்ளம் மலர்ந்து பின் தமது முடிவுவரைபிற் சுருங்காமல் விரும்பியது விரும்பிட தாயிருப்பதே நட்புடைமையாம்; தோட்ட கயப்பூப்போல் முன் மலர்ந்து பின் கூம்புவாரை - அவ்வாறின்றி அகழ்ந் தெடுத்த நீர்நிலைகளிற் பூக்கும் இதழ்மிக்க பூக்கள் போல் தலைநாளில் மகிழ்ப்புத்து நாளடைவில் மனஞ்சுருங்கும் இயல்பினரை, நயப்பாரும் நட்பாரும் இல் - விரும்புவாரும் நேசிப்பாரும் உலகில் இல்லை.

(க - நு) கூடிப் பின் பிரியா இயல்பினரே நேசித்தற் குரியா.

(வி - ம்) வேட்டது வேட்டதே நட்பாட்சியாம் என்று மாறுக. வேட்டசென்றது, ஈண்டு விரும்பி நேசித்ததென்னும் பொருட்டு. “உயர்ந்த வேட்டத்து உயர்ந்திசினோ”† என்பது புறம். இதழ் மிக்க நீர்ப்பூ என்னுங் குறிப்பு, முதலில் தோற்றத்தால் நேயம் பெருகித் தோன்றுதல் உணர்த்தும். மலர்தலுங் குவிதலுமென்றற்கு, நேயத்தால் உள்ளம் மலர்தலுங் குவிதலும் என்று கொள்க. நயத்தல், விரும்பி மதித்தல்; நட்பல் - அணுகி நேசித்தல் என்க. ௫

216. கடையாயார் நட்பிற் கமுகனையர்; ஏனை
இடையாயார் தெங்கி னனையர்;—தலையாயார்
எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞாள் றிட்டதே,
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு.

* குறள், எக : ௫. † புறநா. உகச : சு.

(பொ - ள்) நட்பில் - நேயமுறைமையில், கடையா யார் கழுக்கு அணையர் - கீழோர் பாக்குமரத்தின் இயல்பை ஒத்தவர் ; இடையாயார் தெங்கு அணையர் - இடைத்தரமான வர் தென்னை மரத்தின் இயல்பை ஒத்தவர் ; ஏனைத் தலையாயார் தொன்மையுடையார் தொடர்பு - ஏனை உயர்ந் தோரெனப்படும் பழமை கருதுவாரது நட்பு, எண் அரு பெண்ணைப்போன்று இட்டஞான்று இட்டதே - மதிப்பு மிக்க பனைமரத்தின் இயல்புபோன்று நேயம் ஊன்றிய போது ஊன்றியதேயாம்

(க - து) மேன்மேல் உதவிகளில்லாத போதும நட்புக் குறையாதவரிடமே நேயங்கொள்ளுதல்வேண்டும்

(வி - ம்) நெடுகக் கவனித்தலால் பாக்குமரமும், இடையிடையே கவனித்தலால் தென்னைமரமும், முசலில் விதையிட்ட அளவோடு பனைமரமும் வளர்ந்து பயின்றருவனவாழலால், அவ்வாறு கவனித்தலுடையால் நேயம் நிலப்பெறுவார்க்கு முறையே அவை உவமமாயின. 'நட்பில்' என்பதை ஏனையோர்க்குக் கொள்க. ஏனைத் தலையாயா எனத் தொடர்க. அருமை ஈண்டு மிகுதிப் பொருளதே. பனைக்கு விதை ஊன்றிபுதன்றி இறுதிகாறும் பிறிதேதுஞ் செயாமையின், 'இட்டஞான்றிட்டதே' எனப் பட்டது. நட்புக்குப்பழமை கருதுதல் சிறந்த இலக்கணமாதலின், தலையாயாரைத் தொன்மையுடையாரென்று மேலும் ஆசிரியர் விசந்து கூறினார். நட்பென்னும் உட்பிணுள் பழமை பாராட்டுதலை நாயனா 'விதிமுகக் கூற்றுள முடினமைபெற வைத்து விளககுதலும், "நட்பிற் குறுப்புக் கெழுசகைமை; மற்றதற், குப்பாதல் சான்றோ கடன்."* என்றதும் இக் கருத்தினுள் என்க.

217. கழுநீருட் காரட கேணும் ஒருவன்
விழுமிதாக கொள்ளின் அமிழ்தாம்;—விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினும் மேவாதார்
கைநதுண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

(பொ - ள்) கழுநீருள் கார் அடகேணும் ஒருவன் விழுமிதாகக் கொள்ளின் அமிழ்தாம் - கழுநீருட் பெய்தி சமைத்த கறுத்த இலைக்கறியேணும் ஒருவன் அன்புடைய தாகப் பெற்றால் அஃது அமிழ்தமாய் நன்மைதரும் ;

* குறள், அக : ௨.

விழுமிய குய்த் துவை ஆர் வெண்ணோரேயாயினும் மேவா தார் கைத்து உண்டல் காஞ்சிரங்காய் - சிறந்த தாளிப்புப் பொருந்திய துவைத்த கறிகளோடு கூடிய வெண்ணிற் றுமான நெல்லரிசியுணவேயாயினும் அன்பு பொருந்தாதவர் கையிலுள்ளதாய் உண்ணுதல் எட்டிக்காய்ப்போல் வெறுப் புத் தருவதாகும்.

(க - து) உள்ளன்போடு உதவுவோரிடமே நட்புச் செய்தல்வேண்டும்.

(வி - ம்) 'கழுநீர்' என்பது அரிசி கழுவிய நீர். இலைக் கறியில் தாழ்ந்தொன்றைக் குறித்தற்குக் 'காரடகு' என்றார். குறிப்பால், முன்னைக் கீரை முதலியன சண்டுக் கருதப்படும். துவை, துவையலுமாம். எ

218. நாயக்காற் சிறுவிரல்போல் நன்கணிய ராயினும்

ஈக்கால் துணையும் உதவாதார் நட்பென்றும்?

சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டும், செய்வினைக் வாய்க்கா லனையா தொடர்பு. [கும்

(பொ - ள்) நாயக்கால் சிறுவிரல்போல் நன்கு அணியராயினும் ஈக்கால் துணையும் உதவாதார் நட்பு என் னும் - நாயக்காலின் சிறிய, விரல்கள் நெருக்கமாயிருப் பதுபோல் மிக நெருக்கமுடையராயினும் ஓர் ஈக்காலினள வும் உதவி செய்யாதவரது நட்பு என்ன பயனுடைய தாகும்? சேய்த்தானும் சென்று கொளல்வேண்டும் செய் வினைக்கும் வாய்க்கால் அனையார் தொடர்பு-கழனி முழு மையும் வினைக்கும் நீர்க்காலை ஒத்த இயல்பினரது தொடர்பு தொலைவிலுள்ளதாயினும் அதனைத் தேடிச் சென்று அடைதல்வேண்டும்.

(க - து) உதவும் இயல்பினரே நட்புச் செய்தற் குரியர்.

(வி - ம்) நாயக்காற் சிறுவிரல் இழிவுக்காக வந்த உவமம். ஈக்கால், ஈ என்னும் மிகச் சிறிய பறவையினது கால்; இது சிறு மைக்கு எடுத்துக்காட்டுவதோர் அளவு. வேண்டும் என்பது ஏவல் கண்ணிய வியங்கோள்; உம் ஈற்றான் வந்தது.* வாய்க்காலின் இயல்பு,

* சிங். க : கஎஉ. நச்.

கழனியினிடமிருந்து எஞ்ஞான்றுந் தான் ஓர் உதவி பெறுதலின் ருயினும் உற்ற நேரங்களில் தொலைவிலிருந்து தானே முற்போந்து ஓடி வளம் உதவி அவ்வயல் முழுமையும் விளையச் செய்தல். நண்பரது இருப்பின் சேய்மை அவர் தொடர்பின்மேல் ஏற்றப் பட்டது. அ

219. தெளிவிலார் நட்பின் பகைநன்று; சாதல் விளியா அருநோயின் நன்றல்;—அளிய இகழ்தலின் கோறல் இனிதேமற் றில்ல புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

(பொ - ள்) தெளிவிலார் நட்பின் பகை நன்று - நம் பத் தகாதவரது நட்பினும் அவரது பகை நலந்தரும்; சாதல் விளியா அருநோயின் நன்று - தீராத கொடிய நோயினும் இறத்தல் நலமாகும்; அளிய இகழ்தலின் கோறல் இனிது - பிறரை நெஞ்சு புண்ணாகும்படி இகழ்தலினும் அவரைக் கொல்லுதல் நல்லது; இல்ல புகழ்தலின் வைதலே நன்று - ஒருவரிடம் இல்லாதன கூறிப் புகழ்தலினும் அவரைப் பழித்தலே நன்மையாம்.

(க - து) நம்பிக்கை யில்லாதவரிடம் நட்புச் செய்தல் ஆகாது.

(வி - ம்) செளிவென்பது சுண்டு நம்பிக்கை யென்னும் பொருட்டு; “செளிந்தார்இல் தீமை புரிந்சொழுகுவார்”* என்புழிப்போல. தெளிவிலார் பகையினும் நட்பில் இன்னல் மிகுதியாகலின், பகை நன்றென்றார். அவர் நட்பினால் உண்டாகும் மிக்க இன்னலை விளக்கும பொருட்டுப் பகை நன்றென்றதல்லால் வேறில்லையாகலின், மற்ற அக்கையாரிடம் பகையுமில்லாதிருத்தலே நன்றென்க. ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வகை கொள்க. அதிகாரம் நட்பாராய்சலாகலின், ஏனே மூன்றையும் முன்னதற்கு உவமமாக உரைத்தலுமொன்று. ஆல், ஏ, மற்ற - அசை. வைதலே என்பதன் தேற்றேகாரத்தைப் பகை, சாதல், கோறல் என்பவற்றிற்குள் கூட்டுதல் பொருந்தும். “பொருளே உவமம்”† என்பதனால் இதனைக் கொள்க. க

* குறள், கடு: ௩. † தொல். உவம. ௧0.

220. மரீஇப் பலரோடு பன்னுள் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலே வேண்டும் ;
பரீஇ உயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னு
மரீஇஇப் பின்னைப் பிரிவு.

(பொ - ள்) மரீஇப் பலரோடு பல்நாள் முழங்கிப் பொரீஇப் பொருள் தக்கார்க் கோடலே வேண்டும் - பல்நாள் பலரோடும் சேர்ந்து ஒத்துக் கலந்து பழகிப் பொருளாகத் தக்காரையே நட்புக்கொள்ளல்வேண்டும்; ஏனென்றால், பரீஇ உயிர் செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னு மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு-கடித்து உயிரை அழிக்கும் பாம்போடாயினும் கூடிப் பின்பு பிரிதல் இன்னுமையாகும்.

(க - து) பலகால் நன்காராய்ந்த பின்னரே தக்காரோடு நட்புச் செய்தல்வேண்டும்.

(வி - ிம்) “ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை, தான்சாந் துயரந் தரும்”* என்றார் நாயனார். மருவி, பொருவி, பரிந்து என்பன ஈண்டு விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தன. பொருவுதல், ஒத்தல்; பரிதல், அறுத்தல்; பிறவினைக்கண் வந்தது; “எருமை கயிறு பரிந்தசைஇ”† என்புழிப்போல. ஈண்டுக் கடித்த லென்னும் பொருட்டு. பொருட்டக்காரென்றது, உண்மைத் தகுதியுடையாரை யென்க. ஏகாரத்தைப் பிரித்துக்கூட்டுக. இன்னுமை யென்பது ஈறு தொகுத்தலாய் பின்றது. க0

உந. நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

நட்பினரிடத்துக் குற்றம் உண்டாயின், அஃது அறியாமையானாதல் அல்லது ஊழினுதல் உண்டாதலன்றி வேறின்றாகலின் பழைமை கருதி அதனைப் பொறுத்து, அவர் நட்பினையே பாராட்டி யொழுதுதல்.

221. நல்லா ரெனத்தான் நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
அல்லா ரெனினும் அடக்கிக் கொளல்வேண்டும் ;
நெல்லுக் குமியுண்டு, நீர்க்கு நுரையுண்டு,
புல்லிதழ் பூவிற்கும் உண்டு.

* குறள், அ0: உ. † ஐங். க0: ௭.

(பொ - ள்) நல்லார் எனத் தாம் நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை அல்லார் எனினும் அடக்கிக் கொளல் வேண்டும் - நல்லவர் என்று தாம் பலகால் ஆராய்ந்து மிகவும் நேசித்துக்கொண்டவரைப் பின்பு ஒருகால் அவர் நல்லவரல்லாராய்ப் பிழைபட்டாரெனினும் அதனைப் பொறுத்து அவரைத் தமமிடமே இணக்கிக்கொள்ளல் வேண்டும்; நெல்லுககு உமி உண்டு நீர்க்கு நுரை உண்டு புல் இதழ் பூவிற்கும் உண்டு - ஏனென்றால், பயன்படுதலுடைய நென்மணிக்கு அதிலிருந்து நீக்குதற்குரிய உமியுண்டு, அவ்வாறே நீர்க்கு நுரையுண்டு, பூவிற்கும் புறவிதழ் உண்டு.

(க - நு) உலகத்திற் குற்றமிருத்தல் இயற்கையாகலின், நண்பரிடத்து அதனைப் பாராட்டுதலாகாது.

(வி - ம்) நல்லார், உயர்ந்த இயல்பினர்; நனிவிரும்பிக்கொள்ளல், அணுகக்கமாக நேசித்துக்கொள்ளுதல்; அல்லாரென்றது, ஈண்டுப் பிழைபட்டாரென்னும் பொருட்டு. நெல் நீர் பூவெனவந்த உவமம், மக்கள் முதன்மையாகக் கருதி உண்ணுவன பருகுவன அணிவனவான பொருள்களிலும் குறைகள் உண்டெனப் புலப்படுத்தியின்றது. புல்லிதழ், புன்மையுடைய இதழ்; புன்மையாவது, மணமும் நிறமுமில்லாச் சிறுமை. பூவிற்கும் என்னும் உம்மை உயர்வொடு எச்சம்; “செஞ்சொலாயிற் பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்”* என்றமையின், உம்மையேற்ற சொல் இறுதியில் நின்றது. க

222. செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டீடார்,
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசைஇ வாழ்நர்;
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே,
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

(பொ - ள்) செறுத்தோறு உடைப்பினும் செம்புனலோடு ஊடார் மறுத்தும் சிறை செய்வர் நீர்நசைஇ வாழ்நர் - நீரின் நன்மையை விரும்பி வாழ்வோர் வயலில் அதனைக் கட்டுந்தோறும் அஃது உடைத்துடைத்துச் செல்லும் இயல்பினதாயினும் அப் புதுப் புனலோடு சினத்தல் செய்யாராய் மீண்டுமீண்டும் அதனை மடைகட்

* தொல். இடை. நக.

டிப் பயன்படுவர்; வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே தாம் வேண்டிக்கொண்டார் தொடர்பு - உயர்ந்தவரென்று தாம் முன்னர் விரும்பி நட்புச் செய்து கொண்டவரது தொடர்பினைப் பின்பு அவர் வெறுத்தற் குரிய பிழைகளை வெறுப்புண்டாகும்படி செய்தாலும் அவற்றைப் பொறுத்து மேற்கொள்வர்.

(க - து) சிறந்த நண்பர்கள் தம்மிடம் பலகாற் குற்றஞ் செய்ய நேர்ந்தாலும், அவர்தம் உயர்வு கருதி அவர்கள் தொடர்பினை மேற்கோடல் வேண்டும்.

(வி - ம்) செறுத்தோறென்னும் பயில்வுப் பொருளால் மறுத்து மென்பதற்கு அடுக்குப்பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. செறுத்தல், ஈண்டு மடை கட்டுதல். ஊடாமைக்கு நீரினாலுண்டாக கிளர்ச்சியும் ஓர் ஏதுவாகலின், புதுப்புனல் நுவலப்பட்டது. செம்மை, புதுமைமேற்று; “புதுநாற்றம் செய்கின்றே செம்பூம் புனல்” * என்புழிப் போல. வெறுப்ப வெறுப்ப என்பவற்றில் முன்னது பெயர். ‘தாம் வேண்டிக் கொண்டார்’ என்றார், அவர் தம் உயர்வால் தமது உள்ளம் பிணிப்புண்டமை தோன்ற. தொடர்பு என்னும் முடிபாற் ‘பொறுப்ப’ ரென்பதற்குப் பொறுத்து மேற்கொள்வரென்று பொருளுரைத்துக்கொள்க. உ

223. இறப்பவே தீய செயினுந்தந் நட்பார்

பொறுத்தல் தருவதொன் றன்றே;—நிறக்கோங்கு

உருவவண் டார்க்கு முயர்வரை நாட!

ஒருவர் பொறையிருவர் நட்பு.

(பொ - ள்) இறப்பவே தீய செயினும் தம் நட்பார் பொறுத்தல் தருவ தொன்றன்றே - தம்மோடு நட்புக் கொண்டவர் மிகவுந் திங்குகள் செய்தாலும் அவற்றைப் பொறுத்தொழுகுதல் தகுதியான தொன்றன்றே! நிறக்கோங்கு உருவ வண்டு ஆர்க்கும் உயர்வரை நாட - நிறமான கோங்க மலரில் அழகிய வண்டுகள் சென்று ஒலிக்கின்ற உயர்ந்தமலைகையுடைய நாடனே! ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு - ஒருவரது பொறை இருவர் நட்புக்கு இடம்.

* பரிபா. எ; உக - உ.

(க - து) பொறுத்தலால் நட்பு வளர்தலாலும், அஃதொரு பெருந்தன்மையாதலாலும், நட்பிற் பிழை பொறுத்தல் வேண்டும்.

(வி - ம்) நிறம், பொன்னிறம். உருவென்பது, உருவவென ஈறுதிரிந்து வந்தது. ஒருவர் பொறுத்தலால் இருவர்க்கு நலமுண்டாதலின் ஆக்கமானதை மேற்கொள்க வென்றற்கு, 'ஒருவா பொறை இருவர் நட'*பென்றா. ௩

224. மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சேர்ப்பு!
விடுதற் கரியா ரியுல்பிலரேல் நெஞ்சஞ்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ

(பொ - ள்) மடி திரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம் கடுவிசை நாவாய் கரை அலைக்கும் சேர்ப்பு - மிக்க விசையோடு வருகின்ற மரக்கலங்கள் மடிந்து விழுகின்ற அலைகள் கொழித்த வெள்ளிய கதிர்களையுடைய முத்துக்களைக் கரையிற் சிதறச்செய்யுந் துறையை யுடையாய்! விடுதற்கு அரியார் இயல்பு இலரேல் நெஞ்சம் சுடுதற்கு மூட்டிய தீ - நட்பு விடுதற்குக் கூடாதவர் இடையே நல்லியல்பில்லாதவராயின் அத்தகையோர் தமதுள்ளம் புண்படுதற்கு மூட்டிய தீயாவர்

(க - து) கூடிப் பின் பிரியலாகாமையின், ஒருவரால் ஒருவர் உள்ளம் புண்படுமாறு நடந்துகொள்ளலாகாது.

(வி - ம்) தந்திட்ட, தந்த; விடுதற்கரியா ரென்றார், பின் பிரியலாகாமையின்; "நட்டின் வீடில்லை"† என்றார் திருவள்ளுவரும். 'நெஞ்சஞ் சுடுதற்கு மூட்டிய தீ' என்றமையின், நட்புச் செய்யப்படுவாரும் பிழைபடாமற் கருத்தாய் ஒழுகவேண்டு மென்பது பெறப்படும். ச

225. இன்னுசெயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னுகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்;—பொன்னொடு
நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடொறும் நாடித்தம்
இல்லத்தில் ஆக்குத லால்.

* பழமொ. க.௩௨. † குறள், ௮0 : க.

(பொ - ள்) இன்னு செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப் பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல் வேண்டும் - இடையே தீயன செய்தாலும் நட்புவிடுந் தன்மையரல்லாரைப் பொண்ணிப்போல் மதித்துக் காத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்; பொன்னொடு நல் இல் சிதைத்த தீ நாடொறும் நாடித் தம் இல்லத்தில் ஆக்குதலால் - ஏனென்றால், பொன் முதலிய பொருள்களோடு சிறந்த வீட்டையும் எரித்தழிக் கும் இயல்பு வாய்ந்த தீயை நாடொறும் விரும்பித் தமது இல்லத்தில் வளர்த்தலால் என்க.

(க - து) நண்பர் குறைகளைத் தமது பெருங்குணத் தால் தணிவாக வைத்துக்கொண்டு அவரைப் போற்றி யொழுகல்வேண்டும்

(வி - ம்) பொன்னாக வென்றமையின், மதிப்புப் பேறப் பட்டது. சிதைக்கும் இயல்பு முன்னரே உண்மையின், தெளிவு பற்றிச் 'சிதைத்த'வென இறந்த காலத்தான் நின்றது. கு

226. இன்னு செயினும் விடுதற் கரியாரைத்

துன்னுத் துறத்தல் தருவதோ—துன்னருஞ்சீர்

விண்குத்து நீள்வரை வெற்பு! களைபவோ

கண்குத்திற் றென்றுதங் கை.

(பொ - ள்) துன் அரு சீர் விண் குத்து நீள் வரை வெற்பு - அணுகுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய, வானத்தைக் குத்தும் நீண்ட மூங்கில்களையுடைய மலைநாடனே! கண்குத்திற்றென்று தங்கை களைபவோ - தவறுதலால் தம் கண்ணைக் குத்திற்றென்று தமது கையை மக்கள் தறித்து நீக்கி விடுவார்களோ? இன்னு செயினும் விடுதற்கு அரியாரைத் துன்னுத் துறத்தல் தருவதோ - ஆதலால், அறியாமையால் தீமைகள் செய்தாலும் நீக்குதற்குக் கூடாத நட்பினரை நெருங்காமற் கைவிட்டுவிடுதல் தகுந்த தாகுமோ! ஆகாதென்க.

(க - து) தம்மைச் சேர்ந்தோர் ஒருகால் தீமைகள் செய்யினும் அவரை உடனே கைவிட்டுவிடாமல் அணைத்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

(வி - மீ) 'துன்னாமல்' என்பது ஈறுதொக்கு நின்றது. 'துன்னருஞ் சீர்' என்பதை மலைநாடனுக்குக் கொள்க. விண்ணத்தும் வெற்பென்க. கை நட்புக்கு உவமமாதல் "உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல"* என்னுஞ் சான்றோர் மொழிகளிற் காண்க. ச

227. இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப! இவ்ஹு செயினும்
கலந்து பழிகாணர் சான்றோர்;—கலந்தபின்
தீமை எடுத்துரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமும் அவரிற் கடை.

(பொ - ள்) இலங்குநீர்த் தண் சேர்ப்ப - விளங்குகின்ற நீரினையுடைய கடலின் குளிர்ந்த துறைவனே! இன்னு செயினும் கலந்து பழிகாணர் சான்றோர் - நட்புச் செய்தபின் நண்பர் கொடுமைகள் செய்தாலும் சான்றோர் அவர்பாற் குற்றங் காணர்; கலந்தபின் தீமை எடுத்துரைக்கும் திண் அறிவு இல்லாதார் தாமும் அவரின் கடை - நட்புச் செய்தபின் நண்பருடைய குற்றங்களை எடுத்துப் பேசுகின்ற, உறுதிவாய்ந்த அறிவில்லாதவர் தாமும் அந் நண்பரைப்போற் கடைப்பட்டவரேயாவர்.

(க - து) நண்பர்பாற் குறைகாண்போர் தாமும் குறையுடையவரேயாவர்.

(வி - மீ) 'திண்ணறிவில்லாதார்' என்றார், பொறுமை யிழந்தவின். குற்றஞ் செய்யும் நண்பரைவிடத் தாம் குற்றமில்லாதவரீன்பதற்கு அடையாளம் காணாமையின், 'தாமும் அவரிற் கடை' என்றார். எ

228. ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினும்
நோதக்க தென்னுண்டாம் நோக்குங்கால்!—காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட!
விழுமிதாம் நெஞ்சத்துள் நின்று.

(பொ - ள்) ஏதிலார் செய்தது இறப்பவே தீது எனினும் நோதக்கது என் உண்டாம் நோக்குங்கால் - நண்பரல்லாத அயலார் செய்தது மிகவுந் தீங்குடைய

* குறள், எக : அ.

தென்றாலும் அதன் காரணத்தை ஆராயுமிடத்து ஒன்று அறியாமையான் அல்லது உரிமையான் அல்லது ஊழினான் என்று பெறப்படுதலின் அதன்கண் மனம் வருந்தத்தக்கது யாதுண்டு? கறங்கு அருவி நாட - ஆதலால், ஒலிக்கின்ற மலையருவிகளையுடைய நாடனே, காதல் கழுமியார் செய்த விழுமிதாம் நெஞ்சத்துள் நின்று - அன்புமிகப் பொருந்திய நண்பர் செய்துவிட்ட தீங்கு எவ்வாற்றினும் மனம் வருந்தத்தக்கதாகாமல், நெஞ்சத்தில் ஆராய்ந்து நோக்க அன்பின் சிறப்புடையதேயாகும் என்க.

(க - து) அயலார் செய்த பெருந்தீங்கிற்கே மனம் வருந்துதற்கிடமில்லை யென்றால், நண்பர் செய்தது இனியதாகுமன்றி இன்னொததால் யாங்ஙனம் என்பது.

(வி - ம்) 'கழுமுதல்' மிகப் பொருந்தாத லென்னும் பொருட்டு; "கழுமிற்றுக்காதல்"* என்பதன் நச. உரை காண்க. செய்தது என்னும் ஈறு தொக்கு நின்றது. நெஞ்சத்துள் நின்று என்றார், நெஞ்சத்துள் நினை என்னும்பொருட்டு. நிற்க வென்னும் எச்சம் நின்று எனத் திரிந்து வந்தது. நண்பர் செய்தது தீங்கேயாயினும் அவர் முன் செய்த நன்மைகளை நினைய நினைய அத்தீங்கும் இனியதாய் மாறித் தோன்றுமாகலின், 'நெஞ்சத்துள் நின்று விழுமிதாம்' எனப்பட்டது. இதனால், நட்பிற் பிழை பொறுக்கும் முறை இன்னதென்பது பெறப்படும். அ

229. தமரென்று தாங்கொள்ளப்பட்டவர் தம்மைத்

தமரன்மை தாமறிந்தா ராயின், அவரைத்

தமரினும் நன்கு மதித்துத் தமரன்மை

தம்முள் அடக்கிக் கொளல்.

(பொ - ள்) தமர் என்று தாம் கொள்ளப்பட்டவர் தம்மைத் தமரன்மை தாம் அறிந்தாராயின்-நண்பர் என்று தாம் நட்புகொண்டவரிடத்து இடையே நண்பராகாதன்மை யைத் தாம் அறிந்தால், அவரைத் தமரினும் நன்கு மதித்துத் தமரன்மை தம்முள் அடக்கிக்கொளல்-அவரை நண்பரினும் மிகுதியாகப் போற்றி அவரது நண்பரல்லாத

* சிந். எ : டகசு.

நிலையைப் புறத்தே தூற்றாமல் தமக்குள் காத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(க - து) நட்பிற் பிழைபடுவாரைத் தமது போற்றுதலால் நல்லராமாறு காத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(வி - மீ) 'கொள்ளப்பட்டவர் தம்மை' என்பதற்கு ஏழாவதன் பொருள் கொள்க. தமரினும் நன்கு மதித்தல், அவர் நன்னினைவு பெறும்பொருட்டும். தம்முள் அடக்கிக்கொளல், அவர் பிழை நினைவு ஷிகாணம்ப் பொருட்டும். தமர், தம்மவர்; ஈண்டுத் தம்மவரென்னும் உரிமைக்குரிய நண்பரென்பது. ௬

230. குற்றமும் ஏனைக் குணமும் ஒருவனை
நட்டபின் நாடித் திரிவேனேல்—நட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க,
அறைகடல்தூழ் வையம் நக.

(பொ - ள்) குற்றமும் ஏனைக் குணமும் ஒருவனை நட்டபின் நாடித் திரிவேனேல் - குற்றமும் மற்றைக் குணமும் ஒருவனை நட்புச் செய்தபின் அவனிடம் தேடிக்கொண்டு திரிவேனாயின், நட்டான் மறை காவாவிட்டவன் செல்வுழிச் செல்க-நட்புக் கொண்டவனுடைய மறைகளைத் தன்னுட்பொதிந்துவையாமல் வெளியிட்டுவிட்ட தீயோன் செல்லுந் தீக்கதிக்கு நான் செல்வேனாக; அறை கடல் சூழ் வையம் நக - அன்றியும் ஒலிக்குங் கடல் சூழ்ந்த உலகம் என்னை இகழ்வதாக.

(க - து) நண்பரிடங் குற்றங் காண்டல் பெரும் பிழையாகும்.

(வி - மீ) குணத்தோடு ஒப்பிட்டுக் குற்றங் காண்டலின், குணமுங் கூறப்பட்டது. நட்பின் அருமை யறிந்தோன் வஞ்சினங் கூறு முறையில் இச் செய்யுள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றது. 'அரு மறை காவாத நட்பைப்'* பிறரும் இகழ்ந்தனர். காவாமல் என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. நட்பிற் பிழைகாணுக கொடுமையின் மிகுதி, ஏனைப் பெருங் குற்றங்களோடு ஒப்புமை கூறி விளக்கப் பட்டது. ௧0

* திரிகடு. ௧௦௦.

உசு. கூடாநட்பு

பொருந்தாத நட்பினியல்பை விளக்குவது

231. செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
இறைத்துநீர் ஏற்றும் கிடப்பர்;—கறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னூட!
தங்கரும முற்றுந் துணை.

(பொ - ள்) கறைக் குன்றம் பொங்கு அருவி தாழும் புனல்வரை நல் நாட - கரிய மலைகள் பொங்கும் அருவிநீர் ஒழுகப்பெறுகின்ற, நீரெல்லையையுடைய சிறந்த நாடனே! செறிப்பு இல் பழங்கூரை சேறு அணையாக இறைத்து நீர் ஏற்றும் கிடப்பர் தம் கருமம் முற்றுந்துணை - கட்டுக் கோப்புப் பிரிந்த பழங்கூரையையுடைய வீட்டிற் சேற்றையே அணையாகக்கொண்டு, ஒழுகும் நீரை இறைத்தும் தம்மேல் ஏற்றும் தமது காரியம் முடியுமளவும் மக்கள் வருந்திக் கிடப்பர். (அதுபோற் பொறுக்க முடியாத குற்றங்களுடைய பொருந்தா நண்பரிடம் தம் காரியம் நிறைவேறுமளவுமட்டும் நல்லோர் மிக்க இடர்களோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பர்.)

(க - து) கூடா நட்பினரை அகங்கலந்த நேயத்துக்கு உரியராக்காது விலக்குதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) கூரை, கூரை வீடு. கிடப்பரென்னுங் குறிப்பு, இடர்ப்பாட்டோடிருத்தல் உணர்த்தும். 'கறை'. நிறம் உணர்த்துதல், "கறைமிட றணியலும்"* என்பதனுரையிற் காண்க. உணமம், பிறிது பொருள் புலப்படுத்தி நின்றமையின் இது, 'பிறிது மொழித்' வென்னும் அணி. க.

232. சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோல் மாண்ட பயத்ததாம்—மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வரவுருவி நாட!
சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

* புறம். க.

(பொ - ள்) வால் அருவி நாட - வெண்ணிறமான மலையருவிகளையுடைய நாடனே! சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய் மாரிபோல் மாண்ட பயத்ததாம் - தக்கோர் நட்பு மிக்க மேன்பாடுடையதாய் மழை பெய்தாற்போற் சிறந்த பயன் உடையதாயிருக்கும்; மாரி வறந்தக்காற் போலும் சிறந்தக்கால் சீரிலார் நட்பு - தகுதியில்லாதார் நட்பு மிகுந்தால் மழை பெய்யா தொழிந்தாற்போல் வாழ்க்கை வெறித்திருக்கும்.

(க - து) கூடா நட்பினாற் பயன் சிறிதுமிராது.

(வி - ம்) மழை பெய்யாவிடின் வளம் இல்லாமையோடு வெயிலும் உறுத்து நின்றல்போல், கூடா நட்பினாற் பயனில்லாமையோடு இன்னலும் மிகுதியா யிருக்குமெனக் கொள்க. தக்கார உதவிக்கு மாரியை உவமை கூறினார், அது கைம்மாறறியாக் கடப்பாடுடையதாகலின். “மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து”^{*} என்றார் பிறரும். கூடா நட்பினரது நேயம் பலரது நேயமாய்ப் பெருகினவென்றற்குச் ‘சிறந்தக்கால்’ எனப்பட்டது. உ

233. நுண்ணுணர்வி னுரோடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்குல்—நுண்ணூல்
உணர்வில ராகிய ஊதிய மில்லார்ப்
புணர்தல் நிரயத்து ளொன்று.

(பொ - ள்) நுண்ணுணர்வினாரோடு கூடி நுகர்வுடைமை விண்ணுலகே ஒக்கும் விழைவிற்கு - நுட்ப உணர்வுடையாரோடு கலந்து பழகி யின்புறுதல் விண்ணுலகத்தின் இன்பமே போலும் விரும்பப்படும் மேன்மையினை யுடையது; நுண் நூல் உணர்விலராகிய ஊதியமில்லார்ப் புணர்தல் நிரயத்துள் ஒன்று - நுண்ணிய நூலுணர்வு மில்லாதவராகிய பயனிலாரோடு நேயங்கொள்ளுதல் நரகத்திற் சேர்தலை ஒக்கும்.

(க - து) கல்வியும் அறிவுமில்லாத கூடா நட்பினரோடு சேர்தலாகாது.

* புறம். நகுகள் : கசு.

(வி - மீ) நுண்ணுணர் வென்று ஒன்றிலும் நுண்ணூலுணர் வென்று மற்றொன்றிலும் விதந்தமையால், ஈரிடத்தும் இரண்டுங் கொள்க. என்னை? இரண்டும் இயைந்தன்றி மாட்சியுருமையின் எனக. 'நூலுணர்வுமிலராசிய' வென இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கு நின்றது. கல்வியும் அறிவு முடையாரை விண்ணுலகின்பம் உடையராகவே கருது மியலபு, இந்நூலுள் முன்னும்* வந்தது. "தேவரணையர் புலவர்"† என்றா பிறரும். ஆல், அசை. ௩

234. பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போல்
ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும்;—அருகெல்லாம்
சந்தன நீள்சோலைச் சாரன் மலைநாட!
பந்தமி லாளர் தொடர்பு.

(பொ - ள்) அருகெல்லாம் சந்தன நீள்சோலைச் சாரன் மலைநாட - பக்கங்களிலெல்லாம் நீண்ட, சந்தனச் சோலைகளின் சாரலையுடைய மலை நாடனே! பந்தம் இலாளர் தொடர்பு பெருகுவதுபோலத் தோன்றி வைத் தீப்போல் ஒரு பொழுதும் செல்லாதே நந்தும் - பிணிப்பான 'நட்பில் லாதவரது தொடர்பு வைக்கோலிற் பற்றிய தீப்போல் முதலிற் பெருகுவதுபோலத் தோன்றிப் பின்பு சிறிது நேரமும நிலைத்திராமற் கெடும்

(க - து) கூடா நட்பிரைது நேயம் உள்ளப் பிணிப் பற்றதாகலின் விரைவில் நிலையாமற் கெடும்.

(வி - மீ) போலியாகலின் பெருகுவதுபோலத் தோன்றிற்று. ஒருபொழுது மென்றது, ஈண்டுச் சிறிது நேரமும் என்னும் பொருட்டு. சாரல், தண்ணிய நீர்த்துளிகளோடு கூடிய இனிய தென்றல். ௪

235. செய்யாத செய்துநாம் என்றலும் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலும்—மெய்யாக
இன்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கும் அந்நிலையே
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும.

(பொ - ள்) செய்யாத செய்தும் நாம் என்றலும் + பிறர் செய்யாத செயல்களை யாம் செய்து முடிப்பேம்

* நாலடி. கச : எ. † நான்மணிக். எடு.

என்று வீறு கூறுதலும், செய்வதனைச் செய்யாது தாழ்த்துக்கொண்டோட்டலும் - தன்னாற் செய்தற்குரியதை உடனே செய்து முடிக்காமற் காலந் தாழ்த்துக்கொண்டு நாளை ஒட்டுதலும், மெய்யாக இன்புறும் பெற்றி இகழ்ந்தார்க்கு - உண்மையில் இன்பம் உறுதற்குரிய இயல்புகளைப் பொருள் செய்யாதிருத்தலும் உடையார்க்கு, அந்நிலையே துன்புறும் பெற்றி தரும் - அம் மனப்பாங்கே அவர் துன்புறுதற்குரிய நிலைமைகளை வருவிக்கும்

(க - து) வீம்பு பேசுதல். சோம்பல் கொள்ளுதல், பொருள் செய்யாதிருத்தல் என்பன துன்பந்தருதலின், அப் பண்புகளைத் தமக்கியல்பாக உடைய கூடா நட்பினரோடு கூடாதிருத்தல் வேண்டும்

(வி - ம்) செய்யாத, பிறராத் செய்ய முடியாதன; பெயர். செயல் தாழ்ந்து நாள் ஒடுதலின், ஒட்டலுமெனப்பட்டது. பொருளில் லவற்றைப் பொருளென் றுணரும் மருளை* மறுத்தற்கு 'மெய்யாக' என்றார். அந்நிலையே என்றார்; துன்பம் உறுவித்தற்குப் பிறவேண்டா என்றற்கு. ௮

236. ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை ஆம்பலொக் கல்லா;
பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும்.

(பொ - ள்) ஒரு நீர்ப் பிறந்து ஒருங்கு நீண்டக் கடைத்தும் விரிநீர்க் குவளையை ஆம்பல் ஒக்கல்லா ஒரு குளத்து நீரில் தோன்றி ஒன்றாய் வளர்ந்தாலும் மணம் வீசும் இயல்புடைய குவளை மலர்களை ஆம்பல் மலர்கள் ஒவ்வா; பெருநீரார் கேண்மை கொளினும் நீர் அல்லார் கருமங்கள் வேறுபடும் - அதுபோலப் பெருந்தன்மையுடையாரது நட்பைப் பெறினும் அத்தன்மையில்லாதாருடைய செயல்கள் வேறாகவே நிகழும்.

(க - து) கூடா நட்பினர் எவ்வளவு பழகினாலும் தஞ்சிறுமைகளை விடாராகலின் அத்தகையவரோடு நேயம் கொள்ளலாகாது.

* குறள், ஈசு : க.

(வி - மீ) குவளை யென்றது, ஈண்டு நறுமணங் கமழுஞ் செங்கழுநீர் மலர். “கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன கடிசுமழ் குவளை”¹ யென்றார் பிறரும். வேறுபடும் என்றது, தாழ்வாகவே நிகழுமென்றும் பொருட்டு. க

237. முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திட்டுக்
குற்றிப் பறிக்கும் மலைநாட! இன்னுதே
ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

(பொ - ள்) சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை நெற்றுக் கண்டன்ன விரலால் குற்றி ஞெமிர்த்திட்டு முற்றல் பறிக்கும் மலைநாட - இளங்குரங்கு, பயற்றங்காயின் நெற்றைக் கண்டாற்போன்ற தன் விரல்களால் தன் எதிர்வந்த தந்தையின், கையைக் குத்தி விரியசசெய்து அது வைத்திருந்த கணியைப் பறித்துக்கொள்கின்ற மலைகளை யுடைய நாடனே! ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு இன்னது - அகங்கலந்த நேயங்கொள்ளாதாரது நட்பு துன்ப முடையதாகும்

(க - து) உள்ளம் ஒன்றுபடாத கூடாநட்பினரோடு நேயங்கொள்ளலாகாது:

(வி - மீ) முற்றல் - செங்காய். சிறுமந்தி யென்றது, ஈண்டுக் குரங்கின் குட்டியை; மந்தி, பெட்டையை உணர்த்தாமற் பொதுவினின்றது. தந்தை, பொதுப்பெயர். ஞெமிர்தல், புறத்தில் மட்டுங்கலந்து அகவகலவாத வேறுபாட்டியல்பைப் புலப்படுத்தும்பொருட்டு ‘ஒற்றுமை கொள்ளாதா’ ரென்றார். பரத்தலாதலின் ஈண்டு விரித்த லெனப்பட்டது. “வான் ஞெமிர்தது”² என்பது மதுரைக் காஞ்சி. எ

238. முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னுருயிரை
நட்டா னெருவன்கை நீட்டேனேல்—நட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வழிச் செல்க
நெடுமொழி வையம் நக.

* சிந். க: உஉஎ.

† மதுரைக். உசந.

(பொ - ள்) முட்டுற்ற போழ்தில் முடுகி என் ஆர் உயிரை நட்பான் ஒருவன் கை நீட்டேனேல் - நண்பனுக்கு இடுக்கண் உண்டான காலத்தில் விரைந்து எனது பெற்ற கரிய உயிரை நட்புச்செய்த அவ்வொருவன் கையில் நான் ஒப்படைக்கேனானால், நட்பான் கடிமனை கட்டு அழித்தான் செல்வழிச் செல்க - தன் நண்பனின் காவலிலுள்ள மனைவியின் கற்புறுதியை நிலைகுலைத்த தீயோன் செல்லுந் தீக் கதிக்கு யான் செல்வேனாக; நெடுமொழி வையம் நக - அன்றியும் நிலைத்த புகழினையுடைய உலகம் என்னை இகழ்வதாக.

(க - து) பொருந்திய நண்பனின், உற்ற நேரத்தில் தன் நண்பர்க்கு உயிரையும் வழங்கல் வேண்டும்.

• (வி - ம்) முடுகி யென்றது முற்போற் தென்னுறு கருதின் னின்றது. இழந்தால் மீண்டும் பெற்றகருமை நோக்கி ஆருயி ரொணப்பட்டது. நீட்டேனேல் என்றது, அவற்குரியதாக இது காறந் தன்பால் வைத்திருந்ததை அவனிடம் உடனே ஒப்படைக்கே னாயின் என்னுறு குறிப்பில் நின்றது. கற்பு, சண்டிக் 'கட்டு' எனப்பட்டது; நாயனாருறு 'கற்பென்னுந் திண்மை' என்றது காண்க. அ

239 ஆன்படு நெய்பெய் கலனுள் அதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரே;—தேம்படு
நல்வரை நாட! நயமுணர்வார் நண்பொரிஇப்
புல்லறிவி னுரொடு நட்பு.

(பொ - ள்) தேன் படு நல்வரை நாட - தேன் உண்டாகின்ற உயர்ந்த மலைகளையுடைய நாடனே! நயம் உணர்வார் நண்பு ஒரிஇப் புல் அறிவினாரொடு நட்பு - இனிய தறியும் பேரறிஞரது நண்பினின்றும் நீங்கிச் சிற்றறிவினாரொடு செய்யும் நட்பு, ஆன் படு நெய் பெய் கலனுள் அது களைந்து வேம்பு அடு நெய் பெய் தனைத்து - ஆனிடத்தில் உண்டாகும் நெய்யைப்பெய்திருந்த கலத்தில் அந் நெய்யை நீக்கி வேம்பின் விதையைக் காய்ச்சியெடுத்த வேப்பெண்ணையைப் பெய்து வைத்தாற்போன்ற தன்மையதாகும்.

(க - து) • இனியதறியாத புல்லறிவினாரான கூடா நட்டினருடன் நேயஞ் செய்தலாகாது.

(வி - மீ) 'தேம்படு' என்னும் புணர்ச்சி முடிபு, "தேனென் கிளவி" "மெல்லெழுத்து மிகினும்"* என்பவற்றான் முடிந்தது. அரோ, அசை. நயமுணர்வாரென்றார், இனியராயொழுகும் இயல் பறிவாரென்றற்கு. சிற்றறிவினார்க்கு அத் திறம் வாயாமையின், புல்லறிவினாரென்று விதந்தார். 'நட்பொர்இ' யென்று வலித்தல் பெறாமையின், தன்வினைப் பொருள உரைக்கப்பட்டது. க

240. உருவிற் கமைந்தான்கண் ஊராண்மை யின்மை
பருகற் கமைந்தபால் நீரளா யற்றே;
தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுதல் நாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

(பொ - ள்) உருவிற்கு அமைந்தான்கண் ஊராண்மை இன்மை பருகற்கு அமைந்த பால் நீர் அளாய் அற்று - காட்சிக்கு இனியனாய் உருவமைந்த ஒருவனிடம் ஒப்புர வில்லாமை, பருகுதற்கு அமைந்த பாலில் நீர் கலந்திருந் தாற்போன்ற தன்மையதாகும்; தெரிவு உடையார் தீ இனத்தாராகுதல் நாகம் விரிபெடையோடு ஆடிவிட்டற்று- ஞானமுடையோர் தீய சார்புடையாரோடு நட்புச் செய் தொழுகுதல் நாகப்பாம்பு பெட்டை விரியனோடு தவறாக இழைந்துவிட்டாற் போன்ற தன்மையுடையதாகும்.

(க - து) ஒப்புரவும் மெய்யுணர்வுமில்லாத கூடா நட்டினருடன் கூடுதலாகாது.

(வி - மீ) ஊரவற்கு உதவியா யொழுகுமியல்பு ஊராண்மை யெனப்பட்டது. தெரிவு, இடருற்ற நேரககளில் ஆழ்ந்து மெய்ம்மை தெரிந்தொழுகும் அறிவு. விரியனோடு கூடிய நாகம் தன்னியல்பு மாறித் தீயதாய்க் கெடுதலின், அஃதுவமையாயிற்று- விரியனோடு நாககூடினால் இறக்கும் என்ப. க0

* தொல். புள்ளி. ச0-சு.

2௫. அறிவுடைமை

இயற்கை யறிவினை யுடையதால்.

241. பகைவர் பணிவிடம் நோக்கித் தகவுடையார்
தாமேயும் நாணித் தலைச்செல்லார் காணாய்;
இளம்பிறை யாயக்கால் திங்களைச் சேராது
அணங்கருந் துப்பின் அரா.

(பொ - ள்) இளம் பிறை ஆயக்கால் திங்களைச் சேராது அணங்கு அரு துப்பின் அரா - பிறிதொன்றினால் வருத்துதலில்லாத வலிமையினை யுடைய இராகுவென்னும் பாம்பு, மதியத்தை அது இளைய பிறைநிலாவாய் மாறின் சேராது; பகைவர் பணிவிடம் நோக்கித் தகவுடையார் தாமேயும் நாணித் தலைச்செல்லார் காணாய் - அதுபோலப், பகைவரின் தளர்வு நிலை கருதித் தகுதியான அறிவுடையோர் தாமாகவே உள்ளமொடுங்கி அவர்மேற் செல்லுதலில்லாதவராவர்.

(க - து) பகைவரேயாயினும் அவர் நிலை தளரின் அவர்க்கு இரக்கங்காட்டுதல் தகுதியான அறிவுடைமையாகும்.

(வி - ம்) பணிவு இகநணந் தாழ்ச்சிப் பொருட்டாதல் “பணிவில் ஆண்மை”* என்பதனானுந் காண்க. தகவு, ஈண்டு மேதக்க அறிவுடைமை. உம்மை, அசை. மேற்செல்லவென்பது, போர்மேற் சேறல். பிறையென்றதோ டமையாது இளம்பிறையென மேலும் விதந்தார், சிறுமையோடு மெலிவுந் தோன்ற வென்க. காணாய், முன்னிலை அசை. க

242. நளிகடற் றண்சேர்ப்ப! நல்கூர்ந்த மக்கட்
கணிகல மாவ தடக்கம்;—பணிவில்சீர்
மாத்திரை யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூர்
கோத்திரங் கூறப் படும்.

* மலைபடு - சஉஉ.

(பொ - ள்) நளிகடல் தண் சேர்ப்ப - பெரிய கடலின் குளிர்த் துறைவனே, நல்கூர்ந்த மக்கட்கு அணிகலமாவது அடக்கம் - வறுமையுற்ற மாந்தர்க்கு அணிகலம் போற் சிறப்பது அடக்கமுடைமையாகும்; பணியில் சீர் மாத்திரையின்றி நடக்குமேல் வாழும் ஊர் கோத்திரம் கூறப்படும் • பணிதலில்லாது உயர்ந்தொழுகுதலில் ஒரு வரம்பில்லாமல் நடப்பாரானால் தாம் வாழும் ஊரவரால் தமது குடிப்பிறப்புப் பற்றிப் பழிக்கப்படுவர்.

(க - து) பணிவோடிருத்தல் அறிவுடைமையாகும்.

(வி - ம்) பின்னும் இன்றியமையாமை பற்றி 'நல்கூர்ந்த மக்கட்'கென்றார். அறிவாகிய அழகை மேலும் விளக்கச் செய்தலின், அடக்கம் அணிகலம் எனப்பட்டது. சீர், ஈண்டு உயர்வு; 'சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு'* என்பவாகலின். அஃதும் அளவுகடத்தலாகாதென்றற்கு, 'மாத்திரையின்றி நடக்குமேல்' எனப்பட்டது. கூறப்படும், ஐயுற்று பேசப்படும்; நடக்கும் கூறப்படும் என்பன, "தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்"† என்புழிப்போல உயாதிணைக்கண்கின்றன.

243. எந்நிலத்து வித்தினும் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகாது
எந்நாட் டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்,
தன்னுற்ற னுகும் மறுமை; வடதிசையுங்
கொன்னுள் சாலப் பலர்.

(பொ - ள்) எந்நிலத்து வித்து இடினும் காஞ்சிரங்காழ் தெங்கு ஆகாது - எந்த நிலத்தில் விதையை இட்டாலும் எட்டி விதை தென்னை மரமாக வளராது; எந்நாட்டவரும் சுவர்க்கம் புகுதலால் தன் ஆற்றான் ஆகும் மறுமை-ஆதலால், எந்த நாட்டின்கண் வாழ்வோரும் தமது நல்வினையினால் தேவருலகம் செல்லுதலால், ஒருவற்குத் தன் முயற்சி வகையினாலேயே மறுமைப் பேறு உண்டாதல் கூடுமன்றி இடத்தின் சார்பினுலன்று; வடதிசையும் கொன்னுள் சாலப் பலர் - போக உலகிருக்கும் வடநாட்டின்கண்ணும் வறிது வாழ் நாட்கழித்து நரகு புகுவோர் மிகப் பலராவர்.

* குறள், ௧௭ : ௩. † குறள், ௮ : ௧0.

(க - து) இடம் முதலிய சார்பினையே பெரிதாகக் கருதாமல் தமது புண்ணியப் பேற்றில் முயற்சியுடையராய் ஒழுகுதலே அறிவுடைமையாகும்.

(வி - ம்) உம்மை, உயர்வு. கொன்னோள், பயனிலாளர்; “நம்மருளாக் கொன்னோள்”* என்றார் பிறரும். அவரவர் அறிவின் முயற்சியே அவரவர்க்கு உய்தி கூட்டுமென்பது பொருள். **க**

244. வேம்பின் இலையுட் கனியினும் வாழைதன்
தீஞ்சுவை யாதுந் திரியாதாம்; ஆங்கே
இனந்தீ தெனினும் இயல்புடையார் கேண்மை
மனந்தீதாம் பக்கம் அரிது.

(பொ - ள்) வேம்பின் இலையுட் கனியினும் வாழை தன் தீஞ்சுவை யாதும் திரியாது - வேம்பின் இலையுள் இருந்து பழுத்தாலும் வாழைப்பழம் தனது இன்சுவையிற் சிறிதும் வேறுபடாது; ஆங்கே இனம் தீது எனினும் இயல்புடையார் கேண்மை மனம் தீது ஆம் பக்கம் அரிது - அதுபோலவே, தமக்கு நேர்ந்த சார்பு தீயதெனினும் இயற்கையறிவுடையாரது நட்பு, மனந்தீயதாய் மாறும் வகை அரிதாயிருக்கும்.

(க - து) தம் இயல்பில் அறிவுடைமை தீய சார்பி னின்று காக்கும்.

(வி - ம்) சார்பினால் இயல்பு திரியாமை கூறினமையின், இயற்கை யறிவுடைமை பெறப்பட்டது. ஆம், அகை. பெரும் பான்மையுந் தீதாதல் இன்மையின், ‘அரிது’ என்றார். “இன்மை யரிதே வெளிறு”† என்பதிற்போல. **ச**

245. கடல்சார்ந்தும் இன்னீர் பிறக்கும், மலைசார்ந்தும்
உப்பீண் டுவரி பிறத்தலால்; தத்தம்
இனத்தனைப ரல்லர் எறிகடற்றண் சேர்ப்பி
மனத்தனையர் மக்களென் பார்.

(பொ - ள்) எறிகடல் தண் சேர்ப்ப - அலைகள் வீசுகின்ற கடலின் குளிர்ந்த கரையையுடையவனே! கடல்

* கலித். சஉ : கடி. † குறள், இக : கூ.

சார்ந்தும் இன் நீர் பிறக்கும் மலைசார்ந்தும் உப்பு ஈண்டு உவரி பிறத்தலால் - கடலை யடுத்தும் இன்சவை மிக்க ஊற்றுநீர் தோன்றுதலுண்டு, மலையை யடுத்தும் உவர்ப்பு மிக்க உப்புநீர் உண்டாதலால்; மக்கள் என்பார் இனத்தனையர் அல்லர் மனத்தனையர் - பகுத்தறிவுடைய மக்களென்று சிறப்பிக்கப்படுவோர் தமது சார்போடொத்த இயல்பினரல்லர்; தத்தம் இயற்கையறிவோடொத்த நிலையினராவர்.

(க - து) மக்கள் தத்தம் இயற்கையறிவிற்கேற்பவே ஒழுக்குவராதலின், அவ்வறிவினை அவர் தகுதியாகப் பெற்றிருத்தல் நன்று.

(வி - மீ) உப்பு, உவர்ப்புச்சுவை உணர்த்திற்று, உவரி, உவர்ப்புடைய நீர். “வல்லூற்றுவரி தோண்டி”* என்றார் பிறரும். பிறக்கும், பிறக்கும் ஆதலால் என்று பிரித்திசைத்துக் கொள்க. மனமென்றது, ஈண்டு இயற்கையறிவோடொத்த மனப்பான்மை யென்க. ஐ

246 பராஅரைப் புன்னை படுகடற் றண்சேர்ப்பு!

ஓராஅலும் ஒட்டலுஞ் செய்பவோ? நல்ல

மருஉச்செய் தியார்மாட்டுந் தங்கு மனத்தார்

விராஅஅய்ச் செய்யாமை நன்று.

(பொ - ள்) பரு அரைப் புன்னை படுகடல் தண்ணீர் - பருமனை அடிமரத்தையுடைய புன்னை மரங்கள் உண்டாகின்ற கடலின் குளிரந்த கரையையுடையவனே! ஓராலும் ஒட்டலும் செய்பவோ - நண்பரை ஒருகாற் பிரிதலும் மற்றொருகாற் கூடுதலும் உலகத்திற் செய்யத்தக்கனவோ? நல்ல மருஉச் செய்து யார்மாட்டும் தங்கும் மனத்தார் விராய்ச் செய்யாமை நன்று - சிறந்த நட்புச் செய்து எத்தகையோரிடத்தும் நிலைத்தொழுகும் மனப்பான்மையுடையோர் முதலிலேயே யாவரோடும் மனங்கலந்து நட்புச் செய்துகொள்ளாமை அதனினும் நன்றாகும்.

(க - து) கூடுதலும் பிரிதலுமின்றி யொழுதுதல் அறிவுடைமையாகும்.

* பெரும்பாண். கஅ.

(வி - மீ) செய்ப, ஈண்டு அஃறிணைப் பன்மை. மருஉ, பெயர் இரண்டும் ஒரே பொருளன. யார் மாட்டுமென்றார், நேரல் வாரையும் அடக்கி. ஒருவரோடு கூடுதலும் பிரிதலும் செய்து கொண்டிருத்தலினுட கூடாமையே நன்றென்றபடி. நல்ல மருஉசு செய்து யார்மாட்டுந் தவகு மனத்தாரென்றது, தக்கோரென்ற பொருட்டு. அம் மனத்தார பின் பிரிதலாற் பெருந்துன்பமுறவ ராதலின், அவ்வாறு விதந்தார். சு

247. உணர உணரும் உணர்வுடையாரைப்
புணரிற் புணருமாம் இன்பம்,—புணரின்;
தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமாம் நோய்.

(பொ - ள்) புணரின் - நட்புச் செய்தால், உணர உணரும் உணர்வுடையாரைப் புணரின் இன்பம் புணரும் - நாம் ஒன்றை உள்ளத்தால் உணர அதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்தொழுகும் கூருணர்வுடையாரை நட்புச் செய்யின் இன்பம் பொருந்தும்; தெரியத் தெரியும் தெரிவு இலா தாரைப் பிரியப் பிரியும் நோய் - நம் கருத்துக்கள் வெளிப் படையாகத் தெரிய அந்நிலையிலும் அவற்றை அறிந் தொழுகும் அறிவிலாதாரை நட்புச் செய்யாமற் பிரிந்திருக்கத் துன்பங்களும் நம்மைச் சேராமற் பிரிந்திருக்கும்.

(க - து) குறிப்பறிந்தொழுகும் கூறறிவாற்றலால் இன்பம் விளையும்.

(வி - மீ) 'குறிப்பிற் குறிப்புணா வாரை உறுப்பினுள், யாது கொடுத்துக கொள்'*லென்பவாகலின், இவ்வனக கூறினார். ஆம் இரண்டும் அசைநிலை. 'ஒருகால் தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா தாரைத் தவறாகப் புணரின் அவரைப் பிரிய நோய் பிரியும்' என்றும் உரைக்கலாமேனும், எந்நிலைக்கண்ணும் பிரிதலென்பது கூடாமையே நிறுத்தப்பட்டமையின் அது பொருந்தாது. 'பிரியப் பிரியுமாம் நோய்' என்றது, முற்கருத்தை எதிர்மறையானும் விளக்கிய படியாம். அ

248. நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும், தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும்,—நிலையினும்
மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானும், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானும் தான்.

* குறள், எக: ௩.

(பொ-ள்) நல் நிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும-சிறந்த நிலையில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வோனும, தன்னை நிலைசலக்கிக் கீழ் இடுவானும-தனது முன் நிலையயுந் குலையச் செய்து தன்னைக் கீழ் நிலைசலக்கண் தாழ்த்திக் கொள்வோனும, மேன்மேல் உயர்த்து நிறுப்பானும் - தான் முன் நிறுத்திக்கொண்ட சிறந்த நிலையினும் மேன்மேல் உயரந்த நிலையில் தன்னை மேம்படுத்தி நிலைசெய்துகொள்வோனும, தன்னைத் தலையாசச செய்வானும் - தன்னை அனைவரினும் தலைமையுடையோனாகச் செய்துகொள்வோனும, தான் - தானேயாவன்.

(க - நு) ஒருவனுக்குத் தன் அறிவு முயற்சியே எல்லாவற்றிற்குத் துணை .

(வி - ம்) “ததம கருமே கட்டளைக் கல்”^{*}லாதலின, இந்நனங் கூறினார். நிலையினும் என்னும் உம்மை உயர்வு. உயர்த்து வானுமென்றது உயர்த்து நிறுப்பானுமென்றார், உயர்நிலையை வருவித்துக் கொள்ளுதலோடு அவ்வயர் நிலைக்கண் தன்னை வல்லமையாய் நிலைநிறுத்திக் கொள்வோனுமென்றற்கு; தன்னை என்பதை இதன்கண்ணும் ஒட்டிக்கொள்க.

249. கரும வரிசையாற கல்லாதார் பின்னும்

பெருமை யுடையாருஞ் சேறல்—அருமரபின்

ஓதம அரற்றும் ஒலிகடற றண்சேர்ப்ப!

பேதைமை யன்ற தறிவு.

(பொ - ள்) அரு மரபின் ஓதம் அரற்றும் ஒலிகடல் தண் சேர்ப்ப - அரிய தன்மையையுடைய அலைகள் முழங்கும் முழக்கமிக்க கடலின் குளிர்ந்த துறைவனே! கரும வரிசையால் - தொழில் முறைமையினால், கல்லாதார் பின்னும் பெருமையுடையாரும் சேறல் பேதைமையன்று அது அறிவு - கல்வியறிவில்லாத மூடரையடுத்தும் கல்விப் பெருமையுடைய அறிஞரும் ஒழுகுதல், அறியாண்மையன்று; அது காலம். இடம் முதலியவற்றிற்கேற்ப ஒழுகும் அறிவுடைமையாகும்.

* குறள், [க: ௫.

நா.—13

(க - து) கல்லாதவரிடமும் காரியநிமித்தம் அளவுக ஓழுக்கிக்கொள்ளுதல் அறிவுடைமையாகும்.

(வி - மீ) கரும வரிசையால் என்றது, காரணங் கூறியபடி. உம்மைகள் இரண்டினுள் மன்னது இழிபிலும் பின்னது உயர்விலும் வந்தன. 'அருமரபின் கடல்' என்க. ஆழமும் அகலமும் னாய்ந்து உப்பு முத்து முதலிய அரும்பொருள்களுடையமையானும் உலக பொழுக்கத்துக்கு மழை முதலிய கொடைகளால் ஏதுவாயிருத்தலானும் கடலின் அருமரபு பெறப்படும்; "மகர வாரிவளம்"*
என்றார் பிறரும். க

250. கருமமு முட்படாப் போகமுந் துவ்வாத்

தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—ஒருநிலையே

முட்டினறி மூன்று முடியுமேல் அஃதென்ப

பட்டினம் பெற்ற கலம்

(பொ - ள்) கருமமும் உட்படா போகமும் துவ்வாத தருமமும் தக்கார்க்கே செய்யா - பொருள்வரவுக் கேதுவான தொழின் முயற்சியினும் ஈடுபட்டு அதனால் இம்மைப் பயனைத் தான் போகமுந் துவ்த்து மறுமைப் பயனைத் தகுதியுடையார்க்கே அறமுஞ் செய்து, ஒரு நிலையே முட்டினறி மூன்றும் முடியுமேல் - இம்மூன்றும் ஒரு தன்மையாகவே பிறவியிற் கடைசி வரையிற் றடையின்றி நிறைவேறுமாயின், அஃது பட்டினம் பெற்ற கலம் என்பது அப்பேறு, தன் பட்டினத்தை மீண்டு வந்தடைந்த வாணிகக் கப்பலை ஒக்கும் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

(க - து) முயற்சியும் போகமும் அறமுமுடையாய் வாழ்தலே அறிவுடைமையாகும்.

(வி - மீ) உட்படா முதலிய வினைகள் உடன்பாட்டின்கண் வந்தன. தக்கார், கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களாகிய தகுதியுடையார், மூன்றும் ஒன்றுபோல் நடைபெறவேண்டுமென்றற்கு 'ஒருநிலையே' யென்றும், இடையில் ஊறுபடாமல் நடைபெறவேண்டுமென்றற்கு 'முட்டினறி' யென்றும் கூறினார். 'இடையிருள் யாமத்து எறி திரைப் பெருங்கடல் உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர்'† பலராக வின், உவமை, அருமை புலப்படுத்தினின்றது. க0

* சிலப். க : கட அ. † மணிமே. கக : கக—உ0.

உகா. அறிவின்மை

இயற்கையறிவினை இல்லாமை என்பது பொருள்.

- 251 நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை, அஃதுடைமை
பண்ணப் பனைத்த பெருஞ்செல்வம்;—எண்ணுங்கால்
பெண்ணவாய் ஆணிழந்த பேடி யணியாளோ,
கண்ணவாத் தக்க கலம்.

(பொ - ள்) எண்ணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து; நுண்
உணர்வு இன்மை வறுமை - ஒருவனுக்கு நுட்ப அறிவில்
லாமையே வறுமையாவது; அஃது உடைமை பண்ணப்
பனைத்த பெருஞ் செல்வம் - அந் நுட்ப அறிவினை உடை
யவனாயிருத்தலே அவனுக்கு மிகப் பெருகிய பெருஞ்
செல்வமாகும்; பெண் அவாய் ஆண் இழந்த் பேடி
அணியாளோ கண் அவாத் தக்க கலம் - மற்றுப் பெண்
ணியல்பு மிக்கு ஆணியல்பு நீங்கிய பேடியும் கண்கள்
விரும்பத்தக்க அழகிய அணிகலன்களோ அணிந்து
கொள்ளுதலுண்டன்றோ! அதனையொத்ததே அறிவிலார்
ஏனைச் செல்வ முடையராயிருந்து மகிழ்தலென்க.

(க - து) நுண்ணுணர்வில்லாமை ஏனை யெவையிருப்
பினும் இல்லாமையையே தரும்

(வி - ம்) 'சின்னஞ் சிறிய' 'பென்னம் பெரிய' என்றும்
போற், 'பண்ணப் பனைத்த' வென்பது க கொள்க. ஆண்
தன்னியல்பு குறைந்து பெண்தன்மை மிக்கபோது பேடி யெனப்
படும்; பெண் அணிதற்குரிய அணிகலன்களைப் பேடியும் அணிந்து
வீண் மகிழ்வு கொள்ளுதலே யொத்ததே நுண்ணுணர்வினர்
அடைந்து பயன்பெறுதற்குரிய செல்வத்தை அஃதிவ்வாதார் பெற்று
வீணுக்குதலென்க. 'பேடி அணியாளோ' என்னும் முடிபு, "உயர்
தினை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்"* என்பதனாற் கொள்ளப்
படும்.

252. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் படாழிந்து

அல்ல னுழப்ப தறிதிரேல்—தொல்சிறப்பின்

நாவின கிழத்தி யுறைதலாழ் சேராளே,

பூவின் கிழத்தி புலந்து.

* தொல். கிளவி. ச.

(பொ - ள்) பல் ஆன்ற கேள்விப் பயன் உணர்வார் பாடு அழிந்து அல்லல் உழப்பது அறிதிரேல்-பல நிறைந்த கேள்விகளால் உண்டாகும் பயனைத் தமது பழக்கத்தில் துகர்ந்து இன்புற்றுவரும் அறிஞர்கள் ஒரோவொருகால் உலகில் தம் பெருமை அழிந்து வருந்துவதற்குக் காரணம் நீவிர் தகுதியாக அறிவீராயின் ; தொல்சிறப்பின் நாவின் கிழத்தி உறைதலால் சேராளே பூவின் கிழத்தி புலந்து - அது, பழமையாகத் தொடர்புற்றுவருஞ் சிறப்பினை யுடைய நாமசள வாழ்ந்து வருவதால் பூமகள ஊடல்கொண்டு அவர்களிடம் சேரமாட்டாள் என்பதேயாம்.

(க - து) கல்வி கேள்விகளிற் பழகிவரும் உள்ளம் பொருள் நினைவுகள் படிதற்கு இடம்பெறாமையின், ஒரோவொருகால் அவ்வுள்ளமுடையோர் வறியராயிருப்பது இயல்பு.

(வி - ம்) 'கேள்விப் பயன்' என்றா, செல்வத்தில் அத் தகைய பயனில்லாமையின். அறிவு உயிரைப் பற்றித் தொடர்ந்து வருதலின், நாமகட்டுத் தொன்மை கூறப்பட்டது. கல்வி கேள்விகளில் விரைந்தோடும் நினைவு செல்வத்திற் செல்லாமையின், 'சேராளே பூவின் கிழத்தி' யென்றா. இம்மயலையில் மரகதப் பாறையில் பதுமை என்னுந் கயத்திற் பொற்றாமரையில் திருமகள் சிறப்பின் உறைவள் எனபது, 'அருமணி மரகதத் தங்கண் நாரிய எரிநிறப் பொன்னிதழ் எந்து தாமரைத் திருமகள்'* என்னுஞ் சிந்தாமணியினாலும், அதனுரையினாலும் அறியப்படுதலின் திரு பூவின் கிழத்தியாதல் பெறப்படும். உ

253. கல்லென்று தந்தை கழற அதனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன், —மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் நீட்ட விளியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

(பொ - ள்) கல் என்று தந்தை கழற அதனை ஓர் சொல் என்று கொள்ளாது இகழ்ந்தவன் - இளமையில் தன் தந்தை 'படி' என்று இடித்துக் கூற அதனை ஒரு நற் சொல் என்று ஏற்காமற் பொருள்செய்யாது விட்டவன்,

* சிங். க : கடுச.

மெல்ல எழுத்தோலை பல்லார்முன் நீட்ட விளியா வழக்கு ஒலைக் கொண்டுவிடும் - பின்பொருகால், எழுத்தெழுதிய கடிதமொன்றைப் பலர் முன்னிலையில் ஒருவர் இதனைப் படியுமென்று மெல்லத் தன் கையிற் கொடுக்கத் தனக்கு அது மாட்டாமையால் நாணத்தாற் சினந்து கூவி மானத் தால் ஒவென்று அழுதுவிடுவான்.

(க - து) அறிவின்மை பலர் முன்னிலையில் மானக் குறைவைத் தரும்.

(வி - ம்) 'மெல்ல நீட்ட'வென்றார், அஃதவன் சினத்தை யெழுப்புதலின். விளியா, உடன்பாட்டுவினை. வழக்கு ஒல் - குறை வினால் உண்டாகும் அழுகை யொலி; அவ்வொலியைக் கொண்டு விடும் என்க, ஒல் ஒலியென்னும் பொருட்டாதல் "அருவி மருங்கு ஒலுறத்த"* என்பதிற் காண்க. ௩

254. கல்லாது நீண்ட ஒருவன் உலகத்து
நல்லறி வாள ரிடைப்புக்கு—மெல்ல
இருப்பினும் நாயிருந் தற்றே, இராஅது
உரைப்பினும் நாய்குரைத் தற்று

(பொ - ள்) கல்லாது நீண்ட ஒருவன் - கல்வியறிவு பெறாமல் வளர்ந்துவிட்ட ஒருவன், உலகத்து நல்லறிவாள ரிடைப் புக்கு மெல்ல இருப்பினும் நாய் இருந்தற்று - உலகத்தில் உயர்ந்த அறிவாளிகளின் அவையில் நுழைந்து இருக்குமிடந் தெரியாமல் இருந்தாலும் அந்நிலை ஒரு நாய் இருந்தாற் போன்ற தன்மையையுடையதாகும்; இராஅது உரைப்பினும் நாய் குரைத்தற்று - அவ்வாறு அடக்கமாக இராமல் ஏதானும் ஒன்று வாய் திறந்து கூறினும் அது நாய் குரைத்தாற் போன்ற தன்மையையுடையதாகும்.

(க - து) கல்வியறிவு பெறாதோர் நாயின் நிலையில் வைத்துக் கருதப்படுவர்.

(வி - ம்) நீண்ட என்றார், ஓரறிவுயிர்போற் கருதி அதன் இழிவு தோன்ற. அறிவாளரின் அறிவொளிமுன் தன் வலியடங்கி அடக்க முடையான்போல் திகைத்திருத்தலின், 'மெல்ல இருப்

* இறைய. உ. உரை.

யினும்' என்றார். நாய் என்றது, இழிவு கருதி; "நவையின் அகல"* என்னுமிடத்து நச்சினூர்க்கினியர் "நாயுடம்பினீங்க" என உரைத்த உரையினால் இதனை யறிக. ச

255. 'புல்லாப்புன் கோட்டிப் புலவரிடைப்புக்குக் கல்லாத சொல்லுங் கடையெல்லாம்;—கற்ற கடாயினும் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேல் படாஅ விடுபாக் கறிந்து.

(பொ - ள்) புல்லாப் புன்கோட்டிப் புலவரிடைப் புக்குக் கல்லாத சொல்லும் கடையெல்லாம் - அறிவு நிரம்பாத சீழ்மக்களெல்லாரும் அவ்வாறே மெய்யறிவோடு பொருந்தாத புல்லறிவுக் கூட்டத்தவரான தாழ்ந்த புலவர் நடுவிற்புருந்து தாம் தெளிவாகக் கல்லாத கருத்துக்களையெல்லாம் ஆரவாரமாக விரித்துரைப்பர்; கற்ற கடாயினும் சான்றவர் சொல்லார் பொருள்மேல் படா விடுபாக்கு அறிந்து - ஆனால் அறிவு நிரம்பிய பெருமக்களோ, தாம் கற்ற கருத்துக்களைப்பிறர் வினவினாலும் அந் துண்பொருள்கள்மேல் அவரறிவு கூரிதாகச் செல்லமாட்டாமல் விட்டுப் போதல் தெரிந்து அவற்றைக் கூறாமல் அடக்கமாயிருப்பர்.

(க - து) அறிவின்மையுடையார் அறிவுடையாரைப் போல் அடக்கமாயிரார்.

(வி - ம்) புலவரில் தாழ்தரமானவர், ஈண்டுப் 'புல்லாப் புன்கோட்டிப் புலவ'ரெனப்பட்டார். கடையெல்லாம் - சீழ்மக்களெல்லாரும்; சொல்லும், முற்று. விடுபாக்கு, தொழிற் பெயர்ப் பொருளில் வந்தது, "அஞ்சதும் வேபாக்கறிந்து"† என்புழிப் போல. 'படா விடுபாக்'கென்றமையான், பொருள் துண்பொருளெனப் பெறப்பட்டுச் சான்றவர்தம் துண்ணறிவைப் புலப்படுத்தா நின்றது. கு

256. கற்றறிந்த நாவினார் சொல்லார்தம் சோர்வஞ்சி;
மற்றைய ராவார் பகர்வர்; பனையின்மேல்
வற்றிய ஓலை கலகலக்கும், எஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக் கில்லை யெசலி.

* சிந். ச : அட. † குறள், ககக : அ.

(பொ - ள்) கற்றறிந்த நானினார் சொல்லார் தம் சோர்வு அஞ்சி - கற்றுத்தெளிந்த நாவன்மையினையுடைய மேலோர் தம் தவறுதலுக் கஞ்சி மிகுதியாகப் பேசார்; மற்றையராவார் பகர்வர் - ஆனால், கற்றறிவில்லா எனைய ராவோர் அவ்வச்சமின்றி யாதானும் பேசிக்கொண்டிருப்பார்; பனையின்மேல் வற்றிய ஒலை கலகலக்கும் எஞ்ஞான்றும் பச்சோலைக்கில்லை ஒலி - பனைமரத்தில் நீர்வற்றிய உலர்ந்த ஒலை கலகலவென்று ஒசையிட்டபடி யிருக்கும், ஆனால் நீர்ப்பசையோடு கூடிய பச்சை ஒலைக்கு எப்போதும் ஒலி இல்லையாதல் காண்க.

(க - து) அறிவில்லாதார் எப்போதும் ஆரவாரித்துக் கொண்டிருப்பார்.

(வி - டி) சொல்வன்மை யுடையாரே சொல்வார் என்றற்கு நானினாரென்று விதந்தார். பனையின்மேல் என்றது, பனையில் என்றற்கு. இஃது எடுத்தக்காட்டுவமை. கலகலக்கும் என்றது இரட்டைக் கிளவி.*

257 பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரில் தேமா வடித்தற்றால்
நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா றுரைக்குங்கால்;
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோல் தலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாருஞ் செவிக்கு.

(பொ - ள்) பன்றிக் கூழ்ப் பத்தரில் தேமா வடித் தற்று நன்று அறியா மாந்தர்க்கு அறத்தாறு உரைக்குங்கால் - நன்மையறியாத கீழ்மக்கட்கு அறமுறைமை அறிவுறுக்குமிடத்து அது, பன்றிக்குக் கூழ்வார்க்குந் தொட்டியில் தேமாம்பழத்தைச் சாறு பிழிந்தாற்போல் தகுதியற்றதாகும்; குன்றின்மேல் கொட்டுந் தறிபோல் தலை தகர்ந்து சென்று இசையாவாகும் செவிக்கு - அன்றியும், ஒரு மலைபாறையின்மேல் அறையப்படும மரத்தாற செய்யப்பட்ட முளைக்குச்சி துனி சிதைநது அதனுள் இறங்கிப் பொருந்தாமைபோல அவ்வறவுரையும் அவர் செவிக்கு நுழைந்து பொருந்தாதனவாகும்.

* தொல். கிளவி. சஅ.

.. (க - து) அறிவில்லாதார் அறவுரைகள் ஏற்று ஒழுகும் வாய்ப்பில்லாதவராவர்

(வி - ம்) தேமா, இன்சவை மிக்க மாங்களியின் வகை; முதலில் தகுதியில்லாமை கூறிப் பின் பயன்படாமையுடன கூறினார், குன்றின்மேலென்றது, கல்லென்னும் பொருட்டு. தறி, துண்டாக நறுக்கியெடுக்கப்பட்ட முளைக்குச்சி, அறச்சுவை அறியாது, மறச்சுவை பயின்றிருக்கும் மனத்தினியல்பும், அறவுரைகள் ஏலாது பாறைப்பட்டுக் கிடக்கும் செவிகளின் வன்மையும் ஈண்டு நன்கு விளக்கப்பட்டன. குழிந்த இடம் பத்தரெனப்படுமாகலின்; ஈண்டுத் தொட்டிக்காயிற்று: "நீர்வாய்ப் பத்தல்"* என்பது கருதாக. எ

258 பாலாற் கழீஇப் பலநாள் உணக்கினும்
வாலிதாம் பக்கம் இருந்தைக் கிருந்தன்று;
கோலாற் கடாய்க் குறியும் புகலொல்லா
நோலா உடம்பிற் கறிவு.

(பொ - ள்) பாலால் கழீஇப் பலநாள் உணக்கினும் வாலிதாம் பக்கம் இருந்தைக்கு இருந்தன்று - பலநாள் பாவினாற் கழுவி உலர்த்தினாலும் வெண்ணிறம் உடைய தாம் நிலைமை கரிக்கு இல்லை; கோலால் கடாய்க் குறியும் புகல் ஒல்லா நோலா உடம்பிற் கு அறிவு - அவ்வாறே, கோலால் அதட்டிக் குத்திக் கூறியும் புண்ணியஞ் செய்த யாத உடம்பில் அறிவு ஏறாது.

(க - து) அறிவில்லார் புண்ணிய மில்லாதவராதலின், அவர் திருந்துதல் அருமையாயிருக்கும்.

(வி - ம்) உவமையால் நன்முறையாற் திருத்தலும் பொருளால் அச்சுறுத்தித் திருத்தலும் பெறப்பட்டன. இருந்தை என்பது கரி; இருமை கருமையாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. இருந்தன்று, எதிர்மறைப் பொருட்டு. குறியும், குன்றினும்; குத்தினும் என்க. புகலொல்லா, ஒரு சொல். கீழ்மக்களின் இழிவு கருதி அவரை 'நோலா உடம்பென்ற விதந்தார். அ

259. பொழிந்தினிது நாறியும் பூயிசைதல் செல்லாது
இழிந்தவை காமுறாஉம் ஈப்போல்,—இழிந்தவை
தாய்கலந்த நெஞ்சினார்க் கென்னுகும், தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொல் தேர்வு.

* பதிற். கூ. : உ.

(பொ - ள்) பொழிந்து இனிது நாறினும் பூமிசைதல் செல்லாது இழிந்தவை காழுறும் ஈப்போல் - தேன் சொரிந்து இனிது மணந்தாலும் மலரை உண்ணுதற்குச் செல்லாமல் இழிந்த பொருள்களையே விரும்பும் ஈயைப் போல், இழிந்தவை தாம் சலந்த நெஞ்சினார்க்கு என்னாகும் தக்காரவாய்த தேன் சலந்த தேற்றச் சொல தேர்வு - இழிந்த குணங்களே பொருந்திய மனமுடையார்க்குத் தகுதியுடையார் வாயினின்று வரும் இனிமை பொருந்திய தெளிந்த அறிவுரைகளின் தெரிவுநிலை என்ன பயனைத் தரும்?

(க - து) அறிவில்லார் இழிந்த இயல்புகளையே நாடுவா

(வி - ம்) பூமிசைதலென்பது தேன் மிசைதல். “பூவுண் வண்டு”* என்புழிப்போல. தாம், சாரியை. நெஞ்சினாக்கு, புல்லறிவினாக்கு; தெரிந்செடுக்கப்பட்ட தகுதிநிலை சண்டுத் தோவெண்பட்டது. சொற்களுள் இவை உபாவெனது சிறந்தோரால் தெரிந்செடுக்கப்பட்ட அவற்றின் தகுதிநிலை, இழிந்தவை சலந்த நெஞ்சினாகு யாது பயனற்றும் என்பது பொருள். ❧

260 கற்ற ருரைக்குங் கசடறு நுண்கேள்வி
பறறுது நன்னெஞ் சதைத்தலால்,—மற்றுமோர்
தன்போ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாம கீழ்.

(பொ - ள்) சற்றார் உரைக்கும் கசடு அறு நுண் கேள்வி பற்றாது தன் நெஞ்சு உதைத்தலால் - கல்வியறிவு பெற்றோர் தெரிந்து சொல்கின்ற குற்றமில்லாத நுண்ணிய கேள்விப் பொருளைக் கடைப்பிடியாமல் தனது மனம் இகழ்ந்தது தள்ளிவிடுதலால், மற்று தன்போல் ஒருவன் முகம் நோக்கித் தானும் ஓர் புன்கோட்டி கொள்ளும் கீழ் - மற்றுக் கீழ்மகன், தன்போற் கீழ்மக னொருவன் முகத்தைப் பார்த்துத் தானும் உரையாடுதற்கு ஒரு புல்லிய அவையை அமைத்துக்கொள்வன்.

* சிந். கஉ: ௫௩௫.

(க - து) அறிவில்லாதவர் அறிவில்லாதவரோடு கூடியே வாழ்நாளை வறிதாக்குவர்.

(வி - ம்) மற்று, வினைமாற்று. ஓர், அசை. பேரறிஞர் தம் அறவுரைகளை அறிவுறுத்துதற்கு அவை கூட்டிக் கோடல்போல் இவனும் ஓர் புன்கோட்டி கொள்ளும் என்றார்; பலா சேராமையின் அதன் இழிவு தோன்ற, 'ஒருவன் முகநோக்கி' எனப்பட்டது. "வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினில் ஒழியின்"* என்றார் பிறரும். ௧0

உள. நன்றியில் செல்வம்

யார்க்கும் நன்மை பயவாத செல்வம் என்பது பொருள்.

261. அருகல் தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா;
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வம்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

(பொ - ள்) அருகலதாகிப் பல பழுத்தக் கண்ணும் பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா - குறையாததாகிப் பல பழங்கள் பழுத்தாலும் பொரிந்த அடி மரச்சதையுடைய விளாமரச்சதை வெளவால்கள அணுசமாட்டா; பெரிது அணியராயினும் பீடு இலார் செல்வம் கருதும் கடப்பாட்ட தன்று - அதுபோல, மிக அருகிலுள்ள வராயினும் பெருந் தன்மை யில்லாதவரது செல்வம், சசகோரால், பயன்படுகு செல்வமாகக் கருதப்படும முறைமையுடையதன்று.

(க - து) பெருந்தன்மை யில்லாதவரது செல்வம் நலம் பயவாது.

(வி - ம்) அவ்வப்போதும் குறையாததாகி என்றற்கு 'அரு கலதாகி' என்றா. அருகாமை குறையாமைப் பொருட்டாதல், "பருகுவன்ன அருகா நோக்கமொடு"† என்பதனாற் காண்க. மேலே, ஓடும் முள்ளுமிருத்தலின், வெளவாற்குப் பயன்படா வாயின. பெரிதணிமை உவமைக்கும், அருகாமையும் பன்மையும் பொருளுக்கும் உரைத்துக்கொள்க. ஒப்புரவிலேயே பீடுண்டாத லின், 'பீடிலா செல்வம்' என்றார். க

* சிலப் ௩0 : ௧௬௮. † பொருந. ௭௭.

262. அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்
கள்ளிமேற் கைநீட்டார் சூடும்பூ அன்மையால்;
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும் கீழ்களை
நள்ளார் அறிவுடை யார்.

(பொ - ள்) அள்ளிக்கொள்வு அன்ன குறுமுகிழ வாயினும் கள்ளிமேல் கைநீட்டார் சூடும்பூ அன்மையால் - அள்ளிக்கொள்ளுதல் போல, நிறையச் சிறிய அரும்புகளுடையனவாயினும் அவை சூடும் மலர்களல்லாமையால் கள்ளிச்செடியின்மேல் யாரும் கை நீட்டமாட்டார்; செல்வம் பெரிதுடையராயினும் கீழ்களை நள்ளார் அறிவுடையார் - அதுபோலச் செல்வம் மிக உடையவர்களானாலும் அது நன்மை பயவாமையின் கீழ்மக்களை அறிவுடையார் அணுகமாட்டார்.

(க - து) கீழ்மக்களின் செல்வம் அறிஞர்களால் மதிக்கப்படாத, நலம் பயவாச் செல்வமாகின்றது.

(வி - ிம்) கவர்ச்சியாகவும் மிகுதியாகவும் அரும்பெடுத்திருத்தலின், 'அள்ளிக் கொள்வன்ன' என்றார்; "அள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு"* என்றார் நாயனாரும். கீழ்கள், அரிதிற்கிடையே செல்வத்தைத் தகுதியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் பீடு இலாதார். உ

263 மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்,
வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்;
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும், சேட்சென்றும்
நல்குவார் கட்டே நசை.

(பொ - ள்) மல்கு திரைய கடற்கோட்டு இருப்பினும் வல்லூற்று உவரில் கிணற்றின்கட் சென்று உண்பர் - பலவாக நிறைந்த அலைகளையுடைய கடற்கரையில் தாம் தங்கியிருந்தாலும் வலிதின் நீருறுதலுடைய உவர்ப்பில்லாத கிணற்றிற் சென்று மக்கள் நீர் பருகுவர்; செல்வம் பெரிதுடையராயினும் சேண் சென்றும் நல்குவார்

* குறள், ககக: எ.

கட்டே நசை - சீழ்மக்கள் அருசாமையே செல்வம் மிக உடையவராயினும் தக்கோரின் பொருள் விருப்பம் மிகத் தொலைவு சென்றும் உதவுவார்கண்ணதேயாகும்.

(க - து) செல்வ முடையோர் கீழோராயின், தக்கோர்க்கு அது பயன்படுதலில்லை.

(வி - ம்) கடலில் இயல்பாக மிக்க நீரிருத்தல்போல லன்றிக் கிணற்றிற் சிறுகச்சிறுக முயற்சியோடு நீர் வந்து கூடுதலின், 'வல்லூற்றுக் கிணறு' எனப்பட்டது. இயல்பாகப் பெருஞ்செல்வம் பெற்றிருத்தலின்றிக் தாமே தம் முயற்சியாற் சிறுகச் சிறுகப் பொருளீட்டும் நிலையினராயினும், அவர் நல்குவோராயின் அவரிடமே தக்கோர் உள்ளஞ் செல்லுமென்பது கருதது. நல்குவாரென்றார், நல்கும் பேரினிமைக் குணமுடையா ரென்றற்கு. உண்பரென்றது பொதுவினை. ஏகாரம்; தேற்றம். கூ

264. புணர்கடல்தீழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே ;
உணர்வ துடையா ரிருப்ப—உணர்விலா
வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வாரே,
பட்டும் துகிலும் உடுத்து.

(பொ - ள்) புணர் கடல் சூழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறு - கடல் நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து பொருந்தி யிருக்கும் உலகத்தில் நல்வினை என்பது தனி நிலைமையுடையது; உணர்வதுடையார் இருப்ப உணர்விலா வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் பட்டும் துகிலும் உடுத்து வாழ்வார் - ஏனென்றால், நல்லன உணர்ந்தொழுகுதலுடையார் வளமின்றியிருக்க, அவ் புணர்வொழுகுகமில்லாரான கறி முள்ளியுங் சத்தரியும் போன்ற கீழோர் பட்டும் உயர்ந்த ஆடைகளும் உடுத்துக்கொண்டு வாழவுடையாராயிருக்கின்றனர்.

(க - து) தக்க உணர்வில்லாதவர் நல்வினையத்தாற் செல்வமுடையவராயினும், அச் செல்வம் தக்கோராற் கண்ணியமாகக் கருதப்படாத நிலையினை யுடையது.

(வி - ம்) 'கிழவர் இன்னோர் என்னுது பொருள்தான் பழ வினை மருங்கின் பெயர்பு பெயர்பு உறையு'மாகலின்,* அப் புண்ணி

* கலித். உக: ௧0-௪.

யத்துக்கும் அறிவொழுக்கங்கட்குந் தொடர்பில்லை யென்பார், இவ்
 'வையத்துப் புண்ணியமோ வேறு' என்றார். வளக்குறைவால்
 ஆரவாரமின்றி யிருக்க வென்னும் பொருட்டு, 'இருப்ப' என்றார்.
 வட்டும் வழுதுணையுஞ் சிறுமை சோன்ற பின்றன. போல்வாரு
 மென்னும் உபமை, அசை. முன் நல்வினையினுற் செல்வமுடையவ
 ராயினும் இப் பிறவியில் மதிக்கத்தக்க நற்சாலபு ஏது மின்மையின்,
 அச செல்வம் கன்மை பயவாச செல்வமாயிற்றென்பது கருத்து.
 வருஞ் செய்யுளும் இப் பொருட்டு. ச

265. நல்லார் நயவர் இருப்ப நயநிலாக்

கவலார்க்கொன் ருகிய காரணம்,—தொல்லை

வினைப்பய னல்லது வேளெடுங் கண்ணாய்!

நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(பொ - ள்) நல்லார நயவர் இருப்ப நயநிலாக் கல்
 லார்க்கு ஒன்று ஆகிய காரணம் - உயர்ந்த அறிவு செயல்க
 ளுடையாரும் இனியருமான மேலோர் உலகத்தில் வள
 மின்றியிருக்க, அவ்வினையுங் கல்லியறிவுமில்லாக்
 கீழோர்க்கு ஒரு செல்வநிலை உண்டான காரணம், தொல்லை
 வினைப்பயன் அல்லது வேல் நெடு கண்ணாய், நினைப்ப வருவ
 தொன்று இல் - வேற்படைபோன்ற நீண்ட கண்களை
 யுடைய மாதே! பழைய நல்வினையின் பயனேயல்லது
 வேறு ஆய்ந்து துணிதற்குரிய காரணம் இல்லை.

(க - து) நற்குண நற்செயல்களில்லார் செல்வரா
 யிருப்பினும், சான்றோர் அதனை முன்வினைப் பயனென்று
 கருதி மதியாது செல்வர்

(வி - ம்) தம் இயல்பில் நல்லராதலோடு பழகுதற்கும் இனிய
 ரென்றற்கு, நயவரென்றுங் கூறினார். ஒன்றென்று சுட்டாது
 சென்றார், அது மதிக்கப்படாமையின். ஆராய்ந்து காணத்தக்க
 அத்தனை பெரிய காரணம் யாதாமில்லை யென்றற்கு, 'நினைப்ப
 வருவதொன்றில்' என்று மேலும் விதந்துரைக்கப்பட்டது. தொல்லை
 வினைப்பய னென்றது, காரணந் தெரிவித்தபடி; "தீதில் வினை
 யினால் நந்துவர் மக்களும்" * என்றார் பிறரும். இ

* நான்மணிக். சகூ.

266. நாரூத் தகடேபோல் நன்மலர்மேற் பொற்பாவாய் !
நீரூய் நிலத்து விளியரோ ;—வேறாய
புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்
நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து.

(பொ - ள்) நன் மலர் மேல் பொன் பாவாய்-சிறந்த தாமரை மலரின்மேல் வீற்றிருக்கும் பொன்னுலான பாவையை ஒத்த திருமகளே ! நீரூய் நிலத்து விளியர் - நீ சாம்பராய் வெந்து இவ்வுலகத்தில் அழிந்துபோகக் கடவாய் ; ஏனென்றால் ; நீ பொன்போலும் நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து நாரூத் தகடே போல் வேறாய புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய் - பொன்போல் மதிக்கப்படுதற்குரிய மேன்மக்களின் பக்கம் நீங்கி அவர்க்கு முற்றிலும் இயல்பில் வேறான கீழ்மக்களின் பக்கம் மணத்தலில்லாத புறவி தழைப்போற் சேர்ந்து நீ சூழ்ந்து நிற்பாயாதலின்.

(க - து) கீழ்மக்களிடம் திரண்டிருக்குஞ் செல்வம் இருப்பதும் இல்லாததும் ஒன்றே.

(வி - ம்) நாரூத் தகடே போற் புகுவாய் என்க. நல்லோர் வருந்துதலின் மிகுதியை இசு செய்யுள் பழித்துரை கூறுமுகமாக நன்கு விளக்கிற்று. விளியியர் என்னும் வியங்கோள் விளியர் என நின்றது. உணர்வில்லாரிடம் செல்வம் சேருநகால் அது நன்றியில் செல்வமாய் மணமற்றுப் போதலாலும், புறவிதழ் மலரைச் சூழ்ந்து அதனைக் காத்து நின்றல்போற் செல்வம் அவ்வுணர்வி லாரைச் சூழ்ந்து திரண்டு காத்து நின்றலாலும் ' நாரூத் தகடேபோற் புகுவாய் ' என்றார். முன்னும்* இசு செய்யுட்கருத்து வந்தது. சு

267. நயவார்கண் நல்குரவு நாணின்று கொல்லோ ;
பயவார்கட் செல்வம் பரம்பப் பயின்கொல் ;
வியவாய்காண் வேற்கண்ணாய் இவ்விரண்டும் ஆங்கே
நயவாது திற்கு நிலை.

(பொ - ள்) நயவார்கண் நல்குரவு நாணின்றுகொல் - தாழ்ந்தொழுகி இரவாத நன்மக்கள் பால் உள்ள வறுமைக்கு

* நாடடி. உள : ச.

வெட்கமில்லைபோலும்; பயவார்கண் செல்வம் பரம்பப் பயின்கொல் - பிறர்க்குப் பயன்படுதலில்லாத புன்மக்களிடம் செல்வம் பரவுதற்கு அது பிசின்போலும்; வியவாய்காண் வேற் கண்ணாய் இவ்விரண்டும் ஆங்கே நயவாது நிற்கும் நிலை - வேற்படையை ஒத்த கண்களையுடைய பெண்ணே! வறுமையும் செல்வமுமென்னும் இவ்விரண்டும் அவ்விடங்களில் இனிமைப்படாது நிற்கும் இயல்புக்கு கீ வியப்படைவாய்.

(க - து) கீழ்மக்களின் செல்வம் இனிமைப்படாது.

(வி - ம்) நயவாரா, எதிர்மறை. பயின் பிசினுதல், “பல் கிழியும் பயினும்”* என்பதனானுங் காண்க. இனிமைப் படாமையோடு நிலையாகவும் உள்ள தன்மை வியப்பிற்குரியதாகவின், ‘வியவாய்காண்’ என்றா. வியவாய், ஈண்டு உடன்பாடு. காண், முன்னிலையகை. எ

268. வலவைக ளல்லாதார் காலாறீ சென்று
கலவைகள் உண்டு கழிப்பர்;—வலவைகள்
காலாறுஞ் செல்லார் கருணையால் துய்ப்பவே
மேலாறு பாய விருந்து.

(பொ - ள்) வலவைகள் அல்லாதார் கால் ஆறு சென்று கலவைகள் உண்டு கழிப்பர் - நாணிலிகளல்லாத நல்லோர் தம் வறுமையால் ஊர் விட்டு ஊர் கால்வழி நடந்துபோய் அங்கங்குங் கிடைக்கும் இழிந்த கலவை யுணவுகள் உண்டு காலங் கழிப்பர்; வலவைகள் கால் ஆறுஞ் செல்லார் கருணையால் துய்ப்ப மேல் ஆறு பாய விருந்து - ஆனால் நாணிலிகளான புல்லியோர் கால் வழியும் நடந்து செல்லாராய்த் தம்மேல் ரெய்பால் தயிரென்னும் ஆறுகள் பாய்ந்தொழுகக் கறிகளோடு விருந்துண்டு இன்புறுவர். என்னே இவ்வுலகியற்கை!

(க - து) கீழ்மக்களின் செல்வம் வீண் களியாட்டங் கட்டிகே செலவாகும்.

(வி - மீ) ப்லரிடமிருந்து சிறுகச் சிறுகக் கிடைக்கும் பல்வேறு உணவு கறிகளை ஒருங்கு சேர்க்க அஃது ஒரு வேளை யுணவுக்குப் போதியதாதலின், கலவையுண வெணப்பட்டது; காலாறுஞ் செல்லா ரெனவே ஊராதிகளில் இறுமாந்து செல்லவென்பது பெறப்படும். கருணையாலென்னும் ஆலுருபு “பெண்டகையால் பேரமாக் கட்டு”^௧ என்புழிப்போல உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. அ

269 பொன்னிறச் செந்நெற பொதியொடு பிளவாட,
மின்னொளிர் வானங் கடலுள்ளுங் கானறுதக்கும்;
வெண்மை யுடையா விழுச்செல்வம எய்தியாய்க்கால்
வண்மையும் அன்ன தகைத்து

(பொ - ள்) பொன் நிறச் செந்நெல பொதியொடு பிளவாட மின் ஒளிர் வானம் கடலுள்ளும் கான்று உருக கும - பொன்னின் நிறத்தையுடைய உயர்ந்த செந்நெல என்னும் பழிர், மேல முடிய தாளுடன் உள்நிறுக்குங் கருவும் வாட, மின்னல் மிளிர்நும மேகம கட்டலுள்ளும் நீர் சொரிந்து பெய்யும்; வெண்மையுடையார் விழுச்செல்வம எய்தியக்கால் வண்மையும் அன்ன தகைத்து - அறியாமையுடைய புன்மக்கள் சிறந்த செல்வத்தை அடைந்தால் அவர் கொடைத்திறமும் அதுபோன்ற இயல்பினதேயாகும்

(க - து) புன்மக்கள செல்வம தேவையறழோர்க் கெல்லாங் கொடுக்கும்படி நேர்ந்து வீணாகச் செல்வழியும்.

(வி - மீ) கடலுள்ளு மென்றார் களருள்ளு மென்றற்கு. மேகம் பயிரின்மேற் செல்லும்போது நீரை வெளிப்படுத்தாமற் கடலிலுந் களரிலுஞ் செல்லுநகால் வீணாய் வெளிப்படுத்தலின், உருக்கும் என்னுது கான்றுக்கும் என்றார்; கான்றல், வெளிப்படுத்தலுதல். “இன்மையரிதே வெளிது”[†] என்புழிப்போல, வெண்மை அறியாமையுணர்ந்திற்று. பெய்தற்குரிய தகுதியான இடத்திற் பெய்யாமற் காற்றால் ஈர்ந்து அலைப்புண்ட விடத்தே மேகம் நீரைக் கக்கி விடுதலின், அவ்வாறே உதவுதற்குரிய தகுதியாளர் இன்னாரென்றறியாமல் தமமை வன்கண்மை செய்யுந் தறுகணுளாக்கும் வீணர்க்குமே கயவர் தமது செல்வத்தை உருத்துவிடுவாரென்பார், ‘வண்மையும் அன்ன தகைத்து’ என்றார். “ஈர்க்கை விதிரார் கயவர் கொடி றுடைக்குக கூன்கைய ரல்லா தவாக்கு”[‡] என்றார் நாயனாரும். கூ

* குறள், ௧0௯ : ௩. † குறள் : ௧௧ : ௩. ‡ குறள் : ௧0௮ : ௭.

270. ஒதியும் ஒதார் உணர்விலார் ஒதாதும்
 ஒதி யனையார் உணர்வுடையார்;—தூய்தாக
 நல்கூர்ந்தும் செல்வர் இரவாதார், செல்வரும்
 நல்கூர்ந்தார், ஈயா ரெனின்.

(பொ - ள்) ஒதியும் ஒதார் உணர்விலார் ஒதாதும் ஒதி யனையார் உணர்வுடையார் - இயற்கை யறிவில்லாதவர் நூல்களை ஒதினாராயினும் ஒதாதவரேயாவார், இயற்கை யறிவுடையார் நூல்களை ஒதாதிருந்தும் ஒதினாரோடொப்ப விளங்குவர்; தூய்தாக நல்கூர்ந்தும் செல்வர் இரவாதார் செல்வரும் நல்கூர்ந்தார் ஈயா ரெனின் - வறுமையுற்றும், மனத்தூய்மையோடிருந்து பிறரை ஒன்று இரவாதவர் செல்வரேயாவார், செல்வரும் பிறர்க்கு ஒன்று உதவா ரென்றால் வறுமையாளரேயாவார்.

(க - து) அறிவும் உதவுங் குணமும் இல்லாழற் செல்வம் மாண்புறது.

(வி - ம்) உணர்வென்றது, ஈண்டு உலகநடை யறிந்தொழுகும் இயற்கை யுணர்வு. கல்வியுடைமை செல்வமுடைமை யென்னும் இரண்டும் முறையே உலகநடை யறிந்தொழுகல், உதவுதல் என்னும் ஒப்புரவியல்புகளாலேயே மாட்சிமைப்படும என்பது பொருள்; கல்வியும் ஒரு செல்வமாகலின்* உடன் உரைக்கப்பட்டது. இவ் விருவகைச செல்வங்களும், நன்றியுள் செல்வமாம்வாயில் உணர்த்திற்று இச் செய்யுளென்க.

க0

உஅ. ஈயாமை

பிறர்க்கு ஒன்று ஈயாமையின் இயல்புணர்த்துவது.

271. நடடார்க்கும் நள்ளா தவர்க்கும் உளவரையால்
 அட்டது பாத்துண்டல் அட்டுண்டல்;—அட்டது
 அடைத்திருந் துண்டொழுகும் ஆவதின் மாக்கட்கு
 அடைக்குமாம் ஆண்டைக் கதவு.

* குறள், ௪0 : ௧0. சிந். ஏ : ௧௧

(பொ - ள்) நடடார்க்கும் நள்ளாதவர்க்கும் உள வரையால் அட்டது பாத்து உண்டல் அட்டு உண்டல் - சமைத்துண்ணுதலென்பது, தமக்குள்ள பொருளளவினால் தம்மிடம் உறவுகொண்டோர்க்கும் கொள்ளாத விருந்தினர்க்கும் தாம சமைத்ததைப் பகுத்துதவிப் பின் தாம் உண்ணுதலாகும்; அட்டது அடைத்திருந்து உண்டொழு கும் ஆவது இல் மாக்கட்கு அடைக்குமாம் ஆண்டைக் கதவு - அவ்வாறன்றித் தாம் சமைத்ததைத் தமது வீட்டின் கதவை யடைத்துக்கொண்டு தனியாபிருந்து தாமே உண்டு உயிர்வாழ்கின்ற மறுமைப் பயனற்ற கீழ்மக்கட்கு மேலுல கக் கதவு மூடப்படும்.

(க - து) இம்மையிற் பிறர்க்கொன்று சயாதவர்க்கு மறுமையில் துறக்கவுலகின்பம் இல்லை

(வி - ம்) “கொடையொடுபட்ட குணனுடை மாந்தர்க்கு அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு”* என்றார் முன்னும். சயப்படும் பொருள்களில் உணவு முதன்மையானதாகலின், அதனை ஈண்டுக் கூறினார். அட்டுண்டல் என்பது, இல்லறம் நடத்துதலென்னும் பொருட்டு; இல்லிருந்து அட்டுண்டு ஒருவன் இல்லாழ்க்கை நடத்துதலாவது, பாத்துண்டலேயாம் என்பது பொருள். “தொல் லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலும்”† என்றார் பிறரும். ஆவது, மேன்மேற் பிறவியாக்கம்; மக்கட் பிறவியின் பயனெய் தாமையின் ‘மாக்கள்’ என்றார். க

: 272. எத்துணை யானும் இயைந்த அளவினால்
சிற்றறஞ் செய்தார் தலைப்படுவர்;—மற்றைப்
பெருஞ்செல்வம் எய்தியக்கால் பின்னறிதும் என்பார்
அழிந்தார் பழிகடலத் துள்.

(பொ - ள்) எத்துணையானும் இயைந்த அளவினால் சிற்றறம் செய்தார் தலைப்படுவர் - எவ்வளவு குறைந்ததாயினும் தமக்கிசைந்த அளவினால் சிறிய சதலறத்தைச் செய்தார் பிறவிப்பயனில் முற்படுவர்; மற்றைப் பெருஞ்செல்வம் எய்தியக்கால் பின் அறிதும் என்பார் அழிந்தார் பழிகடலத்துள் - மற்றுப், பெருஞ்செல்வம் எய்தினால் அறம்

* நாலடி. ௧0 : ௧. † சிலப். ௧௬ : ௭௨-௬.

என்பதைப் பின்பு கருதுவோம் என்றிருப்போர் பிறர் பழிக்கின்ற துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து அழிந்தவராவர்.

(க - து) அறஞ் செயாதவர் இன்னற் கடலில் அமுற் தியவராவர்.

(வி - மீ) 'எத்துணையானு' மெனவும், 'இயைந்த அளவினா' லெனவும், 'சிறற்றம்' எனவும் சிறுமைப் பொருள் தோன்றப் பலவுற கூறியது, மிகச் சிறிதாயினும் என்றற்பொருட்டு. மற்று, வினைமாற்று. 'கடலத்துள்' என்றார், நிறைந்த துன்ப வாழ்க்கையில் என்றற்கு. லகர ஈற்றுப் பெயர் அத்துச் சாரியை ஏற்று முடிந்தமை புறனடையாற்* கொள்ளப்படும். மீண்டுந் தலையெடாமையின் 'அழிந்தா' ரெனப்பட்டது. உ

273. துய்த்துக் கழியான் துறவோர்க்கொன் றீகலான்
வைத்துக் கழியும் மடவோனை—வைத்த
பொருளும் அவனை நகுமே; உலகத்து
அருளும் அவனை நகும்.

(பொ - ள்) துய்த்துக் கழியான் துறவோர்க்கு ஒன்று ஈகலான் வைத்துக் கழியும் மடவோனை - தான் துய்த்துச் செல்வழிக்காமலும் துறவடைந்த உள்ளத் தார்க்கு ஒன்று கொடாமலும் செல்வத்தை வாளாத் தொகுத்துவைத்து உயிர் நீங்கி யொழியும் அறிவிலா தானை, வைத்த பொருளும் அவனை நகும் உலகத்து அருளும் அவனை நகும் - அவன் அவ்வாறு தொகுத்துவைத்த பொருளும் அவன் அறியாமை கண்டு உலகத்தில் அவனை நகையாடும், அவன் அப் பிறவியில் தொகுக்காத அருளும் அவனை நகையாடும்.

(க - து) ஈயாத குணமுடையோர்க்குப் பொருட் பயனுமில்லை, அருட்பயனுமில்லை.

(வி - மீ) கழியான் என்பதற்குக் காலக கழியான் எனலும் ஆம். உறவோர் முதலியோர்க் கீதல் முன் வந்தமையின், ஈண்டுத் துறவோர்க்கீதல் துவலப்பட்டது. "நன்றாய்ந் தடங்கினோர்க்கு ஈத்துண்டல்"† என்றார் பிறரும். "துறவோர்க்கு எதிர்தலும்"‡

* தொல். உருபி. ௩0. † அறநெறிச். சுசு. ‡ சிலப். ௧௬. ௭௨.

என இளங்கோவடிசுளும் அருளுதல் காண்க. ஒரு பயனுமின்றி அவன் பொருண்முயற்சி வீணுமையின், 'மடவோன்' என்றார். இம்மைப் பயனாகிய பொருட் பயனையும் மறுமைப்பயனாகிய அருட் பயனையும் ஒருங்கிழந்தமையின் இரண்டும் அவனை நசும் என்றார். அவனது ஏழைமை புலப்படுத்தும்பொருட்டு நசுமெனப்பட்டது. அவனை என வேண்டாது விதந்தார், அப்பழிக்கு அவனே உரிய னாதலி னென்க.

274. கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்று இடுக்குடை
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் இல்லத்து
உருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தால்
ஏதிலான் துய்க்கப் படும்.

(பொ - ள்) கொடுத்தலும் துய்த்தலும் தேற்று இடுக்கு உடை உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் - தக்கார்க்கு சதலையும் தான் துய்த்தலையுந் தெளியாத இடுக்குப் பிடித்த உள்ளமுடையோன் அடைந்த பெருஞ்செல்வமானது, இல்லத்து உரு உடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தால் ஏதிலான் துய்க்கப்படும்-தன் குடியிற்பிறந்து வளர்ந்த அழகுடைய கன்னிப் பெண்களைப் பருவகாலத்திற் பிறர் அடைந்து நுகர்தல்போல உரிய காலத்தில் அயலவரால் துய்க்கப்படும்.

(க - து) சயாதார் செல்வம் கடைசியில் ஏதிலரால் நுகரப்படும்.

(வி - ம்) தேற்று, தன்வினைக்கண் வந்தது; "வாயினால் பேசல் தேற்றேன்"* என்புழிப்போல. இடுக்குடையுள்ளம், சுருங்குதலுடைய உள்ளம்; என்றது, இவறன்மையுடைய உள்ளம்; உருவுடை யென்றார், செல்வமும் நன்கு திரண்டுவருங் காலத்தில் என்பது தோன்ற. பருவத்தால் என்னும் ஆலுருபு, "காலத்தினூற் செய்த நன்றி"† யென்புழிப்போல ஏழாவதன் பொருளில் மயங்கி வந்தது. இவனுக்குத் துய்க்கும் இயைபின்மையின் அவ்வியை புடைய பிறா துய்ப்பரென்றபடி.

275. எறிநீர்ப் பெருங்கடல் எய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றூறல்பார்த் துண்பர்;
மறுமை யறியாதா ராக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

* சிந். க: உஉஅ. † குறள், கக: உ.

(பொ - ள்) எறிநீர்ப் பெருங்கடல் எய்தியிருந்தும் அறுநீர்ச் சிறுகிணற்று ஊறல் பார்த்து உண்பர் - அலை வீசுகின்ற நீர்ப்பெருக்கிணையுடைய பெரிய கடலை அடுத்திருந்தும், அதன் நீர் பயன்படாமையால் அடிக்கடி நீர் வற்றுகின்ற சிறிய கிணற்றின் ஊற்றையே மக்கள் தேடிக்கண்டு உண்பர்; மறுமை அறியாதார் ஆக்கத்தின் சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை - ஆதலால் மறுமைப் பயனறியா தொழுகும் புல்லியோர் செல்வத்தினும் குணநிறைந்த பெரியோரது மிக்க வறுமையே மேலானதாகும்.

(க - து) ஈயாதார் பெருஞ் செல்வராயிருப்பினும் அவரால் நன்மையில்லை.

(வி - ம்) சான்றோரது சிறிய உதவியும் சற்றுந் தீங்கற்றதாய் இருமை நலங்களும் பயப்பிக்குமாகலின், தலையென்றார். கீழ் உஎ-ம் அதிகாரத்திலும்* இச் செய்யுளின் உவமை வந்திருத்தலின், அதனையும் அதன் உரையையும் ஈண்டு நினைவுகூர்க. ௭

276. எனதென தென்றிருக்கும் ஏழை பொருளை
எனதென தென்றிருப்பன் யானும்;—தனதாயின்
தானும் அதனை வழங்கான் பயந்துவ்வான்;
யானும் அதனை அது.

(பொ - ள்) எனது எனது என்று இருக்கும் ஏழை பொருளை எனது எனது என்று இருப்பன் யானும் - என்னுடையது என்னுடையது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் அறிவிலானது செல்வத்தை நானும் என்னுடையது என்னுடையது என்று எண்ணிக்கொண்டிருப்பேன்; ஏனென்றால், தனதாயின் தானும் அதனை வழங்கான் பயந்துவ்வான் யானும் அதனை அது - அச் செல்வம் அவனுடையதாயின் அதற்கறிகுறியாக அவன் அதனைப் பிறர்க்குதவாமலும் அதன் பயனைத் துயக்காமலும் இருக்கின்றனன்; யானும் அச் செல்வத்தை அது செய்யாமலிருக்கின்றேன். (இருவர்க்கும் அதனிடத்தில் வேறுபாடு யாதும் இல்லையாகலின் என்க.)

* நாலடி. உஎ : ஈ.

(க - து) பிறர்க்கீயாத பொருள், அதனை உடையா னுக்கும் உரிமையுடையதன்று.

(வி - ம்) இச் செய்யுள் பிறனொருவன் கூற்றாகக் கூறப் பட்டது. ஏழை யென்றார், செல்வத்தைப் பயன்படுத்தி இன்புற லறியாமையின். 'அது' வென்றது, வழங்குதலுந் துய்த்தலுந் செய்யாமையை. ஈண்டுப் பெயர்ப் பயனிலையாய் நின்றது; "பெயா கொள வருதல்"* என்பதனாற் கொள்க. இச் செய்யுள் நகைச் சுவையுடையதாய் நின்றது. சு

277. வழங்காத செல்வரின் நல்கூர்ந்தார் உய்ந்தார்;
இழந்தா ரெனப்படுதல் உய்ந்தார்—உழந்ததனைக்
காப்புய்ந்தார் கல்லுதலும் உய்ந்தார்தங் கைந்நோவ
யாப்புய்ந்தார் உய்ந்த பல.

(பொ - ள்) வழங்காத செல்வரின் நல்கூர்ந்தார் உய்ந் தார் - பிறர்க்கொன்று உதவாத செல்வர்களைவிட அச் செல்வமில்லாத வறுமையாளர்களே பிழைத்துக்கொண் டவர்கள் ; ஏனென்றால், இழந்தார் எனப்படுதல் உய்ந்தார்- பொருளை வீணே தொகுத்துவைத்துப் பின் ஒருங்கே இழந்துபோனார் என்று உலகவராற் பழிக்கப்படுதலி னின்று அவர்கள் பிழைத்துக்கொண்டனர் ; உழந்ததனைக் காப்பு உய்ந்தார் - வருந்தித் தேடிய பொருளைப் பின் காத்தலினின்றுந் தப்பினர் ; கல்லுதலும் உய்ந்தார் - அத னைப் புதைத்து வைக்கும் பொருட்டுக் குழி தோண்டுத லுந் தப்பினர் ; தம் கை நோவ யாப்பு உய்ந்தார் - தம் முடைய கைகள் நோவும்படி அதனைக் கட்டிச் சேமித்தலுந் தப்பினர் ; உய்ந்த பல - இன்னும் இவ்வாறு அவர்கள் தப்பிக்கொண்ட வகைகள் பலவாகுமா த்லின் என்க.

(க - து) ஈயாத செல்வர்க்கு இன்னல் பல உண்டு.

(வி - ம்) ஈயாமையாற் பயனில்லாமையோடு இன்னலும் பல வுண்மையால், செல்வத்தின் இன்னலை யெய்தா வறியவர் அவ் வீயாதவரினும் உயர்ந்தவராவரென்றார். உய்ந்தாரென்று பலமுறை வந்தது, வற்புறுத்தல் நோக்கி யென்க. உயர்ந்த, வீணப்பெயர்க் கிளவி†.

* தொல். வேற்றுமையி. டு. † தொல். பெயரி. கச.

278. தனதாகத் தான்கொடான்; தாயத் தவருந்
தமதாய போழ்தே கொடார்;—தனதாக
முன்னே கொடுப்பின் அவர்கடியார், தான்கடியான்
பின்னை அவர்கொடுக்கும் போழ்து.

(பொ - ள்) தனதாகத் தான் கொடான் - பொருள் தன்னுடையதாக அந்நிலையிலும் தான் பிறர்க்கு வழங்கான்; தாயத்தவரும் தமதாய போழ்து கொடார் - அவனுக்குப் பின் அவன் தாயத்தவரும் அப்பொருள் தம்முடையதான காலத்திலும் வழங்கார்; தனதாக முன்னே கொடுப்பின் அவர் கடியார் - அப்பொருள் முன்னே தன்னுடையதாயிருக்க அந்நிலையில் அவன் பிறர்க்கு ஒன்று வழங்கின் அததாயத்தவர் அதனை நீக்கார்; தான் கடியான் பின்னை அவர் கொடுக்கும் போழ்து - தன்னுரிமைக்குப் பின் அததாயத்தவர் பிறர்க்கு யாதேனும் வழங்குங் காலத்தில் தானும் அதனை நீக்கான்; (அவ்வாறிருக்கும்போது, உரிமையுள்ளபோதே பிறர்க்குதவியாய் வாழ்ந்து பயன் பெறுமைக்குத்தான் காரணம் யாதோ?)

(க - து) தனகசூரிமையுள்ளபோதே ஈந்து பயன் பெறுதல் நன்று.

(வி - ம்) ஈயாது தன் தாயத்தவர்க்கு வைத்தலால் அவரும் பயன் பெறுதலில்லாமையின், பின்னுள்ளோர்க்கு வேண்டுமென்று இவறன்மை செயது வைத்தலிலும் பயனில்லை யென்றும் தனக்குரிமையுமிருந்து பிறரால் தடையுமில்லாத காலத்திற் பொருட் பயனையடைதலே இனிசென்றும் விளக்கியபடியாகும். தலைமுறை தலைமுறையாகப் பொருட்பயனிழக்கும் கீழ்மக்களின் இயல்பு கூறி, இந்நிலை எத்துணை இரங்கத்தக்கசென ஈயாமையின் இழிவு இதனாற் புலப்படுத்தப்பட்டது. அ

279. இரவலர் கன்றுக ஈவார்ஆ வாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை;—விரகின்றி
வல்லவர் ஊன்ற வடிஆபோல் வாய்வைத்துக்
கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

(பொ - ள்) இரவலர் கன்றுக ஈவார் ஆவாக விரகின் சுரப்பதாம் வண்மை - இரப்போர் கன்றுகளை ஒப்பக்

கொடுப்போர் ஆன்களை ஒப்பப் பூரிப்புடன் குறையாதளிப் பதே கொடையெனப்படும்; விரகுஇன்றி வல்லவர் ஊன்ற வடி ஆ போல் வாய் வைத்துக் கொல்லச் சுரப்பதாம் கீழ் - அவ்வுயிர்க்கிளர்ச்சி யின்றி, கறக்க வல்லவர் தம் விரல்களை அழுத்தி நோவுண்டாக்க அது பொறுது பாலே ஒழுகச் செய்யும் ஆன்களைப்போற் சூழ்ச்சியுடையார் பல வாயில் கள் வைத்து வருத்தக் கீழ்மக்கள் அதனால் தம் பொருளைச் சொட்டுவோராவர்.

(க - து) மனமகிழ்ச்சியில்லாமற் கொடுப்பதும் ஈயா மையை ஒக்கும்.

(வி - ம்) விரகென்றது, கிளர்ச்சி. “வெண்குடை விரகுளி கவிப்ப”* என்புழிப்போல. சுரப்பதென்றார், ஈவோர் செல்வம் அருது பெருகி வருதலின். பின் உவமையில் வடித்தல் ‘கூறி னமையானும் கீழ்மக்கள் இயல்பு கூறுதலானும் ‘சுரப்பதாங் கீழ்’ வன்னுமிடத்தச் சுரப்பதென்பதற்குச் சொட்டுவரென்றுரைத்துக் கொள்க. கீழ் என்றதற்கேற்பச் சுரப்பதென்பதும் அஃறிணை முடிபில் நின்றது. வாய்வைத்தல், சூழ்ச்சிகள் செய்தலென்னும் பொருட்டு.

280. ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்
காத்தலும் ஆங்கே கடுந்துன்பம்;—காத்தல்
குறைபடில் துன்பம்; கெடில்துன்பம்; துன்பக்கு
உறைபதி மற்றைப் பொருள்

(பொ - ள்) ஈட்டலும் துன்பம் - பொருள் திரட்டு தலுந் துன்பம்; ஈட்டிய ஒண்பொருளைக் காத்தலும் ஆங்கே கடுந்துன்பம் - திரட்டிய சிறந்த பொருளைப் பாதுகாத்த லும் அவ்வாறே மிக்க துன்பமாகும்; காத்தல் குறை படிந் துன்பம் - அங்ஙனம் பாதுகாத்த முறையில் பொருள் தன் அளவிற்குறைந்துபோகுமாயின் துன்பமே; கெடின் துன்பம் - இயற்கை நிகழ்ச்சிகளால் முற்றும் அழிந்தபோகுமானால் பின்னும் துன்பம்; துன்பக்கு உறைபதி பொருள்-ஆதலால், பொருள் துன்பங்களெல்லா வற்றிற்குந் தாங்குமிட மென்க.

* பெருங். இலாவாண. உ: சுஉ.

(க - து) துன்பங்களுக்கு உறைவிடமாயுள்ள பொருளைப் பயன்படுத்துமுறை யறிந்து வழங்குதலே அறிவுடைமையாகும்.

(வி - ம்) முறையறிந்து பயன்படுத்தினால் அப்போது அஃது இன்பமும் அறமும் பயந்து தன்னை யுடையானே விளக்கமுறச் செய்தலின், 'ஒன்பொருள்' என்றார். மற்று இரண்டனுள் முன்னது வினைமாற்று; பின்னது அசை. காத்தல் குறைபடின் என்னுமிடத்துக் காத்தலிற் குறைபடின் என உருபு விரித்துக் கொள்க. துன்பக்கு என்பதில் அத்துச் சாரியை தொக்கு நின்றது. துன்பம் என்பதை மனத்தளர்ச்சி* என்றுரைத்தார் சிலப்பதிகார அரும்பத உரைகாரர். பிறர்க்கு வழங்கி ஈதலறம் புரிதலால் இத்துன்பங்களெல்லாந் தோன்றாதொழிந்து இன்பமும் உண்டாகுமாயின், அதுவன்றே செயற்பாலதென்பது கருத்து. க0

உக இன்மை

பொருளில்லாமையின் இழிவை உணர்த்துவது.

281: அத்திட்ட கூறை அரைச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும்;
ஒத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன் றில்லாதார்
செத்த பிணத்திற் கடை.

(பொ - ள்) அத்து இட்ட கூறை அரைச்சுற்றி வாழினும் பத்து எட்டு உடைமை பலருள்ளும் பாடு எய்தும் - துவர் ஊட்டிய ஆடையை இடுப்பில் உடுத்துக்கொண்டு ஞானவாழ்வில் வாழ்ந்தாலும் பத்தானும் எட்டானும் பொருளுடைமை பலரிடத்திலும் பெருமையடையும்; ஒத்த குடிப்பிறந்தக்கண்ணும் ஒன்று இல்லாதார் செத்த பிணத்தின் கடை - ஏற்ற உயர்குடிக்கண் பிறந்தாலும் ஒரு பொருளில்லாதார் செத்த பிணத்தினுங் கடைப்பட்டவராவர்.

(க - து) துறவு நிலையும் உயர்குடிப் பிறப்பும் உடைய ராயினும் வறுமையில்லாமையே பெருமை தரும்.

* சிலப். கக : எக-உரை.

(வி - மீ) “அத்துண் ஆடையர்”* என்றார் பிறரும். அரைச் சுற்றி வாழ்நுமென்றார், பற்றற்றிருக்கும் எளிமை தோன்ற. பத்தெட்டென்றது, ஒரு சிற்றளவான குத்துமதிப்பு. பெரும் பான்மையோராலும் மதிக்கப்படு மென்றற்குப் பலரும் எனப் பட்டது. பலாக்கும் உடன்பாடான வென்றற்கு ‘ஒகத’ வென்றார். உயர்குடி நலனுந் துறவு மாண்பு மிருந்தும் பொருளில்லாதார் இத் துணை இழக்கப்படுவரெனின், எனையோரது வறுமையின் இழிவு கூறவேண்டாசாயிற்று. க

282. நீரினும் நுண்ணிது நெய்யென்பர், நெய்யினும் யாரும் அறிவர் புகை நுட்பம்;—தேரின், நிரப்பிடும்பை யான புகுமே, புகையும் புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

(பொ - ள்) நீரினும் நுண்ணிது நெய் என்பர் - நெய் நீரைப் பார்க்கினும் நுட்பமானதென்று அறிந்தோர் கூறுவர்; நெய்யினும் புகை நுட்பம் யாரும் அறிவா - இனி, நெய்யைப் பார்க்கினும் புகை நுட்பமென்பதை அனைவரும் அறிவர்; தேரின் - ஆராய்ந்தால், நிரப்பிடும்பையான புகையும் புகற்கு அரிய பூழை நுழைந்து புழும - வறுமை யாகிய துன்பமுடையோன் அப புகையும் புகுதற்கு அரிய மிக நுண்ணிய புழையிலும் நுழைந்து புகுவான்.

(க - து) வறுமைத் துன்பமுடையோன் மிக மெல்லியனாவான்.

(வி - மீ) நெய் நீரினும் நுண்ணிதாதலைப் பலரும் அறியாதலின், புகை நுட்பமென்றதற்கு யாரும்றிவரென்று கூறினாற் போற் கூறுது, பொதுவாக ‘என்பா’ என்றார். அதிகாரம் இன்மை குறித்ததாகலின், ‘தேரின் இரப்பிடும்பையான’ எனப் பிரித்துரைத்தல் சிறவாது. “நிசச நிரப்பிடும்பை”† என்றார் பிறரும். ‘நிரப்பிடும்பை’ யென்பது, பெரும்பாலும் பசி மிகுதியால் வயிற்றை நிரப்பும் இன்னலுணர்த்தி மிக வறுமையை விளக்குமாதலின், அவன் மிக மெல்லியன் எனற்குப் புகையும் புகற்கரிய பூழை நுழைந்து புகுமென்றார். புகுதலென்றது, இரத்தல். உ

283. கல்லோங் குயர்வரைமேற காந்தள் மலராக்கால்
செல்லாவாம செம்பொறி வண்டினம்;—கொல்லைக்
கலாஅற் கிளிகடியுங் கானக நாட!
இலாஅஅர்க் கில்லை தமர்.

* சிந். எ: உகூஉ. † இறைய. க. உரை

(பொ - ள்) கல் ஒங்கு உயர் வரைமேல் காந்தள் மலராக்கால் செல்லா செம்பொறி வண்டினம் - கற்கள் வளர்ந்துள்ள உயர்ந்த மலையின்மேல் காந்தள் முதலிய மலர்கள் மலராவிட்டால் சிவந்த புள்ளிகளையுடைய வண்டின் திரள் அங்கே செல்லமாட்டா; கொல்லைக் கலால் கிளி கடியும் கானக நாட! இலார்க்கு இல்லை தமர் - ஆதலால், தீனை முதலிய புனங்களில் கிளி முதலிய பறவைகளைச் சிறுசிறு கற்களால் ஒட்டுகின்ற காட்டையுடைய நாடனே! பொருளில்லாத வறியோரிடத்தில் உறவினர் வருதலில்லை.

(க - து) வறியோரை எவரும் அணுகார்.

(வி - டி) கற்கள் ஒருதலென்றது, உயர்ந்து தெரிதல்; மலர்கள் மலர்தலில்லாத மலையென்றற்குக் கல்லோங்கு வரை எனப்பட்டது. ஆம், அசை. கானகமென்றது, மலையைடுத்த கானகமென்க. நுகாதற்குரிய பொருள்களில்லாமையின் தமர் வருதலில்லை என்றாராயிற்று. ஈ

284 உண்டாய போழ்தின் உடைந்துழிக் காகம்போல்
தொண்டா யிரவர் தொகுபவே;—வண்டாய்த்
திரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ என்பார்
ஒருவரும் இவ்வுலகத் தில்.

(பொ - ள்) உடைந்துழிக் காகம்போல் உண்டாய போழ்தின் தொண்டு ஆயிரவர் தொகுப - ஒருவன் இறந்து விட்டபோது அவனுடம்பைக் காகங்கள் சூழ்ந்து மொய்த்துக்கொள்வதுபோல் ஒருவற்குச் செல்வமுண்டான காலத்தில் அவனுக்கு ஒன்பதியிரம் பேர் ஏவல் புரிவோராய் வந்து கூடுவா; வண்டாய்த் திரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ என்பார் ஒருவரும் இவ்வுலகத்து இல் - ஆனால் வறுமையினால் உணவுக்காக ஒருவர் வண்டுபோற் பல விடங்களிலும் அலைபுங்காலத்தில் அவரைத் தீங்கில்லாம விருக்கிறீர்களா என்று நலம் உசாவுவார் இவ்வுலகத்தில் ஒருவரும் இல்லை.

(க - து) பொருளில்லாதவர்களை உலகம் பொருள் செய்யாது.

(வி - ம்) உடம்பு கட்டுத் தளர்ந்து உயிர் நீங்குதலின், இறத்தல் உடைதலெனப்பட்டது. தொண்டு, ஈண்டு இரட்டுற மொழிதல்; தொண்டென்னுஞ் சொல் ஒன்பதென்னும் பொருட்டுமாதல் “தொண்டுபடு திவவின்”* என்னும் மலைபடுகடாத்துட் காண்க. ஒன்பதினாயிரம் என ஓர் அளவு கூறினார், மிகுதி தேற்றுதற்கு. உணவுநாடிச் சேறற்கும், சிறிது சிறிதாகப் பெறுதற்கும், அலைதற்கும் வண்டுவமம் வந்தது. ச

285. பிறந்த குலமாயும்; பேராண்மை மாயும்;
சிறந்ததங் கல்வியும் மாயும்;—கறங்கருவி
கன்மேற் கழுஉங் கணமலை நன்னுட!
இன்மை தழுவப்பட்டார்க்கு.

(பொ - ள்) கறங்கு அருவி கல்மேல் கழுஉம் கணமலை நல் நாட! - பாய்ந்து ஒலிக்கின்ற அருவிநீர் கற்களின் மேற்புறத்தைக் கழுவுகின்ற கூட்டமான மலைகளையுடைய சிறந்த நாடனே! இன்மை தழுவப்பட்டார்க்குப் பிறந்த குலம் மாயும் பேராண்மை மாயும் சிறந்த தம் கல்வியும் மாயும் - உலகத்தில் வறுமை பொருந்தியவர்க்கு அவர் பிறந்த குலத்தின் பெருமை ரெடும்; அவருடைய பேராற்றல் கெடும்; எல்லாவற்றிற்கும் மேலான அவர்தம் கல்வி நிலையுங் கெடும்.

(க - து) வறுமை பொருந்தியவர்க்கு இருமை நலங்களுங் கெடும்.

(வி - ம்) குலமென்றது ஈண்டுக் குடி; ஆண்மை யென்றது திறமை. கல்வி எழுமையும் ஏமாப்புடைத்தாகலின்† ‘சிறந்த கல்வி’ யெனப்பட்டது. இன்மையால் என உருபு விரித்துக் கொள்க. கு

286. உள்கூர் பசியால் உழைநசைஇச் சென்றார்கட்கு
உள்ளூ ரிருந்துமொன் றுற்றுதான்;—உள்ளூர்
இருந்துயிர் கொள்ளே கழியாது தான்போய்
விருந்தின னுதலே நன்று.

(பொ - ள்) உள் கூர் பசியால் உழை நசைஇச் சென்றார்கட்கு உள்ளூர் இருந்தும் ஒன்று ஆற்றுதான் -

* மலைபடு. உக. † குறள், ௪0 : ௮.

உடம்பில் மிகுகின்ற பசித் துன்பத்தால் தான் இருக்கு மிடத்தை நாடிவந்தவர்கட்குத் தான் உள்ளூரிலிருந்தும் ஒன்று உதவ இயலாதவன், உள்ளூர் இருந்து உயிர் கொன்னே கழியாது தான் போய் விருந்தினனாதலே நன்று - அவ்வாறு உள்ளூரில் இருந்து தனது உயிர் வாழ்க்கையை வீணே கழிக்காமல் தான் வெளியூர்கட்குப் போய்ப் பிறர் இல்லத்தில் விருந்தினனாயிருந்து உண்ணுதலே நலமாகும்.

(க - து) பிறர்க்கொன்று உதவ இயலாத வறியோனது உயிர்வாழ்க்கை வீண் என்க.

(வி - மீ) நேரத்தில் உணவு கிட்டாமை தோன்ற 'மிகுகின்ற பசி' யென்றார்; நாடி வருவோர்க்கு இல்லை யென்றல் பெருந்தீதாகலின், 'நசைஇச் சென்றார்கட்கு' என்று விதந்தார்; 'இரப்போர்க்கு ஈயா இன்மை'* என்றா பிறரும். வறுமை மிகுதி தேற்றுதற்கு 'உள்ளூர் இருந்தும்' எனப்பட்டது. உயிர் என்றது, ஈண்டு உயிர் வாழ்க்கை; 'இரத்தலே நன்'றென்றற்கு, 'விருந்தினனாதலே நன்'றென்றது, இகழ்ச்சி. உள்ளூரில் ஒருவாக்கொருவர் விருந்தினராதல் செல்லாமையின், 'போய் விருந்தினனாதல நன்'றென்று கூறினார். பிறர்க்கு விருந்தினராகுமுகமாகவேனும் அவர்க்குப் புண்ணியம் விளைய ஏதுவாகித் தனது உயிர்வாழ்க்கையைப் பயனுடையதாக்குகவென இகழ்ந்து கூறுவார், 'கொன்னே கழியாது' என்றார் ரென்க. கொன் ஈண்டுப் பயனின்மைப் பொருட்டும்.† சு

287. நீர்மையே யன்றி நிரம்ப எழுந்ததங்

கூர்மையும் எல்லாம் ஒருங்கிழப்பர்;—கூர்மையின் முல்லை அலைக்கும் எயிற்றாய்! நிரப்பென்னும் அல்லல் அடையப்பட்ட டார்.

(பொ - ள்) கூர்மையின் முல்லை அலைக்கும் எயிற்றாய் - தமது கூர்மையால் முல்லையரும்புகளை வெல்லும் பற்களையுடைய பெண்ணே! நிரப்பு என்னும் அல்லல் அடையப்பட்டார் நீர்மையே யன்றி நிரம்ப எழுந்த தம் கூர்மையும் எல்லாம் ஒருங்கு இழப்பர் - வறுமை என்னும் இன்னலால் தாக்குண்டவர் தமது இயற்கையறிவையேயன்றி

* புறம், எஉ. † தொல். இடை. சு.

நிரம்ப வளர்ந்த தமது கூரிய செயற்கையறிவையும் என எல்லாம் ஒருங்கே இழந்துவிடுவர்.

(க - து) பொருளில்லாதவர்க்குத் தம் இயற்கை செயற்கை யறிவுகளும் மழுங்கிவிடும்.

(வி - ி) நீர்மையென்றது இயற்கையியல்பு; “நெறியிற் றிரியா நீர்மை”* என்புழிப்போல. நிரம்ப எழுந்த கூர்மை யென்று மேல் வருதலின், இஃது இயற்கையறிவினை உணராததி றின்றது; எனவே; கூர்மை யென்பது செயற்கையறிவெனக் கொள்ளப்படும்; இனி, இயற்கை நல்லியல்புகளேயன்றி நன்கு மலர்ந்த தம் கூரிய அறிவினையும் என எல்லாம் ஒருங்கிழப்பர் என் றுரைத்தலும் ஒன்று. ஒருங்கிழப்பரென்றார், எல்லாவற்றின் மலர்ச் சிக்கும் உலகத்திற் பொருளே ஏதுவாயிருத்தலின் என்க; “பொருள் தன்னுங்காலத் தன்னாது இல்லையே”† என்றார் பிறரும். எ

288. இட்டாற்றுப் பட்டொன் நிரந்தவர்க் காற்றது
முட்டாற்றுப் பட்டும் முயன்றுள்ளார் வாழ்தலின்
நெட்டாற்றுச் சென்று நிறைமனையிற் கைநீட்டுங்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

(பொ - ள்) இட்டு ஆற்றுப்பட்டு ஒன்று இரந்த வர்க்கு ஆற்றாது முட்டு ஆற்றுப்பட்டு முயன்று உள்ளார் வாழ்தலின் - சிறுமையாகிய வறுமை வழியில் அகப் பட்டுத் தம்மிடம் ஒன்று இரந்தவர்க்கு உதவ மாட்டாமல் முட்டுப்பாடான முறைமையில் இருந்துகொண்டு முயற்சி யோடு உள்ளூரில் உயிர்வாழ்தலைவிட, நெடு ஆற்றுச் சென்று நிரைமனையில் கை நீட்டும் கெடு ஆறு வாழ்க் கையே நன்று - தொலைவழி நடந்துபோய் அங்கங்கும் வரிசையாக உள்ள வீடுகளிற் கை நீட்டி இரந்துண்ணும் கெடுவழி வாழ்க்கையே நன்றாகும்.

(க - து) பிறர்க்கொன்று உதவமாட்டாத வறுமை வாழ்வினும் நாடு கடந்துபோய் இரந்துண்ணும் இழிவு வாழ்வே நன்று.

* பெருங். இலாவா. கள : களசு. † சிந். அ : நடு.

(வி - ம்) இட்டாறு - சிறுமை வழி; “இட்டிய குயின்ற துறை” என்புழிப்போல; என்றது, ஈண்டு வறுமை. வாழ்க்கை எளிதாக நடவாமையின், ‘முயன்று’ என்றார். இரந்துண்ணும் வாழ்வில் உயிர்ப்பண்பு கிளாந்தெழாமையாலும். தமக்கும் பிறர்க்கும் இன்னுமை தருவதனாலும் அது ‘கெட்டாற்று வாழ்க்கை’ யென்று விதந்து கூறப்படமை பெரிதும் கருத்திருத்தற்பாலது. “இன்னுமை வேண்டின் இரவெழுத”† என்றார் பிறரும். நன்று என்றார், வினையொழியும் வரையில் உயிரேனும் உடம்பில் நிலத்திருக்க உதவுதலின் என்க. அ

289. கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால் வாங்கி

அடகு பறித்துக்கொண் டட்டுக்—குடைகலனா

உப்பிலி வெந்தைதின் றுள்ளற்று வாழ்பவே,

துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

(பொ - ள்) துப்புரவு சென்று உலந்தக்கால் - துகரப் படும் பொருள்கள் நீங்கி வறுமையுற்றவிடத்து, கடகம் செறிந்த தம் கைகளால் - முன்பு செல்வராயிருந்தபோது கடகம் செறிந்திருந்த தம் கைகளினால், வாங்கி அடகு பறித்து-தூறுகளை வளைத்து அதிலுள்ள கீரைகளைப்பறித்து, கொண்டு அட்டு - அதனையே முதன்மையாகக் கருதி உப்பு மில்லாமல் அவித்து, குடை கலனா உப்பு இலி வெந்தை தின்று உள் அற்று வாழ்ப - பனையோலையின் முடக்கே உண்கலனாக அவ் வுப்பில்லாததான வெவியலை மென்று வாயாறி அமைதியற்று உயிர் வாழ்வார்கள்.

(க - து) வறுமை நிலையினும் அமைதியிழந்த இழிந்த நிலை வேறில்லை

(வி - ம்) குடைவாகக் கட்டப்படுதலின் ஒலிப்பட்டை ‘குடை’ யெனப்பட்டது; “வேள்நீர் உண்ட குடை”‡ என்றார் கலியினும். இழிவு தோன்ற ‘வெந்தை’ என்றும் பசியாறாது வாளா மெல்லுதல்தோன்றத் ‘தின்று’ என்றும் விதந்தார். வெந்தை, வெவிய லெனப்படும்; “பராரை வேவை”§ யென்றார் பிறரும். உலத்தல், ஈண்டு நிலகெடுதல். க

* ஐக. உஉ : ஓ. † நான்மணிக். கள. ‡ கலித். உந்.
§ பொருந். ௧0௪.

290. ஆர்த்த பொறிய அணிகிளர் வண்டினம்
பூத்தொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவாம்;—நீர்த்தருவி
தாழா உயர்சிறப்பின் தண்குன்ற நன்னுட !
வாழாதார்க் கில்லை தமர்

(பொ - ள்.) ஆர்த்த பொறிய அணிகிளர் வண்டினம் பூத்து ஒழி கொம்பின்மேல் செல்லா - நிறைந்த புள்ளிகளை யுடைய அழகுமிக்க வண்டுக்கூட்டங்கள், பூத்தல் மாறிய பூங்கொம்புகளிடத்திற் செல்லமாட்டா ? நீர்த்தது அருவி தாழாது உயர் சிறப்பின் தண் குன்ற நல் நாட - இனிய நீரருவி அறுது ஒழுங்குகின்ற மிக்க சிறப்பினை யுடைய குளிர்ச்சியான மலைகளை யுடைய உயர்ந்த நாடனே ! வாழாதார்க்கு இல்லை தமர் - ஆதலாற் பொருள் மலாசசியில்லாத வறியோர்க்கு உறவாவோரா இல்லை.

(க - து.) துகர் பொருள்கள் மாறிய வறியோரை எவரும் நாடார்.

(வி - ம்) பூத்து, தொழிற்பெயாப்பொருளி னின்றது. சில காலம் வரையிற் பூத்துப், பின் பூவெடுத்தலே மாறிப்போன பூந் கொம்புகள் இங்குக் குறிக்கப்பட்டன. ஆம் - அசை. உவமையின் கருத்தாற், பொருள் மலர்ச்சியும் பிறாக்குதலுதலு முடையாராய் உயிர் வாழ்தலே வாழ்தலாகுமென்பது பெறப்படும். இச் செய்யுட் பொருள், முன்னும் வந்தது.*

க0

௩0. மானம்

என்றது, தாழ்வு தாளாத உள்ளவியல்பு.

291. திருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்
பெருமிதங் கண்டக் கடைத்தும்—எரிமண்டிக்
கானந் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே,
மான முடையார் மனம்.

* நாலடி. உக : ௩.

(பொ - ள்) திரு மதுகையாகத் திறன் இலரா. செய்யும் பெருரிதம கண்டக் கடைத்தும - செல்வம் வலிமை யாகக் கயவர் செய்யும் வரம்பு சடந்த செயல்களைப் பாராத்த விடத்தும, எரி மண்டிக் கானம் தலைப்பட்ட தீப்போல் கனலும் மானமுடையா மனம - மானமுடைய நன் மக்களின் மனம எரிதல் மிகுந்து காட்டில் உண்டான காட்டுத தீப்போல் அனல் கொள்ளும்.

(க - து) தகாத செயல்களைக் கண்டால் மானமுடையா மனம அழல்கொள்ளும்.

(வி - ம்) மதுகை யென்றது, வலிமை; “அனை மதுகையா கொல்” என்புழிப்போல. திறனிலரா எனறது, கயவரை; பெரு மிதம என்றது, பெருமும் போன்ற பொருந்தாச் செயல்களை இங்குணாததிற்று. கண்டக் கடைத்தும என்னும் உம்மை, பிற பொருந்தாச் செயல்களை அறிந்தவிடத்துங் கனலல்போல் எனபது விளக்கி இறந்தது சழீஇயது. க

292 என்பாய் உகிலும் இயல்பிலார் பின்சென்று
தம்பா ஓரைப்பரோ தம்முடையார்;—தம்பாடு
உரையாமை முன்னுணரும் ஒண்மையுடையார்க்கு
உரையாரோ தாமுறற நோய்.

(பொ - ள்) என்பாய் உகிலும் இயல்பிலார் பின் சென்று தம் பாடு உரைப்பரோ தம் உடையார் - தன்மான முடையோர், தாம் எலும்பாகித் தசை சிதையினும், குண மில்லாதவர் பின் சென்று தம்முடைய இடுக்கண்களைச் சொல்லிக்கொள்ளமாட்டார்; தம் பாடு உரையாமை முன்னுணரும் ஒண்மையுடையார்க்குத் தாம் உற்ற நோய் உரையாரோ - தம்முடைய துன்பங்களைத் தாம் எடுத்துரை யாமைக்கு முன்பே அவற்றை உணர்ந்து உதவும் அறிவு விளக்கமுடைய குணசாலிகட்கும் தாம் அடைந்த இன் னல்களை அவர் உரையார்போலும்! (மானமுடையா ரியற்கை அத்தகைத்து!)

(க - து.) மானமுடையார் தம் துன்பங்களைப் பிறர்க் குப் புலப்படுத்தார்.

* குறுந். உக0.

நா.—15

(வி - ம்) உகுதல், தசை வீழ்தல்; இயல்பு, இயற்கையான நற் குணம். “எதிவாரென்பா இயல்பில்லார்”* என்புழிப்போல். ஓகாரங்களுள் முன்னது எதிமறை; பின்னது ஐயங் கருதிய வினா. தம் என்றது, தம் உயிரியல்பாகிய மானத்தை உணர்த்தாநின்றது. உடையாக்குமென்று உயர்வு சிறப்பும்மை விரித்துக்கொள்க. உ

293. யாமாயின் எம்மில்லங் காட்டுதும் தாமாயின்
காணவே கற்பழியும் என்பார்போல்—நாணிப்
புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும் அதனில்
மறந்திடுக செல்வர் தொடர்பு.

(பொ - ள்) யாமாயின் எம் இல்லம காட்டுதும் - வறியேமாகிய யாமாயின் செல்வர்கட்கு உண்ணவும் இளைப்பாறவும் எம் இல்லத்தை இடமாக உதவுகின்றோம்; தாமாயின் காணவே கற்பு அழியும் என்பார்போல் நாணிப் புறக்கடைவைத்து சவா - ஆனால் அச் செல்வர்களாயின், யாம் காணாமளவிலும் தம் மனைவியரின் கற்புக் கெடும் என்று கருதுவார்போல் மனங் கூசிச், சோறும் வாயினின் வெளியில் வைத்துப் போடுவர்; அதனால் மறந்திடுக செல்வர் தொடர்பு - ஆதலால், பிறரைப் பொருள் செய்யாத செல்வர்களின் தொடர்பை மக்கள் மறந்துவிடுவார்களாக!

(க - து.) தாம் வறியராயினும் தமமை மதியாத செல்வர்களின் தொடர்பை மானமுடையோர் மறந்துவிடுதல் வேண்டும்.

(வி - ம்) நாணி என்றார், அச் சோறிடுதலுந் தகாததொன்று செய்தலாக அவர் கருதுதலின். சோறும் என்னும் உம்மை, உள்ளே இருந்து உண்ணுதற்குரிய உணவும் என்னும் பொருள் தந்து உயர்வு சிறப்பாய், இனிச் சற்று இளைப்பாறும் பொருட்டுப் படுத்தலும் புறக்கடைக்கண்ணகை என்னும் பொருள் பெறுவித்து எதிரது தழீஇயதாய் நின்றது. ௩

294. இம்மையும் நன்றும் இயல்நெறியுங் கைவிடா
தும்மையும் நல்ல பயத்தலால்,—செம்மையின்
நானம் கமழுங் கதுப்பினும்! நன்றேகாண்,
மான முடையார் மதிப்பு.

* நான்மணிக். சச.

(பொ - ள்.) செம்மையின் - நடுநிலையாக நோக்கு மிடத்து, நானம் கமழும் கதுப்பினும் - கத்தூரி மணக்குங் கூந்தலுடைய பெண்ணே! மானமுடையார் மதிப்பு - மானமுடையார் நடக்கை, இம்மையும் நன்றும் - புகழும் இன்பமுந் தருதலால் இம்மையிலும் நன்றாகும்; இயல் நெறியும் கைவிடாது உமமையும் நல்ல பயத்தலால் நன்றே- உண்மை நெறியும் வழவுதலின்றி மேலுலகிலும் இன்ப மாவன உண்டாக்குதலால் மறுமைக்கும் நல்லதேயாம்.

(க - து) மானமுடையார் ஒழுக்கம் இருமைக்கும் இன்பந் தரும்.

(வி - ம்) இயல் நெறி வீடு பயப்பதாகலின், இயல் நெறியு மென்று உம்மை தந்தார்; நாயனாரும் “பேராவியற்கை”* என வீட்டினை விதந்தமை காண்க. உம்மை யென்றது, மேலுலகம். மதித்தொழுகும் ஒழுக்கம், மதிப்பெனப்பட்டது.

295 பாவமும் ஏனைப் பழியும் படவருவ
சாயினும் சான்றவர் செய்கலார்; சாதல்
ஒருநாள் ஒருபொழுதைத் துன்பம் அவைபோல்
அருநவை ஆற்றுதல் இன்று.

(பொ - ள்) பாவமும் ஏனைப் பழியும் பட வருவ சாயினும் சான்றவர் செய்கலார் - மறுமைக்குத் தீவினையும் இம்மைக்கு மற்றைப் பழியும் உண்டாகும்படி நேர்வன தாம் இறப்பதாயினும் சான்றோர் செய்யமாட்டார்; சாதல் ஒருநாள் ஒரு பொழுதைத் துன்பம் அவைபோல் அருநவை ஆற்றுதல் இன்று - ஏனென்றால், இறத்தல் என்பது ஒரு நாளில் ஒரு நேரத்துத் துன்பம், ஆனால் அப்பாவமும் பழியும்போல என்றுந் துன்பம்; ஆனால் அப்பாவமும் பழியும்போல் என்றுந் துன்பத்துக் கேதுவான பெருங் குற்றம் பயப்பிப்பது வேறென்றும் இல்லை.

(க - து) மானமுடையோர் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சி யொழுகுவர்.

* குறள், ௩௭: ௧௦.

(வி - மீ) ஏனையென்றார் மற்றொன்றாகிய வென்றற்கு. வருவ, பெயர். சாதலின் இன்னுத தில்லையாகலின்* அவ்வின்னலின் உயர்வு தோன்றச் சாயினும் என்றார். அருநவை, தீர்தற்கரிய குற்றம். (ஊ)

296. மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்பவ ருள்ளெல்லாம்
செல்வ ரெனினும் கொடாதவர் நல்கூர்ந்தார்;
நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரே,
செல்வரைச் சென்றிரவா நார்

(பொ - ள்) மல்லல் மா ஞாலத்து வாழ்பவருள் எல்லாம் - வளப்படுகக இப் பெரிய உலகில் உயிர்வாழ்பவ ரெல்லாருள்ளும், செல்வர் எனினும் கொடாதவர் நல்கூர்ந்தார் - பொருளுடையராயினும் பிறர்க்கொன்று உதவாத இயல்புடையார் வறியரேயாவர், நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் பெருமுத்தரையரே செல்வரைச் சென்று இரவாதார் - வறுமையுற்றனிடத்தும் பொருளுடையாரிடம் சென்று ஒன்று இரவாதவர் பெருமுத்தரையரையொத்த பெருஞ் செல்வரேயாவர்.

(க - து) உலகத்தில் ஒன்று உதவும் நிலையும் இரவா நிலையுமே செல்வநிலையாகும்.

(வி - மீ) பெருமுத்தரையர் ரென்பார், இவ் வாசிரியர் காலத்தில் விளங்கிய பெருஞ்செல்வராவார்; பெருமுத்தரையரே என்னும் ஏகாரத்தை நல்கூர்ந்தா ரென்பதற்கும் ஒட்டுக. கொடாதவர் செல்வத்தார் பயன் பெறாமையின், 'நல்கூர்ந்தா' ரெனவும், நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் மானத்தோடு மனவமைதியாய் வாழ்தலின் பிறரை இரவாதவர் பெருமுத்தரையரே யெனவுக கூறப்பட்டனர். சு

297. கடையெலாம் காய்பசி அஞ்சுமற் றேனை
இடையெலாம் இன்னுமை அஞ்சும்—புடைபரந்த
விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய்! தலையெல்லாம்
சொற்பழி அஞ்சி விடும்.

(பொ - ள்) புடை பரந்த வில் புருவ வேல் நெடு கண்ணாய் - பக்கங்களில் தசை பருத்த வில்போலும் புரு

* குறள. உக : ௧0. † நாலடி. ௨0 : ௧0.

வங்கனையுடைய வேல்போலும் நீண்ட கண்களமைந்த பெண்ணே! கடை எலாம் காய் பசி அஞ்சும், இடை எலாம் இன்னாமை அஞ்சும், மற்று ஏனைத் தலை எலாம் சொல்பழி அஞ்சிவிடும் - மக்களிற் கடையானவ ரெல்லாரும் தம்மை வருத்தும் வயிற்றுப்பசிக்கு அஞ்சி மானங்கைவிடுவர்; இடைப்பட்டவ ரெல்லாரும் தம் வாழ்க்கையில் வரும் உயிரிற்றுதி முதலிய துன்பங்களுக்கு அஞ்சி மானத்தை விட்டொழுகுவர்; ஆனால் மற்றத் தலையானவ ரெல்லாரும் பழிச் சொற்களுக்கு அஞ்சி மானம் விடாது நடந்துகொள்வர்.

(க - து) பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சுகின்ற மானத் தோடு உயிர் வாழ்தலே தலைமக்களின் செயலாகும்.

(வி - ம்) “காய்பசிக் கடும்பேய்”* என்றார் பிறரும். கடை இடை தலை யென்பன மக்களைக் குறித்தன; மற்று, வினைமாற்று. பசி நீக்கமே நோக்கமாக உயிர் வாழ்வோர் கடையானவரெனவும், ஏனை வாழ்க்கையின்பமே நோக்கமாக உயிரவாழ்வோர் இடையானவரெனவும், மானங்காத்தலே நோக்கமாக உயிர்வாழ்வோர் தலையானவரெனவும் இச் செய்யுள் கூறிற்று; மானமாவது பழிச் சொல் அஞ்சி யொழுகாத லென்க. “சான்றோர் பழியொடு வருஉம் இன்பம் வெஃகா”† என்றார் அகத்தினும். விடும் என்னும் விசுவாமிசையிலில் அவா உறுதியுடன் நடந்துகொள்வரென்னுந் துணிவுப் பொருள் உணர்த்திற்று. சாதலின் இன்னாத தில்லையாகலின், இன்னாமை உயிரிற்றுதியாகிய துன்பத்தையும் உணர்த்துதல் கண்டு கொள்ளப்படும்; புருவங்கனையுடைய கண் என்க. எ

298. நல்லர் பெரிதளியர் நல்கூர்ந்தார் என்றெள்ளிச் செல்வார்சிறு நோக்கு நோக்குங்கால்—கொல்லன் உலையுதுந் தீயேபோல் உள்கனலுங் கொல்லோ, தலையாய சான்றோர் மனம்.

(பொ - ள்) நல்லர், பெரிது அளியர், நல்கூர்ந்தார் என்று எள்ளிச் செல்வார் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால் - இவர் நல்லவர், மிகவுந் கனிவுடையர், ஆயினும் வறியராயிருக்கின்றார் என்று இகழ்ச்சியால் நல்லியல்புகளை

* மணிமே. : சு அஉ. † அகநா. ககஉ.

இகழ்ந்து கூறிச் செல்வர்கள் சிறுமைப் பார்வை பார்க்குங் கால், தலையாய சான்றோர் மனம் கொல்லன் உலையுதும் தீயேபோல் உள் கனலும் - தலைமக்களான சான்றோர் களின் உள்ளம் கொல்லனது உலைக்களத்தில் ஊதியெழுந் தீச்சுடர்போல் உள்ளே அழல் கொள்ளும்.

(க - து) மெய்யறிவின்றி நல்லியல்புகளைப் பழித் தொதுக்கும் செல்வர் உரைகட்குச், சான்றோர் உள்ளம் மிகவும் அழலும்.

(வி - ம்) சிறு நோக்கு, பொருள்செயா நோக்கு; “சிறு கதை”* என்புழிப்போல. கொல்லும் ஓவும் அசை. நல்லியல்புகள் பால் மதிப்பின்மையே மாணிகள் உள்ளம் அச்சனை அழல் கொள்ளு தற்கு ஏதுவாயிற்று. தலையாய என்றா அச செல்வர் முதல் அனைவரினும் மேலாயவ ரென்றற்கு. சினம் ஆறுதல் அவரியல் பாகலின், உள்கனலும் எனப்பட்டது. அ

¶299. நச்சியார்க் கியாமை நாணன்று, நாணும்
அச்சத்தால் நாணுதல் நாணன்றும்;—எச்சத்தின்
மெல்லிய ராகித்தம் மேலாயார் செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண்.

(பொ - ள்) நச்சியார்க்கு ஈயாமை நாண் அன்று - தம்மை விரும்பிவந்தடைந்தவர்க்கு ஒன்று உதவமாட் டாமை நாண் அன்று; நாள் நாளும அச்சத்தால் நாணுதல் நாண் அன்று - நாடோறும் தீயவை அஞ்சும் அச்சத்தால் அவை செய்ய நாணுதலும் ஒரு நாண் அன்று; எச்சத்தில் மெல்லியராகித் தமமேலாயார் செய்தது சொல்லா திருப்பது நாண் - தமது மரபில் தாம் வீரம் முதலியவற்றில் எளிய ராகித் தம் முன்னோர் ஆற்றிய அரிய செயல்களைத் தமக் கொரு பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளா திருத்தலே மாணிகட்கு மேலான நாண்மாவதாகும்.

(க - து) தம் செயல்களால் தாம் பெருமை கொள்ளு தலே மாணிகட்கு அழகு.

* மணிமே. கஅ : அக.

(வி - மீ) நாணம்; ஈண்டு நல்லியல்பாகக் கருதப்பட்டது. நச்சியார்க்கு ஈயமாட்டாமை காரணமாக நாணுதலும் அச்சத்தால் நாணுதலும் உயர்ந்த நாணங்களாயினும் அவற்றினும் உயர்ந்த தொரு நாணத்தின் மேன்மை தேற்றமபொருட்டு, அதனை நோக்க அவை நாண் அல்ல என்றார். ஆய், அசை. எச்சம என்றது, ஈண்டு வழிவழி மரபு; “வண்மையும் மாண்பும் வளனும் எச்சமும் தெய்வமும் யாவதும் தவமுடையோர்க்கு”* என்றதிற் காண்க. தாம் முயன்று தமது எளிமையை நீக்கிக்கொள்ளாமை மானமுடைய ஒருவற்கு மிக நாணத்தகுவாதாவின், இவ்வாறு கூறினர். க

300. கடமா தொலைச்சிய காறுறை வேங்கை

இடம்வீழ்ந்த துண்ணு திறக்கும்;—இடமுடைய
வானகம் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்,
மானம் மழுங்க வரின்.

(பொ - ள்) கடம் மா தொலைச்சிய கான் உறை வேங்கை இடம் வீழ்ந்தது உண்ணுது இறக்கும் - மதம் பொருந்திய யானையை அதன் வலி தொலைத்து வீழ்த்திய காட்டிலுறையும் புலி, தனக்கு இடப்பக்கம் வீழ்ந்த அவ் வியானையை, தான் பசி மிகுதியால் உயிர்துறக்குந் தறு வாயிலிருப்பினும், உண்ணாமல் உயிர்நீடும்; இடம் உடைய வானகம் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர் மானம் மழுங்கவரின் - ஆதலால் செல்வப் பெருக்குடைய துறக்க வுலகம் சானே தன் சையசப்படினும் அது தமது மானம் கெட வருவதாயின் அசனைப் பெரியோர் லிருமபார

(க - து) மானத்தால் உண்டாகும் இன்பமே இன்பமாகும்.

(வி - மீ) “கிடந்துயிர் மறிகுவதாயினும், இடம்படின வீழ் களிறு மிசையாப் புலி”† என்றார் பிறரும். ‘இடமுடைய வானகம்’ என்றவிடத்து இடம் என்றது வளம் உணர்த்தம்; “இட மிலலாக் காலும்”‡ என்புடிப்போல. ஈண்டுப் போகம் உணர்த்திற்று. ‘கையுறின’ என்றது, கிடைப்பினும் என்னும்பொருட்டு. ‘மழுங்க’ வென்னுங் குறிப்பாற், பெரியோர்களுக்குள்ள மேன்மையெல்லாம் அவாகள்பால இம்மானம் என்னும் உயர் குணம் ஒன்று என்றும் பொன்றாது சுடாவிட்டுக் கொண்டிருப்பதுதான் என்பது பெறப்படும். க0

* பதிற். அ: ச. † அகம் உக. ‡ குறள், க0எ: ச.

௩௧. இரவச்சம்

மாணக்குறைவுக் கேதுவான இரத்தலுக்கு அஞ்சி யொழுதுகல்.

301. நம்மாலே யாவரிந் நல்கூர்ந்தார் எஞ்ஞான்றுந்
தம்மாலாம் ஆக்கம இலரென்று—தம்மை
மருண்ட மனத்தார்பின் செல்பவோ, தாமும்
தெருண்ட அறிவி னவர்.

(பொ - ள்) நமமாலே ஆவா இந் நல்கூர்ந்தார் - இவ்
வறுமையாளர் நம் உதவியினாலேயே வாழ்வு பெறுதற்
குரியர்; எஞ்ஞான்றும் தம்மால் ஆம் ஆக்கம இலர் -
எந்த நாளிலும் தம் வல்லமையால் உண்டாகப்பெறும்
வாழ்வு இல்லாதவர், என்று தம்மை மருண்ட மனத்தார்
பின் - என்று செருக்கித் தம்மை உயர்ந்தோராக மயங்கிப்
பெருமிதங்கொள்ளும் மனப்பான்மையுடையார பின்னே,
தெருண்ட அறிவினவர்தாமும் செல்பவோ - தெளிந்த
மெய்யறிவினையுடைய மேலோரும் இரதது செல்வரோ?
செல்லார்

(க - து) பிறரை எளியராகவுந் தம்மைப் பெரியராக
வுந் கருதும் உள்ள முடையோர்பால் இரததற்கு அஞ்ச
தல் வேண்டும்.

(வி - ம்) ஆகல, ஈண்டு வாழ்வு பெறுதல் : ஆக்கம் என்றதும்
அது. தம்மால் என்றாரா, தமது முயற்சி வல்லமையால் என்றற்கு.
தக்கோர்க்கு உதவியெய்தே தாம் பெரியராதல் வேண்டுமென்றறி
யரமையின்* 'மருண்ட' என்றும், வாழ்க்கையின் பயனாகிய
தெளிவு பொருளினாலேயே வருவதன்று என்றறிந்தொழுதுகலின்
'தெருண்ட' என்றுங் கூறினார். 'மருண்ட மன'மென்றும்,
'தெருண்ட அறி'வென்றுங் கூறிய வேறுபாடும் அறிதற்குரியது. ௧

302 இழித்தக்க செய்தொருவன் ஆரஉணலின்
பழித்தக்க செய்தான் பசித்தல் தவறே ?
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றே, ஒருவன்
அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு

* புறம். எஉ : ௧௩ - அ.

(பொ - ள்) இழித்தக்க செய்து ஒருவன் ஆர உணவின் பழித்தக்க செய்யான் பசித்தல் தவறே - இழிக்கத்தக்க மானக்குறைவான செயல்களைச் செய்து ஒருவன் வயிரர உண்ணுதலைவிட உலகம் பழிக்கத்தக்க அச செயல்களைச் செய்யானாய் வறுமையாற் பசியோடிருத்தல் தவறகுமோ? ஒருவன் அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு விழித்து இமைக்கும் மாத்திரையன்றே - ஏனென்றால், அழிக்கப்பட்டு ஒருவன் பிறகும் பிறப்பு இமைத்துப் பின் கண் திறக்கும் நொடிப்பொழுதாமன்றே?

(க - து) நொடிப்பொழுதில் மாய்தற்குரிய இப்பிறவியின் பொருட்டு மானக்குறைவான இரத்தல் செயலைச் செய்து உயிரிழிமைத்தல் ஆகாது.

(வி - ம்) இழி பழி என்பன ஈறு குறைந்து மின்றன. இழித்தக்க, பழித்தக்க எனப்பவை, பெயர்கள். இழிவுடைய செயல்கள் பழிப்புடையனவாகலின், 'இழிக்கச்சக்க' 'பழிக்கச்சக்க' எனக் காரண காரியமாக வேறுபடுத்திக் கூறப்பட்டன. அழித்துப் பிறக்கும் என்றதற்கேற்ப, இமைத்து விழ்க்கும் என்று மாற்றிக்கொள்க. 'பிறந்தவா சாசலும் இறந்தவா பிறச்சலும் உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துணைமையின்' இந்நகனங் கூறினா. உயிரின் பெருகுண விளக்கமே பிறவி யெடுசாலால் ஒருவன் அடையவேண்டும் பயனாகலின், அப் பெருகுணம் அழியப் பிறவியை ஒம்புதல் வீண் என்றபடி; பிராணமும் ஏற்றவற்றிற் கிங்நனம் உரைத்துக் கொள்க. உ

303. இல்லாழை கந்தா இரவு துணிந்தோருவர்

செல்லாரும் அல்லர் சிறுநெறி;—புல்லா

அகம்புகுமின் உண்ணுமின் என்பவர்மாட் டல்லான்

முகம்புகுதல் ஆற்றுமோ மேல்?

(பொ - ள்) இல்லாமை கந்தா இரவு துணிந்து ஒருவர் செல்லாரும் அல்லா சிறுநெறி - வறுமை காரணமாக இரத்தலுக்குத் துணிந்து அச் சிறுவழியில் ஒருவர் செல்லாங் கட்டாய முடையராதலுங் கூடும்; ஆனால்; புல்லா அகம் புகுமின் உண்ணுமின் என்பவர்மாட்டு அல்லால்

* மணிமே. கசு : அசு - ஏ.

முகம் புகுதல் ஆற்றுமோ மேல் - தாம் செல்லுமுன்பே தம்மை முன்போந்து தழுவி, வீட்டுக்கு வாருங்கள், உண்ணுங்கள் என்று வரவேற்பாரிடத்தன்றி மேன்மக்கள் ஏனையாரிடம் தலை காட்டுதல் செய்வரோ? தலை காட்டா ரென்க.

(க - து) தம்மை வரவேற்காதவரிடம் வறுமை காரணமாகவும் இரத்தற்கு மேலோர் அஞ்சுவர்

(வி - மீ) கந்தென்றது, ஈண்டுக் காரணமென்னும்பொருட்டு. “பழமை கந்தாக” “காசன்மை கந்தா”† என்புழிப்போல. இரத்தல், ‘சிறுநெறி’ எனப்பட்டமை கருகதிற்பதிக்கற்பாலது. புலலா, உடன்பாடு. பிறர் குறிப்பிற் கேற்றவாறு தமது முகத்தை நொடித்துக்கொண்டு நுழையும் இரவின இழிவு தோன்றச், தலை காட்டுதல் ஈண்டு ‘முகம்புகுத’ வெணப்பட்டது. இவ் விழிவு மேற் செய்யுளிலும் வருதல் காண்க. ஊ

304. திருத்தன்னை நீப்பினும் தெய்வம் செறியும்

உருத்த மனததோ நியாவுள்ளி வல்லால்,

அருத்தம் செறிக்கும் அறிவிலா பின்சொ

றெருத்திறைஞ்சி நில்லாதா மேல்

(பொ - ள்) திரு சன்னை நீப்பினும் தெய்வம் செறியும் உருத்த மனததோடு உயர்வு உள்ளினல்லால் - திருமகள் தன்னைத் துறந்தாலும் ஊழ் உருத்தெழுந்தாலும் தாம் மேலும் ஊககமுற்ற உள்ளததோடு உயர்ந்த செய்கைகளைக் கருதி யொழுகுதலல்லால், அருத்தம் செறிக்கும் அறிவிலா பின் சென்று எருத்து இறைஞ்சி நில்லாதாம் மேல் - செல்வத்தை இறுக்கிப் பிடிசுகும் மெய்யறிவில்லாக் கீழ்மக்கள் பின்னேபோய் மேலோர் தலைவனைந்து இரந்து நில்லார்.

(க - து) திரு நீங்கினும் ஊழ் கறுளினுங்கூட மேலோர் இரத்தற்கு அஞ்சுவர்

(வி - மீ) திரு பொருளன்று, பொருள் பெறுதற்குரிய பேறு; “திருவினும் நிலையலாப் பொருள்”‡ என்பதன்கண் இவ் வேறு

* நாலடி. ஊக : க0. † குறள், ஓக : எ. ‡ கவித். அ.

பாடு புலப்படும். தெய்வ மென்றது, அறக்கடவுள்; ஆவது, ஊழ்; “தெய்வப் புணர்ச்சி”* என்பதிற்போல. உருத்த - உருக்கொண்ட, முனைந்த வெண்க. எருத்து - கழுத்து; எருத்திறைஞ்சி நின்றல் இரத்தலின் இழிவு காட்டிற்று. மேல், மேலோர்க்கு ஆகுபெயர்; நிலலா தென்னும் அஃறிணை முடிபு மேல் என்னுஞ் சொல் கரு திற்று. இவ்வாறு முற்செய்யுளிலும் வந்தமை நினைவு கூர்க. ச

305. கரவாத திண்ணன்பின் கண்ணனலா கண்ணும்
இரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை;—இரவினை
உள்ளுங்கால் உள்ளம் உருகுமால், என்கொலோ
கொளருங்கால் கொள்வார் குறிப்பு.

(பொ - ள்) கரவாத திண் அன்பின் கண் அன்னார் கண்ணும் இரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை-தமக்கொன்று ஒளியாத உறுதியான மெய்யன்பினையுடைய கண்போன்ற அன்பர்களிடத்தும் யாதும் இரத்தல் செய்யாது வாழ்வது வாழ்க்கையாகும்; இரவினை உள்ளுங்கால் உள்ளம் உருகும் - இரத்தலாகிய செயலை நினைக்கும்பொழுதே உள்ளம் கரைநது அழிகின்றது; கொள்ளுங்கால் கொள்வார் குறிப்பு என்கொலோ - அவ்வாறானால், பிறரிடம் ஒன்று ஏற்குங்காலததில் அங்ஙனம் ஏற்பவரது கருத்துத்தான் எவ்வாறு நையாநிற்கும்!

(கூ - து) அன்பர்களிடத்தும் இரக்குந்தொழில் உயிராற்றலை ஒடுக்கும்.

(வி - ம்) அன்பின் அன்றொன்க. ஆலுந் கொல்லும் அசை. குறிப்பு என்றா, அவா கருத்து அந்நேரத்தில், இடுவா கருத்தின் வழியெல்லாம் இயங்கி ஒன்று பெறுகலில் முனைந்து நின்றலின். அன்பரிடத்தும் இரத்தல் அஞ்சுகவென்பது இச செய்யுளிற் பெறப்பட்டது. “கரவாது உவந்தீயுந் கண்ணனலா கண்ணும், இரவாமை கோடியுதும்”, “இரவுள்ள உள்ளம் உருகும்” என்னும் நாயனார் திருமொழிகள்† இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலன. கு

306. இன்னு இயைக இனிய ஒழிகென்று
தன்னையே தானிரப்பத் தீர்வதற்—கென்னகொல்
காதல் கவற்றும் மனத்திறற் கண்பாழ்பட்
டேதி லவரை இரவு.

* இறைய. உ - உரை † குறள், ௧0௭: ௧, ௬.

(பொ - ள்) இன்னு இயைக இனிய ஒழிக என்று தன்னையே தான் இரப்பத் தீர்வதற்கு - தூய மெய்யுணர்வு உண்டாதற்கு உலகத்துன்பங்களே ஏதுவாயிருத்தலின், அத்துன்பங்கள் வந்துபொருந்துக, இன்பர் தருவன நீங்குக என்று தன் உள்ளத்தையே தான் வேண்டித் தெளிவு செய்துகொள்ள அதனால் தம்மைவிட்டு நீங்கிவிடுதற்குரிய பொருள் முடைக்காக, காதல் கவற்றும் மனத்தினால் கண் பாழ்பட்டு ஏதிலவரை இரவு என்னைகொல் - அதற்கு மாறாய், அப் பொருளின்மேற் கொள்ளும் அவா வருத்து கின்ற மனத்தினால் அறிவு பாழாகி அயலாரை ஒன்று இரத்தல் ஏன்?

(க - து) பொருளால் வருந் துன்பத்தை நோக்கி அதனைத் துறக்குந் தெளிவுடையோர், அப் பொருளுக்காகப் பிறரை இரக்க அஞ்சுவர்

(வி - ம்) தீர்வது, பெயர்; நான்கனுருபு பொருட்டுப்பொரு ளது. கண் என்றது அறிவு. “பெரியோர்ப் பிழைப்பதோர் கண்ணிவி யாகும்”* என்பதனுணங் காண்க. அவாவால் அறிவு மறைக்கப்படுதலின், ‘காதல் கவற்று மனத்தினற் கண்பாழ்பட்’ டென்றா. இரவொழிதற்கு இச செய்யுளிற் கருவி கூறப் பட்டது. ஈ

307. என்றும் புதியார் பிறப்பினும் இவ்வுலகத்
தென்று மவனே பிறக்கலான்—குன்றின்
பரப்பெலாம் பொன்னெழுகும் பாயருவி நாட !
இரப்பாரை எள்ளா மகன்

(பொ - ள்) குன்றின் பரப்பெலாம் பொன் ஒழுகும் பாய் அருவி நாட - மலையின் பரந்த இடமெல்லாம் பொன் பரவுதற்கு ஏதுவான பாயும் மலையருவிகளையுடைய நாடனே! என்றும் இவ்வுலகத்துப் புதியார் பிறப்பினும் - இந்த உலகத்தில் என்றும் புதிய மக்கள் பிறந்தாலும், என்றும் அவனே பிறக்கலான் - என்றும் அவனொருவனே உண்மையிற் பிறத்தலுடையான் ; அவன் யாரெனில்; இரப்பாரை எள்ளா மகன் - இரந்துண்ணும் எளியோரை

* பெருங். உஞ்சைக். ககஉ-ந.

இகழாதொழுகும் மகனெனத் தக்கான் என்க; (எனையோர் பிறந்தும் பிறவாதவராவர்.)

(க - து) இரப்பாரை இகழாதவனே மகனென்ப பாராட்டப்பட்டுப் பிறப்பின் பயனெய்துவோனாவன்

(வி - ம்) புதியாரென்றது, புதிய வடிவியையுடைய மக்கள்; அவனே என்று முதலில் சுட்டினால் உணர்த்திப் பின் விளக்கினால், இது செய்யுளாகலானும்,* உலகத்தில் அவனொருவனே பலராலும் மனிதனாக மதிக்கப்பட்டுப் பிறவியின் பயனுடையனாய், பாரி வள்ளல்போன்று, எனையோரினும் மேம்பட்டு விளங்குதல் வெளிப்படையாகலானும் மென்க. அவன எனறது இனவொருமை. பிறக்கலான் என்பதில் அவ தொழிற்பெயரீறு. எ

308. புறத்துத்தன் இன்மை நலிய அகத்துத்தன்
நன்ஞானம் நீக்கி நிறீஇ ஒருவனை
ஈயாய் எனக்கென் றிரப்பானேல் அந்நிலையே
மாயானே மாற்றி விடின்.

(பொ - ள்) புறத்துத் தன் இன்மை நலிய - புறத்தே உடம்பைத் தனது வறுமை வருத்த அதனால், அகத்துத் தன் நன்ஞானம் நீக்கி நிறீஇ - உள்ளத்தில் தனது நல்லறிவை ஒதுக்கி மனந்துணிந்து, ஒருவனை ஈயாய் எனக்கு என்று இரப்பானேல் - பொருளாளனொருவனை எனக்கு யாதானும் இடு என்று மாணமுடையோன் இரந்துநிற்பானாயின், மாற்றிவிடின் அந்நிலையே மாயானே - அவன் இல்லை என்று மறுத்துவிட்டால் அந்நொடியே அம் மானி உயிரழிவானன்றோ? (ஆதலால், இரத்தல் எந்நிலையிலும் அஞ்சதற்குரிய தென்க.)

(க - து) மானிகள் இரந்து கருத்தழிகலினும் இரவாது நலிதலே நன்று.

(வி - ம்) புறத்து என்றார், உடம்பையும் உலகத்தையும் கினைந்து; நன்ஞானம் என்பதன் குறிப்பானும், 'நிறீஇ' என்னும் குறிப்பானும் இரப்பான் என்றது, ஈண்டு மாணமுடையோனென்க. உள்ளத்தை ஒருவழி நிறுத்தி யென்றற்கு நிறீஇ

யென்றார். உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர்க்கு இடுகின்ற தொழில் ஈத லெனப்படுமாகலின்,* அவ்விழிவு தோன்ற 'ஈயாய்' எனப் பட்டது. மாய்தலென்றது, சாசலொத்த துன்பமடைதல்; "இரப் பவர் சொல்லாடப் போஓம் உயிர்"† என்றார் திருவள்ளுவரும். அ

309. ஒருவ ரொருவரைச் சார்ந்தொழுகல் ஆற்றி
வழிபடுதல் வல்லுத லல்லால்,—பரிசுழிந்து
செய்யீரோ என்னுனும் எனனுஞ்சொற் கின்துதே
பையத்தான் செல்லும் நெறி?

(பொ - ள்) ஒருவர் ஒருவரைச் சார்ந்தொழுகல் ஆற்றி வழிபடுதல் வல்லுதலல்லால் - வறுமையாளரொருவர் செல்வரொருவரைச் சார்ந்து இருந்துகொள்ளுதல் செய்து அவரைப் பின்பற்றி யொழுகுதல்‡ கூடுவதன்றி, பரிசு அழிந்து என்னுனும் செய்யீரோ என்னுஞ்சொற்குப் பையத் தான் செல்லுநெறி இன்னாதே - தமது இயல்பாகிய மானம் அழிந்து ஏதானும் ஈயீரோ என்றிரக்கும் இரப் புரைக்கு, அடக்கமாகத் தான் ஒழுகிக்கொள்ளும் அம் முறைமை தீதாமோ? (அது, இதனினும் மேல் என்க.)

(க - து) தொழுதுண்டு வாழ்தலினும் இரந்துண்டு வாழ்தல் அஞ்சுக.

(வி - ம்) ஆற்றி என்றார், அஃகருமைபாதலின். மானமே உயிரினியல்பாய் விளங்குதலின், அதனை வாளாப் பரிசெனவே விதந்தார். பொறுமையோடு அடங்கி நடத்தல், 'பையச் செல்லுத' லெனப்பட்டது. தொழுதுண்டு வாழ்தல் வறுமையினுஞ் சற்று வலிவுடைத்தாதல் பற்றி, 'வல்லுதல்' என்னுஞ் சொல் பெய்துரைக்கப்பட்ட தென்க. ஏகாரம், வினா. க

310. பழமைகந் தாகப் பசைந்த வழியே
கிழமைதான் யாதானுஞ் செய்க;—கிழமை
பொருஅ ரவரென்னின் பொத்தித்தம் நெஞ்சத்
தருஅச் சுடுவதோர் தீ.

(பொ - ள்) பழமை கந்தாகப் பசைந்த வழியே கிழமைதான் யாதானும் செய்க - பழமையாகிய நட்பே.

* தொல். எச்ச. சக. † குறள், ௧0௭: ௧0. ‡ புறம். ௧௮௩: ௨.

பற்றுக்கோடாக நண்பர்பால் ஒன்று பெறுதற்கு உள்ளம் விரும்பியவிடத்து உரிமையால் அவ்வாறு ஏதேனுஞ் செய்து கொள்க; கிழமை பொறார் அவரென்னின் பொத்தித் தம் நெஞ்சத்து அருச் சடுவதோர் தீ - ஆனால், அங்நமம் செய்யும் உரிமைச் செயலை அந்நண்பர் பொறாரென்றால், தமது நெஞ்சத்தில் மூட்டப்பட்டு அம் மானக் குறைவால் உண்டான வேதனை யென்னும் ஒரு தீ என்றும் நீங்காது சடுவதாகும். (ஆதலால், உரிமை கருதியும் இரத்தல் அஞ்சப் படுமென்பது.)

(க - து) பழமை கருதியவிடத்தும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுக.

(வி - மீ) தடுக்கும் அறிவைப் பிற்படுத்தி உள்ளம் இரத்தற்கு மீதாரந்து விழைந்தவழி யென்றற்குப், பசைந்த வழியே யெனப்பட்டது. “பசைஇப் பசந்தன்று துதல்”* என்றார் பிறரும். இரத்தல் செய்க என்றற்கு உள்ளங் கூசுதலின், ‘யாதானுஞ் செய்க’ என்று வேண்டாவகையாக் கூறினார். அங்நமம் மனம் பொறுத்து அது செய்தும் அதனை அந் நண்பர் கருகாது கைவிடுவரென்றால், பின்பு, நினைய நினையக் கனைந் தெழும் நேதனைத் தீ உள்ளத்தே அருது மூண்டுவடுமாகலின், அந் நிலையினும் இரத்தல் பெரிதஞ்சப்படும் என்பது பின் வரிகளால் உணர்த்தப்பட்டது.

க0

நட. அவையறிதல்

அவையிலுள்ளாரின் தகுதி தெரிந்து ஒழுகுதல்.

311. மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி உறழ்வழிவிட் டாங்கோர்
அஞ்ஞானந் தந்தீட் டதுவாங் கறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுக்குங் காரறி வாளர்முன்
சொன்ஞானஞ் சோர விடல்.

(பொ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி உறழ்வழி விட்டு - உண்மை யறிவினையுடைய கூட்டத்திற் கலந்து

* குறந். அஎ.

அவர் வழி நின்றொழுசுசலை விடுத்து, ஆங்கு ஓர் அஞ்ஞானம் தந்திட்டு அது அறத்துழாய் - அதற்கு மேலும் அம மெய்ஞ்ஞான முடையாரிடையே தமது ஓர் அறியாமைக் கருததையும் உரைத்தது, அசனையே மிகவும் பன்னிப் பன்னிப் பேசி, கைஞ்ஞானம் கொண்டு ஒழுமுதம் கார அறிவாளர்முன் - இவ்வாறு தமது சிற்றறிவே பற்றி யொழுசுகின்ற மயக்கவறிவினரெதிரில், சொல் ஞானம் சேர விடல் - புகழ்தற்குரிய தமது ஞானப்பெருமையினைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் தன்ததுசகொளக

(க - து.) தமது சிற்றறிவையே பேசுவதாகக் கொண்டு அடங்காசொழுசுவாரிடம் தானேயே தமது ஞானப்பெருமையை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளா

(வி - ம்) 'அதுவாகு' என்னுமிடத்தில் 'ஆககு' அசை. 'கை' சிறுமைப் பொருட்டாதல், 'கையேடு' 'கைவாள்' என்பவற்றினுங் காண்க. அறியாமை மிகுதியாக உடைய அறிவென்றற்குக் 'காரறிவு' எனப்பட்டது. விடல் என்னும் வியக்கோள் ஈண்டு உடன்பாடு. பயனில்லாமையின விடிக் என்றா. க

312. நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போறசெறிக்குந்
தீப்புலவற் சேரார் செறிவுடையார்;—தீப்புலவன்
கோட்டியுட் குன்றக் குடிப்பழிக்கும் அல்லாக்கால்
தோட்புடைக் கொள்ளா எழும்.

(பொ - ள்) நாப் பாடம் சொல்லி நயம் உணர்வார் போல் செறிக்கும் தீப்புலவன் சேரார் செறிவுடையார்-தாம இதற்குமுன் நெட்டுருச் செய்த பாடங்களை அப்படியே சொல்லிக்காட்டி ஏதோ பொருள் நயம் உணர்வார்போல் நடித்துத் தம் அறியாமைக் கருத்துக்களை அவற்றிற் செறித்துக் கூறும் போலிப் புலவனை அவ்வாறவாரமில்லா மெய்ப்புலவோர் அணுகார்; ஏனென்றால், தீப் புலவன் கோட்டியுள் குன்ற - மெய்ப்புலவோராகிய தமது வருகையால் அப் போலிப் புலவன் அவையிற் பெருமை செடுதலால், குடிப்பழிக்கும் - அவன் தமது

* தொல். அகத. க, இளம். உரை

குடிப்பிறப்பைப் பற்றிப் பழித்துப் பேசுவான் ; அல்லாக் கால் தோட்புடைக் கொள்ளா எழும்—அல்லாவிட்டால் தன் தோளைத் தட்டிக்கொண்டு வலுச்சண்டைக்கு எழுவான் என்க.

(க - து) போலிப்புலவரோடு மெய்ப்புலவர் சேர்ந்து பெருமை குன்றுதலாகாது.

(வி - மீ) பொருள் தெரிந்து கல்லாமையின், 'நாப்பாட்' மெனவும், போலிப்புலவரால் உலகுக்குத் தீமை விளைதலின் 'தீப்புலவன்' எனவுங் கூறினார். செறிவு, போலியாரவாரமில்லா அடக்கமுடைமை. கல்வி, அறிவு ஒழுக்க முதலியவற்றால் இவரைக் குறைகூறலாகாமையின் இவா குடிப்பிறப்பைப் பற்றிப் பேசும் எனவும், அதனை விரும்பும் பொருள் செய்யாமையின் தோள் தட்டி எழும் எனவும் உரைத்தார். "வெல்வது வேண்டி வெகுண்டுரைக்கும் நோன்பிலி"* என்றார் பிறரும். 'குன்ற' என்னும் எச்சம் காரணப்பொருட்டு. உ

313 சொற்றற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர்,
கறறுற்றல் வன்மையுந் தாந்தேரூர்,—கற்ற
செலவுரைக்கும் ஆறறியார், தோற்ப தறியார்,
பலவுரைக்கும் மாந்தர் பலர்.

(பொ - ள்) சொல் தாறு கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர் - சொல்லாகிய முட்கோல் கொண்டு நாத் தின வெடுத்துப் பேச முற்படுதலை மிக விரும்பும் இயல்பினர், கற்று ஆற்றல் வன்மையும் தாம் தேரூர் - நூல் துட்பங்களைக் கற்றறிந்து ஒழுகும் வல்லமையுந் தாம் தெளியார் ; கற்ற செல உரைக்கும் ஆறு அறியார் - தாம் கற்ற சிலவற்றைக் கேட்பவர் உள்ளத்திற் பதியும்படி எடுத்துரைக்கும் முறையையும் அறியார் ; தோற்பது அறியார் - தம் சொற்கள் பயன்படுதலின்றி வீணாகி யொழிதலையுந் கருதார் ; பல உரைக்கும் மாந்தர் பலர் - ஒன்றைப் புலப்படுத்தும்பொருட்டு இவ்வாறு பல சொற்கள் சொல்லி அவும் படும் மாந்தர் உலகிற் பலராவர்.

(க - து) நாத் தின வெடுத்துப் பல சொல்லலாகாது.

* திரிகடு. உஅ.

(வி - ம்) 'காமுறும் இயல்பினர் தேரூர், அறியார, அறியார். இவ்வாறு பல உரைக்கும் மாந்தர் உலகிற் பல' மென்க. பொருள் வளமில்லாமையின், நயனிலாச சொற்கள் 'தாறு' எனப்பட்டன. எதுகை கோக்கி இடையொற்று மிக்கது. சில சொல்லல் தேரூது பல சொல்லக் காமுறுதலின், 'சுனைச்செழுதல்' என்றார். ஆற்றல் ஈண்டு ஒழுகுதலென்னும்பொருட்டு. 'ஆற்றுவாராற்றல்' என்பதுங் கருதுக. உம்மை பிறவற்றிற்குங் கொள்க. ஊ

314 கற்றதாஉ மின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தால்
பெற்றதாம் பேதையோர் துத்திரம்—மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நானுது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும்

(பொ - ள்) கற்றதும் இன்றிக் கணக்காயர் பாடத் தால் பெற்றது ஆம் ஓர் சூத்திரம்தனை - தாம் ஆழ்ந்து பயின்றதுமின்றித் தக்க கேள்வியுமின்றிப் பள்ளி ஆசிரியர் நெட்டுருச் செய்வித்த மனப்பாடத்தால் தெரிந்துகொண்ட தாகிய ஒரு நூற்பாவினை, நல்லாரிடைப் புக்கு நானுது சொல்லிப் பேதை தன் புல்லறிவு காட்டிவிடும் - நற்புலவர் அவையிற் சென்று நானுதலின்றி விரித்துரைத்து அறி விலான் தனது சிற்றறிவினைக் காட்டிக் கொள்வான்.

(க - து) நூல் நுட்பங்களை நன்குணர்ந்து விளங்கும் நற்புலவரிடையில் ஏனையோர் நாவடக்கமுடையராதல் வேண்டும்

(வி - ம்) கற்றதாஉமின்றி என்னும் உம்மை கேட்டதாஉ மின்றி என்பது விளக்கி நின்றது. கணக்காயர், கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளியாசிரியர்; "கணக்காயர் இல்லாத ஊரும்" † என்றார் கடுகத்தினும். ஓர் சூத்திரமென்றார், வேறு தெரியாமையானும் அஃதும் அரிதிற் கிடைத்தமையானும். மற்று, அசை. பிழையைப் பிழையென்று கருதும் உள்ளவொடுக்கமில்லாமையின், 'நானுது சொல்லி' எனப்பட்டது. ச

315. வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார்
கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோ—டொன்றி
உரைவித் தகமெழுவார் காண்பவே, கையுள்
சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்.

* குறள், சுரு: க.

† குறள், உரு: டு.

‡ திரிகடு. ௧0.

(பொ - ள்) வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கு ஒத்து மெய்கொள்ளார் கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோடு - போலி வெற்றியின் பொருட்டுப் பகுத்தறிவின்றி விலங்கோ டொத்தவராய் உண்மையை அறியாமற் காழ்த்து மிகக் கொதித்து எரிநது விழுவாரோடு, ஒன்றி உரை வித்தகம் எழுவார் சுரை வித்துப் போலுந் தம் பல் கையுள் காண்ப- நெருங்கித் தமது உரைவல்லமையைப் புலப்படுத்த முற் படும் நற்புலவர் சுரையின் விதையை ஒத்த தம் பற்களைக் கன்னத்தில் அறைந்து அவர் உதிர்த்தலால் உடனே தம் கையிற் காண்பவராவர்.

(க - து) சினத்தால் தம்மை வெல்ல முற்படும் போலிப் புலவருடன் நற்புலவர் தமது உரை வித்தகத்தைப் புலப்படுத்திக் குறைவடைதலாகாது.

(வி - ம்) கறுத்தென்றதோ டமையாது எழுந்தென்றமையின், மிகக் கறுத்தெனப்பட்டது. உரைவித்தகத்துக்கு முற்படுவார் என்றுரைத்துக்கொள்க. சுரைவித்தென்னும் உவமை உதிர்த்த பல்லின் இயல்புரைத்தபடி; “சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே ருயின்”* என இவ்வுவமை பல்லுக்குப் பிரண்டும் வந்திருத்தல் அறிக. ௫

316. பாடமே ஒதிப் பயன்றெரிதல் தேற்றாத

மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்கால்—கேடருஞ்சீர்ச்

சான்றோர் சமழ்த்தனர் நிற்பவே, மற்றவரை

ஈன்றூட் கிறப்பப் பரிந்து.

(பொ - ள்) பாடமே ஒதிப் பயன் டுகிரிதல் தேற்றாத மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்கால் - செய்யுள்களை நெட்டுருச் செய்து சொல்லிககொண்டு அதன் பொருள் துட்பங்கண்டு இன்புறுதல் அறியாத மூடர்கள் அருவருக்கத்தக்க உரைகளைச் சொல்லும்போது, கேடு அரு சீர்ச் சான்றோர் அவரை ஈன்றூட்கு இறப்பப் பரிந்து சமழ்த்தனர் நிற்ப - என்றும் அழிதலில்லாத சிறப்பிணையுடைய மெய்ப்புலமை சான்ற பெரியோர் அம் மூடர்களைப் பெற்றெடுத்த தாய்க்

காக அவள் வருந்துவளே என்று மிக இரங்கி யாதும் கூறாது பொறுமையுடையராயிருப்பார்.

(க - து) சான்றோர் அவையில் மூடர்கள் யாதும் பேசித் தம்மை ஈன்றார் பெயர்க்கு இழுக்குத் தேடுதலாகாது.

(வி - ம்) பாடமே என்னும் ஏகாரம் பொருள் தெரியாதவரென்ப பிரித்து நின்றலின் பிரிவினா. தெரிதல், தெரிந்து இன்புறுதல். சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய் ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவத்தலின்* மூடனெனக் கேட்ட தாய் அவ்வீன்ற ஞான்றினும் பெரிது வருந்துதல் ஒருதலையாகலின், 'ஈன்றாட்கு இறப்பப் பரிந்து' என்றார்; தாய் வருந்துதல் அம் மகப் பேற்றால் யாக்கும் யாதும் பயனின்மையினென்க. பொதுவிற்பெற்றோர்க்கென்னுது ஈன்றாட்கென்றார், அவள் வருத்தம் பெரிதாகலினென்பது. கூ

317 பெறுவது கொள்பவர் தோள்போல் நெறிப்பட்டுக்

கற்பவர்க் கெல்லாம் எளியநூல்; மற்றம்

முறிபுரை மேனியர் உள்ளம்போன் றியாக்கும்

அறிதற் கரிய பொருள்.

(பொ - ள்) பெறுவது கொள்பவர் தோள்போல் நெறிப்பட்டுக் கற்பவர்க்கெல்லாம் நூல் எளிய - கொடுப்பவரை மனத்துட் கொள்ளாமல் தாம் பெறுகின்ற விலைப் பொருளையே கருத்தாகக் கொள்ளும் பொது மகளிரின் தோள்கள் பலர்க்கும் எளியவாதல்போல ஒரு தொடர் புற்றுக் கற்பவரெல்லார்க்கும் நூல்களின் பொதுக்கருத்துக்கள் எளியனவாய்விளங்கும்; மற்று - ஆனால், அம் முறிபுரை மேனியர் உள்ளம்போன்று யாக்கும் அறிதற்கு அரிய பொருள் - மாந்தளிர் போன்ற மேனியையுடைய அவ் விலைமகளிரின் மனம் யார்க்கும் அறிதல் அருமை யாதல் போல, நூலின் உட்பொருள்கள் எல்லார்க்கும் அறிதற்கரியனவாகும்.

(க - து) நூல்களின் நுண்பொருள் அறியும் நற்புலவோர் உலகில் மிகச் சிலராவர்.

* குறள், எ : கூ. புறம். 2௭௮.

(வி - ம்) நெறிப்பட்டிக் கற்பவர்க் கென்றார், ஓரளவு செயற்கை முயற்சிகளால் நூல்களின் மேற்போக்கான கல்வியறிவை யாரும் அறியலாம் என்றற்கு; மற்று, வினேமாற்று. நூல்களின் ஆழ்ந்த உட்கருத்துக்களே உண்மையிற் 'பொருள்' என்பதற்குரியனவாகலின், வாளா 'பொருள்' என்றே கூறினார். அவற்றை யறிவோரே 'நூல் வழி நுனித்த நுழை நுண்ணுணர்வின'* ரென்க. எ

318. புத்தகமே சாலத். தொகுத்தும் பொருடெரியார்
உய்த்தக மெல்லா நிறைப்பினும்—மற்றவற்றைப்
போற்றும் புலவரும் வேறே, பொருடெரிந்து
தேற்றும் புலவரும் வேறு.

(பொ - ள்) புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருள் தெரியார் - புத்தகங்களை மிகுதியாகத் தொகுத்து வைத்தும் பலர் அவற்றின் பொருள் தெரியாதவராவர்; உய்த்து அகமெல்லாம் நிறைப்பினும் அவற்றைப் போற்றும் புலவரும் வேறு பொருள் தெரிந்து தேற்றும் புலவரும் வேறு-பிறர் முயன்று நூல்களை வீடு முழுமையும் நிறைத்துவைத்தாலும் அவற்றை அன்புடன் பாதுகாக்கும் அறிஞர்களும் வேறு, அவற்றின் கருத்தறிந்து தம்மையும் பிறரையும் தெளிவித்துக்கொள்ளும் பேரறிஞர்களும் அவரின் வேறாவர்.

(க - து) நூல்களின் கருத்தறிந்து நலம் பெறல் வேண்டும்

(வி - ம்) நூல்களின் நெளிவு பெறுதல் பிறர் முயற்சியாலன்றென்பது 'உய்த்து அகமெல்லாம் நிறைப்பினும்' என்றதனார் பெறப்படும். மற்று, வினேமாற்று. பொதுவாகவேனும் நூல்களின் அருமையறிந்தன்றிப் போற்றுகலாகாமையானும், அப் போற்றுதலொன்றும் அவரை அவ்வறிவுத்துறையிற் செலுத்தும் வாயிலாதலானும் அவரும் ஈண்டுப் புலவரெனப்பட்டன ரென்க. 'பொருள் தெரிந்து' என்றார், பயன்கொண்டு என்னும் பொருட்டு; "நூல் வினேந்தனைய நுண்சொற் புலவர்"† என்றார் பிறரும். ௮

319. பொழிப்பகல நுட்பநூ லெச்சமிந் நான்கின்
கொழித்தகலம் காட்டாதார் சொற்கள்—பழிப்பில்
நிரையாமா சேர்க்கும் நெடுங்குன்ற நாட!
உரையாமோ நூலிற்கு நன்கு?

* பெருக. இலாவா. கு: ௧0௨. † சிந். ககூ: ௩0௮.

(பொ - ள்) பொழிப்பு அகலம் துட்பம் எச்சம் இந் நான்கின் நூல் கொழிதது அகலம் காட்டாதார் சொற்கள் - பொழிப்புரை அகலவுரை துட்பவுரை எச்சவுரை யென்னும் இந் நால்வகையுரைகளாலும் நூலை ஆராய்ந்து தெரிந்து அதன் விரிந்த பொருட்பெருக்கை விளக்கிக் காட்டாதவருடைய சொற்கள், பழிப்பு இல் நிரை ஆமா சேர்க்கும் நெடு குன்ற நாட - பழித்தலில்லாத காட்டாக்களின் இனத்தைத் தமது செழுமையால் தம்மாட்டு வருவிக்கும் உயர்ந்த மலைகளையுடைய நாடனே! நூலிற்கு நன்கு உரையாமோ - நூலிற்குச் சிறந்த உரையாகுமோ? ஆகாவென்க.

(க - து) ஏதொன்றையும் நால்வகை யுரைகளாலும் விளக்கிப் பேசவேண்டும்.

(வி - ம்) பொதுவின் உரைத்தல் பொழிப்பெனவும், வினாவியுரைத்தல் அகலமெனவும், ஏதுவினிதுத்தல் துட்பமெனவும், இவற்றூற் துணிதல் எச்சமெனவும் உரைக்கப்படும். இவற்றினியல்பை நச். பாயிரவுரை மேற்கோள்களிற* காண்க. வளமான ஆக்களென்றற்குப் 'பழிப்பில் ஆமா' என்றார். க

320. இற்பிறப் பில்லா ரெனைத்து நூல் கற்பினும்

சொற்பிறரைக் காக்குங் கருவியரோ?—இற்பிறந்த

நல்லறி வாளர் நவின்றநூல் தேற்றுதார்

புல்லறிவு தாமறிவ தில்.

(பொ - ள்) இற்பிறப்பு இல்லார் எனைத்து நூல் கற்பினும் சொல் பிறரைக் காக்கும் கருவியரோ - உயர்ந்த குடிபிறப் பில்லாதவர் எவ்வளவு நூல்கள் பயின்றாலும் ஏனைக் கல்லாதவரின் வழிச்சொற்களை இகழாது அடக்கும் பொருமையாகிய கருவியை யுடையவராவரோ? ஆகார்; இற் பிறந்த நல்லறிவாளர் - ஆனால் உயர்குடியுட் பிறந்த சிறந்த அறிவுடையவர், நவின்ற நூல் தேற்றுதார் புல்லறிவுதாம் அறிவது இல் - புலனெறியுலகில் அடிப்பட்டுப் பழகிவரும் நூல்களையும் நுண் பொருள் தெளியப்பெறாத

* தொல். சிறப்புப்பாயிர வுரை, நச. மேற்.

கல்லாமையுடையவரது சிற்றறிவைத் தாம் ஆராய்ந்து காண்பதில்லை.

(க - து). நூலறிவின் சிறப்போடு குடிப்பிறப்பு மாண்புமிருப்பின், புலவர்கட்கும் பொறுமையும் பெருந் தன்மையும் மிகும்.

(வி - ம்) பிறர் சொல்லென மாறுக. ஓகாரம், வினா. கருவி யரோ வென்றார், அக் கருவி கலவி முதலியவற்றைக் கிடைப்பதன் றாய்க் குடிப்பிறப்பினூற் சிறப்பிற் கிடைக்குமென்றற்கு; “குலத் தோடு புணர்ந்த நலத்தகு நண்பின் அழுக்கா மகன்ற ஒழுக்கா ரோம்பி” என்றா பிறரும். நவீன்ற நூலென்றது, அறியும் எளிமைபற்றி; அவ்வெளிமையினும் அதனைத் தெளியாதவரது புல்லறிவு, தானே வெளிப்படையாய் மிகுந்து தெரியினும், பெரியோர் கோக்கம் அது காண்பதல்லாமையாற், ‘புல்லறிவு அறிவது இல்’ எனப்பட்டது. க0

ந.ந. புல்லறிவாண்மை

தாழ்ந்த அறிவையே உயர்ந்த அறிவாகக் கருதிக்கொண்டு ஒழுகும் இயல்பு.

321. அருளின் அறமுரைக்கும் அன்புடையார் வாய்ச்சொல் பொருளாகக் கொள்வா புலவர்;—பொருளல்லா ஏழை அதனை இகழ்ந்துரைக்கும் பாற்கூழை மூழை சுவையுணரா தாங்கு.

(பொ - ள்) அருளின் அறம் உரைக்கும் அன்புடையார் வாய்ச்சொல் பொருளாகக் கொள்வார் புலவர் - அருள் காரணமாக அறம் அறிவுறுததும் அன்புடைய பெரியோரது வாய்மொழியை அறிவுடையோர் பெரும்பயனுடையதாக மதித்தேற்றுக் கொள்வார்; பாற்கூழை மூழை சுவையுணரா தாங்கு பொருளல்லா ஏழை அதனை இகழ்ந்துரைக்கும்-ஆனால் பாலடிசிலை அகப்பை சுவையுணராமைபோல ஒரு பொருளாகக் கருதுதற்கில்லாத அறிவிலான் அவ்வாய் மொழியை மதியாதது இகழ்ந்துரைப்பான்

* பெருந். இலாவா. ச: சச-டு.

(க - து) புல்லறிவாளர் நல்லோர் பொருளுரையை மதியாதொழுகுவார்

(வி - மீ) அன்பிருந்தன்றி அருள்பிறவாதாகலின், அருளோடு அன்பும் உரைக்கப்பட்டது. பொதுவாக அறிஞரென்றற்கு ஈண்டுப் 'புலவர்'ரெனப்பட்டது மூழை சுவையுணராமையோல அறிவிலான் அன்புடையார் வாய்ச்சொல்லின் பெருமையுணரானென்க. "பொருளுணாவா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்தல் இன்னு" * என்றதூஉங் காண்க. உவமை, எழைக்கு உணரும் இயல்பிலலாமை உணர்த்திற்று; காரணம் புல்லறிவின் இயல்பு அதனைத் தென்றபடி. க

322. அவ்வியம் இல்லார் அறத்தா றுரைக்குங்கால்
செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங் கேட்கலார்;
கவ்வித்தோல் தின்னுங் குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின்
செவ்வி கொளத்தேற்று தாங்கு

(பொ - ள்) கவ்வித் தோல் தின்னும் குணுங்கர் நாய் பால் சோற்றின் செவ்விகொளல் தேற்றாதாங்கு - தோலைக் கவ்வித் தின்னும் புலையருடைய நாயகள் பாலடிசிலின் நன்மையறிதலை தெரிந்துகொள்ளாமையோல, அவ்விய மில்லார் அறத்தாறு உரைக்குங்கால் செவ்வியரல்லார் செவிகொடுத்தும் கேட்கலார் - அழுக்காறு முதலிய மனமாசுகளில்லாதவர் அறநெறி அறிவுறுத்தாமையோது நல்லறிவில்லாப் புல்லறிவாளர் அதனைக் காதுகொடுத்துங் கேட்க மாட்டார்.

(க - து) புல்லறிவுடைய கீழ்மக்கள் சான்றோர் அறிவுரைகளை ஏலார்.

(வி - மீ) உரைக்குங்கால் என்று நிகழ்கால வினையாற் கூறினார், அஃதவர்க்கு 'முந்நிலைக் காலமுந் தோன்றும் இயற்கை'† யாதலின். அஃது அவர்பால் அல்லாதார்க்குள்ள அழுக்காற்றையுங் குறிப்பானுணர்த்திற்று. செவிகொடுத்தும் என்றா, அற விலக்கு தல்பற்றி. குணுங்கர், புலையராதல் திவாகரத்திற்காண்க. 'செவ்வி' என்றது, அதன் நன்மையை. உ

323. இமைக்கும் அளவிற்கும் இன்னுயிர்போம் மார்க்கம்
எனைத்தானும் தாங்கண் டிருந்தும்—தினைத்துணையும்
நன்றி புரிகல்லா நாணின் மடமாக்கள்
பொன்றிலென் பொன்றாக்கா லென் ?

* இன்னொருநாற். கக. † தொல். வினை. சகூ.

(பொ - ள்) இமைக்குமளவில் தம் இன்னுயிர் போம் மார்க்கம் எனைத்தானும் தாம் கண்டிருந்தும் - கண்ணிமைக்கும் அத்துணைச் சிறுபொழுதில் தமது இனிய உயிரானது பிரிந்துபோம் இயல்பை எவ்வகையாலும் தாம் தெரிந்திருந்தும், தினைத்துணையும் நன்றி புரிகல்லா நாண் இல் மடமாக்கள் பொன்றிலென் பொன்றாக்கால் என் - உலகில் உயிரோடிருப்பதற்குள் தினையளவாயினும் நற்செயல்கள் செய்து பிறவியைப் பயனுடையதாக்கிக் கொள்ளாத வெட்கமில்லா அறியாமை மாந்தர் இறந்தாலென்ன, இறவாது இருந்தாலென்ன? இரண்டும் ஒன்றே.

(க - து) புல்லறிவுடையோர் தமது வாழ்க்கையைப் பயனுடையதாக்கி இன்புறல் அறியார்.

(வி - ம்) தாம் இனிதாகக் கருதி வளர்க்கும் உயிர் என்றற்கு, இன்னுயிர் என்றா. மாக்கமறிதல், பிறருயிர் பிரியும் வழிகளைக் காண்டலென்க. எனைத்தானு மென்றது, எல்லாப்படியாலு மென்றற்கு. “எனைப்பொருளுண்மை”* என்புழிப்போல. தாம் வறிதே உயிர்காத்து நிற்கும் ‘பொருந்தாச்’ செயலில் உள்ளவொடுக்க மின்மையின், ‘நாணில்’ எனவும், அதனைத் தடியும் அறிவாற்றவில்லாமையின் ‘மடமாக்க’ எனவாக கூறினார். ௩

324. உளநாள் சிலவால் உயிர்க்கேமம் இன்றால்,
பலர்மன்னுந் தூற்றும் பழியால்,—பலருள்ளும்
கண்டாரோ டெல்லாம் நகாஅ தெவனெருவன்
தண்டித் தனிப்பகை கோள்.

(பொ - ள்) உளநாள் சில, உயிர்க்கு ஏமம் இன்று, பலர் தூற்றும் பழி - இவ்வுலகில் உயிர்வாழ்ந்திருக்கும் நாட்கள் சில, அச் சில நாட்களிலும் உயிர்க்குப் பாதுகாப்பில்லை, பலர் தூற்றும் பழி வேறு; பலருள்ளும் கண்டாரோ டெல்லாம் நகாஅது எவன் ஒருவன் தண்டித்தனிப்பகை கோள் - ஆதலால், பலரோடும் மகிழ்ந்தொழுகாது விலகி எதிர்ப்பட்டவரோ டெல்லாம் ஒருவன் கடும்பகை கொள்ளுதல் ஏன்?

* மணிமே. உள : ௬௨.

(க - து) பலரோடும் அளவளாவி மகிழாது விலகிப் பகைகொள்ளுதல் புல்லறிவாகும்.

(வி - மீ) ஆலும் மன்னும் உம்மையும் அசை. பலருள்ளும், மூன்றவதனோடு உறழ்ந்தது.* நகுதல், அளவளாவி மகிழ்ந்தொழுகுதல். தண்டிதல், நீங்குதல். “கற்றல் வேண்டினோன் வழிபாடு தண்டான்”† என்பது முதுமொழிக்காஞ்சி. தனிப்பகை, மிக்க பகை யென்னும்பொருட்டு. ச

325. எய்தி யிருந்த அவைமுன்னர்ச் சென்றெள்ளி
வைதான ஒருவன ஒருவனை;—வைய
வயப்பட்டான் வாளா இருப்பானேல், வைதான்
வியத்தக்கான் வாழும் எனின.

(பொ - ள்) எய்தியிருந்த அவை முன்னாச சென்று எள்ளி ஒருவன் ஒருவனை வைதான் - ஒருவன் சென்று கலந்திருந்த தக்கோர் அவையின்புன் ஒருவன் போய் அவனை இகழ்ந்து திட்டினானாக, வைய வயப்பட்டான் வாளா இருப்பானேல் வைதான் வியத்தக்கான் வாழும் எனின் - அவ்வாறு திட்டி அதற்கு உட்பட்டவன் பொறுமையோடு சமமா இருந்துவிடுவானாயின் அநநிலையில் வைதவன் நன்னிலைமையில் உயிரவாழ்வாரென்றால் அவன் வியத்தக்கதக்கவனையாவான் (உயிரவாழ்தல் அரி தென்றபடி)

(க - து) பலர் நடுவிற்பிறரை வைதல் புல்லறிவின் இயல்பாகும்

(வி - மீ) வைதனைகவென வருவித்துரைக்க. வயப்பட்டான், பெயர். வாளா விருத்தல், தன் ஊழும் அவன் அறியாமையும் நினைந்து. வாளா விருந்தமையின் பிழை வைதானறனக்கே உரித்தாய் அவன் வாழ்வு கெடுதற்கேதுவாயிற்று. “உய்பார் பெரியார்ப் பிழைதொழுக்குவார”‡ என்றது சமீழ்மறை. கு

326. மூப்புமேல் வாராமை முன்னே அறிவினைவய
ஊக்கி அதன்கண் முயலாதான்—நூக்கிப்
புறத்திரு போகென்றும் இன்னுச்சொல் இல்லுள்
தொழுத்தையாற் கூறப் படும்.

* தொல் வேற்றுமைமயந. உ.ந.

† முதுமொழிக். ௧0 : ௩.

‡ குறள், ௬0 : ௬.

(பொ - ள்) மூப்பு மேல் வாராமை முன்னே அற வினையை ஊக்கி அதன்கண் முயலாதான் - கிழத்தனம் மேல் எழுந்து தோன்றாததற்குமுன் உலகில் அறச்செயலைத் தொடங்கி அதன்கண் முயன்றுவராதவன், நூக்கிப் புறத்திரு போக என்னும் இன்னாச்சொல் இல்லுள் தொழுத்தையால் கூறப்படும் - பின்பு வீட்டில் ஏவற்காரியாலும் நெட்டித் தள்ளப்பட்டு 'வெளிப்புறத்தில் இரு' 'ஒழிந்துபோ' என்னுங் கொடுஞ் சொற்களுஞ் சொல்லப்படுவான்.

(க - து) புல்லறிவாளர் நல்லது செய்ய அறியாராய்ப் பிறரால் இகழவும் படுவர்.

(வி - ிம்) மூப்பு மேல்வருதலாவது, அது மேலெழுதலென்க. நூக்குசல் - மோதி நள்ளுதல்; "கரை நூக்கிப் புனல் தந்த*" என்றா பரிபாடலினும். போகவென்னும் அகர வீறு தொக்கது. தொழுதசையாலுமென இழிவு சிறப்புமமை விரித்துக்கொள்க. இல்லுட் பிறரும் அவ்வாறிகழ்தலின் தொழுதசையும் இகழ்வளென்பது. அறவினையை செய்யாசான் மூப்புப் புண்ணியப் பயன் இல்லாமையின் மிக நெளிந்து பேரின்னலுடையதாய்ப் பிறர்க்குப் பெருந்துன்பத் தந்து அவரநவனம் எள்ளுதற் கேதுவாயிற்று. சு

327. தாமேயும் இன்புறார், தக்கார்க்கு நன்றறார்,

ஏமஞ்சார நன்னெறியுஞ் சேர்கலார்,—தாமயங்கி

ஆக்கததுள தூங்கி அவத்தமே வாழ்நானைப்

போக்குவார் புல்லறிவி னார்

(பொ - ள்) புல்லறிவினார் தாமேயும் இன்புறார் தக்கார்க்கும் நன்றற்றார ஏமம் சார் நல் நெறியும் சேர்கலார் - தாழ்ந்த அறவினையுடையோர் சாமாகிலும் இன்புறல் அறியார், தகுதியுடைய பிறர்க்கும் நன்மை செய்ய அறியார், தமபுயிர்க்கு அரணாக அமைந்த அறவொழுக்கங்கடையும் சோந்தொழுகார; தாம் மயங்கி ஆக்கத்ததுள தூங்கி அவத்தமே வாழ்நானைப் போக்குவார் - தாம் மதிமயங்கி முன்னே நல்வினையாற் கிடைத்த செல்வச செழுமையிற் அழுந்தி வீணே தம் வாழ்நானைக் கழித்தொழிவர்.

* பரிபா. ௯ : ௨௭.

(க - து) புல்லறிவாளர் தம் வாழ்நாளைத் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட வொட்டாமல் வீணாக்கிக்கொள்வர்.

(வி - மீ) ஏமஞ்சார் நன்னெறியென்றது, வீடுபெற்று நெறி. அவததம், ஒருொல்; “அவத்தமே பிறந்து”* என்றார் தேவாரத் தினும். எ

328. சிறுகாலை யேதமக்குச் செல்வழி வல்சி

இறுகிறுகத் தோட்கோப்புக் கொள்ளார்—இறுகிறுகிப் பின்னறிவாம் என்றிருக்கும் பேதையார் கைகாட்டும் பொன்னும் புளிவிளங்காயாம்.

(பொ - ள்) சிறு காலையே தமக்குச் செல்வழி வல்சி இறுக இறுகத் தோட் கோப்புக் கொள்ளார் - இளம் பருவத்திலேயே தமது செல்லுமிடமாகிய மறுமைக்கு, அறமாகிய உணவு அழுந்த அழுந்தக் கட்டுணவு தேடிக்கொள்ளாதவராய்; இறுகி இறுகிப் பின் அறிவாம் என்று இருக்கும் பேதையார் - பொருளில் இறுக்கம் மிகக் கொண்டு அறவினையைப் பிற்காலத்திற் காண்போம் என்று செம்மாந்திருக்கும் புல்லறிவினார், கைகாட்டும் பொன்னும் புளிவிளங்காயாம் - இறுதிக்காலத்திற் சாககாட்டுத் துன்பத்தினால் அற நினைவு வந்து அந்நிலையிற் பேச நாவெழாமையால் அயலிலுள்ளார்க்கு அறஞ்செய்மி னெனக் கைக்குறியாகக் காட்டும் பொன்னும் அவராற் புளிச்சுவையுள்ள விளங்காய் கேட்டலாகக் கருதி மறுக்கப்படும்.

(க - து) புல்லறிவு எதனையுங் காலத்திற் செய்து கொள்ளாது ஏமாந்து பின் கவலும்.

(வி - மீ) ‘தமக்குச் செல்வழி’ யென்பதைத் ‘தம் செல்வழிக்கு’ என மாறுக. வல்சி இறுகுதலாவது, கட்டுணைப் பொருட்டு நன்கு பிசைந்து செறித்தலால் அவை ஒன்றோடொன்று அழுந்திப் பொருந்துதல்; கட்டுணவு கவளநு கவளமாக வைத்துச் செறித்துச் செறித்துக் கட்டப்படுவதுபோல மறுமைக்குணவாகிய அறத்தையும் மேலுமேலுந் தேடிச் செறித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றற்கு, ‘இறுக இறுக’ வென மிகுதிப் பொருளில் அடுக்கிக் கூறினார். வழிநடையின்போது கட்டமுது தோளிற் கோக்கப்படுவ

* தேவா. ௧௨0 : ௧.

தாகலின், 'தோட்கோப்'பெணப்பட்டது, சாக்காட்டு நிலையிலிருப் பார்க்குப் புளிவிளககாய் ஏலாததொன்றாகலின், மறுக்கப்படும். "ஐயா விளாம்பழமே யென்கின்னீ ராகுகதற்குப் பருவமன் றென் செய்கோ"* என்றார் பிறரும். "மரப்பெயர்க் கிளவி"† என்பத னுண் விளககாய், இனமெல்லெழுத்து யிக்கது. அ

329 வெறுமை யிடத்தும் விழுப்பிணிப் போழ்தும்
மறுமை மனத்தாரே யாகி,—மறுமையை
ஐந்தை யனைத்தானும் ஆற்றிய காலத்துச்
சிந்தியார் சிற்றறிவி னார்.

(பொ - ள்) வெறுமையிடத்தும் விழுப் பிணிப் போழ்தும் மறுமை மனத்தாரேயாகி - கையிற் பொருளில் லாத வறுமைக் காலத்தும் மிக்க நோயுண்டான நேரத்தும் மறுமைக்குரிய அறநினைவினராயிருந்து, ஆற்றிய காலத்து - செல்வம் முதலியவற்றால் ஆற்றல் வாய்ந்த காலத்தில், மறுமையை ஐந்தை யனைத்தானுஞ் சிந்தியார் சிற்றறிவினார் - அம்மறுமைக்குரிய அறத்தைச் சிறு கடுகி னளவாயினும் புல்லறிவினா கருதாரா

(க - து) புல்லறிவு, துன்பக்காலத்தில் மட்டுமே நன்மையை நினைபும் இயல்புடையது.

(வி - ம்) மறுமைக்குரிய அறம் ஈரிடங்களிலும் 'மறுமை' யெனப்பட்டது. ஐந்தை, ஐயென்னுஞ் சிறுமைவாயாகப் பிறந்த சொல். ஆற்றுந் தகுதி, பொருந்திய காலம் இங்கு ஆற்றிய காலம் எனப்பட்டது. "பின்னை வழி நினைந்து நோய்காண பொழுதின் அறஞ்செய்வார்க் காணுமை நாய் காணிற் கற்காணுவா†" ருதலின் அவரைச் சிற்றறிவினார் என்றார். கூ

330. என்னேற நிவ்வுடம்பு பெற்றும் அறநினையார்
கொள்ளே கழிப்பர்தம் வாழ்நாளை,—அன்றோ
அளவிறந்த காதற்றம் ஆருயி ரன்னார்க்
கொளஇழைக்குங் கூற்றமுங் கண்டு.

(பொ - ள்) அன்றோ அளவிறந்த காதல் தம் ஆருயி ரன்னார்க் கொள இழைக்கும் கூற்றமும் கண்டு - ஐயோ,

* சிந். கூ: கசஉ. † தொல். உயிர்மயக். கடு. ‡ பழமொ. நசுக.

தம்பால் அளவு கடந்த அன்பினை யுடைய தம ஆருயிரன்ன உறவினரை உயிர்பிரித்துக்கொள்ள முயலுங் கூற்றுவனையும் உலகிற் பார்த்துக்கொண்டு, என்னே இவ் வுடம்பு பெற்றும் அறம் நினையார் -கொன்னே தம வாழ்நாளைக் கழிப்பர் - ஆ! பெறற்கரிய இம் மக்களுடம்பைப் பெற்றும் அறத்தை நினையாதவராய்ப் புல்லறிவினார் தம் வாழ்நாளை வீணே கழிக்கின்றனர்!

(க - து) புல்லறிவானது, செய்திகளை நேரிற் கண்டும் தெளிவுபெறாத இயல்புடையதாயிருக்கின்றது.

(வி - ம்) என்னே அன்றே என்னும் இரங்கல் புல்லறிவினரின் ஏழைமை கருதிற்று. பெற்றும் என்னும் உம்மை, பெறற்கருமை யுணர்த்திற்று. மேல் ஆருயிரன்ன ரென்பதனால் தமதன்பு பெறப்படுதலின், அளவிற்ற காத்தல் என்பது தம்பால் அவர் செலுத்தும் அன்பெனக்கொள்ளப்படுபு. எத்துணை அருமைபாளராயுங் கூற்றுவன் பிரித்தெடுத்துக்கொள்ள முயலுதலால் மற்றுயார் பொருட்டு அறததையுங் கருதாது பொருட் பற்றுதலோடு இவ்வாறு சிக்கன்றிருந்து வாழ்நாளை வீணாக்கிக் கொள்ளுதலென்று அறிவுறுத்த முகந்தால் இச் செய்யுள் புல்லறிவின் இழந்த இயல்பை விளக்குவதாயிற்று. எனவே, “செல்வத்தைப் பெற்றார் சினககடிந்து செவ்வியராய்ப் பல்குளையும் வாடாமற்பாத்துண்டு நல்லவாம் தானம் மறவாத தன்மையராய்”* விளங்கல் வேண்டும் என்ப தறிந்துகொள்ளப்படும். புல்லறிவினார் கழிப்ப ரென்று எழுவாய வருவித்துக்கொள்க. மற்று, வீணமாற்று. ‘உடம்பு பெற்றும் மற்றுக் கொன்னே கழிப்ப’ ரென்க. க0

௩௪. பேதைமை

யாதும் அறியாமை என்பதுணர்த்தும்.

331. கொலைஞர் உலையேற்றித் தீமடுப்ப ஆமை
நிலையறியா தந்நீர் படிந்தாடி யற்றே,
கொலைவல் பெருங்கூற்றம் கோள்பார்ப்ப ஈண்டை
வலையகத்துச் செம்மாப்பார் மாண்பு.

(பொ - ள்) கொலை வல் பெரு கூற்றம் கோள் பார்ப்ப ஈண்டை வலையகத்துச் செம்மாப்பார் மாண்பு -

* அறநெறி. கஎக.

கொல்லூர் தொழிலில் வல்லமை யுடையோனாகிய ஆற்ற லிற் பெரிய கூற்றுவன் தம் உயிர் கொள்ளுதலை எதிரா நோக்கிக் கொண்டுருக்க இவ் வுலகப் பற்றாகிய வலையிற் கிடந்து அதன்கட் களித்திருப்பாரது ஏழைமையியல்பு, கொலைஞர் உலை ஏற்றித் தீ மடுப்ப ஆமை நிலையறியாது அந் நீர் படிந்தாடி யற்று - தன்னைக் கொல்லுங் கொலைஞர் தன்னை உலையில் இட்டு அடுப்பிலேற்றித் தீக்கொளுவ ஆமை நிலையறியாது அவ்வுலைநீரில் மூழ்கி வினாயாடி மகிழ்ந் தாற்போன்றது

(க - து) பேதைமை தனக்கு வரும் இடுக்கணையறி யாது களித்திருக்கும் இயல்புடையது.

(வி - ம்) தீமடுப்ப, தீச்செறிப்ப வென்க. பெருங்கூற்ற மென்றது, எதிர்ப்பாரையற்ற பேராற்றல் வாய்ந்த கூற்றம்; மாற் றருங் கூற்றம்.* கோள் பெயா; இவ்வுலக விலையென்றற்கு, 'சுண்டை வலை' யெனப்பட்டது. பற்றின் கட்டுக் கருதி விலையெனப் பட்டது. கிடந்தென ஒருசொல் வருவிக்க மாண்பென்னும் நன் மொழியாற் கூறியது, மிக்க இழிவை யுணர்த்திற்று. மேற்செய்யு ளில வருதற்கும் இங்ஙனங் கொள்க. இடுக்கண் அறியாமை ஈண் டப் பேதைமையாயிற்று. க

332 பெருங்கட லாடிய சென்றூர் ஒருங்குடன்

ஓசை அவிந்தபின் ஆடுது மென்றற்றல்
இற்செய் குறைவினை நீக்கி அறவினை
மற்றறிவாம் என்றிருப்பார் மாண்பு.

(பொ - ள்) இல்செய் குறைவினை நீக்கி அறவினை மற்றறிவாம் என்றிருப்பார் மாண்பு - குடும்பத்துக்குச் செய்யவேண்டிய குறைவுகளைச் செய்து தீர்த்து அறச் செயல்களைப் பின்பு கருதுவோம் என்று காலத்தை எதிர் நோக்கியிருப்பாரது இழிதகைமை, பெருங்கடல் ஆடிய சென்றூர் ஒருங்கு உடன் ஓசை அவிந்தபின் ஆடுதும் என்றற்று - பெரிய கடலில் நீராடுதற்குச் சென்றவர், முழுதும் ஒருசேர அலையொலி அடங்கியபின் நீராடுவோம் என்று கருதினாற் போன்றது.

* தொல். புறத. ௨௪.

(க - து) நடவாத தொன்றை நினைவது பேதைமையின் இயல்பு.

(வி - ம்) ஆடிய, செய்யியவென்னும் எச்சம். ஒருங்கு, எல்லா அலைகளும்; உடன், சேரவெனக். ஓசை பென்றது, இலக்கணையால் அலையின் மோதுதலை யுணர்த்தும். ஆல், அசை. குறைவினையென்பதில், இன் சாரியை; குறைவினை, அறவினை என்றது, செய்யுளோசையின் இன்பங் கருதிற்று. குறைவாகிய செயலென்றுரைப்பின் அவ்வின்பத்திற்காக ஆசிரியா செய்த விரகு புலப்படாது போமாசலின், அது சிறவாது. மற்று என்றது, இங்குப் பின் என்னும் பொருட்டு: “மற்றறிவாம் ஈவலினையாம்” இனையம்* என்புழிப்போல. உ

333 குலந்தவங் கல்வி குடிமைழப் பைந்தும்
விலங்காமல் எய்தியக் கண்ணும்—நலஞ்சான்ற
மையறு தொல்சீா உலகம அறியாமை
நெய்யிலாப் பாற்சோற்றின் நேர்.

(பொ - ள்) குலம் தவம் கல்வி குடிமை மூப்பு ஐந்தும் விலங்காமல் எய்தியக்கண்ணும் - நல்விணக்கம் தவவொழுக்கம் கல்வியறிவு. குடிவளம் ஆண்டில் மூத்தோராதல் என்னும் ஐந்தும தடையின்றிப் பெற்றவிடத்தும், நலம் சான்ற மை அறு தொல்சீா உலகம அறியாமை நெய் இலாப் பால் சோற்றின் நேர் - இன்பம் நிரம்பிய தீதற்ற சொன்மையாகிய இயல்பினையுடைய வீட்டுலகவொழுக்கம் அறியாறையிருத்தல் நெய் இல்லாத பாலடிசிலுக்கு ஒப்பாகும்.

(க - து) உறுதிப்பொரு ளறியாமை பேதைமையின் இயல்பு.

(வி - ம்) குடிமையென்பதிற் குடிப்பிறப்பும் அடங்குதலின் குலம் என்றது சார்பென்னும் பொருளையும், மூப்பு என்பதில் உலகியவறிவும் அடங்குதலின் உலகமென்பது வீட்டுலகமென்னும் பொருளையும் உணர்த்தும். விலங்குதல் குறுக்கிடுதலாகலின் விலங்காமவென்றதற்குத் தடையின்றியென்றறைக்கப்பட்டது. ‘நலஞ்சான்ற மையறு தொல்சீர்’ என்னும் அடைமொழிகளின் பெருமை

* நாலடி. உ : க.

கருத்திருக்கிற்பாலது; இசனூல், இன்பம் நிரம்பிய மாசில்லாத இயற்கையொழுங்கோடு கூடிய ஒழுக்கமே அந்நிலையினே உய்க்கும் என்றறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். முன்னும் இஃது 'இயல்நெறி'* என்றுணராததப்பட்டமை காண்க. பாற்சோரியினும் செய்யின்றி மாட்சிமைப் படாமையோல் எத்துணைச் சிறந்த வாழ்க்கை நலங்களும் இயற்கை அருளொழுக்கமின்றி நலப்படாவென்பது இசனூற் பெறப்பட்டது. கூ

334 கன்னனி நல்ல கடையாய மாக்களின்;

சொன்னனி தாமுணரா வாயினும்—இன்னினியே

நிற்றல் இருததல் கிடத்தல் இயங்குதலென்

றுற்றவர்க்குத் தாமுதவ லான்

(பொ - ள்) கல் நனி நல்ல கடையாய மாக்களின் - மக்களிற் சடைப்பட்டவரான பேதைரைளிடக் கற் பாறைகள் மிக நல்லனவாம்; (ஏனெனில்) தாம் சொல் நனி உணராவாயினும் உற்றவர்க்கு இன்னினியே நிற்றல் இருததல் கிடத்தல் இயங்குதல் என்று உதவலான் - அவை இக் கடைப்பட்டவர்களைப்போற் சான்றோர் உறுதி மொழிகளை முற்பும உணரமாட்டாவாயினும் தமமை அடைந்தவர்க்கு உடனே நின்றிகொள்ளல் இருநது கொள்ளல் சாய்ந்துகொள்ளல் நடநதுகொள்ளல் என்று பலவற்றிற்கும் இடம் உதவுதலான் என்க.

(க - து) சொல்வதுணராமையும் தாமேயுஞ் செய் யாமையும் பேதையோர் இயல்பாகும்.

(வி - ி) இன்னினியே, உடனே என்னும் பொருட்டு உண ராததொன்று அந்நிலைமைக்கு வேறான உதவுதலைச் செய்தலாகத் தானெடுத்து மொழிதலால், 'தாம் உணராவாயினும்' 'தாம் உதவ லான்' என இருமுறை 'தாம்' என்னும் பெயர்ச்சுட்டுக் கொடுத்து விதந்தார். பலவற்றிற்குமென ஒரு சொல் வருவிக்க. கற்பாறைக் கும் பேதைக்கும் உணராமையொழுங்கினும் கற்பாறையால் உதவி யுண்டென்று ஒரு வேறுபாடு காட்டி ஏதுவின் நிறுத்துக் கல் நனி நல்ல வென்றென்பது. நனிநல்ல வென்றார், நினைந்த வண்ண மெல்லாம் உதவுதலாலும், அவ்வுதவுதல் சிறந்த அறமாதலாலு ளு சு

* நாலடி ௩0 : ச. † ஐங். ௨௩ : ௨.

335. பெறுவதொன் றின்றியும் பெற்றானே போலக்
கறுவுகொண் டேலாதார் மாட்டும்—கறுவினால்
கோத்தின்னு கூறி உரையாக்கால் பேதைக்கு
நாத்தின்னும் நல்ல சனைத்து.

(பொ - ள்) பெறுவதொன்று இன்றியும் பெற்றானே போலக் கறுவுகொண்டு - தனது சினத்துக்கு ஏதுவாகப் பெறுங் காரணம் ஒன்று இல்லாதிருந்தும் அக்காரணம் பெற்றவனேபோலக் கோபிததலை மேற்கொண்டு, ஏலாதார் மாட்டும் கறுவினால் கோத்து இன்னு கூறி உரையாக்கால்-தனது சினம் சென்று தாக்குதலில்லாத உயர்ந்தோரிடத்தும் கோபத்தால் இன்னாச சொற்களைத் தொடுத்தாரைத்துப பேசாவிட்டால், பேதைக்கு நல்ல சனைத்து நாத தின்னும் - பேதைகளுக்கு மிக்க தினவு நாவை அரித்து விடுவதுபோலிருக்கும்.

(க - து) பேதை மாக்கள காரணமில்லாமலே பிறரைப் பகைத்தும் பழித்தும் நாத் தினவாற் சமமா பேசிய படியே யிருப்பார்.

(வி - ி) கறுவென்றது மனத்தின் நிகழுஞ் செற்றம். கோத்து என்றார், காரணத்தோடு அறிஞர் தொடுப்பதுபோற் போலியாக முறைப்படுத்தி யென்றற்கு. கூறி யென்றதன் மேலும் உரையாக்கா வென்றார். விளக்கங் கூறுவதுபோல வாளா பன்னிப் பன்னிப் பேசுதலினென்க. அதற்குக் காரணம் தினவே யல்லது வேறில்லாமையின், அதன் மிகுதி தோன்ற 'நாத்தின்னும் நல்ல சனைத்து' என்றார்; இஃது, 'உண்டற்குரிய வல்லாப் பொருளை உண்டன போலக் கூறும்'* ஒரு மரபு. இ

336. தங்கண் மரபில்லார் பின்சென்று தாமவரை
எங்கண் வணக்குதும் என்பவர்—புன்கேண்மை
நற்றளிர்ப் புன்னை மலருங் கடற்சேர்ப்பு!
கற்கிள்னிக் கையிழந் தற்று.

(பொ - ள்) நல் தளிர்ப் புன்னை மலரும் கடல் சேர்ப்பு - அழகிய தளிர்களையுடைய புன்னைமரங்கள் மலர்

* தொல். பொருளி. ககூ.

களைப் பூக்கின்ற கடற்கரையாய்! தங்கண் மரபு இல்லார் பின் சென்று தாம் அவரை எங்கண் வணக்குதும் என் பவர் புன்கேண்மை - தம்மிடத்தில் மதிப்பில்லாதவர் வழிச் சென்று 'அவரை எம்மிடம் அடங்கும்படி செய் வோம்' என்று சொல்லுவோர் கருதும் அச் சிறியோர் தொடர்பு, கல் கிள்ளிக் கை இழந்தற்று - கருங்கல்லைக் கிள்ள முயன்று ஒருவன் கைவிரலை இழந்ததனோடு ஒக்கும்.

(க - து) திருந்தா இயல்புடையது பேதைமை யாகும்.

(வி - ம்) மரமென்பது ஈண்டு நன்மதிப்பு. புன்கேண்மை யென்றார், அப் பேதையர் தொடர்பை. கல்லையுங் கிள்ளமுடியாத தாமுங் கைவிரலிழந்தாற்போல, அப் பேதையோரையுந் திருத்த முடியாமல் தாமும் அவரால் தீங்குறப்பெறுவா ரென்பது; "கற் கிள்ளிக் கையுய்ந்தார் இல்"* என்றார் பிறரும். "நிலத்தறைந்தான் கையிழையா தற்று"† என்றதூஉங் காண்க. ஈ

337. ஆகா தெனினும் அகத்துநெய் யுண்டாகிள்
போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும்;—யாதுங்
கொடாஅ ரெனினும் உடையாரைப் பற்றி
விடாஅர் உலகத் தவர்.

(பொ - ள்) ஆகாது எனினும் அகத்து நெய் உண்டா கில் போகாது ஏறும்பு புறம் சுற்றும் - தமக்கு உண்ண வாய்க்காதெனினும் குடத்தினுள் நெய் இருக்குமாகில் ஏறும்புகள் போகாமல் அக் குடத்தைச் சூழச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும்; யாதும் கொடாரெனினும் உடையா ரைப் பற்றி விடார் உலகத்தவர்-அதுபோல, ஒன்றும் உதவ மாட்டா ரென்றாலும் பொருளுடையோரைச் சூழ்ந்து கொண்டு பேதைமாக்கள் விடமாட்டார்கள்.

(க - து) பேதைமை யென்பது, அறியாமையும் வீண் முயற்சியுமுடையது.

(வி - ம்) இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. உடையார் என்றது பொருளுடையாரை; "உடைப் பெருஞ் செல்வர்"‡ என்றார் புறத்தினும். உலகத்தவரென்றது, ஈண்டுப் பேதையரைக் கருதிற்று.

* பழமொ. சஅ. † குறள், நக: எ. ‡ புறம். கஅஅ.

முடிவறியாது வீண்முயற்சி செய்யும் பேதைமையின் பெற்றி இதன் கண் துவலப்பட்டது. எ

338 நல்லவை நாடொறும் எய்தார், அறஞ்செய்யார்,
இல்லாதார்க் கியாதொன்றும் ஈகலார்,—எல்லாம்
இனியார்தோள் சேரார், இசைபட வாழார்,
முனியார்கொல் தாம்வாழும் நாள்.

(பொ - ள்) நல் அவை நாடொறும் எய்தார், அறம் செய்யார், இல்லாதார்க்கு யாதொன்றும் ஈகலார், எல்லாம் இனியார் தோள் சேரார், இசைபட வாழார்-உயர்ந்தோர் அவைக்களத்தை நாடொறுஞ் சென்றடைந்து கேளவிப் பயன் பெறாமலும், நற்செயல்கள் செய்யாமலும், இல்லாத வறியோர்க்கு யாதொன்றும் உதவாமலும், எல்லா வகையாலும் இனியரா யிருக்கும் தம மனைவியா தோளை மருவாமலும், கல்வி முதலியவற்றால் உலகிற் புகழுண்டாக வாழாமலுமிருக்கும் பேதைமர்ந்தர், முனியார்கொல் தாம் வாழும் நாள் - உயிர்வாழும் வெற்று வாழ்நாட்களை வெறூரோ !

(க - து) பேதையர் வாழ்நாள் வறிதே கழிந தொழியும்.

(வி - ம்) நாடொறுமென்னும் குறிப்பால் நல் அவை எனப் பிரித்துரைக்க. இனியராயிருந்தும் தம துணைவியர் தோள் சேரா ரெனவே பேதையர் பிற மாதர் நினைவின ரென்பது பெறப்படும். “பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை”* என்றார் பொய்யில் புலவரும். ஒரு பயனுமில்லாது கழியுந் தம் வாழ் நாளில் வெறுப்புத் தோன்றாதோ வென்றற்கு, ‘முனியார்கொல்’ எனப்பட்டது. அ

339. விழைந்தொருவர் தம்மை வியப்ப ஒருவர்
விழைந்திலேம் என்றிருக்கும் கேண்மை,—தழங்குருல்
பாய்திரைதழ் வையம் பயப்பினும் இன்னுதே
ஆய்நலம் இல்லாதார் மாட்டு.

(பொ - ள்) விழைந்து ஒருவர் தம்மை வியப்ப ஒருவர் விழைந்திலேமென்றிருக்கும் ஆய்நல மில்லாதார் மாட்டுக்

* குறள் கடு: க.

கேண்மை - ஒருவர் தம்மை விரும்பி மதித்து அளவளாவ ஒருவர் அவரை விரும்பிலேம் என்று புறக்கணித்திருக்கும் இத்தகைய நுண்ணுணர்வில்லாப் பேதையரிடத்துண்டாகுந் தொடர்பு, தழங்கு குரல் பாய் திரைசூழ்வையம் பயப்பினும், இன்னொது - ஒலிக்குங் குரலோடு பாய்ந்திழியும் அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தைப் பயப்பதாயினும் இனிய தொன்றன்று.

(க - து) பொருள் செய்ய வேண்டுவதைப் புறக்கணித்துக் கிடப்பது பேதைமையின் இயல்பு.

(வி - ம்) வியப்ப வென்றது, வியந்தளவளாவவென்க, 'தம்முள் ஒருவர் விழைய ஒருவர் விழைந்திலேமென்றிருக்கும் ஆய்நலமில்லாதார் மாட்டுக் கேண்மை இன்னொது' என்பது. விழைவோரையும் ஆய்நலமில்லாதாரென்றது, அறியாது விழைதலின். ஆய்நலமாவது, ஈண்டு நுண்ணுணர்வு; "ஆய்தல்.....உள்ளதன் நுணுக்கம்"* என்பது தொல்காப்பியம்; பிறவிதொறும் இன்பம் பெருக்கும் அறவொளியைக் கெடுத்தலின் அவர் கேண்மைவையம் பயப்பினும் இன்னொதாயிற்று. ௬

340. கற்றனவும் கண்ணகன்ற சாயலும் இற்பிறப்பும்
பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்தும்; தானுரைப்பின்
மைத்துனர் பல்கி மருந்தின் தணியாத
பித்தனென் றெள்ளப் படும்.

(பொ - ள்) கற்றனவும் கண் அகன்ற சாயலும் இல்பிறப்பும் பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடு எய்தும் - தான் கற்ற கல்விகளும், காட்சி பரந்த தன் சாயலும், தனது உயர்குடிப் பிறப்பும் அயலவர் பாராட்டப் பெருமையடையும்; தான் உரைப்பின் - அவ்வாறன்றித் தான் புகழ்ந்தால், மைத்துனர் பல்கி மருந்தின் தணியாத பித்தன் என்று எள்ளப்படும் - தனக்கு முகமன் மொழிந்து விளையாடுவோர் மிகப் பெருகி அதனால், மருந்தினால் தெளியாத பித்தன் இவன் என்று உலகத்தவரால் இகழப்படும் நிலையை ஒருவன் அடைவான்.

*தொல். உரி, ௩௨.

(க - து) பேதைமை, பிறர் கருத்தறியாது அவர் முகம்னுக்கு மகிழும் பித்துத் தன்மை யுடையது.

(வி - மீ) கற்றனவும் என்றமையால் அறிவும், சாயலும் என்றமையால் அழகும், இற்பிறப்பும் என்றமையால் இவ்விரண்டிற்கும் ஏதுவான இயற்கைச் சாட்புங் கொள்க. தான் உரைத்தலால், பிறர், தன் மகிழ்ச்சிக்குரியது இச்சை பேசுதலென்றறிந்து அதுவே பேசுவாராய்ப் பல்க, அதனால் தன் அறிவு நிலைதிரிந்து பித்துடையதாகுமென்பது பின் வரிகளின் கருத்து. மைத்துனரென்னுந் குறிப்பால், அவ்விச்சை பேசுதலும் பகடிசெய்யுந் கருத்தானென்பது பெறப்படும்: “மைந்தனை மகிழ்வ கூறி மைத்துனத் தோழன் என்றான்”* என்பதும் அதன் உரையுந் காண்க.

க0

௩௩. கீழ்மை

கீழ்மக்களின் தன்மை யுணர்த்திற்று.

341. கப்பி கடவதாக் காலைத்தன் வாய்ப்பெயினும்
குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோல்,—மிக்க
கனம்பொதிந்த நூல்விரித்துக் காட்டினும் கீழ்தன்
மனம்புரிந்த வாறே மிகும்.

(பொ - ள்) கப்பி கடவதாக் காலை தன் வாய்ப்பெயினும் குப்பை கிளைப்பு ஓவாக் கோழிபோல் - கடமையாக நாடோறும் நொய்யரிசியைத் தன் வாயிற் பெய்தாலும் குப்பை கிளைத்தலை விடாதகோழியைப்போல், மிக்க கனம்பொதிந்த நூல் விரித்துக் காட்டினும் கீழ் தன் மனம் புரிந்த வாறே மிகும்-மிக்க பெருமை நிறைந்த மெய்நூலுண்மை களைப் பொருள் விளக்கி அறிவுறுத்தாலும் கீழ்மகன் தன் மனம் விரும்பிய வழியே முனைந்தொழுகுவான்.

(க - து) கீழ்மை யென்பது பிறர் கூறும் அறிவுரையை ஏலாது.

(வி - மீ) கடவது, கடமை. “கடவது திரியாக் கடவுளர்க்குண்டு”† என்புழிப்போல. மிகும் என்றார், தன்னியல்பே காட்டிச் சேறவின்.

க

* பெருந. இ: அஎ. † சிந். இ: கூக.

342. காழாய் கொண்டு கசடற்றுர் தஞ்சாரல்
தாழாது போவாம் என உரைப்பின்—கீழ்தான்
உறங்குவம் என்றெழுந்து போமாம், அஃதன்றி
மறங்குமாம் மற்றொன் றுரைத்து.

(பொ - ள்) காழ் ஆய் கொண்டு கசடு அற்
றூர்தம சாரல் தாழாது போவாம் என உரைப்பின்—உறுதி
யாகிய மெய்ந்நூலுணர்வு கொண்டு வினை நீங்கிய மேலோர்
பச்சல் நாம் காலந் தாழாது சென்று பயனுறுவோம்
என்று அறிந்தோர எடுத்துக்காட்டினால், கீழ்தான் உறங்கு
வம் என்று எழுந்துபோம அஃதன்றி மறங்கும் மற்ற
றொன்று உரைத்து—கீழ்மகன் தூங்குவோம் வம்பின் என்று
எழுந்துபோவான், அஃதன்றி வேறு வம்பு பேசி மாறுபடு
வான்.

(க - து) இருந்தால் வாளா கிடத்தலும் யாதேனுஞ்
செய்தால் பழுது செய்தலுங் கீழோர் இயல்பாகும்.

(வி - ம்) காழ் என்றது ஈண்டு மெய்யுணர்வு; “காழ் இலா
மம்மர்கொள மாந்தா”⁶ என்றா முன்னும். கலககுதலில்லாத
தென்பது பொருள். தம் தான், சாரியை. உறங்குவம் என்னும்
உள்பாட்டுப் பன்மை, உரைத்தோரையும் உட்கொண்டு நின்றது.
ஆம் இரண்டும் அசை. மற்றொன்றென்றது குறிப்பாற் றீமை
மேற்ற.

உ

343. பெருநடை தாம்பெற்றும் பெற்றி பிழையா
தொருநடைய ராகுவர் சான்றோர்;—பெருநடை
பெற்றக் கடைத்தும் பிறங்கருவி நன்னுட!
வற்றும் ஒருநடை கீழ்.

(பொ - ள்) பெரு நடை தாம் பெற்றினும் பெற்றி
பிழையாது ஒரு நடையராகுவர் சான்றோர் - உலகிற் பெரு
மித நிலையைத் தாம் பெற்றாலும் தம் பெருந்தன்மையாகிய
இயல்பு வழுவாது என்றும் ஒரு தன்மையராய் விளங்குவர்
மேலோர்; பெருநடை பெற்றக்கடைத்தும் பிறங்கு

* நாலடி. உ: ச.

அருவி நல் நாட வற்றும் ஒரு நடை கீழ் - பெருமித நிலையைப் பெற்றவிடத்தும், விளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய சிறந்த மலைநாடனே, கீழ் மகனும் என்றுந் தனது கீழ்மையியல்பு தோன்ற ஒரு நடையாய் ஒழுகவல்லவ னாவன்.

(க - து) செல்வ நிலையிலும் கீழோர் கீழோராகவே யிருப்பர்.

(வி - ம்) நடை யென்றது, செல்வப்போக்கு. பெறினுமென்னும் உம்மை பெருதிருந்தகாலத்து மென இறந்தது தழீஇயது. பெற்றக்கடைத்து மென்னும் உம்மையும் அற்று. கீழுமென எச்சவும்மை கொள்க. வல்லதென்னுங் குறிப்பானும் ஒரு நடையென்னுங் குறிப்பானும் கீழுஞ் சான்றோரொப்ப ஒரு நடையராகுவரென்றுரைக்கப்பட்டது. நாயனார் “தேவரணையர் கயவர்”^{*} என்றிவ்வனம் இகழ்ந்துரை முறைமை மேற்கொண்டமை காண்க. செல்வாக்குக்கேற்ற பெரும்போககைப் பெறாமல் தமது கீழ்மையியல்பையே கீழோர் மேற்கொண்டிருப்பரென்பது. **உ**

344: தினையனைத்தே யாயினும் செய்தநன் றுண்டால்

பனையனைத்தா உள்ளுவர் சான்றோர்;—பனையனைத்

தென்றுஞ் செயினும் இலங்கருவி நன்னுட!

நன்றில் நன்றறியார் மாட்டு.

(பொ - ள்.) தினையனைத்தேயாயினும் செய்த நன்று உண்டால் பனையனைத்தா உள்ளுவர் சான்றோர் - தினையளவினதேயாயினும் செய்த உதவி முன் இருக்குமானால் அதனைப் பனையளவினதாகக் கருதிக் கனிந்திருப்பார்மேலோர்; பனையனைதது என்றும் செயினும் இலங்கு அருவி நல் நாட நன்று இல நன்று அறியாமாட்டு-நாளும் பனையளவு உதவி செயினும், விளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய உயர்ந்த மலைநாடனே, நன்மையறியாக் கீழோரிடத்தில் அவை சிறிதளவும் நன்றி பாராட்டுதலில்லாதனவாகும்.

(க - து.) கீழ்மை, நன்றி மறக்கும் இயல்புடையது.

(வி - ம்) உள்ளுதல், உள்ளிக் கனிதல்: “கன்றுள்ளிய புனிற்று”[†] என்பது காண்க. ‘நன்றில்’ என்னுமிடத்து ‘நன்று’

^{*} குறள். ௧௮௮: ௩. [†] பெருங். இலாவா. ௧௮: ௧௦.

நன்றியையும் 'நன்றியார்' என்னுமிடத்து அது மேன்மையையும் உணர்த்தும்.

345. பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினும் நாய்பிறர்
எச்சிற் கிமையாது பார்த்திருக்கும்;—அச்சீர்
பேருமை யுடைத்தாக் கொளினுங்கீழ் செய்யுங்
கருமங்கள் வேறு படும்.

(பொ - ள்) பொன் கலத்து ஊட்டிப் புறந்தரினும் நாய் பிறர் எச்சிற்கு இமையாது பார்த்திருக்கும் - பொன்றை செய்த உண்கலத்தினால் உண்பித்துப் பாதுகாத்தாலும் நாயானது பிறர் எறியும் எச்சிற் சோற்றுக்குக் கண்ணிமையாபல் விழித்துக்கொண்டு காத்துக் கிடக்கும். அச்சீர் - அத்தன்மையாக, பெருமையுடைத்தாக் கொளினும் கீழ் செய்யும் கருமங்கள் வேறுபடும் - பெருமைக்குரியதாகப் பெருமைப்படுத்தினாலும் கீழ்மகன் செய்யுஞ் செயல்கள் அந் நிலைமைக்கு வேறாகும்.

(உ - து.) கீழ்மையியல்பு, திருத்தினுந் திருந்தாது.

(வி - ம்.) புறந்தருசல், காத்தல். பார்த்திருக்குமென்றது, காத்திருக்கு மென்றற்கு. அச்சீரென்றது, உவமப்பொருட்டு; 'அன்ன பிறவே' என்பதனாலும், 'பல்குறிப்பினவே'* என்பதனாலும் இது கொள்ளப்படும். வேறுபடும் என்பது, கீழ்மைத் தொழில்களாகவே நிகழும் என்னுங் குறிப்பிற்று. ௫

346 சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோர்
எக்காலுஞ் சொல்லார் மிகுதிச்சொல்;—எக்காலும்
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை
இந்திரனு எண்ணி விடும்.

(பொ - ள்.) சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோர் எக்காலும் சொல்லார் மிகுதிச் சொல் - ஆட்சிச் செல்வம் பெற்றாலும் மேலோர் எந்தக் காலத்திலும் வரம்பு கடந்த சொற்களைச் சொல்லமாட்டார்கள்; முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல் கீழ் தன்னை எக்காலும் இந்திரனு

* தொல். உவம. கக.

எண்ணிவிடும் - ஆனால் முந்திரியளவுக்குமேற் காணியளவாகச் செல்வம் மிகுவதானால் கீழ்மகன் தன்னை என்றார் தேவர்கோனாக எண்ணி இறுமாந்து உரையாடுவன்.

(க - து) சிறிது நிலைபுண்டானால் கீழ்மக்கள் மிகவுஞ் செருக்குவர்

(வி - ம்.) அரசாட்சிச் செல்வம் ஈண்டுச் 'சக்கரச செல்வ' மெனப்பட்டது. "தாங்கு மாவணகைச் சக்கர மிக்குயா பிறரும்"^க என்றா சிந்தாமணியினும். பெறினுமென்னும் உம்மை எச்சம். மிகுதிச்சொல், தன்முனைப்புச் சொல்; மண்ணுலக வேந்தனாகவுமன்றி விண்ணவர் கோனாகவே எண்ணிவிடுவா நென்றற்கு, 'இந்திரனா' வென்றார். சிறு இன்பத்தையும் பெரிது பாராட்டிக் களிக்குக கீழ்மையிப்பினை இச் செய்யுள் விளக்கிற்று. ஈ

347. மைதீர் பசும்பொன்மேல் மாண்ட மணியழுத்திச்

செய்த தெனினுஞ் செருப்புத்தன் காறகேயாம்;

எய்திய செல்வத்த ராயினும் கீழ்களைச்

செய்தொழிலாற் காணப் படும்

(பொ - ள்) மை தீர் பசும்பொன்மேல் மாண்ட மணியழுத்திச் செய்ததெனினும் செருப்புத் தன் சாற்கேயாம் - குற்றந தீர்ந்த கிளிச்சிறை என்னும் பசிய பொற்றசட்டின்மேல் மாட்சிமைவாய்ந்த மணிககற்களைப் பதித்துச் செய்யப்பட்டதாயினும் செருப்பு ஒருவனது காலுக்கே அணிந்துகொள்ள உதவும், எய்திய செல்வத்தராயினும் கீழ்களைச் செய்தொழிலாற் காணப்படும் - அதுபோலச், சிறக்கப் பொருந்திய செல்வமுடையரானாலும் கீழ் மக்களை அவர் செய்கின்ற தொழில்களால் இன்றாரென்று கண்டு கொள்ளுதல் கூடும்.

(க - து.) கீழோர் இயல்பு, நிலைமைகளால் வேறு படுதலில்லை.

(வி - ம்) மைதீர் பசும்பொன் என்றது 'கிளிச்சிறை' யென்னும் பொன்னுதல், "வீறுயர் பசும்பொன்"[†] என்புழிக் காண்க. மாண்ட மணியாவது, குணச் சிறப்புடைய மணிகளென்க. பிற

* சிங். கஉ : ககஉ.

† சிலப் : ககடு.

வறுப்புக்ககன்றென்று பிரித்தலின், காற்கேயென்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை. காண என்பது காணல் என்னுந் தொழிற்பெயரின்றிரிபு. முன் வந்த “பொற்கலத்தாட்டி” யென்னுஞ் செய்யுள்* ஈண்டு நினைவுகூர்தற்குரியது. எ

348. கடுக்கெனச் சொல்வற்றும், கண்ணோட்டம் இன்றும்,
இடுக்கண் பிறர்மாட் றுவக்கும்,—அடுத்தடுத்து
வேகம் உடைத்தாம், விறன்மலை நன்னுட!
ஏகுமாம் எள்ளுமாம் கீழ்.

(பொ - ள்) விறல் மலை நல் நாட - ஆற்றல் வாய்ந்த மலைகளையுடைய சிறந்த நாடனே! கீழ் - கீழ்மகன், கடுக்கெனச் சொல் வற்று - கடுமையாகப் பேசுதல் வல்லான்; கண்ணோட்டம் இன்று - கண்ணோட்ட மில்லான்; இடுக்கண் பிறர் மாட்டு உவக்கும் - பிறரிடத்து நேரும் இன்ன லுக்கு மகிழ்வான்; அடுத்தடுத்து வேகம் உடைத்து - அடிக்கடி சீற்ற முடையான்; ஏகம் - கண்ட விடங்கட்குச் செல்வான்; எள்ளும் - பிறரை இகழ்வான்.

(க - து) பிறர்க்குத் தொல்லைகள் விளைப்பது கீழ் மக்களின் இயல்பு

(வி - வல்லது என்றது, இகழ்ச்சிகுறிப்பு. ஆம் அனைத்தும் அசை பிறர்மாட்டு என்பதைப் பிறவிடங்கட்குந் கொள்வது பொருந்தும். வேகம், சினத்தின வேகம். மலைக்கு விறலாவது, என்னுள்ளும் வளமுடைமை; “உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்தே”† என்பவை முகலாயின. கீழ் எனனும் அஃறிணைச் சொல்லால் எல்லாம் அஃறிணை முடிபு கொண்டன. கீழ்மக்களின் இயல்புகள் சிலவற்றை இச்செய்யுள் தொகுத்துணர்த்திற்று, அ

349. பழைய ரிவரெனறு பன்னுட்பின் நிற்பின்
உழையினிய ராகுவர் சான்றோ;—விழையாதே
கள்ளுயிர்க்கும் நெய்தற் கனைகடல் தண்சேர்ப்பு!
எள்ளுவர் கீழா யவர்

(பொ - ள்) கள் உயிர்க்கும் நெய்தல் கனை கடல் தண் சேர்ப்பு - தேன் சொரியும் நெய்தல் மலர்களையுடைய

* நாலடி ந. இ. இ. † புறம். 40க.

ஒலிக்கின்ற கடலின் குளிர்ந்த கரையை யுடையவனே !
பின் நிற்பின் பல் நாள் பழைய ரிவரென்று உழை இனிய
ராகுவர் சான்றோர் - தமக்குப் பின்னால் வந்து ஒருவர்
பணிவுடையராய் நின்றால் இவர் பலநாள் பழகியவரென்று
விரும்பி அவரிடம் சான்றோர் அன்புடையவராவர்; கீழாய
வர் விழையாது எள்ளுவர் - ஆணற் கீழ்மக்கள் அவரைத்
தமக்கு அடங்கினவரெனக் கொண்டு அன்புடன் விரும்
பாமல் அதிகாரத்தால் மதியாது ஒதுக்குவர்.

(க - து) தம்மை விரும்புவோரைத் தாம் மதியா
தொதுக்குவது கீழ்மக்களின் இயல்பு.

(வி - ி) பின் நிற்கல் ஈண்டுப் பணிவுடையராயிருத்தல்
உணர்த்திற்று. 'பின் நிற்பின் இவர் பன்னாட் பழையரென்று
சான்றோர் உழை இனியராகுவ'ரென்று கொள்க. உழை, அவ
ருழை யென்க. விழையாதே என்னுங் குறிப்பானும் பின் நிற்பின்
என்னுங் குறிப்பானும், எள்ளுதல் அதிகாரத்தானென்பது பெறப்
படும். கீழாயவா என்பதில் ஆயவரென்பது ஆக்கமன்று; ஞாலா
னது என்புழிப்போல வினைமுதற் குறிப்பிடச்சொல்; அதனை
எழுவாய்ச் சொல்லுருபு என்ப; "வேற்றுமைப் பொருள்வயின்"*
என்பதற்குச் சேனாவரையர் உரைத்த உரை காண்க. க

350. கொய்புல் கொடுத்துக் குறைத்தென்றுந் தீற்றினும்
வையம்பூண் கல்லா சிறுகுண்டை;—ஐயகேள்,
எய்திய செல்வத்த ராயினும் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்.

(பொ - ள்) கொய் புல் கொடுத்துக் குறைத்து என்
றும் தீற்றினும் வையம் பூண்கல்லா சிறு குண்டை - கொய்
தற்குரிய பசும்புல்லை அறுத்துக்கொடுத்து நாடோறும்
உண்பித்து வந்தாலும் சிற்றெருதுகள் வண்டிகள் பூண்
டிழுக்க உதவா; ஐய கேள் - ஐய கேட்பாயாக; எய்திய
செல்வத்தராயினும் கீழ்களைச் செய்தொழிலாற் காணப்
படும் - சிறக்கப் பொருந்திய செல்வமுடையராணலும்
கீழ்மக்களை அவர் செய்கின்ற தொழில்களால் இன்ன
ரென்று கண்டுகொள்ளுதல் கூடும்.

* தொல. இடை. உ.

(க - து) எவ்வளவு நலமுறச் செய்யினும் கீழ்மக்கள் பிறாக்குப பயன்படார்.

(வி - மீ) கொய் புல் என்பது புல்லின் இளம்பதமான தகுதியுணாத்திற்று. குறைத்துக் கொடுத்தென்று மாறுக. பூண்கல்லா, ஒரு சொல். 'சிறு குண்டை' யென்றது, வளாச்சியில்லாது குறுகி மூத்த எருதுகள். "குண்டைக் குறட்டூதம்"* என்றார் தேவாரத்தினும். 'காணப்படு' மென்பதற்குக், கீழ் 'மைதீர் பசம்பொன்'† என்னுஞ் செய்யுளில் உரைத்தாங்குரைக்க.

க0

நகூ. கயமை

மெலிந்த உணர்வினரது இயல்புணர்த்திற்று.

351. ஆர்த்த அறிவினர் ஆண்டிளைய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை அடக்குப;—மூத்தொறுஉம்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோல்
போத்தருர் புல்லறிவி னார்.

(பொ - ள்) ஆர்த்த அறிவினர் ஆண்டு இளையராயினும் காத்தது ஒம்பித் தம்மை அடக்குப - உறுதிமிக்க மெய்யறிவினையுடையார் ஆண்டில் இளையராயினும் தமமைத்தீய நெறியினின்றும் தடுதது நன்னெறியில் நிறுத்தி அடக்கிக்கொள்வர், மூத்தொறும தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந்து எருவைபோல் போதது அறார் புல்லறிவினர் - ஆனால் மெலிந்த அறிவினையுடையார் கழுகுபோல முதிர் முதிர் தீய செய்கைகளை தடிப்பேறி அலைந்து மாசு நீங்கார்.

(க - து) ஆண்டு முதிர்ந்து உலகப் பழக்கம் ஏறுதலால் கயவர் பெறும் பயன் யாதுமில்லை.

(வி - மீ) ஆர்த்தவென்பது காழ்த்தவென்னும் பொருட்டு 'காத்து ஒம்பி அடக்குப' என்பதற்குப் புலன் நெறியிற் காத்து ஞானநெறியில் ஒம்பி அருளில் தம்மை அடக்கி யொழுருவர் என்க. மூத்தொறும் என்றார், மூத்தலிற் பயனில்லாமையின். எருவை

* தேவா. கூசச : க.

† நாலடி. கூடு : எ.

மேலுமேலும் பிணத்தையே உகத்தலைப்போல் தீயனவே விரும்பியலைவா என்பது. போத்தென்றது புரை; ஆவது, குற்றம். கயமை ஈண்டு மென்மையாகலின் * மெலிந்த அறிவினா புலவறிவினா ரெனப்பட்டனர். க

352. செழும்பெரும் பொய்கையுள் வாழினும் என்றும்
வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை;—வழும்பில்சீர்
நூல்கற்றக் கண்ணும் நுணுக்கமொன் றில்லாதார்
தேர்கிற்கும் பெற்றி அரிது

(பொ - ள்) செழும் பெரும் பொய்கையுள் வாழினும் என்றும் வழும்பு அறுக்ககில்லாவாம் தேரை - நீர் நிறைந்த பெரிய குளத்தின்கண் உயிர்வாழ்ந்தாலும் தவளை தன்மேல் உள்ள வழுவழுப்பான அழுச்சை நீக்கிக்கொள்ளும் ஆற்றலில்லாதனவாகும்; வழும்பு இல் சீர் நூல் கற்றக்கண்ணும் நுணுக்கம் ஒன்று இல்லாதார் தேர்கிற்கும் பெற்றி அரிது - அதுபோல, பிழையற்ற சிறப்பினைபுடைய மெய்நூல்களைப் பயின்றாலும் நுட்பஞ் சிறிது மில்லாதவர் தமமை அதனால் மேம்படுத்திக்கொள்ளும் மாட்சி இல்லை.

(க - து) அறிவு உரமில்லாதவர், தக்க வாய்ப்புகளிருந்தாலும் தம்மை மேம்படுத்திக்கொள்ள அறியார்.

(வி - ம்) பொய்கைக்குச் செழுமை நீரின் நிறைவு. உரமுள்ள அறிவு நுணுக்கம்பெறும் ஆற்றலுடையதாகலின், நுட்பமில்லா அறிவென்பது மெலிந்த அறிவினை யுணர்த்தும், ஆதலின் ஈண்டு நுணுக்கமில்லாதாரென்றது, கயவரை யென்க. தேர்தல், தகுதி பெறுதல்; மாட்சிமைப்படுத்திக்கொள்ள வென்பது. அருமை, இன்மைமேற்று; “மதிநுட்பம் நூலோடுடையார்” † எனத் தெய்வப்புலவர் மதிநுட்பத்துக்கு முதன்மை தேற்றியது உககாண்க. உ

353. கணமலை நன்னுட! கண்ணின் ரெருவர்
குணனையுங் கூறற் கரிதால்;—குணனமுங்கக்
குற்றம் உழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்,
கெற்றா லியன்றதோ நா.

* தொல். உரி. உச. † குறள், ௧௪: ௬.

(பொ - ள்) கண மலை நல் நாட - கூட்டமான மலை களையுடைய உயர்ந்த நாடனே!, கண் இன்று ஒருவா குணனையும் கூறற்கு அரிது - புறத்தில் ஒருவரது நல்லியல் பிணையும் பேசுதற்கு அருமையாயிருக்குமென்ப; குணன் அழுந்நகக் குற்றம் உழைநின்று கூறும் சிறியவாகட்கு ஏற்றால் இயன்றதோ நா - ஆனால் அவரது நல்லியல்பு கெடும்படி, செய்யாத குற்றங்களை அவரெதிரினிருந்து செய்ததாகக் கூறும் மெலிந்த அறிவினார்க்கு, நாக்கு எதனால் உருவானதோ, அறிகிலேம.

(க - து) கயவர், அஞ்சாது பொய்யுரைக்கும் இயல்பினர்.

(வி - ம்) புறத்திற் குறை கூறாது குணங்கூறுதல் பொருந்துமேனும் அதனையுந் காரணமின்றிக் கூறச் சான்றோர் கூசுவர்; அற்றாயின், காரணமின்றியே அதுவும் குற்றத்தை, இல்லாத குற்றத்தை, எதிரிலேயே புனைந்துரைத்துப் பழிப்பதாயின் அதனை என்னென்பது என்றபடி. எதிரிற் குற்றங் கூறித் திருத்த முயல்வது நன்றாகலின், இங்குக் குற்றம் என்றது இல்லாத குற்றத்தை யென்க. அறிகிலேம என்பது சொல்லெச்சம். தசையினுவியன்ற தனறென்பது குறிப்பு* அறிவொடு படாத நாவினியல்பு இனைத் தென்பது இதனற் பெறப்பட்டது. நூ

354. கோடேந் தகல்குற் பெண்டிர்தம் பெண்ணீர்மை

சேடியர் போலச் செயல்தேற்றார்;—கூடிப்

புதுப்பெருக்கம் போலத்தம் பெண்ணீர்மை காட்டி

மதித்திற்பர் மற்றையவர்.

(பொ - ள்) கோடு ஏந்து அகல் அல்குற் பெண்டிர்தம் பெண் நீர்மை சேடியர்போலச் செயல் தேற்றார் - பக்கம் உயர்ந்து அகன்ற அல்குலையுடைய நல்லிலக்கணம் அமைந்த நற்பெண்டிர், வேலைக்காரிகளைப்போல் தமது பெண்மையியல்பைப் புறத்தில் ஒப்பினை செய்து காட்டுதல் அறியார்; மற்றையவர் கூடிப் புதுப் பெருக்கம்போலத்தம் பெண் நீர்மை காட்டி மதித்தது இறப்பர் - ஆனால் ஏனைத் தீய பெண்டிரோ தம்முட் கூடிப் புதுவெள்ளம்

* தொல். எச். சச.

போலப் புனைதல் செய்து தமது பெண்மையியல்பைப் புறத்திற் புலப்படுத்தித் தாமே மதித்தது வரம்புகடந்து நடப்பர். (அதுபோற் கயவர் இடம்பதசரால் அவமபடுவ ரென்பது.)

(க - து) கயமை உள்ளீடில்லாததாகலின் இடம்ப பத்தையே விரும்பும்

(வி - மீ) கோடேந்து அகல்குலென்னும் அடைமொழி ஈண்டு நல்லிககணந் தேற்றிப் பெணடிா நற்பெணடிரென்ப துணாத்திற்று. ஒப்பனை செய்துகொள்ளாமைக்குச் சேடியா உவமமாயினா. புதுப்புன லுவமம் ஈண்டு ஒப்பனை ஆரவாரம முதலியவற்றிற்கு வந்தது. மதித்திறப்பரென்பதற்கு, பிறா, பொருள் தந்தபோது அவரை மதித்தது, தராத்தோது மீறி ஒழுகுவ: ரென மொழிந்துகொள்க. உவமமும் இதற்கொககுமென்பது “புதுப்புனலும் மாரியறவே அறுமே அவரன்பும் வாரியறவே அறும்” என மேலும் இவ்வியல்பு தேற்றி வருதலால் அறியப் படும். உவமமட்டுநகூறி இச செய்யுள் அறிஞா கயவாக ளியலபு உணர்த்தலின், இது பிறிதுமொழித லெனனும் அணி. அறிஞா அடக்கமாகவும் கயவா ஆடம்பரமாகவும் ஒழுகுவரென்பதும் இதனற் பெறப்பட்டது.

355. தளிர்மேலே நிற்பினுந் தட்டாமற் செல்லா

உளிநீரார் மாதோ கயவர்;—அளிநீரர்க

கென்னுனுஞ் செய்யார் எனைத்தானுஞ் செய்பவே

இன்னுங்கு செய்வார்ப் பெறின்.

(பொ - ள்) தளிர்மேலே நிற்பினும் தட்டாமற் செல்லா உளிநீரார் கயவா - இளந்தளிர்ரின்மேல் நின்றாலும் பிறர் தட்டினாலன்றி அதனுள் இறங்காத உளியின் இயல் பினையுடையவர் கயவர்; அளிநீரர்க்கு என்னும் செய்யார் இன்னுங்கு செய்வார்ப் பெறின் எனைத்தானும் செய்ப - ஏனென்றால், பிறர்க்கு இரங்கும் இயல்புடைய சான்றோர்க்குச் சிறிதும் பயன்பட்டாமல், தமக்குக் கொடுமை செய்வாரைப் பெற்றால் அவர் எவ்வளவும் பயன்பட்டு வேலை செய்வர்.

(க - து) கயவர், வருத்தியே வேலை வாங்குதற் குரியர்.

(வி - ம்) அளிஈரரான சான்றோர்பக்க விரும்பது இனிதாக வேலை பார்ப்பதற்கிடமாயினும் அங்கு அவர் பயன்படாமல், தம்மை வருத்துவார் பக்கலே பயன்படுதல்பற்றிக் தளிர்மேலே நிற்பினும் தட்டாமற செல்லாத உளி உவமமாயிற்று. “கரும்பு போற் கொல்லப் பயன்படுவ கீழ்”* என்றார் திருவள்ளுவரும். மாது, ஓ, அசை செய்தல், ஈண்டுப் பயன்படுதலின்மேற்று. இக் கருத்து இவ்வவமமே கொண்டு, “விட்டுக் கரும்ம் செயவைத்த பின்னரும் முட்டாதவரை வியங்கொளல் வேண்டாமல்; தொட்டக்கால மாழ்குந் தளிர்மேலே நிற்பினுந் தட்டாமற் செல்லாது உளி”† எனப் பிராணமும் வருதல் அறிக. உளிக்கு. இறங்குத லென்றது, கயவா தம் சொழில் செய்தற்குக் கொள்ளப்படும். ௫

356 மலைநலம் உள்ளும் குறவன் ; பயந்த

விளைநிலம் உள்ளும் உழவன் ; சிறந்தொருவர்

செய்தநன் றுள்ளுவர் சான்றோர் ; கயந்தன்னை

வைததை உள்ளி விடும்

(பொ - ள்) மலைநலம் உள்ளும் குறவன் - குறவன் தனக்கு வளந் தந்த மலையினது நன்மையை நினைந்து பாராட்டிக்கொண்டிருப்பான் ; பயந்த விளைநிலம் உள்ளும் உழவன் - உழவன் தனக்கு விளையுள் பயந்த விளைநிலங்களின் நன்மையை நினைந்து பாராட்டிக்கொண்டிருப்பான் : சிறந்து ஒருவர்செய்த நன்று உள்ளுவர் சான்றோர் - ஆவை போல, ஒருவர் அருட்குணம் மிகுந்து தமக்குச் செய்த நன்றியை நினைந்து பாராட்டிக்கொண்டிருப்பார் சான்றோர் ; கயம் தன்னை வைததை உள்ளிவிடும் - ஆனால் தாழ்ந்த அறிவினன், தன்னைப் பிறர் பழித்ததை நினைத்துப் பகைமை கொண்டிடுவன் ; (நலம் பாராட்டான் என்பது.)

(க - து) மெலிந்த அறிவினர், பிறர் தீமைகள் உள்ளுதலை விலக்கி நலந்தேடி உள்ளும் ஆற்றலில்லாதவராவார்.

(வி - ம்) குறவர்க்கும் உழவர்க்கும் வாழ்வு மலையினாலும் விளைநிலத்தினாலும் உண்டாதல்போல, சான்றோரது வாழ்வு பிறர்

* குறள் ௧0௮. † பழமொ. ௧௧௧.

செய்த நன்றியுள்ளதலையே அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைபெறுதலும், கீழோரது வாழ்வு பிறரைப் பகைத்துக் கொள்ளுதலையே அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைபெறுதலும் பெறப்படும். உள்ளுதல், ஈண்டு நினைந்து பாராட்டுதல். புன்மை கருதிக் கயம் என அஃறிணையான் முடிக்கப்பட்டது. “இரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தை”* என்றார் பிறரும். விடும் என்னுந் துணிவுப்பொருள் விசுதி, தவறித் தீயதில் நுழைந்துவிட்ட புன்மையின் முரட்டுத் துணிவினை உணர்த்தும். ஈ

357. ஒருநன்றி செய்தவர்க் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர்;—கயவர்க்
கெழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயின்
எழுநூறுந் தீதாய் விடும்.

(பொ - ள்) ஒரு நன்றி செய்தவர்க்கு ஒன்றி எழுந்த பிழை நூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர் - தமக்கு ஒரு நன்மை செய்தவர்க்குச் சான்றோர் அவரால் பின்பு தொடர்ந்து உண்டான நூறு குற்றங்களும் பொறுத்து நிற்பர்; கயவர்க்கு எழுநூறு நன்றி செய்து ஒன்று தீதாயின் எழுநூறுந் தீதாய்விடும் - ஆனால் அறிவில் தாழ்ந்தோர்க்கு ஒருவர் எழுநூறு நன்மைகள் செய்து பின்பு தவறுதலால் ஒன்று தீமையாக நேர்ந்துவிட்டால் அவ்வெழுநூறு நன்மைகளும் தீமைகளாய்க் கருதப்பட்டு விடும்.

(க - து) கயவர் அறிவு, நன்மைகளில் அழுந்தி நில்லாமல் தீமைகளையே முனைந்தெண்ணி நிற்கும்.

(வி - ம்) ஒன்றியெழுதல், சேரத் தோன்றுதல். பொறுத்தலாவது, பொறுத்துத் தீங்கியற்றாது நின்றலென்றும், தீதாய் விடுதலாவது, தீமைகளாய்க் கருதப்பட்டுப் பல தன்பங்கள் விளைதற்கு ஏதுவாய் விடுதல் என்றும் கொள்க; “நிலம்புடை பெயர்வதாயினும் ஒருவன் செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்”† என்பவாகலின், சான்றோர் பிழை நூறும் பொறுப்பாராயினர். “நன்றி செய்குநர்ப் பிழைத்தோர்க் குய்வில வென்னுந் குன்ற வாய்மை”‡ என்றதூஉம் அறிக. ஈ

* நான்மணிக். கட.

† புறம். கட.

‡ கல்லூ. ச.

358. ஏட்டைப் பருவத்தும் இற்பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள்;—கோட்டை
வயிரஞ் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய்! பன்றி
செயிர்வேழ மாகுத வின்று.

(பொ - ள்) ஏட்டைப் பருவத்தும் இற்பிறந்தார் செய்வன மோட்டிடத்தும் செய்யார் முழு மக்கள் - பொருளில்லாமை முதலியவற்றால் தளர்வுண்டான காலத்திலும் உயர்குடியிற் பிறந்த சான்றோர் செய்யும் நற்செயல்களைச் செல்வமுள்ள காலத்திலும் கயவர்கள் செய்யார்; கோட்டை வயிரம் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய் பன்றி செயிர்வேழம் ஆகுதல் இன்று - ஒளிமிக்க கண்களையுடைய பெண்ணே! பன்றியின் கொம்பை வயிரம் பொருத்திப் பூண்கட்டினும் அது போர்ச்சினமுடைய யானையாதலில்லை.

(க - து) நல்லன செய்தல் கயவரியல்பன்று.

(வி - ம்) உவமையாற் கயவர்க்கு இயல்பன்மை பெறப்படும். ஏட்டை, தளர்வு. “ஏட்டைப் பசி”* என்புழிப்போல இற்பிறந்தாரென்னுந் குறிப்பால் அறஞ்செய்தல் பிறவியியல்பென்பது பெறப்படும். மோடென்றது, ஈண்டுச் செல்வவயர்வு. இழிவு கருதியும், உருவம் ஏனை அறிஞரை யொப்ப முழுதொத்திருப்பது கருதியும், அறிவு முதலிய உயிர் வளர்ச்சியின்றிப்பிறந்த வடிவாக விளங்குதல் கருதியும் மூடர் ‘முழுமக்க’ ளெனப்பட்டனர். செறிப்பினும், செறித்துக் கட்டினுமென்க.

அ

359. இன்றுதும் இந்நிலையே ஆதும் இனிச்சிறிது
நின்றதும் என்று நினைத்திருந்—தொன்றி
உரையின் மகிழ்ந்துதம் உள்ளம்வே ருதி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்.

(பொ - ள்) இன்று ஆதும் இந்நிலையே ஆதும் இனிச்சிறிது நின்று ஆதும் என்று நினைத்திருந்து ஒன்றி உரையின் மகிழ்ந்து - இன்று செல்வராவோம், இப்பொழுதே

* சிந். உ : ந.அ.

செல்வராவோம், இனிச் சற்றுப் பொருத்துச் செல்வராவோம் என்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்து அதிற் படிந்து வாய்ப்பேச்சினூற் களித்து, தம உள்ளம் வேறாகி-ஆனால் அதற்குரிய முயற்சியிலராய்த் தம் இயல்பு வேறு பட்டு, மரை இலையின் மாய்ந்தார் பலர் - தாமரையிலையைப் போல், இருந்த நிலையிலேயே மாய்ந்தொழிந்த கயவர் பலராவர்.

(க - து) அறிவின் மெலிந்தோர் வீண் எண்ணமும் வாய்ப்பேச்சும் உடையவராய் உரிய செயலில்லாதவராவர்.

(வி - மீ) இந்நிலையே என்பதற்கு, இப்போதுள்ள தொழில் முதலிய நிலைமைகளின் ஏதுவாகவே யென்றுரைத்தலும் ஒன்று. மரை, தாமரை யென்பதன் முதற்குறை; தாமரையிலே கடைசியில் தான் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து உலாந்து மறைந்து விடுதலால் உவமையாயிற்று; இலையைக் கூறினார் மேலே விளங்கித் தெரிதலாலும் கயவர்க்கு உவமையாதலாலு மென்க. “மரையிலேபோல மாய்ந்திசினோர் பலரே”* என்றார் பிறரும். க

360. நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினும்

ஈரங் கிடையகத் தில்லாகும்;—ஓரும்

நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும்

அறைப்பெருங்க லன்னு ருடைத்து.

(பொ - ள்) நீருள் பிறந்து நிறம் பசியதாயினும் ஈரம் கிடையகத்து இல்லாகும் - நீரினுள் தோன்றி மேலே நிறம் பசுமையுடையதாயிருந்தாலும் நெட்டியின் உள்ளே ஈரம் இல்லையாம்; நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும் அறைப்பெருங்கல் அன்னார் உடைத்து - அதுபோல், நிறைந்த பெரிய செல்வ நிலையில் நின்றாலும், பாறையாகிய பெரிய கல்லைப்போல் வன்மையான உள்ளம் படைத்த கயவரை உடைத்து இவ்வுலகம்

(க - து) கயவர்க்கு ஈர உள்ளம் இல்லை.

(வி - மீ) நீர் செல்வத்துக்கும், பசுமை கவர்ச்சியாகிய தோற்றப் பொலிவுக்கும் ஈரம் இரக்கத்துக்குவ கொள்ளப்படும்; ஓரும், அசை.

* புறம். உஎ.

எதுகை நோக்கி நிறைப்பெருவென ஒற்று யிக்கது. பாரைபட்ட உள்ள முடையா ரென்றற்கு, 'அறைப்பெருக் கல் அன்னு' ரென்றார். படிமம் வகுத்தற்கும், இருத்தல் கிடத்தல் முதலியவற்றிற்கும் கூடப் பயன்படுதலில்லாத அறுப்புக்களையுடைய பெருங்கல் அறையெனப்படுமாகலின், யாதும் பயன்படாமை கருதிற்று இவ்வுவமம். "கல் நனி நல்ல கடையாய மாக்களின்" *எனக் கீழ் வந்தது இதனினுஞ் சிறந்த கல்லென்பது இதனற பெறப்பட்டது. ௧0

ந.எ. பன்னெறி

பலவகைப்பட்ட ஒழுகலாறுகளை உணர்த்துவது.

361. மழைதிளைக்கு மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பாய் இழைவிளக்கு நின்றிமைப்பின் என்னும்?—விழைதக்க மாண்ட மனையாளை யில்லாதான் இல்லகம் காண்டற் கரியதோர் காடு.

(பொ - ள்) மழை திளைக்கும் மாடமாய் மாண்பு அமைந்த காப்பாய் இழை விளக்கு நின்று இமைப்பின் என்னும் - மேகங்கள் தவழும் உயர்ந்த மாளிகையாய்ச் சிறப்பமைந்த பாதுகாப்புடையதாய் மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட விளக்குகள் அங்கங்கும் இருந்து ஒளிவிடினும் என்ன பயனாகும்? விழைதக்க மாண்ட மனையாளை யில்லாதான் இல்லகம் காண்டற்கு அரியதோர் காடு - மாட்சிமை வாய்ந்த விரும்பத்தக்க இல்லக் கிழத்தியை யில்லாதவனது வீடு கண்கொண்டு பார்த்தற்கியலாததொரு கொடிய காடாகும்.

(க - து) மனையாள் இல்லாத வீடு வீடன்று.

• (வி - ம்) திளைத்தல், இடைவிடாது பயிலுதல்; பெருமையும் காப்பும் ஒளியுமுடையதாயிருந்தாலும் வீட்டுக்கு உணர்வு விளக்காகிய மனையாள் இன்றியமையாதவ னென்பது கருத்து; "மனைக்கு விளக்காகிய வாணுதல்"† என்றார் பிறரும்; மாண்ட விழைதக்க மனையாளென்க. மனைமாட்சி மனைக்கு மங்கலமாகலின்‡ இல்லாள்

* நாலடி. ௩௪ : ௪. † புறம். ௩௧௪. ‡ குறள், ௪ : ௧0.

இல்லாத இல்லம், அறவோர் துறவோர் அந்தணர் விருந்து உறவோர் ஊண்பர் குழந்தைகள் பெரியோர் உலவுதலற்றுக் காண்டற்கரிய தோர் காடாயிருக்கும் எனப்பட்டது. க

362. வழக்கெனைத்து மில்லாத வாள்வாய்க் கிடந்தும்
இழுக்கினைத் தாம்பெறுவ ராயின்,—இழுக்கெனைத்துஞ்
செய்குறூப் பாணி சிறிதே, அச் சின்மொழியார்
கையுறூப் பாணி பெரிது.

(பொ - ள்) வழக்கு எனைத்தும் இல்லாத வாள்வாய்க் கிடந்தும் இழுக்கினைத் தாம் பெறுவராயின் - சோர்வு சிறிதுமில்லாத வாளின் காவலில் இருந்தும் மகளிர் ஒழுக்கத் தவறுதலைத் தாம் உறுவராயின், இழுக்கு எனைத்தும் செய்குறூப் பாணி சிறிதே அச் சின்மொழியார் கையுறூப் பாணி பெரிது - குளிர்ந்த மொழிகளைப் பேசும் அம்மகளிர் தமது வாழ்நாளிற் குற்றம் சிறிதுஞ் செய்யாத காலம் சிறிதே; மற்றுத் தம் கணவர்க்கு வயபபட்டொழுகாக் காலம் பெரிதென்க.

(க - து) மகளிர்க்கு நிறை காக்குங் காப்பே தலை.*

(வி - ம்) வாள் என்றது, வாள் வீரரின் காவல்; ஆகுபெயர். கிடத்தல், கட்டுப்பட்டிருத்தல். காவலினும் இழுக்குப் பெறுவராயின் நிறை சிறிது மில்லாதவர் அம் மகளி ரென்பது பெறப்படுதலின், அவர் தம் வாழ்நாளில் இழுக்கெனைத்துஞ் செய்குறூப் பாணி சிறிதே யெனப்பட்டது. பாணி என்றது காலம்; “எம் சொல்லற் பாணி நின்றனனாக”† என்புழிப்போல. எனைத்துஞ் செய்குறூப் பாணி யென்றார், ஏதானும் வழக்குடையராகவே யிருப்பரென்றற்கு. கையுறூமை, இவகு வயமாயிராமை. உ

363. எறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றம்; சிறுகாலை
அட்டில் புகாதாள் அரும்பிணி;—அட்டதனை
உண்டி யுதவாதாள் இல்வாழ்பேய்; இம்மூவர்
கொண்டாளைக் கொல்லும் படை.

(பொ - ள்) எறி என்று எதிர்நிற்பாள் கூற்றம் - தன் கணவற்குச் சினத்தை மூட்டி ‘அடி’ என்று எதிரில்

* குறள், க : எ. † குறிஞ்சிப். கடுக-உ.

அடங்காது நிற்கும் மனைவி அவனுக்குக் கூற்றுவனாவாள் ; சிறு காலே அட்டில் புகாதாள் அரும்பிணி - காலே நேரத்தில் அடுக்களையிற் சென்று உணவு சமைக்காதவள் தன் கணவனுக்குக் கொடிய நோயாவாள், அட்டதனை உண்டி உதவாதாள் இல்வாழ் பேய் - சமைத்ததை அவனுக்குரிய உணவாக இடாமல் உண்பவள் இல்லத்தில் வாழும் பேயாவாள் ; இம் மூவர் கொண்டாளைக் கொல்லும் படை - இம் மூவகையியல்புடைய மாதரும் தம்மை மணந்துகொண்ட சணவன்மாரை உயிரோடு வருத்தும் கருவிகளாவர்.

(க - து) இல்வாழ் பெண்டிர் அடக்கமும் சுறுசுறுப்பும் அன்புமுடையவராய் விளங்கவேண்டும்.

(வி - ம்) சினத்தை மேலமேலும் மூளச் செய்து கணவற்கு இறுதியுண்டாககுதலின் 'கூற்ற'மெனவும், காலத்தில் உணவு கிட்டாமற் செய்தலால் நோயுண்டாதலின் 'பிணி' எனவும், பெரும்பசி கொண்டு முன் உண்ணாதலின் 'பேய்' எனவுங் கூறினார். சிறுகால பெனறது காலே நேரத்தின் முற்பகுதியிலுந் சொடக்கநேரத்தைக் குறித்தது. பிணிக்கு அருமையாவது, என்றும் இல்வாறே நடந்து தீரானோ யாதல். அட்டதனை உதவாதாள் என்ற தன்மேலும் உணவு யென்றது, அட்டது தன் கணவற்குரிய உணவுயென்று கருதாசவளாய் என்னும் பொருட்டு. பேய்க்குப் பெரும்பசி இயலாதல் "பேயைப் பிறப்பிற் பெரும்பசியும்"* என்பதனானும் பெறப்படும். ந

364 கடியெனக் கேட்டுங் கடியான், வெடிபட

ஆர்ப்பது கேட்டும் அதுதெளியான்,—பேர்த்துமோர்

இற்கொண்டிணிதிருஉம் ஏழுறுதல் என்பவே,

கற்கொண்டெறியுந் தவறு.

(பொ - ள்) சடி எனக் கேட்டும் கடியான் - இனிமண வாழ்க்கையை முனிந்துவிடு என்று தக்கோரறிவுரைகள் கேட்டும முனியானாய், வெடிபட ஆர்ப்ப்து கேட்டும் அது தெளியான் - தலை வெடிக்கும்படி உலகிற் சாப்பறைகள் முழங்குவது கேட்டும் அத் துறவியல்பைத் தெளியானாய், பேர்த்தும் ஓர் இல்கொண்டு இனிது இரூஉம் ஏழுறு

* திரிகடுக. ௬௦.

தல் கல்கொண்டு எறியும் தவறு என்ப-மீண்டும் இரண்டா முறையாக ஓர் இல்லக்கிழத்தியை மணம்புரிந்து கொண்டு இன்புற்றிருக்கும் மயக்கத்தையடைதல் தன் னையே தான் கற்கொண்டெறிந்துகொள்ளும் தவறென்று சான்றோர் கூறுவர்.

(க - து) இரண்டாம் முறையாகவும் மனைவாழ்க்கை நிற்புகாமல் மக்கள் துறவுடையராய் உலகப் பெரும்பணிகள் செய்து விளங்குதல் வேண்டும்.

(வி - மீ) கடியான் முதலியன முற்றெச்சம். இனிதென்றது, உடல் நலம் கருதிற்று. எழுறுதல், ஈண்டு மயக்கமுறுதல்: "தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி விலைப்பட்டார் மற்றையவர்"* என்னும் நாயனார் திருமொழியை இங்கு நினைவுகூர்க. ச

365 தலையே தவமுயன்று வாழ்தல், ஒருவர்க்

கிடையே இனியார்கட் டங்கல்,—கடையே

புணராதென் றெண்ணிப் பொருள்நசையால் தம்மை

உணரார்பின் சென்று நிலை.

(பொ - ள்) தலையே தவம் முயன்று வாழ்தல் ஒரு வர்க்கு - மக்கட் பிறவியில் வந்த ஒருவர்க்கு, தம் வாழ்க்கையில் தவமுயற்சியுடையராய் வாழ்தல் தலையான தாகும்; இடையே இனியார்கண் தங்கல் - தமக்கு இனியராயிருக்கும் மனைவி மக்கள் முதலிய உறவினரிடத்து மனந் தங்கி அவாவோடொழுகுதல் இடைத்தரமான வாழ்வாகும்; கடையே புணராது என்று எண்ணிப் பொருள் நசையால் தம்மை உணரார்பின் சென்று நிலை - மேற்கூறிய இருவகை வாழ்வின் முயற்சியும் தமக்குக் கைகூடாதென்று நினைந்து வெறும் பொருள் விருப்பத்தால் தம் குடிப்பிறப்பு கல்வி முதலிய தகுதிகளையுங்கருதிப்பாராது நடத்துஞ் செல்வர்களின் பின் சென்று நிற்கும் அடிமை நிலை கடைப்பட்ட வாழ்வாகும்.

(க - து) வாழ்க்கையிற் பற்றின்றி யொழுகும் அறப்பணியாளர் தலையான முயற்சியுடையோராவர்.

* குறள், உரு: அ.

(வி - ம்) ஒருவர்க்கு என்பதைப் பிறவற்றிற்குங் கூட்டுக. தலை, இடை, கடையென ஈண்டுக் கூறிய வாழ்வு முறையே அருள் வாழ்வும், அன்பு வாழ்வும், அடிமை வாழ்வுமாகும். பிறர்பால் அடிமைத் தொழில் பூண்டிருப்போர் முறையாக மனையறம் நடத்து தல் இயலாதாகலின் அதனை வேறு பிரித்துக் கடையாக்கினார். பொருண் முயற்சி இம் மூன்றற்கும் பொதுவெனக் கொள்க. பொருள் ஈட்டிப் பலர்க்கும் உதவியாய் வாழ்தலும், தமக்கினி யார்க்கு மட்டுமே உதவியாய் வாழ்தலும், தமக்கும் இனிமையின்றி உயிர்வாழ்தலும் கருதினமையின், முறையே இவை தலை இடை கடையாயின. பொருணசையாவென்றார், கண்டது பயனன்று நசையே யென்றற்கு. பின்நிற்றலாவது, ஈண்டுத் தொழுதுண்டு வாழ்தல். “பின்நின்றேவல் செய்கின்றேன்”* என்ப திருவாச கத்தினும். (ரு)

366 கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர்; நல்லவை
துவ்வாக் கழிப்பர் இடைகள்; கடைகள்
இனிதுண்ணேம் ஆரப் பெறேம்யாம் என்னும்
முனிவிஹற் கண்பா டிலர்.

(பொ - ள்) கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர் - மக்களில் உயர்ந்தோர், நற்சருத்துக்களை ஆழ்ந்து அறிந்து தெளிவு பெறுதலை மேற்கொண்டு அம் முறையில் தம் வாழ்நாட் களைக் கழிப்பர்; நல்லவை துவ்வாக் கழிப்பர் இடைகள் - இடைத்தர மக்கள், இனிய பண்டங்களை ஐம்புலன்களா னும் துகர்ந்தின்புறுதலை மேற்கொண்டு அம் முறைமையில் வாழ்நாள் கழிப்பர்; கடைகள் இனிது உண்ணேம் ஆரப் பெறேம் யாம் என்னும் முனிவினால் கண்பாடு இலர் - கடைத்தர மக்கள், ‘யாம் பண்டங்களை இன்பமாய் துகரப் பெற்றிலேம், நிறையப் பெற்றிலேம்’ என்னும் வெறுப் பினால் இரவிலும் உறக்கமில்லாதவராவர்.

(க - து) உலகப் பொருள்களின் வாயிலாகத் தம் மைத் தெளிவுடையராக்கிக்கொள்ளும் மக்களே உயர்ந் தேராவர்.

(வி - ம்) கற்றல், ஆழ்ந்துணர்ந்து தெளிவு பெறுதல். ஒரு பொருளைக் காண நேர்ந்தால் அதுகொண்டு தலையானவர் தமதறி

* திருவாச. கோயின் மூத்த. உ.

வைத் தெளிவு செய்ய முயல்வரெனவும், இடைப்பட்டவர் புலன்களால் நுகர்ந்தின்புற முயல்வரெனவும், கடைப்பட்டவர் ஏதும் பெரூராய் ஆற்றுமை மட்டுநக கொண்டு அமைதியின்றி மெலிவர் எனவும் உணர்த்திற்று இச்செய்யுள்; நாயனார் கடைப்பட்டவர் நிலையை ஒதுக்கிப் பேறுடையாரிருவ ரியற்கைமைமட்டு மெடுத்து, “இருவேறுலகத் தியற்கை திருவேறு செள்ளிய ராதலும் வேறு”^{*} என்றருளிச் செய்தார். கண்படுதல், உறக்கக கொள்ளுதல். சு

367. செந்நெல்லர லாய செழுமுனை மற்றுமச்
செந்நெல்லே யாகி விளை தலால்,—அந்நெல்
வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய ளூர!
மகனறிவு தந்தை யறிவு.

(பொ - ள்) செந்நெல்லாலாய செழுமுனை மற்றும் அச் செந்நெல்லையாகி விளை தலால்-சாலி என்னும் உயர்ந்த செந்நெல்லின் விதையினால் உண்டான செழுவிய முளை பின்னும் அச் செந்நெற்பயிராகவே தோன்றி விளை தலால், அந்நெல் வயல் நிறையக் காய்க்கும் வளவயல் ஊர மகனறிவு தந்தை யறிவு - அச் செந்நெல் வயல் நிறைய விளைந்து கிடக்கும் வளமான கழனிகளையுடைய ஊரனே! புதல்வன் அறிவு அவன் தந்தையின் அறிவு வகையை ஒத்ததாகும்

(க - து) புதல்வனுடைய அறிவு ஒழுக்கங்களை விருமபுந் தந்தை, தான் நல்லறிவு நல்லொழுக்கமுடையவ னாய் விளங்குதல் வேண்டும்.

(வி - டி) செந்நெல், நெல்லின் உயர்ந்த இனத்தைச் சேர்ந்தது. காய்க்கும் என்றது, ஒரு வழுவமைதி. ஊரன், மருத நிலத்துத் தலைவன். இச்செய்யுள், ஒருவன் அறிவு செயல் முதலியவை அவன் மரபினரையுஞ் சாருமென் றறிவுறுத்துமுக்கத்தால், அவனை நன்னிலையில் நிறுத்த விரும்பிற்று. எ

368. உடைப்பெருஞ் செல்வரும் சான்றோரும் கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர் மக்களும் கீழும் பெருகிக்
கடைக்கால் தலைக்கண்ண தாகிக் குடைக்கால்போற்
கீழ்மேலாய் நிற்கும் உலகு.

* குறள், ௩௮ : ௪.

(பொ - ள்) உடைப்பெருஞ் செல்வரும் சான்றோரும் கெட்டுப் புடைப்பெண்டிர் மக்களும் கீழும் பெருகி - தமது பொருளைப் பலர்க்கும் வழங்கும் அன்புரிமையுடைய பெரிய செல்வ வளம் வாய்ந்த இல்லறத்தாரும் ஏனைத் துற வாசிரியரும் வறியராய் நிலை சுருங்கிச் சார்புப் பெண்டி ராகிய வேசையரின் மக்களும் ஏனைக் கயவர்களும் செல்வ முடையவர்களாய் நிலைபெருகி, சடைக்கால் தலைக்கண்ண தாகிக் குடைக்கால்போல் கீழ்மேலாய் நிற்கும் உலகு-அவ் வாற்றால், கடைப்பட்டதாகிய சால் தலைப்புறத்திலிருப்ப தாய், குடையினது தண்டு கீழ்மேலாக நிற்பதுபோல் இவ்வுலகம் தலைகீழாய் நிற்கும் இயல்புடையதா யிருக்கின்றது.

(க - து) உலகநிலை கொண்டு மக்களை மதித்தலாகாது.

(வி - ம்) செல்வம், பிறர்க்கு வழங்குவார்க்கே பயன்றந்து உடைமையாதலின் அவ் வன்புரிமையுடையாது செல்வம் 'உடைப்பெருஞ் செல்வ' மெனப்பட்டது. அவ்வாற்றால், அற வோர முதலியோரைப் புறந்தருவாராதல் பற்றி அவர் இல்லறத்தா ரெனப்பட்டனர். "படைப்புப் பல படைசுதப் பலரோடு உண் ணும் உடைப்பெருஞ் செல்வர்"* எனப் புறத்தில் வருதலும் அறிக. புடைப்பெண்டிர், பொருள்சுருவார் பக்கவ சாரும் பெண்டிர்; இக் குறிப்பினாலும் முன்னாக் கூறிய செல்வா இவ் லறத் தோன்றல்கள் என்பது பெறப்படும். இஃது உலகியற்கை கூறுமுகத்தான் மெய்ப்பொருளென்று அறிவுறீஇயது. அ

369. இனியார்தம் நெஞ்சத்து நோயுரைப்ப அந்நோய்
தணியாத உள்ளம் உடையார்,—மணிவரன்றி
வீழும் அருவி விறன்மலை நன்னுட!
வாழ்வின் வரைபாய்தல் நன்று.

(பொ - ள்) மணி வரன்றி வீழும் அருவி விறல் மலை நல் நாட - மணிகளை வாரிக்கொண்டு வீழ்கின்ற அருவி களையுடைய வென்றிமிக்க மலைகளமைந்த சிறந்த நாடனே! இனியார் தம் நெஞ்சத்து நோய் உரைப்ப அந் நோய் தணியாத உள்ளம் உடையார்-தமக்கு இனியரா யிருப்போர்

* புறம். ௧௮௮.

தமது உள்ளத்திலுள்ள கவலையைத் தாமே ஆற்றிக் கொள்ள வியலாது எடுத்துச் சொல்ல அக் கவலைக்கு ஏதுவான குறையைத் தீர்த்து அதனைத் தணிவிக்காத இரக்கமற்ற வன்னெஞ்சடையார், வாழ்வின் வரை பாய்தல் நன்று-இவ்வுலகில் உயிர் வாழ்தலினும் ஒரு மலையின்மேல் ஏறி வீழ்ந்து உயிர் மாய்த்துக் கொள்ளுதல் நலமாகும்.

(க - து) பிறர்க்கு உதவியாயிராதவர் இருப்பதும் இறப்பதும் ஒன்றே.

(வி - டி.) இனியாரென்றது, உறவினர் ரண்பர் முதலியோர், நோய் தணித்தலாவது, நோய்க்கு ஏதுவானதைத் தணித்த லென்க. ஒப்புரவறியாதவர் உலக நடை யறியாதவராகலின் உலகில் அவர் இருத்தலும் இல்லாமைபும் ஒன்றேயாயின. “ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்” * என்றார் நாயனாரும். வரை பாய்தலால் அவ் விழிவு பெறப்படாமை நோக்கி நன்றென்றார். “மிக்க மிகு புகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்க்கார் ஒற்கம் கடைப்பிடியாதார்” † என்றார் பிறரும். க

370 புதுப்புனலும் பூங்குழையார் நட்பும் இரண்டும்

விதுப்பற நாடினவே றல்ல;—புதுப்புனலும்

மாரி அறவே அறுமே, அவரன்பும்

வாரி அறவே அறும்.

(பொ - ள்) புதுப் புனலும் பூங் குழையார் நட்பும் இரண்டும் விதுப்பு அற நாடின வேறு அல்ல - புது நீர்ப் பெருக்கும் அழகிய தோடணிந்த வேசையரின் ரொடர்பும் விரைதலின்றி ஆராய்ந்தால் அவை தம் தன்மையில் வேறு வேறு* அல்ல; புதுப் புனலும் மாரி அறவே அறும் அவர் அன்பும் வாரி அறவே அறும் - புது வெள்ளமும் மழை நிற்க நின்றுவிடும் அவ் விலைமகளிர் அன்பும் பொருள் வருவாய் நீங்க நீங்கிவிடும்.

(க - து) பொருட் பெண்டிர், பொருளை மட்டுங் கொண்டு பொருள் கொடுப்பாரைக் கொள்ளாதவராகலின், அவர் தொடர்பு கொள்ளத்தக்கதன்று.

* குறள், ௨௨: ௪. † ஐந். ஐம். ௪௮.

(வி - ி.) விதுப்பென்றது, உள்ளத்துடிப்பு; ஈண்டு விரைவுக்காயிற்று. “விதுப்புறு விருப்பொடு”* என்புழிப்போல. முன் உம்மைகள் இரண்டும் எண்; பின் உம்மைகள் இரண்டும் ஒன்றை யொன்று தழுவி ய எச்சகங்கள். பொருள் நிலையற்ற தாகலின் அப் பொருளைக்கமாக இனியரா யொழுதுவாரது அன்பும் நிலையற்றதாய் இன்னுமை பயக்குமென்று ஏதுவின் நிநீஇயினா. ௧0

ந.அ. பொதுமகளிர்

பொருள் கொடுப்பார பலாக்கும் உரிய பொதுப் பொருளாயிருக்கும் வரைவில் மகளிரின் இயல்பு.

371. விளக்கொளியும் வேசையர் நட்பும் இரண்டும் துளக்கற நாடினவே றல்ல;—விளக்கொளியும் நெய்யற்ற கண்ணே அறுமே, அவரன்பும் கையற்ற கண்ணே அறும்.

(பொ - ள்) விளக்கொளியும் வேசையர் நட்பும் இரண்டும் துளக்கு அற நாடின வேறு அல்ல - விளக்கின் ஒளியும் விலைமகளிர் உறவுமாகிய இரண்டும் கலக்கமின்றி ஆராய்ந்தால் அவை தம் தன்மையில் வேறு அல்ல; விளக்கொளியும் நெய் அற்றகண்ணே அறும் அவா அன்பும் கை அற்றகண்ணே அறும் - விளக்கின் ஒளியும் நெய்வற்றியபோதே அவிடும், அம் மகளிரின் அன்பும் பொருள்வற்றியபோது இல்லையாய்விடும்.

(க - து) பொதுமகளிர் அன்பு விலைக்கே அல்லது விலை கொடுப்பார்க்கன்று.

(வி - ி.) ஒளிக்குக் காரணம் நெய்யாதல்போல அவரன்புக்குக் காரணம் பொருளல்லது வேறல்ல என்றார். துளக்கற நாடுதல், ஐயந்திரிபின்றி ஆராய்தல். கண்ணே யென்னும் ஏகாரம் இரண்டிடத்தும் தேற்றம்; ஏனையது, அசை. கையென்னும் இடப்பெயர், இடத்திலுள்ள பொருட்காயிற்று; ஆகுபெயர். “பிறந்தவழிக் கூறலும்”† என்றதனாற் கொள்க. க

* புறம் ௨௧௩.

† தொல். வேற்றமைமயங். ௩௧.

372. அங்கோட் டகல்குல் ஆயிறையாள் நம்மோடு
செங்கோடு பாய்துமே என்ருள்மன்;—செங்கோட்டின்
மேற்காணம் இன்மையான் மேவா தொழிந்தாளே
காற்கால்நோய் காட்டிக் கலுழ்ந்து.

(பொ - ள்) அம் கோடு அகல் அல்குல் ஆய் இழை
யாள் நம்மோடு செங்கோடு பாய்துமே என்ருள் மன் -
அழகிய பச்சுக்கள் உயர்ந்த அகன்ற அல்குலையுடைய
ஆராய்ந்தெடுத்த இழைகனையணிந்த விலைமசள் நாம் பொரு
ளுடையமாயிருந்த காலத்து நம்மோடு செங்குத்தான மலை
யுச்சியில் ஏறிக் கீழ்விழுந்து ஒன்றாய் உயிர் துறப்போம்
என்று அன்புரை கூறினாள்; காணம் இன்மையான் செங்
கோட்டின்மேல் மேவா தொழிந்தாளே கால் கால்நோய்
காட்டிக் கலுழ்ந்து - இப்போது நமது கையிற் பொருளில்
லாமையால் தனது காலில் வாதநோயென்று காட்டிப்
போலியாக அழுது இம் மலையுச்சியின்மேல் வராமற்
போனாளே!

(க - து) பொதுமகளிரின் அன்புரை போலியென்
றொழிக.

(வி - ிம்) 'அங்கோட் டகல்குல்' இயற்கை யழகினையும்
'ஆயிறை' செயற்கை யழகினையும் உணர்த்தி அவை கருவி
யாகக் காணுகரைப் பிணிக்கும் பொது மகளிரின் இயல்பு புலப்
படுத்தின. 'பாய்துமே' என்றது முன்னிலையை உளப்படுத்திய
பன்மை.* ஏதானும் இடர் வந்தாற் 'பாய்துமே' என்றபடி. ஏகாரம்,
உறுதி புலப்படுத்தித் தேற்றமாய் நின்றது. மேல், மேவா தொழிந்தா
ளெனக் கூறப்படுதலின் மன் ஒழியிசையன்று; கழிவுப் பொருளது.
ஒழிந்தாளே என்னும் ஏகாரம் ஈண்டு இரங்கலின் மேற்று. இறந்த
காலத்தாற் கூறினமையின் இப்போது இவன் வறிஞனாய் வாழ
வழியற்று உயிர் துறக்கச் செங்கோட்டின் மேல் ஏறினாயிற்று.
கால் காற்றுகலின், கால் நோய் வாயு நோய். பொருள் இப்போது
இல்லையாயினது அவன் பறித்துக் கொண்டமையின் என்க. உ

373. அங்கண் விசும்பின் அமரர் தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினும் ஆகமன், தங்கைக்
கொடுப்பதொன் நிலாரைக் கொய்தளி ரன்னார்
விருப்பர்தங் கையாற் றொழுது.

* தொல் வினை. இ.

(பொ - ள்) அங்கண் விசம்பின் அமரர் தொழப் படும் செங்கண்மால் ஆயினும் ஆக - அழகிய இடமகன்ற விண்ணுலகத்தின் தேவர்களால் வணங்கப்படுகின்ற சிவந்த தாமரைக் கண்களையுடைய திருமாலே ஒப்பவனாயினுமாக; தம கைக்கொடுப்பது ஒன்று இல்லாரைக் கொய் தளிர் அன்றார் விடுப்பர் தமகையால் தொழுது - கொடுக்கத்தக்க பொருள் தமது கையில் ஒன்றுமில்லாத ஆடவரை, கொய்தற்குரிய இளந்தளிர் போன்ற மேனியையுடைய பொதுமகளிர் தம் கைகளால் வணங்கி விடைகொடுத்தனுபபிவிடுவர்.

(க - து) பொதுமகளிர் பொருளொன்றல்லதுவேறு தகுதி கருதார்.

(வி - மீ) 'மால்' என்றது பெருமையும், 'செங்கண்' என்றது உருவும், 'அமரர் தொழப்படு' மென்றது செல்வாக்கும் உணர்த்தின. உரு, திரு முதலியவற்றிற் சிறந்த ஆடவர்க்கு நல்லிலக்கணமாகத் திருமாலேக் கூறுதல் நூற்றுணிபாகலின்* ஈண்டுக் கூறினா. திருமாலாயினும் பொருளிலனேல் விடத்தக்கானென்னும் பொருட்டாகலின், மன் கழிவின்கண் வந்தது. 'கொய்' தளி ரென்னும் அடை தளிர் தகுதி கருதிற்று. பொருளீட்டுதற் குரிய சிறந்த ஆடவனானும் பொருளுண்டான காலத்து வருக வென விரும்புதலானும் பகைப்பதின்றி இனிதாக விடுத்தலின், 'தொழுது விடுப்ப' ரென்றார். ந

374. ஆணயில் நெஞ்சத் தணிநீலக் கண்ணுர்க்குக்

காணமி லாதார் கடுவனையர்;—காணவே

செக்கூர்ந்து கொண்டாரும் செய்த பொருளுடையார்

அக்காரம் அன்னுர் அவர்க்கு.

(பொ - ள்) ஆணம் இல் நெஞ்சத்து அணிநீலக் கண்ணுர்க்குக் காணம் இலாதார் கடு அனையர் - அன்பில்லாத உள்ளமும் அழகிய நீலமலர் போன்ற கண்களுமுடைய பொது மகளிர்க்குப் பொருளில்லாதார் எத்துணை உயர்ந்தவராயினும் நஞ்சையொப்பத் தோன்றுவர்; காணவே

* தொல். புறத். ௫: க-க0, புறம். ௫அ: கச-சு, சிங். கட: ௩௮௩.

செக்கூர்ந்து கொண்டாரும் செய்த பொருளுடையார் அக்காரம் அன்னார் அவர்க்கு - பலருங் காணச் செக்காட்டிப் பிழைப்பாரும் ஈட்டிய செல்வ முடையார அவர்க்குச் சர்க்கரைபோல் விரும்பத்தக்கவ ராவர்.

(க - து) எந்நிலையினும் பொருளுடையாரையே விலை மகளிர் விரும்புவர்

(வி - மீ) அகமும் புறமும் தம்மியல்பில் மாறுபட்டு நிற்குங் கள்ளம் உணர்த்துவார், 'ஆணயில் நெஞ்சுசது அணிரீலக கண்ணார்' என்றார். "மாயப்பொய் கூட்டி மயக்கும் விலைக்கணிகை"* என்றார் பிறரும். 'கடுவனைய' ரென்றமையாற் பொருளின் மையே அவாக்கு எடுப்பாயத தோன்றுதல் பெறப்பட்டது. கொள்ளவென்றது, ஈண்டு உயிரவாழலின் மேற்று; உம்மை இழிவு சிறப்பு; இதனால், காணமில்லாதார எத்துணை உயர்ந்தவ ராயினும் என மேல் உரைக்கப்பட்டது. இவை நான்கு பாட்டா னும் பொதுமகளிர அன்பு பொருட்கேயன்றி அது கொடுப்பார்க் கன்றென்பது பெறப்பட்டது. ச

375. பாம்பிற் கொருதலை காட்டி ஒருதலை

தேம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டும்—ஆங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர்தோள் சோவார்,
விலங்கன்ன வெள்ளறிவி ஓர்.

(பொ - ள்) பாம்பிற்கு ஒரு தலை காட்டி ஒரு தலை தேம் படு தெள் கயத்து மீன் காட்டும மலங்கு அன்ன செய்கை மகளிர்தோள் சேர்வார் - இன்சுவை மிக்க தெளிந்த நீர்ப் பொய்கையில் பாம்புக்குத் தனதுடலின் ஒரு புறமாகிய தலையைக் காட்டி மற்றொரு புறமாகிய வாலை மீனுக்குக் காட்டி அவ்வவற்றிற்கினமாயிருந்து உயிர் பிழைத்து வரும் விலாங்கு மீனைப் போன்ற கள்ளச் செய லுடைய விலைமகளிரின் தோள்களைக் கூடுங் காழுகர், விலங்கு அன்ன வெள் அறிவினார் - விலங்கைப்போற்பகுத் தறிவில்லா அறியாமை யுடையவராவர்.

(க - து) விலைமகளிர் கள்ளவுருவினராகலின் அவ ரைக் கூடற்க வென்பது.

(வி - மீ) விலாங்கு மீனின் தலைப்புறம் பாம்புபோலவும் வாற்புறம் மீன்போலவும் இருக்குமாகலின், பாம்பு மீனென்று கருதி இரைபிடிக்க வருமாயின் அசற்குத் தலைப்புறக காட்டி இனம்போல உலவி உயிா தப்பியும், தனக்கு உணவாகிய சிறு மீன்கள் பாம்பென்று கருதி அஞ்சி விலகுமாயின் அவற்றிற்கு வாற்புறக காட்டி இரையுண்டு உயிா பிழைத்தும் அது வஞ்சித்த வாழ்தலின், பொருள்ந்ரரையும் பொருளுந்ரரையும் பகையாதும நேசித்தும் அவரவாக்கேற்ப ஒழுக்கிப் பிரிந்தும் பொருள் பறித்தும் வஞ்சித்த உயிாவாழும் விலமகளிாக்கு அஃது உவமமாயிற்று. கரந்து பொருள்பறித்து வாழும் இம மகளியரியல்பு, “காரிகை கடுநுனைத் தூண்டி லாக, உட்கும் நாணும் ஊராண் ஒழுக்கும், கட்கின் கோல் முங் கட்டிரை யாக, இருங்கண் ஞாலத் தினையோ ஈட்டிய, அருங் கல வெறுசகை யவைமீ னாக, வாங்குபு கொள்ளும் வழக்கியல் வழாஅப் பூங்குழை மகளிா”* எனப் பிரண்டும் நுவலப்பட்டமை காண்க. ஒரு சீலை, ஒரு புறம். ஆங்கு, அசை. கள்ளத்தைப் பகுத் தறிதவாகிய உள்ளீடிலலாமையின், ‘வெள்ளறிவின’ ரென்றா. (ந)

376. பொத்தநூற் கல்லும் புணர் பிரியா அன்றிலும்போல்

நித்தலும் நம்மைப் பிரியலம் என்றுரைத்த

பெற்றொடியும் போர்த்தகர்க்கோ டாயினுள் நன்னெஞ்சே
நிற்பியோ போதியோ நீ.

(பொ - ள்) பொத்த நூல் கல்லும் புணர் பிரியா அன்றிலும்போல் நித்தலும் நம்மைப் பிரியலம் என்று உரைத்த பொன் தொடியும் போர்த தகர்க்கோடு ஆயினுள் - நாம் பொருளுடையமாயிருந்த காலத்தில், கோத்த நூலோடு பொருந்திய மணியும் சேர்க்கை பிரியாத அன்றிற் பறவைகளும்போல எந்நாளும் நமமைப் பிரியோம் என்று உறுதி கூறிய பொன்றைச் செய்த வளையலை யணிந்த பொது மகள், இப்போது, போர்த்தொழில் செய்கின்ற ஆட்டுக் கடாவின் கொம்புபோல் மனம் முறுக்குண்டு வன்மையாய்ப் பின்வாங்கி விட்டாள்; நல் நெஞ்சே நிற்பியோ போதியோ நீ - கவடற்ற நெஞ்சமே! இனி நீ அவ்ளிடமே நயந்து நிற்பாயோ அன்றி நன்னெறியில் திரும்பி வருவாயோ?

(க - து) விலைமாதர் நம்புத்தக்கவரல்லர்.

* பெருங். இலாவா. எ: எக-க.

(வி - ம்) பொத்த வென்பது ஈண்டுக் கோத்த வென்னும் பொருட்டு. கல், முத்து முதலிய மணிகள். “கற்குளி மாக்கள்”^{*} என்புழிப்போல. தூலும் மணியும் போலவும் பிரியா அன்றில் போலவும் என்றது, என்றும் உடனுறைவுக்கு வந்த உவமம். ‘பிரியலம்’ என்பது ஆயத்தையும் உள்ளடக்கிப் படர்க்கையை உளப்படுத்திய தன்மைப் பன்மையாம். தகர்க்கோடு வல்லென்று திரிந்து பின் வாங்கி நின்றற்கு உவமையாயிற்று. சு

377. ஆமாபோல் நக்கி அவர்கைப் பொருள்கொண்டு
சேமாபோல் குப்புறாஉஞ் சில்லைக்கண் அன்பினை
ஏமாந் தெமதென் றிருந்தார் பெறுபவே
தாமாம் பலரால் நகை.

(பொ - ள்) ஆமாபோல் நக்கி அவர் கைப் பொருள் கொண்டு சேமாபோல் குப்புறாஉம் சில்லைக்கண் அன்பினை ஏமாந்து எமது என்றிருந்தார் - முதலிற் காட்டாவைப் போல் மெத்தென ஊற்றின்பந் தந்து காமுகரின் கையி லுள்ள பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு பின்பு காட்டெரு தைப்போற் பிறவிடத்துப் பாய்ந்தோடிவிடும் தீயொழுக்க முடைய பொதுமக ளுள்ளத்துப் போலியன்பினை மதி மயங்கி எமக்குரியதென்று நம்பியிருந்தவர், பெறுப பல ரால் நகை - உலகிற் பலரால் நகைத்தலைப் பெறுவர்.

(க - து) பொருட்பெண்டிருறவை நம்பியிருந்தவர் பின்பு வறிய நிலையில் அவராற் கைவிடப்பட்டுப் பலரால் நகைத்தலுக் கிடமாவர்.

(வி - ம்) ஆமா பிறவுயிர்களை நாவிலால் மெத்தெனத் தடவு மென்றும், அதுவே அவ் வுயிர்கட்குக் கடுவாகி இறுதியை விளை விக்குமென்றும் கூறுப. ஆமா காட்டான் ஆனமைபோலச் சேமா வுற காட்டெருதாயிற்று. குப்புறுதல், பாய்ந்து கடத்தல். பிறவிடத் தென்றது பொருளுடையார் பிறரிடத்தென்க. தன் விருப்பம் போல் திரிந்து வளம் உண்டு கொழுத்திருத்தலின் அவ்வியல் புடைய பொதுமகளிர்க்குக் காட்டுவிலங்குகள் எடுத்துக் காட்டப் பட்டன. சில்லை, தூர்த்தை; இழிவென்னும் பொருளான் வந்தது. தாம், ஆம், அசைகள். நம்பிப் பொருளிழந்து கைவிடப் பட்ட நிலைகள், பிறர் நகைத்தற்குக் காரணமாயின. எ

* கல்லா. ச: ௨௨.

378. ஏமாந்த போழ்தின் இனியார்போன் நின்னூராய்த்
தாமாந்த போதே தகர்க்கோடாம்—மாணோக்கின்
தந்நெறிப் பெண்டிர் தடமுலை சேராரே,
செந்நெறிச் சேர்துமென் பார்.

(பொ - ள்) ஏமாந்த போழ்தின் இனியார்போன்று
இன்னூராய்த் தாம் ஆர்ந்தபோதே தகர்க்கோடு ஆம் -
காமுகர் தம்பால் மயங்கியிருந்த காலத்தில் புறத்தே
அவர்க்கு இனியாரைப்போ லிருந்து அகத்தேவஞ்சம் மிக்
கவராய்த் தாம் அவர் பொருளையெல்லாம் உண்டுவிட்ட
வுடனே ஆட்டுக் கடாவின் கொம்புபோல் திருக்குண்டு
செல்கின்ற, மான் நோக்கின் தந்நெறிப் பெண்டிர் தட
முலை சேரார் செந்நெறிச் சேர்தும் என்பார் - மான்
போன்ற மருண்ட பார்வையினையுடைய தம் மனம் போன
வழியே யொழுகும் பொருட் பெண்டிரது அகன்ற மார்
பினை அருணெறியி லொழுகுவே மென்றிருப்பார் கூடார்.

(க - து) விலைமாதரது சேர்க்கையால் அருணெறி
யொழுக்கங் கெடும்.

(வி - ம்) தகர்க்கோடாம் பெண்டிரென்க. அருணெறி
யொழுக்கத்துக்குப் பொருணெறிப் போக்குங் கரவு முடையாரது
தொடர்பு மாறுபட்டதாகலின் சேராரென்றார். “பொருட்பொரு
ளார் புன்னலந் தோயார் அருட்பொருள, ஆயும் அறிவினவர்”
என்றா நாயனாரும். தந்நெறிப் பெண்டிரென்றது, ஒருவர்க்குரிமை
யாய் அடங்காமை யுணர்த்திற்று. அ

379. ஊறுசெய் நெஞ்சந்தம் உள்ளடக்கி ஒண்ணுதலார்
தேற மொழிந்த மொழிகேட்டுத்—தேறி
எமரென்று கொள்வாருங் கொள்பவே யார்க்குந்
தமரல்லர் தம்உடம்பி னூர்.

(பொ - ள்) ஊறு செய் நெஞ்சம் தம் உள்ளடக்கி
ஒள் னுதலார் தேற மொழிந்த மொழி கேட்டு - பிறர்பாற்
பொருள்பறித்துக் கொள்ளுதலாகிய தீமையைச் செய்யுந்

* குறள், ௧௨: ௪.

தமது நினைவைப் புறத்தே புலப்படாதபடி தம் உள்ளத்தில் அடக்கிக்கொண்டு ஒளிமிக்க நெற்றியையுடைய பொருட்பெண்டிர் புறத்தே மனந் தெளியும்படி மொழிந்த பசப்பு மொழிகளைக் கேட்டு, தேறி எமர் என்று கொள்வாரும் கொள்ப - அவற்றை நம்பி அப் பெண்டிர் எமக்குரியரென்று உரிமை கொள்வாருங் கொள்வர்; யார்க்கும் தமர் அல்லாதம உடம்பினூர் - அம் மாதாரா எவர்க்கும் உறவினராகார்; அவர் தமக்கே உரிய உடம்பினையுடையர்.

(க - நு) வேசையர் தமதுடம்பைத் தமதாக்கத்துக்குப் பயன்படுத்துவாரன்றிப் பிறரெவர்க்கும் உரிமை யாக்கார்.

(வி - ம்) 'தூண்டி லிரையின் துடக்குள் னுறுத்துத் தேன் தோய்த் தன்ன தீஞ்சொல் அனைஇ'* உரையாடும் இயல்பினராதலின், 'ஊறுசெய் நெஞ்சம் தம உள்ளடக்கித் தேற மொழிந்த மொழி' என்றார். 'கொள்வாருங் கொள்ப' வென்றார். தமக்குடம்பாடினமையின், அன்புடையராயின் பிறாக்கென்பும் உரிய ராவராகலின் அன்பிலாரான இவர் தம் முடம்பு தமக்கே உரியவராயினார். இவை ஐந்து பாட்டானும் விலைமாதரது கரவுடைமை பெறப்பட்டது. க

380. உள்ளம் ஒருவன் உழையதா ஒண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற் செய்யுங் கருத்தெல்லாந்—தெள்ளி
அறிந்த விடத்தும் அறியாராம் பாவம்
செறிந்த உடம்பி னவர்.

(பொ - ள்) உள்ளம் ஒருவன் உழையதா - தமது நெஞ்சம் வேறொருவனிடத்ததாக, ஒன் னுதலார் கள்ளத்தால் செய்யுங் கருத்தெல்லாம் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பொருட் பெண்டிர் வஞ்சனையால் தம் மிஊஞ் செய்யும் நினைவெல்லாம், தெள்ளி அறிந்தவிடத்தும் அறியாராம் பாவம் செறிந்த உடம்பினவர்—ஆராய்ந்து நன்றாகத் தெரிந்த நிலையிலும் தீவினைமிக்க பிறப்பினையுடையவர் அத்தெரிவினை தமதொழுக்கத்திற் கொண்டு வரும் அறிவாற்றலில்லாதவராவர்.

* பெருக. உஞ்சைக். நடு: ௧0௮ - க.

(க - து) தீவினைமிக்கார் விலைமாதரின் வஞ்சங்களை நன்கு தெரிந்திருந்தும் அவரின் நீங்கியொழுகும் ஆற்ற லில்லாதவராவர்.

(வி - ம்) உள்ளம் ஒருவனுழையதா வென்றமையான் உடம்பு பிறனொருவ னுழையதாக் கள்ளஞ் செய்வ ரென்பது பெறப்பட்டது. அறிதற்கிருந்த அறிவாற்றல், தீவினைச செறிவால் அறிந்தவா ரொழுகுதற் கில்லாமையின், 'அறிந்தவிடத்தும் அறியாராம்' என் றார். ஆம், ஆவரென்னும் பொருட்டு. 'அறிவதறிந்தும் பழியோடு பட்டவை செய்தல் செய்த வினையான் வரு மாகலின்* 'பாவஞ் செறிந்த உடம்பினவர்' என்றார். இதனால் வஞ்சயிக்க விலைமாதரி னின்று காமுகர் நீங்காமைக்கு ஏதுக் கூறுமுக்கத்தால் அவ்விரு திறத்தாரது இழிவும் உரைக்கப்பட்டது. . க0

நகூ. கற்புடை மகளிர்

கணவன்பால் ஆழ்ந்த அன்புணர்வுடைய இல்லற சிகழ்த்தும் மகளிரது இயல்பு.

381. அரும்பெறற் கற்பின் அயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும்—விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணும்
நறுநுதலாள் நன்மைத் துணை.

(பொ - ள்) அரும் பெறல் கற்பின் அயிராணி அன்ன பெரும் பெயர்ப் பெண்டிர் எனினும் - பெறற் கரிய கற் பொழுக்கமுடைய அயிராணி என்னுந் தேவர்கோன் மனைவிபோல் வாழ்க்கையிற் பெரிய புகழ் வாய்ந்த மகளி ராயினும், விரும்பிப் பெறு நசையால் பின் நிற்பார் இன்மையே பேணும் நறுநுதலாள் நன்மைத்துணை - அவருள், உணவு முதலிய பொருள்களை விரும்பி அவற்றை அடையும் வேட்கையால் தன் பின்னே இரந்து நிற்கும் இரவலர் இல்லாமையையே தனது இல்லற வொழுக்கத் தாற் சாத்தொழுகும் இயற்கை மணங் கமழு நெற்றியை

* நாலடி, கக : அ.

புடைய பெண்ணே அவ் வில்லறத்தின் பயன்களாகிய மேன்மேல் நன்மைகட்குத் துணையாவாள்.

(க - து) கற்புடை மகளிர்க்கு விருந்து புறந்தரும் இயல்பு இன்றியமையாதது.

(வி - மீ) கற்பாவது, கணவன்பால் ஆழ்ந்த அன்புணர்வுடைமை. அயிராணியின் கற்புக் கூறவே இவரது கற்பும் பெறப்பட்டது. படவே, பின்னிற்பா ரென்றது இரவலாக்காயிற்று. அயிராணி கூறப்பட்டமையின், கற்பொழுக்கத்தோடு திரு உரு முதலிய ஏனைப் படைப்புக்களும் பெறப்பட்டன. இல்லறவொழுக்கமாவது, அறவோர்க்களிததல் முதலியன; அவற்றுள்ளும் விருந்து புறந்தருதல் மிக இன்றியமையாததாதலின், 'பின்னிற்பாரின்மையே பேணும் நறநுதலாள் துணை' யெனப்பட்டது. "இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்"* டென்றார் நாயனாரும். வீடுபயக்கும் அருணெறிக்கு ஏதுவாய்ப் பொருள்களிற் பற்றினிறின்று உலகில் அறம் வளாக்கும் பயிற்சியே இல்லறத்தின்கண் நடைபெறுதற்குரியதாகலின், ஒரு பயனுங் கருதாது ஆருயிர்களை ஒம்புதலாகிய விருந்து புறந்தருதலின இன்றியமையாமையே இவ்வாறுணர்த்தப்பட்டது. இல்லம போதுவார் குறிப்பறிந்து, அவரை இரவலராக்காது உடனே விருந்தாக ஏற்றொழுக்க வென்பார், 'பின்னிற்பா ரின்மையே பேணும்' என்றார். ஏகாரம், தேற்றம். நீன்மை யென்றது, தவம் முதலிய துறவற நிலைகள். க

382. குடநீரட் டுண்ணும் இடுக்கட் பொழுதுங்

கடலீ ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினும்

கடலீர்மை கையாருக் கொள்ளு மடமொழி

மாதர் மனைமாட்சி யாள்.

(பொ - ள்) குடம் நீர் அட்டு உண்ணும் இடுக்கண் பொழுதும் கடல் நீர் அற உண்ணும் கேளிர் வரினும் - குடத்திலுள்ள நீரையே காய்ச்சிப் பருகிப் பசியாறும் இன்னைக் காலத்தும் கடல் நீர் முழுமையும் உண்டு பசியாறுதற்குரிய அத்தனை உறவினர் ஒருங்கு விருந்தாக வந்தாலும், கடன் நீர்மை கை ஆரூக் கொள்ளும் மடமொழி மாதர் - அந்நேரத்தில், தன் கூடமையாகிய விருந்தோம்பு மியல்பைச் செயன் முறையாக மேற்கொள்கின்ற மென்

* குறள், கூ : க.

மையான சொற்களையுடைய பெண்ணே, மனை மாட்சியாள் - இல்லற வாழ்க்கைக்குரிய மாட்சிமையுடையவளாவாள்.

(க - து) எந் நிலையிலும் விருந்தோம்பும் இயல்பே மனைமாட்சியாகும்.

(வி - ம்) நீரையேனும் நிரம்ப உண்டு பசியாறுதல் கருதிக் 'சூடம் நீ' ரொனப்பட்டது. "விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப் பொறிப்புணா உடம்பிற் றேன்றி என் அறிவுகெட நின்ற நல்குர்மை"* என்றது உறு காண்க. உறவினர்க்கு விருந்தோர்பல் இயலாத நிலையே இல்லறத்தார்க்கு இடுக்க னெண்பதாகலின், வறமைப் பொழுதை 'இடுக்கட் பொழு'தென்று விதந்தார். 'கடனீரற வுணனு'மென்றது கேளிரின் பன்மை யுணர்த்தி நின்றது. வரினும் என்னும் உம்மை எதிர்மறையாய், வருதலின் அருமை யுணர்த்திற்று. கடன் கீழ்ச் செய்யுளிற் கூறப்பட்டது. மனைமாட்சியாள் என்னும் ஒருமையால் மாதர், குற்றுசரப் போலியென்றுகொள்க. உ

383. நாலாறும் ஆறாய் நனிசிறிதாய் எப்புறனும்

மேலாறு மேலுறை சோரினும்—மேலாய

வல்லாளாய வாழும் ஊர் தற்புகழு மாண்கற்பின்

இல்லாள் அமர்ந்ததே இல்.

(பொ - ள்) நால் ஆறும் ஆறாய், நனி சிறிதாய், எப்புறனும் மேல்ஆறு மேல் உறை சோரினும் - வீடு நாலாபக்கமும் இடிந்து வழியுடையதாய், மிகவுஞ் சிறியதாய், எந்தப் பக்கமும் கூரை சலனாகி மேல்வழியாய்த் தன்மேல் மழை ஒழுகுவதாய் அதனை வறிய நிலையிலிருப்பினும், மேலாய வல்லாளாய வாழும் ஊர் தன் புகழும் மாண்கற்பின் இல்லாள அமர்ந்ததே இல் - உயர்ந்த இல்லறவொழுக்கங்களில் திறமையுடையவளாய் அதனால் தான் வாழும் ஊரவர் தன்னைப் புகழ்ந்தேத்துகின்ற மாட்சிமையான கற்பு நிலையுடைய மனைவி அமர்ந்திருக்கும் வீடே வீடெனப்படும்.

* புறம். உசுக.

(க - து) செல்வம் முதலியவற்றைவிட இல்லக் கிழத்தியின் நற்குணமே இல்வாழ்க்கைக்கு முதன்மையானது.

(வி - ம்) மேலாய, பெயர். வறிய நிலையிலும் இன்சொல் முதலிய நலன்களுடன் மனம் அமைய விருந்தோம்புதல் செய்தலின், 'வல்லாளாய்' என்றார். தற்புகழும் இல்லாள் என்க. இல்லறவொழுக்கமுடையது இல்லம் எனப்படுமல்லது வீணச் செல்வச் சிறப்புடையன அஃதாகாவென்பது கருத்து. இவை மூன்று பாட்டானுந் கற்புடை மகளிர்க்கு முதன்மையான விருந்து புறந்தரல் முதலிய இல்லறக் கடமைகளென்பது விளக்கப்பட்டது. "உள்ளது தவச்சிறி தாயினும் மிகப்பல ரென்னுள் நீள்நெடும் பந்தர் ஊண்முறை யூட்டும் இற்பொலி மகடுஉ"* என்றதூஉங் காண்க. ௩

384. கட்கினியாள், காதலன் காதல் வகைபுனைவாள்,
உட்குடையாள், ஊர்நாண் இயல்பினுள்,—உட்கி
இடனறிந் தூடி இனிதின் உணரும்
மடமொழி மாதராள் பெண்.

(பொ - ள்) கட்கு இனியாள் காதலன் காதல் வகை புனைவாள் - பார்வைக்கு இனிய இயற்சையழகுடைய ளாய்த் தன் காதலன் விருப்பப்படி செயற்கைக் கீகாலங்கள் செய்துகொள்வானும், உட்கு உடையாள் ஊர்நாண் இயல்பினுள் - தனது கற்பொழுக்கச் சீறின்றி கண்டா ரெவரும் அஞ்சும் மதிப்புடையவளாய்த் தான் வாழும் ஊரிலுள்ள மகளிரெல்லாரும் தன்னுடைய இல்லறச் செய்கைகளின் திறமைக்கு வியந்து நாண்கொள்ளற்குரிய மாட்சிமையுடையாரும், உட்கி இடன் அறிந்து ஊடி இனிதின் உணரும் மடமொழி மாதராள் - தன் கணவன்பால் உள்மதிப்புக்கொண்டு செவ்வியறிந்து ஊடியும் அஃது இனிதாம்படி அவ்வூடல் நீங்கியும் இன்பம் வீணாக்கும் மென்மையான மொழிகளையுடைய பெண்ணே, பெண் - இல்வாழ்க்கைக்குரிய வாழ்க்கைத் துணையாவள்.

(க - து) தோற்றமும் ஒழுக்கமும் காதலுமுடைய மாது சிறந்த வாழ்க்கைத் துணையாவள்.

* புறம். ௩௩௧.

(வி - மீ) இல்லக் கிழத்தியின் அறுவகை நலங்களை மூவரு முகமாக இச்செய்யுள் வகுத்தோதிற்று. இனியாள் புனைவாள் ஓரிரு வகையும், உடையாள் இயல்பினுள் மற்றோரிருவகையும், ஊடுவாள் ஊடலுணர்வாள் பிறிதோரிருவகையுமாயின. இறுதிப் பகுதி ஊடி உணருமென்று வந்தமையான், ஏனைப்பகுதிகளும் அவ்வாறே எச்சமும் முடிவுமாய் உரைக்கப்பட்டன. தனக்கென் றொரு புனைவின்மையின 'காதலன் காதல் வகை புனைவா'ளென் றார். கணவன் பிரிவிற் கண்ணகி, வாடிய மேனி வருத்தத்தோடு* இருந்தமை ஈண்டு நினைவுகூரப்படும், உணர்தல், தெளிதல்; ஊடல் சிறிது நீட்டிப்பினும் இன்பக கெடுமாவின் அவ்வறிந் துணாதல் தோன்ற, 'இனிதினுணரு' மென்றார்; கணவன் மாட்டு உட்கின்றி இஃதியலாமையின் 'உட்கி ஊடி உணரும்' எனப்பட்டது. இசுறாற் 'கற்புடை மகளி'ரின் நலங்கள் தொகுத் துரைக்கப்பட்டன.

385 எஞ்ஞான்றும் எங்கணவர் எந்தோள்மேற் சேர்ந்தெழினும்
அஞ்ஞான்று கண்டேம்போல்நாணுதுமால்;—எஞ்ஞான்றும்
என்னை கெழீஇயினர் கொல்லோ பொருள்நசையாற்
பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகு வார்.

(பொ - ள்) எஞ்ஞான்றும் எம் கணவர் எம் தோள் மேல் சேர்ந்தெழினும் அஞ்ஞான்று கண்டேம்போல் நாணுதும் - எம் கணவர் எந்நாளும் எம் தோள்மேல் முயங்கியெழுந்தாலும் தலைநாளிற் கண்டேம்போல் அவர் பால் யாமநாணமுடையமாயிருக்கின்றேம்; எஞ்ஞான்றும் பொருள் நசையாற் பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகுவார் என்னை கெழீஇயினர் கொல்லோ - அவ்வாறிருக்க, பொருள் வேட்கையால் எந்நாளும் ஆடவர் பலர் மார்புகளைச் சற்றும் நாணின்றிக் கூடியொழுகும் பரத்தையர் தமதுள் ளத்தில் என்ன தான் உடையராயிருக்கின்றனரோ!

(க - து) கற்புடை மகளிர்க்கு நாண முதலிய பெண்மையியல்புகள் அணிகளாகும்.

(வி - மீ) எம் என்னும் பன்மை உயர்வு கருதிற்று† தோள், இன்பத் துய்த்தற்கு இலக்கணை. ஆலும் கொல்லும் அசை. பொருள்நசையால் என்றது இயல்பு உணர்த்தியபடி. பொருண் சையாற் சேர்ந்தொழுகலின் காதலுயின்றிப் பன்மார்பு சேர்ந்

* சிலப். கூ : சுஅ. - † தொல். கிளவி. உஎ

தொழுகலின் கற்பும் நாணுமின்றி அவம்படுதலின், அவரெல்லாந் தமதுயிரில் என்னை கெழீஇயினரோ என்று குலமகள் ஒருத்தி தனக்குள் வியந்து கூறுவாளாயினள். உயிரினுஞ் சிறந்ததாய் நாணும், நாணினுஞ் சிறந்ததாய்க் கற்பு யிருத்தலின், * அவையிரண்டு மில்லாத உயிர் யாதுமில்லாத தாயிற்று. ஆதலின், கெழீஇயினரோவென்னும் வினா ஈண்டு எதிமறைப் பொருளது. முதன்மைபற்றி நாண் கூறினமையின், அசசம் மடம் பயிர்ப்பென்னும்† ஏனைப் பெணமையியல்புகளுங் கொள்ளப்படும். ௮

386. உள்ளத் துணர்வுடையான் ஓதிய நூலற்றால்
வள்ளன்மை பூண்டான் கண் ஒண்பொருள்;—தெள்ளிய
ஆண்மகன் கையில் அயில்வாள் அனைத்தரோ
நாணுடையாள் பெற்ற நலம்.

(பொ - ள்) உள்ளதது உணர்வுடையான் ஓதிய நூல் அற்று - உள்ளத்தில் இயற்கை நூண் ணுணர்வுடையா னொருவன் கற்ற கல்வியறிவை யொத்ததாயும், வள்ளன்மை பூண்டான்கண் ஒண்பொருள் அற்று - இயற்கையிற் கொடைக்குணம் உடையானொருவனிடத்து மாட்சிமைப படுகின்ற ஒளளிய செல்வத்தை ஒத்ததாயும், தெள்ளிய ஆண்மகன் கையில் அயில்வாள் அனைத்து - வாட்பயிற்சியில் தெளாவடைந்த வ்ரமிகக ஆடவொருவன் கையில் விளங்கும் கூரிய வாட்படையை ஒத்ததாயும் இருக்கின்றது, நாண் உடையாள் பெற்ற நலம் - நாணம் முதலிய பெண்ணீர்மைகளுடைய கற்புடைய பெண்ணொருத்தி பெற்ற அழகு முதலிய நலங்களுக்கென்க.

(க - து) மகளிர்க்கு நாண முதலிய பெண்மைப் பண்புகளிருப்பின், அவாக்கு ஏனை நலங்களுஞ் சிறக்கும்.

(வி - ிம்) அற்றென்பதை ஒண் பொருட்குங் கொள்க. உவமைகளால் அறிவும் கொடையும் வீரமுமாகிய ஆடவரியல்புகள் † பெறப்பட்டன; அனைத்தே மகளிர்க்கு நாண எனபது கருத்தி. குறித்த ஆணியல்புகளின்றேற் கலவியும் பொருளும் கருவியும் மாட்சிமைப்படாமையால், நாண முதலிய பெண்ணீர்மைகளின்றேல் எவ்வகை நலனும் பயனில்லன வென்பதாம்.

* தொல். கள. உஉ. † தொல், கள. அ. ‡ தொல். கள. ௭.

நலமென்றது, அழகு முதலிய பலவகை நன்மைகளை. இவை யிரண்டு பாட்டானும் கற்புடை மகளிர்க்குரிய காணினது நன்மை கூறப்பட்டது. சு

387. கருங்கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணிப் பதக்கென்று ஒருங்கொப்பக் கொண்டாலும் ஊரன்;—ஒருங்கொவ்வா நன்னுதலார்த் தோய்ந்த வரைமார்பன் நீராடாது என்னையுந் தோய வரும்.

(பொ - ள்) கருங்கொள்ளும் செங்கொள்ளும் தூணிப் பதக்கு என்று ஒருங்கு ஒப்புக் கொண்டாலும் ஊரன் - மருத நிலத்து ஊரில் இருந்துகொண்டே அவ்வூரானொரு வன் தாழ்ந்த கருங்கொள்ளையும் உயர்ந்த செங்கொள்ளையும் ஒரே விலைக்குத் தூணிப்பதக்கு என்று ஒரே அளவாக ஒன்றாய் வாங்கினாலும்; ஒருங்கு ஒவ்வா நல்துதலார்த் தோய்ந்த வரை மார்பன் நீராடாது என்னையும் தோய வரும் - அதுபோலப் பெண்மையியல்பில் என்னொடு ஒருங்கு ஒவ்வாத நல்ல நெற்றியையுடைய பரத்தையரை மருவிய மலைபோலும் பெரிய மார்பினையுடைய என் கண் வன் நீராடுதலுஞ் செய்யாது என்னையும் மருவ வருகின்ற னன். (சுதென்ன முறை)

(க - து) கற்புடைமகளிர் தூயர்.

(வி - ம்) தூணி யென்பது நான்கு மரக்காலும் பதக்கென்பது இரண்டு மரக்காலுமாய்த் தூணிப் பதக்கென்பது ஆறு மரக்காலளவை யுணர்த்திற்று. ஆம என்பது இகழ்வின்மேற்று. உருவில் மட்டும ஒத்து அழகியராய் உள்ளத்தால் ஒவ்வாரான பரத்தையரென்றற்கு 'நன்னுதலா' ரென்றும் 'ஒருங்கொவ்வா' வென்றாக கூறினார். மேன்மாசினும் மனமாசு தீயதாய் மேற்புறத்தைப் பின்னுந் தீதாக்கி ஊறு விளைத்தலின், தலைவி பெரிதஞ் சினள். "மனத்தின்கண மாசிலனாடல் அனைத்தறம்"* என்ற தூஉம் இக்கருத்தின்மேற்று. 'நீராடா' தென்னுந் குறிப்பால் இவ்வாசமும, பரத்தையர் இழிவுடையராய்த் தன்னோடொவ்வாமை யும், ஆனால் தலைமகன் ஒப்பக் கருதினமையும், கணவர் எத்துணை தவறுடையராயினும் கற்புடை மகளிர் அவரது திருத்தம் விரும்புவரல்லது வெறுத்து வேராவரல்ல ரென்பதும், பிறவும் பெறப்படும்.

* குறள். ச: ச.

இது, பரத்தையர்மாட்டும் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு ஊடிய தலைமகள் தன்னுட்கூறியது. எ

388. கொடியவை கூறுதி பாண ! நீ கூறின்
அடிபைய இட்டொதுங்கிச் சென்று—துடியின்
இடக்கண் அணையம்யாம் ஊரற்கு தனுவல்
வலக்கண் அணையர்க்குரை.

(பொ - ள்) கொடியவை கூறுதி பாண - பாண ! கேட்க இன்னனாகவான தலைவனைப் பற்றிய நயவுரைகளை எம்மிடங் கூறுதே; நீ கூறின் - நீ கூறுவதானால், துடியின் இடக்கண் அணையம் யாம் ஊரற்கு அதனால் - ஊரனான எம் தலைவனுக்கு யாம் உடுக்கையின் இடப்பக்கத்தை ஒத்துப் பயன்படாமலிருக்கின்றே மாதலால், அடி பைய இட்டு ஒதுங்கிச் சென்று வலக்கண் அணையர்க்கு உரை - மெல்ல அடியிட்டு நீங்கிப்போய் அவ்வுடுக்கையின் வலப்பக்கம்போற் பயன்படுதலுடைய பரத்தையர்க்குக் கூறு.

(க - து) கற்புடை மகளிர் தமதூடுதலாற் கணவரது திருத்தத்தை நாடுதற்குரியர்.

(வி - மீ) பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமனைப் பற்றி நயவுரைகள் கூறிக்கொண்டு பாணன் வாயில் வேண்டத் தலைவி மறுத்தமை கூறியது. இது புலவியாற் சினக்குறிப்போடிருந்தமையால் நயவுரைகள் கொடியவையாயின. பாணன் தலைவனுக்குத் தூதாக வந்தவன்; அஞ்சிப் பதுமகி யொதுமகிச் செல்லும் அவனதிழிந்த நடையில்பு கூறி இகழ்வான், 'அடி பைய இட்டொதுமகிச் சென்று' என்றான். துடிக்குக் கண்ணென்றது, அதன்கண் ஒலியெழுப்பும் இடம். உவமை பயன்படாமையும் பயன்படுதலுறு காட்ட எழுந்தது. யாம் என்னும் பன்மை உயர்வின்னின்றது. ஊரன், மருதநிலத்துத் தலைவன்; ஊடல் மருதத்தின் உரிப்பொருளாகலின்* இவ்வாறு கூறுதல் மரபு. இச் செய்யுட் கருத்து இவ்வதிகாரத்தின் இறுதிச் செய்யுளினும் வரும். அ

389. சாய்ப்பறிக்க நீர்திகமுந் தண்வய லூரன்மீது
ஈப்பறக்க நொந்தேனும் யானேமன்,—தீப்பறக்கத்
தாக்கி முலைபொருத தன்சாந் தணியகலம்
நோக்கி யிருந்தேனும் யான்.

* தொல். அகத். ௧௪.

(பொ - ள்) சாய் பறிக்க நீர் திகழும் தண்வயல் ஊரன்மீது ஈப் பறக்க நொந்தேனும் யானேமன்-கோரை களைப் பறித்துவிடுதலால் நீர் நன்கு விளங்கித் தெரிகின்ற குளிர்ந்த வயல்களையுடைய ஊரனாகிய என் தலைவன்மேல் முன்னெல்லாம் ஓர் ஈ வந்து உட்கார அதுபொருடில் வருந தியவளும் யானே, தீப்பறககத தாக்கிமுலை பொருத தண் சர்ந்து அணி அகலம் நோக்கி இருந்தேனும் யான் - தீப்பொறி பறக்கப் பரத்தையர் தம் கொங்கைகளால் னெழுக்கிக் கலவிசெய்த, குளிர்ந்த சந்தனமணிந்த அவனது அகன்ற மாபிணை இப்போது பார்த்துப் பொறுத்திருந்தவளும் யானே காண்

(க - து) கற்புடைய மகளிர்க்குத தங் கணவர்மாட்டு அன்பு எந்நிலையிலுங் குன்றாது.

(வி - ம்) களைகளாகிய கோரைகளைப் பறித்துவிட நீர் நன்கு விளங்கித் தெரிதல்போல, பரத்தையர் பிரிவென்னுந் தலைவனது குறையொன்றினக் கருதாதுவிட அவன் நலங்கள் நன்குவிளங்கிப் பெரிதும் இன்பஞ் செய்கின்றனவாதலின், அந்நலங்களால் யான் கவரப்பட்டுப் பொறுப்பேனாயினே நென்பது தலைவியின் விடை. புலவாது நின்றன யென்ற தோழிக்குத தலைவி கூறியது இது. “ஊடியிருப்பினும் ஊரன் நறுமேனி கூடலினிதாம் எனக்கு” * என ஐந்திணையைப்பதினும் இது வரும். முன்னே பொருத்திருந்தே நென்றமையின்; மன் கழிவுப்பொருளி னின்றது. ‘தண்சார் தணியகல்’ மென்னுங்குறிப்பால் தலைவன் நலங்கள் பைய வெளிப்படும். பின் வந்த யான என்பதற்கும் ஏகாரக கொள்க. கூ

390. அரும்பவிழ் தாரினுள் எம்அருளும் என்று
பெரும்பொய் உரையாதி, பாண;—கரும்பின்
கடைக்கண் அணையம்நாம் ஊரற் கதலுல்
இடைக்கண் அணியார்க் குரை.

(பொ - ள்) அரும்பு அவிழ் தாரினுள் எம் அருளும் என்று பெரும்பொய் உரையாதி பாண - அரும்புகள் போதாகி மலரும் மாலையை யணிந்த எம் தலைவன் எமக்குத் தலையளி செய்ய வருகின்றனன் என்று பெரியதொரு

* ஐந். ஐம். ௩௦.

பொய்ம்மொழியை, பாண! எம்மிடம் மொழியாதே; கரும்பின் கடைக்கண் அனையம் நாம் ஊரற்கு அதனால் இடைக்கண் அனையார்க்கு உரை - ஊரனாகிய எம் தலைவற்கு யாம் கரும்பின் நுனிக் கணுக்கள் போலச் சுவையிலேமா. யிருக்கின்றனமாதலின் அதன் நடுக் கணுக்களை யொப்ப அவற்குச் சுவை மிக உடையரான பரத்தையரிடம் அதனைச் சொல்.

(க - து) கற்புடை மகளிர், கணவன் வருகையில் அன்புடையராயிருப்பர்.

(வி - ம்) தலைவன் வருகை தனக்குப் பொய்யெனவே பரத்தையார்க்கு மெய்யாதல் பெறப்படுதலின், 'இடைக்கண் ணையாக்குரை' யென்றான். 'பொய்யுரையாதி' யென்னுந் குறிப்பால், அவன் அருளுதல் மெய்யாதல் வேண்டுமென்னும் தலைவியின் வேட்கை பெறப்படும். கண்ணென்றது கணு. கரும்பின் நுனி இடைப் பகுதிகளின் சுவையியல்பு முன்னும் வந்தது. * இவை நான்கு பாட்டானும், கணவன் தவறுடையானாயினும் தாம் பொறுமையுடையராய் அன்பின் நீகாது தமது புலத்தலால் அவனைத் திருத்தி ஏற்றுக்கோடலாகிய கற்புடை மகளிரது மற்றொரு கடமையும் நுவலப்பட்டது. க0

௩. காமத்துப் பால்

இது காமவிற்பத்தின் இயல்பை யுணர்த்தும் பகுதி. அறம் பொருள் இன்ப மென்னும் வழக்கால், காமம் இன்பமென்றே கூறப்படுதல் விளங்கும். விளங்கவே, வீடென்பது இன்பத்தின் வேறென்றுணரப்படும். அஃது, இன்ப துன்ப மற்ற அமைதிநிலை யென்று கொள்க. அந்நிலையை யெய்துகாகால் அஃது இவ்விற்பத்தினுஞ் சிறப்புடையதாய் விளங்கலின், அறம் பொருள் இன்ப மென்னும் இம் மூவகை உறுதிப் பொருளினும் உயர்வுடையதாய் இவற்றின் விடுதலையேயாம். ஆதலின், துய்த்தற்குரியவாக நூல்களால் உணராததப்படும் பொருள்கள் அறமுதலிய மூன்றுமே யாகலின் காமத்துபால் மூன்றும் பகுதியாக இறுதியில் நின்ற தென்க.

சு. காமநுதலியல்

‘இன்பத்தின் இயல்பு நுவலும் அதிகாரம்’ என்பது பொருள்; இன்பமாவது, பொருள்களின் வாய்லாகப் புலன்களால் நுகர்வதோர் உணர்வு. அதன்கண், ஒருகாலத் தொருபொருளால் ஐம் புலனும் ஒருநகு நுகருக காமவிற்பம் சிறத்தலின், அதுவே ‘இன்ப’ மென் றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அஃது, ஒத்த தலைவனுந் தலைவியும் இயற்கையன்பினால் ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாராய்த் தம்முட் கூடுககால், அவருள்ளத்துணர்வாய்த் தோன்றுவதோருணர்வுநிலை. அந்நிலை மாட்சிமைப்பட்டன்றி அதனினுஞ் சிறந்த தொன்று கைவாராமையின், அது மாட்சிமைப்படும் வாயில்கள் இவ்வதிகாரத்தா னுவலப்படும்.

391. முயங்காக்காற் பாயும் பசலைமற் றாடி

உயங்காக்கால் உப்பின்றும் காமம்;—வயங்கோதம்
நில்லாத் திரையலைக்கும் நீள்கழித் தண்சேர்ப்பு!
புல்லாப் புலப்பதோர் ஆறு.

(பொ - ள்) முயங்காக்கால் பாயும் பசலை - தலைவியை மருவாவிடின் அவளுடம்பிற் பசலைநிறம் பரவும்; மற்று ஊடி உயங்காக்கால் உப்பு இன்றும் காமம் - ஆனால் அவள் இடையிடையே ஊடல்கொண்டு உள்ளம் மெலியாவிடின் காமவுணர்வு சுவையில்லாததாகும்; வயங்கு ஒதம் நில்லாத் திரை அலைக்கும் நீள் கழித் தண் சேர்ப்பு புல்லாப் புலப்பதோர் ஆறு - ஆதலால், விளங்குகின்ற கடலானது

ஒரு படியிலும் நில்லாத தன் அலைகளால் அலைத்தெதிர்
கின்ற நீண்ட கழியினையுடைய குளிர்ந்த துறைவனே!
காமத்திற்கு ஊடிப புணர்வது ஓர் இனிய நெறியாகும்.

(க - து) ஊடலுங் கூடலும் காமம் மாட்சிமைப்
படுதற்கு ஏது.

(வி - ம்) பசுலயென்றது ஈண்டு ஒளிமழுக்கம். உப்பு, சுவை
யென்னும் பொருட்டு, ஆகுபெயர்; சற்றே குறையினுங் கூடினுஞ்
சுவை கெட்டு மற்றவி ன்றக்கச சுவை பயப்பதொரு பொருளாக
லின், அவ்வியல்பினதான ஊடற்சுவைக்கு ஈதுரைக்கப்படும்.
“உப்பமைந் தற்றூற் புலவி”* எனறா நாயனாரும்; பிறரும் “உப்
பமை காமம்”† என்பா. அலை எதிர்தலாற் கழிநீர் விறைந்து உப்பு
மிக்கு மாட்சிமைப்படுதலின, தலைவன்பாற் குறைகண்டு அதனால்
ஒரு நிலையினு நில்லாது கடலலைபோற் கொந்தளிக்கும் உள்ளமு
டையாளான தலைவி, தன்கண் வந்து கூடுகின்ற தலைவினைத் தன
தூடலால் எதிர்த்து அவனுணாவை நீாமையுஞ் சுவையு மிகுவித்தது
மாட்சிமைப்படுத்துவா ளென்பது, ‘நில்லாத் திரையலைக்கும் நீள்கழி’
என்னும் அடைமொழியின் கருத்தாம். ‘ஊடுதல் காமத்திற் கின்
பம் அதற்கின்பம் கூடி, முயங்கப் பெறின்’‡ என்னும் உண்மை
இச்செய்யுளான் உணர்த்தப்பட்டது. ‘புலவாப் புல்லுவதோ ராறு’
என்று மாற்றி எதிரி விரணிறையாகக் கொள்க. தலைமகளை ஊடல்
நீக்கிக் கூடிய தலை மகற்கு, முன்னம் வாயில் நோந்த தோழி உவகை
மிக்குக் கூறியது. இதனால், காமம் மாட்சிமைப் படுவதோராறு
நுவலப்பட்டது. க

392. தம்மம் காதலர் தார்தூழ் அணியகலம்

விம்ம முயங்குந் துணையில்லார்க்—கிம்மெனப்

பெய்ய எழிலி முழங்குந் திசையெல்லாம்

நெய்தல் அறைந்தன்ன நீர்த்து.

(பொ - ள்) தம் அமர் காதலர் தார் சூழ் அணி
அகலம் விம்ம முயங்கும் துணை இல்லார்க்கு - தம்மால்
அன்பு செய்யப்படுங் காதலரது மலர்மலை யணிந்த அழ
கிய அகன்ற ஆகத்தைக் கொங்கைகள் பூரிக்க மருவி
யின்புறமோர் ஆதரவில்லாத எம்போலும் பிரிந்த மக
ளிர்க்கு, இம் எனப் பெய்ய எழிலி முழங்கும் திசையெல்

* குறள், ககக:உ. † சிந். க:எஅ. ‡ குறள், ககக:க0.

லாம் நெய்தல் அறைந்தன்ன நீர்த்து - இம்மென்று மழை பொழிய மேகம் இடித்தொலிக்குந் திசையெல்லாம் சாப்பறை அறைந்தாற் போன்ற தன்மையுடையது.

(க - து) பிரிவின்கண் அன்புசெய்து இரங்குவார்க்குக் காமம் மாட்சிமைப்படும்.

(வி - மீ) 'காதலா' எனறமையால் தலைவர் தம்மாட்டு அன்பு செய்தலும் பெறப்பட்டது. 'துணை' யென்றார், தலைவன்ருடா பொன்றே தம் வாழ்க்கைக்குத் துணையல்லது பிறிதன்றென்றற்கு. இம்மெனவென்பது ஒலிககுறிப்பு; அதனை ஈண்டுக் கிளந்தோது னா, பருவந கருதினமையின். அஃதொன்றன்றி வேறியாதும் அவள் செவியகம் புகாமையின். "முடநகிறைச சொரிதரு மாத்திரள் அருவி இன்பல இமிழ்இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள், அஞ்செவி"* யென்றார் பிறரும. எல்லாமென்பது தொறுப்பொருளதாகலின் ஒருமையின் முடிந்தது. சாதலன்ன பிரிவென்பவாவின்† 'நெய்த லறைந்தன்ன' வென்றா. இது, பருவநகண்க ஆற்றாளாய் தலைவி தன்னுட் கலுழ்ந்து கூறியது. ௮

393 கம்மஞ்செய் மாக்கள் கருவி ஒடுக்கிய
மம்மர்கொள் மாலை மலராய்ந்து பூத்தொடுப்பாள்
கைமமாலை இட்டுக் கலுழ்ந்தாள், துணையில்லார்க்கு
இம்மாலை என்செய்வ தென்று,

(பொ - ள்) கம்மம் செய் மாக்கள் கருவி ஒடுக்கிய மம்மர்கொள் மாலை மலராய்ந்து பூத்தொடுப்பாள் - கம்மத் தொழில் செய்கின்ற மக்கள் தொழிலை நிறுத்தித் தம் கருவிகளை ஏறக்கட்டிச் சென்ற மயக்கஞ் செய்யும் இம் மாலைப்போதில் மலர்களை ஆராய்ந்து மாலை தொடுப்பவள், கைமமாலை இட்டுக் கலுழ்ந்தாள் துணையில்லார்க்கு இம் மாலை என் செய்வதென்று - நின் பிரிவு கேட்டுத் தனது கையிலிருந்த மாலையை நழுவவிட்டுத் தலைவராகிய துணையைப் பிரிந்த மகளிர்க்கு இந்த மலர்மாலை என்ன பயன் தருவதென்று சொல்லி அழுவாளாயினள்.

(க - து) பிரிவினாற் காதலருள்ளம் மென்மையடையும்*

* முல்லைப். அள-க.

† அகநா. ௩௩௬.

(வி - மீ) கம்மமென்பது, தொழில். வேலை நிறுத்தினாரென்றற்குக் கருவி யொடுக்கினாரென்றா. கம்மியருந் தந்தொழில் விடுத்துத் தம் இல்லஞ் செல்லும் மாலையென்றமையால், தலைவனுந் தான் வினைமேற் சேறலை விடுத்து இல்லந் தனுகுதல் வேண்டுகென்றது குறிப்புப் பெறப்பட்டது. காதலர்க்கு மயக்கஞ் செய்யும் மாலையாகலின்,* 'மம்மர் கொள் மலை' யெனப்பட்டது. என்று சொல்லியது தானே கூறிக்கொண்டது. இது, தலைமகள் செலவு உடன்படாமையைத் தலைமகற்குத் தோழி கூறியது. ந

394. செல்சுடர் நோக்கிச் சிதரரிக்கண் கொண்டநீர்

மெல்விரல் ஊழ்தெறியா விம்மிததன்—மெல்விரலின்
நாள்வைத்து நங்குற்றம் எண்ணுங்கொல், அந்தோதன்
தோள்வைத் தனைமேற் கிடந்து

(பொ - ள்) செல்சுடர் நோக்கிச் சிதர் அரிக்கண் கொண்ட நீர் மெல் விரல் ஊழ் தெறியா விம்மி - கதிரவன் மறையும் மலைப்போது நோக்கிச் சிதறிய செவ்வரி பரந்த கண்கள் ஆற்றாமையால் நிறைத்த நீரைத் தனது மெல்லிய விரலால் முறையே எடுத்தெறிந்துகொண்டு அழுது, மெல் விரலின் நாள் வைத்து நம் குற்றம் எண்ணுங்கொல் அந்தோ தன் தோள் வைத்து அனைமேல் கிடந்து - தன்கையே தலையணையாகப் படுக்கையின்மேல் ஒருக்கணித்துக் கிடந்து மெலிந்துபோன தன் விரல்களினால் பிரிந்த நாளைக் கணக்கிட்டுக் காலத்தில் இல்லஞ் சேராத நமது குற்றத்தை நினைத்து ஆ, இந்நேரம் நம் துணை விவருந்துமோ?

(க - து) பிரிவு அருளி ரக்கததை உண்டாக்கும்.

(வி - மீ) செல்சுடர் அன்மொழித் தொகையாய் மலைப் போதாயிற்று. கண்ணிறை நீர், இடையிட்டுத் துளி கொள்ளலால், 'ஊழ் தெறியா' என்றா. 'சுடர் நோக்கிக் கிடந்து தெறியாவிம்மி நாள்வைத்து எண்ணுகொல்' என்று கொள்க. இது வினைமுற்றி மீளந் தலைமகன் இரங்கித் தன்னுள் கூறியது. "நாள்எண் நீர் மையின் நிலனுங் குழியும், விரலிட் டறவே"† என்றதனால், பிரிந்த மகளிர் நானெண்ணி வருந்துதல் பெறப்படும். (ச)

* குறந். சக.

† திருக். நசடு.

395. கண்கயல் என்னுங் கருத்தினால் காதலி
பின்சென்றது அம்ம சிறுசிரல்;—பின்சென்றும்
ஊக்கி யெழுந்தும் எறிகல்லா ஒண்புருவங்
கோட்டிய வில்வாக் கறிந்து.

(பொ - ள்) கண்கயல் என்னும் கருத்தினால் காதலி பின்சென்றது அம்ம சிறுசிரல் - கண்களைக் கயல்மீன் என்று கருதிய கருத்தினால் அதனைக் குத்தித் தின்னும் பொருட்டு ஆ! நம் காதலியின் பின்னே சென்றது சிச்சிலி என்னுஞ் சிறிய மீன்குத்திப் பறவை; பின்சென்றும் ஊக்கியெழுந்தும் எறிகல்லா ஒண்புருவம் கோட்டிய வில் வாக்கு அறிந்து - ஆனால், அவ்வாறு பின்சென்றும் குத்து தற்கு முனைந்தும் குத்தாதாயிற்று அவளது ஒள்ளிய புருவம் வளைந்த வில்லின் வளைவென்றறிந் தென்க.

(க - து) நலம் பாராட்டும் அன்பினால் காமம் மாட்சிமைப்படும்.

(வி - ம்) தலைவியின் விழியால் அழிவுற்று மயங்கின னாதலின்* இந்நகனம் விழி நினைந்து நலம் பாராட்டினான். அம்ம, வியப்பு. ஊக்கியெழுதல், ஒரு சொல். எறிகலா வென்பது செய்யுளில் நோக்கி ஒற்று மிக்கது. இது, தலைமகன் தன் தலைவியின் நலத்தைப் பாங்கற்கு வியந்து கூறியது. ௫

396. அரக்காம்பல் நாளும்வாய் அம்மருங்கிற் கன்றோ
பரற்கானம் ஆற்றின கொல்லோ,—அரக்கார்ந்த
பஞ்சிகொண் டீட்டினும் பையெனப் பையெனவென்று
அஞ்சிப்பின் வாங்கும் அடி.

(பொ - ள்) அரக்கு ஆம்பல் நாளும் வாய் அம்மருங்கிற்கு - செந்நிறம் பொருந்திய ஆம்பல் மலரைப்போல நறுமணத்தோடு விளங்கும் வாயையும் அழகிய இடையையுமுடைய நம் புதல்விக்கு, அன்றோ-ஆ, அரக்கு ஆர்ந்த பஞ்சிகொண்டு ஊட்டினும் பையென பையென என்று அஞ்சிப் பின்வாங்கும் அடி பரல் கானம் ஆற்றின

* திருக்கோ. ௨௫.

கொல்லோ - அழகுக்காகச் செந்நிற மிக்க செம்பஞ்சிக் குழம்பைத் தடவினாலும் 'மெதுவாக, மெதுவாக' வென்று அஞ்சிக் கூறிப் பின் இழுத்துக்கொள்ளும் அத்துணை மெல்லிய பாதங்கள் தலைவனோடு உடன்போக்கிற் பிரிந்த இப்போது பரற்கற்களையுடைய கானத்திற் செல்லப் பொறுத்தனவோ?

(க - து) எத்துணை இன்னலையுந் தலைவனுடன் தாங்கு தலாற் காதல் பின்னும் மாட்சிமைப்படும்.

(வி - ம்) அரக்காம்பல், செவ்வாம்பல்; நாறு மென்றதனால் மணமுங் கொள்க. "ஆம்பல் நாறும் தேம்பொதி நறுவிரைத் தாமரைச் செவ்வாய்"* யென்றார் பிறரும். மருங்கு, ஆகுபெயர். 'மருங்கிற்கு அடி கானம் ஆற்றினவோ' என்க. செல்லவென ஒரு சொல் வருவிகக. இது, செவிவிதராய் தன் மகள் உடன் போக்கிற் பிரிந்து சென்ற சுரத்தருமை நினைந்து இரங்கியது. சு

397. ஓலைக் கணக்கர் ஓலியடங்கு புன்செக்கர்
மாலைப் பொழுதில் மணந்தா பிரிவுள்ளி
மாலை பரிந்திட் டழுநாள்; வனமுலைமேற்
கோலஞ்செய் சாந்தந் திமிர்ந்து.

(பொ - ள்) ஓலைக் கணக்கர் ஒலி அடங்கு புன் செக்கர் மாலைப்பொழுதில் மணந்தார் பிரிவு உள்ளி - ஏடு களிற் கணக்கெழுதுங் கணக்கரது அலுவல் தொடர்பான ஆரவாரம் அடங்குகின்ற புல்லிய சிவந்த அந்திப் பொழுதில், தலைவி தன்னை மணந்த கணவரது பிரிவை நினைந்து, மாலை பரிந்திட்டு அழுநாள் வன முலைமேல் கோலம் செய்சாந்தம் திமிர்ந்து - தான் சூடியிருந்த மலர் மாலையை அறுத்தெறிந்து தன் அழகிய கொங்கையின்மேல் தொய்யிலெழுதி அழகு செய்திருந்த சந்தனத்தையுங் கலைத்துதிர்த்து அழுவாளாயினள்.

(க - து) பிரிவுள்ளி இரங்கும் அன்பினால் உடலும் உயிருங் குழைந்து பயனுறுதலையுடைய செவ்வியைப் பெறும்.

* சிலப். ச : எட-ச.

(வி - ம்) ஒலி, கணக்குத் தீர்த்தலும் அதுபற்றிப் பேசுதலு மான ஆரவாரம். ஒலியடங்குதல், வேலையோய்தல். இக்கருத்து முன்னும் வந்தது.* செக்கரென்றது, அந்திவானத்தின் செவ்வொளியை நினைந்து. கோலஞ் செய்து மாலை சூடியிருந்தமையால், பிரிவு மேல் சிகழ்விருப்பதெனக் கொள்க. திமிர்தல், ஈண்டுத் தேய்த்துதிர்ந்தல். பிரிவாற்றாத தலைமகளின் நிலைமையைத் தோழி, தலைமகன் கேட்பத் தன்னுள் இரங்கிக் கூறியது இது. எ

398. கடக்கருங் கானத்துக் காளை பின் நாளை

நடக்கவும் வல்லையோ என்றி;—சுடர்த்தொடீஇ!

பெற்ற நெருவன் பெருங்குதிரை அந்நிலையே

கற்றான் அஃதாரும் ஆறு.

(பொ - ள்) கடக்க அரு கானத்துக் காளை பின் நாளை நடக்கவும் வல்லையோ என்றி - வன்மையுடையாருங் கடந்து செல்லுதற் கருமையான 'காட்டிண்கண் காளை யாகிய தலைவன் பின்னே நாளை நீ உடன்போக்கில் நடந்து போகவும் வல்லமையுடையையோ என்று கூறுகின்றனை; சுடர்த் தொடீஇ - ஒளி மிக்க வளைய லணிந்த தோழி! பெற்றான் ஒருவன் பெருங்குதிரை அந்நிலையே கற்றான் அஃது ஊரும் ஆறு - பெருமையிற் சிறந்த குதிரை யொன்றினைப் பெற்ற நெருவன் அப்பொழுதே அதனை ஏறி ஊரு நெறியைக் கற்றவனாவன்.

(க - து) ஒருமைப்பட்ட காதலன்பினால் உள்ளம் ஆழ்ந்து ஆற்றலுடைய தாகின்றது.

(வி - ம்) வல்லையோ என்றது, தலைவியின் மென்மை கருதி. உவமையால், கருத்துடையானொருவன் ஒரு நிலையை எய்தினால் அதற்கான ஆற்றல்கள் அவனகண் உடனே சென்றடையும் என்பது பெறப்படும். தலைவி தனது மெய்யன்பினை இவ்வாறு புலப்படுத்தினாள். தெளிவுபற்றிக் கற்றான் என இறந்தகாலத் தான் நின்றது; இதனை "இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குந் கால"† யென்பதனறக் கொள்க. இது, உடன்போக்கிற் கிசைந்த தலைவி தோழிக்குக் கூறியது. அ

* நாலடி. சு: ஈ. † தொல். விண. சஅ.

399. முலைக்கண்ணும் முத்தும் முழுமெய்யும் புல்லும்
இலக்கணம் யாதும் அறியேன்—கலைக்கணம்
வேங்கை வெருஉம் நெறிசெலிய போலும் என்
பும்பாவை செய்த குறி.

(பொ - ள்) முலைக்கண்ணும் முத்தும் முழுமெய்யும் புல்லும் இலக்கணம் யாதும் அறியேன்- நேற்று என்மகள் தன்னுடைய முலைக்காம்பும் முத்துவடமும் அழுந்தும்படி என் உடம்பு முழுமையும் அணைத்துக்கொண்ட உண்மையை யான் சிறிதும் அறியாமற்போனேன்; கலைக்கணம் வேங்கை வெருஉம் நெறி செலிய போலும் என் பும்பாவை செய்த குறி - மான்கூட்டங்கள் வேங்கைக்கு அஞ்சிச் சிதறுங் காட்டுநெறியில் இன்று பிரிந்து செல்லு தற்குப்போலும், அழகிய பாவை போல்வாளான என்மகள் அவ்வாறு செய்த அடையாளம்!

(க - து) தாயினன்பிணையும் மறக்கும் ஆழ்ந்த காதலன்பினால் காமம் இன்பப்பேறுடைய தாகின்றது.

(வி - ிம்) முத்து, ஆகுபெயர். இலக்கணம், ஈண்டு இயல்பினை யென்னும் பொருட்டு. தன்மாட்டு வைத்த அன்பினால் மகள் இவ்வாறு குறிசெய்த இயல்பினை பென்க. இவ்வாறு இயல்பினை துவலலின் அறிந்திலேன் எனற்பாலது, அறியேன் என நிகழ்வினின்றது. “இயற்கையுந் தெளிவு” மென்புழி ‘இயற்கை’ யென்பதனால். இது கொள்ளப்படும். கலை, மாணென்னும் பொதுமையின் வந்தது. செலிய, எச்சம். இது, மகட்போக்கிய தாய் வருந்திக் கூறியது. கூ

400. கண்முன் றுடையானும் காக்கையும் பையரவும்
என்னீன்ற யாயும் பிழைத்ததென்—பொன்னீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய்! பொருள்வயிற்
பாங்கனூர் சென்ற நெறி.

(பொ - ள்) கண் மூன்று உடையானும் காக்கையும் பையரவும் என் ஈன்ற யாயும் பிழைத்தது என் - கண்கள்

* தொல். வினை. சஅ.

மூன்றுடைய சிவபிரானும் காக்கையும் படத்தையுடைய இராகுவென்னும் பாம்பும் என்னை என்று வளர்த்த தாயும் என்மாட்டுப் பிழை செய்தது யாதிருக்கின்றது; பொன் ஈன்ற கோங்கு அரும்பு அன்ன முலையாய் - பொன் போலுஞ் சணங்கினை மேலெழச் செய்த கோங்கின் அருமபுபோன்ற கொங்கைகளுடைய தோழி! பொருள் வயின் பாங்கனார் சென்ற நெறி - என் கவற்சிக்கு ஏது, பொருள் காரணமாக நந தலைவர் பிரிந்து சென்ற கொடிய காட்டுநெறியினது கடுமையேயாகும்.

(க - து) ஆழ்ந்த காதுணர்வு பிறர்நலம் உள்ளதற் கிடஞ்செய்யும்

(வி - ம்) பிரிவாற்றாது தலைவி வருந்துவதறிந்து தோழி, தலைமகன் கூட்டம் விருமபி வருந்துவதாக உட்கொண்டு வேறு கூற, தலைவி அதனை மறுத்துச் சுரத்தின்கண் அவன் எய்தும் இடர் வினைந்து வருந்துதல் தெரித்தாள். தன்னலங் கருதாது தலைவன் நலங்கருதுதல் புலப்படுத்திற்று இச்செய்யுள் "மகரயா மரல் கவர"* வெணனுங் கலியினும் இது வரும். தோழி, காம வேட்கையை மிகுவிக்குங் காமனையும் குயிலையும் நிலவையும் பெண்பிறவியையும் வெறுத்துக் காமனை மீண்டும் உயிர்ப்பித்த சிவபிரானையும், குயின் முட்டையை அடைகாத்துக் குஞ்சு பொரித்து வளர்த்துவிட்ட காக்கையையும், விழுங்கிய நிலவை மீண்டும் உமிழ்ந்த அரவையும், ஈன்று வளர்த்த தாயையும் பழிததுக் கூறினமையின் தலைவி, 'பிழைத்ததென்'? என்றாள். 'என்'னென்றது கற்றதனாலாய் பயனென்கொல்' என்புழிப் போல யாதுயின்மை யுணர்த்திற்று. இது, தலைவன் சென்ற சுரத்தருமை வினைந்து தலைவி வருந்தியது. இவை ஒன்பது பாட்டானும், காமம் பிரிந்துள்ளும் முறைகளால் மாட்சிமைப்படும் இயல்பு விளங்கிற்று.

நாலடியார் இளவழகனுரை

முற்றும்.

* கவித். சு.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

வெண்பா

நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமுலம்
இன்னிலைசொல் காஞ்சியுடன் ஏலாதி என்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

பாட்டு முதற்குறிப்பு

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஆ			
அகத்தாரே	28	ஆர்த்த பொறிய	224	இனியார்தம்	283
அக்கேபோ	100	ஆர்த்த அறிவின	269	இன்பம்	66
அநுநை-அக	120	ஆவாம்நாம்	29	இன்றூதம்	275
அநகண்-அம	286	ஆவேறுருவின	96	இன்றுகொல்	32
அங்கோட்	286	ஆற்றுந் துணை	154	இன்னர் இனைய	161
அசசம்	68	ஆன்படுருவ்	186	இன்ன இயைக	235
அடுக்கன்மலை	160	இ		இன்ன-இனி	64
அடைந்தார்ப்	137	இசைந்த	147	இன்ன-விட	176
அத்திட்ட	217	இசையாதெ	152	இன்ன-விடு	177
அம்பல் அயலெடு	73	இசையாவொரு	91	ஈ	
அம்பும் அழலும்	74	இசையும்எளி	121	ஈட்டிலும்	216
அரக்காம்பல்	307	இடம்பட	95	ஈண்டுரீர்	89
அருகல	202	இடும்பைகூர்	88	ஈதலிசையா	142
அரும்பவிழ்	301	இட்டாற்று	222	ஈனமாய்இல்	156
அரும்பெறல்	30	இமைக்கும்	248	உ	
அரும்பெறற்	293	இம்மியரிசி	78	உடாஅதும்	10
அருளின் அற	247	இம்மைபயக்	107	உடுக்கை	113
அலகுசால்	113	இம்மையும்	226	உடைப்பெருஞ்	282
அவமதிப்பு	129	இரவலர்	215	உடையார்	127
அவ்வியமில்	248	இருக்கையெ	115	உணர உணரு	192
அழன்மண்டு	159	இரும்பாக்குங	99	உண்டாய	219
அள்ளிக்கொள்	203	இவங்குரீர்	178	உண்ணான் ஒளி	9
அறம்புகழ்	69	இல்லம் இளமை	45	உபகாரம்	58
அறிமின்	136	இல்லாமை	233	உயிர் போயார்	43
அறியாப்பரு	135	இல்லாவிடத்	76	உருவிநக்கமை	187
அறியாரும்	88	இழிச்சக்க	232	உருவும் இளமை	84
அறிவதறிந்	62	இழைத்தநாள்	7	உலகறியத்	160
அறுசுவை	3	இளையான்	54	உளநாள் சில	219
		இறப்பச்சிறி	82	உள்கூர்ப்பி	220
ஆ		இறப்பநினை	137	உள்ளத்தா	103
ஆகாதெனி	259	இறப்பவே	175	உள்ளத்துணர்	298
ஆடுகோடாகி	151	இற்சார்வி	143	உள்ளம்	292
ஆட்பார்த்	19	இற்பிறப்பில்	246	உறக்கும்	34
ஆணமில்	287	இற்பிறப்பெ	166	உறற்பால	86
ஆமாபோ	290	இனநன்மை	117	உறுபுலி	152

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
உறுபுனல்	145	க		கற்றறிந்த	198
உறைப்பருங்	145	கடகஞ்செறி	223	கற்றனவுந	261
ஊ		கடக்கருந	309	கற்றூஉரை	201
ஊக்கித்தாம்	48	கடமாதொ	231	கனைகடல்தண்	111
ஊரங்கணரீ	138	கடல்சார்ந்து	190	கல்நனிநல்ல	257
ஊருள் எழுந்	75	கடித்து	124	கா	
ஊறிஉவர்த்த	40	கடிப்பிடு	82	காணின்	70
ஊறுசெய்	291	கடியெனக்	279	காதலாற்சொல்	61
எ		கடுக்கியொரு	148	காலாடுபோ	92
எஞ்ஞான்றும்	297	கடுக்கெனச்	267	காவாதொரு	53
எத்துணையா	210	கடையாயார்	169	காழாயகொ	263
எந்நிலத்து	189	கடையெலா	228	கு	
எம்மையறி	130	கட்குனிபாள்	296	குஞ்சியழகுந	106
எய்தியிரு	250	கணம்கொண்டு	23	குடநீரட்டுண்	294
எறிநீர்	212	கணமலை	270	குடருநகொழு	40
எறியென்	278	கண்கயல்	307	குலந்தவந	256
எற்றென்று	120	கணமூன்	310	குற்றமும்ஏனை	180
எனக்குத்தாய்	14	கப்பிகடவதா	262	கூ	
எனதென	213	கம்மஞ்செய்	305	கூர்த்துநாய்	58
என்பாய்	224	கரவாததிண்	235	கூ	
என்றுமபுதி	236	கருநகொள்	299	கூ	
என்னொனு	6	கருத்துணர்ந்து	166	கூளாதேவந்து	27
என்னேமற்	253	கருமமும்	194	கூ	
ஏ		கருமவரிசை	193	கூடியவை	300
ஏட்டைப்பரு	275	கரும்பாட்டி	31	கூடுத்தலும்	212
ஏதிலார்செய்	178	கல்லாக்கழிப்	281	கூய்புல்	268
ஏமாந்தபோழ்	291	கல்லாதுநீண்ட	197	கூலைஞர்உலை	254
ஏற்றகை	81	கல்லாதுபோ	133	கூலையிரு	140
ஔ		கல்லாமை	116	கூன்னே	47
ஔண்கதிர்	139	கல்லாரேயா	112	கூ	
ஔருநனி	274	கல்வெறிந்	55	கூடேந்த	271
ஔநீர்ப்	184	கல்வென்று	196	கூட்டுப்பூப்	169
ஔபுடை	118	கல்லோரு	218	கூதையருவி	59
ஔவரொருவ	238	கல்விகரையல்	109	கூளாற்றக்	150
ஔ		கழிந்தார் இடு	42	கூ	
ஔக்கியஒன்	104	கழுநீருட	170	கூக்கரசசெல்	265
ஔதியும்ஔதா	209	களர்நிலத்து	107	கூ	
ஔலைக்கணக்க	308	களாளர்கள்	125	கூ	
		கற்றதூஉ	242	கூய்ப்பறிக்க	300

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சான்றாண்மை	114	தாழாத்தளரா	13	நளி . நல்	188
சான்றோரென	102	தான்கெடி	67	நளி . நா	131
சி		சி		நறமலர்த்	164
சிதலைதினப்	155	திருத்தன்னை	234	நன்னிலை	192
சிறுகாபெருகா	90	திருமதுகை	224	நா	
சிறுகாலையே	252	தினைத்துணை	86	நாப்பாடநூ	240
சி		தினையனைத்	264	நாயக்காற்	171
சீரியார்	181	தி		நார்த்தொடு	24
செ		திங்கரும்	156	நாலாறும்	295
செந்நெல்லா	282	து		நாள்வாய்	163
செம்மை	71	துகள் தீர்	3	நாறத்தகடே	206
செய்கையழி	118	துக்கத்துள்	98	நி	
செய்யாத	183	துய்த்துக்	211	நிலநலத்தா	141
செல்சுடர்	306	துன்பமே	50	நிலையாமை	44
செல்லாவிட	119	துன்பம்பல	46	நின்நனைநின்	5
செல்வாயாம்	8	தே		நீ	
செல்வழிக்	122	தேண்ணீராக்	38	நீரிணும்நுண்	218
செழும்பெரு	270	தெரியத்தெரி	133	நீருட்பிறந்	276
செறிப்பில்	181	தெளிவிலாரா	172	நீர்மையே	221
செறுத்தோ	174	தோ		நு	
சென்றேளறிய	22	தோணியியக்	110	நுண்ணு...வினு	182
சோ		தோல்போ	37	நுண்ணு...வின்	195
சொல்தளர்ந்து	13	தோற்றம்சால்	7	நெ	
சொற்றாற்றுக்	241	ந		நெடுங்கால	57
த		நச்சியார்	230	நெருப்பழம்	100
தக்காருந்	92	நடுக்குற்றுத்	77	நே	
தக்கோலம்	38	நடுஞ்ஞுள்	80	நேரல்லார்	60
தககண்மர	258	நட்டார்க்கு	209	நேர்த்து	53
தண்டாச்	52	நட்புநார்	12	ப	
தம்மரென்று	179	நம்மாலே	232	பகைவார்பணி	188
தம்மமாகாத	304	நயவார்க	206	படுமழை	24
தம்மை யிகழ்ந்	49	நரம்பெழுந்	122	பண்டம்	41
தம்மைஇகழ்வா	95	நரைவரும்	11	பரவாவெளிப்	73
தலையேதவ	280	நல்லகூல	153	பராஅரைப்	191
தவவுருந்	110	நல்லாபெரி	229	பருவம்எனை	17
தளிர்மேலே	272	நல்லிவைசெய்	115	பலநாளும்	168
தனதாகத்	215	நல்லவைநா	260	பல்லார் அறியப்	72
தா		நல்லாரெனத்	173	பல்லாவுள்	83
தாஞ்செய்	97	நல்லார்நயவ	205	பல்லான்ற...பா	195
தாமேயும்	251	நல்லாவின்	94		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
பல்லான்ற...வீ	87	பொழிப்பகல	245	மெய்வாய்கண்	50
பழமைகந்தா	238	பொறுப்பொன்	127	மெல்லியநல்	147
பழையரிவ	267	பொற்கலத்து	162	மை	
பனிபடு	16	பொற்கலத்தூ	265	மைதீர்ப்சம்	266
பன்றிக்கூழ்	199	பொன்னிற	208	யா	
பன்னாளுஞ்	126	பொன்னே	128	யாஅர்உலகத்	97
பா		ம		யாஅர்ஒருவ	102
பாடமே	243	மக்களாலாய	33	யாக்கையை	25
பாம்பிற்கொரு	288	மடிதிரை	176	யாமாயின்	226
பாலாற்கழீஇ	200	மதித்திறப்	51	யானையினைய	167
பாலோடளா	137	மரீஇப்பல	173	யானையெரு	4
பாவமும்	227	மலைநலம்	273	வ	
பு		மலைமிசைத்	20	வடுவிலா	93
புறந்தருவ	220	மல்குதிரைய	203	வயாவும்	158
பிறர்மறை	125	மல்லன்மா	228	வலவைக	207
பு		மழை தினக்கு	277	வழங்காத	214
புக்கவிடத்	69	மறுழைக்கு	144	வழுக்கெனை	278
புணர்கடல்	204	மறுமையும்	79	வளம்பட	85
புதுப்புன்	284	மற்றறிவாம்	18	வற்றிறம்	66
புத்தகமே	245	மனத்தான்	142	வா	
புல்லாப்புன்	198	மனைப்பாசம்	104	வாழ்நாட்	21
புல்லாளமு	123	மன்றங்கறங்க	21	வான்இடுவில்	1
புறத்துத்	237	மன்னர்திருவு	132	வி	
புலுனி	26	மா		விரிநிற	130
பெ		மாக்கேழ்மட	36	விருப்பிலா	165
பெயற்பால்	80	மாண்டகுண	47	விழைந்தொரு	260
பெரியவர்	101	மாற்றாராய்	56	விளக்குப்	44
பெரியார் பெருந	65	மான அருங்கல	35	விளக்கொளி	285
பெரியார் பெரு		மு		வினைப்பயன்	30
மை	134	முட்டிகை	163	வே	
பெருகுவது	183	முட்டுற்ற	185	வேறியயர்	15
பெருங்கட	255	முபங்காக்கா	303	வெறுமையிட	253
பெருநடை	263	முலைக்கண்	310	வென்றிப்	242
பெருமுத்த	157	முல்லமுக்கை	39	வே	
பெருவரை	146	முற்றற்சிறு	185	வேம்பின்	190
பெறுவது	244	முற்றுற்றுந்	149	வேற்றுமை	62
பெறுவதொன்	258	முன்னரே	76	வை	
பொ		முப்புமேல்	250	வைகலும்	34
பொத்தநூற்	289	மெ		வைப்புழி	108
பொழிந்தினி	200	மெய்ஞ்ஞானக்	239		

அருள் சொற் பொருள்

(எண் - செய்யுளெண்)

அஃகுதல் - குறைதல்	12	ஆதாம் - ஆக்கமுறுவோம்	181
அக்காரம் - கருப்பங்கட்டி	112	ஆள்வினை - முயற்சி	195
அக்காரம் - சாக்கரை	206, 374	இகல் - முரண்	137
அக்கு - சங்குமணி	123	இட்டாறு - சிறிய வழி	288
அகடு - உறுதி	2	இடுக்கண் - துன்பம்	382
அங்கணநீர் - சாக்கடை நீர்	175	இடுக்கு - சுருக்கு	274
அசா - தளர்ச்சி	201	இடும்பை - துன்பம்	282
அசைவு - தளர்ச்சி	150	இம்மியரிசி - ஒருவகைச் சிறிய அரிசி	94
அட்டு - சமைத்து	271	இருந்தை - யானை	258
அடகு - கீரை	289	இருந்தைக்கு-இருந்த உனக்கு	79
அடகு - கீரையுணவு	207, 217	இலங்குதல் - விளங்குதல்	227
அணங்குதல் - வருத்துதல்	241	நரம் - அன்பு	138
அத்து - காலி	281	உகுதல் - சிதைதல்	292
அதர் - வழி	192	உசாவுதல் - ஆராய்ந்து சூழ்தல்	201
அபராணப்போழ்து - பிற்பகற் பொழுது	207	உட்கி-உண்மதிப்புக்கொண்டு	384
அயில் - கூர்மை	386	உட்கு - நண்மதிப்பு	102
அரா - பாம்பு	241	உட்குதல் - அஞ்சுதல்	164, 384
அரிமா - சிங்கம்	141, 152, 198	உட்குதல் - கருதுதல்	83
அருகுதல் - குறைதல்	261	உடங்கு - ஒருங்கே	173
அரை - அடிமரம்	246	உப்பு - சுவை	391
அல்கு நிழல் - மாலை நேரத்தின் நிழல்	166	உம்மை - மறு பிறவி	58
அலகு - அளவு	22, 140	உயத்தீட்டல் - கொண்டு போய்த் தொகுத்தல்	10
அலரி - மலர்	199	உய்ந்தார் - பிழைத்துக்கொண்டவர், தப்பினவர்	277
அலவன் - நண்டு	123	உரவு நீர் - கடல் நீர்	175
அவ்வியம் - அழுக்காறு	322	உரன் - அறிவு	65
அவத்தம் - வீண	327	உரு - அழகு	223
அளித்து - எளிமையுடையது	15	உருகெழு - அச்சம் மிக்க	90
அளிதல் - வேதல்	219	உருத்த - ஊக்கக்கொண்ட	304
அளிநீரார் - இரக்கும் இயல் புடையார்	355	உருமு - இடி	164
அற்றம் - இல்லாமை	78	உருவிற்கு - காட்சிக்கு	240
அறிவு நூல் - சமயநூல்	140	உலகநூல் - செல்வப்பொருள் தரும் நூல்	140
அறை - ஒலிக்கும்	230	உலத்தல் - நிலையழிதல்	185
அறை - பாறை	360	உலத்தல் - முடிதல்	93
அன்றில் - ஒருவகைப் பறவை	376	உலறி - கெட்டு	141
ஆடுதல் - உலாவுதல்	28	உழை - இடம்	167, 286, 349
ஆணம் - அன்பு	374		

உழை - பக்கம்	353	கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்	99
உளை - பிடரி மயிர்	199	கடிதல் - நீக்குதல்	278
உறக்கும் துணையது - சிறிய அளவினது	38	கடிப்பு - குறுந்தடி	100
உறுவா - சான்றோர்	104	கடுக்கி - முகநக கடுத்து	189
உறை - மழை	184, 383	கட்டைநிலம் - கீழ்க்குடி	133
ஊக்கம் - முயற்சி	196	கண்டல் - தாழை	194
ஊக்கல் - முயலுதல்	69	கதம் - கோபம்	61
ஊக்கி - முயன்று	57	கதுப்பு - கூந்தல்	294
ஊழ் - முறைமை	394	கந்து - கட்டுத் தறி	192
ஊற்று - ஊன்றுகோல்	150	கந்து - பற்றுக்கோடு	303, 310
எஃகு - (ஈண்டு) கூர்அறிவு	137	கப்பி - நொய்யரிசி	341
எச்சம் - மரபு	299	கம்மம் - கம்மாளர்நொழில்	393
எச்சம் - வைப்புநிதி	134	கமுகு - பாக்கு	216
எருத்தம் - பிடரி	3	கயம் - குளம்	215
எருத்து - (ஈண்டு) தலை	304	கரு நரை - சிறந்த வெள்ளை யெருது	186
எருவை - கழுகு	351	கருனை - பொரிக்கறி	200, 207, 210, 268
எல் - இரவு	8	கல்லுதல் - தோண்டுதல்	185
ஏட்டை - தளர்வு	358	கலம் - மரக்கலம்	179
எம நெறி - மெய்யின்ப வழி	13	கவாஅன் - துடை	201
எமம் - பாதுகாப்பு	324, 327	கழறல் - இடித்துக்கூறல்	253
எமாத்தல் - களித்தல்	182	கழுழுதல் - பொருந்துதல்	228
எழுறுதல் - மயக்கத்தையடை தல்	364	களர் நிலம் - உவா நிலம்	133
எற்றைப்பனை - ஆண்பனை	96	கறநகுதல் - ஒலித்தல்	228, 285
ஐந்தையனைத்து - சிறு கடுகி		கறுத்து - சினந்து	63
ஊளவு	329	கன்றி - காழ்த்து	315, 351
ஔப்புரவு - உதவி	37, 148	கனை - ஒலிக்கின்ற	349
ஒல்குதல் - தளர்தல்	148	காஞ்சிரநகாய் - எட்டிக்காய்	217
ஒருவுதல் - நீங்குதல்	33, 36	காணம் - பொன்	372, 374
ஒராஅல் - பிரிதல்	246	காணி - அளவை பெயர்	346
ஒட்டார் - பொருந்தார்	214	காமுறுதல் - விரும்புதல்	259
ஒல்குதல் - கெடுதல்	178	கால்ஆடுபோழ்து - காலம் ஆக் கந் தருவதாகும்பொழுது	113
ஒற்கம் - தளர்ச்சி	204	காழ் - உறுதி	14, 342
ஔதம் - நீர் அலை	249	காழ் - விதை	243
ஔவா - விடாத	341	கான்று - சொரிந்து	269
கட்டு - கற்புறுதி	238	கிடை - கெட்டி	360
கடமா - யானை	300	குஞ்சி - மயிர்முடி	131
கடாய்க் குறுதல் - அதட்டிக் குத்துதல்	258	குடை - பனையோலையின் முடக்கு	289
கடி - காவல்	86, 238		

குண்டுநீர் - கடல்	94	கோடுதல் - கோணுதல்	124
குண்டை - எருது	350	கோல் - அம்பு	152
குணுவகா - புலையர்	322	கோள் - காய்	96
குதலைமை - தளர்ச்சி	197	கோள் - மதிப்பு (பெருமை)	165
குதித்து - தப்பி	6	சக்கரசு செல்வம் - ஆட்சிச் செல்வம்	346
கும்பம் - குடம்	47	சகடு - வண்டி	2
கும்பி - நரகம்	81	சத்தம் - இலக்கண நூல்	52
குய்த்துவை - தாளித்துத் துவைத்த கறி	217	சமழ்க்தல்	316
குரம்பு - வரம்பு	153	சமழ்மை - இழிகுணம்	72
குருகு - பறவை	135	சலம் - பொய்	188
குழக்கன்று - இளையகன்று	101	சலவர் - பொய்யர்	188
குழை - தழை	167	கூகாடு - வண்டி	48
குளகு - தழை	16	சாய் - கோரை	389
குற்றி - வெட்டப்பட்ட மரத்தின் நிலத்திலுள்ள அடிக்கட்டை	178	சாயல் - மென்மை	142
குறளை - கோளுரை	189	சீகை - ஒருபிடியுணவு	1, 18
குறும்பூழ் - காடை	122	சிதல் - கறையான்	147
கூர்த்த - உருவாகிய	81	சிதலை - கறையான்	197
கூறை - ஆடை	281	சிரல் - சிசிலிப்பறவை	395
கேழீஇக்கொளல் - தழுவிக் கொள்ளுதல்	213	சில்லை - தூர்த்தை	377
கேண்மை - நட்பு	176	சிவல் - கவுதாரி	122
கேழ் - உவமவுருபு	41	சிறை செய்தல் - கட்டுதல்	222
கேள் - சுற்றம்	29	சிறை - பக்கம்	147
கை - சிறுமை	311	சட்டுக்கோல் - உலையாணிக்கு கோல்	208
கோட்டுதல் - (தரையில் முளை) அடித்தல்	257	கூரம் - காட்டுவழி	5
கொண்மூ - மேகம்	8	சுரும்பு - வண்டு	122
கொம்மை - திரட்சி	85	சுனைத்து - தினவு	335
கொல்லை - புனம்	283	சுனைத்து - தினவெடுத்து	313
கொழித்து - ஆராய்ந்து தெரிந்து	319	சூழ்தல் - ஆராய்தல்	55
கொன்னாளர் - வறிது நாட்கழிப்போர்	243	சேக்கர் - செவ்வானம்	397
கோங்கு - ஒருவகை மலர்	223, 400	செதும்பு - சேறு	128
கோட்டி - அவை	155, 260, 312	செப்பு - சிமிழ்	126
கோட்டி - கூட்டம்	255, 311	செம்மாத்தல் - களித்தல்	50, 331
கோடு - கரை	263	செய் - கழனி	218
		செயிர் - குற்றம்	50
		செறுத்தல் - கட்டுதல்	222
		செறுத்தல் - கோபித்தல்	4, 134
		சேக்கை - (பறவைக்) கூடு	30
		சேதனம் - அறிவு	106
		சோல் - பழிச்சொல்	119

சொல் - புகழ்	311	தோள்கோப்பு - தோளில் கோத்	
ஞாலம் - உலகம்	148, 296	துக்கொள்வது (கட்டுச்சோறு)	20, 328
ஞெயிர்தல் - விரித்தல்	237	நசை - விருப்பம்	263, 365, 381
தக்கோலம் - ஒருவகை மண்பு		நசைஇ - விரும்பி	32, 286
பொருள்	43	நடுவண்து - செல்வப்பொருள்	114
தகடு - புறவிதழ்	266	நந்திய - செழித்துவளர்ந்த	179
தகர் - ஆட்டுக்கடா	376, 378	நந்தும் - கெடும்	234
தடி - தசை	46	நந்தும் - விளங்கும் (வளரும்)	125
தண்டா - அழியா	62	நயத்தல் - விருமபுதல்	215
தண்டி - விலகி	324	நயம் - இனிமை	239, 265, 267
தண்ணம் - சாவுப்பறை	6		312
தலைநிலம் - உயர்குடி	133	நயம் - பண்புடைமை	162
தவல் - அழிதல்	137	நயவா - இனியா	265
தழங்கு - ஒலிக்கும்	339	நரை - வெள்ளையெருது	186
தறி - முளை	257	நல்குரவு - வறுமை	270, 275
தானை - ஆடை	131	நல்கூர்தல் - வறுமைப்படுதல்	242
தீயிர்த்து - அழித்து	397	நள்ளல் - அணுகல்	262
திருவத்தவர் - நற்பேறுடையார்	57	நளி - பெரிய	166
தீற்றினும் - உண்பித்தாலும்	350	நறவு - தேன்	108
துச்சாரி - தீயொழுக்கமுடை		நாகு - இளங்கன்று	115
யோன்	84	நாட்டம கொள்ளல் - ஆராய்தல்	18
துஞ்சுதல் - இறத்தல்	21	நாவாய் - மரக்கலம்	224
துடி - உடுக்கை	388	நானம் - கத்தாரி	294
துணை - அளவு	105	நீர்ப்பு - வறுமை	282
துப்பு - வலிமை	241	நிரயம் - நரகம்	58, 233
துப்புரவு - காமநுகர்ச்சி	87	நின்றோடிப் பொய்த்தல் - காலம்	
துவ்வா - உண்ணை	366	நீட்டித்துப் பொய்த்து	விடு
துவ்வா - துய்த்து	250	தல்	111
துவ்வான் - நுகரான்	276	நீர்மை - தகைமை	64, 236
துளங்குதல் - அசைதல்	189	நீறு - சாம்பா	266
துற்று - கவள உணவு	190	நூக்கி - தள்ளப்பட்டி	326
துற்றும் - உண்ணும்	190	நூறி - சிதைத்து	156
துன்னி - நெருங்கி	76	நெடுமொழி - நிலைத்த புகழ்	238
தூங்கி - அழுந்தி	121, 327	நெய்தல் - ஒருவகை மலர்	108
தூர் - அடிப்பகுதி	138	பகடு - எருது (சீண்டு ஏர்)	2
தேகடு - தென்னை	216	பசைதல் - விருமபுதல்	60, 310
தெய்வம் - ஊழ்	304	பட்டினம் பெற்ற கலம்	250
தெரிந்து - விளங்கி	177	படர்நோய் - நினைவுத் துன்பம்	
தெருமந்து - வருந்தி	151		168
தொழுத்தை - வேலைக்காரி	326		

பண்டம்-(ஈண்டு) உடம்பு	13, 48	மகனறிவு தந்தையறிவு	367
பண்ணப் பிணைத்த - மிகப் பெருகிய	251	மஞ்சு - மேகம்	28
பிணைத்த - பெருகிய	251	மதிலை - வன்மை	197
பத்தர் - தொட்டி	257	மதுகை - வலிமை	65, 198, 291
பந்தம் - பிணிப்பு	234	மம்மர் - மயக்கம்	14, 132, 393
பரிசு - (ஈண்டு) மானம்	309	மயல் - மயக்கம்	183
பரிதல் - மேற்கொள்ளல்	60	மருங்கு - இடம்	8
பரிதல் - விரும்புதல்	182	மருவுதல் - தழுவுதல்	36
பரிந்து - இரங்கி	155	மருஉ - நட்பு	246
பரிஇ - கடித்து	220	மல்லல் - வளப்பம்	296
பறை - சாவு மேளம்	24, 25	மலககு - ஒருவகை மீன்	375
பறை - மேளம் (ஈண்டு மணமுரசு)	23, 86	மறககும் - மாறுபடும்	342
பாடு - பெருமை	105, 187, 252	மறி - ஆட்டுக்கடா	16
பாணி - காலம்	362	மன்றம் - சபை	23
பாணி - கை	16	மாதர் - விருப்பம்	73
பாத்துண்டல் - பகுத்துண்டல்	92, 271	மாற்றுதல் - மறுத்தல்	308
பீலம் - சுரங்கம்	160	மீகைமக்கள் - மேன்மக்கள்	163
பீடு - பெருமை	92	மிடி - வறுமை	56
பீள்-முற்றாத இளங்கரு	20, 269	முகிழ் - அரும்பு	262
புக்கில் - (ஈண்டு) உடம்பு	41	முட்டிகை - சம்மட்டி	208
புதவு - வாயில்	99	முட்டு - இடுக்கண்	238
புரை - குற்றம்	11, 161	முட்டு - முட்டுப்பாடு	288
புலந்து - ஊடி	252	முடுக - கடுக (மிக)	171
புழுக்கல் - சோறு	206	முடுகி - விரைந்து	238
புற்கை - புல்லரிசிக்கஞ்சி	200	முடை - முடைநாற்றம்	48
புனம் - காடு	180	முத்தரையர்	200, 296
புனம் - நிலம்	178	முந்திரி - அளவைப்பெயர்	346
புனல் - நீர்	222	முழுமக்கள் - கயவர்	358
புழை - புழை (துளை)	282	முறி - தளிர்	16, 317
பெண்ணை - பிணை	216	முன்னியவை - நினைத்தவை	(கடவுள் வாழ்த்து)
பெருமுத்தரையா .	200, 296	முகை - மூங்கை (ஊமை)	158
போத்த - கோத்த	376	மூழை - அகப்பை	321
பொரி தாள் விளவு	261	மை - மேகம்	142
பொரிஇ - பழகி	220	மைத்துனர் - முகமன்மொழிந்து	விளையாடுவார்
பொருளில் வறுங்கோட்டி-மெய்புணர்வில்லா வீணோர் அவை	155	மைந்து - களிப்பு	87
போத்து - மாசு	351	மோக்குள் - குயிழி	27
		மோடு - உயாவு	358
		யாக்கை - உடல்	28, 30
		யாத்தல் - கட்டல்	214

அருஞ் சொற் பொருள்

யாப்பு - உறுதி	28	விழுப்பிணி - கொடியபிணி	329
வட்டு - கறிமுள்ளி	264	விழுமிது - சிறந்தது	133, 217,
வம்பலன் - அயலான்	87		228
வயா - கருவுற்றபோது தேன்		விழுமியோர்-மேன்மக்கள்	64, 159
றும் வேட்கை	201	விழைதல் - விரும்புதல்	109, 361
வரன்றி - வாரிக்கொண்டு	369	விள்ளல் - விடுதல்	76
வல்சி - உணவு	328	விளவு - விளாமரம்	261
வலவை - நாணிலி	268	விளி - அழை	253
வழுக்கி - தப்பி	71	விளிதல் - கெடுதல்	166, 198
வழுக்கு - சோர்வு	362		219, 266
வழுக்குநூல் - குறைவினால் உண்		விறல் - ஆற்றல்	348, 369
டாகும் அழுகையொலி	253	விறல் - வெற்றி	117
வழுதுணை - கத்திரி	264	வீங்குகீர் - மிக்க நீர்; கடல்	117
வழும்பு - கொழுப்பு	46	வீதல் - அழிதல்	106
வழும்பு - பிழை	352	வீழ் - விழுது	197
வழும்பு - வழுவழுப்பான		வேந்தை - வேகவைத்தது	289
அழுக்கு	352	வெருகு - பூனை	210
வளி - காற்று	108	வெருஉதல் - அஞ்சுதல்	399
வற்று - வல்லமையுடைத்து		வெற்பு - மீல	142, 226
	343, 348	வெறி - மணம்	180
வறத்தல் - நீரின்றி வறளுதல்	104	வெறி - வெறியாட்டு	16
வறிஞர் - வறுமையாளர்	1	வேகம் - (சுண்டு) சீற்றம்	348
வாக்கு - வளைவு	395	வெகை - வேகவைமரம்	180
வாய்க்காலனையார் தொடர்பு	218	வேகை - புலி	300, 399
வாரி - வருவாய்	370	வேதிகை - மேடை	96
வால்-வெண்மை	224, 232, 258	வேல்மகன் - பூசாரி	16
வாவல் - வெளவால்	261	வேழம் - யானை	358
விசும்பு - வான்	151, 176	வைகல் - தகைல்	39, 169
விடர் - நிலத்தின் வெடிப்பு	164	வைகல் - நாள்	7 39, 94, 105,
விடுபாக்கு - விடுதல்	255		125, 169
விதுப்பு - விரைவு	370	வைகல் - நாள் கழித்தல்	39
விரகு - கிளர்ச்சி	279	வையம் - உலகம்	80, 94, 109,
விரவார்-கலவாதார்(பகைவர்)	88		111, 114, 230, 264
விரிநிறநாகம்	164	வையம் - வண்டி	350
விழுச்செல்வம் - சிறந்த			
செல்வம்	269		

